

POWRADHWANY

81 1/2

SHRIMPADAL

19 1/2

Future:-

War has ended to give rise to another War a war against Scarcity and Poverty. To-day things are Scarce, money is plenty. To-morrow things will be plenty; money will be Scarce. So try to save something in the

"SAVINGS BANK"

of

THE CATHOLIC BANK OF INDIA LIMITED.

(Incorporated in Travancore in 1938)

H. O. CHANGANACHERRY. S. INDIA.

Branches:- Alleppey, Althirampuzha, Calicut, Changanacherry, Edathua, Kanjirappally, Kollayam, Manimala, Trivandrum (Main Road) & Trivandrum (Vallakkadavu)

Authorised Capital	...	...	Rs. 5,00,000
Subscribed Capital	...	...	Rs. 5 00,000
Paid-up Capital	...	...	Rs. 4 59,020
Fixed Deposits above	...	...	Rs. 9,00,000
The Total Working Capital above	...	...	Rs. 20,00,000

Fixed Deposits and Savings Bank Accounts are accepted on attractive rates of Interest. For terms and other particulars apply to the Head Office or Branches.

ശ്രീ മാത്താബദ്ധൻ ഇളയ രാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്.

ഭിവാൻ സചിവോത്തമഃ സർ സി. പി. രാമസാമി അയ്യർ അവർകൾ.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

ശ്രീ സേതു പാർവ്വതീദായി അമ്മമ്മാരാണി തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് .

ശ്രീ കാഞ്ചികുതിരന്മാർ ഒന്നാമൻ തമ്പുരാട്ടി തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് .

ശ്രീ പത്മംഗലം മഹാദേവസ്വാമി മഠം, തൃശ്ശൂർ.

ശ്രീ പത്മംഗലം മഹാദേവസ്വാമി മഠം, തൃശ്ശൂർ.

പരമപ്രഭു

ശ്രീ ചിത്തിരതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ

34-ാമതു ആട്ടത്തിരുനാൾ സംബന്ധിച്ചുള്ള

വിശേഷാൽ പ്രതി

1122 തുലാം 7

വ്യാഴാഴ്ച

1946 ഒക്ടോബർ 24.

ജയക്കൊടി

(മഹാകവി വള്ളത്തോൾ)

ശ്രീ, നിങ്ങൾ ജയക്കൊടി നാട്ടീപ്പോരിൽ:-

പുരിതോഷകരമിതേവക്; മെന്നാൽ,
പരിഷ്കാരിയ ഭവനത്തെച്ചെമ്മേ,
പരിചരിയായ് കീഴ്പ്പരാജിതർ തന്നേ!

അടിമത്തങ്ങളെപ്പോലെയെങ്കിലും പേന്തുമാണി-

യച്ചുറപ്പില്ലെന്നതിനല്ലയല്ലോ,
അടരാളയങ്ങൾ പെരുമാറി നിങ്ങൾ;
തുടക്കത്തിൽപ്പാടിയതു ചതിപ്പാട്ടോ?
തെമിച്ചു, "പാരിൽ സ്വതന്ത്രതയ്ക്കായി-
പ്പൊരുത" നിങ്ങൾ തന്നെശക്തികൊണ്ടും,
ധരാഖണ്ഡങ്ങൾതൻ പരവശതപത്തി-
നൊരു പോരാളപോലും പിന്നെത്തിട്ടില്ലല്ലോ!
നരകത്തായ മണിച്ചെങ്കോലേതും
കരകൊണ്ടു മാടിവിളിച്ചു മുണ്ടോ,
അരികത്തെങ്ങാനുമണയുന്ന, നേരാ-
മഹിംസയിലടിയരുളുന്ന ശമം?

വിടാം വിമോഹത്തെ; വിവിധപീഡയാ-
ലുടൽ മരവിച്ചു വിളത്തു ലോകമേ,
അശാന്തരിൽനിന്നു ശമം തേടുന്ന നീ
നിശാന്തരങ്ങളിലിളവെയിൽ കാണും!
പുറത്തുവേഴ്ത്തൻ പുതുപ്പൊപ്പുഞ്ചിരി,
യകത്തിണക്കത്തിനുക പല്ലിമ്മൽ,
വചസ്സിലെമ്പാടും സമതപപീയം
മനസ്സിൽ മേൽക്കോയ്മപ്പെലിമതൻവിഷം,
അരുത്തു നിരായുധതപാദിനയ,-
മണിയറയിലോ പടക്കോപ്പുപണി-
ഇവരുടെ ചന്ദ്രാസമിതിയിൽ നിനി-

ങ്ങവതരിയ്ക്കും പോല, ഖണ്ഡമാം സ്വാസ്ഥ്യം!
മതി, മതി, മിഥ്യാസമാധാനോദ്യമം:
ക്ഷിതിത്തട്ടിൽ ക്ഷേമം വിതച്ചുകൊള്ളുവാൻ
നൈടുംകൃഷിനാടിൻ കരങ്ങൾ ചങ്ങല
കൂട്ടക്കീൽനിന്നു വേർപെടുകതാൻ വേണം.
അതിനെയും കാത്തുകിടക്കയാണെന്ന-
ന്നതി കഷ്ടപ്പാടിപ്പിടഞ്ഞരാജ്യങ്ങൾ;
ചൂതപ്രായമായ പ്പോയി, അപതുമിര -
പതും കോടിപ്പേരെച്ചെന്നു ബന്ധനം!

അടുത്തുണ്ട്

(പത്തേഴത്തു രാമമേനോൻ)

“അടുത്തുണ്ട് അയ്യോ! എന്നു കേട്ടുകേൾക്കാൻ അത്രയൊന്നും തോന്നില്ല” എന്നുള്ള അഭിവാദ്യത്തോടുകൂടിയാണ്, എട്ടുകൊല്ലത്തെ സക്കാർജീവിതത്തിനുശേഷം പെൻഷ്യൻ പ്രാരംഭമായി ഒരു മാസത്തെ അവധി എടുത്തുകൊണ്ടു സ്വഗൃഹത്തിൽ ആഗതനായ എന്നെ എന്റെ ഒരു പഴയ നമ്പൂതിരി സ്നേഹിതൻ സമീപിച്ചത്. എന്റെ അരോഗ്യസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചും, നിലനിൽക്കുന്ന കാര്യശേഷിയെക്കുറിച്ചും ആവശ്യങ്ങളിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന അഭിമാനകരമായ സിക്തപല്ല, “അടുത്തുണ്ട്” എന്ന വാക്കാണ് എന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആദ്യമായി ആകർഷിച്ചത്. പണിമുറയ്ക്കു എടുത്തിട്ടും നിങ്ങളുടെയൊക്കെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടു കേടൊന്നും പിണഞ്ഞിട്ടില്ല” എന്നു ഉടനെ പറഞ്ഞ സമാധാനത്തിനുശേഷം ഞാൻ ആ വിപ്രലവരനോടു ചോദിച്ചു--അദ്ദേഹം ഒരു പണ്ഡിതനും രസികനും കൂടിയാണ്--“എന്താണ് “അടുത്തുണ്ട്” എന്നു വെച്ചത്?”-എന്നു. മുമ്പുതന്നെ അതിനെക്കുറിച്ചു പഠിച്ചുവെച്ചിരുന്ന ഒരു വിദ്വാനെപ്പോലെ അദ്ദേഹം സത്വരം പറഞ്ഞ മറുപടി ഇങ്ങനെയാണ്.

“പണ്ടൊക്കെ രാജാക്കന്മാരുടെ സമീപവർത്തികളായിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും സേവകന്മാരും മറ്റും. അവർക്കു ഉണ്ടു രാജാവു് ഒന്നിച്ച് അടുത്തിരുന്നതെന്നായിരുന്നു. “അടുത്തു് ഉണ്ടു്” അവരുടെ അവകാശങ്ങളിൽ പ്രഥമഗണനീയമായിരുന്നു. പ്രായാധിക്യത്താലോ, രോഗാവസ്ഥയാലോ മറ്റോ, രാജധാനിയിലെ സുഖജീവിതം വിട്ടേങ്ങതായി വരുമ്പോൾ, അങ്ങിനെ വിട്ടുപോകുന്നവർക്കു് അവർ അതുവരെ രാജാവിന്റെ അടുത്തിരുന്ന ഉണ്ടു കഴിച്ചിരുന്ന പദവികൾ നാശം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടു ആ ഉണ്ടിന്നുള്ള ഏർപ്പാടു് അവർക്കു് അതതു രാജാക്കന്മാർ പ്രത്യേകം ചെയ്തുകൊടുത്തിരുന്നു. അവരവരുടെ ഭവനങ്ങളിൽ വാണുകൊണ്ടിരുന്ന ആ ഉണ്ടു മുടങ്ങാതെ നടത്തുന്നതിനു വേണ്ടതായ സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുത്തിരുന്നു. അതായതു് ആ ഉണ്ടിന്നുള്ള വക അവർക്കു് സ്വ “സ്വഗൃഹത്തിലേക്കു എത്തിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. അങ്ങിനെ മുമ്പു ചെയ്ത രാജസേവയുടെ തുടർച്ചയായി പിൽക്കാലത്തു കിട്ടിവന്നിരുന്ന ഉണ്ടിനെ “അടുത്തുണ്ട്”

എന്നുതന്നെ പറഞ്ഞുവന്നു. “കോലംകെട്ടുക കോലംകുണ്ടിൽ നടക്കുന്നതു് രാജാവിന്നിരിക്കാൻ വാർദ്ധക്യമായാലടിഞ്ഞൊഴിയുവാൻ, ഉപേക്ഷിക്കുന്ന പറഞ്ഞു് ഒഴിഞ്ഞു കയ്യാൽ നമ്പ്രാക്കും അതുപോലെയാകുവാൻ രാജാക്കന്മാർ “അടുത്തുണ്ട്” മുടങ്ങാതിരിക്കാനുള്ള വക കൊടുത്തിരുന്നു. രാജാവു് ഉണ്ടിന്നുള്ള വക കല്പിച്ചുതന്നിട്ടായിരിക്കുമല്ലോ നിങ്ങളെയും പിരിച്ചുയച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതാണ് “അടുത്തുണ്ട് അയ്യോ” എന്നു ചോദിച്ചതിന്റെ സാരം. നിങ്ങളൊക്കെ അതിനെ ഇപ്പോൾ “പെൻഷ്യൻ” എന്നാണ് പറയുന്നതെന്നു വിവരമില്ലാത്തതായില്ല. പെൻഷ്യൻ പറയുന്നതിനേക്കാൾ കേൾക്കു അടുത്തുണ്ട് ലഭിക്കലാണെന്നാണ് എന്റെ പക്ഷം.”

“നല്ലിക്കു-വളരെ മനോഹരമായിരിക്കുന്നു താങ്കളുടെ വിവരണം” എന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിനുശേഷം, അദ്ദേഹം വിട്ടുപിരിഞ്ഞതിന്നുപിരിപ്പാടു്, ആ വാക്കിനെക്കുറിച്ചും വിവരണത്തെക്കുറിച്ചും തന്നെയായി എന്റെ ആലോചന. “അടുത്തു് ഉണ്ടു്” അതു് എല്ലാ രാജസേവകന്മാർക്കും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും സാധ്യമായിരുന്നുവോ? പക്ഷേ നിനക്കും ചോദിക്കത്തക്കതാണോ? എന്നു വയറിളക്കം കൊണ്ടു വലയുന്ന ഒരു പതുവിനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു വ്യസനിച്ച സംഗതി അറിഞ്ഞ മുതൽക്കു കയ്യാൽ നമ്പ്രാക്കു കയ്യാൽ കോവിലകത്തു തന്നെയായി എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷേ നമ്പ്രാർക്കു് ഉണ്ടു രാജാവു് ഒന്നിച്ച് അടുത്തു് ഉണ്ടു് ആയിരുന്നിരിക്കാമോ? നമ്പ്രാർക്കു് രാജാവോടൊപ്പം പതിഭോജനം ഉണ്ടായിരുന്നവോ? “ഈ പഞ്ചസാരപായസത്തിന്റെ കയ്പു് അടിയൻ ഇഷ്ടമാണു്” എന്നു മറ്റു സേവകന്മാർ രാജാവിനോടു മറുതരത്തിൽ എണച്ചു മുളിയ സമയത്തു നമ്പ്രാർ നിസ്സങ്കോചം പ്രസ്താവിച്ചു എന്നുള്ള കഥയെല്ലാം അടിസ്ഥാനവുമുണ്ടെങ്കിൽ നമ്പ്രാർക്കു് ആ രാജാവു് മറ്റു സേവകന്മാരും ആ അവസരത്തിൽ പതിഭോജനം നടത്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. പക്ഷേ അതു കൂടിയേ കഴിയൂ എന്നില്ല. രാജാവിന്റെ അടുത്തിരുന്ന ശേഷം സേവകന്മാരോ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോ ഉണ്ണാനിരിക്കുന്ന പതിയിൽ കാഴ്ചക്കാരനായി, അതിഥികൾ

ഒരു ഖണ്ഡമാനിക്കുന്ന ഗ്രാമസ്ഥനായി, രാജാവു വർത്തിച്ചാലും മേൽപ്പറഞ്ഞ സംഗതി സംഭവമല്ലാതിരിക്കുന്നില്ല. അതെങ്ങിനെയുണ്ടായിരിക്കട്ടെ ഇപ്പോൾ പെൻഷനായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന "അടുത്തുണ്" വളരെപ്പഴക്കവും തഴക്കമുള്ള ഒരു ചങ്ങാതിയാണെന്നതിന്നു സംശയമില്ല. രൂപാന്തരമാ, പുനർജന്മമാ, പ്രത്യേകസൃഷ്ടിയോ എന്താണു് പെൻഷൻ എന്നു അലോചിക്കേണ്ടതു തന്നെയാണു്.

അങ്ങനെ അലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ കൃഷിസ്ഥലത്തെ കാൽപ്പന്തൻ വന്നു "നാമുടേ നെടുമ്പുരയുടെ തുണ കടപുതലിച്ചു വീണുപോയി" എന്നറിയിക്കയും "എതു തുണ, കാൽപ്പന്തൻ?" എന്നുള്ള എന്റെ ചോദ്യത്തിൽ "നടുത്തുണ്" എന്നയാൾ മറുപടി പറകയും ചെയ്തു. അതുകേട്ടപ്പോൾ നെടുമ്പുര വീണതിലല്ല എന്റെ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞതു്, "നടുത്തുണ്" എന്ന ആ പ്രയോഗത്തിലാണു്. ഒന്നാലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, കാണുന്നതും കേൾക്കുന്നതുമെല്ലാം ആ ആലോചനാവിഷയവുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുന്നതു സാധാരണയാണല്ലോ. "നടുത്തുണ്" എന്നിരിക്കുമ്പോഴുകിടീട്ടുള്ള "അടുത്തുണ്" തമ്മിൽ വല്ല ബന്ധവുമുണ്ടോയെന്നായി എന്റെ അന്വേഷണം മുഴുവനും. ഒരു കാൽപ്പന്തൽ പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു സംബന്ധം ഉടനെ തോന്നി. നടുത്തുണ് വീണതോടുകൂടി ഒരു പാതൽ നില്പാതായി. അതുപോലെ "അടുത്തുണ്" ആയതോടുകൂടി എന്റെ ഉദ്യോഗപ്പതലും തകർന്നുപോയി. പക്ഷെ "അടുത്തുണ്" കൊടുത്താൽ (അടുത്തതായി മറ്റൊരു ഉണ്ണ (കാല) കൊടുത്താൽ) ആ പാതൽ നിവർത്തിക്കൊടുക്കുന്ന കാൽപ്പന്തൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ എന്നിക്കൽപം സമാധാനം തോന്നി. പക്ഷെ അതു ക്ഷണഭംഗമായിരുന്നു. അടുത്തുണ് കൊടുത്താൽ പാതൽ നിവർത്താമെങ്കിലും, അടുത്തുണ് ലഭിച്ച എന്റെ ഉദ്യോഗപ്പതൽ എതു തുണകൊടുത്താലും ഇനി പൊന്തില്ലല്ലോ എന്നു സ്വപ്നാഭിമാണല്ലോ. അപ്പോൾ മുൻസ്ഥിതിയെ പുലർത്താവുന്ന ഒരു തുണല്ല "അടുത്തുണ്" എന്നതുകൊണ്ടു് ആ രണ്ടുതുണകളും ഏകദേശം ജന്മാരോ, തുല്യാവസ്ഥകളുള്ളവരോ അല്ലെന്നും മനസ്സിലായി.

പിന്നെയെന്താണി "അടുത്തുണ്" എന്നുള്ള ചിന്തയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുമ്പോഴാണു് അസ്വപ്തിയിൽ ഭീമത്തിൽ കിടന്നിരുന്ന എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതന്റെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു കർ ഭീമസ്വപ്നവും പറയുവാൻ വന്നു കയറിയതു്. "എന്താ പണിക്കരെ! എങ്ങനെയാരിക്കുന്നു" എന്നു ഞാൻ അയാളോടു ചോദ്യവും "അടുത്തുണ് തുടങ്ങാമെന്നാണു ഡോക്ടർ പറഞ്ഞതു്" എന്നു അയാൾ മറുപടി പറയുകയും ചെയ്തു. "ഓഹോ അ ഭീമക്കാരനു് അടുത്തു് ഉണ്ണ തുടങ്ങാം അല്ലേ." ഇതുവരെ അയാൾ കർത്തിവെക്കുകയും ബാർലിവെക്കുകയും, മധുരനാരങ്ങാനീരമായിട്ടാണു കഴിച്ചു കൂട്ടിയിരുന്നതു്. അടുത്തദിവസം കൂതൽക്കു് അയാൾക്കു കുടുംബം ഉണ്ണുകഴിച്ചുതുടങ്ങാം. ഇതാണയാൾ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. അപ്പോൾ എന്നിക്കോ? ഇതുവരെ ഞാൻ വിഭവസമൃദ്ധമായി ഉണ്ണ കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നിങ്കു് അതിന്നു തക്ക വരുമാനമുണ്ടായി

രുന്ന. ഞാൻ നല്ല ശമ്പളമുള്ള ഒരുദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു. എന്നിങ്കു് "അടുത്തുണ്" ആയതുകൊണ്ടു് മേലിൽ അത്തരം ഉണ്ണിന്നെന്നാണു് "ഒക്കത്തില്ല". ശമ്പളത്തിൽ നാലിലൊന്നുപോലും അടുത്തുണ് കിട്ടാത്ത എന്നിങ്കു മേലാൽ ഉണ്ണിന്റെ കാൽപ്പന്തിലും അടുത്തുണ് ചില കട്ടിപ്പുക്കളെല്ലാം വിരട്ടത്തക്കവിധമുണ്ടാം. നാലൊന്നു് ഉണ്ണിന്നു വകയുള്ള. അതുകൊണ്ടു് അടുത്തു് എന്നിങ്കു് ഉണ്ണിന്റെ കാര്യം പര്യോലോചിക്കണം.

നിലവിലുണ്ടു് "പെൻഷൻ" എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം നോക്കി. താൻ തന്നെ നേരിട്ടു തന്റെ ആരെങ്കിലും മുമ്പു ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികളുടെ സ്ഥാനകമായും പ്രതിഫലമായും നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു വേതനമാകുന്നു പെൻഷൻ എന്നാണതിൽ കണ്ടതു്. മുമ്പു ചെയ്തതു്, അതുകൊണ്ടു് മേലാൽ വല്ലതും ചെയ്തുകൊള്ളണമെന്നില്ലതന്നെ. മുൻപു ചെയ്തതൊക്കെ തൃപ്തിപ്പെട്ടിട്ടാണു പെൻഷൻ നൽകുന്നതു്. ശരി അപ്പോൾ അരിസ്തുകളോടും അനുഗ്രഹങ്ങളോടും കൂടിയൊരു പെൻഷൻ പറുന്നതു്. അസ്മയ സുര്യൻ പിന്നെ കിടന്നുറങ്ങുകയല്ലാ, മറ്റൊരാളാണു് ഉദിച്ചുയരുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. അങ്ങനെയാവട്ടെ.

പുസ്തകങ്ങൾ

1. ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരം 2...0...0
2. മൗലാനാഅബ്ദുൾകലാംഅസാദ് 11...8...0
3. ഇരുളുംവെളിച്ചവും (ചെറുകഥകൾ) 1...0...8
4. കാർത്തിക (ചെറുകഥകൾ) 1...4...0
5. കസ്തൂർബാഗാസി 1...8...0
കെ. വി. അനന്ത എം എ എൽ റി
6. കൃതവലം 1...0...0
7. നേതാജി സുബാഷ് 1...8...0
8. ഐ. എൻ. ഏ. വീരചരിതം 1...8...0
9. ഐ.എൻ.എ വീരചരിതം വിശിഷ്ടം 1...8...0
10. സുബാഷിന്റെ അന്തർലോകയാത്ര 1...0...0
11. നേതാജിയുടെ പോർവിളി 1...0...0
12. ഐ എൻ.എ വനിതാസൈന്യം 0...8...0
13. ഇന്നത്തെ തലമുറ (തുലികാചിത്രം) 2...0...0

നാഷണൽ ബുക്സ് ഡിപ്പോ കോട്ടയം

An Excellent Sugar Substitute

Sugar Tablets. They solve your sugar problem. One tablet enough to sweeten a cup of tea or Coffee. Stockists and Agents Wanted. Samples against Eight annas stamps.

Manufactured by:
Messrs. D. Darashaw & Co., Bombay.

Sole Agents for South India:
The Saraswat Corporation, Limited,
MATTANCHERRI - COCHIN.

The Vallakalil Bank Ltd.,

(Estd. in 1900, Incorporated with limited liability.)

H. O. മാവേലിക്കര.

ബ്രാഞ്ചുകൾ:- മാനാർ, മാവേലിക്കര, വിരുട്ടനഗർ

നായകന്മാർ:-

1. റി. കെ. കൊച്ചുതൊമ്മൻമുതലാളി, താമരപ്പള്ളിൽ
2. ഇ. ജോൺപിള്ളിപ്പോസ്റ്റ് അലപ്പുഴ
3. കെ. ഒ. മാത്യു, അഡ്വക്കേറ്റ്, മാവേലിക്കര
4. കെ. എസ്. പരമുപിള്ള അഡ്വക്കേറ്റ്, മാനാർ
5. ഫിലിപ്പ് വർക്കി, വരാപ്പുത്ര, കുമാരം
6. വി. ജേക്കബ് പെരുമാൾ, അലപ്പുഴ
7. ജോർജ് വള്ളക്കാലിൽ അഡ്വക്കേറ്റ്, മാവേലിക്കര (സെക്രട്ടറി)

ഡിപ്പോസിറ്ററുകൾസംഗീകരിക്കയും ബാങ്ക്സംബന്ധമായ

എല്ലാവിധ ഇടപാടുകളും ചെയ്യുന്നതാണ്

വള്ളക്കാലിൽ ചിട്ടിഹണ്ടത്—

വക തുടരെ നടത്തിവരുന്ന ലേഖ്യചിട്ടികളുടെ

തലവശ്യാലയ സാമ്പത്തികതം ആവശ്യപ്പെടുക

വെങ്കലസാമഗ്രങ്ങൾ, നല്ല ഓടുകൊണ്ടുള്ള പള്ളിമണികൾ, ഉരുളി, ലോടുകൾ മുതലായവയും
സ്വർണ്ണം വെള്ളികൊണ്ട് യൂപക്കുറി, കാസാ മുതലായ ഉരുപ്പികളും
ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

വള്ളക്കാലിൽ ബ്രദേഴ്സ്

Managing Agents, India Metals & Industries Ltd.,

മാനം ചലത്താൻ

(വെണ്ണിക്കുളം)

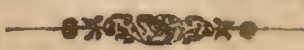
വിനയമോദവത്തോടേ പാശാലയിൽനിന്നു വന്നപാടോതിടിനാൻ ഗദ്ഗദകണ്ഠാൻബാലൻ:-
“നാണക്കടിതിൽപരംവരവാൻവരുന്നേയ്യ;
നാളെയിക്കപ്പായവുമിട്ടുഞാൻ പോകില്ലമ്മേ!
കീറലും പൊടിയലുംമായ്ക്കുവാനായിട്ടമ്മ
നാടും തുന്നിത്തുന്നിതുശിയം നാലും തോറും!
ഇടവംപിറന്നപ്പോളിട്ടുതാണിക്കപ്പായ-
മിനിയുംവെളിക്കില്ല, പിഞ്ചിപ്പോ നനയ്ക്കുകിൽ
അരികത്തിരത്തുവാനാക്കമില്ലിടം ക്കുളാസിൽ;
കരയാൻതോന്നിപ്പോകും കൂട്ടർതൻചിരിക്കുണ്ടാൽ
“ഒന്നമില്ലയോ വേറെ?”—മായ്ക്കുതോചാടിക്കുന്നി—
തെന്നോടുകൂടിയല്ലമ്മയ്ക്കുൽപരം, കഷ്ടതെന്നെ!”

നഷ്ടാഭിമാനൻ, ചിന്തൻ, താഴയെക്ക: ഞ്ജോളവും
കഷ്ടപ്പെട്ടമഞ്ഞിയ കണ്ണനീർതളുപ്പിപ്പോയ്,
പൊൻപനീർത്താരിൻകാതിചിത്തമക്കവിളേത്തും
തൻപ്രാണസർവസ്വത്തിൻകദനം കാണക്കാണെ,
ഉരിയാടീടാൻപോലുമകാതെമേയ്ക്കുന്നപി-
യ്ക്കുകിപ്പോയീനെഞ്ചം തീക്കനലോറാൽപോലെ.

തൽക്ഷണംതാങ്ങാതിയാതായതൻമുന്നിൽ ബാല-
കക്ഷ്യതൻതന്നിച്ചിതും തച്ചിത്തംവരയ്ക്കുയായ്:-
വെണ്മയേറിയവേഷംചാത്തിയും, ചമൽകൃത-
നർമ്മവാക്കുകുളാരോന്നോതിയുമാഹ്ളാദിച്ചും,
അമ്മനോഹര വിദഗ്ദ്ധമന്ദിരമുവരിന്ന
നിർമ്മലസ്മിതംകൊണ്ടു നിതംവെണ്മകളിതേച്ചും,
മേവിടും കുമാരമാക്കിടയിൽ ചുളിച്ചുളി-
പ്പാവമേപാലം കുട്ടി കുത്തിവേഷൻ, ശാന്തൻ,

പ്രാക്കളാൽ ചന്ദ്രം വായ്ക്കും പാടത്തിൻവരവത്തു
കാക്കയെന്നോണം ചെന്നുപററുതു ടിന്ദേദിനേ.
കുണ്ടിടുന്നേരം തൊട്ടു കൂട്ടുകൾ നിരദിക്കുന്നു.
ബാലൻ ജിഹ്വപാഞ്ചല“മരുതെ”ന്നരുവോളം.
ബാലകൻ കൃതരതഗാത്രനെകിലും, ബഞ്ചിൻ-
മുലയിൽക്കൂടിസ്ഥാനം കിട്ടാതെ നിന്നീടുന്നു!
അസ്സതിയ്ക്കുതിൻ ബാക്കികാണുവാൻ കഴിയാതായ്;
പുസ്തകം, ദുരായർഷം, ദുഷ്ടാലവിചേഷ്ടിതം!
ഉണ്ണിയെത്തന്മാറത്തു ചേർത്തുകൊണ്ടൊഴുകുന്ന
കണ്ണനീരുടമുണ്ടിൻ തുമ്പിനാലൊപ്പിച്ചൊന്നാർ:-
“തങ്കമേ, കരയൊല്ലെൻ കണ്ണമണിത്തിടവല്ലേ,
തന്നിടാം നാളെപ്പുത്തൻ കുപ്പായമൊന്നോ രണ്ടോ.
കൊതിയാൽക്കണ്ണിമയ്ക്കാതുറന്നോക്കുകയാവും
പതിവായ് പൂശിക്കുന്ന കുട്ടികളെല്ലാംനിനെ”
തൃപ്തനായ് തീർന്നാൻ പുത്രൻ, തായ്യാം വിധവയ്ക്കോ,
തപ്തമായ് തലച്ചോറുംചോരയും ഹൃദയവും
നീളമാവിചാരത്തിൻവിപ്ളവവാക്യംപോലെ
“നാളെ”യില്ലബുപൊന്തി, പിന്നെയുംപൊന്തി,
ഗുന്തിൽ.

എന്തിനെനാറിത്തീല, പാദപഞ്ചളെപ്പുൽകി-
യന്തിക്കാറടുത്തണഞ്ഞാ “നാളെ”യാവത്തിച്ചു:
സ്വപ്നമരംപറന്നപോംപക്ഷികളുടെചിറ-
കൊച്ചയും മരൊന്നല്ല, “നാളെ”യെന്നുവരുന്നേട്ടി
പാഴിലൊന്തിതന്നീട്ടിച്ചൊൽവുഞാൻ?—പിറന്നാളി-
ലേഴുപ്പവരതുണിച്ചാത്തജനനേക്കുന്നേരം,
തോഴിയായ്, പൊറുമ്മയായെല്ലൊഴുത്തുന്നിന്ന
നാഴിപ്പാൽകറക്കുന്ന “പുറാലി”പൊയ് പോയല്ലോ:

(മനസ്സു പത്മനാഭപിള്ള)

ഭാരതത്തിന് ഭാഗ്യമായ ഒരു ഭാഗിയുണ്ടെന്നു

തീർച്ചപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അടിമത്വത്തിൽ ആണ്ടു കിടക്കുന്ന ഭാരതം ഇന്നത്തെ നിലയിൽ എത്തിയതു മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ സമുജ്ജ്വലമായ മഹനീയ നേതൃത്വം കാരണമാണെന്നു ചോദിക്കും സമ്മതിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കർമ്മപാത താഴി വളരമായ അഭ്യർത്ഥനകൾ നേതൃത്വം നൽകി ലഭിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഏകാഭാസമായി അജ്ഞതയിലും അന്ധവിശ്വാസത്തിലും മുഴുകി, സ്വാതന്ത്ര്യവും ആത്മാഭിമാനവും എന്തെന്നറിയാതെ ജീവിച്ചു നാം ഇന്നത്തെ നിലയിൽ നെടുപ്പു നിവർന്നു നടക്കാൻ ധൈര്യപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു. അസാധിക്കാത്ത അസൂയാലുക്കളും ആത്മമന്ത്യാപരമായ അടിമജീവിതം സ്വയം തിരഞ്ഞെടുത്ത പക്ഷം ഭീരുക്കളുമായ ഒരു ജനസമൂഹം ആർക്കുവേണ്ടുന്ന നിലയിൽ ഒരു ചെറിയ കാലഘട്ടത്തിനിടയിൽ ആർക്കുവേണ്ടുന്ന ഒരു പുതിയ ചോദ്യം നിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഘട്ടത്തിൽ ജനതയെക്കുറിച്ചു ഭാരതത്തിന് കാഴ്ചപ്പെട്ട അത്യാത്മീയമായ മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ മാതൃകാശക്തി അതു നിലനിർത്താൻ ആദ്യനികരസ്ത്രം ആണു് പോലും സമ്മതിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നാം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പടിവാതകൽ എത്തിയിട്ടു ഉള്ള എന്തെങ്കിലും പൗരസ്ത്യപുരുഷന്മാരുടെയും സുരക്ഷാസേനകളുടെയും ഒത്തുനീക്കം ചെയ്തു പ്രദേശങ്ങളിൽ പാണ്ഡിത്യം വഹിച്ചാൽ നമ്മുടെ നേതൃത്വം ഇന്നത്തെ ഇൻഡ്യൻ പ്രധാന മന്ത്രി---നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, മുസ്ലീം ലീഗ് രാജ്യം സ്വയം വിശ്വസിച്ചു തിരുസ്ഥലം ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും നാം എന്തെങ്കിലും സ്ഥാനത്തു് എത്തുക എന്ന ചെറുതും. ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ മർദ്ദനത്തോടും നാകുലമായ ജയിച്ചു കളയും തുണയ്ക്കുന്നതിനു് കൊണ്ടു രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ജീവിതം സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അനവധി അനവധി നേതാക്കളും അവരുടെ ആജ്ഞയെ അക്ഷരാ പ്രതി അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഭോഷിക്കുന്ന കിരണങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഭാരതം ഇനി അസ്വാതന്ത്ര്യം മൊ അടിമജീവിതമാ വെച്ചു പുലർന്നു തല്ലും. ആ കൊണ്ടു ഭാരതത്തിന്റെ ഭാഗം ഭോഷാമൃഗപാലം

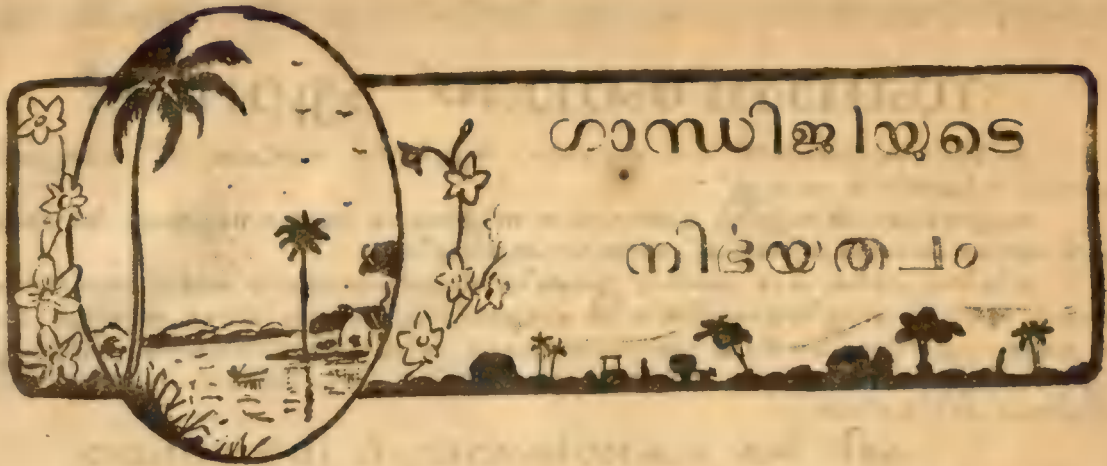
സ്വയം ഭരണത്തിന്റെയും തന്മൂലമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും സുഖം അഭിഭാഷണ അനുഭവിക്കുമെന്നുള്ളതു നിർവ്വിവാദമാണ്.

ചോദ്യത്തിന്നു് അടിമത്വം താഴെ പറയുന്നതു പിരിയുന്നതെന്തെന്നതിന്റെ സമുദായമാണു് ഭാരതസ്വാതന്ത്ര്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതു്. ചാളിനെയും ഭോഷിനെയും ഭേദപ്പെടാതെ പീരകിയേയും അനു

ബോധിപ്പിക്കുന്നതും വകയറുന്നതും മനുഷ്യസ്വാതന്ത്ര്യമായി ജീവിക്കാനുള്ള ധൈര്യവും ആത്മവിശ്വാസവും അറിംസാധർമ്മത്തിൽക്കു ചോദ്യത്തിനു കാണിച്ചു കൊടുത്ത ഒരു മഹത്തായ വീരചരിതമാണു ഭാരതം ഇന്നുമഹാത്മജയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അസൂയയെ തന്നെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതും മനസ്സിനെ മറികടന്നു പോകാൻ അതിനു സാധ്യമല്ലെന്നു ഭാരതത്തെ ഉറപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഒരു ഇൻഡ്യൻ മെഡിക്കലിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടു് അസംസ്ഥാനങ്ങൾ ഭാവിഭാരതത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. ആ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ചിലതു് ആധുനികാഭിപ്രായഗതികളെ ആദരിക്കാൻ കഴിവുള്ള നാട്ടുരാജ്യങ്ങളായിരിക്കുന്നതാണ്. പ്രജാധിപത്യത്തിലധിഷ്ഠിതമല്ലാത്തതും യാതൊരു രാജവംശവും ഭാവിഭാരതം അനുവദിക്കുന്നതല്ല. സ്വയംപര്യാപ്തതയിലും സ്വയംഭരണത്തിലും അധിഷ്ഠിതമായ ഗ്രാമസ്വരാജ്യം ആയിരിക്കും ഭാവിഭാരതത്തിന്റെ മഹിമയേറിയ അസ്ഥിമൂലം, എല്ലാവരും വളരാനായി കഴിക്കാനും ഉള്ള സന്ദർഭമല്ലാത്ത ഭാരതത്തിന്റെ ഭാഗ്യമായ ഭാവിയാണു് അവിഭാജ്യമായ കമാലായിരിക്കും.

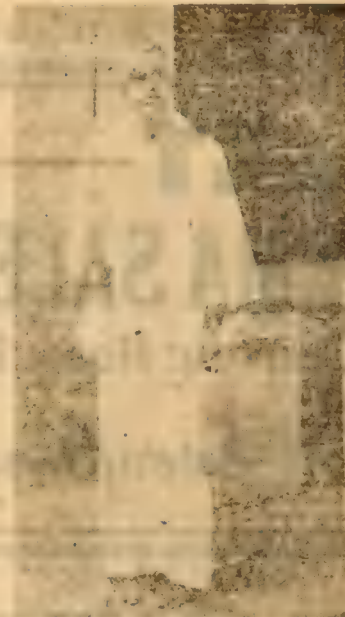

(സി. ആർ. ഇയ്യപ്പൻ എം. ഐ. ബി. എൽ. കൊച്ചി റവന്യൂമന്ത്രി)

നായകന്മാരും നായകനും മഹാത്മാക്കും മഹാനും ആയ മഹാത്മാഗാന്ധിയിൽ കാണുന്ന മികച്ച ഗുണം ഏതാണെന്നു നിർണ്ണയിക്കുക എളുപ്പമല്ല. പരാതന മാനദണ്ഡങ്ങൾ മുൻനിർത്തി രചിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മഹാകാവ്യത്തിൽ നവരസങ്ങൾ തിരതല്ലുന്നതു പോലെ പുതിയ യുഗത്തിന്റെ സന്ദേശവാഹകനും സൂത്രധാരനും ആയ മഹാത്മാഗാന്ധിയിൽ നാനാഗുണങ്ങൾ തീരംതകർത്തൊഴുകുന്നതു കാണാം. അതുകൊണ്ടു മഹാത്മാഗാന്ധിയിൽ ഒരു പ്രത്യേകമായ ഗുണം മികച്ചുനിൽക്കുന്നു എന്നു പറയുമ്പോൾ പരമാർത്ഥത്തിൽ പ്രകടമാകുന്നതു മഹാത്മാഗാന്ധിയിൽ കാണുന്ന ആഗുണം അതിനെപ്പറ്റി പറയുന്ന ആളിനെ അങ്ങനെ പറയുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ സർവ്വോപരി ആകർഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ എന്നെ ഏറ്റവും അധികം ആകർഷിക്കുന്നതായി മഹാത്മാഗാന്ധിയിൽ കാണുന്ന ലക്ഷണം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മികച്ച ഗുണം എന്താണ്? എന്റെ പരിമിതമായ വീക്ഷണമോണത്തിൽ അതു നിർഭയതപം ആണ്. ഇൻഡ്യൻ നവോത്ഥാനത്തിൽ വേണ്ടതു നിർഭയതപം ആണെന്നു— ഗീതയിൽനിന്നും ഫുട്ട്ബോൾ കളിയിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന നിർഭയതപമാണെന്നു— വിവേകാനന്ദസപാമികർ ഉൽഭവമായിപ്പിച്ചു. ആ നിർഭയതപത്തിന്റെ മുത്തീഭാവമാണു മഹാത്മാഗാന്ധി അതു ഇൻഡ്യയിലെ നല്ലതുകോടിജനങ്ങളിലും പകർത്തി. അദ്ദേഹിയായിലെ മണലിൽനിന്നു മഹാത്മാവ് നിരവധി വീരന്മാരെ സൃഷ്ടിച്ചെങ്കിൽ ഇൻഡ്യയിലെ ചെളികൊണ്ടു ഗാന്ധിജിയും വീരന്മാരെ സൃഷ്ടിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണു മഹാത്മാവിൻ ധൈര്യവും മഹാത്മാഗാന്ധിക്കുണ്ടെന്നു മഹാകവി പാടിയിതു.

മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ നിർഭയതപം അഥവാ ധൈര്യം എന്നു മാത്രമല്ല ആകർഷിച്ചിട്ടുള്ളതു. ഗാന്ധിജിയുടെ ഖദർ പ്രസ്ഥാനവും സത്യഗ്രഹവും ഭീന ബന്ധു സി. എഫ്. ആൻഡ് റൂസിനെ ആകർഷിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കർമ്മയോഗവും രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വവും സോഫിയാവാദിനായെ വശീകരി

ച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വോക് പരിഷ്ക്കരണമാണു സാങ്കേ പ്രളാഹിന്റെയും, മനുഷ്യാവശീകരണമാണു വെ. വിൻസ്ലോവിന്റെയും ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യത്തെയും അഹിംസയേയും പറ്റി രാജേന്ദ്രപ്രസാദും, അക്രമ രാമിപ്പുത്തപ്പറ്റി എയിൻസ്റ്റീനും പ്രകീർത്തിച്ചു. കൊഴിവില്ലാത്തവർക്കു ഗാന്ധിജിയിൽ കിയ ലാഭം. യത്രാ വിചാർഡ് ബിഗ്ഗെന്റിന്റെയും ഇൻഡ്യയ്ക്കും ലോകത്തിനും നൽകിയ പരമമായ നേതൃത്വം സർ മിർസാ ഇസ്മായീൽ ഷെയ്ഖിന്റെയും സർവ്വപ്രധാനമായ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടു. ഇ

പട്ടിക ഇവിടെ എങ്ങു നിൽക്കാനെ—ഒരു പക്ഷേ എങ്ങും നിൽക്കാനെ—നീണ്ടു നീണ്ടു പോകും. എന്നാൽ ഇൻഡ്യയേയും ഇൻഡ്യക്കാരെയും സംബന്ധിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ ഒരു പ്രമാണിയായ സർ മഹാൻസി സ്കന്ധ് ഹസ്ബൻഡ് ഇങ്ങനെയാണു പറയുന്നതു്:—“മഹാത്മാഗാന്ധിയുടേയും വിശ്വവിഖ്യാതനാണ്—അങ്ങനെ ആയതു് ആയുധനിർമ്മാണത്തിൽ പ്രമുഖസ്ഥാനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഭയങ്കര യാതനകളിലേക്കു രാജ്യങ്ങളെ ഉതിവിട്ട നവോത്ഥാനകർമ്മ വളർത്തിയതുകൊണ്ടല്ല, സ്വന്തരാജ്യക്കാരിൽ ധൈര്യം ഉളവാക്കി അവരെ ധർമ്മികമാർദ്ദത്തിൽ കൂടി നയിച്ചതുകൊണ്ടാണ്.”

വീരന്മാരുടെ അക്രമരാമിതമാകുന്ന പാണ്ഡവരിൽ കൂടി ചരിച്ചു നമക്കു സ്വന്താനുഭവത്തെയും സത്യത്തിന്റെ സമസ്തസിലികളെയും പ്രാപിക്കാം.

സുബാഷ് ബോസ് എവിടെ?

കണ്ടുപിടിക്കണമെങ്കിൽ കാഴ്ച വേണം. കണ്ണിന്റെ കാഴ്ചയാണ് മനുഷ്യന്റെ ഏറ്റവും വിലയേറിയ സമ്പത്ത്.

ആദ്യഘട്ടങ്ങളിൽ കണ്ണിൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന നിസ്സാരമായ അസുഖങ്ങളെ അവഗണിച്ച് ലോകം ക്ഷണേന നിങ്ങൾക്ക് അന്ധകാരമായിത്തീരും.

തിമിരം, പടലം, കാഴ്ചക്കുറവ് തുടങ്ങിയ നേത്രസംബന്ധമായ സകല അനാരോഗ്യങ്ങളേയും ഏറ്റവും ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ പരിശോധിച്ച് ശസ്ത്രക്രിയയുടെ ആവശ്യം കൂടാതെ തന്നെ പൂർവ്വകാലം മുതൽക്കേ പരമ്പരാസിദ്ധമായ സിദ്ധൗഷധങ്ങൾക്കൊണ്ട് പരിപൂർണ്ണമായി സുഖപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു. വിദഗ്ദ്ധമായ ഔഷധ പരിപാകങ്ങൾ—വിശിഷ്ടമായ ചികിത്സാപരിപാടികൾ.

പി. കെ. കോശിദൈവദ്രുൻ (തോലക്കര)

ഗവൺമെൻറംഗീകൃതനേത്രദൈവദ്രുഗാല

വയസ്കരസമീപം, കോട്ടയം.

CONTACT

INDO-BURMA SALES & SERVICES CO.,

Convent Road, ERNAKULAM.

For Everything Electrical.

ക്ഷയരോഗമെന്നു നംശയമുണ്ടെങ്കിൽ

അറക്കത്തിൽ തന്നെ “കാരിംകുരങ്ങുലേഹനം” ഉപയോഗിക്കുക

ചുമ, ഏക്കൽ, നെഞ്ചിൽ വേദന, ശ്വാസം മുട്ട്, കിതപ്പ്, നെഞ്ചിടിപ്പ്, അരുചി, ഉറക്കമില്ലായ്മ, മന്ദഗത, ക്ഷീണം ഇവയെ ശമിപ്പിച്ച് ആരോഗ്യം, ഉന്മേഷം രക്തപുഷ്ടി ഇതുകളെ പ്രദാനം ചെയ്യും. എല്ലാവിധ വാതരോഗങ്ങളിലും അൽഭുത ഫലത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ക്ഷീണിച്ചവരെ തടപ്പിക്കുന്നതിനും, പ്രസവിക്ഷീണം തീരുന്നതിനും കരിംകുരങ്ങുലേഹനം കൂടാതെ മറ്റൊരു ഔഷധവും ആവശ്യമില്ല. റാത്തൽ 1.5 ക. പാക്കിങ്ങു തപാൽ പുറമെ.

ഈ സിദ്ധൗഷധം ഞങ്ങളുടെ എല്ലാ ബ്രാഞ്ചുകളിൽ നിന്നും, സ്റ്റോക്കിസ്റ്റുമാരിൽ നിന്നും നേരിട്ട് ഹെഡ്ക്വാർട്ടേഴ്സിൽനിന്നും വി. പി. യാച്ചാർ കിട്ടുന്നതാണ്.

Prop:- K. P. K. Kurup ഭാരതദൈവദ്രുഗാല (Regd) H. O. ചാലക്കുടി.

Vaidyacharia

ബ്രാഞ്ചുകൾ:—ഇരിങ്ങാലക്കുട, തൃശിവപേരൂർ, ആമ്പലൂർ

സംസ്കൃതസാഹിത്യം

അതിന്റെ

ആത്മീയമായ

(കവിതിലകൻ

അടിസ്ഥാനം

വടക്കുംകൂർ രാജരാജവർമ്മരാജാ)

ലോകത്തിൽ ഒരു സാഹിത്യം ഉത്തമനിലയിൽ
 തണിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ അതിനു അടിസ്ഥാനമായി
 മൂന്നു തത്വങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അവയിൽ മുഖ്യം
 ആത്മധർമ്മപ്രാധാന്യം, രണ്ടാമത്തേതു ലോകധർമ്മ
 പ്രതിപാദനം. ശാസ്ത്രീയങ്ങളും സാങ്കേതികങ്ങളും ആ
 യനിയമങ്ങളുടെ ബന്ധം തൃതീയം. ഇവ മൂന്നും ശരി
 യായി ഇണങ്ങിപ്പരിലയിക്കുന്ന ഒരു കാവ്യസമുച്ചാ
 യം അതിന്റെ ധർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു സ
 മർത്ഥവും തന്മൂലം സർവ്വജനസമാരാധ്യവും ആയി
 തീരുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനു അപൂർണ്ണതയോ വി
 കലതയോ തട്ടുന്നുവെങ്കിൽ താഴെപ്പറയുന്ന സാഹിത്യം
 കൊണ്ടു അത്രയ്ക്കു പ്രയോജനം ചരക്കും. ഇവിടെ സ്മരി
 ച്ച അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങൾ മൂന്നും പൂർണ്ണമായി യോ
 ജിച്ച സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിൽ സമുല്പന്നിക്കുന്നു.
 അതിന്റെ ഈ മേഖല അന്യദേശക്കാരുടെ കാവ്യ സ
 മുദായത്തിൽ കണ്ടുകിട്ടാവുന്നതല്ല.

മുൻപറഞ്ഞവയിൽ ആത്മതത്വം പ്രധാനമെന്നു
 സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. അതിന്റെ ചൈതന്യത്തിനാ
 നിഷ്ഠതയോടെ നിർവ്വഹിക്കുന്നവെങ്കിൽ മാ
 ത്രമേ മറ്റുള്ളവ ഫലപ്രദങ്ങളാകുകയുള്ളൂ. ഭാരതീയാ
 ചാര്യന്മാർ അതിന്റെ ഈ മാഹാത്മ്യത്തെ വേണ്ടവി
 ധം അറിഞ്ഞു ആദരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർ ശാസ്ത്രങ്ങളിലും
 കാവ്യങ്ങളിലും എന്നുവേണ്ട ജീവിതത്തോടു ബന്ധമു
 ള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ആത്മതത്വബന്ധത്തിനു ജീ
 വസദൃശമായ സ്ഥാനം അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു
 അവരുടെ ഏതു ഗ്രന്ഥം പരിശോധിച്ചാലും ഈ വസ്തു
 ത കരതലാമലകം പോലെ നിഷ്പ്രയാസം കാണു
 വാൻ കഴിയും.

ജ്യോതികദിവ്യങ്ങളും തജ്ജനീതങ്ങളായ സുഖങ്ങ
 ളും തടിയിൽബുൽബുദാദികൾപോലെ ക്ഷണഭംഗരങ്ങ
 ളെന്നും, നിത്യാനന്ദപ്രദമായതു ആത്മശ്രേയസ്സു നെന്നു
 മാത്രമെന്നും പൗരസ്ത്യന്മാരായ തത്വജ്ഞാനികൾ
 അചഞ്ചലമായവിധം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ തത്വം

അവരുടെ സർവ്വശാസ്ത്ര
 ങ്ങളുടെയും വിശേഷിച്ചു
 അദ്വൈതമതത്തിന്റെ
 യും മുഖമുഖമായി സ്ഥി
 തിചെയ്യുന്നു. ലോകജീ
 വിതം ശോകമയവും ഹൃ
 സ്വപതരവുമെന്ന സി
 ങ്ഗാന്തം അജ്ഞന്മാരും
 ചാർച്ചാകന്മാരും സമ്മ
 തിക്കാത്തതും സർവ്വശ
 ക്തിയോടുംകൂടി എതി
 ക്കുന്നതുമായെന്നു. എങ്കി
 ലും ഈ വസ്തുത അന്യ
 മാ വേദിക്കുന്നതല്ല. ഏ
 തദപിപരീതമായി ഉ
 ണ്ടായിരിക്കുന്നവയും ഉ
 ണ്ടാകാവുന്നവയും ആയ
 വാദപടലങ്ങളെ സർവ്വ
 വും അടിച്ചുടച്ചുതകത്തു
 പടലങ്ങൾപ്രായമാക്കി

പറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു ശ്രീശങ്കരപ്രമുഖന്മാരായ ജഗദ്ഗുരക്ക
 ന്മാർ അദ്വൈതമാഹാത്മ്യത്തെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിരി
 ക്കുന്നത്. പ്രപഞ്ചവും തലാർമ്മവും സ്ഥിരവും സുഖകര
 വും എന്നുവന്നാൽ ബ്രഹ്മപ്രതിപാദകമായ വേദാന്ത
 ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഉൽപ്പത്തിയും സ്ഥിതിയും അനാവ
 ശ്യമെന്നുവന്നുകൂടും. അത്രതന്നെയോ? അനന്തകോടി
 മനുഷ്യരാശികൾ എന്നെന്നേക്കും അധഃപതിച്ചു നര
 കഭംഗം അനുഭവിക്കേണ്ടതായും വരും. യഥാർത്ഥമായ
 തത്വചിന്താപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പുരോഗതി സ്തംഭി
 ക്കും. അങ്ങിനെയുള്ള ദുരവിസ്ഥകൾ സംഭവിക്കാതെയി
 രിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ആചാര്യന്മാർ നിരാത്മവാ
 ദികളുടെ മതങ്ങളെ നിർമ്മൂലങ്ങളും യുക്തിരഹിത
 ങ്ങളും എന്നു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഒരു തത്വജ്ഞാനിയുടെയും ലേഖകന്റെയും നി

ലകൾക്കു ചുറ്റും സമൃദ്ധം. ബാൽക്കണികളായ പർ
മ്മങ്ങളിൽ പൂർവ്വമായിക്കൊണ്ട്, ചിത്രാലങ്കാരത്തിനെ
വെളിച്ചത്തോടെ അന്തർഭാഗങ്ങളിലേക്കു നയിച്ചു സത്യമാ
യ യാത്രയെന്നു അതിനെ അറിയുന്നവനാണു ജ്ഞാ
നി. അജ്ഞാതനാകുമ്പോൾ സൂക്ഷ്മതയോടെ ഗ്രഹിക്കാ
തെ തൽക്കാലം മനസ്സിൽ തോന്നുന്നതു അനുസരിച്ചു
അഭിപ്രായപ്പെടുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവ
നാണു പ്രാപഞ്ചികൻ. ഇവരുടെ ചിന്താസരണികൾ
പാശ്ചാത്യ വിദ്യാഭ്യാസമായിരിക്കാം. ഒരു ലാഭി
കൻ അവന്റെ അനുഭവത്തെ അനുപമാക്കി ഇന്നു
തു സുഖമെന്നും ഇന്നതു ദുഃഖമെന്നും നിശ്ചയിക്കുന്ന
കാര്യം ജ്ഞാനി നേരേണ സമ്മതിക്കുകയില്ല. എ
ന്നാൽ സുഖം, ദുഃഖം, ലാഭം, നഷ്ടം തത്ത്വങ്ങൾക്കു
തന്നെ പേരാണ്. അവർ അവയെ ആദരിക്കാൻ കഴ
ിപ്പെടുവരുന്നില്ല. അത്ഭുതമായിട്ടുള്ള ആചാര്യന്മാരെ യി
ക്കരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു ശ്രേഷ്ഠ ഒരു
കാലത്തും കൈവരുന്നതല്ല.

ലൗകികന്മാർ എത്രയൊക്കെ വിദഗ്ദ്ധന്മാരും
പണ്ഡിതന്മാരും നേതാക്കന്മാരും ആയാലും, അനാ
ത്മമായിട്ടായി വർത്തിക്കുന്നില്ലെന്നാൽ അവർ
ബാലന്മാരെ നിലയിൽ മാത്രമേ ഗണിക്കപ്പെടുകയു
ള്ളൂ. ഈ നിലയിൽ അജ്ഞതയുടെയും തത്ത്വഗണനയു
ടെയും ഭേദമില്ലാത്തവരായിത്തീർന്നു പോകുന്നതും പി
ടിയിൽനിന്നു അവരുടെ ഇടയത്തിനു മോചനം
കിട്ടുക തീരെ അസാധ്യം. അവരിൽ കണ്ടുവരുന്ന
കാമരൂപാഭിവികാരങ്ങളും അസ്ഥിരങ്ങളായ അഭി
പ്രായങ്ങളും തെറ്റിദ്ധാരണകളും രൂപഭേദങ്ങളും അ
വരുടെ അത്ഭുതജ്ഞാനശക്തിയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.
ഇന്നത്തെ സുഖം നാളെ ദുഃഖം. നാളത്തെ ശോകം
മറന്നാൽ സുഖം. ഇന്നു ജീവിതം പരമാനന്ദമായി
കരുതുന്ന ഒരു ഭാഗ്യവാൻ, ലഘുവായ ഒരു അനിഷ്ട
സംഭവത്താൽ നാളെ “വല്ലവിധത്തിലും മരിച്ചാൽ
മതി” എന്നു വിചാരിച്ചു അതിനു ഒരുങ്ങുന്നു. ഇത
ത്രേ ലോകസംഭാവം. മുമ്പു ഒരുവൻ സുഖമായി വി
ചാരിച്ചതു വാസ്തവത്തിൽ അപ്രകാരമെങ്കിൽ പി
ന്നീട് അതിനു മാറ്റം വരുന്നതല്ല. സത്യം എന്നും സ
ത്യമായിത്തന്നെയായിരിക്കും. ഒരിക്കലും കളവാകുകയി
ല്ല. അവിദ്യാബന്ധംകൊണ്ടു മനസ്സിൽ തോന്നുന്ന
ഭോധവികാരങ്ങൾകൊണ്ടാണു മനുഷ്യൻ സത്യം
സത്യങ്ങളിൽ വിപരീതബുദ്ധിയുണ്ടാകുന്നത്. അഭി
പ്രായങ്ങൾ മാറി മാറി വരുന്നതിനു ഇതത്രേ കാര
ണം. ഈ നിലയിൽ ലൗകികന്മാരുടെ അഭിപ്രായ
ങ്ങളെ പ്രമാണരേഖയായി ഗ്രഹിക്കുന്നതു അയ്യത്തമെന്നു
സിദ്ധിക്കുന്നു.

മനുഷ്യരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു ലോകപരിച
യം അടിസ്ഥാനം എന്നു പറയണം. അവ അനുഭവം
കൊണ്ടു നേരേണ തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നവയും അപ്രകാ
രം വിശ്വസിച്ചുവരുന്നവയും ആകുന്നു. ഈ സ്ഥിതി
ക്കു അവരോടു അവരുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അബദ്ധങ്ങ
ളാണെന്നു ഉപദേശിക്കുന്നതായാൽ, ഉപദേഷ്ടാവ്
എത്രയു കെങ്കിലുമൊന്നാലും അയാളുടെ മതം ജനങ്ങൾ
ക്കു അനിവാര്യമായിട്ടേ തോന്നുകയുള്ളൂ. ഗുഹപുത്രമിത്രാ
ദികൾ ശോകമുലങ്ങളെന്നും ദുഷ്ടക്കരങ്ങളും അസുഖ

പ്രദങ്ങളും ആയ തലോട്ടോടോപവാസാദികൾ ആദ
രണീയങ്ങളെന്നും ലൗകികസംഘത്തിൽ ചെന്നു ഉപ
ദേശിക്കുന്നതപജ്ഞാനി ബകസമാജത്തിലകപ്പെട്ട
മരാജരാജനെപ്പോലെ അപമാന്യനായിത്തീരുന്നു. ഇ
ക്കാരത്തിൽ പ്രാപഞ്ചികന്മാർ അപരാധികളല്ല.
സാധാരണവിലയിലുള്ളതായ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ, തെ
റ്റായാലും ശരിയായാലും, മാറ്റുക എന്നതു്
പണ്ഡിതന്മാർക്കു കൂടി സുകരമല്ല. പിന്നെ പ്രാകൃത
ന്മാരുടെ കഥ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്ന
ന കൃത്യന ശൃംഗാരാതിമാം
പ്രഥമഗാഥ പൂർവ്വഭാഗം

എന്ന വാക്യത്തിൽ അച്ഛൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചി
രിക്കുന്ന ഭഗ്നനായതപം ജ്ഞാനോപദേശത്തു നിശ്ച
യിക്കുന്ന മഹാപുരുഷന്മാർക്കു പൊതുവെ അനുഭവ
സിദ്ധമാകുന്നു

ജീവിതത്തിൽ ഒരു ദശയിലെങ്കിലും ദുഃഖം അ
നുഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരുവൻ കാണുകയില്ല. “കാലക
ർമ്മഗുണാധിനി”ന്മാരായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നിടത്തോ
ളുംകാലം മനുഷ്യന്റെന്നല്ല, ജീവികൾക്കു സകലം ദുഃ
ഖം തുടരുന്നതുതന്നെ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അനി
ഷ്ടപ്രാപ്തി, ഇഷ്ടവിധോഗം എന്നിവ സർവ്വസാ
ധാരണങ്ങളാണു്. ആയുഷ്കാലത്തിന്റെ ദൈർ
ഘ്യം അനുസരിച്ചു ഒരുവനു ശോകപരമ്പരകളുമായി
പരിചയം കൂടുന്നു. സകലം നേരിടേണ്ടവർ അതിന്റെ
കരുത്തിനു തക്കവണ്ണം ജനങ്ങൾക്കു ജീവിതത്തോടു
വൈരസ്യം ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ മനഃസ്ഥിതിക്കു ഉറപ്പും
വെടിപ്പും സംഭവിക്കുന്നതായാൽ അതു വൈരാഗ്യ
ത്തിന്റെ ഉൽപ്പത്തിക്കു മേതുവാകും. പ്രിയബന്ധു
വിന്റെ മരണം സംഭവിക്കുമ്പോൾ, ശവശരീരം സം
സ്കരിച്ചുകഴിയുന്നതുവരെയെങ്കിലും മനുഷ്യൻ ജീ
വിതത്തിന്റെ ലഘുതയേയും അസ്ഥിരതയേയും ക
രിച്ചു ബോധവും വിരക്തിയും ജനിക്കാറുണ്ടു്. ഈ
ശ്മശാനവൈരാഗ്യം മൂലന്മാരിലും കണ്ടുവരുന്ന ഒ
ന്നത്രെ. ആ സന്ദർഭത്തിൽ, അവർ അതുവരെ സാ
ഹസ്യം അധിഷ്ഠിപ്പിച്ചു തള്ളിയിരുന്ന ജ്ഞാനിയു
ടെ മതങ്ങളെ ആദരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ അർക്കിയുന്ന
വൈരാഗ്യത്തെ വളർത്തി നിലനിർത്തണമെന്നു മാ
ത്രമേ ആചാര്യന്മാർ ഉപദേശിക്കുന്നുള്ളൂ. പ്രാപഞ്ചി
കന്മാർ ശ്മശാനഭൂമിയിൽവെച്ചു, അൽപ്പനേരം ബോ
ധത്തെയും വിരക്തിയേയും കൈക്കൊള്ളും. അവിടം
വിട്ടുമാറിയാൽ പഴയപോലെ അവർ അഹങ്കാരിക
ളും അനാത്മവാദികളും ആകും. ഈ ദുഃഖസ്ഥിതി മാറ്റു
കയാണു അവശ്യം. അതിനു വൈരാഗ്യം സംഭവിക്ക
ണം. അതു തത്ത്വജ്ഞാനത്തിൽനിന്നു കൈവരണം.

ദുഃഖത്തിന്റെ രൂപം എത്രതന്നെയായാലും അ
നിഷ്ടവും വർജ്ജ്യവും എന്നതിനു സംശയമില്ല. നി
ർമ്മലൻ ധനവും അപൂർവ്വതയും പുത്രനും അവിദ്യൻ വി
ദ്യയും ലഭിച്ചാൽ സുഖം കിട്ടിയതായി വിചാരിച്ചു
സന്തോഷിക്കുന്നു. ധനം കിട്ടിയാൽ നിർമ്മലനായാ
നീങ്ങും. അതു ശരിതന്നെ. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടു
ശോകം വിട്ടുമാറുകയില്ല. ഒന്നിന്റെ സ്ഥാനത്തു മ
റ്റൊരു സകലം വന്നുചേരുന്ന എന്നുമാത്രം വ്യത്യസ്തം.

ചിന്തയും വികാരവും

(എൻ. ലളിതാംബിക അന്തർജ്ജനം)

ജീവിതം വിരിയുന്ന തീവ്രമാം വികാരോദ്ഭാവനാംകരത്തിന്റെ ചൂടിൽനിന്നുവേലം ജീവിതം വിടരുന്ന തീക്ഷ്ണമാം വികാരത്തിൽ താവിടും തേജസ്സിന്റെ തീപ്പെരിത്തിരുകളിൽ. ജീവിതം-ചലിക്കുന്നു-ചലിപ്പിക്കുന്നു-പ്രാണപാവകൻ ജപലിക്കുന്നു പാവന വികാരത്തിൽ.

അമ്പിളിക്കല വാനിൽ പൊന്തവേ സമുദത്തി-
ന്നന്തരംഗത്തിൽ പൊങ്ങും പ്രകൃഷ്ടം കല്ലോലം പോൽ.

ആതനാശയമൊന്നു കാണവേ കവേ! നിന്റെ ചേതന വികാരോഗ്ര നന്തനംചെയ്യുംലേണേ?

വേലയേക്കാലത്തിന്റെ ലീലയാലച്ചിലിൻ-
ചാലിൽ വിട്ടൊഴിയുമീ നിർദ്വയനിയമത്തിൽ
മാലിപ്പും തുടിക്കുന്ന ചിത്തമൊന്നേകാം, നഴൽ
പ്പാടിയും തുഴയുന്ന കൈക്കരുത്തേകാൻ മുറുറും.
ഈ വികാരത്തിൻ തീവ്രവൈദ്യുത പ്രവാഹത്താൽ
ജീവിതയന്ത്രത്തിന്നു സാധ്യമായ് വരുന്നെങ്കിൽ!

(ചിന്തയെയുണർത്തുന്നവികാരം വികാരത്തെ
ചിന്തയുമീമട്ടെന്തുമലകം തിരിയുമ്പോൾ
ഹൃദയം മസ്തിഷ്കത്തിൻതാഴെയെന്നോതി
ട്ടതിൻ
ചലനംനിരോധിക്കിലെത്താനാമോ ഫലം.)

ലോകോക്രോധശ്ചഭംഭേ മമോമത്സരഃപ്രവച
വർദ്ധതേവിത്തസമ്പ്രാപ്ത്യാകമന്തച്ചിത്തശോധനം
അലാഭാലിഗ്നംഭംഭം വിത്തസ്പർശയസംഭവേ
തതോപിത്രിഗ്നംഭംഭംഭംഭംഭംഭംഭംഭംഭംഭം
നിത്യാമിതേനവിത്തേനയേചിന്താനപായിനാ
ചിത്തസാധ്യംകതോജ്ഞാർഗ്ഗമന്വേനാ മിനാ

എന്ന കവിവാക്യം ലോകത്തിൽ എവിടെയും
കണ്ടുവരുന്ന അനുഭവത്തെ ഉപദേശിക്കുന്നു. ഭവന
ത്തിൽ ഉഗ്രമായ ഒരു സർപ്പം അകപ്പെട്ടാൽ അതിൽ
പാക്കുന്നവർക്കു സംഭവിക്കുന്ന ഭയസംഭർമങ്ങൾ ധന
വാൻ എന്നും മനസ്സിൽ ഉണ്ടാകുന്ന എന്ന അഭിപ്രാ
യം ലോകജ്ഞാർ തീർച്ചയായും സമ്മതിക്കും.
ലോകോക്രോധാഭിഭാഷങ്ങൾ മനസ്സിൽ വലിക്കും. ധ
നം വേണ്ട കാര്യങ്ങൾക്കുപോലും ചിലവു ചെയ്യുന്ന
തു സങ്കടം. ചോരന്മാർ, ബന്ധുക്കൾ, യാചകന്മാർ മു
തലായവരിൽനിന്നും ധനത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു ബു
ദ്ധിമുട്ട്. ഈ ഭംഗങ്ങളൊക്കെ ധനവാൻ എന്നും പരി
ചിത്തങ്ങളാണ്. അപൂത്രനായവൻ പൂത്രന്മാർക്കുവോ
ർ ആനന്ദിക്കുന്നു. പിന്നീടു കട്ടിയെ രോഗാഭിബാധ
കൂടാതെ വളർത്താനായി ബുദ്ധിമുട്ട്. “പുത്രാ
ലപിധനഭാജാം ഭീതിഃ” എന്നതു എത്രയോ യ
ഥാർത്ഥമാകുന്നു! പിതാക്കന്മാർ ക്ഷേമിച്ചു സമ്പാ
ദിച്ച ധനത്തെ, യാതൊരു സങ്കോചവുമില്ലാതെ ഭർ
വുത്തികളിൽ ഏർപ്പെട്ടു നശിപ്പിക്കുന്ന പുത്രന്മാർയാ
രാളുമുണ്ട്. അവിദ്യൻ പഠിച്ചു വിദ്വാനായാൽ പി

ന്നെ ഉദ്യോഗത്തിനു ശ്രമിക്കുന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥനായാ
ൽ ശമ്പളം കൂട്ടിക്കിട്ടുന്നതിനു ബുദ്ധിമുട്ടുന്നു. ധനം പൂ
ത്രൻ വിദ്യ എന്നിതൊക്കെ ലോകദൃഷ്ട്യാ വില
യുള്ളതും വേണ്ടതും തന്നെയെങ്കിലും അവയുടെ ലാഭം
വേറെ ഭംഗത്തെ ജനിപ്പിക്കുകയല്ലാതെ അതിനെ ന
ശിപ്പിക്കുകയല്ലെന്നു എന്താഴശമായ ലോകാനുഭവ
ത്തിൽ നിന്നു തെളിയും. നിലയിൽ ഇട്ടിരിക്കുന്ന ചു
മട്ട കയ്യിലേക്കു മാറ്റിവിടുന്നതായാൽ അൽപ്പം അ
ശ്ചാസം തൽക്കാലം തോന്നിയേക്കാം. എങ്കിലും അ
തു ശരിയായ അശ്ചാസമല്ല. അശിച്ചു വെച്ചു കൈവ
രുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന സന്തോഷവും അങ്ങിനെ ഒന്നുത
ന്നെ. ധനവും സുഖാനുഭവ വിഭവങ്ങളും വർദ്ധിപ്പി
ച്ചു ശോകനീവൃത്തിവരുത്താമെന്ന വിചാരം ഇതു
പോലെയാണ്. സൂക്ഷ്മത്തിൽ സുഖഭംഗങ്ങളും ന
ല്ലാപരിത്യാഗോപായങ്ങളും എന്തെന്നു ജനങ്ങൾ അ
റിയുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു അവർ വ്യാമോഹപ്രവാഹ
ത്തിൽ അകപ്പെട്ടുവലയുന്നു.

ലോകത്തിൽ പിപീലികാദികളായ സകലജീ
വികളും സുഖം കിട്ടുന്നതിനും ഭംഗം നശിക്കുന്നതി
നും ആഗ്രഹിക്കുകയുംതദനുസരണം പ്രവർത്തിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന വിലയോ? നേരെ
വിപരീതം! സുഖം സ്വപ്നംകാണുന്നതിനു മാത്രമേ
കഴിയുന്നുള്ളൂ. ഭംഗങ്ങൾ തുടരെത്തുടരെപിടിപെട്ടു ജീ
വരാശികൾ ക്ഷേമിക്കുന്നു. ഇതിൽ നിന്നുദരതപാ
സ് പങ്ക്ടമായി ഗ്രഹിക്കാം. അതു സുഖഭംഗങ്ങളെ
പ്പറ്റിയുള്ള അവയുടെ സങ്കല്പവും തൽസിദ്ധിനി

വാരണങ്ങൾക്കു കണ്ടുപിടിച്ച ഉപായങ്ങളും അടിയേ തെറ്റിപ്പോയി എന്നതുകൊണ്ട്. ഭാഗ്യമെന്നു വെച്ചു എത്രകാലത്തും അങ്ങിനെ തന്നെയിരിക്കും. അതിന്നു സമാധാനം മാറുകയില്ല.

നമ്മുടെ പ്രഭാവം സുഖം സമാധാനം സമർത്ഥത കിംവിഷംപിബതോജ്ഞോരമൃതതപം പ്രയശ്നതി എന്നതു നിഷേധിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു പ്രകൃതിനിയമമാകുന്നു. ശോകകരമായ വസ്തുവിൽ നിന്നു സുഖം സംഭവിക്കുക എന്നതു, വിഷം പാനം ചെയ്തിട്ടു അമൃതതപം ലഭിക്കുക എന്നതുപോലെ തീരെ സാധിക്കാത്ത കാര്യമാണ്. ഭൗതികതത്ത്വങ്ങളായ ലോക വ്യവഹാരങ്ങളിൽ വ്യാപ്തമാകുന്നതിനായിട്ടു ഏതൊരു വസ്തുവിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവർക്കു യഥാർത്ഥമായ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി ഏതൊരു വസ്തുവിൽ കൂടിക്കഴിയുന്നില്ല. പിന്നെ എങ്ങിനെ അവർ അതു നേടുന്നതിന്നു സമർത്ഥന്മാരാകും.

ഭൗതികങ്ങളായ സുഖങ്ങളും അവ നേടുന്നതിന്നു നിർമ്മിക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങളും അനിവൃത്തങ്ങളും അസുഖപ്രദങ്ങളും എന്നും അവയിൽ ആസക്തി സംഭവിക്കരുതെന്നും വിചാരം ജനിക്കുന്നതായാൽ അതു ശ്രമമെന്ന ആത്മജ്ഞാനത്തിന്റെ ഉൽപ്പത്തിക്കു വേണ്ടതുവായി ഭവിക്കും. ഈ വിചാരം ആർക്കും എളുപ്പം ഉണ്ടാകാം. എന്നാൽ അധികം പേർക്കും വളരെക്കാലം ബുദ്ധിമുട്ടിയായും ജനിക്കുന്നില്ല. അങ്ങിനെയൊന്നത്രെ അതിന്റെ നില. ബലിഷ്ഠങ്ങളെന്ന വിചാരിച്ചുവന്ന സാമ്രാജ്യങ്ങളും രാജ്യങ്ങളും സ്ഥാപനങ്ങളും മതങ്ങളും ഞ്ഞം കൊണ്ടു ഇടിഞ്ഞുപൊളിഞ്ഞു തകരുന്നതും, ലോകം സർവ്വവിപ്ലവിച്ചുവന്നുവരുന്ന സരികൾ ശോച്യശോച്യന്മാരായി അധഃപതിക്കുന്നതും ഞ്ഞം മഹാഭാരതം മുതലായവ പിടിപെട്ടു പ്രതിഭിവസം ലക്ഷ്യപലകൾ ജനങ്ങൾ യഥാലോക പ്രവേശം ചെയ്യുന്നതും മറ്റും മനുഷ്യൻ കണ്ണിന്നു മുൻപിൽ കാണുന്നു. എങ്കിലും അവർ കണ്ണുതുറക്കുന്നില്ല.

അഹമ്പ്യവംനിളിതാനി
പ്രവിശന്തിയമാലയം
ശേഷാസ്ഥാവരമിച്ഛതി
കിമാശ്വര്യമതഃപരം

എന്നതാണ് ലോകത്തിൽ കണ്ടുവരുന്ന അനുഭവം. ഭവിയോടും സുഷാന്തമനസ്സോടുകൂടിയിൽ കോടി കോടി ജീവികൾ ഭൂതിക്കയിനന്മാരാകുന്നു. എന്നാലും താൻ നിത്യനെന്നു എല്ലാ മനുഷ്യനും കരുതുന്നു. ഇത്തരക്കാർക്കു ജ്ഞാനം കേവലം അസംഭാവ്യം എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടണം.

ജ്ഞാനം അല്ലെങ്കിൽ തത്വവിചാരം ശുചിയായ മനസ്സിൽ മാത്രമേ സംഭവിക്കുകയുള്ളൂ. രാഗദോഷാഭിഭാഷങ്ങളെ അകറ്റുന്നതായാൽ അതോടുകൂടി മനസ്സു നിർമ്മലമാകും. മലിനത നിഷേധം നീങ്ങിയ മനസ്സിൽ ജ്ഞാനവും വിരക്തിയും ജനിക്കുന്നു. ശമം മോക്ഷാഭാവം സന്തോഷം നിരഹങ്കാരത നിഷ്ഠാമത സമർത്ഥനശക്തി എന്നു തുടങ്ങിയ ഗുണങ്ങൾ ജ്ഞാനോദയത്തിന്റെ ഫലങ്ങളാകുന്നു. നിത്യാനിത്യവസ്തു വിചാരശക്തി എല്ലാത്തിന്നും മൂലം എന്നു പറയാം. അതുണ്ടായാൽ മറ്റുള്ളവ തനിയേ സംഭവിച്ചു കൊള്ളും. അതിന്നു ഹൃദയത്തെ ശുചിയാക്കി വയ്ക്കുക

യാണ് അത്യാവശ്യം. ഈ ഹൃദയശുചീകരണംതന്നെ ആത്മസംതുഷ്ടി.

ആത്മശുദ്ധി നേടുകയെന്നതു് എളുപ്പം പറയാം. എന്നാൽ അതിന്നു ക്ഷേമ അധികം ബുദ്ധിമുട്ട് അനുഭവിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ചന്ദനമരത്തിൽ കാളസർപ്പങ്ങൾ എന്നപോലെ മനുഷ്യമനസ്സിൽ ചുറ്റിപ്പിണഞ്ഞു വേദനപ്പെടുത്തുവാൻ പാടില്ലാത്തവിധം ഒട്ടിപ്പിടിച്ചു കടികൊള്ളുന്നവയാണ് മുൻപറഞ്ഞ രാഗാഭിഭാഷങ്ങൾ. തപോയോഗാദി സിദ്ധിനേടി ആത്മസാക്ഷാൽക്കാരം കൈവന്നിട്ടുള്ളവർക്കു മാത്രമേ അവയെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന്നു സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ലൗകികമായ സാമർത്ഥ്യം കൊണ്ടു് അക്കാമ്പത്തിൽ പ്രയോജനം ചുരുങ്ങും. പുരാണേതിഹാസാദി സാഹിത്യങ്ങളിൽ കീർത്തിതന്മാരായിരിക്കുന്ന മഹർഷികൾ ഈ വിധം ആത്മവിജയം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നവരാകുന്നു. അവരുടെ സ്ഥിതി സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു് അശീക്കാവുന്നതല്ല.

ആത്മസംതുട്ടി തത്വജ്ഞാനത്തിന്റെ മൂലമെന്ന സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടുവല്ലോ. അതു സിദ്ധിക്കുന്നതിന്നു് അനേകം മാർഗ്ഗങ്ങൾ കൽപ്പിതങ്ങളായിട്ടുണ്ടു്. അവയിൽ മുഖ്യമായ ഒന്നാണ് സാഹിത്യസേവനം. ഏതു സാഹിത്യത്തിന്റെയും പഠനം കൊണ്ടു് ഈ ഗുണം കൈവരുന്നതല്ല. ആത്മതത്വപ്രതിപാദനത്തിന്നു പ്രാധാന്യം കൊടുത്തു തദനുസരണം നിർമ്മിതമായിരിക്കുന്ന കാവ്യകലയെ പരിശീലിപ്പിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ശ്രമം വിഫലമായിത്തീരും. സംസ്കൃതസാഹിത്യം ആത്മതത്വപ്രധാനമായ ഒന്നെന്നു് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ആത്മസംതുട്ടിയെന്തെന്നും അതിന്നു ജീവിതത്തിൽ എത്രയ്ക്കു പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്നും അതു് എങ്ങനെ നേടിധർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചു ജന്മം സമലമാക്കാമെന്നും ഭാരതീയരുടെ സാഹിത്യത്തിൽ നിന്നു് ആർക്കും രസകരവും വിശദമായി ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയും.

പുരാതനചാതുന്മാർ ആത്മതത്വങ്ങളേക്കുറിച്ചു ക്ഷോഭയെ അല്ല പരിപൂർണ്ണമായിത്തന്നെ ചിന്തിച്ചിരിക്കുന്നവരാകുന്നു. അവർ കേവലം ചിന്തകന്മാർ ആയിരുന്നില്ല. തപോയോഗാദിവൃത്തികൾ കൊണ്ടു് ആത്മമർശനത്തിന്നു കൂടി അവർക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. സിദ്ധന്മാരായ അവർ സുദീർഘകാലം ചെയ്തിരിക്കുന്ന തത്വചിന്തനത്തിന്റെ സമഗ്രവും പരിപക്വവും ആയ രൂപം അവരുടെ ശാസ്ത്രങ്ങളിലും സാഹിത്യത്തിലും തെളിഞ്ഞുകാണാം. അർച്ചാചീനങ്ങളായ പ്രബന്ധങ്ങളിലും ആത്മതത്വങ്ങൾക്കു മുഖ്യതയുണ്ടെന്നു തെളിയും. ആത്മജിജ്ഞാസയോടുകൂടിയവർക്കു സംസ്കൃതസാഹിത്യപഠനംപോലെ പ്രയോജനമായ ഒന്നുവേറേയില്ല. ഈ മേയസംസ്കൃതത്തിന്നു ജനസിദ്ധമാകുന്നു.

ഉപനിഷത്തുകൾ ബ്രഹ്മസൂത്രാദിഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവയുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഭാഷ്യങ്ങൾ നിരൂപണങ്ങൾ എന്നിവ സംസ്കൃതത്തിലെ ആത്മീയസാഹിത്യത്തിന്റെ മകുടസ്ഥാനത്തു പരിശോഭിക്കുന്നവയാകുന്നു. പില്ക്കാലത്തു് ആത്മജ്ഞാനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നിർമ്മിതമായിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥസമുച്ചയത്തിന്നു വയാണു പരമമായ ആശ്രയം. ഈവക ശാസ്ത്രങ്ങൾ അധികം ഗംഭീരങ്ങളാകുകയാൽ സാധാരണക്കാർക്കു്

അവ പഠിച്ച കാര്യംഗ്രഹിക്കുന്നതിനു ക്ഷേമമുണ്ട്. അല്പബുദ്ധികളും ക്ഷേമവിമുഖന്മാരും ആയ ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും അവ അധികാരത്തിലും നിഷ്പ്രയോജനം എന്നു പറയണം. അവർക്കു ഹിതവും രസകരവും സാഹിത്യമാണെന്ന് അനുഭവം കൊണ്ടു വെളിപ്പെടുന്നു. പുരാണം ഇതിഹാസം ഉപപുരാണം മഹാകാവ്യം ലഘുകാവ്യം മുതലായവ അവരെ ഉദ്ദേശിച്ചു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവയാണ്.

പുരാണങ്ങളും ഇതിഹാസങ്ങളും സർവതത്വപ്രതിപാദകങ്ങൾ എന്നതു സിദ്ധംതന്നെ. എങ്കിലും അവയുടെ പരമമായ അടിസ്ഥാനം ആത്മതത്വം എന്നു ഗ്രഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. അവയിൽ കീർത്തിതമായ അസംഖ്യം ദേവന്മാർ, സൂക്ഷ്മത്തിൽ ഒരേ ഒരു ഈശ്വരൻ എന്നും, ആ ഈശ്വരനും ബ്രഹ്മവുമെന്നതന്നെ എന്നും വായനക്കാർക്കു ബോധം ജനിപ്പിക്കത്തക്ക വിധമാണു പുരാണങ്ങൾ രചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ നിസ്സാരത ആയുസ്സിന്റെ ലഘുതവം, ശാന്തി ജ്ഞാനവൈരാഗ്യങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠത, ഈശ്വരന്റെ മഹാത്മ്യം മുതലായവയെപ്പറ്റിയുള്ള ഉപദേശത്തിന് അവയിൽ ഏവിയെങ്കിലും ഒരു മുൻകൈ കാണുവാൻ കഴിയും. ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടി മനുഷ്യരെ ഈശ്വരനോടു അടുപ്പിക്കുന്നതിനും, അവർക്കു ശരിയായ ആത്മബോധം ജനിപ്പിക്കുന്നതിനും പുരാണേതിഹാസാദിസാഹിത്യങ്ങളുടെ കർത്താക്കന്മാർ ചെയ്തിരിക്കുന്ന പരിശ്രമം അത്യാദൃശവും അപരിമിതവും എന്നു സമ്മതിക്കണം. ലോകത്തിൽ എത്ര പ്രസ്ഥാനത്തെ ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കുന്നവർക്കും പുർവ്വസാഹിത്യം അത്യന്തം ഹിതകരമായിരിക്കും. ജനങ്ങൾക്ക് ഏതു വിധം ജ്ഞാനവും അവയുടെ പരിശീലനംകെണ്ടു സമ്പാദിക്കാം.

പൗരോഹിത സാഹിത്യം ആത്മബോധപ്രധാനമെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഭാരതം ഭാരതവതം മുതലായ മഹാപ്രബന്ധങ്ങളിൽനിന്ന് ഈ വസ്തുത തെളിയും. പൂർവ്വാചാര്യന്മാർ അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഈ അഭിപ്രായം സമർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. “മഹാഭാരതേപി ശാസ്ത്രരൂപം കാവ്യമന്യോപനയിനിവൃഷ്ട്വിപാണ്ഡവവരസാവാസാനവൈമനസ്വഭായിനിഃസമാപ്തി മപനിബലതതാ മഹാമുനീനാ വൈരാഗ്യജനനതാൽ പ്ലവ്വം പ്രാധാന്യേന സ്വപ്രബന്ധസ്വർശയതാമോക്ഷലക്ഷണഃപുരുഷാർത്ഥഃ ശാന്തോഽസൗഖ്യമുച്യതയാവിവക്ഷാവിഷയതേപന സ്മൃതിഃ. ഏതെച്ചാഽനേന വിപ്ലവമേവാതൈവ്യാപ്തവ്യാഖ്യാവിധായിഭിഃ സ്വയമേവ ചൈതര്യംഗീർണ്ണം തേനോഭാർണ്ണമഹാമോഹമഗ്നമജ്ജിഹിർതാലോകമകിവിമലജ്ഞാനാലോകഭായിനാലോകനാലേന-

യമായമാവിപദ്യേതി
ലോകതന്ത്രമസാരവൽ
തഥാതഥാവിരാഗോത
ജായതേനാത്രസംശയഃ

ഇത്യാദി ബഹുശഃകഥയതാ.” (ഉദ്യോ-4) എന്നു യഥാസ്ഥാനത്തിൽ പറയുന്നതു നോക്കുക. മഹാപ്രഭാവശാലികളായിരുന്ന പാണ്ഡവന്മാർക്കേയും യാദവന്മാർക്കേയും ശോച്യമായ അന്ത്യകഥയെ

പ്രതിപാദിച്ചുകൊണ്ടു ഭാരതം അവസാനിക്കുന്നു. അതിൽനിന്നു വായനക്കാർക്കു വൈരാഗ്യം ജനിപ്പിക്കുകയത്രേ മഹർഷിയുടെ മുഖ്യോദ്ദേശം എന്നു ഗ്രഹിക്കാം. മോക്ഷത്തിനും ശാന്തിക്കും തന്നെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രാധാന്യം എന്നും സിദ്ധിക്കും. മഹാമോഹസാഗരത്തിൽ അടി മുതൽ മുടിവരെ മുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ലോകത്തെ വിമലജ്ഞാനതത്രപ്രദാനം കൊണ്ടു അനുഗ്രഹിച്ചു ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മഹർഷി ഭാരതം നിർമ്മിച്ചു എന്നു വന്നുകൂടുന്നു. ലോകതന്ത്രങ്ങളിൽ നിസ്സാരതാബുദ്ധി സംഭവിക്കുംതോറും മനുഷ്യർക്കു മനസ്സിൽ വൈരാഗ്യം മുളച്ചുവളർത്തുടങ്ങും. അപ്പോൾ സമ്പത്തും സത്യവും നിത്യവും അനന്തരൂപവും ആയ വല്ല വസ്തുവും ഉണ്ടോ എന്ന അന്വേഷണത്തിനു ഒരു വെട്ടുന്നു. ആ അന്വേഷണം ആത്മാവിനെപ്പറ്റിയു ജ്ഞാനത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ചു അറിവുണ്ടായാൽ പിന്നെ അന്തരഭവിക്കുവാനായി ശ്രമം. അതു പഠിക്കുമ്പോൾ പൂർണ്ണമായ സംതൃപ്തിക്കും അനന്താനുഭൂതിക്കും മനുഷ്യർ പാത്രമാകുന്നു. ഈ അത്യുന്നതവും അനശ്വരവും ആയ നിലയിൽ വരെ എത്തിക്കുന്നതിനു സർവ്വമാ സമർത്ഥമായ മഹാഗ്രന്ഥമാണു ഭാരതം. ഭക്തിപ്രധാനമെന്നു തോന്നുന്ന ഭാരതത്തിന്റെ ഉള്ളിലെ കഴവും ജ്ഞാനവൈരാഗ്യശാന്ത്യാഭ്യാത്മഗുണങ്ങൾ തന്നെയെന്നതിനു സംശയമില്ല. രാമായണവും ശാന്തിപ്രധാനമായ പ്രബന്ധമെന്ന ആചാര്യന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ലോകത്തിലെ മഹാഗംഭീരങ്ങളായ ശാസ്ത്രസാഹിത്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും മുഖ്യമായ ഒന്നത്രേ ജ്ഞാനവാസിഷ്ഠം. ആത്മജ്ഞാനതേജസ്സു അതിന്റെ സർവ്വസൈകളിലും പ്രകാശിക്കുന്നതായി സൂര്യയന്മാർക്കു അനുഭവപ്പെടും. ഒരു തവണയെങ്കിലും എതാദൃശമഹാഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുള്ള ഒരുവന്റെ ഹൃദയം വൈരാഗ്യാഭിമുഖവും ജ്ഞാനപ്രകാശസുരഭിലവും ആകാതെയിരിക്കയില്ല. അത്രയും മഹാത്മ്യം അവയ്ക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സംസ്കൃതത്തിൽ മഹാഗ്രന്ഥങ്ങൾ എന്നപോലെ, വൈരാഗ്യതത്വപ്രതിപാദകങ്ങളായ ലഘുകൃതികളും അനേകം രചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വലിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുന്നതിനു അധികം ക്ലേശം അനുഭവിക്കണം. സാരാംശം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെ സാഹായം വേണം. ഗുരുജ്ഞാപദേശവും അവശ്യം. അതൊക്കെ സാധിച്ചാലും അവയുടെ രഹസ്വതത്വങ്ങൾ മുഴുവനും മനസ്സിലായി എന്നു വരികയില്ല. എന്നാൽ ഇതല്ല ലഘുകൃതികളുടെ നില. അവ ആർക്കും എളുപ്പം വായിക്കാം. വലിയ ക്ലേശംകൂടാതെ ഒരുവിധം സാരതത്വങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യാം. സഹൃദയന്മാരെ അവ പ്രത്യേകം രസിപ്പിക്കുന്നവയുമാണ്. ആത്മശാസ്ത്രത്തിന്റെ നിഗൂഢങ്ങളായ മർമ്മങ്ങളെ അവയിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയും. സാധാരണക്കാർക്കു ലഘുകൃതികൾ അധികം ഉപയോഗപ്രദമായിത്തീരുന്നു.

ലോകാനുഗ്രഹതൽപ്പരന്മാരായ മഹാകവികളിൽ പലരും ആത്മജ്ഞാനപ്രധാനങ്ങളായ ലഘുകൃതികൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ അഗ്രസരനാകുന്ന ജഗദ്ഗുരു ശ്രീശങ്കരാചാര്യർ. ആത്മബോധം തത്വബോധം ദേശഭേദംകീ ശതതത്വോക്തിപ്രബോ

യന്യന്മാരും മോഹമുദാഗം പ്രസ്തോത്തരരത്നമാലിക അദ്ധ്യാത്മപദം മുതലായ അസംഖ്യംകൃതികളുടെ നാമങ്ങൾ പ്രകൃതത്തിൽ സ്മരിക്കാം. ഇവയുടെമേൽക്കൂട്ടായി ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടവയാണ് വൈരാഗ്യചൂഡാമണിയും സർവ്വവേദസിദ്ധാന്ത സാരസംഗ്രഹവും. ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സാമാന്യം വലിയവയാകുന്നു. ഭാഷയുടെസാരവും ശയ്യയുടെ സൗഭാഗ്യം പ്രതിപാദനത്തിന്റെ രമണീയത ഹൃദയാകർഷകങ്ങളായ ഉദാഹരണങ്ങളുടെ സുലഭത ആനന്ദങ്ങളുടെ ഗാംഭീര്യം പ്രസാദം ലോകാനുഭവങ്ങളോടുകൂടി ഉന്നതം എതിർകക്ഷികളേക്കൂടി സമ്മതിപ്പിക്കുന്നതിനു സമർത്ഥങ്ങളായ യുക്തികളുടെ അധിഷ്ഠിത മനോധർമ്മങ്ങളുടെ നൂതനതപമുതലായതുന്നങ്ങൾകൊണ്ട് ആചാര്യസാധിത്യുടെ ലഘുകൃതികൾ വേദാന്ത സാഹിത്യത്തിന്റെ അക്ഷയങ്ങളും അതിവിശിഷ്ടങ്ങളുമായ സമ്പത്തുകൂട്ടായി ബലിച്ചിരിക്കുന്നു. അവയിൽ പലതും ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ബാധപാഠങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെടാം. അവയ്ക്കുപ്രചാരവും പ്രസിദ്ധിയും ഏറും. അവയിലെ പലഭാഗങ്ങളും പണ്ഡിത ബാലവൃന്ദാസംകൂടാതെ ജനങ്ങൾ കാണാതെപോയി തോന്നിച്ചുവരുന്നവയാണ്. പലതരക്കാരായ ജനങ്ങളുടെ അഭിരുചിയേക്കരുതി പലരീതികളിൽ ആചാര്യൻ ലഘുകൃതികൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബുദ്ധിമുട്ടുവാനാകും അവ ഉപയോഗപ്പെടും. അവ ആരും വായിച്ചു പഠിക്കേണ്ടവയാകുന്നു.

സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിലെ സുപ്രസിദ്ധങ്ങളും വൈവിധ്യമേറിയവയും ആയ രണ്ടുകൃതികളാകുന്നു ഭർതൃമറിയുടെയും നീലകണ്ഠദീക്ഷിതരുടെയും വൈരാഗ്യശതകങ്ങൾ. ഇവയിൽ ഗാംഭീര്യംകൊണ്ടും അന്തർമുഖമായ സാരസ്വ്യംകൊണ്ടും, ഭാഷയുടെസൗഭാഗ്യംകൊണ്ടും ഭർതൃമറിയുടെകൃതിക്കു മുഖ്യസ്ഥാനം കൊടുക്കാം. ലോകവ്യവഹാരഗതികളെ ഗ്രഹിച്ചു നൂതനമായമനോധർമ്മങ്ങളോടുകൂടി ഹൃദയാഗമമായ ഭാഷയിൽ പ്രതിപാദിച്ചു മലിപ്പിക്കുന്നതിനു ഭർതൃമറിയുടെ വൈദഗ്ദ്ധ്യമുണ്ട്. ഈ മഹാകവി ഉപദേശിക്കുന്ന തത്വം അതിഭവനം വായനക്കാരുടെമനസ്സിൽ അഴങ്ങി പതിയാ. പിന്നീട് അതിൽനിന്നുമാകുന്നതല്ല. ലോകധർമ്മങ്ങളോട് പരമായ ഇണക്കം, ഭർതൃമറിയുടെ ഉപദേശങ്ങളുടെ ഔദ്യോഗികമായ ഉന്നമാകുന്നു.

- ഭോഗേശ്വരഗദയംകുലചമ്പുതിഭയം
- വിത്തേന്ദുപാലാൽഭയം
- മാനേന്ദൈന്ദ്രഭയംബലരിപുഭയം
- രൂപജ്ജ്വലാഭയം
- ശാസ്ത്രപാദിഭയംഗുണഖലഭയം
- കായേകൃതാതാൽഭയം
- സർവ്വവസ്തുഭയനപിതംഭുവിനൂണാം
- വൈരാഗ്യമേവാഭയം

ലോകത്തിൽ വൈരാഗ്യമൊഴിച്ചു മാറുക്കുതൊക്കെ മനുഷ്യക്കു ഭയത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന തത്വം ഈ ശ്ലോകത്തിൽ കവി ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നതുണ്ടാകുക. സുഖാനുഭവം വേണ്ടതിൽ അൽപം അധികമായാൽ മതി, ഉടനെ ഭോഗം പിടിപെടുന്നു. വൈദ്യനെ വിളിക്കാം. ഇതാണ് സുഖസപദം. “ബല...ഭയം”

എന്നീദാഗാ എത്രയും അർത്ഥപത്നായിരിക്കുന്നു! ബലവാനായ ഒരു പാർശ്വവികാകരുത്തനായ മൊറാവനാൽ ആക്രമിക്കപ്പെട്ട ശോച്യനായിത്തീരുന്നു! യൗവ്വനസമുജ്ജ്വലനായി പരിഭവസിച്ച് ഒരു ശൂന്യൻ ജരയും നരയുംബാധിച്ച് കുറച്ചുകുറച്ച ശയ്യയിൽ അനങ്ങുവാൻ കൂടിക്കഴിയാതെകിടക്കുന്ന കാഴ്ച, ആർക്കും പരിചിതമാണ്. ഈ പക്ഷ അഭിപ്രായങ്ങളെ അനുഭവവിരുദ്ധങ്ങളെന്നു എങ്ങിനെ പറയുവാൻ കഴിയും? ലോകത്തിൽ സ്ഥിരമായ സുഖം ഒർല്ലഭ്യം എന്നു കവി എങ്ങിനെ സമർത്ഥിക്കുന്നു എന്നു നോക്കുക.

- ആക്രാന്തം മരണേന ജമ ജരനാ
- ചാര്യ ജജപചം യൗവനം
- സന്തോഷോധനചിപ്സയാ ശമസുഖം
- പ്രൗഢാംഗനാ വിഭേമഃ
- ലോകൈകമത്സരിഭീർഗുണാവനളവോ
- പ്രാജ്ഞേന്ദുപാദേർജജനൈ-
- രഞ്ജൈര്യേണപിതൃതയോപ്യപമതഃ
- ഗുസ്താ നകിം കേരവാ

ജനനത്തിനു മരണവും യൗവനത്തിനു വാർദ്ധക്യവും സന്തോഷത്തിനു ധനഹീനതയും ശമത്തിനു ശ്ലീ വിലാസങ്ങളും ശത്രുക്കളാകുന്നു. ഇവയിൽ ആദം പറ്റാത്ത വ മാറുക്കുവ കൊണ്ടു നശിക്കുന്നു എന്നു ഭാവം. മത്സരം ഗുണത്തെ തകർക്കും. വനം സർപ്പങ്ങളാലും പ്രളയമാർ ദുർജ്ജനങ്ങളാലും സേവിക്കപ്പെടുന്നു. എതിർ ശക്തിയാൽ ആക്രാന്തമല്ലാത്തതായി ലോകത്തിൽ യാതൊന്നും ഇല്ല. ഈ സ്ഥിതിക്കു ഒരു വസ്തുവിന്റെ ലാഭത്തിൽ സന്തോഷിക്കുവാൻ എന്തിരിക്കുന്നു? “സന്തോഷോധനചിപ്സയാ” “അഞ്ജൈര്യേണവിദ്വിതയഃ” എന്നീവാക്യങ്ങൾ എത്രയും തത്വഗർഭങ്ങളെന്നു ചിന്തകന്മാർ ആലോചിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

- കൃഷ്ണമേനോ മേധാമേധ്യനിവമിതതരളീ
- സ്ഥീയതേ ഗർഭവാഃസ
- കാന്താവിശ്ലേഷഭുവപ്രതികരവിഷമോ
- യൗവനേചോപഭോഗഃ
- വഥാഷീനാമവജ്ഞാവിഹസിതവസതിർ-
- വൃദ്ധഭാവോപസാധം-
- സ്തംസാരേ രേ മനുഷ്യാപദതയദിസുഖം
- സ്വപത്പമപസ്തികിഷ്ണിതീ

ബാല്യം, യൗവനം, വാർദ്ധക്യം എന്ന മൂന്നു അവസ്ഥകളും ശോകമയങ്ങളെന്നു ഈ പദ്യത്തിൽ കവി ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. പദ്യം പ്രഥമ പാദം ചിന്താശീലന്മാർക്കു, ശരീരത്തിന്റെ മാലിന്യത്തെപ്പറ്റി ഭയമായി കവ്യം തലോടാവിരാശകതിയും ജനിപ്പിക്കുന്നു. വൈരാഗ്യസിദ്ധിക്കു ഉപയോഗപ്പെടുന്ന തത്വങ്ങളെ ലോകാനുഭവങ്ങളോട് ചേർന്നിണക്കി സരസമായി ഉപദേശിക്കുന്നതിനു ഭർതൃമറിയുടെ ഒരു വൈഭവം വേറെയുണ്ട്. ഉദ്ധർപ്പദ്യങ്ങളിൽ അതു തെളിഞ്ഞു കാണുന്നു. ഇതാണ് ഭർതൃമറിയുടെ വൈരാഗ്യശതകത്തിന്റെ രീതി.

ജനഹൃദയത്തെ വശീകരിച്ചു ലോക വ്യാപാരവിമുഖമാക്കുവാനുള്ള ശക്തി നീലകണ്ഠദീക്ഷിതക്കു ഒട്ടും കുറവല്ല. ലോകത്തിന്റെ ഭാഷങ്ങളെ മലിനമധുരവും പ്രസാദമധിരവും ആയ ഭാഷയിൽ പ്ര

തിപാദിക്കുവാൻ ഭീഷ്മിതർ അതിവിരതനെന്നു സമ്മതിക്കണം.

പിതൃഭീഷ്മഹാ ഉയരേ
പുത്രാനഭ്യു--യതിപിതൃഭീഷ്മഹാ
പരദാരാണപയന്തഃ
പന്തിശാസ്ത്രാണിദാരേഷു.

ഈ ലോക സ്വഭാവം എത്ര വാസ്തവം.

ഭാരാപുഷ്പരതഃ
പുത്രാപിതൃധനപരിഗ്രഹവ്യഗ്രഃ
ഭാരേണശരണാജനനീ
പരലോകഗതസ്വകോബസ്വഃ

എന്നു കവി ചോദിക്കുന്നു.

പ്രായോമുഹൃതിഃ പതഃ
പ്രാണഭർതഃ പ്രാണനിർഗ്ഗമാവസരേ
പുണ്യനയദിന മുഹൃതി
പുത്രാനേവസ് മരൻ പ്രിയതേ

മനുഷ്യർക്കു മരണസമയത്തും ഈശ്വരവിചാരം സംഭവിക്കുന്നില്ല-

കോപോമൈത്ര വരേണഃ
ശാപാവതാഷ്ഠികസ്യ മനേഃ
സംസ് മര്യതേയദിസമു-
ച്ഛത്രോരപിമാസ്യശക്തവദം.

ശത്രുവിനു പോലും ദൈവദൂതന്റെ സ്ഥാനം ലഭിക്കരുതേ എന്നു കവി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ അത്രയ്ക്കു ദുഃഖകരമാണു അതു്. പദ്യം അന്യപാദം നല്ല ഫലിതമായിട്ടുണ്ട്.

ചെറിയതെങ്കിലുംസാരവത്തുംസഹ് ദുഃഖാകർഷകവും ആയ ഒരു കൃതിയാണു ശാന്തിവിലാസം. ലോകവ്യവഹാരത്തിന്റെ അൽപ്പതയേ ഉപദേശിച്ചു ശാന്തിതന്നെ ഉത്തമവും അഭിലഷണീയവും എന്നു അതിൽ കവി സമർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭീഷ്മിതരുടെ സഹജമായ ഫലിതചാതുര്യവും രചനാരമണീയതയും മനോധർമ്മ വൈഭവവും ഈ പ്രബന്ധത്തിലും അവസ്ഥാനുസരണം പരിലസിക്കുന്നുണ്ട്.

മഹാകവിയായ ക്ഷേമേന്ദ്രന്റെ പ്രബന്ധങ്ങളെ പ്രകൃതത്തിൽ വിസ്തരിച്ചുകൊണ്ട് നിവൃത്തിയില്ലാത്തതത്ത്വപ്രതിപാദനത്തിനു ലഭിക്കുന്ന എത്ര ലഘുവായ അവസരത്തെയും ഈ മഹാകവി ഭംഗിയായും സാമർത്ഥ്യത്തോടുകൂടിയും ഉപയോഗിക്കുന്നു. രാമായണമഞ്ജരി ഭാരതമഞ്ജരി ബുദ്ധമർകമാ മഞ്ജരി ദശാവതാരചരിതം ബോധിസതപാപദാനകൽപലത മുതലായ പ്രബന്ധങ്ങളെ ഉദാഹരണത്തിനു സ്മരിക്കാം. ആത്മജ്ഞാനപ്രതിപാദനംകൊണ്ടു ഉജ്ജ്വലങ്ങളും മനോഹരങ്ങളും ആയ ഭാഗങ്ങൾ ഈവക കൃതികളിൽ കണക്കില്ലാതെയാണു്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ക്ഷേമേന്ദ്രൻ യഥാർത്ഥ വ്യാസ ഭാസനായി പരിശോഭിക്കുന്നു എന്നു നിസ്തംശം അഭിപ്രായപ്പെടാം. കവി സന്ദർഭത്തോടുകൂടി ഇണക്കി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ആ തത്വങ്ങൾ വായനക്കാരുടെഹൃദയത്തിൽ ഗാഢമായി സ്ഥിരീകരിക്കുവാനായിരിക്കും. ആ തത്വത്തിൽ പ്രതിപാദനത്തിന്റെ പ്രാമുഖ്യംകൊണ്ടു കാവ്യങ്ങളുടെ പ്രയോജനത്തേയും ആഭിനതമായ സൗന്ദര്യത്തേയും ക്ഷേമേന്ദ്രനേപ്പോലെ വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന കവികൾ ഭാരതത്തിൽ ചുരുക്കമെന്നു പറയണം.

ആത്മധർമ്മങ്ങൾക്കു പ്രാമുഖ്യം കൊടുത്തു അനീചയിൽ ഗുണങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഷാകവികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രഥമസ്ഥാനാവകാശി തുണത്തു ആചാരനാകുന്നു. ഭക്തിയേയും ആത്മജ്ഞാനത്തേയും കൂട്ടിച്ചിണക്കി. അങ്ങനെ വിരചിതങ്ങളാണു ഏഴുത്തമരന്റെ കൃതികൾ. അവയിൽ അസ്യാത്മരാമായണം പൂർവ്വം മുഖ്യം എന്നും പറയണം. ഗദ്യങ്ങളായ ആത്മതത്വങ്ങളെ പ്രൗഢഭാഷാമളമായ ഭാഷയിൽ പ്രതിപാദിച്ചു സഹ് ദുഃഖനാരെ വർഷിക്കുന്നതിനു ഈ മഹാകവിക്ക് ഭക്തിപുണത വേറെയുണ്ടു്. അതു അസ്യാത്മരാമായണത്തിൽ സർവ്വതു പ്രകടമായി കാണാം. മലയാളികൾക്കു അസ്യാത്മരാമായണം കിട്ടിപ്പാട്ടിനോടുള്ള ഭക്തി നിസ്തീമാണു്. അതു ഈ കവിതയുടെതന്നെ ഇതരഗുണങ്ങളോടു സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതല്ല. ഭക്തജീയരുടെ ആത്മചിന്തയ്ക്കും ഭക്തിയ്ക്കും സാഹിത്യസംസ്കാരത്തിനും ഈ പ്രൗഢഗുണത്തിനോടു സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന കടപ്പാടു ഭരവിധത്തിലും തീർക്കാവുന്നതല്ലെന്നു പറയണം. ചിന്താരത്നം മുതലായ കൃതികളെയും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സ്മരിക്കുന്നതു കൊള്ളാം. മലയാളികളുടെ ആത്മതത്വചിന്തയായ ചിന്തയുത്തിയെ വികസിപ്പിച്ചു നിലനിർത്തുന്നതിനു അവയിൽനിന്നും വേണ്ട സമാധാനം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഭാഷയിലെ പ്രാചീന പദ്യസാഹിത്യത്തിന്റെ ഒരു മുഖ്യഭാഗം സംസ്കൃതഗുണങ്ങളുടെ ഭാഷാതരവും വ്യാഖ്യാനവുമാകുന്നു. മുൻപുപറഞ്ഞ സംസ്കൃതകൃതികൾക്കു എല്ലാം ഭാഷാതരങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു സംസ്കൃതത്തിന്റെയും ഭാഷയുടെയും ആത്മീയമായ അടിസ്ഥാനം ഒന്നു എന്നു അഭിപ്രായപ്പെടാം സംസ്കൃതത്തിലെ അനേകം ഗുണങ്ങൾക്കു ഭാഷാതരങ്ങളും വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ലഭിക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. അവകൂടി കൈവരുമ്പോൾ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിന്റെ ആത്മീയമായ അടിസ്ഥാനം പൂർവ്വാധികം ദുർലഭതരവും വിപുലവുമായിത്തീരുമെന്നു വിശ്വസിക്കാം.

ആത്മജ്ഞാനത്തേക്കാൾ മുഖ്യമായ ഒരു ഗുണം മനുഷ്യർക്കു വേണ്ടതായി വേറെ ഒന്നുമില്ല. അതു ലഭിച്ചു സിദ്ധി നേടിയവനു ഇതരങ്ങളായ നൃപനകൾ എന്തൊക്കെയുണ്ടായാലും അവൻ പരിപൂർണ്ണനായിത്തന്നെയിരിക്കും. നേരമറിച്ച്. അതിന്റെ അഭാവത്തിൽ മറ്റൊരൊല്ലാം വൻപത്തങ്ങൾഉണ്ടെങ്കിലും അവൻ അർത്ഥനും അസൗഖ്യം ആയി ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. അബ്ധിഃ പദ്ഭാഗംഘ്രിതോവാതതഃകി വായുഃകുഃ സ്ഥാപിതോവാതതഃകി മേഘപാണാപ്തോവാതതഃകി യേനസപാത്രം. നൈവസാക്ഷാൽകൃതോഭൂൽ ക്ഷേപഭൂപിതോഭൂഗ്ദ്ധവദപാതതഃകി വഹ്നിർജ്ജ്വലോലാജവദപാതതഃകി പ്രാപ്തശ്വാഭഃ പക്ഷിവാൽപേതതഃകി യേനസപാത്മാനൈവസാക്ഷാൽകൃതോഭൂൽ. എന്നിങ്ങനെ ജ്ഞാനികൾ അനാത്മദർശികളുടെ പ്രഭാവത്തേക്കുറിച്ചു ചെല്ലിരിക്കുന്ന ഗർഹണം തത്വജ്ഞന്മാരുടെ ദുഷ്ടികൊണ്ടു നോക്കുമ്പോൾ അർത്ഥവത്തു് എന്നു കാണാം. "അതിഭൂജവിക്രമധിക്യം"

ശക്തപരാക്രമം നോക്കി അനേകം അസുരവീരന്മാരടക്കം കഥകൾ പുരാണേതിഹാസങ്ങളിൽ കീർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. അവർ ആത്മജ്ഞതയുടെ അഭാവം നിമിത്തം അധർമ്മകാര്യങ്ങളും അന്ധന്മാരും ലോകങ്ങളെ കലശൽ ആയിത്തീർന്നു. അധഃപതിച്ചു. അൽപനിലയിൽ കഴിഞ്ഞു. സാധാരണക്കാർ ശാന്തിജ്ഞാനവൈരാഗ്യയോഗം പിന്തുടർന്നു സമ്പാദിച്ച ഉന്നതപദവിയിൽ പ്രാപിച്ചതിനും ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇതിൽനിന്നൊക്കെ മനുഷ്യർക്ക് അഭ്യുന്നതിക്കു ആത്മജ്ഞാനം ആത്മാവശ്യം എന്നു വന്നുകൂടുന്നു.

ആധുനികചരിത്രം പരിശോധിച്ചാലും ആത്മജ്ഞാനികൾക്കു അതിൽ അന്യോദേശമായ പ്രാധാന്യം ഉണ്ടെന്നു ഗ്രഹിക്കാം. ലോകത്തിൽ ആചാര്യന്മാരും മതസ്ഥാപകന്മാരും സാഹിത്യപ്രവർത്തകന്മാരും നേതാക്കന്മാരും ആയി വിഖ്യാതി നേടിയിരിക്കുന്ന മഹാപുരുഷന്മാർ ആത്മദർശനം സാധിച്ചിരിക്കുന്നവരാകുന്നു. അവരുടെ നില അനാത്മവിത്തുകൾക്കു ലഭിക്കാവുന്നതല്ല. അധർമ്മരാജഭാഷങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചു നെല്ലു പരിശുദ്ധമാക്കി ജീവിതം ശ്രേയസ്കരമായി നയിക്കുന്നതിനു സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കും ആത്മജ്ഞാനം വേണം. അതു ലഭിക്കാത്തവരുടെ ജീവിതം അവർക്കു മാത്രമല്ല പൊതുവേ സമുദായത്തിനും ആപത്തായി പരിണമിക്കുന്നു.

ഭാരതം ആത്മവിദ്യയ്ക്കു കേളികേട്ട നാടാകുന്നു. അദ്വൈതം അവതരിപ്പിച്ച പൂർണ്ണമായി വളർന്ന മഹത്തായ മതത്തിന്റെയും ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും രൂപം കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ഈ പരിശുദ്ധമായ ജന്മിനാട്ടിൽ മാത്രമാകുന്നു. ഭാരതീയരുടെ വിദ്യകളും പരിഷ്കാരങ്ങളും സംസ്കാരങ്ങളും എല്ലാം ആത്മജ്ഞാനത്തിൽനിന്നു മുളച്ചു പൊന്തിവന്നിരിക്കുന്നവയത്രേ. ആത്മവിദ്യയ്ക്കു ഇപ്രകാരം അഭിവൃദ്ധിയും അരാധ്യതയും മറ്റൊരു ദേശത്തും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. ദീർഘകാലം ഭാരതം അതിന്റെ ആത്മവിദ്യാവൈഭവത്തെ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടു സ്ഥിതിചെയ്തു. സംസ്കൃതത്തിന്റെയും ദേശഭാഷകളുടെയും സ്ഥാനം പാശ്ചാത്യഭാഷകളേറിയതോടുകൂടി, ആത്മജ്ഞാനത്തിനു സാധാരണ ഉടവു തട്ടിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ഇന്നു ലോകം ഭരിക്കുന്നതു പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ സംസ്കാരമാകുന്നു. അതിനു ഭാരതത്തിലും പൂർണ്ണമായ പ്രചാരവും ആധിപത്യവും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാശ്ചാത്യരുടെയും പൗരസ്ത്യരുടെയും സംസ്കൃതികൾക്കു സാമ്യമോ സാത്ത്വമോ തീരെയില്ല. അവ പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങൾ എന്നുകൂടിപ്പറയണം. ഒന്നു ഭൗതികതന്ത്രപ്രധാനം. ലൗകികസുഖാരാധനം ധനസമ്പാദനം മുതലായവ അതിന്റെ പ്രാപ്യസ്ഥാനവും. മറ്റൊന്നു ആത്മജ്ഞാനം അടിസ്ഥാനം. മുക്തിലാഭം അതിന്റെ പരമപ്രയോജനവും. ഇപ്രകാരം വിരുദ്ധങ്ങളായ രണ്ടു സംസ്കാരങ്ങളുടെ സംഘട്ടനവും അവയിൽ പ്രശസ്തമായ ഒന്നിന്റെ ക്ഷീണദശയും അധഃപതനവും ആണു ഇന്നു ഭാരതത്തിൽ കാണുന്നത്. യന്ത്രം കച്ചവടം ധനസമ്പാദനം വ്യവസായം ഭൗതികസുഖാസക്തി എന്നിവയൊക്കെ വൈദേശികസംസ്കാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങളാകുന്നു. അതിന്റെ കയ്യേറ്റം ഇന്നു ഭാരതത്തെയും ഭരതരും വിദേശ

ശാക്തീകത്തിനും. ഈ നാട്ടിൽ പടന്നു പിടിച്ചിരിക്കുന്ന സമുദായമതങ്ങൾ പണിമുടക്കു പ്രയോജനം യുദ്ധം കൂട്ടിക്കൊല കൊള്ള മതനിന്ദ നാസ്തിക്യം മുതലായവയൊക്കെ ഇവിടെ കടന്നുകൂടി സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചു പുതിയ സംസ്കാരത്തിന്റെ പൈശാചികങ്ങളായ സന്താനങ്ങളാകുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, വിദേശങ്ങളിൽ കണ്ടുവരുന്ന ഉഗ്രതരങ്ങളായ അസാധുതകൾ സർവ്വവും ഈ നാട്ടിലും പിടിപെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറയണം. ഇന്നു ലോകത്തേക്കാളും എന്നതു ശബ്ദമാത്രമായി പരിണമിച്ചിട്ടുണ്ട്. "പുതിയ സംസ്കാരം" വരുത്തിവെച്ചു ആപത്താണ് അതു.

ഇന്നു ലോകത്തിൽ നേതൃത്വവും പ്രധാന്യവും രാഷ്ട്രതന്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഈ നില അടിയേമാറി, ആത്മജ്ഞാനികളായ മഹാത്മാർ നേതാക്കന്മാരായി ഭവിക്കണം. സമീപരാജ്യങ്ങൾ ആക്രമിച്ചുകീഴടക്കുന്നതിനു അലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാർ, അവരുടെ മന്ത്രികൾ, സമരസാമർത്ഥ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനു ആയുധംതുടച്ചു മിക്കക്കി നയാറാക്കിയിരിക്കുന്ന സേനാധിപന്മാർ, ഭടന്മാർ, ധനസമ്പാദനം മുഖ്യമാക്കിയെത്തി പ്രവർത്തിക്കുന്ന കച്ചവടക്കാർ, വ്യവസായശാലാപ്രവർത്തകന്മാർ, ജനങ്ങളെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചു തൻകാര്യംനേടുന്ന നേതാക്കന്മാർ, എന്നിത്തരക്കാർ ഒരു ദേശത്തു പ്രാധാന്യം കൈവരുകയാണെങ്കിൽ അവിടെ എന്തൊക്കെ ദുരവസ്ഥകൾ സംഭവിക്കാമെന്നതിനു ഇന്നത്തെ ലോകത്തിന്റെ ചരിത്രം നല്ല തെളിവായിരിക്കുന്നു. ഇന്നു ലോകത്തിൽ പടന്നിരിക്കുന്ന അസാധുതകൾ നീക്കി സർവ്വതൃക്ക്ഷേമം പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതിനു നേതാക്കന്മാർ മനഃപൂർവ്വം ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. അവരുടെ പരിശ്രമംകൊണ്ടു കഷ്ടതകൾ ഉത്തരോത്തരം വളരുന്നതേയുള്ളു കാര്യമില്ല. ലോകത്തിന്റെ ഭവനത്തിൽ-ആത്മാവിൽ-അത്രേ രോഗം ബാധിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഹൃദയാതെ കൊമ്പിൽ ചികിത്സ ചെയ്യുന്നു. അതു ശരിയായ ചികിത്സയല്ലെന്നല്ല. ഈ സ്ഥിതിയ്ക്കു എങ്ങിനെ ശ്രമം സഫലമാകും. ആത്മജ്ഞന്മാർ, അല്ലെങ്കിൽ മതാചാര്യന്മാർ ആയ മഹാപുരുഷന്മാർ ലോകയന്ത്രത്തിന്റെ സൂത്രധാരത്വം വഹിക്കണം. അവരുടെ കയ്യിൽനിന്നു വഴുതിപ്പോയ ജനസമുദായ നേതൃത്വം തിരിയെ അതിൽ തന്നെ ചെന്നു പറ്റിപ്പിടിച്ചു നിൽക്കണം. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ മാത്രമേ, ആത്മധർമ്മം പ്രതിഷ്ഠിതവും, സർവ്വതൃക്ക്ഷേമം സുലഭവും ആകുകയുള്ളു. ഇന്നു പൗരസ്ത്യന്മാർക്കു പാശ്ചാത്യഭാഷകളെക്കൊണ്ടുനോക്കിയല്ലാതെ ഏതു കാര്യത്തിന്റെയും ഗുണഭോജനസ്വഭാവം ഗ്രഹിക്കുവാൻ കരുത്തില്ലെന്നു വന്നിട്ടുണ്ട്. വൻപന്മാരിലും ഈ ഭോഷം കാണുന്നു. ഈ ശോച്യസ്ഥിതിക്കു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കുകയാണു എല്ലാത്തിനും മുൻപെ വേണ്ടതു്.

ലോകം നന്നാകുന്നതിനു വേണ്ട ശ്രമം മനുഷ്യന്റെ ഉദയം (ആത്മാവു) ശുദ്ധമാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽനിന്നു തുടങ്ങണം. അതിനു ആദ്യമായി ജ്ഞാനം നേടണം. അപ്പോൾ മതമതങ്ങൾ വൈഭവാഭാഷങ്ങൾ അകന്നു ഹൃദയം നിർമ്മലമാകും. ഈ നിലയിൽ വ്യക്തികൾക്കു ഉയർച്ചകിട്ടുന്നു. വ്യക്തികൾ സർവ്വത്തന്മാരാകുമ്പോൾ പൊതുവെ സമുദായം ഉയരുന്നു.

എൽ. ആനന്ദവല്ലിയമ്മ

ബി. എ. (ഓണേഴ്സ്)

മോസ്കോയിൽ നിർമ്മാണവർഗ്ഗം വളരെ രസിച്ചു. അവർക്കു സുഹൃത്തുക്കൾ ധാരാളം അവരുടെ സൗഹൃദം ആശിക്കാത്ത ഒരു വിദ്യാർത്ഥിനിയും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധമായ ഒരു കോളേജിൽ അദ്ധ്യപിപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു കോളേജ് യുവതിയെ മേട്രസ് വളരെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു.

നിർമ്മാണ മറ്റുള്ള കൂട്ടുകാരികളെ, പഠിക്കാൻ സമ്മതിക്കാതെ, ഒരോ കുസൃതികൾ കാണിച്ചു ചിരിപ്പിക്കുകയാണ്. വിമലപറഞ്ഞു, “പോള നിർമ്മാണ! ഉപദ്രവിക്കാതെത്തങ്ങൾക്കു പഠിക്കാനുണ്ട്.”

നിർമ്മാണ മുമ്പാകെ, “വിമലയ്ക്ക് എന്നെ ഇഷ്ടമില്ലാത്തതല്ല ഇങ്ങനെ പറയുന്നത്. ഞാൻ പൊയ്ക്കൊള്ളാം. ഇനി വിളിച്ചാലും ഞാൻ വരുന്നില്ല.

എപ്പോഴും ഇങ്ങനെ പറിച്ചാൽ എന്തിനുകൊള്ളാം? നിർമ്മാണയുടെ നയം നിറയുകയുണ്ടാകും.

നിർമ്മാണയുടെ പ്രസന്നഭാവം മാറ്റുന്നതുകൊണ്ട് വിമലയ്ക്ക് ഏതൊരു വിധത്തിലും അസുഖമാണ്. അവർ എങ്ങിനെയും നിർമ്മാണയെ പിടിച്ചു കെട്ടിക്കൊണ്ടുപറഞ്ഞു, “നോക്കൂ ഈ പ്രണയകലാപം എന്തൊക്കെ. ഞാൻ പറയട്ടെ ആരോടാണെന്ന്?”

കാർക്കൊണ്ടു അവർ വിളിച്ചു മെല്ലെ വിട്ടുമാറി. വിമലയ്ക്ക് പ്രകാശം പരന്നു. അവളെ കരയിപ്പിക്കാനും ചിരിപ്പിക്കാനും ഒരു പ്രയാസവുമില്ല. വിമലയ്ക്ക് അതു നല്ലതുപോലെ അറിയാം. എന്നാലും അവളെ

വ്യസനപ്പെടുത്താൻ വിമലയ്ക്കിഷ്ടമില്ല.

കോളേജിലേക്കു പോകുവാൻ യാത്രചെയ്തപ്പോൾ, മാതൃഹീനയായ ആ കുമാരി, പിതാമഹിയുടെ

അതോടുകൂടി ലോകം ക്ഷേമസമ്പന്നമാകും. ലോകം ഭീരുക്കൾ, വ്യക്തികളുടെ മറ്റു മേൽക്കൂലിയെ ആശ്രയിച്ചു നിൽക്കുകയുണ്ടാകും. അതിനെ പതിയെ സംസ്കാരം നശിപ്പിച്ചു. യുദ്ധം, വ്യവസായം, വാണിജ്യം എന്നും, യുക്തിവിദ്യയും മതലാഭംകൊണ്ടു ലോകത്തിൽ ക്ഷേമപ്രതിഷ്ഠ തീരെ അസാധ്യമെന്നായിരുന്നു നവീനമായ നേതാക്കന്മാർ അറിഞ്ഞു തുടങ്ങിയത്. വ്യക്തികളെ സമാർത്ഥനിരന്തരമാക്കി അവർ വിഴിയിൽ കൂടിയല്ലാതെ ലോകോദ്ധാരണത്തിനു ചെലുത്തുന്ന ഏതു പരിശ്രമവും പരാജയത്തിൽ പെരുവസാനിക്കുന്നു. ആത്മജ്ഞമാരാക്കിത്തീർന്നു വ്യക്തികളെ ഉയർത്തുന്നതിനു അവരുടെ മതഭക്തിയെ നിലനിർത്തി രക്ഷിക്കുകയാണ് ആവശ്യം. സമുദായങ്ങൾക്കു മതത്തിൽ കൂടിയല്ലാതെ ആത്മരക്ഷ സാധ്യമല്ല.

ഭാരതീയരുടെ മതം സംസ്കൃതഭാഷയോടു അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു ഭാഷയിലായിരിക്കണം. അവർക്കു അതിന്റെ പരിശീലനംകൊണ്ടു ആത്മജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കാം. ഇന്നു ഭാരതീയർ ഈ തത്വം വിസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നു. ചെറുപ്പക്കാർ ഏറിയകൂറും അന്തരക്കാർതന്നെ. അവരുടെ ദൃഷ്ടി വിദേശങ്ങളിലേക്കും അവിടെ

ങ്ങളിലെ ക്ഷേമസാഹിത്യങ്ങളിലേക്കും നാസ്തിക മതപ്രസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കും വിപ്ലവങ്ങളിലേക്കും സമരോൽസാഹങ്ങളിലേക്കും ഗാഢമായി പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സംസ്കൃതഭാഷയുമായി അടുത്തു പരിചയം നേടാതെ അവർക്കു ഈവക ഭാഷങ്ങളിൽനിന്നു മുക്തിലഭിക്കുന്നതല്ല.

അതോടുകൂടി മുമ്പാകെ ജ്ഞാനസമ്പന്നമാകുന്നു. അതു സാഹിത്യപരിശീലനംകൊണ്ടാണു സാധിക്കേണ്ടത്. എന്തുകൊണ്ടും ആത്മജ്ഞാനരൂപമായ അടിസ്ഥാനമുണ്ട്. എന്നാൽ സംസ്കൃതത്തിനെ പൊലെ അതതു വിപുലവും ദൃഢതരവും പാവനവുമല്ല. സംസ്കൃതത്തിനു സംഭവിക്കുന്ന മാനി, സമുദായങ്ങളുടെ ആത്മധർമ്മങ്ങളെ ക്ഷീണിപ്പിക്കും. അതു പൊതുവെ ലോകക്ഷേമത്തിനു നാശം വരുത്തും. സംസ്കൃതഭാഷയെ ഉയർത്തി അതിന്റെ പൂർവ്വസ്ഥാനത്തുപ്രതിഷ്ഠിക്കുകയെന്നതു, ഇന്ന് എല്ലാംകൊണ്ടും ഭാരതീയരുടെ മുഖ്യകർത്തവ്യമായിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യുവെങ്കിൽ മാത്രമേ അവർക്കു അന്യദേശക്കാരുടേതു ആത്മീയമായ ധർമ്മത്തെ നിർവഹിക്കുന്നതിനും ശക്തിലഭിക്കുകയുള്ളൂ.

സ്രാഞ്ചലംപിടിച്ചു, ഒരു കൊച്ചുകുഞ്ഞിനെപ്പോലെ കരയാൻ തുടങ്ങി.

അച്ഛൻ തൊണ്ടുളടി കൊണ്ടു പറഞ്ഞു, “കുഞ്ഞേ നല്ല കാര്യത്തിനിറങ്ങുമ്പോൾ കണ്ണുനീർ തുടരു. സന്തോഷത്തോടുകൂടി അമ്മയുടെ അനുഗ്രഹം വാങ്ങൂ.” അവൾ അമ്മയുടെ നമസ്കരിച്ചു. വാത്സല്യം നിറഞ്ഞ ആ മരുമുറയെത്തിൽ വിവിധവികാരങ്ങൾ വിങ്ങിത്തുളുമ്പി, അവളുടെ മൊഴി “അപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ഓർമ്മിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണുകൾ അറിയാതെ നിറഞ്ഞു പോയി. എന്നാൽ അതു അതുമാണെന്ന കരുതി ആ വാത്സല്യമായി ബാഷ്പപ്രവാഹം ഒതുക്കിക്കളഞ്ഞു. അവർ മകളെ ചുംബിച്ചുകൊണ്ട് ഇടറിയാത്ത പരത്തിൽ പറഞ്ഞു, “പോയി വരൂ കുഞ്ഞേ!”

അച്ഛന്റെ ഓമനമകളാണ് നിർമ്മല. നീതിനിഷ്ഠനായ ഒരു പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറാണ് നിർമ്മലയുടെ പിതാവ്. ഒന്നിലും അലിയാത്തതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം. എന്നാൽ നിർമ്മലയുടെ ഒരു തുള്ളികണ്ണുനീർ മതി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിരസ്സ് ഹൃദയം വെട്ടുന്ന പോലെ ഉരുുകവാൻ. മകൾക്കു വേണ്ടി മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം ജീവിക്കുന്നത്.

* * *

നല്ല മഴക്കാലത്തു ഒരു ദിവസം. ആകാശത്തു ഇരു തിങ്ങിക്കൂടിയ തല്ലാതെ, മഴ തുടങ്ങിയിരുന്നില്ല. വിദ്യാർത്ഥികൾ സോപ്പാഹം സായന്തരിനോദങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. വിമലയും നിർമ്മലയും ഹോസ്റ്റലിൽ ഒന്നിച്ച് കോർട്ടിന്റെ സമീപമുള്ള ഒരു പുളിമരത്തണലിൽ, കരിയിലക്കിളികളെപ്പോലെ ചിലച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പഴക്കമായ പുളിങ്ങ പറിച്ച് അടുത്തായി കൂട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിൽനിന്നു ഓരോന്നെടുത്ത് ഒളിച്ചു തിന്നുകൊണ്ടാണ് അവർ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. അതിന്റെ കടുത്ത പുളിരസം സംഭാഷണത്തിന്റെ മാധുര്യത്തിൽ അലിഞ്ഞു പോയി. മഴ ചാരി തുടങ്ങിയതുപോലും അവർ അറിഞ്ഞില്ല.

വിമല— നിർമ്മലേ! എത്രവേഗം അന്തരീക്ഷം ഇരുളടഞ്ഞു പോയി. കോളേജിൽനിന്നും നാം വരുന്നതുവരെ എന്തൊരു വെയിലായിരുന്നു? വൈകുന്നേരമാണെങ്കിലും കുടാകുടാത്തതിന് മേടൻ എന്നെ വഴക്കു പറഞ്ഞു. മഴ ഇപ്പോൾ ധാരാളമായി പെയ്യും ഇതുപോലെതന്നെയാണ് മനുഷ്യജീവിതവും. നൈരാശ്യം നിമിത്തം ഇരുളുമങ്ങിപ്പോയ എത്രജീവിതങ്ങൾ നാം കാണുന്നു!

നിർമ്മലയ്ക്കു ചിരി അടക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. “ഓ വേദാന്തം തുടങ്ങി. ഈ വിമലയെ എനിക്കെങ്ങനെ കൂട്ടുകാരിയായി കിട്ടിയോ എന്തോ. ഹിമാലയത്തിന്റെ മുകളിലെങ്ങാനും തപസ്സിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന വല്ല യോഗികളുമായിരുന്നു വിമലയ്ക്കു സംസാരിക്കാൻ കിട്ടേണ്ടിയിരുന്നത്. സുപ്രസന്നമായ കലാലയജീവിതത്തിൽ പോലും, ഇങ്ങനെ അതുപ്രതിഷേധകരമായ പരിനിഷ്ഠ പരത്തുവാൻ വിമലയ്ക്കു ഞ്ഞെ ധൈര്യം വരുന്നു?”

വിമല നിർമ്മലയ്ക്കായി മന്ദമന്ദമായി.

“എന്റെ നിർമ്മലേ! ഭാഗ്യവതിയായ നിനക്കു ലോകജീവിതത്തിന്റെ അപ്രസന്നവരം കാണുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. അതിൽ ഞാൻ നിന്നെ കുറപ്പെടുത്തുന്നില്ല. സ്നേഹം തന്നെ രൂപമെടുത്തതിന്റെ പിതാവിനു നീ ഭാരമണുപ്രതി. നിന്റെ ഇഷ്ടങ്ങൾ സാധിച്ചിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം അദ്ദേഹം ജീവിക്കുന്നു. അമ്മയുടെ അതിവശപ്പെട്ടും, ഇപ്പോഴും നിന്നെ ഒരു കൊച്ചുകുഞ്ഞാണെന്ന കരുതുന്നു. ഇവിടെ കൊഞ്ചിക്കാൻ ഞാനും. പോരേ?”

നിർമ്മല— ഇവിടെ വിമല എന്നെ കൊഞ്ചിക്കുകയാണ്. എനിക്കറിയാം. ഇപ്പോൾ തന്നെ എന്തെല്ലാം പറഞ്ഞു? ഇങ്ങനെയാവാൻ ഞാൻ എണ്ണിറുപോകാം.

ആ ബാലിക— അപ്പോഴും കുട്ടിത്തം “വിട്ടിട്ടില്ലാത്ത കുമാരി— എങ്ങനെ കഴിവും നിറഞ്ഞ ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുമെന്ന് ആലോചിച്ചപ്പോൾ വിമലയ്ക്കു പരിഭ്രമം തോന്നി. അവൾ വിചാരിച്ചു, “കഷ്ടം! എന്തെല്ലാം ദുർവിധികളാണോ ഈ കുട്ടിയെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാൻ പോകുന്നത്? കാപട്യത്തിന്റെ കരാളതയിൽ അജ്ഞയായ നിർമ്മല എല്ലാപേരെയും ഒരുപോലെ സ്നേഹിക്കുന്നു. ഞാനും, അവളുടെ കുട്ടിക്കളിയെ പരോക്ഷമായി പരിവർത്തിക്കുന്ന മറ്റു കൂട്ടുകാരും അവർക്കൊരുപോലെ. എത്രപറഞ്ഞാലും കരയാൻ മാത്രമായി.”

നിർമ്മല കൊഞ്ചിക്കൊണ്ടു മൊഴിഞ്ഞു, “വിമലേ! വരൂ. ഇങ്ങനെ ഉറമയെപ്പോലെ ഇരുന്നാൽ എന്തൊരു രസവുമില്ല. ഞാൻ അടുത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ പത്മജ എത്ര ചിരിക്കുമെന്നോ? എന്നെക്കണ്ടാൽ വിമലയ്ക്കു കരയാൻ തോന്നും. എനിക്കു വരു ഇങ്ങനെ കരയുന്നതു നോക്കി ഇരിക്കാൻ.”

അപ്പോഴും വിമല ചിന്തയിൽനിന്നും ഉണർന്നിരുന്നു. അവൾ ചിരിച്ചു മില്ല. താഴെ കൂട്ടിയിരുന്ന പുളിങ്ങ എടുത്ത് ഓരോന്നായി ഒടിച്ചു താഴത്തേക്ക് എറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. മഴയുടെ ഇരമ്പൽ കേട്ടിട്ട്, ഒന്നിരുകുളിച്ചിരുന്നവർ ഓടി വരാതെയ്ക്ക് കയറി. റോഡിൽ ഒരു ശബ്ദം, “ഒടിഞ്ഞ കുട നന്നാക്കാനുണ്ടോ?” ജീവസന്ധാരണത്തിനു വേണ്ടി രാവിലെ മുതൽ ഇങ്ങനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുന്ന ആ പാവം, ശക്തി മുഴുവനും കൂട്ടി ഒന്നുകൂടി വിളിച്ചു, “ഒടിഞ്ഞ കുട നന്നാക്കാനുണ്ടോ?”

നിർമ്മല പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ആ ചിരിയുടെ കിരുകിലാർവം ആ പാവത്തിന്റെ വിശപ്പിന്റെ വിളിയെക്കാൾ ഉച്ചത്തിൽ കേട്ടു, “നോക്കൂ വിമലേ! അയാളുടെ ശബ്ദം! കുട ഒടിഞ്ഞതല്ലെങ്കിൽ, അയാൾ ഒടിച്ചെങ്കിലും നന്നാക്കിത്തരും. അത്രയ്ക്കുണ്ട് അയാളുടെ ആവശ്യം. കുട നിവർത്തിക്കൊണ്ടു പോകുമ്പോൾ ഈ ശബ്ദം കേട്ടാൽ മതി, അതു താനേ ഒടിഞ്ഞു പോകും. അയാൾക്കൊരു രസം. അദ്ദേഹം വിമലേ! വേണമെങ്കിൽ ഇതിനും വേദാന്തവും പൊക്കിക്കൊണ്ടു വരുന്നേക്കാം.”

അവൾ വിമലയെ പിടിച്ചുവലിച്ചു. വിമല എണീക്കാതെ തന്നെ പറഞ്ഞു, “ജീവിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അയാൾ നിലവിളിക്കുന്നത്. ആതുല്ലസി

ക്കുവാൻ വേണ്ടി ജീവിക്കുകയല്ല."

ആ മുമ്പടി നിർമ്മലയ്ക്കോടും രസിച്ചില്ല. "ഞാൻ ജീവിക്കുന്നത് ആത്മഹങ്കരിക്കാനാണ്. സമ്മതിച്ചു. അല്ലെങ്കിലും എനിക്കറിയാം വിമല എന്നെ വെറുക്കുന്നുവെന്ന്. ഞാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നതുപോലും വിമലയ്ക്കിഷ്ടമില്ല."

അവൾ തിരിഞ്ഞുപോലും നോക്കാതെ ഓടി വരാത്തയിൽ കയറി. വിമല പുറകെ എത്തുമെന്നാണ് വാർത്ത. ആശിച്ചത്. പക്ഷെ പലതും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് വിമല അവിടെ വളരെസമയം ഇരുന്നപ്പോൾ. മഴത്തുള്ളി ശരീരത്തിൽ വീണപ്പോഴേ വേളറിഞ്ഞെങ്കിലും, മഴപൊഴിയുന്നുണ്ടെന്ന്.

ജൂനിയർ ഇൻറർമീഡിയറ്റായിരുന്ന നിർമ്മല സീനിയർ ബി എ വിദ്യാർത്ഥിനിയായ വിമലയെ കൂട്ടുകാരിയായി തെരഞ്ഞെടുത്തപ്പോൾ, വിദ്യാർത്ഥിനികൾ പലരും പലതും പറഞ്ഞു. നിർമ്മല തന്റെ കൊച്ചു അമ്മയെപ്പറ്റിയാണ് വിമല പറയുന്നത്. അവൾ ഒപ്പം ചിരിക്കും. എന്നാൽ, പക്ഷേ അമ്മയെ അധികം പിക്കുവാൻ അവർ മടിച്ചില്ല. വിമല അതെല്ലാം അറിഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷേ നിർമ്മല- എപ്പോഴും കൊച്ചു കുഞ്ഞുതന്നെ. അവൾ ഇതൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. അവൾക്കൊരു ധർമ്മം ലോകത്തേപ്പറ്റി.

വിമലയുടെ ആധർമ്മ്യം നന്നായ വേഷവും രസത്തുമായ സംഭാഷണവും ഒതുങ്ങിയ ജീവിതരീതികളും നിർമ്മലയ്ക്ക് രസിക്കാതായി. അപ്രിയം ക്രമേണ അവയ്ക്കെത്തായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. ഈ ഭാവവ്യത്യാസങ്ങൾ വിമലയ്ക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. നിർമ്മലയുടെ പിതാവിന്റെ അസുഖാർത്ഥമായ ധനസ്ഥിതിയും പദവിയും അറിഞ്ഞു തുടങ്ങിയപ്പോൾ, അവൾക്കു വേറെ പല സ്നേഹിതമാരുമുണ്ടായി. അവരിൽ പത്മജാദേവിയുടെ സ്നേഹപ്രകടനം അവൾക്കു ധാർമ്യമായിത്തീർന്നു. സംഭാഷണ ചാതുര്യംകൊണ്ട് ആനന്ദിപ്പിക്കാൻ—മുഖസ്തുതികൊണ്ട് വശീകരിക്കാൻ—പത്മജ അതിസമർത്ഥയാണ്.

വിമല തന്റെ ഒരു സഖിയായതു വെറുമൊരു ആകസ്മിക സംഭവമായിട്ടേ നിർമ്മല കരുതിയുള്ളൂ. വല്ലവിധവും വിമലയോടു പിണങ്ങാതെ ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ എന്നു നിർമ്മല മനഃപൂർവ്വം അശിച്ചു. അവൾ വിമലയിൽനിന്നും അകലുകയാണ്. പത്മജയോടു കൂട്ടൽ അടുക്കുന്നുമുണ്ട്.

പത്മജ സീനിയർ ഇൻറർമീഡിയറ്റുവിദ്യാർത്ഥിനിയായി. അവളെപ്പറ്റി വിമലയ്ക്ക് നല്ലതുപോലെ അറിയാം. പത്മജയും മാതൃവിഹീനയാണ്. ഒരു ഇളയമ്മയുടെ സേവനാധിപതിയിൽനിന്നു കീഴിൽ വളർന്ന പത്മജയ്ക്ക് അനാവശ്യമായ തന്റെയും സ്വന്തം ശീലവും ധാരാളമുണ്ട്. ആരെയും വകവെക്കുന്ന സ്വഭാവമല്ല പത്മജയുടേത്. ആരോടും വാഗ്വാദത്തിന് മതിയ്ക്കും. അവളുടെ പ്രേരണാശക്തിയുടെ പ്രവർത്തനം ആരോടിച്ചു നിർമ്മലയിലാണ്. അതേവരെ ശരിയായി രൂപീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത നിർമ്മലയുടെ സ്വഭാവം എളുപ്പിയത്തിലും മാറുവാൻ കഴിയുന്നതായിരുന്നു. നിർമ്മലയുടെ സ്വഭാവഗതി വിമലയെ വേദിപ്പിച്ചു. ഒരു ദിവസം വിമല യെയുമവലംബിച്ചു

കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. "എന്റെ നിർമ്മലേ! പത്മജയുടെ കൂട്ടുകെട്ടു ഒട്ടും നല്ലതല്ല. പത്മജയെപ്പറ്റി ഇവിടെയെക്കെങ്കിലും നല്ല അഭിപ്രായമുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നുണ്ടോ? പത്മജയുടെ താത്ത്വനിത്തം നിർമ്മലയിലും പകരുകയാണെങ്കിൽ—"

നിർമ്മലയ്ക്ക് ആ തുറന്ന പ്രസ്താവം ആക്ഷേപകരമാണെന്ന് തോന്നി. "അതെന്റെ ഇഷ്ടമാണ്. പത്മജയെപ്പറ്റി അന്യരുകൊണ്ടു ചോദിക്കുന്നത് പറയുന്നതൊന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. സ്നേഹാസക്ത പിന്നിടുന്നവർ. ഞാൻ സ്നേഹിതമാരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ വേറെ ആരുടെയും ഉപദേശം ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല."

വിമല ഭീർബലമായി ഒന്നു നിശ്ചയിച്ചു. പത്മജയോടുള്ള മുരടിയ കാലത്തെ സാഹചര്യമാണ് ഇങ്ങനെ ഒരു മുമ്പടി നിർമ്മലയെ പ്രാപ്തമാക്കിയതെന്ന് വിമലക്കറിയാം. ധർഷ്ട്യം തിങ്ങിനിൽക്കുന്ന സംഭാഷണം വിമലയ്ക്ക് ഇഷ്ടമില്ല. ആരെങ്കിലും ജ്ഞാതൃത്തോടുകൂടി സംസാരിക്കുന്നതു കേട്ടാൽ വിമലയ്ക്ക് കറുപ്പിൽ വരും. മാനവസമുദായത്തിലെ ഒരു വ്യക്തി ഇതുത്തോളം അധഃപതിച്ചുപോയപ്പോൾ എന്നാണു വിമലയ്ക്ക് അപ്പോൾ തോന്നുക. മനുഷ്യന്റെ മേഞ്ഞ ബാധിക്കുന്ന ഒരു തീരാവ്യാധിയാണു ജ്ഞാതൃത്വം എന്നാണു വിമലയുടെ സിദ്ധാന്തം.

വിമല അങ്ങനെ നിർമ്മലയുടെ ഉപദേശം ഓർത്തിട്ടു നിൽക്കുന്നതിനും നിഷ്കാശിതയായി. വിമലയുടെ ഒതുങ്ങിയ ജീവിതം പത്മജയ്ക്ക് അസഹ്യമാണ്. വിമലയെപ്പറ്റി അവൾ പറയും "ഓ, ആ സത്യത്തെപ്പറ്റി എന്തു പറയാനാണ്? പതിനെട്ടാം ആറാണ്ടിലെ ഒരു ജീവി, എനിക്കു വാസ്തവത്തിൽ ആകുട്ടിയോടു "സിമ്പതി"യാണ്."

കൂട്ടുകാരികൾ പൊട്ടിച്ചിരിക്കും. അവൾ ചിരിക്കാൻ പ്രത്യേകിച്ചു കാര്യമൊന്നും വേണമെന്നില്ല. ആദ്യമൊക്കെ വിമലയെ പരിഹസിക്കുന്നതു കേട്ടാൽ നിർമ്മല പിണക്കം ഭാവിക്കുകയെങ്കിലും ചെല്ലുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവളും ഒപ്പം ചിരിക്കുകയേയുള്ളൂ.

ഇപ്പോൾ പത്മജയോടൊരുമിച്ചല്ലാതെ നിർമ്മലയെ കാണുകയില്ല. നിർമ്മല പാടെ മാറിപ്പോയി. പത്മജയുടെ സ്നേഹപ്രവാഹത്തിൽ മുങ്ങിമുഴുകിക്കഴിയുകയാണ്. വിമലയോടു സംസാരിക്കാതെന്നായില്ല.

* * *
വർഷം ഒന്നുകഴിഞ്ഞു. വിമല ബി എ ബിരുദം നേടി. പത്മജ ജൂനിയർ ബി എ-യ്ക്ക് ചേർന്നു.

വിമലയുടെ അമ്മൻ സ്കൂൾ മാസ്റ്ററായിരുന്ന പെൻഷൻ വാങ്ങിയ ആളാണ്. അദ്ദേഹത്തിനു വലിയ സമ്പാദ്യമൊന്നുമില്ല. വിമലയാണ് മുത്തക്കുട്ടി. കുടുംബം പുലർത്തുന്നതിനു വിമലയ്ക്ക് ഉദ്യോഗാപേക്ഷണം ആവശ്യമായിത്തീർന്നു. അവൾ ഒരു സ്കൂളിൽ അദ്ധ്യാപികയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. രാജധാനിയിൽ നിന്നും കുറെ അധികം വടക്കാണ് അവളുടെ നാട്. അവൾ നിർമ്മലയെപ്പറ്റിയുള്ള യാതൊരു വസ്തുതയും അറിയാതായില്ല.

നിർമ്മലസ്വതന്ത്രയായി. അവളും പത്മജയുമായുള്ള സ്നേഹബന്ധത്തിന് ഇന്നാകെ കാര്യം പറയാനില്ല.

നിർമ്മലയുടെ പിതാവിനെ രാജധാനിയിലേക്കു സ്ഥലം മാറ്റി. നിർമ്മല ഇനി വീട്ടിൽ താമസിക്കണമെന്നു മുത്തശി നിർബന്ധിച്ചു. എന്നാൽ അവൾക്കു പത്മജയോടുള്ള സ്നേഹം മുത്തശിയുടെ വാൽസല്യത്തെ തോൽപ്പിച്ചു. അവൾ ഹോസ്റ്റലിൽ തന്നെ വീണ്ടും താമസം തുടർന്നു.

ഓണത്തിനു പത്മജയെ വീട്ടിലേക്കു പോകാൻ നിർമ്മല അനുവദിച്ചില്ല. മകളുടെ ഇംഗിതാനുസരണം പത്മജയേക്കൂടെ അവധിക്കു വീട്ടിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരാൻ വാൽസല്യമുണ്ടായിരുന്ന പിതാവ് എഴുതി അയച്ചു. നിർമ്മല സന്തോഷംകൊണ്ടു തുളിച്ചു. പത്മജ രഹസ്യമായി അനവദിച്ചു. എങ്കിലും അവൾ പറഞ്ഞു.

“എന്റെ നിർമ്മല! ഞാൻ നിന്റെ വീട്ടിലേക്കു വരുന്നില്ല. എന്നിങ്ങനെ പോകാൻ വേറൊരു ഇല്ലെന്നു തോന്നും പറയുന്നതു കേട്ടാൽ. എന്നിങ്ങനെ ഓണത്തിനു വീട്ടിൽ പോകണമെന്നില്ലേ?”

നിർമ്മലയുടെ മുഖം വാടി, “എനിക്കറിയാം നിനക്കു വീട്ടുണ്ടെന്നു്. നിന്റെ അമ്മനേപ്പോലെ, ഇളയമ്മയുടെ നാണക്കേട് എന്റെ അമ്മൻ എന്നെ ശകാരിക്കുകയില്ല. എന്റെ ഇഷ്ടമാണു് അവളുടെ കൽപ്പന. എന്റെ മുത്തശിയേപ്പോലെ ഒരു വളർത്തമ്മ ആക്കു കിട്ടാനാണു്? അവളെല്ലാം ഞാനും പത്മവും തമ്മിൽ ഒരു ഭേദവും കാണുകയില്ല. വന്നേ കഴിയൂ. അല്ലെങ്കിലും കൊണ്ടുപോകാൻ പത്മത്തിന്റെ അനുവാദം എനിക്കെന്തിനു്?”

പത്മജ മനോജ്ജ്വലമായി മറുപടിയിട്ടു. നിർമ്മലയുടെ പിണക്കവും തീർന്നു.

പഠിക്കാൻ ധാരാളമുള്ളതുകൊണ്ടു് അവധിക്കു വീട്ടിലേക്കു വരുന്നില്ലെന്നു് അമ്മൻ എഴുതി അയച്ചിട്ടു, പത്മജ നിർമ്മലയോടൊന്നിച്ചുപോയി.

പത്മജയ്ക്കു നിർമ്മലയുടെ ഗൃഹത്തിൽ ഒരു അതിഥിയുടെ സ്ഥാനമല്ലായിരുന്നു. അവളെ മുത്തശിക്കും ഇൻസ് പെക്ടർക്കും വളരെ ഇഷ്ടമായി. നല്ല തന്റെടവും ഉൽസാഹവുമുള്ള ആ സഖിയുടെ സാഹചര്യം, നിർമ്മലയുടെ അലസത ഭൂരികരിക്കുമെന്നു് അവർ വിശ്വസിച്ചു. പത്മജ വന്നതിനുശേഷം മുത്തശിക്കു പൂർണ്ണ വിശ്രമമാണു്. ഗൃഹഭരണത്തിൽ ഇത്രത്തോളം വൈദഗ്ദ്ധ്യം ഒരു പെൺകുട്ടിക്കും കണ്ടിട്ടില്ലെന്നു് ആ ചുരുങ്ങിയ കാലത്തിനിടയ്ക്കു മുത്തശി സമ്മതിച്ചു. അതു കണ്ടുപഠിക്കുവാൻ നിർമ്മലയെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഉദാസീനതയുടെ ഒരവതാരമായ നിർമ്മലയെ അനുഗ്രഹിക്കുന്ന സൗഖ്യം, അവൾ അർത്ഥിക്കാത്തതാണെന്നു പത്മജയ്ക്കു തോന്നി. നിർമ്മല അനുഭവിക്കുന്ന പിതൃവാത്സല്യം അവൾക്കു് അസഹ്യമായിരുന്നു. നിർമ്മലയുടെ അതുലസൗഭാഗ്യത്തിൽ അസൂയയും തോന്നിത്തുടങ്ങി. എന്നാൽ സാധു നിർമ്മല ഇതൊന്നും സ്വപ്നത്തിൽപോലും കരുതിയില്ല. പാലുപോലെ പരീതിയുമാണു് തന്റെ സഖിയെന്നു അവൾ വിശ്വസിച്ചു സ്നേഹിച്ചു.

കോളേജ് തുറക്കാറായപ്പോൾ പത്മജയ്ക്കു ചേരം തോന്നി. മുത്തശിയോടു യാത്ര പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവർ പറഞ്ഞു, “നിന്നെ വേറൊരു കുട്ടിയാണെന്നു ഞങ്ങൾ

ജാതം വിചാരിച്ചിട്ടില്ല. ക്ഷണത്തോളം, ഇനിയും നിർമ്മല വരുമ്പോൾ ഒരുമിച്ചു പോരണം. സ്വന്തം വീടാണെന്നു കരുതിയാൽ മതി. പത്മത്തിനു ജീവിതത്തിൽ വന്നുചേർന്ന വൈഷമ്യങ്ങൾ നിർമ്മല പറഞ്ഞു് ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. എന്തിനാണെന്നു കഷ്ടപ്പെടുന്നു? ഞാനുള്ളതുകൊണ്ടു എന്റെ കണ്ണു ആ ദുഃഖം അറിയുന്നില്ല. പോരെങ്കിൽ അവളുടെ അമ്മനും അവൾ ജീവനാണു്. കുട്ടീ! ഇനിയും വരുമല്ലോ. ഇല്ലേ?”

അവൾ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. പക്ഷേ, അസൂയാഗ്നി ജ്വലിച്ചുവന്നു.

പത്മത്തിന്റെയും നിർമ്മലയുടെയും സ്നേഹബന്ധം പൂർവ്വാധികം ദൃഢതരമായി. അതിൽ ആർക്കും ഇനി അഭിപ്രായം പറയാനില്ല. നിർമ്മലയുടെ ബന്ധുക്കളുടെ അനുമതിയുണ്ടല്ലോ.

X X X
ക്രിസ്തുമസ് വെക്കേഷൻ സമീപിച്ചു. പത്മത്തിനു വീട്ടിലേക്കു പോകണമെന്നു തോന്നിയതേയില്ല. ഒരു വിധം പട്ടിണിയില്ലാത്ത ജീവിതം; ഇളയമ്മയുടെ ഇഴുർച്ചാകുലുഷമായ മുഖഭാവം; അച്ഛന്റെ സ്നേഹശൂന്യമായ പെരുമാറ്റം; ഇളയമ്മയുടെ കുട്ടികളുടെ വേണ്ടാത്ത ശാഠ്യങ്ങളും ഉപദ്രവവും, അവൾക്കു സ്വഗൃഹം വെറുത്തു. നിർമ്മലയുടെ ഗൃഹത്തിലെ പ്രഭുക്കുമാരിയെപ്പോലുള്ള ജീവിതം അവളോർമ്മിച്ചു. അഭികാമ്യമായ ആ സുഖം അവൾ സ്വപ്നം കണ്ടു. എന്നിട്ടു രഹസ്യമായി നിർമ്മലയുടെ ക്ഷണം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

നിഷ്കളങ്കമായ നിർമ്മല അപ്പോഴും പത്മത്തിനെ നിർബന്ധപൂർവ്വം വീട്ടിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. പത്മം വിസമ്മതം പ്രകടിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ അതാരു വകവയ്ക്കാനാണു്?

Z X X
പത്മത്തിനുള്ളൊരു വീട്ടുകാര്യങ്ങൾ ഒന്നും നടക്കാത്തതു പോലെ തോന്നി. മുത്തശി സുഖമില്ലാതെ കിടപ്പാണു്. വീട്ടുഭരണം മുഴുവനും പത്മത്തിനാണു്. അവൾക്കു പഠിക്കാൻ പോലും സമയം കിട്ടുന്നില്ല. നിർമ്മല വെറും കളിക്കുട്ടിയല്ലേ? അവൾക്കു അതൊന്നും നിശ്ചയവുമില്ല.

ഭാഗ്യവതിയായ ആ മുത്തശി, അരിഷ്ടതകളൊന്നും കൂടാതെ, ഓമനപ്പുത്രിയുടെ മടിയിൽ കിടന്നു ഇഹലോകജീവിതത്തിൽ നിന്നു വിരമിച്ചു. മരിക്കുന്നതിനു മുൻപു പത്മത്തിനോടു പറഞ്ഞു. “കുട്ടീ! എന്റെ നിർമ്മലയെ ഞാൻ നിന്നെ ഏൽപ്പിക്കുകയാണ്. ദുഃഖമെന്തെന്നു അവൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. അവൾ കൊച്ചുക്കുഞ്ഞാണു കഷ്ടം!”

അതിസമർത്ഥരായ പത്മം ആ അമ്മയെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചു. മുത്തശിയുടെ വിധേയം നിർമ്മലയ്ക്കു് ഒരു അശനിപാതമായിരുന്നു. വാൽസല്യഭ്രമശീഖരത്തിൽ നിന്നും ആ പൊൽപ്രസൂനം ഞെട്ടുറു നിലം പതിച്ചു. അവർക്കു സകല ആശ്രയവും പിതാവുമാത്രമായി.

ഗൃഹഭരണകാര്യങ്ങൾ മുഴുവനും പത്മജ ഏറ്റെടുത്തു. ഇൻസ് പെക്ടർക്കു പത്മത്തിന്റെ സാമർത്ഥ്യം അഭിനന്ദനാർഹമായി തോന്നി. അവളുടെ സാന്നി

ഈ കൊണ്ടു, തന്റെ മാതാവിന്റെ മിത്രം പോലും അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞില്ല.

ഒരു ദിവസം, ഇൻസ്പെക്ടർ മകളോടു ചോദിച്ചു; “കേന്തെ! നിന്റെ കൂട്ടുകാരിക്ക് ഹോസ്റ്റലിലേക്കു പോകാൻ തീർക്കുമെന്നു പറയുന്നു. ഇവിടെ താമസിക്കാൻ പറയൂ. നിനക്കൊരു സഹായമാകുമല്ലോ.”

“അതു ഞാനും ആശിക്കാതെയല്ല. ഇനി ഇവിടെ താമസിച്ചുകൊണ്ടു കോളേജിൽ പോയാൽ മതിയെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു അവർക്കു സമ്മതമില്ല. ഈ പ്രാവശ്യം എത്ര നിർബന്ധിച്ചാണെന്നോ ഞാൻ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നതു്. ഇനി അച്ഛൻ ഒന്നു പറഞ്ഞുനോക്കണം.”

ഉഗ്രപ്രതാപനായ ആ ഇൻസ്പെക്ടർ മകളുടെ നിർദ്ദേശം സ്വീകരിച്ചു.

മാന്തോലിൽ പൊതിഞ്ഞ പുലിക്കട്ടിയെ നിർമ്മല മാൻ പേടയായിത്തന്നെ കണ്ടു. വഞ്ചനയുടെ പുഞ്ചിരിക്കൊഞ്ചലിൽ ആ പെൺ കുട്ടി മയങ്ങിപ്പോയി.

കോളേജ് തുറക്കാൻ ഇനി ഒരാഴ്ചയേയുള്ളൂ. നിർമ്മല, അവളുടെ ഒരു സ്നേഹിതയുടെ വീട്ടിൽ പോയിരിക്കുകയാണ്. പത്തത്തിനു തലവേദനയായതുകൊണ്ടു് അവൾ ഒരുമിച്ചു പോയില്ല. അമരനോടു നിർമ്മല പറഞ്ഞു, പത്തത്തിനു തലവേദനയാണെന്നു്.

ആ ഹൃദയസമ്പന്നൻ പത്തത്തിനെ കാണാൻ അവളുടെ മുറിയിൽ കടന്നു. അവൾ തുണൽ പണിയിൽ ജാഗരൂകയായിരിക്കുകയാണ്.

അദ്ദേഹം സസ്ഥിതം ചോദിച്ചു, “തലവേദനയാണെന്നല്ലേ പറഞ്ഞതു്? തുണൽ പണി അതിനൊരു മരുന്നാണെന്നു ഞാനറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.”

അപ്പോഴാണു പത്തമു മനോരാജ്യത്തിൽ നിന്നു മുണന്നതു്. അവൾ എണ്ണിറു മാറി നിന്നിട്ടു പറഞ്ഞു. “ഒരു ചെറിയ തലവേദന അത്രേയുള്ളു. മനസ്സിന്റെ അസ്വാസ്ഥ്യം കൊണ്ടായിരിക്കാം.”

“എന്താണു പത്തത്തിനു മനസ്സിനു സുഖക്കേടു്? ഇവിടെ അസ്വാതന്ത്ര്യം വല്ലതുമുണ്ടോ?”

“ഇവിടെ എനിക്കു സ്വാതന്ത്ര്യക്കുറവോ? എയ് അതൊന്നുമില്ല.” അവൾ തുടർന്നു, “ഞാൻ ഹോസ്റ്റലിലേക്കു തന്നെ പോകുകയാണ്.”

“കൂട്ടുകാരി പോയാൽ നിർമ്മല എങ്ങനെ തനിയെ താമസിക്കും? സാധിക്കട്ടെ പത്തം പോകുന്നതു് അവൾക്കു ദുസ്സഹമായിരിക്കും.”

പത്തമു അർത്ഥപൂർണ്ണമായി പുഞ്ചിരി തൂകി, “നിർമ്മല തനിയെ താമസിക്കുന്നതെന്തിനു്? അവൾക്കു് ഒരു ഇളയമ്മ ഉണ്ടായാൽ പോരേ?”

ഇൻസ്പെക്ടർ വിഭാഗ്യനായിട്ടു പതിന്നാലു സുദീർഘസംവത്സരങ്ങൾ ഈശ്വര നീങ്ങില്ലായി. മകൾക്കു് ഇപ്പോൾ വയസ്സ് പതിനേഴാണു്. ഇതേവരെ പുനർവിവാഹപ്രശ്നം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കടന്നു കൂടിയിട്ടില്ല. പത്തത്തിന്റെ ആ സുചിന്ത അങ്ങനെ ഒരു ചിന്തയ്ക്കു പ്രചോദനം നൽകി.

ഉദാസീനനായിട്ടു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷയാണു പത്തം പോകരുതെന്നു്. അതു നിരസിക്കാവുന്നതുമല്ല.” അവളുടെ ചോദ്യത്തിനുത്തരമല്ല അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു്. ചിന്താമഗ്നനായിട്ടു് ഇ

ൻസ്പെക്ടർ സാധാരണത്തിൽ വെളിയിലേക്കു നടന്നു. അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചു, “പത്തം പറഞ്ഞതു വാസ്തവമാണു്. അമ്മയുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ ആ കുറവു ഞാനറിഞ്ഞില്ല. എനിക്കു പ്രായം അൻപതിനോടടുക്കുന്നു. ഇനി നിർമ്മല വിവാഹിതയാകുമ്പോൾ എന്റെ വാർദ്ധക്യകാലത്തു് എനിക്കു സഹായത്തിനാരു്? ഞാനു് ഇതു പലപ്പോഴും എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണു്. ബുദ്ധിമതിയായ പത്തത്തിന്റെ ചോദ്യത്തിലും പുഞ്ചിരിയിലും പ്രത്യേകമായി എന്തെങ്കിലും അന്തർദ്വീപമായിരുന്നോ? മരായ്. അങ്ങനെ വരില്ല.” അദ്ദേഹം അതിനെപ്പറ്റി ഒട്ടുവളരെ സമയം ആലോചിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

....
കോളേജ് തുറക്കുന്നതിനു് ഇനി ഒരു ദിവസമേയുള്ളൂ. പിറേ ദിവസം രാവിലെ പത്തമു ഹോസ്റ്റലിലേക്കു പോകുകയാണ്. നിർമ്മലയുടെ അപേക്ഷ അവൾ നിഷ്ക്കരുണം നിരസിച്ചു കളഞ്ഞു.

നിർമ്മല ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയിരിക്കുന്നു. ജോലിത്തീരക്കുകൊണ്ടു പത്തത്തിനു പോകാൻ സാധിച്ചില്ല. അവൾ സാമാനങ്ങൾ അടുക്കിവയ്ക്കുകയാണ്. ഇൻസ്പെക്ടർ അന്നു നേരത്തെ ആഫീസിൽ നിന്നും വന്നു.

പത്തത്തിനെ കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു, “അപ്പോൾ പത്തം പോകാൻ ഒരുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു, ഇല്ലേ?”
“അതേ. നാളെ രാവിലെ ഞാൻ പോകുന്നു. നിർമ്മല ഹോസ്റ്റലിലേയ്ക്കു പോയില്ലേ?”

“ഇല്ല. അവൾ പോയാൽ ഞാനെങ്ങനെ ഇവിടെ കഴിയും? അവൾ തനിയെ ആയാലും പോരാ. കൊച്ചു കുട്ടിയല്ലേ? വീട്ടുകാരുടെയും എന്തറിയാം അവൾക്കു്?”

ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പത്തം പറഞ്ഞു, “അതിനല്ലേ ഇന്നാൾ ഞാനൊരു മാർഗ്ഗം നിർദ്ദേശിച്ചതു്?”

ഇൻസ്പെക്ടർ വിരസഭാവത്തിൽ പ്രതിവചിച്ചു, “ഓ. പത്തത്തിനതൊരു നേരമോക്കു്. എനിക്കു വാർദ്ധക്യമായില്ലേ? ഒരു യുവതിക്കു് എന്നോടൊരുമിച്ചുള്ള ജീവിതം ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന വരില്ല.”

“ആരു പറഞ്ഞു? അങ്ങയുടെ ഈ പ്രതാപത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത ഒരു തരണിയുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അല്ലെങ്കിലും അങ്ങു വൃദ്ധനല്ലല്ലോ.”

ഇൻസ്പെക്ടർ സംശയഭാവത്തിൽ പത്തത്തിനെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി, “എന്നാൽ ഞാനൊന്നു ചോദിക്കട്ടെ? തെറ്റിലരിക്കരുതു്. പത്തത്തിനെ ഞാൻ വിവാഹം ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുക. പത്തം അതു നിരസിക്കുകയില്ലേ?”

“തീർച്ചയായുമില്ല.” തുടർന്നു് എന്തെങ്കിലും പറവാൻ ലജ്ജ അവളെ അനുവദിച്ചില്ല.

അദ്ദേഹം വളരെനേരം ആലോചനാനിമഗ്നനായിരുന്നതിനുശേഷം ഓരുകനിശ്ചയത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞു, “എന്നാൽ പത്തം! ഞാൻ ഉറച്ചുകഴിഞ്ഞു, പത്തം എന്റെ ഭാര്യാപദം സ്വീകരിക്കാമോ?”

വെറും കാര്യമാത്രപ്രസക്തമായ ആ ചോദ്യം അവൾക്കു് ഇഷ്ടമായില്ലെങ്കിലും അവൾ മന്ദഹസിച്ചുകൊണ്ടു് കുനിഞ്ഞു നിന്നതേയുള്ളൂ.

ആ മൗനം അനുവാദമായി സ്വീകരിച്ചു കൊ

ങ്, അ ജീവിതവിരക്തൻ, പത്മജയുടെ അടുത്തു ചെന്ന പ്രേമപൂർവ്വം അവളുടെ താടി പിടിച്ചുയർത്തി.

“പത്മം! പ്രസാദം ഇതാ. അമൻ വന്നോ?” പടിക്കൽ നിന്നുതന്നെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ട്, ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു പ്രസാദവുമായി വീട്ടിലെത്തിയ നിർമ്മല കണ്ടത് ഈ രംഗമാണ്. അവൾ അമ്പരന്നുനിന്നുപോയി.

മൂന്നു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം, വെറും അവിചാരിതമായിട്ടാണ് നിർമ്മല വിമലയെ കണ്ടുമുട്ടിയത്. നിർമ്മലയുടെ അമൻ ജോലിസ്ഥലത്തുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിന്റെ വാഷികദിനമാണെന്ന്. നിർമ്മലയും അന്നു സന്നിഹിതയായിരുന്നു.

നിരന്തരമായ ക്ഷേത്രസമീപം തന്നെയാണ് ജീവചൈതന്യം നശിച്ചുപോയ നിർമ്മലയെ വിമലയ്ക്കുപെട്ടെന്നു തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടു. നിർമ്മല ഓടിച്ചെന്നു വിമലയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു, “വിമലേ! എന്നെ അറികില്ലേ?”

വിമല തിരിഞ്ഞു നോക്കി. ഒന്നുകൂടെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. രണ്ടുപേരുടെയും നയനങ്ങൾ അശ്രു കലുഷങ്ങളായി.

അന്നത്തെ സമ്മേളനത്തിനു നിർമ്മലയും വിമലയും പങ്കുകൊണ്ടില്ല. വിമല, നിർമ്മലയേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പാതയിനു വെളിയിൽ കടന്ന്, അടുത്തു് ഒരു മരത്തണലിൽ ചെന്നിരുന്നു. കുറേ മീനം മാസങ്ങളിലെ പട്ടവേനൽ, ഉണക്കിക്കരിക്കാൻ മറന്നുപോയ ആ പുൽപ്പുരപ്പിൽ വിതറിക്കിടന്നിരുന്ന മഞ്ഞമലരകൾ നോക്കി വിമല പറഞ്ഞു, “നിർമ്മലയുടെ സ്വീകരണത്തിനായി തിരിച്ചിട്ടുള്ള പച്ചപ്പുരവതാനിയിൽ പ്രകൃത്യാലതനെ മഞ്ഞപ്പൂക്കൾ തൂന്നിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കൂ. ഓ, അതു മാത്രമല്ല, നിറയെ മരതകം പതിച്ചതാണ്. ഈ തരമണ്ഡപത്തിന്റെ കനക ഗാപുരത്തിൽ പോലും പച്ചിത്തലിൽ കോർത്ത കനകമണികൾകൊണ്ടു തോരണങ്ങൾ തൂക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഓഹോ! നിർമ്മല വലിയ ആളുതന്നെ.”

നിർമ്മല ശോകാർത്ഥമായിന്നു മന്ദമനസ്സിലായി. വിമല പറഞ്ഞതിന്റെ സ്വാഭാവികം അവൾ ഉള്ളുകൊണ്ട് ആസ്വദിച്ചു അഭിനയിച്ചു.

വിമല തുടരെത്തുടരെ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ചിലതിനെല്ലാം നിർമ്മല മറുപടി പറഞ്ഞു. “നിർമ്മല ഇവിടെ എങ്ങനെ വന്നു? എവിടെയാണെന്നുപോലും എനിക്കു നിശ്ചയമില്ലായിരുന്നു.”

“അച്ഛനെ ഇങ്ങോട്ടു സ്ഥലം മാറ്റിയിട്ടു വർഷത്തോളമായി. വിമല ഇവിടെയാണെന്നു ഞാനറിഞ്ഞില്ലല്ലോ.”

“എനിക്കു ഈ സ്കൂളിൽ ജോലി ആയിട്ടു രാജ്യം ആയിട്ടേയുള്ളൂ. നിർമ്മല ആകപ്പാടെ ആളു മാറിപ്പോയി. എന്തൊരു വ്യത്യാസം! എന്നാണ് നിർമ്മല ബി ഏ ജയിച്ചത്?”

“എന്റെ വിമലേ! ഞാൻ ബി ഏ യ്ക്കു പഠിച്ചതു

പോലുമില്ല. എന്റെ ഇളയമ്മ എന്നെ പിന്നീട് കോളേജിൽ അയയ്ക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചു. പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അച്ഛൻ പണം ചെലവാക്കുന്നത് അനാവശ്യമാണെന്ന് അവർ ഉദാഹരണസമിതം തെളിയിച്ചു. അച്ഛൻ സമ്മതം മുട്ടി. ഇളയമ്മയുടെ ക്ഷത്തിനെ കളിപ്പിക്കുകയാണ് ഇപ്പോഴത്തെ എന്റെ ജോലി.”

വിമല എന്തോ ഓർമ്മിച്ചതുപോലെ പറഞ്ഞു. “ഓഹോ, ഞാനും കേട്ടു. അച്ഛന്റെ രണ്ടാമത്തെ വിവാഹത്തേപ്പറ്റി. പക്ഷേ—”

“വിമല അതൊക്കെ അറിഞ്ഞു ഇല്ലേ? അതെ. രണ്ടു വർഷത്തിനു മുൻപ്. ഇപ്പോൾ കണ്ടു മുണ്ടു്.” നിർമ്മല തടഞ്ഞു പറഞ്ഞു.

“ഇളയമ്മയ്ക്കു നിർമ്മലയെ ഇഷ്ടമല്ലേ! നിർമ്മലയെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയാത്തവരാകെങ്കിലുമുണ്ടോ?”

നിർമ്മല ഏതായി നിശ്ചയിച്ചു. ഉൽക്കടമായ വ്യഥ തിങ്ങിനിന്ന സ്വരത്തിൽ അവൾ പറഞ്ഞു, “എന്തായാലും ഇളയമ്മയല്ലേ? ഇളയമ്മയ്ക്കു് എന്നോടു സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, അച്ഛൻ എന്നെ പഠിപ്പിക്കുമായിരുന്നില്ലേ? എനിക്കു ജീവിതത്തിലുള്ള ഒരൊറ്റ ആഗ്രഹമായിരുന്നു ബി ഏ ബിരുദം നേടണമെന്ന്. ആ ആഗ്രഹം, ഫലസിലിയുണ്ടാകാതെ എന്നോടൊന്നിച്ചു നശിക്കുകയേയുള്ളൂ. അല്ലെങ്കിൽ—അവർ എന്നെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ—എന്റെ സ്ഥിതി ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനെ ആകുമായിരുന്നോ? നിർമ്മലയുടെ നയനങ്ങൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി. ആനന്ദത്തിന്റെ മാധുര്യംമാത്രം രചിച്ചിരിക്കുന്ന നിർമ്മലയും, അഴലിന്റെ കയ്പു അറിഞ്ഞു തുടങ്ങിയെന്നു വിമലയ്ക്കു മനസ്സിലായി.

“അതാണ് നിർമ്മലേ! ആ ഇളയമ്മ?”

“പത്മജാദേവി.”

വിമല ഞെട്ടിപ്പോയി. ആകാശമണ്ഡലം പെട്ടെന്നു താഴെ പതിച്ചാൽപോലും വിമലയ്ക്കു് ഇത്ര അൽഭുതം ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. അവൾ ആശ്ചര്യംകൊണ്ടു മതിമറന്നു.

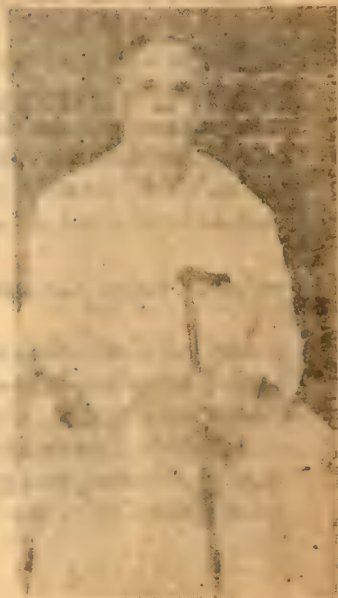
“എന്തു് നമ്മുടെ പത്മജയോ?”

“അതെ, വിമലേ!”

പശ്ചാത്താപവും നൈരാശ്യവുമാണു് പരിതപ്തമായ അച്ഛന്റെ മുമ്പാകെ നിൽക്കുമ്പോൾ വിമലയ്ക്കു് അൽഭുതം ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. അവൾ ആശ്ചര്യംകൊണ്ടു മതിമറന്നു.

ശാന്തി ശാന്തി:

(വടക്കുംകൂർ രവിവർമ്മ വലിയരാജാ എം. എൽ. സി.)

(കേക)

ശ്രീമഹാമേരക്കുന്നിൽ താഴ്വരപ്രദേശത്തു
തുമ്പിൽനിൽക്കുകൊച്ചു പുൽക്കൊടിത്തീർപ്പോലെ
നാരസിംഹമാംവപുസ്സേന്തിയഗേവാന്റെ
ഘോരമാന്തിരുമുമ്പിൽ കാണുന്ന കുഞ്ഞുതെന്നോ?

മുപ്പതു മുക്കോടിയും ദേവന്മാർ യെപ്പെട്ട
നിൽപ്പുറയ്ക്കുന്നതിന്നു വാഴ്ത്തുന്നതിരുമുമ്പിൽ
രഘുദാവക്കാർ മോചിക്കുത്തലനഗ്രഹ-
മുളിതമൊളിവിഴും കാമ്യമാന്തിരുമുമ്പിൽ,
ചിൽക്കുതിരോനെപ്പൊറുകാരുണിക്കടക്കണ്ണിൻ
തൂക്കളിത്താളവട്ടം പുണുന്ന തിരുമുമ്പിൽ,
സ്വസ്വപരൂപാനന്ദപ്പഞ്ചോലിലാറാടിച്ചെന്നും
വത്സരത്തോലോലത്തിൽ താഴ്ത്തുന്ന തിരു

(മുമ്പിൽ,

കന്മഷാപഹംഭിവാദശ്ശനോൽക്കർക്കൊണ്ടു
ജന്മസംമലയും ചിത്തുംചിന്തുന്നിത്തിരുമുമ്പിൽ,
കൈവലംകൊഞ്ചിനിന്നുനിർവൃതിക്കുഴച്ചുതി
ജ്ജീവനം കൃതാർത്ഥമാക്കീടുന്ന തിരുമുമ്പിൽ,
അംബികമണിതൂക്കുൻ പ്രേമപീയൂഷംകൊണ്ടു
മുറ്റമലർകലശമാടീടുന്ന തിരുമുമ്പിൽ,
കൂപ്പുകയ്യോടും സാക്ഷാൽക്കേതിയാൽ വിവശമാം
വീർപ്പുകൾവിട്ടും തന്നിൽതാനറിയാതെ

നിൽക്കുമാപ്രമുഖാദപ്പൊൻകുത്തിനെ നോക്കു

(കണ്ണു!

ചിൽക്കളിരിളക്കീടമാർജ്ജാരതാദരം!

വാടില്ലെന്ന ചുറ്റുമുൻകണ്ടു കോപിച്ചു തുടച്ചതാം
പാടപോകാത്ത ശോപിച്ചാത്തണിത്തുണെററിയും,
പ്രേമക്കേതിയാലകത്തോട്ടു താൻ വലിഞ്ഞിട്ടു
കോമളമരവിവീശിക്കുമ്പിയ മിഴികളും,
ആത്മനാമനെകാണു കണ്കളുത്തലിഞ്ഞലി
ഞ്ഞാത്മഭാവത്തിൽചായും ഭാവവ്യത്യാസങ്ങളും,
അനന്ദതിരുമുറം പൂവിട്ടുവിളക്കീട്ടു
മാനനചന്ദ്രൻ തുകുംപാലൊളിപ്രാസാദവും,
ധാരധാരയായും പ്രേമബാഷ്പത്താൽ വഴി
ച്ചാൽവെട്ടിയ പിഞ്ചുപുകവിരത്തങ്ങളും,
പട്ടൊളിപ്പുകോണകച്ചാത്തുകൊണ്ടുകീഴ്
പത്തരമാററിൻതക്കക്കിടന്നിരിക്കിലുക്കവും
കണ്മുമ്പിൽക്കണ്ടാലാതും ചെന്നെടുത്തുമവച്ചു
സമ്മതമുളും മിട്ടക്കേന്തിയ മെയ്യുത്തവും,
ഒത്തുചേർന്നുളൊപ്പതലാത്മനാമന്റെ മുമ്പി-
ലുറത്തും പുളകുപുഷ്പാഞ്ജലിപ്പു സ്പാഷ്ടമിന്നി

(മാറി

അക്കൊടുംകാറിൻ ഭീമൻത്തന്നിലുമുള്ള
പാഴ്ക്കളും മന്ദം മന്ദം ശാന്തമാവതുപോലെ
രഘുദാവത്തിൽ തൂങ്ങിനിന്നിറങ്ങിത്താൻ

(ശാന്തി-

ഭക്തൻപുറമുള്ളതുതന്നെ തിരുവടി,
ഘോരനാശമിറങ്ങുന്നതെന്നും മറന്നപോയ്
ചോരയിൽക്കുളിച്ചതും ചോരതാൻകുടിച്ചതും
ഓത്തന്മാർ "ജടരഥ" വിസ്തരിക്കുന്ന വേദ
കീർത്തനശോഷം തെല്ലും കാതിലേയ്ക്കുനേയില്ല.
മാമുനീന്ദ്രന്മാർ ഭക്തിവിധിയിൽ വായിക്കുന്ന
സാമഗ്രാനന്തരയെന്തൊക്കെയ് പെന്ന നിരസിച്ചു.
ദേവകുന്ദരും കുളർപ്പും മഴയേറ്റിട്ടേതും
ഭാവഭേദമന്നില്ലപക്ഷമെന് പ്രപഞ്ചത്തിൽ
താങ്ങുവാൻതാങ്ങാത്ത വാത്സല്യമലതല്ലി
തേങ്ങിടും തിരുമേനി, തൃപ്താഭമുലത്തിങ്കൽ
സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ചപ്പഴിയിൽ കണ്ണീർ
(കൊണ്ടു
സ് പഷ്ടമായ് പുഴുപുത്തൻതീർക്കമാക്കിടാ-

(വിനെ
കോരിവാരിത്താൻപൊക്കിതുകയ്യാലെടുത്തുവെ
ഞ്ചോരിവായ് മലർമുകനോമനിമൃതംഗത്തിൽ
കേറിലാളിപ്പാൻ, പ്രേമഭക്തിയാമാതാവിന
ന്നാററുനോററുണ്ടായൊരു പൂമണിക്കിശോരനെ.
തുകണ്ണനിറഞ്ഞു നമുത്തുകൾ തുടച്ചുംകൊ
ണ്ടകൃപാനിധി, മാറിൽചാഞ്ഞ തൻപൊൻ
(കുഞ്ഞിനെ

ഗൽഗദാക്ഷരംകൊണ്ടു കോത്തുകെട്ടിയ ദിവ്യ
വൽഗുവാസനാമാലും ചാത്തിച്ചു വഴിപോലെ.
"ജീവനേ ഹനിക്കുന്ന ശുദ്ധജീവനംതന്നെ
ജീവിതാവശ്യങ്ങളിൽ മുഖ്യമെന്നതുപോലെ
നിൻപിതാവിനെക്കൊന്നുകൈകൾ താനനുഗ്രഹ
സമ്പ്രദായത്തിൽ കുഞ്ഞേ! നിന്റെ മെയ്തലോടുന്നു.
ഭുഷ്ടരെ നിഹനിച്ചും ശിഷ്ടരെപാലിച്ചും ഹാ!
വിഷ്ടപം കാക്കുവാക്കിന്നിങ്ങനെയെല്ലാംപറും.
ഓമനേ! നിന്റെ ഭക്തിപ്പൂ വാടിമൊട്ടിട്ടെന്നും
തുമയിൽവിരിഞ്ഞു ചിൽപ്പൂമണം ചിതറട്ടെ.
ഒന്നുനാ, മൊന്നുപൊരു, ഉല്ലാസമോഹം ഞാ,
നെന്നു നീ ധരിച്ചാലും സച്ചിദാനന്ദം സത്യം!
ഒന്നുതാൻ നിത്യസത്യം! പുത്തനായാക്കുമേതു
മൊന്നുമേ ലഭിക്കാനില്ലാത്ത സാമ്രാജ്യത്തിങ്കൽ,
മുള്ളതുചിലവകപോകണം ഭുഷിച്ചുക-
ളുള്ളതുതന്നെയായിട്ടുള്ളുണ്ടഴിയേണം.
വസ്തുതപത്തിൽതന്നെ നിൽക്കുന്നു നീയുംപക്ഷേ
വസ്തുത ധരിക്കാത്ത പാഴ് കഴപ്പമേയുള്ളു.
സച്ചിദാനന്ദാനന്ദശ്രീപീഠ ഷലഹരിയിൽ
നിശ്ചലം വാഴ്ക കുഞ്ഞേ! മംഗളം ശാന്തി:ശാന്തി!"

ദശമുലാരിഷ്ടം

കസ്തുരി, അഷ്ടവർഗ്ഗം മുതലായ മേൽമരുന്നുകളും മറ്റനേകം ദിവ്യമുലികളും ചേർത്തു
വളരെ സൂക്ഷ്മതയോടുകൂടി തയ്യാർ ചെയ്യുന്ന ഞങ്ങളുടെ

"ദശമുലാരിഷ്ടം"

ധാതുഷ്ഠ്യം, ഓഷ്ഠ്യം ഇവകളെ നശിപ്പിച്ച് ശരീരത്തിന് ബലത്തേയും, കാന്തിയേയും
വർദ്ധിപ്പിച്ച് യൗവനത്തെ നിലനിർത്തുന്നതിന് വളരെ വിശേഷമാകുന്നു.

N. B. ഹെഡ് ഫീസിലൊ ബ്രാഞ്ചുകളിലൊ അവശ്യപ്പെടുക

ധനപന്തരി വൈദ്യശാല

H. O. തൊടുപുഴ, തിരുവിതാംകൂർ

ബ്രാഞ്ചുകൾ: വാഴക്കുളം, പാലാ, കോട്ടയം, വൈക്കം, ഏറണാകുളം, പൂഞ്ഞാർ, തിരുവ
നന്തപുരം, തൃപ്പൂണിത്തുറ, പെരുമ്പാവൂർ, കോതമംഗലം, മൂവാറ്റുപുഴ, നാഗർകോവിൽ, കാ
ഞ്ഞാർ, ആലപ്പുഴ, ചങ്ങനാശേരി, കൊല്ലം, അലുവ, പറവൂർ, തിരുവല്ല, പൊൻകുന്നം, കോ
ഴിക്കോട്, തൃശിവപേരൂർ, ചേർത്തല, മുണ്ടക്കയം, കൂത്താട്ടുകുളം, പിറവം, മാവേലിക്കര, ഈ
രാറ്റുപേട്ട, കൊട്ടാരക്കര, നെയ്യാറ്റിൻകര, കായംകുളം, ആറ്റുങ്ങൽ, പുനലൂർ, മദിരാശി, എട
ല്ലങ്കി, കൊച്ചി, പത്തളം, തക്കല, കിളിമാനൂർ

കേരളത്തിലെ പൗരതന

(വ. സി. ജോർജ്ജ് ബി. ഏ. എൽ. റ. റ.)

കേരള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വക പല ദേവാലയങ്ങളും ഹിന്ദു ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തോ അല്ലെങ്കിൽ വളരെ അടുത്തോ സ്ഥാപിതമായി എന്ന ചരിത്രസംഭവം നിഷേധ്യമല്ല. മാർ തോമ്മാ ശ്ലീഹാ ഇവിടെ മതപ്രസംഗം ചെയ്തതിനെത്തുടർന്ന് മാമ്മോദീസാമുഷി ക്രിസ്ത്യാനികളായവരിൽ പ്രമുഖന്മാർ ഹിന്ദുമതം ചാര്യന്മാരായിരുന്ന ബ്രാഹ്മണരായിരുന്നതത്രെ ഇതിന് പ്രധാന കാരണം. ഗ്രാമത്തിലെ പ്രബലന്മാരായ ബ്രാഹ്മണർ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചതു നിമിത്തം ഹിന്ദുക്കളും തന്നെ ക്രൈസ്തവ ദേവാലയമായി പരിവർത്തനം ചെയ്തതിനും ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല. പാലയൂർ ഗ്രാമത്തിൽ ഇപ്രകാരമാണു സംഭവിച്ചത്. കേരളോൽപത്തി എന്ന പ്രമാണഗ്രന്ഥത്തിൽ കേരളത്തിലെ അറുപത്തിനാലു ബ്രാഹ്മണഗ്രാമങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലെ 32 ഗ്രാമങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ ഒന്നായിരുന്ന പാലയൂർ. പാലയൂർ ഗ്രാമത്തിന്റെ "ബ്രാഹ്മണ്യ"ത്തെ പറ്റി തോമ്മാ പർവം ഇങ്ങനെ കീർത്തിക്കുന്നു. "അവനിസ്തവരനികരമനവധി നിറഞ്ഞുജോരാഭിമുഖ്യസ്ഥലമാണാസ്ഥലം തുലോം അവരടൈയ്ക്കനിയമതിനിടയിലമ്പലമയോമഹാ കേമമാണതിന്നതികെ മതിലുകുളമതിനടയമഹിമകളുമിടയ്ക്കിടെ മാളികകളുടും കൊട്ടാരമേടയും മതിയിലതികതുകരമിയച്ചുമൊരു ഗോപുരം മാർ തോമ്മാ ശ്ലീഹായ് കാണായി ഭൂരവെ. പട്ടതയോട പല കുടികളുതിനടെ സമീപത്തു പാക്കുന്നു ഇത്ര ജാതിക്കാർ പല വിധം."

ഇദ്ദേഹമായപാലയൂർഗ്രാമത്തിൽ മാർതോമാപ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അവിടെ അധിവസിച്ചിരുന്നവരെപ്പറ്റി മാപർവം തുടൻ പറയുന്നു. "കീർത്തിയേറിയ ഗ്രാമം പാലയൂരതിലന്നു പാത്തുവന്ന മതക്കാർ നാൽപതിൽ പരമല്ലോ

അമ്പലവാസികളും ആധ്യക്ഷസ്തന്മാരും വമ്പേറ്റം ജനങ്ങളുമുണ്ടനേകമവിടെ വമ്പിച്ച വിഷ്ണുക്ഷേത്രം ഭദ്രകാളീഗുഹങ്ങൾ അമ്പലങ്ങളിങ്ങനെ ഇമ്പമായി പലതുണ്ടു് ഓത്തു പഠിപ്പിക്കുന്ന ഓത്തുശാലയും "മഹാ ഓത്തന്മാരായ വിപ്ര വൈദികന്മാരുമുണ്ടു്" ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു ബ്രാഹ്മണകുടുംബത്തിലാണു ശ്ലീഹാ മുകളിലെക്കെറിഞ്ഞ വെള്ളം താഴൊട്ടു വീഴാതെ വായുമണ്ഡപത്തിൽ ശോഭമാലകളായി നിറുത്തിയ തുളകർമ്മത്താൽ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ദൈവിക തപത്തെ അശ്വരൂപരതന്ത്രന്മാരായ ആധ്യന്മാരാഭിയായവർ വെളിച്ചപ്പെടുത്തിയതു്. "അമ്പലക്കുളമതിലിറങ്ങി മന്ദിരൻ അമ്പുജനാഥനോടപേക്ഷകളും കഴിച്ചു കത്താവു മിശിഹായെ ചിത്തത്തിൽ നിരൂപിച്ചു മാത്താ മാകരം കൊണ്ടു വെള്ളംകോരിയെറിഞ്ഞു മേലോട്ടെറിഞ്ഞു ജലം ചെളിക്കുട്ടകൾ പോലെ മേൽ ഭാഗത്തങ്ങു നിന്നു താഴെ പതിച്ചിടാതെ

കീഴെ ജലക്കഴിയും മായം കൂടാതെ കണ്ടു വിസ്തരിച്ചു, പിന്നെ സത്യബോധം വന്നു. തൽക്ഷണം രക്ഷയുള്ള മാമ്മോദീസയും മുക്കി. ശിക്ഷയാൽ ഇഴശോഭാസരായി മനം തിരിഞ്ഞു അടുത്തുതന്നെ സംഗതി തോമ്മാ പർവത്തിൽ ഇങ്ങനെ വിശദീകരിക്കുന്നു-

“ക്ഷണമവിടെ മുനിവരനുമിതരകേതുക്കൾ-
ക്ഷേത്രവും പള്ളിയായി നിർമ്മിച്ചുവാർമ്മികൻ”
ക്ഷേത്രം പള്ളിയായി തീർന്ന പരിവർത്തനം പാലയൂർ സംഭവിച്ചുവെങ്കിലും മാർത്തോമ്മായുടെ മതപ്രസംഗം മുഖം രാജാവും രാജകുടുംബത്തിലെ മറ്റംഗങ്ങളും ക്രിസ്ത്യാനികളായി തീർന്നു കൊടുക്കല്ലൂരിൽ അപകാരം സംഭവിച്ചതായി ചരിത്രമില്ല. അവിടെ പട്ടണംതന്നെ ക്രൈസ്തവീകരിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. കോടിലിംഗപുരം മഹാദേവർ പട്ടണമായി. അവിടത്തെ ക്രൈസ്തവദേവാലയം പണിയിുന്നതിനുള്ള പണം രാജാവു നൽകുകയുണ്ടായി. ശ്ലീഹാ അവിടെ മാമ്മോദീസ മുക്കിയ നാളുപേരിൽ മുപ്പത്തിരണ്ടു ബ്രാഹ്മണ ഇല്ലക്കാർ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും ഭൂരിപക്ഷം അബ്രാഹ്മണ ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീർന്നു കൊണ്ടായിരിക്കാം ക്രൈസ്തവർക്കായി പുതിയ പള്ളി വെള്ളുവാൻ സംഗതിയെന്നത്.

പാലയൂരിൽനിന്നു പറവൂരേക്കായിരുന്നു തോമ്മാ ശ്ലീഹാ സഞ്ചരിച്ചത്. ഹൈന്ദവക്ഷേത്രത്തിലെ പ്രധാന ഉത്സവദിവസം ശ്ലീഹാ ബ്രാഹ്മണ പണ്ഡിതന്മാരെ അഭിമുഖീകരിച്ചു. ഇടിയേറ്റു മരണമടഞ്ഞ ഹൈന്ദവപുജികന്മാരേയും ആനക്കൊമ്പനെയും പുനർജീവിപ്പിക്കുക എന്ന അത്ഭുതകർമ്മം മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ നിർവഹിച്ചു. പാലയൂരിലെപോലെ അവിടെയും സംഭവിച്ചു. “ക്ഷേത്രത്തിന് മുകളിൽ കുരിശു സ്ഥാപിച്ചു അതു പള്ളിയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു” എന്നത്രെ ചരിത്രം. തോമ്മാപർവ്വം ആ സംഗതി സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഗം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം.

“കരണയൊടുമുനിവരനമതുപൊഴുതു ദേവർക്കു കർമ്മം കഴിയുന്നതത്രീ നമ്പരിൻ്റെ കര കമല മതിലിലയുമൊരുചെറിയ വാച്ചുള-കൈവട്ടയിൽ ജലം വാങ്ങിച്ചുതൽക്ഷണം. കരളിലമമിശിരയുടെ കഴലിണനിനച്ചൊരുകൈനിർത്തിച്ചപ്പോളാനയും വിപ്രരും മരണവിധിലിഖിതമതുവിരവാടകടന്നുടൻ മത്തോടുമതു പിടച്ചെണ്ണിററീടിനാർ ഉദിതരമുദിതമൊടുവിരവിനോടരങ്ങാമ-തൊന്നുകൂടിജലംകോരിമേൽപ്പൊട്ടെറിഞ്ഞതുസമയമഴകൊടുതുപലകസുമസാദശ്യമായിച്ചമഞ്ഞപോലായശരമെത്രയും ഉടനെമുനിതിലകനതിയടിതിയിലൊര-

151 * * * * * കൈജലം ഉഴിച്ചിൽവീഴ്ത്തിനാൻമുന്നാമതായതും ഉടയജഗദധിപവരനയനുടെ വൈഭവാൽ ഉണ്ണിനമ്പൂരിമാർക്കുതർവകറുവാൻ അവനിയതിലഴകൊടുതു രധിരതലമൊഴൊലിച്ചു നിപോലേപരനായശരമങ്ങനെ അതുപൊഴുതുവിവിധതരമവിടെനിവസിപ്പിച്ചിരുന്നാളുകൾക്കവരേക്കുൻതൻമതം

അതിവിനയഭയസഹിതമഴകിനൊടുവിശ്വസിച്ചുനൊട്ടുമാനുഭവേൽവരംനേടിനാർ അവിടെയ നയനമതിരുന്നെന്നുനിൽക്കാല മനഃപത്തിൽതന്നെ സ്തൂലീഖനാട്ടിടിനാർ-

ഹൈന്ദവക്ഷേത്രങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തുതന്നെസ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ക്രൈസ്തവദേവാലയങ്ങൾ സംഖ്യയിൽ ചുരുക്കമാണെങ്കിലും ഹിന്ദുക്ഷേത്രങ്ങളുടെ സമീപത്തു കാണപ്പെടുന്ന ക്രിസ്ത്യാനി പള്ളികൾ ഒട്ടുവളരെയുണ്ട്. ഈ പള്ളികളുടെ സ്ഥാപനത്തിലും അഭിവൃദ്ധിയിലും ഹിന്ദുക്കളായ നാടുവാഴികളും പ്രളഭന്മാരും അത്യധികം ഉത്സുകരായിരുന്നതത്രെ ഈ അവസ്ഥയ്ക്കു പ്രധാന കേതു.

നമ്മുടെ ശുദ്ധാവിഷയമായ കാലത്തു കേരളത്തിൽ വ്യസൻകണക്കിനു രാജ്യങ്ങളും, നാടുവാഴികളും ഉണ്ടായിരുന്നവെന്നുള്ള വാസ്തവം നാം വിസ്തരിക്കരുത്. 1729-ൽ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവിന്റെ ഭിഗ്യാഭ്യർത്ഥനപ്രകാരം സാമലം കൈവരുന്നതിനു മുമ്പു തിരുവിതാംകൂർ “കേരളത്തിൽ ലഘുതരങ്ങളായ രാജ്യങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു” എന്നു സർ ഇവാൻകാട്ടൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ അവാക്തീയോ അതിരയോക്തീയോ ഇല്ലാ. തൃപ്പാപ്പർ രാജകുടുംബത്തിന്റെയൊ തിരുവിതാംകൂർ രാജകുടുംബത്തിന്റെയൊ പ്രശസ്തി കേരളത്തിലെ ഇതര രാജകുടുംബങ്ങളിൽ പലതിനും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും തിരുവിതാംകൂറിനുണ്ടായിരുന്നതിൽ അധികം ഭൂവിസ്തൃതിയുണ്ടായിരുന്ന ഇതരരാജ്യങ്ങൾ ധാരാളമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനെ നിഷേധിച്ചുകൂടാ. തിരുവിതാംകൂറിനെ അപേക്ഷിച്ചു വിന്ദീർണ്ണം കുറഞ്ഞ രാജ്യങ്ങളും ഒട്ടുവളരെയുണ്ടായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ, വടക്കുകൂർ, തെക്കുകൂർ, ആററിക്കൽ, ദേശിംഗനാട്, കായംകുളം, ഇളയിടത്തുസപരപ്പം, പുറക്കാട്, പെരുമ്പടപ്പ്, ആലക്കാട്, പറവൂർ, ഇടപള്ളി, കെടപ്പള്ളി, കോഴിക്കോട്, താമരൂർ, കായംകുളം, മാടത്തിൻകൂർ, മണക്കുളം, മരുതൂർകുളങ്ങര, മങ്കട ഇങ്ങനെ ഏതാനും നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടെ പേര പരഞ്ഞിട്ട്, ഭൂവിസ്തൃതി അനുസരിച്ചുള്ള ഏറെക്കുറുകൾ സ്വപദമാക്കി ഒരു ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ പ്രഥമസ്ഥാനം ഏതിന് അന്തിമസ്ഥാനം ഏതിനു, എന്ന നിർണ്ണയിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന സമർത്ഥന്മാർ കേരളക്കരയിൽ എത്രയുണ്ടെന്നു കണ്ടുതന്നെ അറിയണം. മീനച്ചിൽ കുന്താവ്, പാലിയത്തമൻ, ചെങ്ങഴിനമ്പ്യാർ, കോടശേരി കുന്താവ്, പനമുഖം കയ്യാർ, കൊരട്ടി കയ്യാർ, അഞ്ചികയ്യാർ, പുത്തൂർ നമ്പിടി, ഇങ്ങനെ കേരളത്തിലെ നാടുവാഴികളുടെ വേറൊരു പട്ടിക തയ്യാറാക്കിയാൽ ഈ ലിസ്റ്റിൽ പെട്ടാൽ ആദ്യത്തെ ലിസ്റ്റിൽ സൂചിതരായ നാടുവാഴികളെക്കാൾ താണു പട്ടിയാണു ഉണ്ടായിരുന്നതെന്ന് അറേങ്കിലും പ്രസ്താവിച്ചാൽ അതു വാസ്തവമാകാനാണു സാധ്യം. ഇനിയും കരപ്പുറത്തെ മുപ്പതിനായിരം, പട്ടുതലത്തെ മുനന്ദ്, കടമത്തുരുത്തിയിലെ മുനന്ദ് ഇങ്ങനെ ചില പ്രാദേശിക ശക്തികളുടെ പേരും പറയേണ്ടതുണ്ട്. ഇവരിൽ ചിലർ നമ്മുടെ ഒന്നും രണ്ടും പട്ടികയിലെ ഒന്നാം തരക്കാരെപ്പോലും കിടകിടാ വിറപ്പിക്കുവാനുള്ള ക

രഖലയും കരകളും ഉണ്ടായിരുന്നവെന്നു നാം ഓർമ്മിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്താനും ഡസൻ ഭടന്മാർ മാത്രം സ്വയംനിയമിച്ചായിരുന്ന ഡച്ച കമ്പനിയുടേയും ഗവണ്മെന്റർ കൊല്ലത്തു റാണിയുടെ കൊട്ടാരം കൊള്ളിവെച്ചു വെണ്ണീറാക്കിയ കഥ നാം വിസ്മരിക്കരുതല്ലോ.

ഇങ്ങനെ ദശകണക്കിന്, - വേണമെങ്കിൽ ശതകണക്കിന്നെ പരയാം, - കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന നാട്ടുവാഴികളുമായി കേരളത്തിലെ നസ്രാണികൾ അടുത്തു പെരുമാറേണ്ടിയിരുന്നതിനാലും നാട്ടുവാഴികളുടെ സമരങ്ങളിലും മൽസരങ്ങളിലും അപ്പർ ഭാഗക്കാക്കുകയാണുണ്ടായതിനാലുമത്രെ നസ്രാണികൾ വിവിധ രാജാവിന്റെ അതിലംഘിച്ചു ഒരു വമ്പിച്ച ജനസമൂഹമായിത്തീർന്നു. ആയുധാഭ്യുപേക്ഷയും ആയോധനതന്ത്രത്തിലും വൈദഗ്ദ്ധ്യം സമ്പാദിക്കാനും അവർ സന്ദർഭമുണ്ടായത്.

ഇന്നത്തെ ഭാരതീയ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിഭിന്ന സമ്പ്രദായങ്ങളിലുള്ള രാഷ്ട്രീയകാരന്മാർ വിധേയരായിട്ടത്രെ കഴിയുന്നത്. പ്രജായത്നഭരണത്തിന്റെയും ഉത്തരവാദിത്വഭരണത്തിന്റെയും സേവനമായ പരിപാടിന്റെയും ഭർത്താക്കാരന്റെയും വകഭേദങ്ങൾ അവർക്കുണ്ടുവന്നു. അവരിൽ ചിലർ ബ്രി

ട്ടന്റെ നേരിട്ടുള്ള ഭരണത്തിലും ചിലർ പോർട്ടുഗീസ് സാമ്രാജ്യസീമയിലും വേറെ ചിലർ ഫ്രഞ്ച് റിപ്പബ്ലിക്കിൽ ഉൾപ്പെട്ടും ഇനിയും ചിലർ നവോത്ഥാന ഭരണത്തിലും വേറൊരു വിഭാഗം നൈസാമിനയിനരായും ചിലർ മഹാരാജാക്കന്മാരാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടും ജീവിച്ചുപോരുന്നു. പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കേരളത്തിൽ നിവസിച്ചിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അവസ്ഥയും എന്താണിപ്പോഴായിരുന്നോ. റോമായിൽ നിന്നു മാർപ്പാപ്പയുടെ പ്രതിനിധികളായി വന്ന കർമ്മലീത്താ വൈദികസംഘത്തിൽ ചരിത്രകാരനായ വിൻചെൻസോമരിയാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യാത്രാ വിവരണത്തിൽ കേരളക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പറ്റി പറയുന്നതിപ്രകാരമാണ്: "ആദ്യം അങ്കമാലിയിലേക്കു നോക്കൂ. ഇപ്പോൾ കൊടുങ്ങല്ലൂരെന്നും പറയപ്പെടുന്ന അവരുടെ സഭ (86) എൺപത്തിയാറടിവകയിൽ പെട്ട രണ്ടുപക്ഷത്തിലധികം അംഗങ്ങളുള്ളതായി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ദേവാലയങ്ങളിൽ ഇരുപത്തിയെട്ടും കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽ തന്നെയാണ്. കടുത്ത ഭരണത്തിൽ (ചിലർ പറയുന്ന പ്രകാരം വടയാറ്റം) അഥവാ അവിടെ ശേഷിക്കപ്പെടുന്ന കുരുമുളകിന്റെ അധികം കൊണ്ടു കുരുമുളകിൻറാണിയുടേത് എന്നറിയപ്പെടുന്ന രാജ്യത്തിൽ) ഇരുപത്തിയഞ്ചു. തെക്കു

THE ADOOR BANK LIMITED

(Incorporated in Travancore with limited liability)

Head Office:- ADOOR.

BRANCHES

Adoor	Pathanamthitta
Enathu	Pathanapuram
Kayamkulam	Ranni
Kottarakara	Quilon

DEPOSITS

Received on attractive terms
All kinds of
Banking Business Transacted

A. G. CHACKO,
Managing Director.

നുകൂലിച്ച് ഒൻപതാം കരിമ്പയിൽ ഏഴുമുണ്ടു്. ഞാ
ക്കിയുള്ളവയെല്ലാം ഓരോന്നിലും മുന്നോ നാലോ വീ
തം ഇരുപതോളം നാടുവാഴികളുടെ ഭരണത്തിലാകു
ന്നു്. “കരിമ്പയി” എന്ന് കർമ്മലീത്താ സന്യാസി
നാമകരണം ചെയ്യുന്നതു് എതു ദേശത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാ
ണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. കൊല്ലത്തിനു പകരമുള്ള
“കൊളംബം” എങ്ങനെയോ “കരിമ്പയി” ആയെന്നു്
ഉൾക്കൊള്ളിക്കുകയും പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥകാരൻ തന്നെ
കൊല്ലത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു “കൊല്ലലാനോ” എന്നു ഉപ
യോഗിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു് പ്രസ്തുത ഉൾം സ്ഥാന
സ്ഥിതിമാകുമോ? ഏതായാലും മുൻകാലങ്ങളിലെ നാ
ടുവാഴികൾ, സ്വരൂപിയോ, സാമന്തനോ, സ്വതന്ത്ര
നോ ഏതവസ്ഥയിൽ ഇരുന്നവർ ആയിരുന്നാലും,
ക്രൈസ്തവദേവാലയങ്ങളെ പ്രത്യേകവിധത്തിൽ പ
രിരക്ഷിച്ചുവെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതു സുസംഗതം ത
ന്നെ.

ആദ്ധ്യാത്മികമായും സാമൂഹ്യമായും ഒരേ ഒരു നേ
താവിന്റെ കീഴിൽ ബന്ധിച്ച് വിവിധ രാജ്യങ്ങളി
ൽ ചിതറിക്കിടന്ന ശക്തിയുൾക്കൊള്ളിയ ഒരു സമുദായ
ത്തിന് നാടുവാഴികളുടെ ജയാപജയങ്ങൾ നിർണ്ണ
യിക്കുന്നതിൽ സ്ഥായിയായ ഒരു സ്ഥാനം ഉണ്ടായിര
ന്നതു സാധാരണികൾ മാത്രമായിരുന്നു. നസ്രാണി
പ്പട്ട എതു രാജാവിനെ സഹായിച്ചോ ആ രാജാവിനു
വിജയം സുനിശ്ചിതമായിരുന്നതിനാൽ നസ്രാണി
സമുദായത്തെ ദോഷിക്കുകയോ പീഡിപ്പിക്കുകയോചെ
യ്ക്കുവാൻ യാതൊരു നാടുവാഴിയും തുനിഞ്ഞില്ലാ. ഇങ്ങ
നെ നസ്രാണി സമുദായം “തുറുപ്പുചിട്ടാ”യി കഴി
ഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ പല നാടുവാഴികളും നസ്രാണി
നേതാക്കന്മാരെ മാടമ്പികളും തരകന്മാരും ആയി ഉയ
ർത്തുകയും അവരുടെ മതാരാധനയ്ക്കു വേണ്ടി ദേവാല
യങ്ങൾക്കു സ്ഥലവും ധനവും നിത്യവിളക്കിന്നുള്ള വ
കകളും ഉദാരമായി കൽപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.
ക്രിസ്തു പ്രാനികളുടെ പ്രതാപം ഹേതുവായി നാട്ടുരാ
ജാക്കന്മാരും പോർട്ടുഗീസുകാർ, ഡച്ചുകാർ എന്നീ
യൂറോപ്യന്മാരും തമ്മിൽ നടന്ന പലേ ഉടമ്പടിക
ളിലും ക്രിസ്തു പ്രാനികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളംനീ
തിന്യായപരിപാലനത്തിന്റെ കാര്യം പ്രത്യേകം എ
ടുത്തു പറയേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതിയും പ്ര
സ്താവയോഗ്യമാണ്. 1662-ൽ ഡച്ചുകാരും തിരുവി
താംകൂറും തമ്മിൽ നടന്ന ഉടമ്പടി ഇതിനെ ഉദാഹ
രിക്കുന്നു. കൊച്ചിയും ഡച്ചുകാരും തമ്മിലുണ്ടായ ഒരു
ഉടമ്പടിയിൽ തീരദേശക്രിസ്തു പ്രാനികളുടെയും മറ്റു
ക്രിസ്തു പ്രാനികളുടെയും കാര്യത്തിൽ നീതിന്യായനി
ർവ്വഹണാധികാരം പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ കാലത്തു
ണ്ടായിരുന്ന സമ്പ്രദായത്തിൽ ഇരുപതുതരങ്ങളും നിയ
ന്ത്രണത്തിൽ ആയിരിക്കണമെന്ന വ്യവസ്ഥചെയ്തി
രുന്നു. പോർട്ടുഗീസുകാരും കൊല്ലവും തമ്മിൽ ഉണ്ടാ
യ ഒന്നാമത്തെ ഉടമ്പടിയിൽ ക്രിസ്തു പ്രാനികളെ യൂ
റോപ്യന്മാരുടെ പ്രത്യേകസംരക്ഷണയിൽ വെക്കുന്ന
തേ വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതും വർദ്ധിച്ചു
കൂടി. നസ്രാണികളെ സംബന്ധിച്ച കുറെവിസ്താരം ന
ടത്തുന്നതിനു സാധാരണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു അധി
കാരമില്ലായിരുന്നു. ചുമതല നാടുവാഴിയോ പ്ര
ധാനമന്ത്രിയോ വഹിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ചേരമാൻ

പെരുമാളിന്റെ കാലത്തു നസ്രാണികൾക്കു ലഭിച്ച
സ്ഥാനങ്ങളും അനുഭൂതികളും കൊണ്ടു മാത്രം ഇപ്ര
ത്യേകസ്ഥിതിക്രിസ്തു പ്രാനികൾക്കുണ്ടായതല്ലാ. മുക
ളിൽ സൂചിപ്പിച്ച കർമ്മലീത്താചരിത്രകാരന്മാർക്കു
ഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു നോക്കുക. തങ്ങൾക്കധീന
രായി അധികം ക്രിസ്തു പ്രാനികൾ ഉള്ള നാടുവാഴിക
ളെ അധികം ഭയപ്പെടുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്
ന്നു. അവർ അധികം ബലമുള്ളവരെന്ന പരിഗണി
ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ന്നു. ആകയാൽ നാടുവാഴികൾ
വിശ്വസ്തരും സത്യവാദികളും എന്ന സാമാന്യയോ
ഗ്യതകളോടുകൂടിയ ക്രിസ്തു പ്രാനികളെ അവരിൽ നി
ന്നു സിദ്ധിക്കുന്ന ഉപകാരം പ്രമാണിച്ചും അവരിൽ
നില്പ കൊള്ളുന്ന യോഗ്യതകൾ ഹേതുവായും അത്യധി
കം സ്നേഹിക്കുന്നു.

വിൻചെൻസൊമരിയാ തുടർന്നു പറയുന്നു; “വേന
ങ്ങൾക്കു പടിപ്പുറ പണിയിക്കുക, ഇതു ബ്രാഹ്മണരുടെ
പ്രത്യേകാവകാശമാണ്. എങ്കിലും ക്രിസ്ത്യാനിക
ൾക്കും അതിനു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. ആനമേൽ സന്ധാരി
രാജാവിന്റെ അവകാശികൾക്കു മാത്രമേ അനുവദി
ച്ചിട്ടുള്ളവെങ്കിലും അതും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വാങ്ങാം.
ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു രാജാവിന്റെയും പ്രധാനമ
ന്ത്രിയുടെയും സന്നിധിയിൽ ഇരിക്കുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യ
മുണ്ട്. രാജപ്രതിനിധികൾക്കു മാത്രം അനുവദിക്ക
പ്പെട്ടിട്ടുള്ള പരവതാനിയേലിരുപ്പു് അവർക്കും വാങ്ങാം.”
എല്ലാ കേരളീയരാജ്യങ്ങളിലും തന്നെ ക്രൈസ്ത
വ ദേവാലയങ്ങൾ, സഭകൾക്കും അഥവാ അഭയസ്ഥാ
നങ്ങളായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എത്രകരോരശി
ക്ഷയ്ക്കുർന്നായ കുറ്റക്കാരനായിരുന്നാലും ദേവാലയ
സഭകളിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ ശിക്ഷയിൽനിന്നും ദ
ണ്ഡനത്തിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കാമായിരുന്നു. സ
ഭകളിലും മറ്റും ഒരു ചമ്പല പാതകമായി അക്രൈസ്ത
വർ പോലും കരുതിയിരുന്നു.

എന്നാൽ കേരളത്തിലെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും
എല്ലാ കാലങ്ങളിലും ക്രിസ്ത്യാനികൾ, കസുമതല്ലാ
വാലംബികളായിരുന്നുവെന്നു നാം ചിന്തിക്കരുതു്. ക
ഴമ്പിലെ എറുമ്പു് എന്ന രീതിയിൽ അങ്ങമിങ്ങും ചി
ല്പ നാടുവാഴികളും അവരുടെ അമാത്യമുഖ്യരും ക്രൈ
സ്തവവിരോധികളായി കാണപ്പെട്ടു. മതവിപ്രതിപ
ത്തിയല്ലാ രാഷ്ട്രീയമായ അവികാശത്തക്കങ്ങളും മ
റ്റുതരത്തിലുള്ള അഭിപ്രായഭിന്നതകളുമാണു പ്രസ്തുത
വിരോധത്തിന്നും തന്മൂലം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന ബു
ദ്ധിമുട്ടുകൾക്കും കാരണമായിരുന്നതെന്നും പറയേ
ണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ വക സാഹചര്യങ്ങളിൽ ദൈ
വസഹായവും മാർ തോമ്മായുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥവും ക്രി
സ്തു പ്രാനികളെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുകയും പുരോഗമനോ
ന്മുഖരാക്കുകയും ചെയ്തു.

മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച വിൻചെൻസൊമരിയാ
എന്ന കർമ്മലീത്താഗ്രന്ഥകാരൻ ക്രൈസ്തവപീഡന
ത്തിന്റെ പല ഉദാഹരണങ്ങളെയും അദ്ദേഹത്തി
ന്റെ യാത്രാവിവരണത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു ചേർത്തി
ട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നരണ്ടുമാത്രം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാ
മെന്നു കരുതുന്നു. അന്നത്തെ പല രാജ്യങ്ങളും ഇന്നു
(ശേഷം 32-ാം പേജിൽ)

പാമ്പിന്റെ കഥ

(നാഗവളളിൽ

ആർ. എസ്. കുറുപ്പ് ബി.എ.എൽ.റി)

ഇടതൂർന്ന വളർന്നിരിക്കുന്ന പുല്ലുകൾക്കിടയിലൂടെ സഹതന്ത്രമായി ഇഴഞ്ഞുനടന്ന് രാത്രികാലങ്ങളിൽ ഇരതേടുകയും പകൽസമയം സൂര്യൻ മിടിക്കുന്ന ചെല്ലത്തു കുറിക്കാടുകൾക്കിടയിലെ കുളർമ്മയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്യേണ്ട ഒരു ജീവിതീതിയാണ് കിടക്കവാൻപോലും ഇടയില്ലാത്ത ഒരു ചെറുകുട്ടയിൽ ചുരുങ്ങുകയുണ്ടായത് — അതായിരുന്നു ആ പാമ്പിന്റെ വിധി! പൊള്ളുന്ന വെയിലുള്ള പകൽസമയങ്ങളിൽ പോലും അവൻ യജമാനന്റെ അജ്ഞയനുസരിച്ച് ഏണമുയർത്തിനിന്ന് ആടണം. ഇരതേടി വെളളിയിൽ നടക്കുവാനുള്ള രാത്രിസമയങ്ങളിൽ ആ കൊച്ചുകുട്ടയിൽ ചുരുങ്ങുകയുണ്ടായത് കഴിഞ്ഞുകൊള്ളണം. പ്രകൃതി നിശ്ചയിച്ച ജീവിതരീതിക്ക് നേരെ വിരുദ്ധമായിരുന്നു അവന്റെ.

നട്ടുയർന്നുപോലും സൂര്യകിരണങ്ങളുടെ മൂടലുള്ള രശ്മികൾക്കു പ്രവേശനം അനുവദിക്കാത്ത ഒരു വലിയ മുളാകാട്ടിനുള്ളിലാണ് അവൻ ജനിച്ചത്. കുളർകാലാവസ്ഥ ആ മുളക്കാട് മുഴങ്ങിയ മുളിപ്പാട്ടായിരുന്നു അവന്റെ താരാട്ട്. അങ്ങനെ ഒരേ ശബ്ദവുമായിത്തന്നെ അവൻ സംഗീതാഭിരുചിയുണ്ടായി.

ആ സംഗീതാഭിരുചിയാണ് അവന്റെ സ്വതന്ത്രജീവിതം നശിപ്പിച്ചത്. മുളക്കാടിന്റെ സംഗീതം ശ്രവിച്ചുസുഖിച്ചുപോന്ന അവൻ ഒരേദിവസം അതിലും ആകർഷകമായ ഒരു വിചിത്രമായ ഗാനം കേട്ട് വെളളിയിലിറങ്ങി അതു പുറപ്പെടുവിക്കിലേക്ക് ഇഴഞ്ഞു. ആ ശബ്ദത്താൽ ആകൃഷ്ടനായിത്തീർന്ന അവൻ അതിന്റെ ഉൽപ്പത്തിസ്ഥാനത്തെത്തി അതോടെ അവൻ സംപൂർണ്ണമായി ആ നാദവിശേഷം പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കഴലിനുമുന്നിലായിനിന്നു പത്തിവിതിന്തു് സർവ്വവുമാണ് ആടിത്തുടങ്ങി. ആ ഗാനം ക്രമേണ ഉയർന്നതോടെ അവന്റെ ലാസ്യവും അതോടൊന്നിച്ചുയർന്നു. അങ്ങനെ ആ ഗാനം ബ്രഹ്മത്തിൽ ലയിച്ചു. അവന്റെ കഴുത്തിൽ കാര്യവ്യപോലെ കുറിയമായ കരം പിടിമുറുക്കിയപ്പോഴാണ് അവൻ പരിതസ്ഥിതികൾക്കു പ്രജ്ഞനായത്. പക്ഷെ വാപൊളിച്ചു വിഷം വമിക്കുവാൻപോലും കഴിയാത്തവണ്ണം അവൻ കഴങ്ങിപ്പോയി. അവൻ വാലിട്ടുടിച്ചു. ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു. തലയിട്ടുകുടഞ്ഞു. പക്ഷെ രക്ഷപെടുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

അവൻ അവനെ നിരായുധനാക്കി. പ്രകൃതി അവൻ സ്വയരക്ഷാർത്ഥം നൽകിയിരുന്ന ആ മാർഗ്ഗമായ ആയുധം — അവന്റെ നിശിതമായ വിഷപ്പുല്ല് — നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ അവൻ കേവലമൊരു കൗതുകവ

സ്ഥായി അറിഞ്ഞ് നിരവേലിയായ ഒരു ജന്തു ആർക്കുണ്ടു ടത്തുചെല്ലും. ഇഷ്ടം പോലെ തോട്ടു നോക്കാം. അറപ്പില്ലെങ്കിൽ മാലപോലെ കഴുത്തിൽ ചുറ്റിക്കൊണ്ട്.

അവന്റെ അടിമത്തത്തിന്റെ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ അവൻ അവന്റെ നിസ്സഹായത പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലായി

രുന്നില്ല. അന്ന് കൂടയുടെ മൂടിത്തന്നാലുടൻ അവൻ ഉഗ്രമായി ചീറുമാറിയിരുന്നു. പത്തിയെത്തിപ്പിടിച്ച് നാലുപാടും ചലിക്കുന്ന കണ്ണുകളാൽ നോക്കുമായിരുന്നു. അവന്റെ യജമാനനായ ആ പാമ്പാട്ടിയെ പലതവണ അവൻ ചുറ്റിക്കൊണ്ടു് കുറിയമായി കൊത്തിയിട്ടുപോലുമുണ്ടു്.

പക്ഷെ ക്രമേണ അവന്റെ നില അവനുശോ പ്രയാസം നേരുന്നതായിരുന്നു. അവൻ ചുറ്റിയതുകൊണ്ടോ കൊത്തിയതുകൊണ്ടോ യാതൊരു ഫലവുമില്ലെന്ന് ആ ജീവിക്ക് മനസ്സിലായിരിക്കണം. ഉഗ്രമായ ജീവിശാസനായി. അവന്റെ മുർച്ഛതപം മാറി. അവൻ സകലതും ശാസനമായി സഹിക്കുന്ന അടിമയായി.

ഇന്നവൻ ചീറാറില്ല. കൊത്തുന്ന കാര്യം പോലും മാനുഷപോലെയോണം. കൂടയുടെ മൂടിത്തന്നാലുടൻ അലസമായി അവൻ പറ്റത്തിറങ്ങും. കഴൽവിളികേട്ടാലുടൻ പത്തിവിതിന്തി ആടിത്തുടങ്ങും. അതു നിന്നാലുടൻ തലതാഴ്ത്തി ചുരുങ്ങുകയുണ്ടാകും. അവന്റെ ജീവിതം കേവലം യാത്രികമായിത്തീർന്നു.

ആ കൊച്ചുകുട്ടയിൽ ചുരുങ്ങുകയുണ്ടായ കിടപ്പാണ് അവന്റെ ഓജസ്സുതേജസ്സുമെല്ലാം നശിച്ചു. ഇരയേയും എതിരാളിയേയും ഒന്നുപോലെ അസ്സമേതനാക്കുവാൻ കെൽപ്പുണ്ടായിരുന്ന ആ കണ്ണുകളുടെ കാന്തി മങ്ങിപ്പോയി. കേൾക്കുന്നവരുടെ കരളു കിടപ്പിക്കുന്ന ആ ഉഗ്രമായ ചീറാലിന്റെ ശക്തി പൊയ്പോയി. ആ ഉടലിന്റെ കൊഴുപ്പും കമനീയതയും കുറഞ്ഞു. അവന്റെ ഉടലും ഉയിരും ഒന്നുപോലെ മുരടിച്ചുകഴിഞ്ഞു. പത്തി വിരിച്ചു നിന്നു

ലീർച്ചനരം ആടവാൻ പോയും അവൻ കെൽപ്പില്ലാതായി.

* പകയും രാത്രിയിലും ആ കൊച്ചുകുടയ്ക്കുളിൽ കഴിഞ്ഞു കൂടുന്ന അവൻ എന്നെന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ സ്വതന്ത്രജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. നേരിയ നെടുവീർപ്പുകൾ ആ അടുക്കളയിൽ കൂടയ്ക്കുളിൽനിന്നും മുഴങ്ങുന്നതെന്തിന്? പിടയുന്ന ശബ്ദം അതിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നതെന്ത്? അവ വേദനിക്കുന്ന ഓരോമാവിന്റെ ഭീനദുരന്തങ്ങളല്ലേ? പല പല പട്ടനങ്ങളിലും നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലും അവൻ യജമാനനാണെന്നു പോയിട്ടുണ്ട്. പരസമന്ത്യാ ആളുകളുടെ മുമ്പിൽ അവൻ പത്തിവിരിച്ചാടിയിട്ടുണ്ട്. പലരും അവനെ കരുതുകത്തോടെ നോക്കിനിന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അവയൊന്നും അവൻ നേരിട്ട നഷ്ടത്തിന് പരിഹാരമായില്ല.

സ്വതന്ത്രമാകുവാൻ അവൻ പലതവണ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ അവനെ വെളിച്ചിപ്പിക്കുവാൻ പലപ്പോഴും അവൻ സ്വതന്ത്രനാകുവാൻകൊണ്ടു മുന്നോട്ടിഴങ്ങുന്നതാകാം. പക്ഷെ മുന്നടിച്ചെന്നാൽ പോകും മുമ്പായിത്തന്നെ അവന്റെ യജമാനൻ അ

വനെ പിടിച്ചെടുത്തു കൂടയിലിടും. ക്രമേണ അതും അവൻ ചെയ്യാതായി.

അങ്ങനെ ദേവലം യാത്രികമായ വിരസതയിലൂടെ ആ ജീവിതം മുന്നോട്ടിഴങ്ങുപൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ജീവിതം കാമ്യമാക്കുന്നതൊന്നും ആ ജീവി അറിഞ്ഞിട്ടുപോയില്ല. ഉടലിന്റെയും ഉച്ചിരിന്റെയും ഉഗ്രങ്ങളായ നേക്കങ്ങളെല്ലാം ആ കൊച്ചുകുടയ്ക്കുളിലെ ഇടുങ്ങിയ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഒതുങ്ങിയൊടുങ്ങിപ്പോയി. ഹൃദയത്തിന്റെ വികാരമായും സ്വപ്നങ്ങളുമെല്ലാം വാടിക്കൊഴിഞ്ഞു. മാനത്തിൽ കവിഞ്ഞൊന്നും ആ ജീവിക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കാനില്ല.

പല തവണ അവൻ പടം പൊഴിച്ചു. പടംപൊഴിച്ച് പുതിയ പടം ധരിക്കുന്നതു യൗവനോജ്ജ്വലനമാണ്. പക്ഷെ അങ്ങനെ പുതുക്കിയ യൗവനം കൊണ്ട് ആ അടിമയ്ക്കുത്ത് പ്രയോജനമാണുള്ളത്? ആ കുടയ്ക്കുളിൽ ചുരുങ്ങുകിടക്കുന്നതെന്തിന്?

സ്വതന്ത്രമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന പാവുകൾ പടം പൊഴിച്ചു പുതിയ പടം ധരിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ നവീനമായ കാന്തിയോടും ഉന്മേഷത്തോടും കൂടി ജീവിതമാസ്വദിക്കുവാൻ തുടങ്ങും. ഇരുകൂറ്റും ഇണയേയും അവർ ഉന്മേഷത്തോടെ തിരക്കിനട

(30-ാം പേജിൽനിന്നും തുടർച്ച)

നാമാവശേഷമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതിനാൽ രാജ്യത്തിന്റെ പേരും മറ്റും ഇവിടെ വിട്ടുകളയുന്നു.

“—നാടവാഴിക്കു ക്രിസ്തുപ്രാനികളുടെ പേരിൽ അപ്രീതി ജനിക്കുകയാൽ അവർ വളരെ മുമ്പല്ലാതെ തങ്ങളുടെ ദേവാലയത്തിന് മുമ്പിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന കുരിശിനെ പിഴുതുകളയുന്നതിന് ഏതാനും ഭടന്മാരെ പറഞ്ഞയച്ചു. ഭടന്മാർ വളരെ നേരം ഉറു ശ്രമിച്ചിട്ടും കുരിശിനെ ഇളക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അവർ അനന്തരം ആനയെ വരുത്തി. ആ ഉഗ്രത്തിന്റെ സഹായത്താൽ കുരിശിനെ ഇളക്കി നിലത്തിട്ടു. രോഷാകുലരായ ഭടന്മാർ ഇതുകൊണ്ടും തൃപ്തിപ്പെടാതെ കുരിശുമരം നദിയിൽ ഇടുകയും അതു ഒഴുക്കിൽപെട്ട് ആ പ്രദേശത്തിൽനിന്നു ദൂരത്തെങ്ങോ പോയി മറയുമെന്ന ആശ്വാസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒഴുക്കു ഒരുവിധം ശക്തിയായിരുന്നവെങ്കിലും ഏതോ പ്രബലമായ എതിർശക്തിപ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടുവെന്നവിധം കുരിശു മെല്ലെ ഇളകി മുകളിലേക്കു കയറുകയും ഏകദേശം ഒരു മൈൽ ദൂരെ ഒരു ക്രിസ്തുപ്രാനിയുടെ ഭവനത്തിന് സമീപം അർദ്ധതവശാൽ കരയ്ക്കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനിടെ മറ്റു ക്രിസ്തുപ്രാനികളും അവിടെ എത്തി ആത്മോദ്വേഗത്തോടെ കുരിശിനെ സ്വീകരിച്ച് ഒരു പുരക്കെട്ടി അതിൽ സൂക്ഷിച്ചു. ഈവിധം ഗ്രഹിച്ച അഭൈകസ്സവർ വീണ്ടും കുരിശിനെ നദിയിലെറിയാൻ ഉദ്യമിച്ചെങ്കിലും ഫലിച്ചില്ല. ദൈവമിതത്താൽ സംഭവിച്ചതു മായയുടെ പ്രവർത്തനം മൂലമാണെന്ന അവർ ശരിച്ചു.”

മുട്ടത്തു നടന്ന ഒരു സംഭവത്തെപ്പറ്റി ഗ്രന്ഥകാരൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അവിടത്തെ പള്ളി മിഥുനക്ഷത്രത്തിന് വളരെയടുത്തായിരുന്നതിനാൽ ബ്രാഹ്മണപുരോഹിതന്മാർ അസ്വാസ്ഥ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പള്ളിയിലെ മണിനാദം ക്ഷേത്രത്തിലെ

കർമ്മാചാരങ്ങൾക്കും ദൂതങ്ങളുടെ സൈപരവാസത്തിനും പ്രതിബന്ധമെന്നു അവർ കരുതി. ഈ ബോധം കാലക്രമംകൊണ്ടുമാറിയില്ല. മണിനാദം തീർത്തും പുരോഹിതന്മാരുടെയും ദണ്ഡുധമായിത്തീർന്നു. കടശി ബ്രാഹ്മണർ പഴയ ക്ഷേത്രത്തെ ഇടിച്ചുപൊളിച്ചു പള്ളിയിൽനിന്നു കൂടുതൽ അകലത്തിൽ പുതുതായി പണിയിപ്പിച്ചു എന്നുള്ളതാണ് അനന്തരചരിത്രം.

വേദാന്തദീക്ഷിതർ ഒരു ബ്രാഹ്മണനും ഒരു കത്തനാരും തമ്മിൽ തർക്കമുണ്ടായി. കത്തനാരുടെ അവികാശവാദം ബ്രാഹ്മണൻ ആക്ഷേപസൂചകമായിത്തീർന്നുകയാൽ നാടവാഴിയുടെ പക്കൽ പരാതി ബോധിപ്പിക്കുകയും നാടവാഴി കത്തനാർക്കു അടിശിക്ഷ വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. ശിക്ഷ രാമസ്വത്തിൽ നടത്തി അതിൽനിന്നുണ്ടാകാവുന്ന അനർത്ഥം ഒഴിക്കാമെന്ന നാടവാഴി ഉറച്ചു. പക്ഷെ ആ രാത്രി തീർത്തും അപ്രതീക്ഷിതവും അദ്വൈതപൂർവ്വമായ ഒരനുഭവം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായി. അഭിവാദ്യനെന്നു തോന്നിയ ഒരു വഴയാവുധൻ നാടവാഴിക്കു പ്രത്യക്ഷനായി അദ്ദേഹം മൃതപ്രായനായതുവരെ ഒരു വടികൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ തുടരെ തുടറുകൊണ്ടിരുന്നു. നാടവാഴി ചെയ്ത തെറ്റായകാരാരോപണവും തുടർന്നുണ്ടായ ശിക്ഷാവിധിയും സംബന്ധിച്ച അദ്ദേഹത്തെ ശാസിച്ച ശേഷമാണ് ഈ അഭിശിക്ഷ നടത്തിയത്. പ്രഭാതത്തിൽ അദ്ദേഹം ഉൾക്കുഴപ്പം വെളിപ്പെടുത്തിയതായി കാണപ്പെട്ടു. മരണത്തിന് മുമ്പായിതന്നെ പറ്റിയ അബദ്ധത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം മനസ്സാധപ്പെടുത്തുന്നതു ഗ്രന്ഥകാരൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. വൃദ്ധൻ വിശുദ്ധ തോമ്മായാണെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടു. മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്തുപ്രാനികളുടെ ചരിത്രത്തിൽ വൃദ്ധവേഷധാരിയായിത്തോമ്മാ അപ്പോസ്തലൻ ആ ജനസമുദായത്തിന് വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി നാം കാണുന്നു.

ക്കും. പക്ഷെ അവൻ കഴിയുന്നത് ആ കൂടയിൽ ചുരുങ്ങുകയായിരിക്കുകയാണ് മാത്രം.

അങ്ങനെ അവന്റെ താത്പര്യം ക്ഷയിച്ചു. അവൻ അവന്റെ യജമാനനും ഒരുപോലെ വൃദ്ധനായി. ആവൃദ്ധനായ പാമ്പാട്ടി പലപ്പോഴും രോഗംകൊണ്ടു കിടപ്പിലായി. അപ്പോഴൊക്കെ പാമ്പിന് ആഹാരം കിട്ടാതെയുമായി. അതോടെ അവന്റെ ശരീരം നന്നേ ദുർബ്ബലമായി. കൂടയിൽനിന്നും തല പൊക്കുവാൻ പോലും കെൽപ്പില്ലാതെ അവൻ രാപകൽ തിരങ്ങിൽ അർദ്ധബാധാവസ്ഥയിൽ ചുരുങ്ങുകയായി.

ആരുമില്ലാതെ ഏകനായി ജീവിതത്തിന്റെ അന്ത്യകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടി വന്ന നിർഭാഗ്യവാനായ ആ പാമ്പാട്ടി അവന്റെ ഏക സ്വന്തമായ ആ പാമ്പിൻകൂടയും പേറിക്കൊണ്ടു പെരുവഴിയിലൂടെ വേളുവേളു പോകുമ്പോൾ ഒരു ദിവസം ഒരു ചുമട്ടുനാങ്ങിയുടെ മുമ്പിൽ ഉരുണ്ടുവീണു മരിച്ചു. അങ്ങനെ അയാളുടെ മരിച്ചതുകാര്യം അറിഞ്ഞു കിട്ടിയപ്പോൾ അയാൾക്കു കഴിഞ്ഞു. അതോടെ അയാളുടെ ജീവിതയാത്രയും നിലച്ചു.

അയാളുടെ തലയിൽനിന്നും കൂട തെറിച്ച് ഭൂമിയിലായി വീണു. വീഴ്ചയുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നവർ മുട്ടി തുറന്നു അതിരങ്ങിൽ ചുരുങ്ങുകയായിരുന്ന ജീവിയും വെളിയിലേക്കു തെറിച്ച് പോയി. അനന്തരം പാമ്പ് നാലുപാടും നോക്കി. കുറുക്കിട്ട്. അതു മെല്ലെ മുന്നോട്ടു നോക്കി. ആ വഴിയുടെ ഇരുവശങ്ങളിലും കുറുക്കിട്ടുകൊണ്ട്. അവൻ ഇഴഞ്ഞിഴഞ്ഞു ആ കാട്ടിലെത്തിയതോടെ അവന്റെ ഏഴുവശത്തും വികസിച്ചു. അവൻ സ്വതന്ത്രനായിക്കഴിഞ്ഞു. നവീനമായ ഒരു ബോധത്തോടെ അവൻ പത്തിവിതിന്റെ ഉഗ്രമായി ഒരു ചീററി. നാലുപാടും അഭിമാനത്തോടെ നോക്കി. കുറുക്കിട്ടുകൊണ്ട് പുൽക്കൊട്ടികളും കണ്ടു അവൻ പൂങ്കുരുവിയിലേക്കു. ജീവപര്യന്തം തടയുന്ന വിധിക്കുണ്ടു ഒരു വൻ പെട്ടെന്നു സ്വതന്ത്രനായതു പോലെ അവൻ സന്തോഷംകൊണ്ടു പൂർവ്വം. അവൻ ശരീരത്തിന്റെ ക്ഷീണം വകവെക്കാതെ ആ സ്വതന്ത്രനും അനുഭവിക്കുവാനെന്നോണം ആ കുറുക്കിട്ടുകൂട്ടിൽ ഇഴഞ്ഞു തുടങ്ങി.

വിരാമമില്ലാതെ ചിലച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചീവീടുകൾ അവൻ സ്വാഗതം പാടി. മിന്നാമിനുങ്ങുകൾ അവൻ വഴി കാണിക്കുവാനെന്നോണം

ങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും പറന്നുകൊണ്ടു വന്നു. രാപ്പകൽ തിളക്കമുള്ള ഗന്ധം വന്നിട്ടുകൊണ്ടു ഒരു നേരിയ കാറ്റു അവനെ മുമ്പായി തലോടി. രാപ്പകൽ അവന്റെ തലയ്ക്കുമീതെ കൂടി ചിലച്ചുകൊണ്ടു പറന്നു. പക്ഷെ സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിയിൽ സർവ്വം മറന്ന ആ ജീവി അതൊന്നും അറിഞ്ഞില്ല.

സ്വവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട ഒന്നരണ്ടു പാമ്പുകൾ ഇഴഞ്ഞുപോകുന്നതു കണ്ടു അവൻ സ്നേഹഭാവത്തിൽ അവയെ സമീപിക്കുവാൻ ഭാവിച്ചു. പക്ഷെ വളരെവേഗം ഇഴഞ്ഞു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്ന അവയുടെ അടുത്തെത്തുവാൻ ആ ഭർബ്ബലൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

അല്പസമയം അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും കഠിനമായ വിശപ്പ് അവനെ ബാധിച്ചു. അങ്ങനെയൊരു അവസ്ഥയിൽ അയാൾക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. പക്ഷെ ചിരകാലം ബന്ധന

ത്തിൽ പെട്ട അപസമാധിമാറ്റമുണ്ട് നൽകുന്ന ആഹാരം കഴിച്ചു പഴകിയ അവൻ ഇങ്ങനെയൊരു സാമർത്ഥ്യം നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയെന്നു അവൻ ബോധ്യമായി. അവന്റെ മുമ്പിൽ കൂടിയെന്നോണം ഒന്നരണ്ടെലികൾ ഓടിപ്പോയി. പക്ഷെ തിരിഞ്ഞു പത്തിയുയർന്നു തിരച്ചുമ്പായിത്തന്നെ അവ പന കടന്നു കഴിഞ്ഞു. വിശ്വീയാകപ്പെട്ട ഒരു വനംകൊണ്ടു പോലെ അവൻ തലയും താഴ്ത്തി മെല്ലെ ഇഴഞ്ഞു.

അവിസ്മാനം ഒരു എലിയെ അവൻ കണ്ടെത്തി. ആ കൊച്ചു ജീവി ഏതോ ആഹാരം കൊരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവൻ മെല്ലെ ആ എലിയുടെ പുറകിലേക്കു ഇഴഞ്ഞു. പക്ഷെ അതിനു മുമ്പായി ആ എലി ഇരുന്നിരുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ ഒരു വശത്തു നിന്നും മറ്റൊരു പാമ്പു ഒരൊറ്റക്കുതിപ്പിനു അവനെയും വായിലാക്കിക്കൊണ്ടു വിജയിയുടെ ഗാലിയത്തോടെ ഇഴഞ്ഞുപോയി. നമ്മുടെ പാമ്പിനു കലശലായ കോപവും നിരാശയും തോന്നി. അവൻ കോപത്തോടെ ഒന്നു ചീററി. മറ്റൊരു പാമ്പു തിരിഞ്ഞു നിന്നു പത്തിവിരിച്ചു ഉഗ്രമായി ചീററി. ആ ചീറലിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു അവൻ ഞെട്ടിപ്പോയി. അവൻ തല താഴ്ത്തി നിശ്ശബ്ദനായി കിടന്നു. വിജയിയായ പാമ്പു സമർത്ഥം ഇഴഞ്ഞുപോയി.

വളരെ നേരം അവൻ ആ കിടപ്പിൽ നിന്നു തലയുയർത്തിയില്ല. അവന്റെ നില അവൻ ബോധ്യമായി. അവൻ കേവലം അശക്തനാണ്. എതിർക്കുവാനോ ചെറുക്കുവാനോ അവൻ കെൽപ്പില്ല. ആഹാരം തേടുവാൻ പോലും അവൻ കരുത്തില്ല. ജീവിക്കുവാൻ കൊള്ളരുതാത്ത ഒരു വനമാണവൻ. ആ കൊച്ചുകൂട്ടത്തിൽ നെടുമ്പാൾ കൂട്ടിക്കഴിഞ്ഞ അവൻ സ്വതന്ത്രനായ ലോകത്തിൽ സ്ഥാനമില്ല.

അവൻ ഉററുവഴി ഉടയവരോ ആരുമില്ല. അവന്റെ വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവരാരും അവനെ അറിയുകയല്ല, സ്നേഹപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുകയല്ല; സഖാവായി കരുതുക പോലുമില്ല. അവരുടെ ലോകത്തിൽ അവൻ പ്രവേശനമില്ല. അവൻ അവരുടെ അടുത്തു ചെന്നാൽ അവർ ഒഴിഞ്ഞുമാറും. അല്ലെങ്കിൽ എതിർക്കും.

പരസമാധാനംകൊണ്ടു അന്നുവരെ ജീവിച്ചുപോന്ന അവൻ സ്വന്തമായി ജീവിക്കുവാനുള്ള കഴിവാതന്റേടമോ ഇല്ല. ആ കൊച്ചുകൂട്ടത്തിൽ ചുരുങ്ങുകയായിരുന്നു വളഞ്ഞുപോയ ആ നട്ടെല്ലു നത്തുപിടിക്കുവാൻ പോലും വിഷമമാണ്. രാപ്പകൽ അപസമാധിക്കുവാനായി മല്ലടിക്കുവാൻ കഴിവില്ലാതായിപ്പോയി. വിഷപ്പല്ലിലാത്ത അവൻ ഏതു പാമ്പിന്റെ മുമ്പിലും യെന്നു ചൂളിപ്പോകും.

ഒന്നേ അവൻ വശമുള്ള, ആ പാമ്പാട്ടിയുടെ കഴൽവിളിക്കൊപ്പം പത്തിവിതിന്റെ നിന്നാടുവാൻ! പക്ഷെ, ആ കലാവിദ്യ! ആ കുറുക്കിട്ടിലെ ജീവികൾക്കു കാണേണ്ട. അതിനുവേണ്ടി ആരും അവിടെ അവൻ ആഹാരം കൊടുക്കുകയുമില്ല.

അവന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം ഒരു മിഥ്യയാണെന്നു അവൻ ബോധ്യമായി. സ്വതന്ത്രനായി കഴിയേണ്ട കാലത്തു അടിയായിക്കഴിഞ്ഞു. അശക്തനായപ്പോൾ സ്വതന്ത്രനായി. പരസമാധാനം കൂടാതെ ജീവി

കുടുംബം സാധ്യമല്ലാത്ത ഒരുവൻ സമാനരൂപംകൊണ്ടുള്ള ഫലം?

അവൻ മെല്ലെ ലക്ഷ്യമില്ലാതെ ആ കാട്ടിലെല്ലാം വീണ്ടും അലഞ്ഞു. കൂടാതെ പുറത്തുനിന്നും ആകാശത്തുനിന്നും പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അനുഭവിച്ച ആ നന്ദവും അഭിമാനവും അവനെ അതിനകം വിട്ടുപിരിഞ്ഞിരുന്നു. അലസമായി ഇഴഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന അവൻ ഇര തേടി നടക്കുന്ന പല ജീവികളെയും കണ്ടു. അവന്റെ വർണ്ണക്കുറിയിൽ പലരേയും കണ്ടു. പക്ഷെ ഒരുത്തനെങ്കിലും തിരിഞ്ഞു അവനെയൊന്നു നോക്കുകയോ സ്നേഹഭാവത്തിൽ സമീപിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. സകലരും അവരവരുടെ പാടനോക്കി ധൃതിയിൽ പോകുന്നു.

കലശലായ നൈരാശ്യവും സങ്കടവും തോന്നിയ അവൻ മെല്ലെ വന്നവഴിയെ തിരിഞ്ഞിഴഞ്ഞു.

അവൻ വഴിയരികിലായിത്തന്നെ കിടന്നിരുന്ന കൂടയുടെ സമീപത്തെത്തിയപ്പോൾ അവനാശ്വാസം തോന്നി. അവൻ മെല്ലെ അതിനുള്ളിൽ കയറി ചുരുങ്ങുകയുണ്ടായി.

നേരം വെളുത്തു. ചുരുട്ടുതാങ്ങിയുടെ മുമ്പിൽ നിശ്ചലമായിരിക്കുന്ന ആ പാമ്പാട്ടിയുടെ ശരീരത്തിന് ചുറ്റും ആളുകൾ കൂടി. അല്പം അകലെയായി കിടക്കുന്ന കൂട കണ്ടു ചിലർ അതിനെ സമീപിച്ചു. അതിനുള്ളിൽ ചുരുങ്ങുകയുണ്ടായി പാമ്പിനെ കണ്ടു അത്ഭുതത്തോടെ അവർ ചോദിച്ചു:—

“ഇതെന്തേ ഇറങ്ങിപ്പോകാത്തത്?”

VISIT

കോട്ടയം

ററിംബർ വക്സ്സ്

ചന്തക്കടവ്—കോട്ടയം

എല്ലാ ഇനങ്ങളിലുമുള്ള തടികളും ഉരുപ്പടികളും, എല്ലാത്തരം ഫർണിച്ചറുകളും ആർഡർ അനുസരിച്ചും, കെട്ടിടം പണി സംബന്ധമായ എല്ലാ ജോലികളും പ്രത്യേക മേൽ നോട്ടത്തിലും ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

Prop:- കെ. സി. മഹേഷ്

അവർ അതിനെ ആ കൂടയിൽനിന്ന് ഇറക്കിയോടിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. അതനങ്ങിയില്ല. ആ കൂടയോട് ഒട്ടിച്ചേർന്നതുപോലെ പററിപ്പിടിച്ചു കിടന്നു. അവസാനം അവർ അതിനെ ഒരു കമ്പുകൊണ്ടു കോരിയെടുത്തു അടുത്തുള്ള കുറ്റിക്കാട്ടിലേക്കെറിഞ്ഞു. അനന്തരം അവർ പാമ്പാട്ടിയുടെ ശവശരീരം അടക്കം ചെയ്യുന്നതിനായി അവിടെനിന്ന് എടുത്തു മാറി.

Z Z Z

ആ വഴിയരികിലുള്ള ചുരുട്ടുതാങ്ങിയുടെ ചുവട്ടിൽ ഒരു മുർഖൻപാമ്പ് ചുരുങ്ങുകയുണ്ടായി കിടക്കുന്നതു കണ്ടു വിശ്രമിക്കുന്നതിനുള്ളതായ വഴിപോക്കർ ഞെട്ടിപ്പോയി. അവർ അതിനെ ഓടിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും അതു കിടന്ന കിടപ്പിൽനിന്നും അനങ്ങിയതു പോലുമില്ല. അയൽവീടുകളിലെ കുട്ടികൾക്ക് തൊരു കൗതുകവാസ്തവമായി. ചില കുട്ടികൾ അതിന്റെ ദേഹത്തു കല്ലു പെറുക്കിയെറിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും അതനങ്ങുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അവർ അതിൽനിന്നും വിരമിച്ചു.

നാലഞ്ചു ദിവസം അതവിടെ അങ്ങനെ ചുരുങ്ങുകയുണ്ടായി. ഒരു ദിവസം രാവിലെ പതിവുപോലെ കുട്ടികൾ അതിനെ കാണുവാൻ വരുമ്പോൾ അതു ചത്തു മരവിച്ചു കിടക്കുന്നതാണു കണ്ടത്.

The
TUTORIAL COLLEGE
NAGAMPADAM, KOTTAYAM.

INTERMEDIATE
(Madras & Travancore)

Classes Commence

Early in November '46

ALL PARTS
AND
ALL SUBJECTS
INCLUDING
COMMERCE

ACCOUNTANCY

Handled by Specialists!!

Join without Delay

K. R. A. Nayar, M. A. Principal.

ഇ.വി.യുടെ ജീവിതപരാജയം

(പി. കെ. പാമേശ്വരൻ നായർ ബി.എ.)

ഇ. വി. കൃഷ്ണപിള്ള

വിജയത്തിന്റെയും പരാജയത്തിന്റെയും

സങ്കലിതസ്വഭാവത്തോടുകൂടിയ ഒരു ജീവിതമായിരുന്നു ഇദ്ദേഹത്തിന്. പാരമായ തന്റെ കഴിവുകളെ നിയമിതമായ ഒരു പന്ഥാവിലൂടെ നിയമിതമായി പ്രയോഗിച്ചിരുന്നവെങ്കിൽ ഈ വി. തന്റെ നേട്ടങ്ങൾ കൊണ്ടു ലോകത്തേ അർജ്ജുനപരതയുമാക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അടിക്കടി മാറിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഉദ്ദേശങ്ങളും, അവയേക്കാൾ ചഞ്ചലമായ പ്രവൃത്തിപഥങ്ങളും, നേരിലും ആത്മാർത്ഥതയില്ലാത്ത സ്വഭാവവുമായിത്തീർന്നു, ഒരു അവിശ്വാസപരിശുദ്ധിയായിത്തീർന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങൾ മഹത്തായതുകഴിവുകളോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ തുച്ഛങ്ങളായി പരിണമിച്ചുപോകുന്നു. സ്വന്തം ശക്തി ഇത്രവ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കിയ മറ്റൊരു വ്യക്തി ഈ അടുത്ത കാലങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ഉടമസ്ഥതയിലായിട്ടില്ല.

ഈ ശക്തികൊണ്ടു ഭൗതികമായ കാര്യങ്ങൾ കഴിയും നേടണമെന്നും അദ്ദേഹം ധൂരയുപരിവർണ്ണനയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു അടുത്തു മറ്റൊരു ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഈ വി-യുടെ പ്രയോഗങ്ങൾ ലക്ഷ്യത്തിൽ തടസ്സപ്പെട്ടു; മിക്കപ്പോഴും ലക്ഷ്യത്തെ അതിലംഘിച്ചു തുടങ്ങിയതിൽ ചെന്നു പതിക്കുകയും ചെയ്തു. സാഹിത്യമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാഗ്ജ്ഞാപ്രവൃത്തി. സാഹിത്യത്തിന്റെ നിസ്തല്പശക്തി ഇതുപോലെ വെളിപ്പെടുത്തിയ ലേഖനീപാണികൾ ഈ തലമുറയിൽ വളരെ കുറവാണ്. തുലികാശസ്ത്രധാരിയായ ഈ വി-യെ യേശുദാസ്സവർ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എത്ര നീമിഷത്തിലാണു തന്റെ നേരെ അതു പതിക്കുന്നതെന്ന് ഓരോരുത്തരും യേശുദാസ്സവർ. ഈ വി പലതടയും നേരെ അതു പ്രയോഗിച്ചു. പലക്കും നല്ലതുപോലെ കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ എന്തിനായി പ്രയോഗിച്ചു, പ്രയോക്താവിന് അതുകൊണ്ട് എന്തുനേടി, എന്നൊക്കെ ചോദിച്ചാൽ മറുപടി ഒന്നും പറയാനില്ല. സാഹിത്യം സാഹിത്യത്തിനുവേണ്ടി എന്ന അർത്ഥമെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഇദ്ദേഹത്തിൽ ഈ വി-യുടെ

കാര്യത്തിൽ ഈ വികാശങ്ങൾക്കു പ്രസക്തിയില്ല. എന്നാൽ ഈ വി നിഷ്ഠാമായി സാഹിത്യത്തിൽ വ്യാപരിച്ച അദ്ദേഹം സാഹിത്യം അദ്ദേഹത്തിനു ചില ലക്ഷ്യപ്രാപ്തികൾക്കുള്ള ഉപാധി മാത്രമേ ആയിരുന്നുള്ളൂ. പക്ഷെ, വിചാരിച്ചതുപോലെ അതു ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തിയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, പ്രയോജനപ്രദമായതുകൊണ്ട് അതു മേലേക്കിടയിൽ എത്താതെ ഏതാണ്ടു രണ്ടാം തരമായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്തു.

മലയാളവസ്തുവരെ മാത്രം ജീവിച്ച ഇ. വി. തന്റെ ചരമകാലമായപ്പോഴേക്കും പ്രാപിച്ചിരുന്ന പ്രശസ്തിയും സ്വാധീനശക്തിയും ഓക്കുമ്പോൾ പരാജയത്തിന്റെ ലേഖനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിന്മേൽ ഒട്ടിക്കുന്നതു സൂക്ഷിച്ചുവേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ശതാഭിഷേകം ആഘോഷിച്ച സാഹിത്യകാരന്മാർക്കു പോലും മലയാളികളുടെ ധൂരയുവരികളിൽ ഇത്ര ഗൗരവമായ ഒരു സ്ഥാനം ലഭിക്കത്തക്കവിധം വിശാലമായും വൈചിത്ര്യമായും ഏഴുതുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇ വി-യെ അടുത്തറിഞ്ഞതുപോലെ മലയാളി

കൾ അവയുടെ മറ്റു യാതൊരു സാമിതികാരനെയും അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും തോന്നുന്നില്ല. സാമാന്യജനങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും അഭിമതമായ കാര്യങ്ങൾ അവർക്ക് അത്യന്തം ഹൃദ്യമായ രീതിയിൽ പ്രതിപാദിച്ചു കൊണ്ടു മാത്രമല്ല ഈ വി ഇതുവളരെ ജനസൗഹൃദം സമ്പാദിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെരുമാറ്റരീതികളും ആകർഷകമായിരുന്നു; ആരെയും അഭിഗമിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു; രസിപ്പിക്കുന്നതുമായിരുന്നു. ഒരുവനെ കണ്ടു കഴിയുമ്പോഴെ ഈ വി അയാളുടെ മനഃശാസ്ത്രം മനസ്സിലാക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ സംഭോധനയിൽ തന്നെ അയാൾ മയങ്ങിപ്പോകുന്നു. നിസ്തല്യനായ ഒരു പരിഹാസപട്ടവിനെയാണ് താൻ സമീപിക്കുന്നതെന്നുള്ള ഒരു മനക്കമ്പത്തോടുകൂടിയാണ് അയാൾ അടുത്തുചെല്ലുന്നത്. എന്നാൽ ഈ വി-യുടെ പെരുമാറ്റമാകട്ടെ സൗഹൃദം വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്നരീതിയിൽ. സംഭാഷണമോ സാരസ്വത്തിന്റെ രാജപഥത്തിലൂടെ ഒന്നരണ്ടു ശതാബ്ദങ്ങൾ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു പതിച്ചു എന്നു വരാം; എങ്കിലും അവ നോക്കിക്കുന്നില്ല. അവ കത്തിക്കൊള്ളുന്നതായി തോന്നിപ്പോകുമെങ്കിലും ചുറ്റുമിരുന്ന ചിരിക്കുന്നവരോടൊപ്പം ആ മലിതപ്രവാഹത്തിൽ അതിന്റെ ചക്രമായ സന്ദർശനം നിമഗ്നനാകുന്നു. അതിൽ അയാളും ചിരിച്ച് തലതല്ലിപ്പോകുന്നു. സംഭാഷണത്തിൽ ഈ വി-യുടെ മലിനങ്ങളും പരിഹാസങ്ങളും ഹൃദയശല്യമുണ്ടാക്കുന്നവയല്ല. തൊലിച്ചുറഞ്ഞ കവിന്റെ അവ കിഴിഞ്ഞുകയറുന്നില്ല. അഥവാ ചിലപ്പോൾ അങ്ങനെയായാൽ തന്നെയും അവ വേഗമന്തിപ്പും വേഗമന്തിക്കുന്നില്ല. പിന്നെ പോരെങ്കിൽ ദുരന്തരമുള്ള തലോടലുകളും ശുശ്രൂഷകളും കൊണ്ടു മുറിവേറ്റവനെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു അദ്ദേഹം വിടുകയുമാകും.

ഏഴുത്തിൽ ഈ വി-യുടെ പരിഹാസശാലരും കേവലം സാമാന്യവ്യക്തികളല്ല. സാമാന്യക്കാരെ പ്രതിപാദിപ്പിച്ചുയരമാക്കുന്നിടത്തു വ്യക്തിയേക്കാൾ മാത്രകയാണ് അദ്ദേഹം ലക്ഷ്യമാക്കുവാൻ ഉള്ളത്. വ്യക്തി പരമായി എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽതന്നെയും അതു ചില പ്രശസ്തവ്യക്തികളേപ്പറ്റി മാത്രമാണ്. ഈ രീതികൊണ്ടു് ഈ വി വലിയ ആളുകളുടെ കുറിമയ വിരോധം സമ്പാദിച്ചു എങ്കിലും സാമാന്യക്കാരെ ഹൃദയപൂർവ്വമായ സംസാരിക്കുന്നതിനും വ്യവഹാരങ്ങളെർപ്പെടുത്തുവാൻ അറിയാത്തതിന്നു സാമാന്യക്കാർക്കുള്ള അഭിരുചി വ്യക്തമാണല്ലോ. ആ ദുർബ്ബല്യങ്ങൾ മലിതമയമായും കലാസുന്ദരമായും ചിത്രീകരിക്കുന്ന സാമിത്യാകാരമാർ സാമാന്യരുടെ പ്രീതിപാത്രമാകുന്നു. ഈ വി-യുടെ തുച്ഛകാചിത്രങ്ങൾക്കുണ്ടായ വിജയത്തിന്റെ മേന്മ ഇതായിരുന്നു.

ഈ വി മരിച്ചപ്പോൾ കേരളീയസമുദായമണ്ഡപത്തിൽ അടയാത്ത ഒരു വിദഗ്ദ്ധ വീണെന്നു് 'സകലക്കും തോന്നിയതുതന്നെയാണ് ആ ജീവിതമാഹാത്മ്യത്തിന്റെ പ്രഥമ തെളിവു്. സാമിത്യാ എത്ര വിശാലപരിധികളിലാണു വിഹരിച്ചിരുന്നതെന്ന് അപ്പോൾ മാത്രമേ ആളുകൾ മനസ്സിലാക്കിയുള്ളൂ. മലയാളത്തിൽ നല്ല മലിതം അതിനുശേഷം ഏഴുതപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് ഒരാൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിൽ

അതിശയോക്തിയുണ്ടെന്നു സമ്മതിച്ചാലും ആ പ്രസ്താവനയിൽ തെല്ലൊരു പരമാർത്ഥമുണ്ടെന്നു പറയുകതന്നെ വേണം. നമ്മുടെ സാമിത്യാത്തിലെ മലിതമണ്ഡലം ഇന്ന് അത്രയ്ക്കു ശുന്യമാണ്. "എം എൽ സി കഥകൾ", നേതൃരോഗിയുടെ ഭേദചനങ്ങൾ മുതലായവയുടെ രീതിയിൽ, ചുറ്റും കാണുന്ന വികലതകളെ പരിഹാസസമനപിതം ചിത്രീകരിക്കുവാൻ ശേഷിയുള്ള തുച്ഛകൾ എത്രയോ വിരളമായിരിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യൻ രാഷ്ട്രീയനേതാക്കളുടെ മലിതത്തിൽ പിക്ചറലത്തുണ്ടായ കോളിളക്കങ്ങളും, ഭാരതീയനേതാക്കളുടെ ക്യാഗസമ്പന്നമായ ജീവിതാനുഭവങ്ങളും, സാമിത്യാത്തിൽ കലാസുന്ദരമായി പ്രതിപാദിക്കുവാൻ, "സാഗരസമ്മേളനം" "ജയിൽപ്പുള്ളി നമ്പർ 712", "അക്കാലങ്ങൾ" മുതലായവയുടെ കർത്താവു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നില്ലല്ലോ എന്നു പരിതപിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പരിഹാസമയങ്ങളും ചർമ്മസ്പർശകളുമായ ഈ വി-യുടെ തുച്ഛകാചിത്രങ്ങളുടെ പ്രത്യേകതകൾ മലപുഴയായ രീതിയിൽ അനുകരിക്കുവാൻ പാലും അനന്തരകാലത്തു് ആക്കം സാധിച്ചിട്ടില്ല. നാടകം ഏഴുതുന്നതിനെ പൊലെ അഭിനയിച്ചു മലിപ്പിക്കുവാനും കെൽപ്പുള്ളവാൻ എത്രയോ വിരളമായിരിക്കുന്നു. സംഭാഷണസദസ്സുകളിൽ ഇങ്ങനെ ചിരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു അതുല്യ സംഭാഷണകുശലനെ കണ്ടു കിട്ടുക പ്രയാസം. ഒരു നിമിഷനേരത്തെ മുന്നറിയിപ്പിൽ ഏതു വിഷയത്തെപ്പറ്റിയും ഗദ്യത്തിലായാലും പദ്യത്തിലായാലും ഇങ്ങനെ ഹൃദ്യമായി ഏഴുതുവാൻ വരുമുള്ളവർ ഇനിയും ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ വി. ഏഴുതിയതിന്റെ ആകത്തുക—അവയിൽ അധികവും കർതൃത്വം മാത്രമല്ല ഇന്നു ചുപ്തപ്രചാരങ്ങളായി കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള വല്ല പത്രങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളവയായിരിക്കാം—അനവധി വാല്യങ്ങൾക്കു വകുന്ന്കുന്നവയാണ്. ഭാവിയിൽ അവയിൽ പലതിനുമുള്ള പ്രസക്തി ഒരു പക്ഷെ തുരമാണെങ്കിലും, ഒരുക്കംകൂടാതെയും അനായാസമായും ഏഴുതുവാനുള്ള ഒരുവന്റെ കഴിവിന്നു തെളിവായി അവ ഉദാഹരിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. സാമിത്യാരചന ഈ വി-യ്ക്കു് ഒരു വിനോദം മാത്രമായിരുന്നു. ആ വിനോദത്തിന്റെ ഫലമായ ഒരു മഹാശക്തിയുടെ പ്രവാഹവും.

എങ്കിലും കാലത്തിന്റെ തപരിതഗമനത്തിൽ ഈ വി. ക്രമേണ പുറംനമ്പരായി തള്ളപ്പെട്ടുപോകുന്നില്ലയോ? അങ്ങനെ സംഭവിക്കു നവെന്നാണുതോന്നുന്നത്. ഈ വി-യുടെ പരാജയലക്ഷണങ്ങൾ പലതും ഈദൃശമായ ഒരു പരിതണനയിൽ പൊന്തിവരുന്നു, ഈ വി-യുടെ സാമിത്യാത്തിന്റെ മുഖ്യഭാഗം ഭാവി ലോകത്തിൽ ഉപരിപ്ലവമായേ തോന്നുകയുള്ളൂ. അവ ഏഴുതപ്പെട്ട കാലത്തു തികച്ചും പുതുമയുള്ളവയായിരുന്നു. ഇന്ന് ആ പുതുമയും നശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു പക്ഷെ പരിഹാസരീതിയുടെയും മലിതപ്രധാനമായും സാമിത്യാത്തിന്നു സാധാരണ സംഭവിക്കുന്ന ഒരു പരിണാമം മാത്രമായിരിക്കാം ഇതു്. എങ്കിലും മലിതത്തിലൂടെ അഗാധമായ ഒരു ചിന്താസരണി, അനുകരണീയമായ ഒരു ആദർശഭാഷ, ആ

റാജ്യങ്ങളോരോമനക്കുട്ടൻ
 മേടയിൽ പള്ളി കൊള്ളവാൻ
 എത്രപൈതങ്ങൾ വീഥികൾ തോറും
 പട്ടിണിക്കിരയാകണം.
 തങ്ക ഭൂഷാപരീതയായ് മണി-
 മഞ്ചമാളുന്ന സുന്ദരി
 എത്ര കന്യകമാരെയും ശിയി-
 ലയ്ക്കുന്നതായ് തള്ളിക്കൊ.
 അന്തിമാരുണകാന്തി പൂശിയ
 ചന്ദ്രശാലാതലത്തിലായ്
 അമ്മയൊത്തിളം കാറ്റുമേറ്റൊരാള
 പൊമണിക്കുഞ്ഞു വാഴുവാൻ
 ആയിരം കൊച്ചുമക്കളേകരായ്
 ഭക്തനും കുടിൽ തോറുമായ്
 വീണമീട്ടിയാൽ വേദനിക്കുമൊ-
 രോമനക്കെ പുലർത്തുവാൻ
 ചേരിലാണ്ടു പണിതുനോവണ-
 മായിരം കരതാരുകൾ.
 എന്തെന്നും പാൽപായസമുണ്ണും
 ജന്മിമാരെ പുലർത്തുവാൻ
 തീയെതിർപ്പെയിലത്തു നിന്നുനേ-
 കായിരം പേർ പണിയണം.
 ചമ്പ്രമഞ്ചത്തിൽ നിന്നിറങ്ങാത്ത
 ഭംഗ് പ്രഭുവെ പുലർത്തുവാൻ
 മാക്കുറി തോറുമെത്രയാളുകൾ

പട്ടിണിക്കു പണിയണം.
 ആരുമാരുമറിഞ്ഞിടാതിങ്ങ
 കേറിവന്നൊരീ രീതികൾ
 ഒന്നിനൊന്നു വളർന്നു നമ്മുടെ
 ജന്മഭൂമി വിഴുങ്ങുവാൻ
 സമ്മതിക്കാത്ത വന്യനേതാക്കൾ
 ഉന്നതാദർശമാനികൾ
 വന്നുപോയ് ആർഷഭാരതത്തിന്റെ
 നന്ദൻ തന്നെ നാഥരായ്
 വീരരാമവരാരചിക്കുന്ന
 ഭാരതം—നവഭാരതം
 ആർഷസംസ്കാരസൗഭഗംപര-
 മാത്മചൈതന്യ ഭാസരം.
 വ്യക്തിസ്വതന്ത്ര്യബന്ധുരംപരി-
 ശുദ്ധസൗഹൃദസന്ദരം
 വീരരാമവരാരചിക്കുന്ന
 ഭാരതം—നവഭാരതം,
 തുവിന്ദുർപ്പന്നിമേനിയോടെന്നും
 വേലചെയ്യുന്ന വ്യക്തികൾ-
 നിടിതിൻ ജീവനാധികൾ-തൊഴി-
 ലാളികൾ-ചിരമർദ്ദിതർ
 മുണ്ടുടുത്തും വിശപ്പടങ്ങുമാ-
 റുണ്ടുമുല്ലാസചിത്തരായ്
 ക്ഷേമസാന്ദ്രസത്തുഷ്ടമാംസ്വർഗ്ഗ-
 സീമയിൽ നിലനിൽപ്പിടം!!

തൊർതമതയുള്ള ഗുരുവികാരങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ
 ചില അംശങ്ങൾകൂടി ഈ-വി-യുടെ സാഹിത്യത്തി-
 നുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ-വി. ചിരംജീവിയാകുമാ-
 യിരുന്നു. ഭാവനയുടെ ഭരണത്തിനൊപ്പമോ
 മനോധർമ്മത്തിന്റെ പ്രാകാശത്തിനനുസരിച്ചോ
 ചിന്തയുടെ അഗാധതയിലേയ്ക്കു കടക്കുവാൻ അദ്ദേഹ-
 ത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. അവസാനകാലത്തു് ഈ-വി-യു-
 ടെ സാഹിത്യം ഫലിതത്തിന്റെ ഉപരിതലവിമാ-
 രത്തെ വിട്ടു സ്വതസ്സം ഉള്ളിലേക്കെന്നു ചൂഴ്ന്നു
 നോക്കുവാൻ ഉദ്യമിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ
 സ്വപ്നാത്മകമായി കാണുവാൻണ്ട്. കൂടാതെ മറ്റു പ-
 ല ലേഖനങ്ങളിലും പ്രതിപാദനരീതിയുടെ ലാഘ-

വകൊണ്ടു വെറും സാമാന്യമെന്തെങ്കിലും
 ക്കാവുന്ന പല ആശയങ്ങളും ഗാഢമായ ജീവിതനി-
 രീക്ഷണത്തിന്റെയും ചിന്താസ്മരണത്തിന്റെ
 യും ലക്ഷണങ്ങൾ ചമിക്കുന്നവയാണ്. ഈ-വി-യു-
 ടെ ജീവിതം നീണ്ടുനിന്നിരുന്നെങ്കിൽ ആ നിരീ-
 ക്ഷണശക്തിയും ചിന്താസരണികളും വളർന്നു്, അ-
 ദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യത്തിന് ആഴവും അത്യാ-
 രവും വർദ്ധിപ്പിക്കുമായിരുന്നു എന്നുള്ളതു തീർച്ചയാ-
 ണ്. എന്നാൽ ദുർവിധി അതിന് അനുചരിച്ചില്ല.
 ഈ. വി- എഴുതിയിടത്തോളംകൊണ്ടു വിലവ-
 ച്ചുനോക്കുവാനും, മെക്കാളേയെപ്പാറി ഒരു നിരൂപക-
 ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, ഗ്യാനത്തിനുള്ള ക-

ഴിവു, ഈ-വി-യ്ക്ക് ഇല്ലായിരുന്നുവെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മിന്നൽപിണകൾപോലെ ഇടവിട്ടുണ്ടാകുന്ന ആശയസ്ഫുരണങ്ങളാണു നാം ഈ-വി-യിൽ കാണുന്നത്. അല്ലാതെ, ധ്യാനനിഷ്ഠനായിരുന്നു വിജ്ഞാനോപാസനചെയ്യുന്ന ഒരു ചിന്തകന്റെ വിചാരധാരയല്ല. അപ്പഴപ്പോഴുള്ള ആശയസ്ഫുരണങ്ങൾ പ്രകാശംകൊണ്ടു കണ്ണുണിടുന്നവയായിരിക്കും. എന്നാൽ അവയ്ക്കു ഹൃദയത്തിലേയ്ക്കു കടന്നുചെല്ലുവാൻ, അവിടെ പരിവർത്തനമുണ്ടാക്കുവാൻ ശക്തിയില്ല. ചമൽക്കാരപ്രഭകൊണ്ടു ഹൃദയത്തിൽ അനന്ദരശ്മികൾ വീശുവാൻ ഈ-വി-ക്കു കഴിയും; എന്നാൽ അവ കേവലം ക്ഷണപ്രഭാചമ്പലങ്ങളാണ്; ഉത്തരജ്വലത്തിൽ ധൂളിയം പൂർവ്വനിലയിൽ അവശേഷിക്കുന്നു. അതിൽ ഒന്നും തടയിനിൽക്കുന്നില്ല. നയനാനന്ദകരമായ ഒരു ഘോഷയാത്ര മുന്നിൽകൂടി കടന്നുപോയതിന്റെ പ്രതീതി മാത്രമേ ഈ.വി.യുടെ സാഹിത്യം വായനക്കാരനിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നുള്ളൂ. താളമേളധ്വനികളുടെയും വിനോദകാഴ്ചകളുടെയും വർണ്ണപകിട്ടുകളുടെയും മാറ്റൊലികളും നിഴലുകളും സ്ഥിതിപഥത്തിൽ ഉണ്ട്. പക്ഷേ അവിടെ തീർന്നു വായനക്കാരന്റെ അനുഭൂതി. ഈ.വി. മസിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്; എന്നാൽ വായനക്കാരനെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുകയോ ഉയർത്തുകയോ അലോചിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല.

പരിമാസസ്വഭാവക്കാരായ സാഹിത്യകാരന്മാരിൽ സാധാരണ കാണുന്ന വികാരശൂന്യതയും ത്വന്മാർത്ഥത കുറവുമായിരിക്കണം ഈ. വി. യെ ഒരു ചിന്തകനെന്ന നിലയിൽ പരാജയപ്പെടുത്തിയത്. ഇങ്ങനെയുള്ളവർ ലോകത്തിൽനിന്നും മനസ്സാ അകന്നിരിക്കുന്നു. ഒന്നിനോടും അടുക്കുവാനോ ഒന്നിലും മുഴുകുവാനോ അവർക്കു സാധ്യമല്ല. പ്രായോഗികബുദ്ധിയുപയോഗിച്ച് ഹലിത്തക്കാർ പുച്ഛരസത്തെ മറച്ചുവെച്ചിട്ടു കാരുവശാൽ ലോകകാര്യങ്ങളിൽ നല്ലതുപോലെ മുഴുകിയെന്നുവരാം. എന്നാൽ അതൊക്കെ കേവലം ഒരു ഭാവം

മാത്രം. ലോകസംഭവങ്ങൾ അവരെ വികാരാധീനരാക്കുന്നില്ല. വികാരപരതകൂടാതെ ആത്മാർത്ഥമായ ചിന്തയും സാധ്യമല്ല. ഈ. വി. ലോകകാര്യങ്ങളിൽ തികച്ചും മുഴുകിയതായി തോന്നുമെങ്കിലും അതൊക്കെ ഏറെക്കുറെ ഒരു നാടകം മാത്രമായിരുന്നു. ജനങ്ങളോടടുത്തു ജനകാരുണ്യങ്ങളിൽ ലയിച്ചും അടിയും തടയും പ്രയോഗിച്ചും അവസാനിപ്പിച്ചുവെക്കുന്ന അത്രേ ഹൃദയം ജീവിതം കൊണ്ടാടുകതന്നെ ചെയ്തു. എന്നാൽ അതിന്റെ എല്ലാം ഉള്ളിൽ സഹജമായ ഒരു പുച്ഛം ഒളിച്ചിരുന്നു. ഏറ്റവും അടുത്ത സുഹൃത്തിനോടുപോലും ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട ബന്ധുവിനോടുപോലും ഈ പുച്ഛരസം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ചില അഭിരുചികളും ഭേദങ്ങളും മനോരസങ്ങളും ചിലപ്പോൾ ചില സംഗതികളിൽ ഉജ്ജ്വലിച്ചപ്പോൾ ഈ. വി. യും സാമാന്യജീവിതരീതിയിൽ കുറെ ഒക്കെ ഭേദിച്ചു അതിൽ മുഴുകി എന്നു മാത്രമേ പറയാനുള്ളൂ. എത്ര വമ്പിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിലും ഈ. വി. യുടെ സൈപരവിഹാരത്തിനു ചില കുന്തം പരമവും ഐക്യം ഒക്കെ ഭേദമായിരുന്നു. വരോടും സ്വഭാവഭേദങ്ങളുമായിട്ടുള്ള ഐക്യംകൊണ്ടു ഒരു അടുപ്പവും ഉണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും അതൊന്നും യഥാർത്ഥമായ ഹൃദയവേദികയായിരുന്നില്ല. സന്ദർഭമനുസരിച്ചു അവയുടെ നിലപാടുകൾ മാറുകയും ചെയ്തുവന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല പ്രത്യേകമായി ഒരു ഹൃദയ ബന്ധമില്ലാത്തതിനാലും ഈ. വി. വലുതായ ബന്ധം അഭിനയിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ക്ഷണനേരത്തിനുള്ളിൽ ഏതു സ്നേഹിതന്മാരെ വേണമെങ്കിലും സമ്പാദിക്കുവാൻ ഈ. വി. ബഹുവിധതനാണ്. പ്രഥമദർശനത്തിൽ രണ്ടു മൂന്നു ചോദ്യങ്ങൾ; ഇങ്ങോട്ടുള്ള മറുപടികൾ വെച്ചുകൊണ്ടു പൂർവ്വസുഹൃത്തുക്കൾപോലും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു മൂന്നു നാലു നർമ്മാലാപങ്ങൾ, മറ്റൊരു ഹലിത്തക്കാരണങ്ങൾ ഈ. വി. യും ആഗതനും തമ്മിൽ ആത്മസുഹൃത്തുക്കളായിക്കഴിഞ്ഞു. ഇതൊന്നും പ്രത്യേക ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ആയിരിക്കണമെന്നില്ല.

ബാങ്കിലെ നിങ്ങളുടെ നിക്ഷേപം സമുദായത്തിനും രാജ്യത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള സേവനം ആകുന്നു.

ബാങ്ക് നിങ്ങൾക്ക് തൃപ്തികരമായ ഉറപ്പും നല്ല നിരക്കു പലിശയും സകലവിധ ബാങ്കുപ്രവർത്തനങ്ങളും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.

ടി യുണൈറ്റഡ് ബാങ്ക് ഓഫ്

ട്രാവൻകൂർ (ക്രിപ്തം)

ഹെഡ് ഓഫീസ് പാലാ

പലിശനിരക്കടങ്ങിയ വിശദവിവരങ്ങൾ ഹെഡ് ഓഫീസിൽ നിന്നോ ബ്രാഞ്ചുകളിൽനിന്നോ അറിയാവുന്നതാണ്.

ഇൻഡ്യയിൽ എല്ലാ പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളിലും ഏജൻസികൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ജെ. റി. മാട്ടേൽ
(മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ)

ഒരു വിനോദത്തിനു മാത്രം. അളിനെ അപ്പോൾ തന്നെ മറന്നു എന്നും വരാം. പക്ഷേ അടുത്ത സമാഗമത്തിൽ ഒരു ചിരകാലമിത്രത്തെപ്പോലെയാണ് ഈ.വി. അയാളോടു പെരുമാറുന്നത്. വിസ്തൃതിയുടെ കണികപോലും അപ്പോൾസ്ഫുരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ കൗശലത്തിൽ സകല കാര്യങ്ങളും അയാളെക്കാൾ ഉത്തമമായിരുന്നു. തന്റെ ഓർമ്മയെ ശരിപ്പെടുത്തിയാണ് പരിചയം പുതുക്കുന്നതെന്നുള്ള രഹസ്യം വിദഗ്ദ്ധ മനസ്സിലായില്ലെങ്കിലും അടുത്തുനിൽക്കുന്ന സൂക്ഷ്മമെങ്കിലും അറിയുവാൻ പ്രയാസമില്ല.

ഇങ്ങനെ ഉറച്ച ബന്ധം ഒന്നുമില്ലാത്തവർക്കു ലോകത്തെ ഉപരിപ്ലവമായേ കാണുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്നു പറയുന്നതും ശരിയല്ല. നേരേമറിച്ചു മമതാബന്ധം ഒന്നും പ്രത്യേകം ഇല്ലാത്തവരായിരിക്കാം പരമാർത്ഥശക്തന്മാർ. പരിഹാസപടക്കളായ ഫലിതബുദ്ധി കർമ്മങ്ങൾക്കു മിക്കപ്പോഴും അലോചനാശീലരായ കാര്യത്തെ പരമാർത്ഥം കാണുകയും അതു വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവർക്കു അകന്നുനിന്നു കാര്യങ്ങൾ കാണാൻ കഴിയും. അതിൽ പിന്നെ ഒരു സംഗതികൂടി ഉണ്ടായിരിക്കണം. അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ പരിഹാസസേവയും ഫലിതമനോഭാവവും അചഞ്ചലമായിരിക്കണം. നിലപാടുകളുടെ മാറ്റമനുസരിച്ചു അവ മാറരുത്. അവ വ്യക്തിത്വത്തിൽ ചിരസ്ഥായിയായ ലക്ഷണങ്ങളാവാണം. ആ വ്യക്തികളുടെ വിശ്വാസങ്ങളും അഭിരുചികളും ജീവിതരീതികളും തന്നെ തദനുസരണമായിരിക്കും. ഈ. വി. യുടെ കാര്യത്തിൽ ഇതിനു തന്നെയും ഒരു വാദസ്ഥ ഇല്ലായിരുന്നു. ഈ. വി. ഇപ്പോൾ പരിഹസിക്കുന്നതിനെ അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ ആരായിക്കും. ഫലിതബുദ്ധി കാണുന്നതിനെ ഉടനെതന്നെ ഗൗരവപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കും. ആകപ്പാടെ ഫലിതത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലംതന്നെ ഈ. വി. യിൽ വികലമായിരുന്നു.

ഈ ദൈവസ്ഥയാണ് ഈ. വി. യുടെ ജീവിതത്തെ പരാജയത്തിന്റെ വക്കിൽ കൊണ്ടു ചെന്നെത്തിച്ചത്. അഗാധമായ ഒരു ചിന്താസരണിക്കോ, ആദർശയോഗ്യമായ വിശ്വാസത്തിനോ, സമാർത്ഥമായ ജീവിതത്തിനോ, ഈ. വി. അപ്രാപ്യമായതിന്റെ രഹസ്യവും ഇതു തന്നെയായിരുന്നു. ലോകത്തെ വെറുക്കുകയും, പുച്ഛിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസനയെങ്കിൽ അതിനൊക്കെ ഉത്തരം. എന്നാൽ അതു അചഞ്ചലവും അനവ്യയവുമായ ഒരു സരണിയായി നിലനിന്നാൽ മതിയായിരുന്നു. ഈ വി. എപ്പോഴും പതറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ലോകത്തിലെ വനിതയുടെയും പ്രതാപങ്ങളുടെയും നേരെ മുർച്ചയേറിയ പരിഹാസശക്തികൾ പ്രയോഗിച്ച അദ്ദേഹം ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നേതൃത്വത്തിനും ഔദ്യോഗികപ്രഭാവത്തിനും ധനപ്രതാപത്തിനും വേണ്ടി അനവരതം ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. സകലതും ഫലിതമനോഭാവത്തിൽ ചിത്രീകരിച്ചുവാൻ കെൽപ്പുണ്ടായിരുന്ന ഈ. വി. യെപ്പോലെ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യത്തിൽ പരാജയം സംഭവിച്ചപ്പോൾ ഇത്രമാത്രം നിരാശയുണ്ടാവരുതെന്നു വ്യക്തികൾ ചുരുക്കമാണ്. ഇ

ങ്ങനെ പൂർവ്വാപരവൈരുദ്ധ്യത്തിന്റെ ഒരു വിചിത്ര സങ്കലനമാണ് നാം ഈ വി. യിൽ കാണുന്നത്. ജന്മനാ മനോധർമ്മനിർഭരനായ സാഹിത്യകാരനായിരുന്ന ഈ വി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുവാൻ അഭിലഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. വെങ്കിൾ, കാലയവനികയിൽ മറഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യശഃകായം ഇന്നത്തേക്കാൾ എത്രയോ മടങ്ങ് പ്രഭാവം വിതറി പരിലസിക്കുമായിരുന്നു! ഈ വി. യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ വിട്ട് നിഷ്പ്രഭമാക്കു പിന്നാലെ ഓടി. വലിയ ഉദ്യോഗത്തിൽ കൊഴുത്ത ശമ്പളം വാങ്ങിയും, രാഷ്ട്രീയമണ്ഡലത്തിൽ പ്രാമാണ്യം നേടിയും, ജീവിച്ചാൽ അതായിരിക്കും ജന്മസാഫല്യ പ്രഭവമെന്ന് അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി, താൻ ആരായിച്ചു ആരെയെങ്കിലും സാഹിത്യത്തെ കേവലം ഒരു ഉപകരണം മാത്രമായി സ്വീകരിച്ചിട്ട്, യുദ്ധത്തെ പ്രതാപൈശ്വര്യങ്ങളുടെ പിന്നാലെപോയി. ഉദ്ദേശിച്ച നിഷ്പ്രഭം കയ്യിൽ കിട്ടിയില്ല; പ്രകൃതിദത്തമായുണ്ടായിരുന്ന ദിവ്യതയെ കടലിൽ കളയുകയും ചെയ്തു.

പ്രായോഗികജീവിതത്തിൽ നേട്ടത്തിനാവശ്യമായ കരുക്കളും ഈ വി. യ്ക്കു കുറവായിരുന്നു. എങ്കിലും, എപ്പോഴും അദ്ദേഹം ചുറ്റുകൾ വട്ടുകൊണ്ടുതന്നെ കാലം കഴിച്ചു. പരിഹാസ പട്ട ആരെയും പ്രത്യേകം സ്നേഹിച്ചില്ല. ആരും അദ്ദേഹത്തിൽ ഒട്ടുവിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. പലരേയും സ്നേഹിക്കുന്നതായി ഈ വി. ഭാവിച്ചു. പലരും അങ്ങോട്ടും ഭാവിച്ചു. പക്ഷെ ഒടുവിൽ ലോകത്തിന് ഈ വി. യേയും, ഈ വി. യ്ക്കു ലോകത്തിനേയും മനസ്സിലായി. അങ്ങിനെ അവർ പരസ്പരം വഞ്ചിതരായി കഴിഞ്ഞതേയുള്ളൂ.

സാഹിത്യത്തേയും ഈ വി. കാൽക്കുമായി കരുതിയില്ല. അതിൽ ഉള്ളഴിഞ്ഞു വിശ്വസിച്ചില്ല. അത് കേവലം ഒരു ഉപകരണമായിരുന്നുവെന്നു മേൽ സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. നേരെമറിച്ചു അതൊരു ജീവിതസരണിയായിത്തന്നെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ വി. യുടെ സാഹിത്യപരവി എത്രയോ സമുന്നതമായിരുന്നേനെ. ഒരു പക്ഷെ കൃതികളുടെ സംഖ്യ ഇന്നത്തേതിൽ കുറവാകുമായിരുന്നുവെങ്കിലും അവയുടെ സ്വഭാവവും അന്തസ്സാദര്യവും ഇപ്പോഴേക്കാൾ വളരെമെച്ചമാകുമായിരുന്നു. കാളേജ് വിട്ടതിനുശേഷം പഠനകൃത്യമെന്നുള്ളത് താൻ നിശേഷം ഉപേക്ഷിച്ചു എന്ന് അദ്ദേഹം തന്നെ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. വാസനാസമ്പന്നനാണെങ്കിലും ഒരു സാഹിത്യകാരന്റെ ഉൽക്കർഷമാർഗ്ഗം അതോടെ അടയുകയാണ് ചെയ്തത്. അഭിരുചികളെങ്കിലും രാഷ്ട്രീയ പ്രാമാണ്യമുള്ള തീവ്രപരിശ്രമത്തിനും ധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കും സമയം വ്യയം ചെയ്തു ഈ വി. യ്ക്കു സാഹിത്യത്തെ അത് അർഹിക്കുന്ന ഭക്തിയോടെ ആരായിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മുൻപ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ധനാഗമം അദ്ദേഹത്തിൽ കുടികൊള്ളാതിരുന്നതിന്റെ പ്രത്യേക കാരണം

വിവിധ കാര്യവ്യഗ്രതകൾക്കിടയ്ക്കുള്ള സാമൂഹികപ്രവൃത്തികളായിരുന്നു. ഇവയുമൊക്കെ ഈ വി. എഴുതിയതുകൊണ്ട് അവ ഭൗതികസമുൽപ്പന്നങ്ങൾ സഹായിക്കുമെന്നുള്ള വിചാരംകൊണ്ടുമാത്രമാണ്. അവ നിർവഹിച്ചതോ മറ്റു കാര്യങ്ങൾക്കുള്ള സമയം കവർന്നെടുത്തു്, നേരെ മറിച്ച് പ്രയോജനപ്രദമായ ക്രമംതന്നെ സാമൂഹ്യത്തെ ആയിച്ച്, സാമൂഹ്യംകൊണ്ടു ജീവിച്ചിരുന്നവെങ്കിൽ ഒരു പക്ഷേ ഈ വി. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ നാമം അഭിമാനകരമായ, നിമഗ്നമാണെന്നു സമാജികന്മാർ, പൊതുക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ (അവയിൽ പ്രസ്താവയോഗ്യമായ വല്ല നേട്ടവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നെന്നുതന്നെല്ല) ഒരു പക്ഷേ ഉച്ചരിച്ചുപോകുകയില്ലായിരുന്നവെങ്കിലും മലയാള സാമൂഹ്യത്തിൽ ഇന്നത്തെക്കാൾ അനേകമെടുത്തു് ആരാധനീയമായി കരുതപ്പെടുകയിരുന്നു. എത്ര അസാധാരണവും അമൂല്യവുമായ ഒരു പ്രതിഭാമണ്ഡലമാണ്, പോകേണ്ടവഴി പോകാതിരുന്നതിനാൽ, അതിന്റെ യഥാർത്ഥമാനാർത്ഥം വെളിപ്പെടാതെ നില്ക്കുവാനായി പോയിത്തീർന്നുപോയതു്!

സോമനാഥവടിക

സ്വപ്നസ്വപ്നം, ശീഷ്വസ്വപ്നം, മുതലായവയെ പരിഹരിച്ച് ധാരാളമായും രതിസുഖവും വളർത്താൻ വിശേഷം. ഒരു മാസത്തേക്ക് 7 രൂ.

അജമാംസരസായനം

എല്ലാവിധ ക്ഷീണത്തെയും പരിഹരിച്ച് പരിപൂർണ്ണ ആരോഗ്യം നേടുവാൻ ഉത്തമം. റാത്തൽ 1-ക്ക് 5 രൂ.

വൈദ്യകലാനിധി, പി. എൻ. പിള്ള, സർക്കാർ ആയുർവ്വേദ വൈദ്യശാല, പൊൻകുന്നം A. O.

കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി P. O.

N. B. പഴകിയ രോഗങ്ങൾ ഉത്തരവാദിത്വത്തിന്മേൽ സുഖപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

ദി ഗ്രാൻഡ് ഇന്റസ്റ്റൈൻബാങ്ക് (ക്രിപ്സം)

ഫെഡറേഷൻ - കൊല്ലം

ബ്രാഞ്ചുകൾ: - കൊല്ലം & വടശ്ശേരിക്കര ഡയറക്ടർമാർ

മെസ്സേഴ്സ് കെ. റവീ. എസ്റ്റേറ്റ്, കരിമ്പനാൽ, പട്ടാൻപുറം, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി.
" കെ. മൈതീൻകുഞ്ഞ് ഇച്ചംവീട്ടിൽ, കാഷ്യൂവൽ സ്പോർട്ട്സ്, കൊല്ലം.
" എം. പി. ഫർണാണ്ടസ്, കാഷ്യൂവൽ റവീ. എസ്റ്റേറ്റ് സ്പോർട്ട്സ്, കൊല്ലം.
" റവീ. സി. തൊമ്മൻ ബി. ഏ. റിട്ട്.
ഗവ: സെക്രട്ടറി, കോട്ടയം.

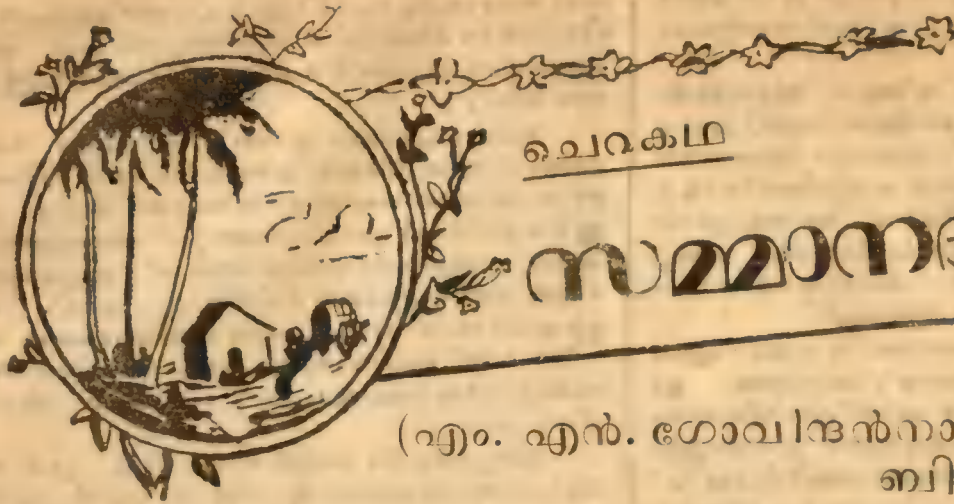
മെസ്സേഴ്സ് കെ. എസ്. സ്റ്റീവ്സ്, പൊട്ടംകുളം പട്ടാൻപുറം, മുണ്ടക്കയം.
" എ. എസ്. റാവുത്തർ മെർച്ചന്റ് പുനച്ചൂർ.
" പി. റവീ. ഫെബിയാൻ, കണ്ടാശ്ശൂർ, പുനച്ചൂർ.
" പീറ്റർ ഡി. ക്രിസ്റ്റ് കണ്ടാശ്ശൂർ, പുനച്ചൂർ.
" എം. സി. മാത്യു ബി. ഏ. ബി. എൽ. മാളിയേക്കൽ, മാഞ്ഞൂർ.

ആകർഷണീയമായ നിരക്കിൽ ഡിപ്പോസിറ്റുകൾ സ്വീകരിക്കപ്പെടും എല്ലാവിധ ബാങ്കിംഗ് പാടുകൾ നൽകപ്പെടുന്നതാണ്.

ചെയർമാൻ,
കെ. റവീ. എസ്റ്റേറ്റ്, കരിമ്പനാൽ.

സെക്രട്ടറി,
എം. സി. മാത്യു ബി. ഏ. ബി. എൽ.

(എം. എൻ. ഗോവിന്ദൻനായർ
ബി. ഐ. ബി. എൽ.)

ഭൂമിയിലും ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂളിന്റെ വാർഷികദിനാഘോഷം അന്നായിരുന്നു. ആ സ്കൂളിലെ വിദ്യാർത്ഥികളും അദ്ധ്യാപകന്മാരും എന്ന വേണ്ട അവിടുത്തെ തുപ്പുകാരൻ വരെ ആ ദിവസത്തെ അത്യാധികം ആകാംക്ഷയോടെ കൂടിയിരുന്നെന്ന് അറിയിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടും അദ്ധ്യയനം തുടങ്ങിയപ്പോൾ മുതൽ ഒരു ധൂപമെടുത്തപ്പോൾ ആ സമയം അവരുടെ മുമ്പിൽ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നവർ അദ്ധ്യയനം തുടങ്ങുന്നത്. ആ ദിവസത്തിന് ഒരു മാസം മുമ്പെടുത്തിയതാണ്. പഠിത്തം ഉപേക്ഷിച്ചപ്പോഴും വാർഷികദിനാഘോഷം അന്നുതന്നെ തുടങ്ങിയിരുന്നതിനാൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഏർപ്പെട്ടു. അതിലേക്കുവന്നവർ എല്ലാവരും പാർക്കിൽ പോകാതിരിക്കാനുള്ള ഒരുപാടായും ചില മിടുക്കന്മാർ ഈ അവസരം ഉപയോഗിച്ചു. സ്കൂൾകാമ്പ് വളരെ വൃത്തിയാക്കുക, സ്കൂളും പരിസരങ്ങളും അലങ്കരിക്കുക, പ്രസംഗങ്ങൾ കാണാപാഠംപഠിക്കുക, മൽസരങ്ങളിലും നടത്തുക, ചെറുകഥകൾ, കോലടികളും, നൃത്തം മുതലായവ പരിശീലിക്കുക എന്നിങ്ങനെ വിദ്യാർത്ഥിനിവിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ധാരാളം ജോലികളായിരുന്നു. അതിന്റെയെല്ലാം പരിസ്ഥിതി അന്നാണ്. ഓരോ ചടങ്ങും വിജയകരമാക്കുവാൻ ഓരോരുത്തരും അഹമഹ മികയാ പരിശ്രമിച്ചു. ആ ദിവസത്തെ ചടങ്ങുകളിൽ ഏർപ്പെട്ടവർക്കു മാത്രം നിർവ്വഹിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒന്നിനും കൊള്ളരുത്തായവരായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടു.

അന്ന് ഏറ്റവും കൂടുതൽ അഭിനന്ദനത്തിനും സംതൃപ്തിക്കും അർഹമായ വിദ്യാർത്ഥികൾ, അക്കാലം ഓരോ ക്ലാസിലും ഏറ്റവും കൂടുതൽ മാർക്ക് കിട്ടിയവരും, സർവ്വകലാശാലയിൽ സമ്മാനത്തിന് മുമ്പായവരാണ്. അവരാണ് "അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെയും നാട്ടുകാരുടെയും കണ്ണിലുണ്ണികൾ. അവരെപ്പോലെയാകാനാണ് മാതാപിതാക്കൾ കൊച്ചു കുട്ടികളോടു നിത്യവും ഉപദേശിക്കുന്നത്. ആ സർവ്വതീമനീശത്തിന്റെ അഭിമാനസ്തംഭങ്ങളാണ് അവർ. അന്ന് അവർക്കു ലഭിച്ച സമ്മാനങ്ങളായി സമ്മാനങ്ങൾ കിട്ടും. ആ സമ്മാനങ്ങൾ അവരുടെ ഉന്നതമായ ഭാവിജീവിതത്തി

ലേക്കുള്ള സാധനങ്ങളാണ്. ഭാഷയിലെ ഉത്തമപരരത്നങ്ങളിലേക്കുള്ള അധികാരപത്രങ്ങളാണ്. ആ മാതൃകാവിദ്യാർത്ഥികൾ അന്നു അന്നിങ്ങനെ മുൻവണ്ണകളിൽ സ്ഥലം പിടിക്കും.

ആ സ്കൂളിലെ ഒരു പൂർവ്വികവിദ്യാർത്ഥിയും വ്യവസായപ്രമുഖനും, അനേകം തോട്ടങ്ങളുടെയും ഫാക്ടറികളുടെയും ഉടമസ്ഥനുമായ മി. കെ. പി. വാഴക്കുഴി എന്ന മാനന്മനോഹരനായ അന്നത്തെ പൊതുയോഗത്തിന് അദ്ധ്യക്ഷനായി വരിച്ചിരുന്നു. സ്കൂളിലെ പൂർവ്വികവിദ്യാർത്ഥിയെന്നുള്ള അവകാശം പാഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ടു സ്കൂളിന് ഒരു നല്ല തുക സംഭാവന ചെയ്യിക്കുന്നതിനും, പരിശ്രമശീലംകൊണ്ടു ഉയർന്ന നിലയിലെത്തിയ മഹാനായ ആ പൂർവ്വികവിദ്യാർത്ഥിയെ ഒരു മാതൃകയാക്കി തന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മുമ്പിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനും ഈ അവസരം ഉപയോഗിക്കണമെന്ന ഹെഡ് മാസ്റ്റർ വളരെ നാർദ്ദമുതലേ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതാണ്.

മീറ്ററിംഗ് തുടങ്ങുന്നതു പകൽ 3 മണിയാണ്. രണ്ടു മണിക്കു തന്നെ ഭൂരിഭാഗം വിദ്യാർത്ഥികളും സ്കൂളിൽ നിന്നുകൊടുത്ത ലഘുഭക്ഷണവും കഴിച്ചു റോളിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചുകഴിഞ്ഞു. വാളൻറിയാന്മാർ വിചിത്രമായ ബാഡ്ജുകളും കുത്തി ഹാൻ മുതൽ ഗേറ്റുവരെ അണിനിന്നു. സ്കൂളിലെ സ്കൗട്ടുകൾ റോഡിൽ നിന്നു സ്കൂൾ വളപ്പിലേക്കു കയറാനുള്ള പടകളിൽ ഇരുവശത്തും അററൻ അണിനിന്നു നിലകൊണ്ടു. അവർ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന മുളവടികൾ കൊണ്ടുള്ള പന്തലിനു കീഴെ കൂടെയാണ് അദ്ധ്യക്ഷൻ സ്കൂളിലേക്കു കയറിപ്പോകുന്നത്.

മണി കൂടും മുന്നടിച്ചപ്പോൾ അദ്ധ്യക്ഷന്റെ മുന്നോട്മരമായ ബ്ലക്ക് കാർ സ്കൂളിന്റെ പടിഞ്ഞാറുവശത്തു നിന്നു. സ്കൗട്ട് സംഘം വടികൾ ഉയർത്തി. അദ്ധ്യക്ഷൻ കാറിൽ നിന്നിറങ്ങി. സകലകണ്ണുകളും ആ മഹാപുരുഷനിൽ പതിഞ്ഞു. ആട്രിബ്യൂട്ടം, മുപ്പുകുറഞ്ഞ കാപ്പിപ്പൊടിയിലൂടെ ഫീറം, ഒരു കുട്ടിയായപ്പോൾ വെണ്ണയും, വാളൻറിയാൻ സോപും കയ്യിൽ വലിയ ചുരുട്ട്. മുളൻപന്നിയുടെ മുളപ്പോലുള്ള തലമുടിയുടെയും മൂക്കിനു താഴെ മാത്രം പരിമി

തപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കുറ്റമീശയുടെയും നിറം മഞ്ഞ ചൂരിക്കുന്നതു ഏല്പാഴും ഈ പുക ഏൽക്കുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കണം.

അല്പക്ഷണം ഹാരമണിയിക്കാൻ മുഖോടുത്ത ഹെഡ് മാസ്റ്റർക്കു തന്റെ മുഖത്തേക്കു വന്നടിച്ച പുകയോടു തലകറക്കമുണ്ടായി. പുകയില യാതൊരു രുചിയും ഉപയോഗിക്കരുതെന്നു വിദ്യാർത്ഥികളെ ഉപദേശിക്ക മാത്രമല്ല സ്വജീവിതം കൊണ്ടു ഉദാഹരിക്ക കൂടി ചെയ്തുകൊണ്ടു ഹെഡ് മാസ്റ്റർക്കു അല്പക്ഷണം ധർമ്മപാതം വളരെ അശോചകമായിത്തീർന്നു. എന്തുചെയ്യും അല്പക്ഷണം വളരെ?

അല്പക്ഷണം പട്ടാറ്റുമാറ്റത്തിൽ കയറി പ്രധാനകസാലയിൽ ഉപവിഷ്ടനായി. അന്നത്തെ പ്രസംഗകരായി വന്നിരുന്ന ഒരു സംസ്കൃത വിദ്വാനും ഒരു അദ്ധ്യപകനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇരുവശത്തും പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടു. അസ്ഥലത്തെ ലത്തീൻ പള്ളിയിലെ സ്തംഭത്തിന്മേലായിരുന്ന മൂപ്പന്മാരും സ്ഥലത്തെ ഏറ്റവും വലിയ ജന്മിയായ നമ്പൂരിപ്പാടിനും പട്ടാറ്റുമാറ്റത്തിൽ തന്നെ ഇരിക്കുകയും നൽകാൻ നയത്തോടെ ഹെഡ് മാസ്റ്റർ മറന്നില്ല.

അല്പക്ഷണം വലത്തുവശത്തു മൂപ്പന്മാരും ഇടത്തുവശത്തു നമ്പൂരിപ്പാടും ഇരുന്നു:- അങ്ങനെ യോഗമാരായി.

ഇത്തരം പ്രാർത്ഥന, സ്വാഗതഗാനം; ഇവയ്ക്കു ശേഷം സ്കൂളിലെ ഒന്നാമസ്തീയന്റെ സ്വാഗത പ്രസംഗം നടന്നു. അല്പക്ഷണം പറ്റാറി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ സത്യവചനങ്ങൾ കേട്ടാൽ പണ്ടത്തെ രാജസഭസ്സുകളിലെ വൈതാളികന്മാർ പോലും ലജ്ജിച്ചു തല താഴ്ത്തുമായിരുന്നു. പ്രധാന നിവേദ്യം കഴിഞ്ഞു ബലിക്കല്ലിൽ തൂക്കുന്നതുപോലെ പ്രസംഗകന്മാർക്കും ചില ചില്ലറ സ്തുതിക്കണമെന്നും കിട്ടി.

അടുത്തതു അല്പക്ഷണം ഉപകൃതപ്രസംഗമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ചുരുട്ടു വായിൽ നിന്നെടുത്തു താഴെയിട്ടു. അതു വീണതു പട്ടാറ്റുമാറ്റത്തിൽ വിരിച്ചിരുന്ന രത്നകംബളത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നു. അതിന്റെ ഉടമസ്ഥനായ രക്ഷാകർത്താവ് അയ്യോ! എന്ന പറഞ്ഞു നെഞ്ചിൽ കൈ വെച്ചു പോയി. ആ ചുരുട്ടിന്റെ ജീവൻ ഒറ്റാലുവിട്ടു കൊണ്ടു അല്പക്ഷണം തകർത്തു കളഞ്ഞു. പുറകെ കാക്കിച്ചു ഒരു തൂപ്പ്! രത്നകംബളത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ അറിയാതെ

മാടിയെഴുന്നേറ്റു പോയി. ഇത്ര പറഞ്ഞിട്ടെന്തു മല മീറാതിനു വേണമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അതു എടുത്തു കൊണ്ടു പോകാൻ ചെറുക്കനെ അനുവദിച്ചതു തന്നെ തെറ്റു്.

ഉപകൃതപ്രസംഗം തുടങ്ങി. “പ്രിയപ്പെട്ട കൊച്ചുങ്ങളേ! വാല്യന്മാരെ! ഇന്നിവിടെ വന്നു നിങ്ങളുടെ രക്ഷാപ്രദനാകണമെന്നു നിങ്ങളുടെ ഹെഡ് മാസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ സാദു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാനുറഞ്ഞു എന്നു അല്പക്ഷണം സാരോ? നമ്മുടെ അഭ്യർത്ഥന നിങ്ങളുടെ പ്രസംഗം മറിഞ്ഞു കൂടാ എന്നു്. പട്ടാറ്റു ചെയ്യാൻ സാദു പറഞ്ഞു ഇതിനാൽ ഞങ്ങളുടെ വിടെ വന്നു ഒന്നിരുന്നോ മതി. ബാക്കിയൊക്കെ ഞങ്ങളുനോക്കിക്കൊള്ളാം എന്നു്. അങ്ങനെ ഞാനിവിടെ വന്നു.....

അല്പക്ഷണം നടൻ ഭാഷയിലുള്ള പ്രസംഗം കുട്ടികൾക്കു വളരെ രസിച്ചു. വല്ല കുടിച്ചാൽ പൊട്ടാത്ത സംസ്കൃതമോ ഇംഗ്ലീഷോ ആയിരിക്കുമെന്നു അറിവ് വിചാരിച്ചു ഉപകൃതപ്രസംഗം നല്ല ഭാഷാപാകത്തിൽ വരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ കുട്ടികൾ ഡെസ്കുകളിൽമുന്നോട്ടുത്തു് ഒത്തശ്രദ്ധരായി ഇരുന്നു. അല്പാപകന്റെ തോട്ടങ്ങളിലെ കൂലിക്കാർ പോലും ഇത്രമാത്രം ശ്രദ്ധയോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രവിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കയില്ല. അദ്ദേഹം തുടർന്നു:- ഞങ്ങളൊക്കെ പഠിക്കുന്നോൾ ഇത്രകൊച്ചുപിള്ളെരൊന്നുമല്ല. മീശവന്നോരും പെണ്ണുകെട്ടിയോരും ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ തന്നെ ഫിഫ്ത്തിൽ ധൂന്നാമത്തെ കൊല്ലം പഠിച്ചപ്പോൾ ഒരു കൊച്ചിന്റെ തന്തയായിരുന്നു. അന്നും ഇപ്പോഴത്തെ പോലെ പെൺപിള്ളേരും ക്ളാസിലുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അതിലും പലതിലും രണ്ടും മൂന്നും പിള്ളേരുടെ തള്ളയാകാൻ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ ചിലതിനൊക്കെ ഞങ്ങൾ പേരിടും. ഒന്നിനു കുട്ടത്തി, മാക്രി, മറ്റൊന്നിനു കുതിരപ്പുഷ്പി, വേറൊന്നിനു കുയവായ്—” കുട്ടികൾ അർപ്പ വിളിച്ചു രസിച്ചു. അതു കണ്ടു അല്പക്ഷണം സന്തോഷം വർദ്ധിച്ചു. പക്ഷെ പെൺ കുട്ടികൾ വല്ലാതെ വിഷമിച്ചു പോയി. അല്പക്ഷണം നിർദ്ദേശിച്ചു പേരുകൾ അവരിൽ ചിലർക്കുപിറേദിവസം മുതൽ കിട്ടുമെന്നു തീർച്ച.

അല്പക്ഷണം സ്പീരിട്ടു കയറി. അദ്ദേഹം തുടർന്നു. “അന്നു ഞങ്ങൾക്കൊരു വെളുപ്പിച്ച സാരോണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ ബീഡി വലിക്കുന്നതു കണ്ടുകൂടാ. അതിനു ഞങ്ങളുടെ ക്ളാസു വിട്ടുവെക്കു് ക്ളാസു മറ്റിമുഴുവൻ പുക വിട്ടിട്ടു ബീഡിയും എറിഞ്ഞു ചുമ്മാതിരുന്നു കളയും. അതിനാൽ വന്നങ്ങു ലഹളയും തുടങ്ങും. വലു മോണിട്ടും ഞങ്ങളുടെ പേരു പറഞ്ഞാൽ അന്നു തീരും അവന്റെ കഥ. പിന്നൊരു ചാക്കോ സാദു് അന്നോ അതിനാൽ നമ്മുടെ കടിക്കുന്നതുപോലെയാ. ഒരിക്കൽ ഞാൻ പുളിക്കാരന്റെ കസേരയുടെ നാലുകാലിന്റെ താഴെയും ഒരൊ പുനയ്ക്കു ഫിറു ചെയ്തു വെച്ചു. അതിനാൽ വന്നിരിക്കുകേം.....”

ബാക്കി കേൾക്കാൻ സാധിക്കാത്ത വിധം കുട്ടികൾ അതു വിളിച്ചു. ഹെഡ് മാസ്റ്ററും അസിസ്റ്റൻറും

സാത്തപനം

(തിരുവല്ലാ എൻ. കേശവപിള്ള)

1

എന്മണിപ്പെരുതലേ, നിയ്യിവണ്ണം
വിമ്മിക്കരഞ്ഞു വിളിച്ചിടായ്ക.
പാഴിൽ നിൻ ഭീരുസ്ഥരം ശ്രവിക്കെ
പാരിന്ന കോപമണൻവെങ്കിൽ:-
ആലോല ഭാഗ്യം ഭൂജിച്ചനിൽക്കും
മേലാളർ നിന്നെ ശപിച്ചവെങ്കിൽ!!
പട്ടിണികൊണ്ടു മെലിഞ്ഞ നിന്നെ-
കഷ്ടതയിങ്കൽ തളന്ന് നിന്നെ
നിഷ്ഠൂരമീനിലയ്ക്കുന്നകണ്ടു
പൊട്ടിത്തകരുന്നിതെന്റെ ചിത്തം.
എന്നാദരത്തിൽപ്പിറക്കമൂലം
ഇന്നുനീയേവമധഃപതിച്ചു
നിൻപിറവിക്കഭിലാഷമേന്തി
നിന്ന ഞാനിന്നപരാധിനിയായ്!

11

ദേവന്റെ സന്നിധി നിരൂപെയ്ക
നീ വന്നുണഞ്ഞ മോരുമുളവിൽ
അന്നന്ന നീ വളന്നെൻവയറിൽ
സുന്ദരസ്വപ്നംകണക്കെമിന്നി.
ആശിച്ചുപോലെയാ രാവിൽ നീയേൻ
കുളേശത്തിൽനിന്നു പിറന്ന മണിൽ
താഴത്തുവയ്ക്കാതെ ഞാനെടുത്തു
താലോലമാടിയ്ക്കു യായിനിന്നെ.
നിത്യമുയന്ന ചരന്ന നിന്ന
മൽസ്തനകംഭങ്ങൾ നിന്റെ ചുണ്ടിൽ.
നിത്യമെന്നുള്ളിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നു-

നിന്മുഖപ്രേമസുധാവിശേഷം.
നിന്നുനീനയ്യോ! നിനച്ചിടമ്പോ-
ളിന്നും നടുങ്ങുന്നിതെന്റെ ചിത്തം
അമ്മഹാനുഭായിരുന്നവെങ്കിൽ
നമ്മൾക്കൊരുത്വമായിരുന്ന.
കഷ്ടമാഭാഗ്യം കടന്നുപോയി
കണ്മണി, നമ്മൾ ദരിദ്രരായി!
എങ്കൾക്കു കഴിവു പോരാ
തങ്കമേ നിന്നിൽ സുഖം പുലർത്താൻ.
മാറുള്ള വീട്ടിലെ ദാസ്യവൃത്തി
കൊന്നിന്നുപോയുമുതകുകിട്ട.
ചുറ്റിച്ചും വാഴും കണ്മേൻ, നമ്മെ-
പ്പൊരിപ്പൊഴിപ്പ പരക്കുവാക്യം!

111

നിന്നെപ്പോൽ വാടിക്കൊഴിഞ്ഞുപോവ-
തൊന്നല്ല രണ്ടല്ല ജീവിതങ്ങൾ-
നിന്നെപ്പോൽ നിറ നശിച്ചിടുന്ന-
തൊന്നല്ല രണ്ടല്ല സൗഹൃദങ്ങൾ-
പരിമേതവിശാലമത്ര
പാവാങ്ങുണ്ടും പട്ടിണിക്കാർ.
നാമതിൽപ്പെട്ടനശിക്കെയെങ്കി-
ലീമന്നിനെത്തൊരു നഷ്ടമുള്ള.
എന്മണിപ്പെരുതലേ നിയ്യിവണ്ണം
വിമ്മിക്കരഞ്ഞുവിളിച്ചിടായ്ക.
നിൻവിളികേൾക്കുവോരില്ല പാരിൽ
നിൻവിശപ്പിന്നു വിരാമമില്ല.
നിൻവിധിതീർക്കുവാനില്ല നീതി-
നിന്ദിതമത്ര പതിത ജനം!

നാലും വിഷണ്ണരായി. അല്പക്ഷൻ വാതിലിൽ കൂടി
കയറിയപ്പോൾ ഡിസിപിളിൻ ജനൽ വഴി പുറ
ത്തു ചാടിയതായി സരസനായ മുൻജി പറഞ്ഞതു
ഹെഡ് മാസ്റ്റർക്കു രസിച്ചില്ല. അടുത്ത ദിവസം
മുതൽ ആ സ്കൂളിൽ നടക്കാൻ
പോകുന്ന കുസൃതിത്തരങ്ങൾ ഓരോ അല്പാപകന്മാ
ർ അവരന്ന. ഉപക്രമക്കാട്ടുവീ സഭസ്യയുടെ ഉത്സാ
ഹപ്രകടനങ്ങളായ പാറക്കെട്ടുകളിൽകൂടി കുത്തിമറി

ഞ്ഞു തകർത്തൊഴുകുകയാണ്. "അന്നു വല്ല പഠിത്ത
ക്കാൽ ചില പിള്ളേരുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നൊരയ്യവി
ജ്ഞ. അന്നയാളിങ്ങ്ളീച്ച് പറന്നുതുകേട്ടാൽ കിളി
കിളിപോലെയാ. പിന്നൊരു കൃഷ്ണയ്യൻ. സാറു
കണക്കിടാത്തതാമസം, അതിയാൻ ചെയ്യുകയും.
സാറനേപ്പോലും കണക്കു പഠിപ്പിക്കും. അന്ന് ഈ
ഞാനൊണ്ടല്ലോ, കണക്കിന്നും ഇങ്ങ്ളീജിനമെല്ലാം
വെറും മണ്ടനാ. അങ്ങനെ തോറുതോറു കിടക്കുക

യാ. ഞാൻ ഫിഫ്ത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ കൊല്ലം പഠിക്കുമ്പോൾ, ഞങ്ങളുടെ കർമ്മവിജ്ഞാപനവും “എടാ വാഴക്കുഴിയിലെ ചെറുകാ! നീ പതുക്കെ നെരങ്ങിനെരങ്ങി സിക്സിലെത്തുമ്പോഴേക്ക് അയ്യമ്പിള്ളം കൃഷ്ണയ്യരും പഠിച്ചു ബി എ പാസ്സായിവന്ന് നിന്റെ വാദ്യോപകരണം” എന്ന്. പാവം അയ്യമ്പിള്ളം കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം പഷ്ണിയിലേക്ക് ചെന്നെത്തുകേട്ടു. കിഷ്ണയ്യൻ ഒരു ഗ്രാൻഡ് പള്ളിക്കൂടത്തിൽ വാദ്യോപകരണം പഠിക്കുകയും ചെയ്തു. മാസം ശമ്പളം രൂപാ പത്തു് അതിൽ പത്തു് അരച്ചുകൊടുത്തു! അന്നു പഠിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് ഈ എനിക്ക് എന്താ ഒരു കുറവു് പറയിൻ! അന്നു താമസം ചെയ്തിരുന്ന തമ്മിത്തലി. ബീഡിംഗിലായി, നടന്ന ഞാൻ ഇന്ന് ഈ നിലയിലായി. താമസിക്കാൻ രസികൻ ബംഗ്ലാ, സഞ്ചരിക്കാൻ കാർ, ബാങ്കിലാണെങ്കിൽ എട്ടു പത്തുപക്ഷം രൂപ കിട്ടിപ്പോയ്. കിഷ്ണയ്യനേക്കാൾ കൂടുതൽ ശമ്പളമുള്ള പത്തായിരംപേരു് എന്റെകീഴിൽ ശമ്പളത്തിലുണ്ടാണു്. പാത്തംപോലും പഠിത്തം! എന്തിനാ ഈ കൊള്ളരുതാത്ത പഠിത്തം? പഠിച്ചുപഠിച്ചു മണ്ണെണ്ണവിളക്കിന്റെ പുകയുമെല്ലാം തലയിൽ കയറ്റി വെളിച്ചത്തുവെളി മണ്ണിനും, ചാണകത്തിനും കൊള്ളരുതാത്ത, ജോലിയൊന്നും ചെയ്യാൻ മനസ്സില്ലാതെ തെക്കുംവടക്കും നടന്നുനശിക്കുക. നിങ്ങളാക്കെ ഓടണം, ചാടണം, തിന്നണം, കുടിക്കണം, വേണമെങ്കിൽ തമ്മിത്തലിനും, കൊള്ളാനും കൊടുക്കാനും ചെയ്യാവണം. ഈ ലോകത്തിൽ പൊസ്റ്റുകൾ മറ്റുമല്ല കാര്യം, ജീവിക്കാനു പഠിക്കേണ്ടതു്. ഈ വലു പഠിത്തക്കാരനൊക്കെ പള്ളിക്കൂടത്തിന്നു വെളിച്ചിപ്പിറങ്ങി വരുമ്പോൾ വെളിച്ചം കൊണ്ടാൽ വാടി താഴെ വീഴും. അന്നുങ്ങളേപ്പോലെ ചാകാൻ കൂടെ ഇതുങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇപ്പോഴുള്ള പിള്ളേരും പണ്ടത്തെ ഞങ്ങളുടെയുണ്ടായിരുന്ന പിള്ളേരേപ്പോലെ കൊള്ളരുതാത്ത ആയിത്തീർന്നു എന്നുമാത്രമേ എനിക്കു പറയാനുള്ളൂ!!”

ഒടുവിൽ ഞാൻ വാചകങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഉള്ളിൽ തട്ടി പറഞ്ഞതാണെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പും സ്വരവും വെളിപ്പെടുത്തി. ഈ വാചകങ്ങൾ അതുപോലെ തന്നെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മനസ്സിലും പതിഞ്ഞു. ഒരു സ്വപ്നത്തിൽനിന്നു ഉണർന്നുപോലെ സ്വപ്നം കഴിഞ്ഞാണു് മനസ്സിലാക്കുന്നതിനെ അവർ മുതിർന്നതു്.

പഠിത്തക്കാരായ കുട്ടികളെ എല്ലാവരും പുണ്യരസത്തോടുനോക്കി. അവർക്കു വലുതായ നിരാശയുണ്ടായി. ഭാവിയിൽ തങ്ങൾ അയ്യമ്പിള്ളയേപ്പോലെയും കൃഷ്ണയ്യനേപ്പോലെയും പട്ടിണിക്കോലങ്ങളായി നടക്കുന്ന കാഴ്ച മനസ്സിൽ കണ്ടു് അവർ വിമോചിതരായി. അധികപ്രസംഗികളായ കുട്ടികൾ തലയുയർത്തിപ്പിടിച്ചു. ഭാവിയിലെ വാഴക്കുഴികളായി അവർ തന്നത്താൻ വിഭാവനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

അഭിനയഗാനങ്ങൾ, പ്രഭാഷണങ്ങൾ മുതലായ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ചടങ്ങുകൾ ഒരുമാതിരി ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങി. എന്നാൽ പ്രസംഗങ്ങൾ ഹാളിൽ കോളിളക്കം തന്നെ ഉണ്ടാക്കി. “സാമിത്വത്തിലെ സൗരഭ്യം” ത്തോപ്പുറം ഉപന്യസിച്ച വിഭാവനം, “സാമിത്വവും

നിയമവും” എന്നതിനേപ്പുറം പറയാൻ ശ്രമിച്ച അധ്വാനം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അതിരായ അമർച്ചയെ സൃഷ്ടിച്ചു. കൂവലും, കൈകൊട്ടും ചവിട്ടും കൊണ്ടു്, അവർ പറഞ്ഞതൊന്നും ആരും കേട്ടില്ല. അവർ പെട്ടെന്നുതന്നെ പ്രസംഗം നിർത്തി ഇരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇരുന്നതായിരുന്നു.

ഒടുവിൽ സമ്മാനദാനമായി. മലയാള മുൻഷി സമ്മാനാർഹരുടെ പേരുകൾ വിളിച്ചു.

ഈ സ്കൂളിലെ ഏറ്റവും സൽസ്വഭാവിയായ വിദ്യാർത്ഥിക്ക് ഫെഡ് മാസ്റ്ററുടെ സമ്മാനം—സമ്മാനാർഹൻ രാജവർമ്മനായർ കെ പി: ഫോറം അഞ്ച്, കെ പി രാജവർമ്മനായർ—രാജവർമ്മനായർ ഈ സമ്മാനം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു് ഈ സമ്മാനം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു്—അദ്ധ്യക്ഷൻ അദ്ധ്യക്ഷാവർത്തിൽ സമ്മാനമായ ആ തടിയിൻ പുസ്തകമെടുത്തുകൊണ്ടു് പോയെങ്കിലും താഴെ വെച്ചു. സൽസ്വഭാവത്തിനുള്ള സമ്മാനം വാങ്ങിച്ചു തന്റെ ശോഭനമായ ഭാവിയെ നഷ്ടപ്പെടുത്താൻ തയ്യാറല്ലാത്ത രാജവർമ്മനായർ ഡെസ്കിന്റെ പുറകിൽ കുനിഞ്ഞുകിടന്നു് അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നും സമ്മാന സ്വീകരണത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടു. വിദ്യാർത്ഥികൾ തങ്ങളുടെ ഒരു സാധുസഹോദരനെ ദൈവിക്കൊടുക്കാൻ ഒരുങ്ങിയുമില്ല.

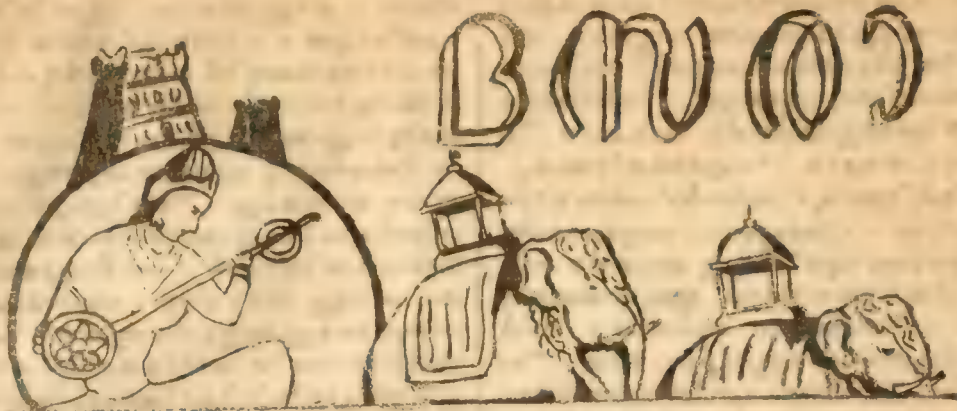
അടുത്തതായി ഓരോ ക്ലാസ്സിൽനിന്നും സൽസ്വഭാവത്തിനുള്ള സമ്മാനം, കൂടുതൽ മാർക്കു കിട്ടിയതിനുള്ള സമ്മാനം ഇവയെല്ലാം സമ്മാനാർഹരുടെ പേരു വിളിച്ചു. ഒരൊറ്റ വിദ്യാർത്ഥിയെങ്കിലും എഴുന്നേറ്റുചെന്നില്ല. ഒടുവിൽ കുട്ടികൾക്കുള്ള സമ്മാനമായപ്പോൾ കുട്ടികളുടെ ഇടയിൽ ഉത്സാഹമായി. കുട്ടിയുടെ ഒരു സമ്മാനവും ഉടമസ്ഥനല്ലാതെ ശേഷിച്ചുതന്നില്ല.

സമ്മാനദാനം എന്ന ചടങ്ങു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തോൽവയുണ്ടു്, സ്വർണ്ണ അക്ഷരവും ധരിച്ച മിൽട്ടണും ഷേക്സ് പിയറും, വള്ളത്തോളും ആശാനും എല്ലാം കുന്നുകൂടി മേശപ്പുറത്തു് അനാഥമായിക്കിടന്നു.

ഉപസംഹാരം വളരെ കാഴ്ചമാത്രപ്രസക്തമായിരുന്നു. ആ മേശപ്പുറത്തു കിടന്ന, ആക്കും വേണ്ടാത്ത പുസ്തകങ്ങളെക്കൊണ്ട്, വളരെ വിലയു് ഉപയോഗ്യമായ ഉള്ളതു നല്ല കട്ടിബന്ധങ്ങളു് നാൾവഴി പേരേട്ടു മുതലായ ബുക്കുകളാണെന്നും, താനും പണ്ടു് ഇതുപോലെയു് പുസ്തകങ്ങളും സമ്മാനം വാങ്ങിച്ചു മൂളാദരമായി ജീവിച്ചെങ്കിൽ ആ പ്ലാറ്റുമാർത്തിലല്ല, ആ ഹാളിൽത്തന്നെ കയറാൻ യോഗ്യതയില്ലാതെ പഴമുറം പോലുള്ള സർട്ടിഫിക്കറ്റും ഏന്തി ഉദ്യോഗം തെണ്ടി നടക്കേണ്ടതായി വരുമായിരുന്നവെന്നും തന്റെ ജീവിതം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കെല്ലാം ഒരു പാഠമായിരിക്കട്ടെ എന്നും പറഞ്ഞു് അദ്ദേഹം നിർത്തി.

അദ്ധ്യക്ഷന്റെ ഈ ഉപസംഹാരം കൂടി കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കു ഫെഡ് മാസ്റ്ററുടെ സകല ശക്തിയും സംഹരിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ബോധം കെട്ടു നിലത്തു വീണു. വീണ വഴി കയറിപ്പിടിച്ചതു് ഒരു വലിയ ബോർഡിലാണു്. “വിദ്യാധനം സർവധനമാൽപ്രധാനം” എന്നെഴുതിയ ആ ബോർഡും കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു് പ്രജ്ഞയറ്റു കിടന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ റെറ്റിയിലുണ്ടായ മുറിവിൽ തന്റെ ചുരുട്ടിൽനിന്നു വീണ ചാ

ഭസരാ

മഹാത്മ്യം

(കെ. ദാമോദരൻ, ബി. ഏ. ബി. എൽ)

ഒന്നുകെ ഇൻഡ്യയിൽ "നവരാത്രി" എന്നും ബംഗാളിൽ "ദുർഗ്ഗാപൂജ" എന്നും ഉള്ള വിവിധനാമങ്ങളാൽ ഭസരാമഹാത്മ്യം ഇൻഡ്യയാകമാനം ആധംബരസമതപിതം കൊണ്ടാടപ്പെടുന്നു. മൈസൂരിലെ ഭസരാമഹാത്മ്യം വളരെ പ്രധാന്യത്തെ അർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ്.

ഒൻപതു ദിവസവും ദുർഗ്ഗാദേവിയുടെ സ്തവനം പാടുന്ന പത്താം ദിവസമായ ഭസരാദേവതിപൂജ സമാപിപ്പിക്കുന്ന അവസാനദിവസം ആകുന്നു.

പുരാതനകാലം മുതൽക്കേ ഭസരാ കർണ്ണാടക ക്ഷേത്രസാമുദായികമഹാത്മ്യമായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. കായികവിനോദങ്ങൾ, സാഹിത്യമത്സരപരീക്ഷകൾ, ക്ഷേത്രസന്നിധിയിലെ മഹാത്മ്യങ്ങൾ, ഗ്രാമീണവിനോദങ്ങളും നാട്യങ്ങളും മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലേയും ഭസരാമഹാത്മ്യത്തിന്റെ ഒരു പതിവായ ലക്ഷണമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ ദിവസത്തിൽ എല്ലാ വീടുകളിലും ബാലികമാക്കു വിഭവസമൃദ്ധമായ സദ്യകൊടുത്തു ബഹുമാനിക്കുകയും ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥന നടത്തുകയും ഓരോ ഗ്രാമത്തിലേയും പതിവാണ്.

ഭസരാദിവസത്തെ വിജയദശമി അല്ലെങ്കിൽ വിദ്യാദശമി എന്നും അത് വിദ്യാരംഭത്തിന്റെ വിജയപതാകാദിനമായും കരുതപ്പെട്ടുപോരുന്നു. ശത്രുവിനോടുള്ള പടവെട്ടലായാലും ശരീരമനുഷ്യസമുജമായ സകല പ്രയത്നങ്ങളുടേയും അന്ത്യമുണ്ടാകുന്നതിനും എടുത്തുവെച്ച് അദ്ധ്വാനം പ്രഥമശ്രദ്ധ നടത്തി.

കൃതജ്ഞതാപ്രകടനത്തിന് നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന ഹെഡ് മാസ്റ്ററുടെ അഭാവത്തിൽ ഒന്നാമസിസ്റ്റൻററുതന്നെ ആ കൃത്യവും നിർവ്വഹിച്ചു.

* കമാലാചാർ സങ്കൽപസൃഷ്ടികളാണ്. ഉദ്ദേശിക്കാതെ വല്ലവരുടെയും ഹാജരായ വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കണം.

ഒന്നുകെ ഇന്ത്യയിൽ "നവരാത്രി" എന്നും ബംഗാളിൽ "ദുർഗ്ഗാപൂജ" എന്നും ഉള്ള വിവിധനാമങ്ങളാൽ ഭസരാമഹാത്മ്യം ഇൻഡ്യയാകമാനം ആധംബരസമതപിതം കൊണ്ടാടപ്പെടുന്നു. മൈസൂരിലെ ഭസരാമഹാത്മ്യം വളരെ പ്രധാന്യത്തെ അർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ്.

ഒൻപതു ദിവസവും ദുർഗ്ഗാദേവിയുടെ സ്തവനം പാടുന്ന പത്താം ദിവസമായ ഭസരാദേവതിപൂജ സമാപിപ്പിക്കുന്ന അവസാനദിവസം ആകുന്നു.

പുരാതനകാലം മുതൽക്കേ ഭസരാ കർണ്ണാടക ക്ഷേത്രസാമുദായികമഹാത്മ്യമായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. കായികവിനോദങ്ങൾ, സാഹിത്യമത്സരപരീക്ഷകൾ, ക്ഷേത്രസന്നിധിയിലെ മഹാത്മ്യങ്ങൾ, ഗ്രാമീണവിനോദങ്ങളും നാട്യങ്ങളും മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലേയും ഭസരാമഹാത്മ്യത്തിന്റെ ഒരു പതിവായ ലക്ഷണമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ ദിവസത്തിൽ എല്ലാ വീടുകളിലും ബാലികമാക്കു വിഭവസമൃദ്ധമായ സദ്യകൊടുത്തു ബഹുമാനിക്കുകയും ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥന നടത്തുകയും ഓരോ ഗ്രാമത്തിലേയും പതിവാണ്.

ഭസരാദിവസത്തെ വിജയദശമി അല്ലെങ്കിൽ വിദ്യാദശമി എന്നും അത് വിദ്യാരംഭത്തിന്റെ വിജയപതാകാദിനമായും കരുതപ്പെട്ടുപോരുന്നു. ശത്രുവിനോടുള്ള പടവെട്ടലായാലും ശരീരമനുഷ്യസമുജമായ സകല പ്രയത്നങ്ങളുടേയും അന്ത്യമുണ്ടാകുന്നതിനും എടുത്തുവെച്ച് അദ്ധ്വാനം പ്രഥമശ്രദ്ധ നടത്തി.

കൃതജ്ഞതാപ്രകടനത്തിന് നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന ഹെഡ് മാസ്റ്ററുടെ അഭാവത്തിൽ ഒന്നാമസിസ്റ്റൻററുതന്നെ ആ കൃത്യവും നിർവ്വഹിച്ചു.

* കമാലാചാർ സങ്കൽപസൃഷ്ടികളാണ്. ഉദ്ദേശിക്കാതെ വല്ലവരുടെയും ഹാജരായ വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കണം.

വേദത്തിൽ നാം കാണുന്ന ദൈവങ്ങളിൽ സുപ്രധാനിയും വിഷ്ണുവിന്റെ സ്പേഹിതരും ജ്യേഷ്ഠവേദത്തിലെ ചില ഗീതകളിൽ വിഷ്ണുവിന്റെ ഭാര്യയുമായി വാഴ്ത്തിപ്പോരുന്ന ഇന്ദ്രന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥമാണു പ്രാചീനകാലങ്ങളിൽ ഭസരാമഹാത്മ്യം കൊണ്ടാടപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇന്ദ്രപൂജ നടത്തിയിരുന്നത് അതാതു കാലങ്ങളിൽ സമർത്ഥമാംവിധം വൃഷ്ടിയുണ്ടാകുന്നതിനും, സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കും അവരുടെ നേതാക്കന്മാർക്കും അവരെ ഭരിക്കുന്നവർക്കും ഐശ്വര്യവും ഗുണവും സിദ്ധിക്കുന്നതിനും ആകുന്നു മൈസൂരിൽ ഇന്നു നടത്തിവരുന്ന ഭസരാമഹാത്മ്യത്തിന്റെ മിക്ക ചടങ്ങുകളുടേയും ലക്ഷ്യം.

ണം, ഇന്ദ്രന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥമാണ് ഭസരാമഹോൽസവം കൊണ്ടാടപ്പെട്ടിരുന്നതെന്ന വസ്തുതയെ സാധൂകരിക്കുന്നതിനു ഉപോൽബലകമായി ഭവിക്കുന്നുണ്ട്. സാംസ്ഥാനികാശപത്തേയും, ഗജത്തേയും രഥത്തേയും പൂജിക്കുന്നതു ഇന്ദ്രന്റെ അശപമായ “ഉച്ചൈത്രസ്തിനേയും, ഗജമായ “ഐരാവത”ത്തേയും രഥമായ “ദേവരഥ”ത്തേയും അവരർഹിക്കുന്നവിധം പൂജിക്കുകയാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അതുപോലെതന്നെ സിംഹാസനത്തെ പൂജിക്കുന്നതു ഇന്ദ്രന്റെ സിംഹാസനവും വാർദ്ധക്യസഹജമായ ലക്ഷണങ്ങളെ ദൂരീകരിക്കുന്നതും ഷീണത്തേയും ഭയത്തേയും നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുന്നതിനു പര്യുപ്ലവം ആയ “പുഷ്പമാലിനി”യെ യഥാവിധി പൂജിക്കുകയാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ സാംസ്ഥാനികായുധങ്ങളെ പൂജിക്കുന്നതും ഇന്ദ്രന്റെ ആയുധങ്ങളെ പൂജിക്കുക എന്നർത്ഥമാകുന്നു. അതു പോലെതന്നെ സാംസ്ഥാനികഗോവിന്ദെ പൂജിക്കുന്നതു സകല ഗോക്കുളഭേദം മാതാവും മോഹനയും ദൈവാംശമുള്ളവളുമായ “സരഭി”യെ പൂജിക്കുക എന്നർത്ഥമാകുന്നു. ഇങ്ങനെ ഇന്ദ്രാംശമായ സകല വസ്തുക്കൾക്കും പൂജാർപ്പണം ചെയ്യുന്നതിൽനിന്നും മനുഷ്യാശീഷ് ഇന്ദ്രൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള അമൂല്യങ്ങളായ സേവനങ്ങൾക്കു മഹാരാജാവു നന്ദിപ്രകടനം നടത്തുകയാണെന്നു നമുക്കു കാണാവുന്നതാണ്.

ക്രിസ്തുവർഷം 14-ാം 15-ാം നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കിടയ്ക്കു കാലങ്ങളിൽ ഭസരാ മഹോത്സവം വിജയനഗരധിപന്മാരായിരുന്ന ചക്രവർത്തിമാർ ആഘോഷസമനവിതം കൊണ്ടാടിയിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ സാമന്തരാജാക്കന്മാർ രാജധാനിയിൽവന്ന് തങ്ങൾക്കു ചക്രവർത്തിയോടുള്ള ബഹുമാനം പ്രദർശിപ്പിക്കണമെന്നും, ക്ഷീരശിക കപ്പം കൊടുക്കണമെന്നും, രാജ്യത്തെ അഭംഗമായി ഭവിക്കുന്നതിനുപയുക്തമായ സഹായ സഹകരണങ്ങൾ ചെയ്യേണമെന്നും ചെയ്തിരുന്ന നിഷ്കർഷകർ ഈ വക ആഘോഷങ്ങൾക്കു ഒരു രാഷ്ട്രീയമായ കൊടുത്തിരുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നു. തെന്നിന്ത്യയിലെ വിജയനഗരരാജാക്കന്മാരുടെ അനുയായികളും, അവരുടെ പാരമ്പര്യവകാശികളുമായ മൈസൂർരാജാക്കന്മാർ ഈ ആഘോഷങ്ങളെ മിക്കവാറും അതിന്റെ ഉച്ചകോടിയിൽ കൊണ്ടാടിയിരിക്കണം. വിജയനഗരധിപന്മാരുടെ സമകാലീനരുടെ വിവരണങ്ങളും ഭസരാമഹോത്സവവേളയിൽ ഇന്നു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളുംകൂടി തുലനം ചെയ്യുമ്പോൾ മേൽപറഞ്ഞ അനൂതനം അസ്ഥാനത്തിലല്ലെന്ന നമുക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്.

ഐതിഹ്യം എങ്ങനെയിരുന്നാലും മൈസൂറിൽ ഇന്നു സാമുദായികമഹോത്സവമായി കൊണ്ടാടപ്പെടുന്ന ഭസരാ മഹോത്സവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനു മൈസൂർ ഭരണാധിപന്മാരായിരുന്നിട്ടുള്ള മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ ഈ വിജയത്തിലുള്ള ഭക്തഭീഷണി അനുഭവമായ വിധത്തിൽ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു സംശയരഹിതമായി പറയാവുന്നതാണ്. മൈസൂരിലെഭസരാ മഹോത്സവത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിൽ മഹാരാജാവു അതിന്റെ നടനായകത്വം വഹിക്കുന്നു. ഭസരാമഹോ

ത്സവം നടത്തുന്നതിനു പ്രതിജ്ഞചെയ്യുന്നതും, പുഷ്പപുഷ്പം കൊണ്ടു പ്രീതയായ ദുർഗ്ഗാദേവതയുടെ പാദകമലങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉൽഭൂതമാകുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഓരോദിവസവും സായാഹ്നത്തിൽ തന്റെ കൊട്ടാരപ്രാന്തങ്ങളിൽ തിങ്ങിനില്ക്കുന്ന ജനതർിയെ സപാതനംചെയ്തു പ്രദാനംചെയ്യുന്നതും മഹാരാജാവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല. “നവിഷ്ണുപുഷ്പവിപതി” വിഷ്ണുവിന്റെ അംശമല്ലാത്തരാജാക്കന്മാരില്ല. അതായതു ദൈവസന്നിധിയിൽ തന്റെ പ്രജകളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതു രാജാവാണ്. ആദ്യമായ ലോകത്തു പ്രവർത്തനംനടത്തുന്നതും മനുഷ്യന്റെ അഭിലാഷ പൂർത്തീകരണത്തിനു സഹായകമായി ഭവിക്കുന്നതും ദുർഗ്ഗയാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഈ ശക്തിതന്നെയാണ്. ഭസരാ മഹോത്സവകാലങ്ങളിൽ വൈദികനും, രാജാവും, പ്രജയും ദുർഗ്ഗപൂജയാൽ സംഭൂതമാകുന്നത് ഈ വിശ്വശക്തിതന്നെയാണു മനുഷ്യാശീയുടെ അപ്രതിരോധമായ വളർച്ചയ്ക്കു സഹായകമായി ഭവിക്കുന്നതും. ഈ ഒരു വീക്ഷണകോണത്തിൽനിന്നു നോക്കുമ്പോൾ ഭസരാമഹോത്സവവേളയിൽ ഒരു രാജാവു നിർവഹിക്കുന്ന കൃത്യം ഇൻഡ്രയാകമാനം കൊണ്ടാടപ്പെടുന്ന മഹോത്തമ ഹിന്ദുമഹോത്സവത്തെക്കാളും മഹോന്നതമാണ്. പത്താംദിവസത്തെ ഘോഷചടങ്ങുകൾ വിജയത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതും അതിനാൽ അതിനു അനുയോജ്യമായവിധം പത്താംദിവസത്തെ “വിജയപതാകദിനം” എന്ന് അഭിമാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതും അർത്ഥവത്തായിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ അവന്റെ ദുർബലതയെ അതിജീവിച്ച് വിജയത്തെ കൈവരിച്ചതും, അജ്ഞതയെ ജയിച്ച് വിജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ചതും, ജഡത്തെവിട്ട് ആത്മാവിനെ അവലംബിച്ചതും ഈ സദിനത്തിലാണ്. അനന്തമായ ധർമ്മത്തിൽ ഇഡ്യാക്കാക്കുള്ള അടിയുറച്ച വിശ്വാസത്തെ സൂചിപ്പിക്കുക എന്നതുതന്നെയാണ് ഭസരാ മഹോത്സവത്തിന്റെ മഹനീയതയും.

വയസ്സും ആയുറിലാസം
ഔഷധഗാഥ, കോട്ടയം

ബ്രാബ്ബ. കർ:—തിരുവനന്തപുരം, അലപ്പുഴ
ഏജൻസി കർ:—കോട്ടയം, വൈക്കം, പത്തളം, അതിരമ്പുഴ.

ബ്രഹ്മശ്രീ വയസ്സും മൂസ്സ് അവർകൾ രോഗികളുടെ സൗകര്യർത്ഥം ഇവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതും രോഗവിവരം ഏഴുതി അയച്ചാൽ ചികിത്സ നിശ്ചയിച്ച് വിവരം അറിയിക്കുന്നതുമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേക മേൽനോട്ടത്തിൽ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള ആയുർവ്വേദ ഔഷധങ്ങൾ ഏപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട്. കാററ് ലോഗിനു വശപ്പെടുക. ഔഷധങ്ങൾ വി.പി.-യായും അയയ്ക്കുന്നതാണ്.

എന്നും,
 ഫെഡറാമിസ് മാനേജർ.

തയ്യാറാക്കിയ അഭിമാനത്തോടെയെല്ലാം പുറത്തുവന്നു. അതുപോലെതന്നെ ബ്രിട്ടന്റെ കടൽക്കപ്പലുകളുടെ കയ്യിലും അയ്യപ്പമെന്നും അപ്പാപ്പമെന്നും കരുതിപ്പോന്നിരുന്ന ചെറുതുരുത്തിലേക്കു ഹിന്ദുക്കളുടെ വി. ബോംബുകൾ തുരത്തുതുരത്തു കടന്നപ്പോൾ അപരാധപ്രഭാവമെല്ലാം അസ്ഥാനത്തായിത്തീർന്നു. നിരീശ്വരനാകും ഇശ്വരനെ വിളിച്ചുതുടങ്ങി. ആകപ്പാടെ ഭാവി ലോകത്തിന്റെ വീക്ഷണകോണം പഴയതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമാകാതെ ഗതാഗതമില്ലെന്ന് ഏകദേശം എല്ലാവരും ഇപ്പോൾ അനുഭവബോധ്യമായിട്ടുണ്ട്.

എല്ലാവരും എല്ലാവരെക്കൊണ്ടും ആവശ്യമുണ്ടെന്നും, ലോകമാസകലം ഏകരാജ്യം പോലെ കരുതിപാലതികൾ രൂപവൽക്കരിക്കേണ്ടതാണെന്നും, വലിയ മത്സ്യങ്ങൾ ചെറിയ മത്സ്യങ്ങളെ ഭക്ഷിച്ചും ഭക്ഷിച്ചും ചീക്കുക സുസാധ്യമല്ലെന്നും, മനസ്സിലായി വരുന്നുണ്ട്. തന്നിമിത്തം ആഗോളപാലതികളുടെ വശ്യകതയെപ്പറ്റിയുള്ള മുറവിളികൾ സർവ്വതരം കേട്ടു വരുന്നു. കോപ്പനേഗനിലെ ഭക്ഷണപ്രശ്നം കോൺഫറൻസ് തന്നെ ഇതിനു മക്കുടാഭാഗമെന്നാണ്. എല്ലാ രാജ്യങ്ങളുടെയും പ്രതിനിധികൾ ഏകദേശസംവാദങ്ങളെപ്പോലെ സംജാലിച്ചു, അധികമുള്ളവർ കറുപ്പുള്ളവർ കൊടുത്തു; തന്നിമിത്തം ഭവിക്കുന്ന അസൗകര്യങ്ങൾ സമിച്ചു, ഭക്ഷണമത്തെ നേരിടുന്നതിനു പരിശ്രമിച്ചപ്പോൾ, രൂക്ഷമായി വന്ന ആ മഹാവിപത്തു് എത്രയോ ലഘൂകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. “പട്ടിണിയിൽ നിന്നും ഷാമത്തിൽ നിന്നും രക്ഷനേടാൻ ഒരു ആഗോളപാലതി അപരിതരാജ്യം തന്നെ” എന്നു ഡോക്ടർ പി. ജെ. തോമസ് ഇയ്യടെ

അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു് എത്രയോ അർത്ഥവത്തായിരിക്കുന്നു. അവസരോചിതമായിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം സാർവ്വലോകികമായ വീക്ഷണകോണത്തോടുകൂടിയ ഒരു ദേശീയതപത്തിനു മാത്രമേ ഭാവിയിൽ വിജയം കൈവരൂവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്നു സിദ്ധം.

ഇത്തരസാഹചര്യങ്ങളിലാണ് നമ്മുടെ ഭാരതത്തിലെ ദേശീയഗവർണ്മെന്റു് ഉദയം ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്നുള്ളതു് തികച്ചും ശുഭഭാഷ്യമാകുന്നു. പ്രസിഡണ്ടു് നേതൃമുതലായ നതാക്കന്മാർ മേൽപ്പറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള വീക്ഷണവിശാലതയോടുകൂടിയവരാണെന്നു് നേരത്തൊഴുവർക്കും സമ്മതമായിട്ടുണ്ടു്. പണ്ഡിറ്റിന്റെ പ്രഥമപ്രക്ഷേപണപ്രസംഗം ആദ്യം ഈ ആശയവിശേഷമാണു് വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു് — ജാതിമതവർഗ്ഗാദികളെ അതിലംഘിച്ചുള്ള നിഷ്കന്മയായ ദേശീയതപം, ചെറിയരാജ്യങ്ങൾക്കും കഴിഞ്ഞുകൂടണം, നവപക്ഷക്കാർക്കും ജീവിക്കണം, ഇതിൽ അട്ടമത്തിന്റെ ആശയസംഗ്രഹം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും ജിന്നാ പ്രഭുതികൾ സാമൂഹ്യരാകാത്തതിന്റെ കാരണമെന്തെന്നു് ഭയപ്പെട്ടുപ്രതിനിധീകാരമുണ്ടു്. “കാരണമെന്തിനാ കാര്യം-സർവ്വമാനഭവിഷ്യതി” എന്നുണ്ടല്ലോ, ആകയാൽ അതിന്നു കാരണമില്ലാതില്ല. കോൺഗ്രസ്സ് ഭരണം കൈക്കലാക്കുന്നമായിട്ടുണ്ടല്ലോ വന്നുകൂടാതിരിക്കുന്നതു്. പ്രതിപക്ഷത്തിനു് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ സ്ഥാനമില്ല. ഏകകക്ഷിഭരണം ക്രമേണ ഭോട്ടലിട്ടേറിയൻ സമ്പ്രദായത്തിൽ ചെന്നുവസാനിക്കാതിരിക്കാനും പ്രയാസം തന്നിമിത്തം ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്കു യഥാർത്ഥത്തിൽ ആശങ്കയു് അവകാശമുണ്ടു്.

ഭി ബാങ്ക് ഓഫ് കോമേഴ്സ് (ക്ലിപ്തം)

H. O. പാലാ.

ബ്രാഞ്ചുകൾ:- പാലാ, പൂവരണി, പൊൻകുന്നം, എരുമേലി.

പലിശനിരക്കുകൾ:-	സ്ഥിരം	ഡിപ്പോസിറ്റ്	24 മാസത്തേക്ക്	6 0/0
	"	"	12 "	5 0/0
	"	"	6 "	4 0/0

എല്ലാവിധ ബാങ്കിടപാടുകളും മിതമായ നിരക്കിൽ ചെയ്തുവരുന്നു.

മാനേജിംഗു് ഡയറക്ടർ.

തിരിച്ച, പരുമ്പാൾ

(കെടാമംഗലം)

വിളിയുംബരവഴലിലമ്പിളി
വിളവു കാത്തിരുന്നപ്പോൾ
പുലരിപ്പിർപ്പുവിടഴിരാത്രിതൻ
പുറകിൽ പിന്നെയും നിന്നു.
വിറച്ചുപർച്ചതക്കിഴവൻ തീക്കനൽ
നിറയ്ക്കു നായ് നെരിപ്പോട്ടിൽ
കുറുത്ത പാറതൻ കവളിലുമൊരു
കടന്നിന്നത്തുടിപ്പുണ്ടായ്
തെരുവിലാമരമുവട്ടിലപ്പോഴും
ഇരുളൊരുക്കുകിൽകെട്ടി
അതിന്നകത്തൊരു കിഴവി, യാ ചകി
യതിവിവരയായ് തങ്ങി.
ഇരവിൽ, കാമുകൻ മരണ, മന്തിഭക
വരുമെന്നോത്തവളന്നും,
കുരിതവേദനത്തളിരുകോഞ്ഞൊരു
വരണമാലുവും തീർത്തു,
മരുവി നിദ്രയാം വിടനോടുഗ്രമായ്
പൊരുതിയാശയോടന്നും.
ഇരമ്പിവന്നുട, നിരണ്ടുകോഴിപോൽ
ഇരുമ്പുതീവണ്ടി, കൂവി.
പിടഞ്ഞെണ്ണിററവളുടഞ്ഞ ചട്ടിയു
മെടുത്തു ജീവിതം തെണ്ടാൻ
നടന്നു തെല്ലിടകരവും നീട്ടിയാ
നടവഴിയതിൽ നിന്നു.
പൊരിഞ്ഞ പൊള്ളയാമുദരംപോലെയൊ
കരിഞ്ഞ ചട്ടിയും കൂമ്പി.
ഒടുവിലാഞ്ഞൊരു നെടുവീർപ്പിട്ടവരും
മടങ്ങി നൈരാശ്യം താങ്ങി.
വരികയാണൊരാളുടനെ സൈനിക
ബിരുദമുദകരും ചാർത്തി.
കടലിന്നക്കരപ്പെടുന്ന ചിത്രം
കുറിയസംഗമമാടി,
വരികയാണയാൾ, വിജയവിശ്വതൻ
വീരവിൽ സ്വഗൃഹം കാണാൻ.
മധുരഭാവനാലതികയിൽ ഭാവി
മധുമലർക്കലച്ചുടി
വരികയാണയാൾ ചിരപരിചിത
പരിസരങ്ങളെത്തേടി
അരികളെ യരിഞ്ഞെന്നും വീരനാ

മരിച്ചസുന്ദരിനാലും
അരുണഭാസ് കരകിരണം സ്വാഗത
മരുളവാൻ കരംനീട്ടി.
അരുവിത്തീരത്തിലണിനിരന്നുടൻ
കുരുവിത്തുടവും പാടി.
നടന്നവന്ന യാളുകൽനിവർത്തിയു--
മടിച്ചുഴക്കിയും, മന്ദം.
അരികിലെത്തുകിഴവിക്കേണതൻ
ചരിഞ്ഞ ചട്ടിയുംകാട്ടി
നടുങ്ങിനിന്ന യാളുകിടവി-
ച്ചിടിവെട്ടേറ്റതുപോലെ
തറഞ്ഞൊരാ യിരംനിശിതസുചികരം
ഉറഞ്ഞൊരുതടംതന്നിൽ
തഴുകിവിട്ടതൻജനനി, യല്ലലി-
ലൊഴുകി, തെണ്ടിടംകാഴ്ച
മിഴിയിൽ വീണതുപതിയുംമുന്തിലാ
വഴിയിൽവീണയാൾവാടി.
കനകമുദകരും കരയുമമ്മതൻ
കഴലിനകളെമുത്തി.
കുഴൽവിളിച്ചൊരുപരിമാസ ചിരി
പൊഴിച്ചുവണ്ടിയുംപാഞ്ഞു.

പണ്ഡിറ്റ്, സി. രാമകൃഷ്ണൻനായർ ആയുർവ്വേദചാര്യൻ

അവർകളുടെ

ശിരോരഞ്ജിനിതൈലം

തലമുടിയുടെ ചെമ്പിച്ച നിറംമാറ്റം. കൂത്തുകൊഴുത്ത മുടിയുണ്ടാക്കം. പനങ്കുലപോലെ വളർത്തം. ശിരോരോഗങ്ങളെമാറ്റം. ഹൃദ്യമായ പരിമളംപരത്തും.

വില കുപ്പി 1-ന് രൂപമാത്രം.

R. K. V. വൈദ്യശാല. ചെറുവള്ളി.

ചിറക്കടവ് A. O. കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി P. O.

നിങ്ങളുടെ ഭാവി!!

ഭാവി! ആരെയും സ്വസ്ഥചിത്തരാക്കുന്ന രണ്ടക്ഷരം! വികാരവിചാരങ്ങളുടെ

കലവറ!

നാം ഭാവിയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കണം. അസൂയയുണ്ടാകരുത്. ഒരു കുന്നിന് ഒരു കഴി. ഒരു വേനലിന് ഒരു വർഷം. ഒരു പകലിന് ഒരു രാത്രി. അതേ-ഇപ്പോഴത്തെ പണത്തിന്റെ സുഭിക്ഷതയുടെ പാകെ, പണത്തിന് വൈഷമ്യമുള്ള ഒരു കാലം വരുന്നു. ഈ ഭക്ഷമകാലത്തിൽ—നാണയങ്ങളുടെ കിപുകിലാശ്വാസങ്ങൾകൊണ്ടു മനംമയയ്ക്കുന്ന ഈ കാലത്തിൽ—വിവേകപൂർവ്വം നിങ്ങളുടെ ചെലവുകൾ നിയന്ത്രിച്ചു, പണം പാഴാക്കാതെ സൂക്ഷിച്ചാൽ, അപർക്കാലത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രേമഭാജനങ്ങൾ കൊടുക്കാതെ കരയ്ക്ക് ഇരയാകേണ്ടതായി വരികയില്ല. അങ്ങിനെ, ഭാവി സുരക്ഷിതമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, നിങ്ങളുടെ മിടുമുള്ള പണം സമീപമായോ, താല്ക്കാലികമായോ സൂക്ഷിക്കുന്നതിന്

ഭി ഓറിയൻറൽ ബാങ്ക്

ഓഫ് ഇൻഡ്യാലിമിറ്റഡ്.

എക്സിക്യൂട്ടീവ് സെക്രട്ടറിയുടെ ചുമതലയനുസരിച്ച്.

പലിശനിരക്കുകൾക്കും മറ്റും ഹെഡ് ഓഫീസിലോ, ബ്രാഞ്ചിലോ എഴുതിയോടിക്കുക.

The Oriental Bank of India Ltd.,

H. O. Thodupuzha, Br. Poovarany.

Chairman

A. S. Sivaramakrishna Iyer.

Managing Director

Mathew Sebastian B. A.

(എം. പി. മമ്മൂട്ടൻനായർ എം. ഏ.)

പരമ്പരകളെല്ലാം ജനകീയീസഭാനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നില കൊള്ളുന്ന ഏതൊരു സമുദായപ്രവർത്തനവും അവരും ചിന്തിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സമുദായ ശരീരത്തെ ആപാദിപ്പാൻ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ഭയങ്കര രോഗം പുറത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്താൻ പകരിച്ച ആ സാഹചര്യം നമ്മുടെ ഭാവി പ്രവർത്തനപരിപാടികളുടെ രൂപീകരണത്തിനു നല്ലവണ്ണം സഹായകമായിട്ടു വരികേണ്ടതുമാണ്. തൊഴിച്ചുപറ്റിയ ഭയങ്കരവൃണങ്ങളായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ആ രോഗം ഇപ്പോഴും ഉള്ളിലേക്കു വലിഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ.

യുദ്ധം മൂലം നിശ്വാസശ്വാസത്തിനുള്ള സാധനങ്ങൾ പെട്ടെന്നു അമിതമായി വില വർദ്ധിച്ചു. ഒരു വ്യവസ്ഥയുമില്ലാതെ സാധനങ്ങളുടെ കൈവശക്കാർ അവരുടെ സരസ്വതീവിചാരം പോലെ വില പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. ഈ പ്രത്യേക സന്ദർഭത്തെ ദാരുണത്തരം അവർക്കു പനക്കാശാകാരം കൂടിയ ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ ആവശ്യം പൂർച്ച ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയതാണ് കരിഞ്ചന്തകളുടെ നിർമ്മിതിക്കു കാരണമായതെന്നു പാഠ്യങ്ങളിൽനിന്നു ലഭ്യം. എന്നാൽ നീതിയുടെ മുമ്പിൽ അങ്ങിനെയുള്ളവർ കാക്കാരാണെന്നു ആദർശവിചാരമുണ്ടെന്നല്ലാതെ പ്രായോഗിക ലോകവിചാരത്തിൽ അവർ ഇന്നു മിടുക്കന്മാരും ഭാഗ്യശാലികളും ആണ്. “നമ്മുടെ മി.....ഇതായിട്ടു ചെയ്തിട്ടു എന്തുഫലമായിട്ടുണ്ടായിപ്പോയെന്നോ? വ്യാപാരമെല്ലാം പോയി, ഐ പി കൊടുക്കാൻ അവസരം കാത്തു നിന്ന ആ കാലമോക്കെന്നോ? ഇപ്പോൾ അതെല്ലാം മാറി. ദൈവം തന്നെ കണ്ണു തുറന്നു. യുദ്ധം ഇങ്ങോട്ടു വന്നു. സ്താക്കിയ നതിനെല്ലാം വിലയങ്ങു കയറി. ഇപ്പോൾ നല്ല കാരായിപ്പോയി. വസ്തുക്കളെല്ലാം വാങ്ങി. കെട്ടിടമെത്ര. എല്ലാം കൂടെ രണ്ടു മൂന്നിന്റെ അടുക്കലായിപ്പോയി.”

ഈ സാധാരണ പ്രസ്താവനയുടെ ഉള്ളിൽ ഒളിച്ചുകിടക്കുന്ന വഴിതെറ്റിയ സാധാരണബുദ്ധി നോക്കൂ. ഈ വിചാരം ഒരു പതിനഞ്ചിരട്ടിച്ചു വീധമാണ്. ഭാഗ്യവാന്തോന്നുന്നതെന്നു കൂടി ഓർക്കണം. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഈ വിചാരം അടിമിതമായതും തൊരു ഒരു സാമൂഹ്യ നീതിക്കനുസരിച്ചു തന്നെയാണെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. സത്യം ഇതിൽ നിന്നെത്രയൊ അകലെയാണ്! ഒരു ഗവർണ്മെന്റിനും—ഒരു മതിപരിപാലനസംഘത്തിനും—ഈ വഴി പിഴച്ചു ധാരണയെ പാടേ മാറ്റാൻ കഴിയാത്തതിടത്തോളം ശരിയായി പ്രവർത്തിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഗവർണ്മെന്റിന്റെ പ്രതിനിധി എന്ന നാമം പറയുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനെത്തന്നെ ഈ മാനസികരോഗം പലപ്പോഴും ബാധിച്ചിരിക്കാം. കരിഞ്ചന്തയെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാനുള്ള പരിശ്രമങ്ങളുടെ പരാജയത്തിന്റെ ഏക കാരണം അതിനു സമുദായം പരാജയമായിത്തീർന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ സാമ്പാർശ്വികമായതാണ്. അതു നിയമത്തിനു വിരുദ്ധമെങ്കിലും സാധിക്കാവുന്നിടത്തോളം നല്ലതെന്നു വന്നാൽ, പണക്കാരനും പാവപ്പെട്ടവരുമെല്ലാം കഴിവുള്ളിടത്തോളം അതിനു അവസരങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുമെന്നല്ലാതെ അതും തന്നെ അതിനെ ഒരു ഭയങ്കര വിപത്തായി കാണുകയോ അതിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം

ത്തിൽ അസഹ്യത കാവിക്കയോ ചെയ്തുകയില്ല. “അന്യായമായ വിതരണം! ഭയങ്കരമായ കരിഞ്ചന്തവ്യാപാരം!” എന്നൊക്കെ പരാതികളും പ്രക്ഷോഭങ്ങളും നാം കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതെവിടെ നിന്നുണ്ടാകുന്ന എന്നാണു വിചാരിക്കുന്നത്? സമുദായത്തിന്റെ സമസ്തമായ ഒരു നിലയേയും സഹകരണരീതിയിലുള്ള ജീവിതത്തേയും നിസ്സാർത്ഥമായി അഭിലഷിച്ചു മുഴക്കപ്പെട്ട ശബ്ദങ്ങളാണവയെന്നു തോന്നുന്നതോ? ഭൂരിഭാഗവും പരാജയസാധനമായിത്തീർന്നതെന്നു അസൂയയെന്നു കൈപ്പറ്റയാവുന്ന ഒരു മുന്നോട്ടുവെത്തിന്റെ സന്താനങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ബാക്കി വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ അതു ചിലരെ കാണിമായി സ്പർശിച്ചു ഇല്ലായ്മക്കു കാരണമായിരിക്കണം.

ഈയിടെ ഒരു എസ്റ്റേറ്റ് മേജർ നടത്തി റേഷൻ കാർഡ് പുതുതായി വിതരണം ചെയ്യുകയുണ്ടായല്ലോ. ഇതരൂ കാർഡിൽ കാര്യത്തെ കിട്ടുന്നവ്യാപാരികൾക്കു വൈസർസു കൊടുക്കുകയുള്ള എന്നു ഗവർണ്മെന്റു നിശ്ചയിച്ചു. അന്നു റേഷൻവ്യാപാരലൈസൻസു ലഭിക്കാൻ വേണ്ടി ആളുകൾ കാണിച്ചു വെച്ചാലും കാർഡ് പിടിക്കാൻ വേണ്ടി ഓടിയ ഓട്ടവും പരക്കെ അറിവുള്ളതാണ്. റേഷൻവ്യാപാരം ശരിയായും സത്യമായും നടത്തുന്ന പക്ഷം ഒരു വ്യാപാരിക്കും സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞ—അഭികാമ്യമായ—ഒരു ലാഭവും പ്രതീക്ഷിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഈ അഗതിയായ ലാഭത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചു അഥവാ റേഷൻ ശരിയായി വിതരണം ചെയ്തു സമുദായത്തെ സേവിക്കാൻ ഒരുവസരം ലഭിക്കണമെന്നു നിസ്സാർത്ഥമായി മോഹിച്ചു ആണു ഈ അസൂയയാർന്ന പ്രദർശിപ്പിച്ചതെന്നു ആ വ്യപാരികൾക്കോ അവരെ സമീപിക്കുന്ന ഉപഭോക്താക്കൾക്കോ പറയാൻ സാധിക്കുമോ? എന്നിട്ടും അതും നടന്നതും പലരും അതിൽ വീതപ്രകാരം നിൽക്കുമ്പോൾ ഉൾപ്പെട്ടതും എന്തുകൊണ്ട്? “ഓ അതിനെപ്പറ്റി വിചാരിക്കുന്നില്ല. കുറേ ബുദ്ധിമുട്ടാകുമെന്ന് നോക്കൂ. അതു പാസ്സായ രാത്രിയാണ്. അതിനെന്തു?” ഇതായിരുന്നു എന്നിങ്ങു ലഭിച്ച ഒരു മറുപടി. വാസ്തവത്തിൽ ഇതു സമുദായം അത്തരം ക്ഷേപഷ്ടിതങ്ങൾക്കു നൽകുന്ന ഒരു അംഗീകാരം തന്നെയാണ്.

സപാതം അധികാരങ്ങളെ ആവശ്യത്തിൽ കവിഞ്ഞും നേടാൻ എപ്പോഴും തരുന്നോക്കിയും താനും പെട്ട സമുദായത്തിന്റെ മുഴുവനായ ആവശ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും അതു യഥാർത്ഥം നിറവേറ്റുന്നതോ എന്നു അതിലെ ഒരംഗമെന്ന നിലയിൽ കണ്ടറിയാൻ അതിൽ വീതപ്രകാരം തനിക്കുള്ള ബാധ്യതയെത്തന്നറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള ചുമതലയെപ്പറ്റിയും അലസമനോഭാവം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നമ്മുടെ സാമാന്യമനുഷ്യൻ ഇന്നു ജീവിതം ഒരു മത്സരമായി മാത്രമേ കാണുകയായിട്ടുള്ളൂ എന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. ഡെമോക്രസി ശരിയായ വിജയമായിത്തീരാൻ ജീവിതം ഒരു സഹകരണമാണെന്ന ബോധവും ആവശ്യമായ ത്യാഗം ചെയ്യാനുള്ള സന്നദ്ധതയും സാമാന്യമനുഷ്യനുണ്ടാകാതെ ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല. ഇംഗ്ലീഷ് ജന സമുദായം ഇക്കാര്യത്തിൽ

(എം. കെ. രാമകൃഷ്ണൻ നായർ എ. എൽ. റി.)

വിടപിടിച്ചിട്ടുള്ള വിവിധത്തിൽ നദിയുടെ പടിഞ്ഞാറേവിട്ടിലായി മറഞ്ഞുനൂറ്റുൻ ചേലിയന്നമുനിജനബലകരുമകാലം കാലികളെ യാലയത്തിലുനയിപ്പിച്ചു. തമാഗത ഭഗവാന്റെ തിരുമുഖിൽ കുമാരന്മാർ തടാനിരുന്നതിലു പ്രദക്ഷിണരായ് അതുപൊഴു—തറവാത്തോൻ, മുനിക്കുമാരകനേകൻ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുപുഷ്പമലങ്ങളോടെ പദതളിർത്തൊട്ടുമാറു നമസ്ക്കാരമേകി ശാക്യ-മുനിതന്നോടൊരുകിളിമൊഴിതുകീനാൻ ഭഗവാനെയടിയനെപരിപൂർണ്ണപരമാർത്ഥ-വഴികാണിക്കണം—ഞാനോ“സത്യകാമാ” ചുറ്റൻ ഗുരുദേവനനുഗ്രഹം ചൊരിഞ്ഞുചൊരിച്ചു—“വസ! ശരിയായിത്തവകലമറിയിച്ചാലും ഭൂവിലിന്നു മഹിതമാം അന്നതൃഷ്ണ യുടിയുവാൻ ഭൂസുരനമാത്രമല്ലേയർതയുള്ളു.” “കുലമേതെന്നറിവിലഗുരുദേവ-ജനനിയെ ധരിപ്പിക്കാം”—കുമാരന്മാപ്രതിവദിച്ചു

വിടവാങ്ങിസത്യകാമൻതടനികടന്നു നിജ കുടിലിലേയ്ക്കോടിയെത്തിഭമിത ചിത്തൻ നിദ്രപൂണ്ടഗ്രാമത്തിന്റെ യരുകിൽമണൽപ്പരപ്പി-ന്നഗ്രഭാഗത്തുവിട്ടങ്ങി ബാലകാലയം ഇരുളകുറുവാണൊരു ചെറുവിളക്കാമുറിയി-ലേരിയുന്നു—മങ്ങിമങ്ങിപ്പൊലിയാറായി. സുതരടെയാഗമനം നിശയിലും പ്രതീക്ഷിച്ചു ജനനിയാർ നിന്നിരുന്നു കതകുകിൽ. മാറണച്ചമകനുടെ മുടിയിൽ മുകുന്ദാളമ്മ കൂറൊടെയാരാഞ്ഞു ഗുരുനീദേശങ്ങളെ “ജനകന്റെ നാമധേയമറിയേണമെന്നിച്ഛിക്കുവോ മുനിചൊന്ന വാക്യമമ്മകേടുകൊണ്ടാലും ഭൂവിലിന്നു മഹിതമാം ജ്ഞാനതൃഷ്ണയുടിക്കുവാൻ

മാരീരുമാഞ്ചലത്തിലും വിട്ടങ്ങിനാനരുണന്റെ ഭൂസുരനമാത്രമല്ലേയർതയുള്ളു.” ജനനിയാർ നയനങ്ങൾ കുനിച്ചുഗൽഗടത്തോടെ സുതനോടു രഹസ്യമായ് പറഞ്ഞിതേവം “ദരിദ്രയായിരുന്ന ഞാൻ യൗവനത്തിൽ നിരവധി പുരുഷർക്കു വശയായി കഴിച്ചുകാലം പതിമീനെയെന്നാകിലും കനിഞ്ഞേകിഭൈവംനിന്നെ സുതനായി “ജ്ഞാപ” തൻ കരതാരികൾ. മഹീരുമാഞ്ചലത്തിലും വിട്ടങ്ങിനാനരുണന്റെ മയ്യുഖമാലാവലിയാ വാനാശ്രമത്തിൽ ഗുരുവിൻ സന്നിധാനത്തിൽ-പഴയവൃക്ഷച്ചുവട്ടിൽ ഇരുന്ന മുനിക്കുമാരർ പ്രഭാതനേരം. കുളിരിണിത്തീർത്താർ പ്രഭാതത്തിൽ കുളിയ്ക്കുവാൻ കയങ്ങിയ തലമുടി നനഞ്ഞിരുന്നു; സത്യകാമനാഗനായ് ഗുരുവിനെ നമസ്ക്കരിച്ചു തരമുരച്ചിടാതെയടുത്തുനിന്ന ഗുരുദേവനനുഗ്രഹം ചൊരിഞ്ഞു ചൊരിച്ചു “വഞ്ചാ ഗുഹിച്ചിതോ തവകല ചരിത്രമെല്ലാം” “കുലമേതെന്നറിവില ഗുരുദേവജനനിതൻ മറുപടിയറിയിക്കാം രൂപയെന്നിയെ ദരിദ്രയായിരുന്ന ഞാൻ യൗവനത്തിൽ നിരവധി പുരുഷർക്കു വശയായി കഴിച്ചുകാലം പതിമീനെയെന്നാകിലും കനിഞ്ഞേകിഭൈവംനിന്നെ സുതനായി “ജ്ഞാപ” തൻ കരതാരികൾ” അവിടൊരു ചെറുവെളുത്ത കടന്നൽകൂടു ഡടുതിയിലിളകിയാലെന്നതുപോലെ ജാതിപോലുമറിയാത്ത മൃഗങ്ങളെ രൂപവിട്ട വാണികുടുംബചരൻ പരിഹസിച്ചു. ജിനദേവനെഴുന്നോറു കരകലംവിട്ടത്തിയാ-മുനിക്കുമാരനെ മാറത്തന്നു ചൊല്ലി. ഭൂസുരരിച്ചത്തമൻ നി പ്രിയസുത, പരിപൂർണ്ണ ജ്ഞാനതൃഷ്ണ നിന്നുടെ പൈതൃകമല്ലോ.

ൽ അത്യുത്തമമായ ഒരു മാതൃക സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ പൂർവ്വ ജനം ഏറ്റവും വ്യസനകരമായ ഒരു ചരിത്രമാണു ഇക്കാര്യത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. പൂർണ്ണസപാതന്ത്ര്യമോ ഉത്തരവാദിത്തമോ തൊഴിലാളിപ്രക്ഷോഭമോ എല്ലാം ഈ പൂർവ്വൻ അവകാശവാദങ്ങളാണെന്നു ഓർമ്മപ്പെടുത്തണം നമ്മുടെ പ്ര

യത്തത്തിന്റെ പ്രായോഗികഫലത്തെപ്പറ്റി അർക്കം വിഷമം തോന്നുന്നത്. ജനകീയഭരണസിദ്ധാന്തവാദികളിൽ തനിക്ക് ദർശവാദികളായ ചിലർ ആ സിദ്ധാന്തം സാധിതപ്രായമാകുന്നതുതന്നെ മേൽവിവരിച്ച കഴപ്പത്തിനു ഒരു പരിഹാരമാണെന്നു ഇതിനു സമാധാനം പറ

ത്തോടും. എന്നാൽ നമ്മുടെ ജനസാമാന്യരെ പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി പഠിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ ഈ വിശ്വാസം ആ സ്ഥാനത്താണെന്നു അവരും പറയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഡെമോക്രാസി അനുവദിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും അതു അതിന്റെ ഒരു സഹജസ്വഭാവമെന്ന നിലയിൽ അനുശാസിക്കുന്ന കർത്തവ്യങ്ങളും കണ്ടറിഞ്ഞു ആദരിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു ദുരിപക്ഷത്തോടുകൂടിയ രാഷ്ട്രം ആ ഭരണവ്യവസ്ഥാതപത്തിൽ അംഗീകരിക്കുമെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവിടെ നടപ്പിലാക്കുന്നതു ഒരുതരം ഡിക്ടേറ്റർഷിപ്പ് തന്നെയായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ പക്ഷാന്തരമില്ല. പല കാലങ്ങൾക്കൊണ്ടു ഇതിനു മാറ്റംവരികയില്ലെന്നോ ജനകീയസിദ്ധാന്തം പ്രയോഗത്തിൽ സമ്പർണ്ണമായി ഘടിക്കയില്ലെന്നോ ഇപ്പറഞ്ഞതിനർത്ഥമില്ല. എന്നാൽ പല കാലങ്ങൾതന്നെ അതിനു വേണ്ടിവരും. ഇംഗ്ലീഷ് ജനതയേയോ അമേരിക്കൻ ജനതയേയോ ഇക്കാലത്തിൽ മാതൃകയായി കണ്ടു നമുക്കു ധാനിക്കാൻ ചരിത്രം അനുവദിക്കുന്നില്ല. പ്രയോജനഭരണസമ്പ്രദായത്തിൽ ആയിരം അഗ്നിപരീക്ഷകളിൽ കൂടി കടന്നുവന്നതിനു ശേഷമാണ് സമുദായം ഇന്നു നമ്മുടെ മുമ്പാകെ നിൽക്കുന്നത്. ആ ജനതയുടെ ചരിത്രംതന്നെ ഈ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ഒരുപ്രയോഗചരിത്രമായി തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയ ചരിത്രത്തിൽ ആ ഭരണരീതി എത്ര ദരിദ്രമായിട്ടാണു കാണപ്പെടുന്നത്. കേരളത്തിന്റെ പൂർവ്വ ചരിത്രത്തിൽ ജനശക്തിയുടെ വിളയാട്ടംനല്ലവണ്ണം കാണാൻ കഴിയില്ല. തന്നെയും പ്രഭുത്വവും രാജ്യത്വവും പിൽക്കാലത്തു അതിന്റെ സ്ഥാനംയെപ്പോലും മാറ്റുകയുണ്ടായതുകൊണ്ട് പ്രബലമായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു ഒരുവേദം വാസ്തവമാണ്.

ഈ നിലയിൽ ജനകീയസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ മൗലികകാര്യങ്ങളുമായിട്ടെങ്കിലും നമ്മുടെ സാമാന്യ മനഃശ്ചന്ദ്രന ശരിയായ ഒരു പരിചയം വരുത്തേണ്ടതു ഒരു അടിയന്തിരാവശ്യമാകുന്നു. രാഷ്ട്രമീമാംസയെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന തടിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അവ സ്വായത്തമാക്കിയിട്ടുള്ള പണ്ഡിതന്മാരിലും മാത്രം ഇന്നു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ആ സംഗതികൾ ആക്കം ഭവിക്കുന്നതും രചിക്കുന്നതും ആയ പാകത്തിൽ വിളമ്പാൻ

നാം തയ്യാറാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പൗരന്റെ അവകാശങ്ങൾ അയാളെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കാൻ പണിയില്ല. അതു കൈവരുത്തേണ്ടതുമാണ് അയാളെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതുമാണ്. എന്നാൽ, അയാൾക്കു സ്വസ്ഥമായതോടുകൂടെ കടമകളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞാൽ പലപ്പോഴും അയാൾക്കു അതു മനസ്സിലായില്ലെന്നുവരും. നമ്മുടെ സാമാന്യരും മനസ്സിലായില്ലെന്നു ഭാവിച്ചെന്നുവരും. ഭാവിയില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും അതിന്റെ അവശ്യം ശരിയായി ബോദ്ധ്യപ്പെടാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും.

എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ രീതിയിലുള്ള ഒരു പ്രബലത സാമാന്യജനങ്ങൾക്കുണ്ടാകാനുള്ള സംഘടിതശ്രമം തന്നെ വേണ്ടതാണ്. പ്രസംഗങ്ങൾ, ലേഖനങ്ങൾ, മറ്റു പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം ഇതിനാവശ്യമാണ്. ജനകീയസംഘടനകളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇവ സാർവത്രികമായ പ്രയോജനത്തെ ലക്ഷ്യം നോക്കി നടപ്പാക്കേണ്ടതുമാണ്. ഈ രാജ്യത്തു സാമൂഹികം, രാഷ്ട്രീയം, സാംസ്കാരികം സാമ്പത്തികം എന്നീ വിവിധ വിചാരത്തിൽ സ്വരൂപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സംഘങ്ങളെല്ലാം ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി അതർഹിക്കുന്ന പ്രാധാന്യം നൽകി ചിന്തിക്കുകയും അതിനു വേണ്ടി വ്യവസ്ഥാപിതമായ ഒരു ശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു അവയുടെ ഉദ്ദേശത്തോടനുസരിച്ചും കൂടുതൽ സുഗമമാക്കുകയും ദൃഢപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുകയായിരിക്കും.

THE ORIENTAL TIMBER PRODUCTS.

Kanjikuzhi, Kottayam., Travancore.

പട്ടാമ്പി, ആഞ്ഞിലി, തേക്ക, ഇഴുട്ടി മുതലായ ഉരുതടികളും, ഉരുപ്പടികളും, ഏറ്റവും പഴയ രീതിയിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഫർണിച്ചറുകളും ഏപ്പോഴും തയ്യാർ. കൂടാതെ ഓർഡർ അനുസരിച്ച് ഫർണിച്ചർ ചെയ്തുകൊടുക്കപ്പെടും.

N.B. ഫർണിച്ചർ പണി അറിയാവുന്ന ആശാരിമാരെ ആവശ്യമുണ്ട്.

ഗോൾഡ്-ഇൻ-ചുവനപ്രാഗ്

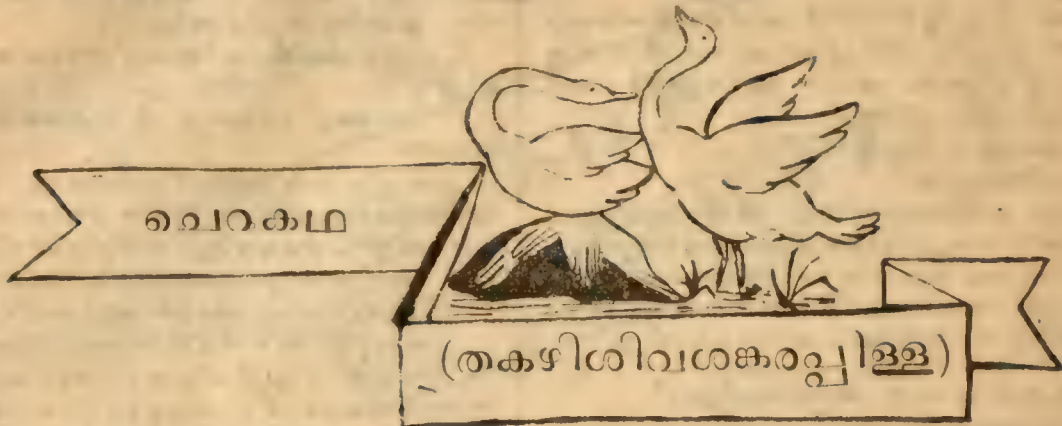
നഷ്ടപ്പെട്ട ആരോഗ്യത്തെ വീണ്ടെടുത്തു യൗവ്വനത്തെ നിലനിർത്തുന്ന ഒരു വിശിഷ്ട രസായനം:—നാഡിക്കീണം, മൂത്രപ്പെരുപ്പം, ശീഷ്ഠസ്ഖലനം, നിരന്ദേഹം മുതലായ രോഗങ്ങളെ ക്ഷണേണ മാറ്റി ഹൃദയം ശ്വാസകോശം എന്നീ ആന്തരാവയവങ്ങൾക്കു മതിയായ സംരക്ഷണം നൽകിക്കൊണ്ടു ശരീരത്തിനു ബലിഷ്ഠതയും സൗന്ദര്യവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു!

വില റാത്തൽ 1-ക്ക് 5 രൂ. വി. പി. ചാർജ് പുറമെ.

ശ്രീ വഞ്ചിരാജായവേദഫാർമസി (Regd) ആലപ്പുഴ.

തണുപ്പുള്ളരാത്രി

കുറച്ചു ദൂരം ഓടിയിട്ടേ ആ ഇടിഞ്ഞു പൊളിഞ്ഞ പീടികയുടെ തിണ്ണയിൽ അവർക്കു കയറുവാൻ കഴിഞ്ഞൊള്ളൂ. കുറെ നനഞ്ഞു.

“നാശം പിടിക്കാനുണ്ടല്ലോ ഏതൊരു മഴയാ” അവർ സ്വഗതമായി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ “ഇന്നു തെളിഞ്ഞിട്ടൊണ്ടോ” എന്നൊരു ശബ്ദം പിന്നിൽ നിന്നുണ്ടായി. അവർ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. ഒരുവൻ ആ തിണ്ണയിൽ കൂനികൂടിയിരിക്കുന്നതു ദൂരെ മങ്ങിമങ്ങി കത്തുന്ന മുനിസിപൽ വിളക്കിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ അവർ കണ്ടു. അവർ പറഞ്ഞു.

“ഇന്നു തൊള്ളിവിട്ടതു ഇപ്പം ഒരു നാഴികയല്ലേയോ?”

അവൻ പ്രതിവചിച്ചു:—

“മനുഷ്യൻ വെക്കുമിരിക്കത്തെയുള്ളു. വെളിച്ചംകൊണ്ടൊക്കെയാണെന്നു.”

“തൊന്നും ഒരുത്തിയല്ലാത്തന്നു. ഇപ്പോഴാ എറങ്ങിയതു”

അവർ ഇളന്തിണ്ണയിൽ നിന്നും തിണ്ണയിലേക്കു കയറി. അവിടമത്രയും ചോർന്നു കുഴഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നു.

“മാ! ഇവിടം റോട്ടിനേക്കാ കഷ്ടമാണല്ലോ.”

“തേ ഇവിടെ വരിൻ. കൊറച്ചു ണ്ടലം ഒന്നു ഞിയതാ.”

അവനിരിക്കുന്നതിനഞ്ചാടി അകലെ അവളും ചെന്നിരുന്നു. അൽപ്പനേരം ആ തെങ്ങുകൾ രണ്ടും സംസാരിച്ചില്ല. ഒരു മരത്തിന്റെ ചില്ലിയിൽ മഴ നനഞ്ഞു കൂനികൂടി രണ്ടു പക്ഷികളിരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നും. അവൻ മൗനം ഭഞ്ചിച്ചു.

“പെങ്ങളെ പേരെന്നാ?”

“ചിന്നാൻ”

തെല്ലിട കഴിഞ്ഞു അവന്റെ പേരെന്താണെന്നു അവർ ചോദിച്ചു. അവൻ മറുപടി പറഞ്ഞു.

“കൊച്ചുക്കാനം”

അവർ അവനെ ആ മങ്ങിയ പ്രകാശത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. അവൻ ചോദിച്ചു.

“പെങ്ങളെ ഞാനുസ്മരിച്ചുനോക്കുന്നെ”

“ചുമ്മാ. ഇവിടെ തന്നെയാണോ സാമ്രാജ്യം”

“അതേ”

രണ്ടു പഴമ്പാക്കു ഞങ്ങൾ ചേർന്നിട്ടു അതിന്മേലാണ് അവൻ ഇരിക്കുന്നത്. ഒരു കീറപ്പഴുത്തുണിക്കു ഞങ്ങൾ അരയിൽ ചുറ്റിയിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. അല്പം മാറി മുലക്കു ഒരു ചട്ടി കമഴ്ത്തിയിട്ടുണ്ട് അവൻ പറഞ്ഞു.

“എന്നാ കാറാളതു കുളിർന്നുകൊടുത്തു.”

“തൊണ്ടുത്തിരിക്കുന്നതു ഇതാ”

വീണ്ടും അവരുടെ സംസാരം കുറെ നേരത്തേക്കു നിലച്ചു. അങ്ങനെ ഒരുവൻ അടുത്തിരിക്കുന്നത് അവളും അങ്ങനെ ഒരുവൻ അടുത്തിരിക്കുന്നതു അവനും അറിയുന്നില്ലെന്നു തോന്നും ആ ഇരുപുകുണ്ടാൽ. പക്ഷേ അതു ശരിയാണോ? അവർ ഇരുവരും എന്തൊക്കെത്തിരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്തായിരിക്കും ചിന്തിക്കുന്നത്? തെങ്ങുകളെക്കുറിച്ചും അതു ആണുപെണ്ണമാണ്. നഗരത്തിന്റെ ചരച്ചിഞ്ഞ ഭംഗത്തു ആരും അടുത്തെടുമില്ലാത്തതിന്നു രാത്രിയിൽ അവർ കൂട്ടിമുട്ടി. പ്രകൃതിയും അനുകൂലിക്കുന്നു.

അവർ ചിന്തിക്കാവുന്നതെന്തായിരിക്കും?

അപ്പോഴും കൊച്ചുക്കൻ മൗനം ഭഞ്ചിച്ചു.

“പെങ്ങളെ വീടൊണ്ടോ?”

“ഇല്ല.”

“ആന്റണോ?”

തെങ്ങിയെക്കുറിച്ചും അവളുടെ മുഖം ഒന്നു കുനിയ്ക്കുന്നു. അവർ പറഞ്ഞു.

“ഇല്ല”

“അങ്ങമാരോ തന്നെ തങ്ങളോടേണ്ടോ?”

“ഇല്ല”

വീണ്ടും നിശ്ശബ്ദത! അവൻ അവളെ തന്നെനോക്കുകയാണ്. അവർ കാൽമുട്ടുകൾക്കിടയിൽ ശിരസ്സുവച്ചു കുമ്പിട്ടിരിക്കുന്നു. അവർ ഒളികണ്ണാൽ അവനെ നോക്കുന്നുണ്ടോ എന്തോ!

“പെങ്ങളെത്ര വയസ്സായി”

“ഇരുപത്തിമൂന്നു”

പിന്നെയും വെറുത്തുനിൽക്കുക. മഴതകത്തുവെച്ചുപെട്ടാൻതുടങ്ങി. അല്പംകൂടി അലറിക്കൊണ്ടുകാറ്റും അടിച്ചു. നഗരത്തിലെ ഉന്നതസ്വരങ്ങളുടെ അഗ്രം എത്തിയിട്ടുള്ള മണ്ഡലത്തിൽ എന്തൊക്കെയോ ചേർത്തു സംഭവങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. ചിന്ന ചോദിച്ചു.

“ഈ കാറ്റും മഴയും എന്നാലോവിച്ചാ?”

“ഭക്തവരന്റെ കളി”

പിന്നത്തെ നിശ്ശബ്ദതയിൽ ചിന്നയുടെ ജിജ്ഞാസ രൂപംപ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അന്നു രാത്രിയിൽ അവളുടെ കൂട്ടുകാരനായി ഭവിച്ച അവനേക്കുറിച്ച് അറിയാനുള്ള കൗതുകം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എങ്ങിനെ ആ സംസാരം ആരംഭിക്കണമെന്നായിരുന്നു അവളുടെ സംശയമെന്നു തോന്നുന്നു. രണ്ടുമൂന്നു പ്രാവശ്യം അവർ തല ഉയർത്തി. അവർ ചോദിച്ചു.

“ഇവിടെ തന്നാണോ?”

“അതെ പെങ്ങളേ. എന്റെ കാഴ്ചം ഒരു കഥയാ.”

എന്നിട്ടു കൊച്ചുവെള്ളൻ അവന്റെ കഥ പറയാൻതുടങ്ങി. അവൻ ഒരിക്കൽ ജോലിചെയ്തു പിഴച്ചുവന്നാണ്. കൊച്ചിയിൽ അവൻ ചുമട്ടുകാരനായിരുന്നു. അന്നു ഭാര്യയുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങിനെ സുഖമായി കഴിഞ്ഞുവന്നുകാലത്തു അവൻ ഭാര്യപിടിച്ചു. ഭരണനവച്ചാൽ മുഴുത്ത ഭാര്യ! അടിയും പിടിയുംതന്നെ. അങ്ങിനെ കൊച്ചിമുതൽ വളരെസ്ഥലങ്ങളിൽ നടന്നു. അവസാനം ആലപ്പുഴവന്നു. ഇപ്പോൾ അഞ്ചു കൊല്ലമായി ആ രോഗം ഭേദമായിട്ടു.”

അവർ ചോദിച്ചു.

“വല്ലോ ചികിത്സിച്ചോ?”

ഓ! ചികിത്സ! നായിക്കുപ്പുത്താപ്പ് ചാരമല്ലോ പെങ്ങളേ! അങ്ങിനെ നടന്നുനടന്നുകൊണ്ടു.

ചിന്നയ്ക്കു വളരെയേറെ കാര്യങ്ങൾ അറിയുവാനുണ്ട്. ഓരോന്നായി അവർ ചോദിച്ചു.

“പിന്നെ കൊച്ചിക്കുപോയോ?”

“പോയി”

“പെന്റുന്നോരാണ്ടോ?”

“ണ്ടാരികാം. അവളെക്കുറിച്ച് ഒന്നുമറിഞ്ഞുട. വല്ലാത്തൊരു അവളെ പോയാരിക്കാം. ആർറിയാം”

കൊച്ചുക്കൻ ദീർഘമായി ഒന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഭാര്യയെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണ അവന്റെ ഹൃദയത്തെ വ്യഥിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ചിന്നയ്ക്കുതന്നി. അവർ അവനെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി.

“കൊച്ചുക്കളുണ്ടാരുന?”

“ഉപ്പ. അ നവർക്കു വയറിലൊണ്ടാരുന”

വീണ്ടും ഒരു തപ്തനിരപ്പാസാ വിനിർദ്ദമിച്ചു. ആ കുട്ടി ഇപ്പോൾ ഉണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ ആ കുട്ടി ഇ

വനെ കണ്ടാലറിയുമോ? ഒരുപക്ഷേ ഈ നഗരത്തിൽതന്നെ ആ കുട്ടി തെണ്ടുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. സന്താനവും പിതാവുംതമ്മിൽ പരസ്പരം കാണുന്നുണ്ടാവാം. എന്നാൽ അറിയുന്നില്ല.

കൊച്ചുക്കൻ ചിന്താമഗ്നനായിരുന്നിട്ടു ചോദിച്ചു-

“പെങ്ങളേ! ആന്റണോൻ വേണ്ടെന്നുവെച്ചിരിക്കുവാനോ?”

അവർ അതിനുത്തരം പറഞ്ഞില്ല. അവർക്കു എന്തൊരു കഴപ്പുണ്ടെന്നു അവനു തോന്നി. പക്ഷേ അവർ ആതു പറയുകയില്ല. അവർ ചോദിച്ചു.

“ഇനി പെന്റുന്നോരുവേണ്ടെന്നാണോ?”

“എന്തിനാ പെങ്ങളെപ്പറ്റും പെടക്കോഴിയും?”

അപ്പോഴും അവൻ ദീർഘമായി നിശ്ചയിച്ചു.

ആ മുനിസിപ്പൽ വിളക്കുണങ്ങു. അവിടത്തെല്ലാം അന്ധകാരമയമായി. അപ്പോഴും പേമഴ എന്തോ പുലമ്പുന്നുണ്ട്, കാറ്റും അലറുന്നുണ്ടു്. ചിന്നയും കൊച്ചുക്കനും മിണ്ടാതിരുന്നു. ആ നിശ്ശബ്ദത അർത്ഥമർത്ഥമായിരുന്നിരിക്കാം. അവർതീക്ഷ്ണമായി ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടാവാം.

നിഷ്പ്രയാജനമായി ജനിച്ച ജീവിടുന്ന രണ്ടുപേരാണ് ആ ഇടിഞ്ഞുപൊളിഞ്ഞ പീടികയുടെ തിണ്ണയിൽ കൂടിയിരിക്കുന്നത്. അവർക്കു ഭരണാധിപതിയായിരിക്കുവാൻ അർഹതയുണ്ടോ? എന്തിനായി അവർ പ്രസവിക്കണം? അവൻ ഭാര്യയുണ്ടായിരിക്കുവാനും അവകാശമില്ല. എങ്കിലും അവനും മാംസവും രക്തവുമാണ്. ഭാര്യയുണ്ടായിരിക്കാനും ഭരണാധിപതിയായിരിക്കാനുമുള്ള ആശ അവർക്കുമില്ലായിരിക്കുമോ? സ്നേഹിക്കാനും സ്നേഹിക്കപ്പെടാനുമുള്ള വാസന അവർ ഉണ്ടു് വംശം നിലനിൽക്കുവാനുള്ള ചുമതല അവരിലും നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ അവകാശങ്ങളില്ലാത്തവർ ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല.

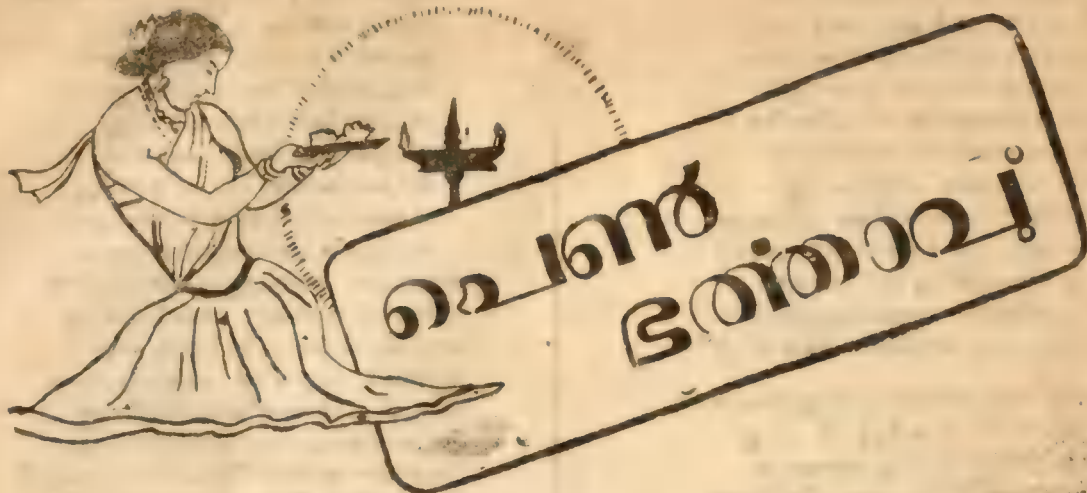
ഒരു ഭരണവും കുഞ്ഞും അവളുടെ സ്വപ്നത്തിലില്ല എന്നു പറഞ്ഞുകൂട്ടുമോ? പ്രേമാർത്ഥനയെപ്പോലെ അവന്നറിഞ്ഞുകൂടുന്നതും വരുന്നതല്ല. എങ്കിലും ആ രഥാഭം മിണ്ടിയില്ല.

ആ ഇരുട്ടിൽ അവളുടെ നേക്കു് അവൻ കൈവീശിയിട്ടുണ്ടാവാം. പക്ഷേ കൈക്കു അവളെ തൊടാൻതക്ക നീളമില്ല. ഏറ്റവും അടുത്തിരുന്നാലും അവളെ തൊടുകയില്ല. അവർക്കു അന്ധകാരത്തിൽ ഒരു ചുംബനത്തിനുവേണ്ടി കൂലം നീട്ടിയിട്ടുണ്ടാവാം. എന്നാൽ ഒരു ചുംബനം അവർക്കു കിട്ടുകയില്ല. വയറു നിറച്ചുണ്ണാനും ഉടുക്കാലും അവകാശമില്ലാത്തോക്കു പ്രേമിക്കാനും അവകാശമില്ലായിരിക്കാം. തെണ്ടി ഉടുക്കാനും ഉണ്ണാനുമുള്ള അവകാശങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ — അതെന്തായിരിക്കുമെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കണം! അവൻ കൊള്ളക്കാരനും അക്രമിയുമാകാം. അതുപോലെ തെണ്ടി പ്രേമിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ — അതും അപകടമല്ലേ?

അവർപറഞ്ഞു:—

“ഒള്ളതാ പെണ്ണും പെടാം എന്തിനാ. കൊച്ചുക്കളുണ്ടായാലും ദുരിതം”

(വിദ്വാൻ. വി. റി. അയ്യപ്പ്.)

(ഓട്ടൻതുള്ളൽ)

പുരുഷരിലനവധി തരണികളും, പല തരണികളിൽ ചില പുരുഷന്മാരും. വരരെ വരിച്ചിട്ടവരെ ഭരിച്ചവർ തരണികളല്ലവർ പുരുഷരത്ര-തരണീമണികൾയെടിമലറിണയൊരു ശരണമതാക്കിന പൊണ്ണന്മാരി-പ്പുരുഷവേഷവിരൂപം പുറങ്ങാരു നാരികളെതിരതിനാരിമാ പറയും.

“അതെ പെങ്ങളെ, അല്ലെങ്കിൽ അതുങ്ങളോടു സ്നേഹംതോന്നരുത്”

ഒട്ടനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻചോദിച്ചു

“പെങ്ങളുടേക്കുവരുന്നില്ലോ?”

“ഓ! ഇല്ല”

“എന്നാപ്പോൾ നടുവു നിവിടും”

അവൻ ഒരു പഴമ്പാക്കുണ്ണം ഇട്ടുകൊടുത്തു. അവൻ അതിൽ ചുരുങ്ങുകുടി കിടന്നു.

X X X

കാറു തെല്ലടങ്ങി മഴയും ഒന്നു ശമിച്ചു. ഒരേ ഉള്ള ഒരു കെട്ടിലായിരവ ചൂളം കാക്കിൻ പട്ടിമുട്ടി കേൾക്കാം. അവർക്കറിയാം അവൻ ഉറങ്ങിയിട്ടില്ലെന്ന്. അവൻ ചോദിച്ചു.

“പെങ്ങളുറങ്ങിയോ”

“ഇല്ല”

“എനിക്കു റെക്കം വരുന്നില്ല”

“എനിക്കു വരുന്നില്ല”

“എന്തു കളിക്ക്”

“അതെ”

അവർക്കു പറയുവാനുള്ളത് അവിടെ തീർന്നില്ലെന്നു അവർക്കിരുവർക്കുമറിയാം. പക്ഷേ പറഞ്ഞില്ല- എത്രയെത്ര പ്രശ്നങ്ങളാണ് അവരെ തുറിച്ചുനോക്കുന്നത്.

ഉലകിടമെല്ലാമിന്നു സമതപ കലിയുടെ പോലിമ നിറഞ്ഞു-കവിഞ്ഞു ചപലകളാകിനൊരമ്പലകൾ പലരും ചപലതപലതിനൊരങ്ങിയിറങ്ങി-

അങ്ങിനെ നേരം വെളുത്തു; അവൻ മടി അഴിച്ചു കരി വെററിലയും ഉണക്കച്ചുണ്ണവും കൊട്ടുപ്പാക്കും പോലക്കാരും കൂടി ഒന്നു ചവച്ചു. അവൻ പൊതി അവന്റെ കൈയിലേക്കു നീട്ടി.

അപ്പോൾ അതിലേക്കു നോക്കുന്ന പോയരങ്ങളുപേരിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞു. “അല്ല! കൊച്ചെൻ്റെ പെണ്ണുണ്ടോ?”

“ഓ! അങ്ങനെ വല്ലോമുണ്ടോളതുങ്ങൾക്കു”.....”

X X X X

അവനും മുറുക്കിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പൊതി തിരിച്ചു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു അവളിറങ്ങി കിഴക്കോട്ടു പോയി. അവനും അവന്റെ ചട്ടി എടുത്തുകൊണ്ടു പടിഞ്ഞാറേക്കു നടന്നു.

പുരുഷന്മാരോടു പടവെഴുന്നൊരു
വിരതുകളുരുവയർ മണികളിലോറി-
തൊഴിച്ചുകേൾപ്പിച്ചു മഞ്ചകളോ-
ക്കഴിവുകളുരുവരെന്നു ഗണിച്ചു-
ക്കഴിവുകൾമെന്നൊരു ജീവിതരീതി-
ക്കഴിവു വരുത്തി വണങ്ങാതായി.
“ഭരണം പുരുഷൻ കരുതുകയല്ലി-
ത്തരണീമണിമാക്കൊക്കെ നടത്താം
തരണം വീട്ടിലെ ഭരണം, നിങ്ങളുടെ
ചരണം മാത്രമതില്ലനി ശരണം-
വരണം നിങ്ങളുടെ വരവെലാമിനി
മാണം വരെയും ഞങ്ങളുടെ കൈയിൽ”!

തരണികളിങ്ങനെ ചൊല്ലുന്നവരുടെ
കരണക്കുറവിൽ തകർപ്പാൻ തെല്ല-
ക്കുളിനറപ്പു കിടയ്ക്കാത്തുള്ളൊരു
തരണൻ മീശ മുളച്ചു വിധിയുടെ
കരുതലിനതിരുവെടിഞ്ഞു ഭവിക്കും
ചെറിയൊരു കൈപ്പിഴയെന്നിഹ കരുതാം
പെണ്ണിൻ ഭരണമൊഴിഞ്ഞുകൊടുത്തൊരു
പൊണ്ണച്ചായുടെ കഷ്ടത കുറിന്!
തരണല്ലിവനെ “പെണ്ണഭർത്താ” വെ-
ന്നാണു വിളിച്ചതു മാനുഷരെല്ലാം
മണ്ണിൻ പിന്നെയുണ്ണാമ്പിൻമി-
പ്പൊണ്ണനെയാണിൻ കൊള്ളുകയില്ല.
പെണ്ണെണി പെണ്ണെണിയെന്നു ജപിക്കും
പെണ്ണെണി കണ്ണെണിയെന്നു നിന്നയ്ക്കും
പെണ്ണു ഞെളിഞ്ഞു കൊട്ടുംതാളവു
മെണ്ണിത്തുളളിലിനീളുക പൊണ്ണൻ.
പെണ്ണിൻ കണ്ണു ചുവക്കുകിലവരുടെ
കണ്ണിൽ കണ്ണിരങ്ങനെ നിറയും
കർണ്ണാരുതു ചുവക്കുകിളാവാ
വർണ്ണിനിച്ചൊല്ലുകിഴുന്നെയിളിക്കും.
ചഞ്ചലമിഴിയുടെ മോന്ത കുത്താൽ
പുഞ്ചിരിതുകിച്ചെന്നു തലോടും.
കൊഞ്ചലിനിലൊരു ഭാവമെന്നൊരു
കെഞ്ചിയടുക്കുമടുക്കു തന്നിൽ
കണ്ടൊരു ഭാവമശേഷമില്ല-
ക്കൊണ്ടൽവേണിക്കിണ്ടലുമേറും.
കണ്ണിതകാരണമൊന്നും നമുക്കു
മണ്ടനു മണ്ടയിലേറുകയില്ല.
വരനെ വരച്ചു വരയ്ക്കു നിറുത്താ-
നൊരുപണി കരുതിയ വരവാണീ മണി
വരവുകൾ ചെലവുകൾചിലം തന്നുടെ
വരുതിയിലാകണമെന്നു ശരിക്കും.
പരുപരെയൊന്നു പരുങ്ങിയ വര-
പ്പെരിയൊരു വലയിലുമങ്ങു കടുങ്ങും.
നാരിമണിയുടെ മൂക്കു ചുവക്കുകി-
ലാരിയുലകിലെതിക്കും ശിവനെ!!

പിന്നത്തേക്കു പരവാനില്ല-
ക്കുന്നതും പറ്റിയ പാറുകളെല്ലാം
നെല്ലിൻ മുളകിൻ കിട്ടിയതെല്ലാം
നല്ലാർമണിയുടെ കൈവശമായി.
വാടക കിട്ടിയ മുതലും നമുക്കു

യേടലർമിഴിയുടെ പിടിയിലമൻ
ശമ്പളമായിക്കിട്ടിയ തുകയും
കമ്പനിയോഹരി ലാഭത്തുകയും
കച്ചവടത്തിലടിച്ചൊരു തുകയും
കച്ചണിമുലയായുളവളുമടിച്ചു.
മിച്ചുമതായിട്ടൊരാക്കാരവ-
നിമരക്കൊത്തിഹ കിട്ടാനില്ല.
കാലണവേണമെന്നൊലവളുടെ
കാലുപിടിക്കണമെന്നും വന്നു.

ക്ഷൗരകൻ ക്ഷൗരക്കുളികൊടുപ്പാൻ
വിരതൻ നാലണ കൈവശമില്ല.
പുരികുഴലാളെ വിളിച്ചാളവള-
പ്പുരയുടെ പുറകിൽ ചെന്നുമാഞ്ഞു.
പുറകേ പുരുഷനിരന്നു നടന്നതു
ക്ഷൗരകൻപോലും കണ്ടുചിരിച്ചു.
“തരണേ നാലണ”യെന്നു കെഞ്ചി
ത്തരണീമണിയെട്ടെന്നുതലോടിയ
പുരുഷാധമനുടെ മുമ്പിലെറിഞ്ഞാ-
ളുണാധരിയൊരു നാലണ കഷ്ടം!!
മരണംവരെയിനി മീശവളത്തുക
ശരണമെന്നപ്പുരുഷനറച്ചു,

മുണ്ടുമുട്ടുമലക്കിക്കൊണ്ടാ
“മുണ്ട”നുളുന്നെ മണ്ടിയടുത്തു.
മണ്ട ചെറിയൊരു തുടങ്ങി നമ്മുടെ
മണ്ടച്ചാരവനെത്തിഹ ചെയ്വു!
കണ്ടൊരു ഭാവംപോലും ശിവ ശിവ!
കണ്ടില്ലവരുടെ വണ്ടാർക്കുഴലിയി-
ലിണ്ടലൊടവളെ വിളിച്ചപ്പോൾ കലി
കൊണ്ടകണക്കുവർ തുളളിയടുത്തു.
മുണ്ടുമുട്ടുമലക്കിയ വകയിൽ
‘മുണ്ട’നുളുപ്പിക ചെല്ലാനുള്ളതു
രണ്ടുമെടുത്തു കൊടുക്കണമെന്ന-
ക്കണ്ടിക്കൊന്നിവേണിയൊടോതി.
ശണ്യമുണ്ടു തുടങ്ങി, പലരും
കണ്ടുകേട്ടുംകൊണ്ടിഹ വന്നു.
ചണ്ടിത്തരമവർ പലതുമുറച്ചു
മുണ്ടുപോലും നിന്നുമാച്ചു.
ചണ്ടിപ്പെണ്ണിവളെന്നിഹ ചിലരും
മണ്ടച്ചാരിവന്നെന്നു ചിലരും
രണ്ടും ചേരുമെന്നിഹ പലരും
കണ്ടുകേട്ടും നിന്നവർ ചൊല്ലി.
വന്നുവെച്ചൊരു വിധിയുടെ കുറിയ
—പിന്നെയുണു ചിന്തയുമായി
പൊന്നെ പൊടിയെയെന്നു വിളിച്ചും
പിന്നീടവളെപ്പൊക്കിയൊച്ചും
കുന്നൽക്കണ്ണിയൊടൊത്തു ചിരിച്ചും
കണ്ണിൽ കണ്ടതിലൊക്കെ രസിച്ചും
പെണ്ണിനെ ദൈവം പോലെ വണങ്ങി-
പ്പെണ്ണുകോരുച്ചാരൊക്കെ നന്ദിച്ചു.
പെണ്ണൊരു തൊഴിലുമതില്ലാത്തതെന്നു
പൊണ്ണിപ്പെണ്ണായങ്ങു തടിച്ചു.
മണ്ണിൽകൂടി നടപ്പതുപോലും
പെണ്ണിനൊരൽപ്പം പോരായ്മയുമായ്

കണ്ണമടച്ചു നടന്നിടുകിലും
കണ്ണിൽ കണ്ടതിനെല്ലാം കുററം
പൊണ്ണി പറഞ്ഞു തുടങ്ങി, പിന്നെ
പ്പൊങ്ങച്ചങ്ങളുമെങ്ങു തുടങ്ങി.
എണ്ണ കുഴമ്പു പുരട്ടുകപോലും
വണ്ണംകൂടിയിട്ടങ്ങിയമൂലം
പെണ്ണിനുതന്നെ വാണിയത്തോരോ
പെണ്ണങ്ങളെയതിനങ്ങു വിളിച്ചു.
വേലക്കാരുടെ നേരെ ചില ചില
നേരത്തിവളൊരു കാളി കണക്കേ
ചുപ്പുമെട്ടത്തു കുപ്പുകിയടക്കം
തോലുപൊളിക്കും വാക്കുമുരയ്ക്കും.
പകയും പോരും നണയ്ക്കുംകൂടി-
പ്പുകിലിപ്പറക്കുമെങ്ങനെ കൂടി
അറമുറിപെട്ടികളൊക്കെപ്പട്ടി-
യുറങ്ങുമ്പോഴുംതാക്കോലവളുടെ
മടിയിലിടപ്പിലിടക്കിയൊളിക്കും
മടിയില്ലതിനൊരു ലേരുംപോലും
കുടും മുളകും പോലും നമ്മുടെ
മടവാർമണിയുടെ പുട്ടിത്തന്നേ.
ഭർത്താവാകും കോന്തനെയിട്ട ക-
റക്കാരങ്ങളൊരു വാസനയേറീ
കേൾക്കാനാളുകളേറ്റുതോറും

“വക്തവ്യ” ജോരു വാക്കുകളേറ്റും
ഭർത്താവാടിപ്പോകുംവരെയതു
നിന്താതെത്തു തകർത്തു തുടങ്ങും.
കാമിനി തന്നുടെ സമ്മതമേന്യെ
കാമുകനൊന്നിന് തുച്ഛകവയ്യും.
തുമ്മിപ്പോവുകിലെന്നിന് കാണാം.
പിന്നത്തെക്കളിയെന്തിന് പറവൂ!
ഇടയിടെ വല്ലതുമൊന്നു പറഞ്ഞും
കിടകിടയവളെക്കണ്ടു വിറച്ചും.
തെരുതെരുയെങ്ങനെ ചുറ്റുംനോക്കി-
ട്ടാരും കാണരുതെന്നു ജപിച്ചും
മരുവീടുന്നൊരു കോന്തച്ചാക്കും
പുരുഷൻതാനെന്നാണിന് ഭാവം.
ആണുമാലൊരു നാണം വേണം
പാണിയിലെല്ലും തെല്ലിന് വേണം
പെണ്ണിന് പൊന്നെന്നങ്ങു നിന്നും
പെണ്ണു പെണ്ണെന്നങ്ങു ജപിച്ചും
പെണ്ണു പറഞ്ഞതു തന്നേ കേട്ടും
പെണ്ണിൽതന്നേ മുങ്ങിമറിഞ്ഞും
പൊണ്ണത്തരമതു പൊക്കിയുരച്ചും
കണ്ണമടച്ചു തെളിഞ്ഞുവസിക്കും
പൊണ്ണന്മാരിനിയൊരു ശിവനെ
മണ്ണിൽ വന്നു പിറന്നീടരുതെ!

വർമ്മാസ് ആയുർവേദ ഫാർമസി
കോട്ടയം, ആലപ്പുഴ, പാലാ, N. പറവൂർ & പന്തളം
രക്ഷാധികാരി:- ബ്രഹ്മശ്രീ **വയസ്ക്കരമുസ്**
(രണ്ടാമൻ) തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്

ഹെമോഗ്ളൂക്കോൺ

ആരോഗ്യവർദ്ധനവിനും രക്തശുദ്ധീകരണകൈകളെ അർജ്ജിത നെർവിൻഭോണിക്ക്
വിളർച്ച, ശരീരക്ഷീണം, മെലിച്ചിൽ, ഉന്മേഷക്കുറവു, ഗ്രാഹണി, കുട്ടികളുടെ പിത്തശുദ്ധ
മുതലായ സുഖക്കേടുകളെ പാടെ നശിപ്പിച്ചു ശരീരത്തിന് ഓജസ്സിനേയും, കാന്തിയേയും ചുരു
ങ്ങിയ കാലത്തിനുള്ളിൽ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന
ഉത്തമ ഔഷധം. ഏവർക്കും ഒരുപോലെ ഉപയോഗിക്കാം
വിശിഷ്ട ഗർഭിണികൾക്കു അത്യുത്തമം.

16 oz കുപ്പി 1-നു Rs. 4-8-0

N. B. അഭിനവസാനമൊത്തം, ആസ്തമാഫലിക്സ്, ടോൺസിൾസ് പിൽസ്, വൈനറോർ
മുതലായ സ്പെഷ്യൽ ഔഷധങ്ങൾക്കും മറ്റു ആയുർവേദഔഷധങ്ങൾക്കും

ഉടൻ ആവശ്യപ്പെടുക

വയസ്ക്കരമുസ് (രണ്ടാമൻ) തിരുമനസ്സിലെ പ്രത്യേകമേൽനോട്ടത്തിൽ തയ്യാർ ചെയ്ത
പ്പെട്ട എല്ലാ ഔഷധങ്ങളും എപ്പോഴും തയ്യാർ. കൂടുതൽവിവരങ്ങൾക്കും ക്യാറ്റലോഗിനും
സ്താവസഥിതം എഴുതുക.

The Travancore Forward Bank Ltd.,

HEAD OFFICE:- KOTTAYAM.

BOARD OF DIRECTORS:-

K. K. Thomas, B. A. B. L., Retd., Dist. & Sessions Judge, Kottayam.

K. V. Chidambara Iyer, Banker and Landlord, Vaikam.

A. V. George, Ancheril House, Kottayam.

Dewan Bahadur Dr. V. Varghese, 'Pearl Moore', Thiruvella

K. A. Paulose, Retd., High Court Judge, Chembukavu, Trichur.

M. C. Mathew, Maliakal Bungalow, Kottayam. (Managing Director.)

C. M. Cherian, M. A., Kottayam. (Secretary)

ALL KINDS OF BANKING BUSINESS TRANSACTED.

STATEMENT OF PROGRESS.

Year	Capital paid up	Reserves	Deposits	Cash Balance	Investments	Dividend	Total Resources
1930	26,750	1,300	33,069	10,126	Nil	15%	67,205
1933	35,750	2,800	48,652	2,849	Nil	15%	91,572
1936	41,950	8,500	1,51,816	41,056	28,866	10%	2,07,173
1939	54,910	11,500	3,97,112	88,094	76,085	10%	5,39,834
1942	61,561	31,500	15,87,900	7,51,274	142,414	10%	17,87,028
1943	150,000	45,000	31,72,010	14,99,384	339,194	10%	37,25,200
1944	500,000	62,500	71,84,897	28,58,183	1,823,206	10%	86,54,672
1945	500,000	86,000	1,28,88,860	44,53,488	3,013,984	10%	1,54,35,680
1946	15,00,000	2,36,000	1,47,39,776	40,34,542	5,915,983	10%	2,20,08,628

KOTTAYAM.

30th June.

C. M. CHERIAN, M. A.,

(SECRETARY.)

(പി. ദാമോദരൻപിള്ള ബി. എ.)

മഹാകവി കുമാരനാശാൻ മരണത്തെ കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടുള്ളതുപോലെ എണ്ണപ്പെട്ട മഹാകവികളായ ഈ അവസ്ഥാന്തരത്തെ അത്ര ധാരാളമായി കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മരിച്ചു കിടക്കുന്ന ഒരുപുവിൽ കാവ്യകല കണ്ട അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദുഷ്ടികൾ അവസാനംവരെ അതിൽനിന്നു പ്രതിനിവർത്തിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരുപക്ഷെ മരണത്തെ ശോകാത്പദമായ ഒരു അവസ്ഥാന്തരമായി വീക്ഷിക്കാനുള്ള ആശാന്റെ സന്നദ്ധത വീണ്ടുപുവിലെ അവസാനശ്ലോകം എഴുതിയശേഷം അസ്തമിച്ചെന്നു തോന്നുന്നു. നളിനിയിൽ മരണം ഒരു പുതിയ കാവ്യശോഭയിൽ കളിച്ചു, ഉഷ: സന്ധ്യ പോലെ ഒരു പാവനാംഗിയായിത്തന്നെ പ്രത്യക്ഷമായിത്തീരുന്നു. പിന്നീടുള്ള കാവ്യങ്ങളിൽ സ്പഷ്ടമായും, അസ്പഷ്ടമായും കാണുന്ന മരണങ്ങളെല്ലാം ഒന്നുകിൽ മുട്ടശാന്തിപ്രയോഗങ്ങളോ, അല്ലെങ്കിൽ സന്ദർഭഗൗരവത്തെ ഗണിക്കാത്ത കടംകൈകളോ മാത്രമായിട്ടാണ് തീർന്നിരിക്കുന്നത്.

നളിനിയിലെ മരണംപോലെ ഒരു മരണം മലയാള ഭാഷയിൽ ഏതെങ്കിലും കവി വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കുന്നു. ഒരുപക്ഷെ മഹാകവി കാളിദാസനുമായും സപായത്തമായിരുന്ന പ്രതിഭാവില്ലാസമല്ലെ കമാനായികയുടെ മരണവർണ്ണനയിൽ കാണുന്നതെന്നു തോന്നുന്നെങ്കിൽ അതിൽ യാതൊരു അർത്ഥവുമില്ല.

“ക്ഷീണയായ്, മിഴിയടച്ചു, നിശ്ചല-
പ്രാണയായുടനവന്റെ രതാളത്തിൽ
വീണവായുവിരമിച്ചു, കേതുവിൽ
താണുപററിയ പതാകപോലവരും”

എന്ന ശ്ലോകം വായിക്കുമ്പോൾ ഏതോ സപരമദൃശ്യവിന്റെ ഓർമ്മയാണു നമുക്കുണ്ടാകുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ മരണത്തെ അത്ര ഭയപ്പെടാനുള്ള ന്യായമൊന്നുമില്ലെന്നും, എങ്കിലും കാണികൾ ശ്വാസംവിട്ടുന്നതുപോലും സൂക്ഷിച്ചുവേണമെന്നും തോ

ന്നത്തക്ക ഗാംഭീര്യമോ ഗൗരവമോ അതിനുണ്ടെന്നും തോന്നിക്കാൻ മേലുദ്ധരിച്ച ശ്ലോകം ധാരാളം മതിയാകും. അതിനെ തുടർന്നുള്ള ശ്ലോകങ്ങളിൽ നായികയുടെ ജീവിതം നായകസമാഗമത്താൽ സഫലമായിത്തീർന്നതിലുള്ള അവളുടെ കൃതാർത്ഥതയും, അശ്വാസവും കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമായി വായനക്കാർക്കു അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ സംശയമൊന്നുമില്ല.

“ഞെട്ടുന്നമലരും, തുണാഞ്ചലം
വിട്ടിടുന്നമിമഞ്ചിരം, താരമേ,
ഒട്ടു:ഖമിയലാം, വപുസ്സും, വേ-
റിട്ടനിൻ സുഖമേന്മാ, കൊതിക്കിലാം”

മുരുകുപ്പുറത്താൽ കൈവിട്ടുപോയ ഏതോ ലിപ്യവസ്തുവിന്റെ ചുനർല്ലാഭത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു അശ്വാസനിശ്വാസംപോലെയായാണ് നളിനിയുടെ മരണം. ഈ നിശ്വാസം ഏറ്റവും ആഴത്തിൽനിന്നുണയരുന്നത്. എങ്കിലും അതൊരു അശ്വാസനിശ്വാസംതന്നെയാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയിക്കാനില്ല. “ഒന്നുകണ്ടിട്ടു മരിച്ചാൽ മതി”യെന്നു നാം ചിലപ്പോൾ ചിലരെപ്പറ്റി വിചാരിക്കാറുണ്ട്. ഏതാണ്ടുപ്രകാരംതന്നെ നളിനി ദിവാകരനെ കണ്ടു തന്റെ ഊദയസത്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുകഴിയുന്നതോടെയുണ്ടായ ഊദയലാഘവത്താൽ കൃതാർത്ഥയായി മരണമടയുന്നു. മരണം നിമിത്തം അവൾക്കു സാധാരണജീവികളെപ്പോലെ ഓ:ഖമല്ല, ജന്തുജീകരനായ യമനെപ്പോലും ലജ്ജിപ്പിക്കുന്ന സുഖമാണുണ്ടായത്. സുഖകരങ്ങളായ മരണങ്ങളെപ്പറ്റി നാം പലപ്പോഴും വായിച്ചിരിക്കും. എങ്കിലും നളിനിയുടെ മരണംപോലൊരു ഗംഭീരതയും, പാവനമായ സുഖപ്രമുദമേം അവയിലൊന്നും കാണമെന്നു പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നല്ല, മരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സാധാരണവീക്ഷണഗതിയ്ക്കുതന്നെയും ഈ വർണ്ണന വിപ്ലവപരമായ ഒരു പരിവർത്തനം വരുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ അതൊരു അർത്ഥമായിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടു. അന്തിമദിവസങ്ങളിൽ ടാഗോർ മഹാകവികളുടെ മരണത്തിന്റെ സപരൂപംഊർജ്ജ

യും ഏറെക്കുറെ ഭയവും ജനിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നുള്ള വസ്തുത ഈ ഘട്ടത്തിൽ വായനക്കാർ ഓർമ്മയായിരിക്കും.

എന്നാൽ ലീലയിലെ ചില മരണങ്ങൾ നോക്കുക. എങ്ങനെയാ, എന്തോ, ആശാൻ ലീല എഴുതിയപ്പോഴേയ്ക്കു മരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഗൗരവബുദ്ധിയെല്ലാം പാടെ മാഞ്ഞുപോയി. നായികയുടെ ഭർത്താവ് അവളുടെ ശയനിയശായിയായിരുന്നിട്ടുപോലും ഒരുദിവസം രാവിലെ ഉണർന്നില്ല, എന്നു മാത്രമേ കവിയ്ക്കു അറിഞ്ഞുകൂട്ടൂ. ലീലയ്ക്ക് അതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അറിയാമെങ്കിൽതന്നെയും, ആ സംഭവം അവളുടെ അരനിമിഷനേരത്തെ ശ്രദ്ധയ്ക്കുപോലും അർഹമാണെന്നു ഒരു ഭാഗംവായിച്ചാൽ തോന്നുകയില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ആ മരണത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം അപ്പടി അറിയാൻ സകല ന്യായവുമുള്ള ലീല എത്രകൊണ്ടു അതിനെപ്പറ്റി അന്യഥാ ബുദ്ധി കാണിച്ചു? ആ കല്പാടെ അതൊരു വെറും പിങ്ക് കളിപോലെ നായികയും, കവിയും കരുതിയത് അത്ര നന്നായെന്നു പറയാൻ വയ്യ.

നായികയുടെ മാതാപിതാക്കളായുടെ മരണവും ഒരു വെറും തൂലികാപ്രയോഗംകൊണ്ടു് കവി സാധിച്ചിരിക്കുന്നു. ലീലയുടെ അനുരാഗത്തിനും, ജീവിതത്തിനും ചില ഗതിവിശേഷങ്ങൾ കവിതയെന്ന മുൻകൂട്ടി കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. ആ ഗതിവിശേഷങ്ങൾ അവ സ്വീകരിച്ചു മതിയാവും, അതിനു് വിചി്നമായി എന്തുതന്നെയുണ്ടായിരുന്നാലും തന്റെ തൂലികയുടെ ഒരടിക്കെട്ടു് അതെല്ലാം തട്ടിനിരത്തിക്കൊടുക്കാൻ കവി, തയ്യാറാണു്. ഇതിലധികം ഇംഗിതാനുഭൂതനായ ഒരു കവിയെ ലഭിക്കാൻ ഒരു ഭാഗ്യം ഒരു കഥാപാത്രത്തിനും ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നു് ആ ഭാഗങ്ങൾകൊണ്ടു് ജ്ഞാനിപ്പോകുന്നെങ്കിൽ അതു വെറും ക്ഷന്തവ്യം മാത്രമായിരിക്കും. ഒരുപക്ഷേ തന്റെ വിപ്രവാസത്തിനു് വിരുദ്ധമായി നിന്ന ഗുരുജനങ്ങൾ പെട്ടെന്നു കണ്മുമ്പിൽ നിന്നു് “അന്നിലയിലിലോകം വെടിഞ്ഞു” പോയപ്പോൾ ലീല തന്നെയും അതിനെപ്പറ്റി അന്വരണപോയിരിക്കണം. നാടാകെ പടർന്നു പിടിക്കുന്ന സാംക്രമികരോഗങ്ങൾ, തീവെട്ടിക്കൊള്ളുക എന്നിവയെല്ലാം കവികളെ രക്ഷപെടുത്തുന്നത് അപൂർവമല്ലെങ്കിലും, കാര്യങ്ങളെ അവ അപകടത്തിലാക്കാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നെങ്കിൽ അത്ര ഏറെ നന്നായിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടു്.

ഒടുവിൽ ലീലാമരണത്തോടു് അവസാനം കാണുമ്പോൾ, ഇതിനുവേണ്ടി മാത്രമായി നേരത്തെ അത്ര വളരെ പാഠങ്ങളെ കൊന്നുകളയണമായിരുന്നോ എന്നുള്ള ശങ്ക നമ്മിൽ വീണ്ടും ഉദിക്കുന്നു. ഇടയിൽ വന്നു കയറുന്ന ദുർഭാഷാഘട്ടങ്ങളെ ഒഴിയുന്നതിനും, ചാടിക്കടക്കുന്നതിനുമായി ആശാൻ ചെയ്ത കടുംകൈയാണു് ആ മരണങ്ങളെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. സ്വന്തം കഥാപാത്രങ്ങൾ വളരെ കാത്തിരിക്കുന്ന ഖണ്ഡകാവ്യത്തിൽ ഈ മാതിരി പ്രയോഗങ്ങൾ കവിയുടെ കഴിവിനു ഉദാഹരണങ്ങളാകയില്ല. ലീലയുടെ ഭർത്താവിന്റെ മരണത്തെപ്പറ്റി വായിക്കുമ്പോൾ നേരെമറിച്ചുള്ള ഒരു ശക്തിയേറിയ ഉദാഹരണം കാണുന്നതായി തോന്നുന്നെങ്കിൽ അതൊരിക്കലും വായനക്കാരുടെ കർവ്വമായിരിക്കുമില്ല.

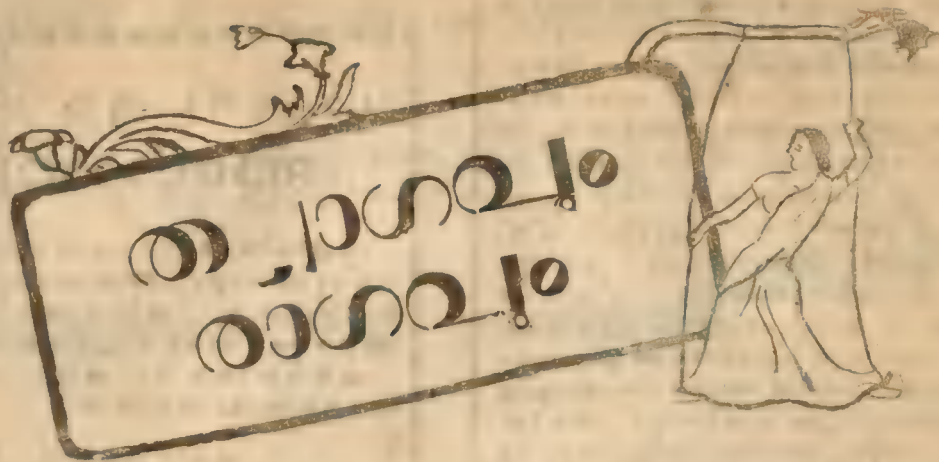
ചിന്താവിഷ്ടയായ സീതയിലെ അവസാനവേർപാട് ആശാൻ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതു പൂർവ്വകവികളായും വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെയാലു. “അനുരായക് ഭാതാസ്യനാം കാന്തനെക്കണ്ടാർ പരസമക്ഷം, അന്നിലയിലിലോകം വെടിഞ്ഞാർ സതി” എന്നാണു് സീതയുടെ അവസാനത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പറയുന്നതു്. സീത ഭൂമിയുടെ പുത്രിയാണെന്നുള്ള വസ്തുത ഒരിക്കലും മറക്കാതെയാണു കാളിദാസൻ സീതയുടെ ആ പാതിനെ എവിടെയും പ്രതിപാദിക്കുന്നതെന്നു് ഘൃഹംശത്തിൽനിന്നറിയാൻ കഴിയും. രാമൻ സീതയെ ഉപേക്ഷിച്ചപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയെപ്പറ്റിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്ലോകം നോക്കുക.

“ഇക്ഷ്വാകുവംശ പ്രഭവ: കഥാപാത്രം
സൃജേദകസ് മാൽ പതിരാത്യുത:
ഇതിക്ഷിതിസ്സംശയിതേവ തസ്യൈ
ദദൗപ്രഭവശം ജനനീന താവാൽ”

ഇക്ഷ്വാകുവംശജനും, ശ്രേഷ്ഠ ചരിതനുമായ രാമൻ പെട്ടെന്നു സീതയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനു് എന്തോ, തക്കതായ കാരണമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നുള്ള സംശയത്താലെന്നപോലെ ഭൂമിദേവി സീതയ്ക്കു പ്രഭവശനം നിഷേധിച്ചു. “തതോഭിഷംഗാനില വിപ്രവിശാ” എന്നിത്യാദി ശ്ലോകത്തിൽ സീത ഭൂമിയിൽ വീഴുന്നതിനെപ്പറ്റി കാളിദാസൻ വർണ്ണിക്കുന്ന രീതിയും ഇവിടെ ഓർത്തക്കതാണു്. ഒടുവിൽ സീത ഭൂമി പിളർന്നുപോകുന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള വർണ്ണനയിൽ കവി സീതയ്ക്കു ഭൂമിയുമായുള്ള ബന്ധത്തിനു മകുടം ചാർത്തുതന്നെചെയ്യുന്നു. ഒരു വലിയ ശബ്ദത്തോടും, നാഗസിംഹാസനസ്ഥിതയായും മറ്റും ഭൂമിദേവി ഉയർന്നുവരുന്നതിനെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന രഘുവംശശ്ലോകങ്ങൾ വായിക്കേണ്ടവതന്നെ. മാറ്റനേകം കവികളും ഈ ഘട്ടത്തെ വെറും വേർപാടായോ, വെറും ഒരു മരണമായോ ഉൽഭാവനം ചെയ്യുന്നില്ല. എങ്കിലും ആശാൻ പറയുന്നതു് സീത “അന്നിലയിലിലോകം വെടിഞ്ഞു” എന്നുമാത്രമാണു്.

ഇവിടെ ആശാന്റെ ന്യായം ഏതുതന്നെയായിരുന്നാലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സീത സീതയല്ലെന്നു തോന്നാൻ മറ്റു പല കാരണങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഈ പ്രതിപാദനവും ഒരു പുതിയ കാരണമായിത്തീരുന്നുണ്ടു്. അതു് അത്ര വളരെ ഗൗരവാമുള്ള ഒരു വസ്തുതയല്ലെങ്കിൽത്തന്നെയും, സീതയുടെ പ്രസ്തുത മരണത്തിനു് ആശാന്റെ കാവ്യങ്ങളിലെ മറ്റു പല മരണങ്ങളുമായി ഒരു കുടുംബസാദൃശ്യം കാണുന്നുണ്ടെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ലീലയുടെ ഭർത്താവിന്റെ മരണവും, സീതയുടെ മരണവുംകൂടി തട്ടിച്ചു നോക്കുക. ഒരുപക്ഷേ നളനിയുടെ മരണംതന്നെയും ഈ മരണങ്ങളുടെ പൂർവ്വ സംസ്കൃതമായ ഒരു പതിപ്പല്ലെന്നു ഏങ്ങനെ പറയാം? കരുണയിലെ മരണത്തിനു് ഇവയുമായി അത്രവളരെ മോശാസാമ്യമില്ലെങ്കിൽപോലും അതിന്റെയും ഗോത്രം വേറൊന്നല്ലെന്നു് തോന്നിപ്പോകുന്നു. അതിനിടയിൽ ഒരു തൊഴിലാളിത്തലവന്റെ മരണവും നാം കാണുന്നുണ്ടു്. ഇതും ലീലയുടെ ഭർത്താവിന്റെയും സീതയുടെയും മറ്റും മരണംപോലെതന്നെ ഓരോരുത്തരുടേതല്ലെന്നു് ചുരുക്ക

(എം. പി. അപ്പൻ എം. ഐ. എൽ. റി.)

ചംകരപ്പഴമന്യയുവാക്കൾ
ചങ്ങലയിൽക്കരുങ്ങിവിളിപ്പും
ജന്മമിട ജീവരക്കത്തി-
ന്നന്യബിന്ദുവുമർപ്പണംചെയ്കെ
ത്യാഗവേദിയെക്കൈവിട്ടുപോയ്നി
രാഗശീതളപ്പായയിൽവാഴ്വു.
പാരതന്ത്ര്യം തകർന്നുവൻവേണ്ടി
വീരസർപ്പം വരിപ്പതേക്കാളും
ജീവിതാത്സവാസപാദനമല്ലോ
നീ വിശിഷ്ടമായ്ക്കണ്ടതുളവിൽ.
കോമളാംഗിമാരോടുകൂടി
പ്രേമഗാനങ്ങൾ പാടിനടക്കാൻ
ഏതൊരാണിനുംസാധ്യമാണോത്താൽ
തന്മനോജസ്സുവേണമെന്നില്ല.
സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽനിന്നു പാട്ടുവാൻപോലും
ചേതസ്സിന്നുണർവേൽക്കിലെളപ്പും.
ധർമ്മകാലദൂരവാങ്ങുകേൾക്കെ
കർമ്മവീര്യവിജ്ഞാപനമായി
സ്വന്തജീവൻതുണവൽഗണിച്ചും
സ്വാതന്ത്ര്യയുഗ്മൊട്ടും പടവെട്ടാൻ
എത്രഘോരമാംപെരുതേജംവേണം!
എത്രവീര്യമാംതേജസ്സുവേണം!
ജന്തുലോകസമജഗുണത്താ-
ലെന്നുധന്യതയാർന്നീ പാരിൽ?
എപ്പിൽതിന്നും മരിച്ചും തിമന്തും
കൊച്ചുമാടത്തിൽ ഇന്ത്യതകാട്ടി
നായ്ക്കളെത്രയോ ചത്തോടടുത്തു
നാളിൽനാളിലീമണ്ഡലത്തിൽ.

ഹാ! നിത്യഷ്ടമായ് മൺമറയുന്നാ-
പ്രാണിൻമൃതന്തയാരെയെന്നും!
പൂക്കൾ പാകിയ തുളുമ്പത്തല്ല
പോക്കുളംതന്നെജീവിതമോത്താൽ
പരജ്ഞത്തിന്മേലായ് മിന്നും
ഓരോന്നുമൊരുമയുലളവിൽ
ധർമ്മധീരരേ ശോഭിക്കയുള്ളൂ
കർമ്മവീരരേ ശോഭിക്കയുള്ളൂ
സേവനത്തെ നീ സൗഖ്യത്തിലേറാൻ
കോവണിപ്പടിയാക്കിക്കളഞ്ഞു
ജ്ജലയാകുന്ന ഞങ്ങൾക്കു നീയു-
മുർജ്ജിതാശയനെന്നതോക്കുമ്പോൾ.

ത്തിൽ വാസവത്തെന്നയാണോ തൊഴിലാളിത്തല
വനെ കൊന്നതെന്ന് നമുക്ക് സംശയംതോന്നിപ്പോ-
കുന്നു. എന്തെന്നാൽ മേൽപറഞ്ഞ മരണങ്ങൾ ആമാ-
തിരിയൊക്കെ സാധിച്ചതേ കവിയുടെ കൈതന്നെ
യാണ് തൊഴിലാളിത്തലവന്റെ മരണത്തിനും കാ-
രണമായതെന്നും വാസവത്തയെ കവിതയ്ക്കു ഓരോ
പേരാക്കുകമാത്രമേ ചെയ്തുള്ളൂ എന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ

എല്ലാമരണങ്ങളേയും കൂടി നിരത്തിവെച്ച് ഒന്നു നോ-
ക്കിയാൽമതി.

ആകപ്പാടെ ആശാന്റെ കാവ്യങ്ങളിൽ മ-
രണങ്ങൾ നിരവധികുമായുണ്ട്. അവയിൽ അ-
ധികവും അസ്വാഭാവികങ്ങളും, കവിയുടെ മ-
നഃപൂർവ്വമായ ഉദ്ദേശം സാധിക്കാൻ വേണ്ടി കൃത്രിമ-
മായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവയുമാണ്. അപ്രധാന പാത്ര

അതിലേറെ കാര്യമായിത്തീർന്നു അവരുടെ മനസ്സിലേക്കു വർണ്ണിക്കണമോ എന്ന ചിലർ സംശയിച്ചേക്കാം. മേൽപ്പറഞ്ഞതിന്റെയൊന്നും സാരം അതല്ല. തുടർച്ചയായ സംഗതിയിൽ പോലും യഥാർത്ഥമായ കവിതകൾ പ്രത്യക്ഷമായിപ്പോകുമെന്നു വ്യക്തമാണ്. നല്ല പ്രതിഭയുള്ള കവികൾ ഈ മാതിരി ഘട്ടങ്ങളെ തരണം ചെയ്യുന്നതു എങ്ങനെയെന്നു പരിശോധിച്ചാൽ ഇതു കൂടുതൽ വെളിപ്പെടുന്നതായിരിക്കും. വിസ്തരഭയത്താൽ അങ്ങനെയൊരു പരിശ്രമത്തിൽ തൽക്കാലം ഏർപ്പെടണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും ഒരു കാര്യം പറയണം. പ്രതിഭാശാലികളായ കവികളുടെ പ്രതിപാദനത്തിൽ ഇത്രവളരെ അസാധാരണമായും, കവിതയ്ക്കു വേണ്ടി സംഭവങ്ങൾ ഉടനടൻ ഉണ്ടാകുന്നതായുള്ള പ്രതീതിയും ജനിക്കുകയില്ല. ഇതിൽ സംഭവം സാരമോ, നിസ്സാരമോ എന്നുള്ളതല്ല അതിനെ ശരിക്കു രൂപപ്പെടുത്തി പ്രതിപാദിക്കാൻ കവിതയ്ക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്നുള്ളതാണ് ചോദ്യം. അക്കാലത്ത് കാവ്യങ്ങളിലെ മരണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ചോദ്യത്തിനു പൊതുവെ നിഷേധ രൂപത്തിലുള്ള ഉത്തരം മാത്രമേ ലഭിക്കാൻ നിയമമുള്ളൂ എന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

ഡാക്ടർ ജി. എൻ. നായരുടെ അഭിപ്രായം

എല്ലാവിധ അർത്ഥരോഗങ്ങളെയും പെട്ടെന്നു ശമിപ്പിക്കുവാനും—അബാലപുലം സുഖവിരോധന നരകവാതം “അർത്ഥാപ്തം”ത്തിനുള്ള തുളനശക്തി അനുഭവിച്ചുകൊള്ളുക.

എ.ജെ.സി.കൾ മുഖാന്തിരം വി. പി. നായരും എല്ലാവരും ലഭിക്കുന്നു.

തയ്യാർ ചെയ്യുന്നവർ,
ജി. വി. ഫാർമസി,
കോട്ടയം—തിരുവിതാംകൂർ.

GEO'S BOX OFFICE HITS.

Releasing Shortly

The biggest Picture with the greatest star Assemblage

UDAYANA VASAVADATTA!

WITH

G. N. BALASUBRAMONIAM B. A. Hons.
Vasundaradevi

NOW RUNNING

Sri Vally
Arunthathi
Chandrakantha
Bagyayaleela
Panthulamma

Burma Rani
Nandhakumar
Orphan Girl
Revenge
Ladaï - Ki - Bad
Life of Christ

Baktha Kalathi
Rathnavali
Vayadi
Sathiyabhama
Mushkerhat

INFORMATION FILMS OF INDIA
Shorts.

The following reels are available for immediate Bookings

1. A Match for you. 2. Tree of Welth. 3. Kathak. 4. Palmyrah. 5. Industrial India. 6. Our Heritage. 7. Handicrafts of India. 8. Handicrafts of Travancore. 9. Art in Industries. 10. Barath Natyam. 11. Kathakali.

Telegrams:- GEORGE Co.,

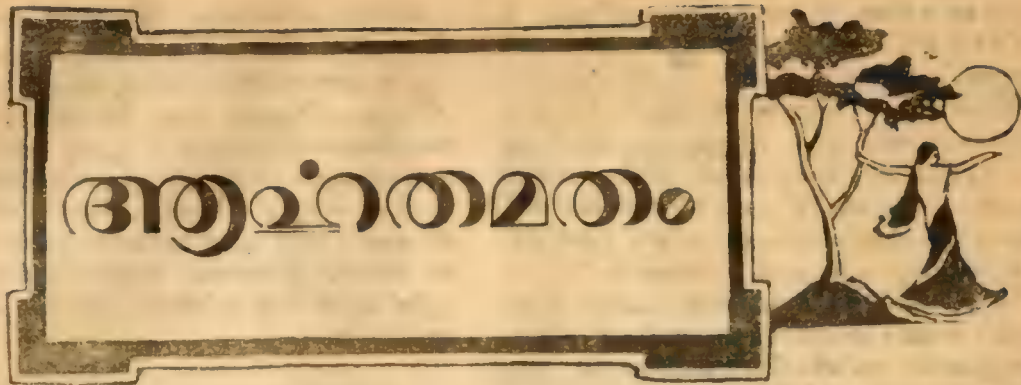
Announcing New Arrivals Shortly For Booking,

Telephone:- 88.

GEO PICTURES,

KOTTAYAM.

(ശാസ്ത്രീ മഹോദയപ്രായ കെ.എസ്. നീലകണ്ഠനണ്ണി)

ആർത്ഥമതം സ്ഥാപിതമായതെന്തിനാ? ആർത്ഥമതമെന്നു പറയുന്നു. ജീവൻ, എന്നും അജീവൻ എന്നും രണ്ടു പദാർത്ഥങ്ങളാണു ആ മതത്തിൽ ഉള്ളതു്. ആന, കുതിര, മനുഷ്യൻ, കൊതുക്, പേൻ മുതലായ ജീവികളിൽ ജീവൻ അതാതിന്റെ ആകൃതിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. നീലസിദ്ധൻ, തൽക്കാലമുക്തൻ, ബലൻ എന്നിങ്ങനെ ജീവനു മൂന്നു അവസ്ഥകൾ ഉണ്ടു്. ബുദ്ധൻ, ജിജ്ഞാസൻ മുതലായ വിഭിന്നനാമങ്ങളോടുകൂടിയ ആർത്ഥത്തിന്റെ ജീവൻ നിത്യസിദ്ധനാകുന്നു: ആർത്ഥം എല്ലാക്കാലത്തും മുക്താവസ്ഥയിൽതന്നെയാണു ജീവിക്കുന്നതു്. കർമ്മപാശങ്ങളെ മോദിച്ചതിനുശേഷം മുക്തിപ്രാപിക്കുന്നവനാണു തൽക്കാലമുക്തൻ. കർമ്മപാശബദ്ധനായി സംസാരത്തിൽ കിടന്നു ഉഴച്ചു നവനെ ബദ്ധനെന്നു പറയുന്നു.

പുൽഗലം, ദർമ്മം, അധർമ്മം, അകാശം, കർമ്മം, മോക്ഷം ഇങ്ങനെ ആറുവിധം അജീവനാണു്. പൃഥ്വി, അപ്പ, തേജസ്സ്, വായു എന്ന നാലു ദൂതങ്ങളും സ്ഥാവരജംഗമസ്ഥാചരരശ്മിങ്ങളും പുൽഗലത്തിലും, ജീവകാരുണ്യം, അഹിംസ മുതലായവയാൽ ഉണ്ടാകുന്ന പുണ്യധർമ്മത്തിലും ജീവന്റെ ഉജ്ജ്വലലോകഗമനത്തിനു വിധാതാമായിനിൽക്കുന്ന ചെറുക്കുറു അധർമ്മത്തിലും ഉൾപ്പെടുന്നു. ജീവഹിംസ, രാത്രിഭോജനം, മുതലായവയുടെ ഫലം പാപമാണു്. പ്രകൃത്യാ ജലത്തിൽ പൊങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ചുരുക്കു മറ്റു ഘനപദാർത്ഥങ്ങളോടു കൂട്ടിക്കെട്ടിയാൽ ഏതുവിധം താണുപോകുന്നുവോ അതുപോലെ ഉജ്ജ്വലലോകഗമനസന്നദ്ധമായ ആത്മാവു പാപസമ്പന്നമായാൽ അധർമ്മപരിവൃത്തമാകുന്നു. ആവരണാഭാവംതന്നെയാണു അകാശം. ലോകാകാശം, അലോകാകാശം എന്നു ആകാശം രണ്ടുവിധമുണ്ടു്. സംസാരികളായ ഭക്തന്മാർ വസിക്കുന്ന സ്ഥലം ലോകാകാശം. മുക്തന്മാരുടെ മുക്തന്മാർ വസിക്കുന്ന സ്ഥലം അലോകാകാശം. ജ്ഞാനം അഥവാ പ്രവൃത്തിക്കു കർമ്മമെന്നു പറയുന്നു. അതു ബന്ധം, അബന്ധം എന്നു രണ്ടു തരമാണു്. ജന്മകാരണമായ കർമ്മം ബന്ധം. നന്മയെന്നും തിന്മയെന്നും അതു രണ്ടായി പിരിയുന്നതപജ്ഞാനത്തിനു കാരണമായ അനുകൂലകർമ്മം

സൽകർമ്മം. ഈ സൽകർമ്മം വേദനീയം നാമികം, ഗോത്രീയം, ആയുഷ്യം എന്നു നാലുവിധം. എന്തിന്നു തപജ്ഞാനം ഉണ്ടാകണമെന്നുള്ള അഭിമാനം വേദനീയം. ഞാൻ ഇന്നു പേരോടുകൂടിയവനാണു് എന്നുള്ള അഭിമാനം നാമികം. പുഷ്പനീയൻ എന്നു് അർത്ഥമുള്ള ആർത്ഥത്തിന്റെ ശിഷ്യപരമ്പരയിൽ ജനിച്ചവനാണു ഞാൻ എന്ന അഭിമാനം ഗോത്രീയം. ശരീരധാരണത്തിനു മാത്രം പര്യാപ്തമായ സ്നാനം, ജനം, കൃഷി, വ്യാപാരം മുതലായവ ആയുഷ്യം. തപജ്ഞാനത്തിനു പ്രതിഫലമായിരിക്കുന്ന കർമ്മം ദുഷ്ടകർമ്മം. അതു ജ്ഞാനാവരണീയം, ദർശനാവരണീയം, മോഹനീയം, അന്തരാധികം എന്നു നാലായി പിരിയുന്നു. തപജ്ഞാനം മൂലം മുക്തി സിദ്ധിക്കുവാനുള്ള വിധാതാ ജ്ഞാനാവരണീയം. ബുദ്ധശാസ്ത്രം പഠിച്ചതുകൊണ്ടു മുക്തി പ്രാപിക്കുവാനുള്ള വിധാതാ ദർശനാവരണീയം. ബുദ്ധഭവന്റെ മോക്ഷമാർഗ്ഗോപദേശങ്ങളുടെ താരതമ്യത്തേപ്പറ്റിയുള്ള അജ്ഞാനം മോഹനീയം. മോക്ഷമാർഗ്ഗപ്രവേശത്തിനു തടസ്സമുണ്ടാക്കുന്ന പ്രവൃത്തി അന്തരാധികം. ഈ അന്തരാധികകർമ്മം പതിനെട്ടുവിധമുണ്ടു്. അഹങ്കാരം, ഭോഗം ഉപഭോഗം, ദുഷ്ടപ്രേമം, അതിലാഭം, വിഷ്ണു, നിര, ഭയം, അജ്ഞാനം, അസൂയ, ഹിംസ, പ്രിയം, അപ്രിയം, രാഗം, ദോഷം, കാമാധിക്യം, ശോകം, സത്യം എന്നിവയാണു് അവ.

മോക്ഷസാധകമായ കർമ്മം അബന്ധം. അതു സംവരം, നിർജരം എന്നും രണ്ടു വിധം. വിഷയാസക്തങ്ങളായ ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിക്കു തടസ്സമുണ്ടാക്കുന്ന യമനിയമാദി കർമ്മങ്ങൾക്കു സംവരം എന്നും സംസാരബീജമായ കന്മയെത്ത നശിപ്പിക്കുന്നതിനായി തലമുണ്ഡനംചെയ്തു തപ്തശിവാതലത്തിൽ ഇരുന്ന തപസ്സു ചെയ്തു മുതലായ കർമ്മങ്ങൾക്കു നിർജരമെന്നും പറയുന്നു.

ആർത്ഥത്തെ ജൈനരെന്നും ഭിഗ്വരർ എന്നും വിളിച്ചുപോരുന്നു. ജൈന സാധുക്കളുടെ ആചാരമനുഷ്ഠിക്കുവാൻ സർവ്വദർശന സംഗ്രഹകാരൻ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:—“സർവ്വജനങ്ങൾക്കും ഹിതമായും എന്നാൽ മിതമായുമുള്ള സംസാരം, ശാസ്ത്രം

അപ്രകാരമുള്ള നടത്തം, സംസ്ഥാനസം വിട്ടുള്ള ഇരിപ്പ്, ശിരോമണ്ഡനം, തുടർവസ്ത്രത്തിന്റെയോ കാവിവസ്ത്രത്തിന്റെയോ ധാരണം, പാറനാശകമായ ഭിക്ഷാന്നഭോജനം, രാത്രിഭോജനത്തിന്റെ അഭാവം, സമാധാനമനസ്ഥിതി, സൂര്യപ്രകാശത്തിലുള്ള സഞ്ചാരം, പുഴ ഏറമ്പു മുതലായ ക്ഷുഭജിവികൾക്കു പോലും ഉപദ്രവം തട്ടാത്ത വിധത്തിൽ സൂക്ഷ്മവികുലങ്ങളോടു കൂടിയുള്ള ഗമനം ഉറപ്പാക്കേണ്ടതാണ്.

പരിപകപമതികളായ ജൈനസാധുക്കൾ ദിഗംബരന്മാരായി സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ഏറമ്പു പുഴ മുതലായ ക്ഷുഭജനങ്ങളെ മയിൽപീലിക്കെട്ടുകൊണ്ടു ഇവരെ വശത്തേക്കും സാധനത്തിൽ തുത്തുമാറുക സാധാരണമാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ തെരുവുകൾത്തോറും സഞ്ചരിച്ചു ശരീരധാരണത്തിനു മാത്രം അവശ്യമുള്ള ആഹാരം ധൃവസ്ഥന്മാരിൽ നിന്നു വാങ്ങി ഭക്ഷിച്ചു മോക്ഷമാർഗ്ഗചിന്തയോടുകൂടി കാലം കഴിച്ചു കൂട്ടുന്നു. ബന്ധകർമ്മത്തിനു ശേഷം അബന്ധകർമ്മത്തിന്റെ സഹായത്താൽ അലോകാകാശമായ ഉൾസ്ഥലാലോകത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്ന മുമ്പേക്കുള്ള മുക്കുരെന്നു വ്യാഖ്യാരിക്കപ്പെടുന്നു.

ബന്ധകർമ്മത്തെ വിലക്കിനിർത്തി അബന്ധകർമ്മത്തെ ശരിയായവിധത്തിൽ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ മുക്താവസ്ഥയിൽ എത്തിച്ചേരും. അല്പാത്തവൻ എല്ലായിപ്പോഴും ബലൻതന്നെ. എന്നു മാത്രമല്ല അധർമ്മാചരണംമൂലം തിര്യക്ക സ്ഥാവരാത്മകമായ അധമജന്മത്തിൽ അവൻ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്യും. മേൽപറഞ്ഞപ്പട്ട വസ്ത്രക്കൾ ഉണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചാൽ ഉണ്ടു്. ഇല്ല എന്നു വിചാരിച്ചാൽ ഇല്ല. വസ്ത്രക്കളുടെ ഭാവവും അഭാവവും മനോവിചാരത്തെ അശ്രുയിച്ചിരിക്കുമെന്നുള്ള നിശ്ചയം മോക്ഷസിദ്ധിക്കു കാരണമാകുന്നു.

ആർഹതമതം നാസ്തികമതത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ്. ഇതിനു പുറമേ ചാർവാകമതം ബുദ്ധമതം എന്നു രണ്ടു മതം കൂടി നാസ്തികമതത്തിലുണ്ടു്. അഭിപ്രായഭേദം നിമിത്തം ബുദ്ധമതം സൗത്രാന്തികം, വൈഭാഷികം, മാധ്യമികം, യോഗാചാരം എന്നു ഞ്ഞെ നാലായി പിരിയുന്നു. തത്വജ്ഞാനവിഷയത്തിൽ ഈ മതങ്ങൾ ഉത്തരോത്തരം ശ്രേഷ്ഠങ്ങളെന്നാണു ശാസ്ത്രകാരന്മാരുടെ അഭിപ്രായം.

ESTABLISHED 944.
POPULAR BANK, LTD.,
(INCORPORATED IN TRAVANCORE)

HEAD OFFICE, ALLEPPEY.

BRANCHES:-

Shertallay.   Kuthiathode,   &   Vaikom.

BOARD OF DIRECTORS.

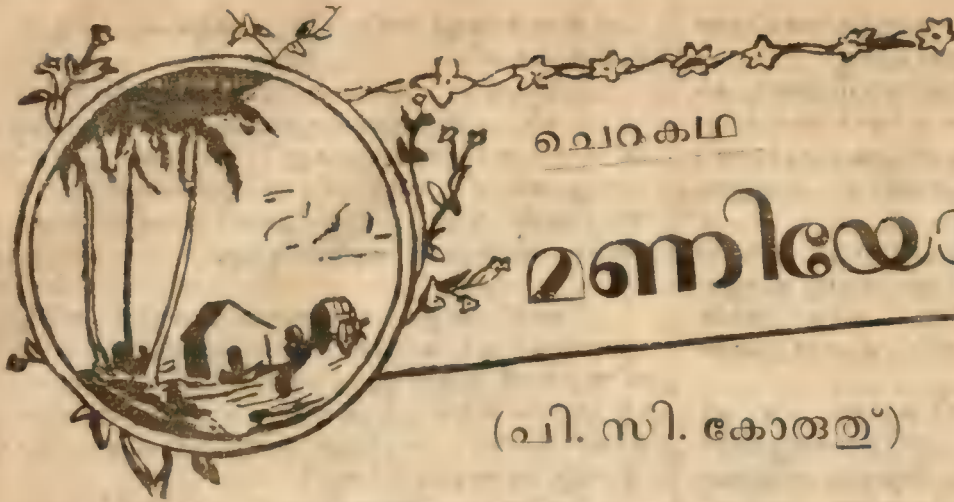
Sri. N. G. Narayana Rao, B. A. B. L. (Chairman) Retired High Court Judge, Trivandrum.

- " K. Nagendra Prabhu, Land Lord, Thoppil House, Alleppey.
- " K. S. Shenoy, of Boyce & Co., Alleppey.
- " P. T. K. Chokkalinga Nadar, Burmah Shell Agent, Alleppey.
- " N. Anantha Kamath, Piece-Goods Merchant, Shertallay.
- " R. Janardana Pai, Oil Miller & Merchant, Alleppey.
- " S. Kumaraswamy Reddiar, Piece-Goods Merchant, Alleppey.
- " K. M. Nayak, Managing Partner, Alleppey oil Mill, Alleppey.
- " N. Krishna Kamath B. A. B. L., Govt. Pleader & Advocate, Trivandrum.
- " M. S. Sivan Pillay, Hardware Merchant, Alleppey.
- " S. Venkiteswara Pai, Burmah Shell Agent, Changanacherry.
- " S. Damcdara Pai, Hardware Merchant, Alleppey.

All kinds of Banking Business Transacted.

B. M. N. KAMATH,
Manager.

ആ നീണ്ട ചുരുക്ക അവസാനിച്ചു. കല്യാണി ഒരു നീളമായ തെക്കേത്തോട്ടുകൂടി കട്ടിലിന്റെ ഒരു വശത്തേക്കു ചാരിയിരുന്നു. അവളുടെ കണ്ണുകൾ ക്ഷീണിച്ചു മങ്ങിപ്പോയിരുന്നു. തലമുടി മുഖത്തും മാറില്ലായി വീണു പറന്നു. ഒരു കാലത്തു് ആ മുഖവും ആ തലമുടിയുമെല്ലാം ഞാളിയിലെ തൊഴിലാളികളെ ആകർഷിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അവളുടെ നടപ്പും, ജോലി ചെയ്യുന്നതിലുള്ള ചുരുക്കവും, ഞാളി മേധാവിയിലെ സംതൃപ്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും. അങ്ങനെ കാലങ്ങൾ മുൻപോട്ടു പോയി. ആ ഞാളിയിലെ ഒരു പ്രധാന തൊഴിലാളിയായ രാഘവന്റെ പത്നിയായിത്തീർന്നു അവർ പ്രവേശിച്ചു. വിവാഹാനന്തരം ഒരു കൊല്ലക്കാലം അവർ അവിടെത്തന്നെ ജോലി ചെയ്തു. മാതൃത്വത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ അവളിൽ കണ്ടപ്പോൾ രാഘവൻ പറഞ്ഞു:—

“കല്യാണി, നീ ഇങ്ങനെ ജോലി ചെയ്തു ക്ഷീണിക്കേണ്ട. നിനക്കു വയ്യാ. ഇനീ വീട്ടുകാരുടേതും നോക്കിയിരുന്നാൽ മതി. ഞാൻ തേടുന്നതുകൊണ്ടു നമുക്കു സുഖമായിക്കഴിയാം.”

അവർ അതുസമ്മതിച്ചില്ല. “ചെറുപ്പകാലത്തു വല്ലതും കുറെ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വെറുപ്പുകാലത്തു വിഷമിക്കും. നിങ്ങൾ തന്നെ പണിക്കു പോകുന്നതുകൊണ്ടു് എന്തു കിട്ടാനാണ്? ഞാൻ കിട്ടപ്പിടാ കുന്നതുവരെ ജോലി ചെയ്യും.”

അങ്ങനെ കുറെ മാസങ്ങൾ കൂടി കല്യാണി ഞാളിയിൽ പോയി ജോലി ചെയ്തു. അവളുടെ ആരോഗ്യത്തെ അതു സാരമായി ഉപയോഗിച്ചു. അവർ താമസിയാതെ ഞാളിയിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞു.

അതിടയ്ക്കാണ് പൊതുപണിമുടക്കു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. രാഘവൻ പണിമുടക്കു കമ്മറ്റിയിലെ ഒരു മെമ്പറായിരുന്നു. “ഇന്നത്തെ ഞാളി നാളെ നമ്മുടെ കൈയിലാകും. മുതലാളിക്കു നാമാണ് ഈ പണമെല്ലാം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു്, മുതലാളിമാരെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കാൻ ഒരു പണിമുടക്കു നടത്തുക തന്നെ വേണം.”—ഇതായിരുന്നു പണിമുടക്കു നേതാവിന്റെ ഉപദേശം. ഈ ഉപദേശത്തോപ്പാറി രാഘവൻ, അന്നുവൈകിട്ടു കലാ

ണിയോടു പറഞ്ഞു. അവർക്കു വിശ്വാസമായില്ല. “മുതലാളിയെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കാനാണോ പണിമുടക്കു നടത്തുന്നത്? നിങ്ങൾ തൊഴിലൊന്നുമില്ലാതെ അലഞ്ഞുനടന്ന കാലത്തു് അദ്ദേഹമല്ലെ നിങ്ങൾക്കു പണി തന്നതു്. നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചതിൽ കൂടുതൽ ശമ്പളം അദ്ദേഹം തന്നില്ലേ? കയറിനു വില കുറഞ്ഞപ്പോഴും നിങ്ങളെ പിരിച്ചുവിടാതെ അദ്ദേഹം ശമ്പളം തന്നുകൊണ്ടിരുന്നില്ലേ?”

“അതൊക്കെ മുതലാളി ചെയ്തു തന്നുണ്ടാണു്. പിന്നീടു നമ്മളെക്കൊണ്ടു് ഇരട്ടിപ്പണി ചെയ്യിച്ചു് ആദായം ഉണ്ടാക്കാൻ ചെയ്തു ഒരു വിദ്വേഷമായിരുന്നു.”—രാഘവൻ പറഞ്ഞു.

“എനിക്കു വിശ്വാസമാകുന്നില്ല. നിങ്ങൾക്കു ജ്വരം വന്നപ്പോൾ ഞാളിയുടെ ചെലവിൽ നിങ്ങളെ ചികിത്സിച്ചില്ലേ? നിങ്ങൾക്കു നല്ല സുഖമാക

നതുവര അഭ്യർത്ഥം ശമ്പളം തന്നുകൊണ്ടിരുന്നല്ലോ" അവർ വീണ്ടും ന്യായവാദം ചെയ്തു.

"അതൊക്കെ നമുക്കുവേണ്ടിയാണെന്നാണോ മറുപടി നീന്റെ വിചാരം. തൊഴിലാളിയുടെ ആദായം നിലനിർത്തുന്നത് മുതലാളിയുടെ അവശ്യമാണ്. അതിനുവേണ്ടിയല്ല അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ ചെയ്യുന്നത്." - അവർ ദേഷ്യം വന്നു.

"നിങ്ങളെതിന്നാണ് കോപിക്കുന്നത്. മറ്റുപല മാതൃകകളിലും ഇങ്ങനെയൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലല്ലോ. നിങ്ങൾ ഇപ്പറയുന്ന രീതിക്ക്, ആ മാതൃകക്കാൽ തൊഴിലാളികളെ വേണ്ടെന്നാണോ വിചാരിക്കുന്നത്?"

രാജവൻ ഉത്തരം മുട്ടി. "നീ പെണ്ണ്. പെണ്ണുങ്ങൾക്കെന്തറിയാം. ഇതൊക്കെ വലിയ കാര്യങ്ങളാണ്. കിട്ടുന്ന പണമെല്ലാം അന്നന്നുതന്നെ ചെലവാക്കിക്കൊള്ള. ഈ മാതൃകകളെല്ലാം നാളെ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊന്നാൽ, അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെയൊന്നും ആരു മാസത്തിനകം, നമുക്കു സഹനമാക്കാമെന്നല്ല നമ്മുടെ നേതാക്കന്മാർ പറയുന്നത്?"

അവർക്കു ചിരിവന്നു. "അതെല്ലാം നമ്മുടെതാക്കമെന്നു നിങ്ങൾക്കു നല്ല നിശ്ചയമാണോ? നമ്മുടെതായിക്കഴിഞ്ഞാൽ അവിടെ ആരു ജോലി ചെയ്യും? നമ്മൾ തന്നെയാ? എല്ലാവരും കൂടി ജോലി ചെയ്താൽ അതിന് ഒരു ക്രമവും ചിട്ടയും ഉണ്ടാക്കാനാളു വേണ്ടേ?"

രാജവൻ അവളുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കാൻ നിന്നില്ല. അവൻ പണിമുടക്കുകമറ്ററിയിൽ സംബന്ധിക്കാൻ പോയി.

പ്രസവകാലസമീപനത്തോടുകൂടി, കല്യാണിക്കു ഒരു നീരിളക്കവും പനിയും ബാധിച്ചു. അവർ വല്ലാതെ ക്ഷീണിച്ചു. രാജവൻ പണിമുടക്കു് ഉൾക്കുളിപ്പെടുത്തുവാൻ ഉത്തരത്തിൽ രാപ്പകൽ ബദ്ധപ്പെട്ടു നടന്നു. മാതൃകയിൽ ശരിക്കു പോകാതെ വന്നതിനാൽ, പുലർച്ചെ വരും ശമ്പളം കിട്ടാതെ വന്നു. കല്യാണിയുടെ സമ്പാദ്യത്തിൽ നിന്നു കുറേയ്ക്കു കുറേയ്ക്കു അവർ ചെലവാക്കി. ചികിത്സയ്ക്കും വീട്ടുചെലവിനും ആയി വിനിയോഗിച്ചു അവളുടെ സമ്പാദനം, കോരിവെച്ചു വെള്ളം പോലെ, ക്രമേണ കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വന്നു.

പണി കുറയുന്ന ലക്ഷണം കണ്ടില്ല. തന്റെ ഗർഭസ്ഥമായ ഭാര്യയെക്കുറിച്ചായിരുന്നു അവളുടെ ചിന്ത മുഴുവനും. തൊണ്ടു തല്ലിയും കയർ പിരിച്ചും തഴമ്പിച്ചു തന്റെ കൈകൊണ്ടു തൊട്ടുവോൾ, ആ പിഞ്ചു ശിശുവിന്റെ മാന്ദ്യമിരുന്നപ്പോൾ പരമമുഖമായ ശരീരം നോവുകയില്ലേ? പണിനിർത്തിയതിന്റെ പുതുക്കലോടൊപ്പം വിശ്വസ്തമായ കൈപ്പത്തികളിലും പുകവിളകളിലും ഉമ്മവെക്കുമ്പോൾ അതു കരയുകയില്ലേ - ഇങ്ങനെ പോയി ആ മാതാവിന്റെ സന്താനവാത്സല്യ ചിന്തകൾ.

രാജവന്റെ ചിന്ത അതൊന്നായിരുന്നില്ല. പണിമുടക്കു് എങ്ങനെ വിജയിപ്പിക്കാമെന്നായിരുന്നു അവന്റെ ആലോചന. ഉഴുതും ഉറക്കവും ഉപേക്ഷിച്ചു തൊഴിലാളികളെ സംബന്ധിപ്പിക്കുവാൻ അവൻ രാപ്പകൽ ബദ്ധപ്പെട്ടു. പലപ്പോഴും നിരാശയായിരുന്നു അതിന്റെ ഫലം. മാത്രമല്ല സാമ്പത്തികമായ

പല നഷ്ടങ്ങളും ശരീര ക്ഷേമങ്ങളും അവനെ വല്ലാതെ കഴക്കി.

മുതലാളി, അവനെ വിളിച്ചു. "രാജവൻ പണിമുടക്കുകാപ്രത്തിൽ ഇത്രയധികം ക്ഷേമിക്കേണ്ട ആവശ്യമെന്തു്? നിനക്കിവിടെനിന്നു ന്യായമായ ശമ്പളം കിട്ടുന്നില്ലേ? ബോണസ്സ് തന്നിട്ടില്ലേ? നിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ പലതും ശമ്പളത്തിൽ പുറമെ സാധിച്ചുതന്നിട്ടില്ലേ?"

"ഉണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ തങ്കളുടെ നിശ്ചിതസമ്പാദനം കഴിഞ്ഞുവെന്നു പറയുന്നത്? അതിനു ഞാൻ തയ്യാറല്ല. മുതലാളിപക്ഷം നശിച്ചെങ്കിലേ പോകും എന്നാകൂ. നാളത്തെ പോകും തൊഴിലാളിയുടെതാണ്. നാളെ ഈ മാതൃകകളെല്ലാം നടത്തുന്നതു ഞങ്ങളായിരിക്കും."

"നിങ്ങളോടൊത്തല്ലോ ആരു പറഞ്ഞു?" - മുതലാളി ഉള്ളിൽ പൊങ്ങിവന്ന ഒരു ഹാസ്യഭാവത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"ഞങ്ങളുടെ നേതാക്കന്മാർ അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവർ പറയുന്നതു മുഴുവൻ പരമാർത്ഥമാണു്."

"രാജവൻ, പണിമുടക്കുകയോ മുടക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുക. അതിലൊന്നും എനിക്കു വിരോധമില്ല. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ ഇനിയും കാര്യങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല. നിങ്ങളുടെ ചിലനേതാക്കന്മാരെ നിങ്ങൾ ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കിയില്ല. മുതലാളിമാരാണ് തൊഴിലാളികളുടെ വിമർഷ്ഠ ഫലം അനുഭവിക്കുന്നതെന്നു അവർ പറയുന്നു. എന്തിൽ ഈ നേതാക്കന്മാരെ പറയുന്ന ചിലർ, നിങ്ങളുടെ രക്തമല്ലേ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നത്? മാതൃകകളിൽനിന്നു ശമ്പളമായി കിട്ടുന്ന തുകകൊണ്ടു് നിങ്ങളുടെ അടിമത്തവിരുദ്ധരായവർ പോലും നിർവഹിക്കാൻ സാധിക്കാതെ യിരുകേണ്ടവർ, അതിൽനിന്നൊരു തുക നിങ്ങൾ നേതാക്കന്മാർക്കുവേണ്ടി കൊടുക്കുകയല്ലേ ചെയ്യുന്നത്? നിങ്ങൾ എരിവെച്ചിലിൽ നിന്നു ജോലി ചെയ്യുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ നേതാക്കന്മാരെ പറയുന്നവർ സുഖമായി, വലിയ ഫോട്ടു കളിലെ വൈദ്യുതപങ്കുകളുടെ കീഴിൽ സുഖമായിരിക്കുന്ന് ഉറങ്ങുകയല്ലേ? നിങ്ങൾ ഇതൊക്കെ ആലോചിക്കാതെ, നേതാക്കന്മാരെ തീർന്നിപ്പോരുന്നതിനു് ഇങ്ങനെ കഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്തിനാണു്?"

രാജവൻ കുറേനേരം ചിന്താമഗ്നനായി നിന്നു. ഒടുവിൽ അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ ശമ്പളം വാങ്ങിച്ചുതരാമെന്നും, ഈ മാതൃകകളെക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു ഭരിക്കാനുള്ള സൗകര്യമുണ്ടാക്കിത്തരാമെന്നും നേതാക്കന്മാർ പറയുന്നല്ലോ."

മുതലാളി, രാജവന്റെ തോളിൽ തട്ടി "രാജവൻ, ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു നിങ്ങളെ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ നിങ്ങൾ അവരുടെ പുറകെ ചാടിപ്പുറപ്പെട്ടു മോ? നിങ്ങളുടെ കണ്ണുല്ലാത്തതെല്ലാം പൊന്നാക്കമെന്നു പറഞ്ഞുകിട്ടല്ലാതെ, അവർ പറയുന്നതിനനുസരിച്ചു തുളുവാൻ നിങ്ങൾ തയ്യാറാകുമോ? തൊഴിലാളികളുടെ ബലമീനാശങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി, അങ്ങനെ നിങ്ങളെയെല്ലാം ഒന്നായി ചൂഷണം ചെയ്യു

വാനല്ല അവരിൽ ചിലർ ഉദമിക്കുന്നതെന്ന് ഒരു നിമിഷനേരം ചിന്തിച്ചുനോക്കൂ."

രാഘവൻ തല ചൊരിഞ്ഞു: - "അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു സംഘടനയുമാണം വേണ്ടെന്നാണോ പറയുന്നത്?"

മുതലാളി സമൂഹനായിത്തുടർന്നു: "സംഘടന ആവശ്യമാണ്. നിങ്ങളുടെ ന്യായമായ ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം സാധിച്ചുകിട്ടുന്നതിനും നിങ്ങൾക്കു ശക്തി സംഭവിക്കുന്നതിനും സംഘടിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണെന്നു ഞാനും സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ; നേതൃത്വമനുഭവമായിത്തന്നെ നിങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്യുവാൻ മുതിരുന്നവരുടെ ചരട്ടവലിവിനനുസരിച്ചു ചാഞ്ചാടുന്ന വെറും പാവാകളായി നിങ്ങൾ തീരരുതെന്നേ എനിക്കു പറയാനുള്ളൂ."

മാക്സിമി ഉടമസ്ഥൻ പറഞ്ഞത് ഏതാണ്ടു കാര്യമെന്നു അവനുനോന്നി. തൊഴിലാളിനേതാക്കന്മാരെ പറഞ്ഞു നടക്കുന്ന പലരുടെയും ചിത്രങ്ങൾ അവന്റെ മുൻപിൽ തെളിഞ്ഞുനിന്നു. വലിയ ഫോട്ടച്ചുകളിൽ താമസിച്ച മാസം ഇരുനൂറ്റും മൂന്നുനൂറ്റും ചെലവാക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടർ, നേതാവെന്നുപറഞ്ഞു, റിക്ഷാക്രൂഡി പോലും കൊടുക്കാതെ കൊടുവെച്ചിട്ടുള്ള പെരുമഴയത്തും രണ്ടുംമൂന്നും മൈൽ റിക്ഷായിൽ കയറ്റി, സാധുറിക്ഷാതൊഴിലാളികളെ ശ്വാസംമുട്ടിക്കുന്നവർ മറ്റൊരു കൂട്ടർ, കർഷകതൊഴിലാളി നേതാവെന്നും പറഞ്ഞു നിലമുടമസ്ഥന്മാരെ രാസഗുത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കുന്നവർ വേറൊരു തരക്കാർ, ആയിരക്കണക്കിനു സമ്പാദിച്ചുകൂട്ടി ക്രിസ്തുവിനെയും ബുദ്ധനെയും കാര്യം ത്യാഗ-ശമയനന്മാരെ നന്നാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന വേറെ ചിലർ-ഇങ്ങനെയുള്ള നേതാക്കന്മാരുടെ ചിത്രങ്ങൾ ഒന്നിനു പുറകേ ഒന്നായി രാഘവന്റെ കൺമുൻപിൽ കൂടിയിരുന്നതിനാലെന്നതുപോലെ കടന്നുപോയി.

രാഘവൻ നെടുവീർപ്പിട്ടു. പക്ഷെ പണിമുടക്കു വിജയിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഏതു ത്യാഗവും ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നു താൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തപ്പോയിട്ടുള്ളല്ലോ എന്നു രാഘവൻ സ്ഥിരിച്ചു. അവൻ ചിന്താമഗ്നനായ നിലയിൽ മുതലാളിയുടെ സന്നിധിയിൽ നിന്നുപോയി.

അടുത്ത ദിവസം കൂടിയതൊഴിലാളിയോഗത്തിൽ നേതാവു ചെയ്ത പ്രസംഗം, തൊഴിലാളികളെ ഇളക്കുവാൻ ശക്തമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ മുപ്പതു രൂപാ കിട്ടുന്ന തൊഴിലാളി, നാൽപ്പത്തഞ്ചു രൂപയിൽ കുറച്ചു മേലാൽ വാങ്ങരുത്. അൻപതു കാരൻ എഴുപത്തിയഞ്ചിൽ കുറച്ചു വാങ്ങരുത്. അതിൽ കുറച്ചുതന്നെ മാത്രമേ ജേതാക്കൾ ആരു വലിച്ചെറിയണം. നമുക്കും ജീവിക്കണം. നമുക്കും ശ്വാസം വീടണം." - ഈ പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞു വിപ്ലവാത്മകമായ ചില മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ കൂടിയായപ്പോൾ തൊഴിലാളികൾക്കു ഉൾക്കൂടി.

സമ്മേളനാനന്തരം നേതാവു സുഖഭക്ഷണത്തിനും വിശ്രമത്തിനുമായി ആ സ്ഥലത്തെ ഏറ്റവും വൻപിച്ച ഫോട്ടലിലേക്കു പോകുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ, രാഘവൻ അയാളുടെ അടുത്തുചെന്നു.

നേതാവു ചിരിച്ചു. "സഖാവു രാഘവനേ? എ

ന്നോ ഒരു ക്ഷീണം? നമ്മൾ ജയിക്കും സഖാവേ. പണിമുടക്കു മറ്റൊന്നാളാ ആരംഭിക്കുന്നത്. ഒരാഴ്ച പിടിച്ചു നിന്നാൽ നമ്മൾ നേടി. എല്ലാം ശരിയാക്കിക്കൊള്ളണം കേട്ടോ."

ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് കല്യാണിക്കു സുഖഭക്ഷ്യ കൂട്ടുകാണെന്നും പറഞ്ഞു രാഘവന്റെ വീട്ടിൽ നിന്ന് അടിയന്തിരമായി അളുവുന്നത്. ആ ഉപനേതാവു വിജയിച്ചു. ഒരു വശത്തു പണിമുടക്കു-മുറവശത്തു രോഗമുർച്ഛിതയായ ഭാര്യ-അയാൾ വീട്ടിലേക്കു കടന്നു പുറപ്പെട്ടു.

കല്യാണിയുടെ സ്ഥിതി രോഗപരീതമായിരുന്നു. ഡാക്ടറെ കൊണ്ടുവരേണ്ടതായ അതയാസന്ന നിലയാണു് അവിടെ കണ്ടതു്. രാഘവനെ കണ്ടപ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണുനീർത്തു. അവൾ ഭർത്താവിനെ ഇമവെട്ടാൻ നോക്കിക്കൊണ്ടു കിടന്നു. "നിങ്ങൾക്കു ഭാര്യയും വേണ്ടോ, വീടുംവേണ്ടോ, പണിമുടക്കിന്റെ പുറകേ നടന്നുകൊള്ളൂ." എന്നായിരുന്നു ആ നോട്ടത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്നു രാഘവൻ മനസ്സിലാക്കി.

ഒന്നുകിൽ ഡാക്ടറെ കൊണ്ടുവരണം. അല്ലെങ്കിൽ കല്യാണിയെ ആറു മൈൽ ദൂരമുള്ള ആശുപത്രിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകണം. രണ്ടിലൊന്നു ഉടനെ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. രാഘവൻ ഒരു നിവൃത്തിയും കണ്ടില്ല. ജോലിക്കുപോകാതെ പണിമുടക്കിന്റെ വിജയത്തിനുവേണ്ടി ശ്രമിച്ചുനടന്നതിനാൽ മാക്സിമിയിൽ നിന്നും ഒന്നും കിട്ടാതായിട്ടു ദിവസങ്ങൾ പലതായി. കൈയിൽ ചില്ലറ വല്ലതുണ്ടായിരുന്നെല്ലാം യാത്ര ചെയ്യാൻ സഖാക്കളെ സൽക്കരിക്കുന്നതിനും ചെലവായിപ്പോയി. രാഘവൻ നെറ്റിത്തടത്തിൽ കൈ ഉഴന്നി കുനിഞ്ഞിരുന്നു.

കുറച്ചു പണം ആവശ്യമാണ്, അതെ ഒഴിച്ചു കൂടാത്ത അത്യാവശ്യമാണ്. പണിമുടക്കുന്നതാവിന്റെ പക്കൽ ധാരാളം പണമുണ്ടെന്ന് അവൻ അറിയുമായിരുന്നു. രാഘവന്റെ അശ്വ തെളിഞ്ഞു. അവൻ ഭാര്യയെ ഒന്നു തലോടി അശ്വസിച്ചപ്പോഴേക്കും രണ്ടു മൈൽ ദൂരെയുള്ള ആ വലിയ ഫോട്ടലിലേക്കു കിടന്നു. നേതാവു, ഫോട്ടലിന്റെ വിശാലമായ മുറിയിൽ വൈദ്യുതപങ്കയുടെ കീഴിൽ, ഈസിയെടുത്തിൽ ഒരു സിഗററ്റും വലിച്ചു, അതിന്റെ പുക കുറങ്ങിപ്പറന്നു യരുന്നതു നോക്കിക്കൊണ്ടു കിടക്കുകയായിരുന്നു. രാഘവൻ അയാളുടെ അടുക്കലേക്കു ചെന്നു.

"ഉം. എന്താണു രാഘവാ പണിമുടക്കു പരിപൂർണ്ണമായി വിജയിക്കും. ഇല്ലേ? രാഘവനെപ്പോലെ ഒരു സഖാവുള്ളപ്പോൾ, എനിക്കതിനേപ്പറ്റി സംശയമേയില്ല."

രാഘവനു കിതച്ചുകൊണ്ടു ശ്വാസം മുട്ടി. അയാൾ പറഞ്ഞു. "എനിക്കു ഒരു വലിയ അത്യാഹിതം നേരിട്ടിരിക്കുന്നു. ഭാര്യപ്രസവസംബന്ധമായ സുഖഭക്ഷ്യ മൂലം അപകടനിലയിലാണ്. ഇരുപത്തഞ്ചു രൂപാ എനിക്കു കടം തരണം. അടുത്തയാഴ്ച തിരിയെത്തണമെന്നു കൊള്ളാം."

നേതാവു രാഘവനെ അടിച്ചടി ഒന്നു നോക്കി "സഖാവേ, നിങ്ങൾ എന്താണിപ്പറയുന്നത്. പണമോ? എനിക്കു പണമെവിടെനിന്നാണ്. എന്റെ ധനസ്ഥി

തി നിങ്ങളേക്കാൾ കഷ്ടതമല്ലേ? നിങ്ങളെക്കൊള്ളേ എന്റെ ധനം"

രാഘവൻ ഉഴറി, "അതു പറഞ്ഞാൽ പോരാ. നാ ക്കൂടെ പക്കൽ കുറെ പണമുണ്ടെന്നു എനിക്കറിയാം. ഇന്ന് ഒന്നു സഹായിക്കണം."

"ഇല്ല സഖാ. ഒരറുപെ എന്റെ പക്കലില്ല. അടിയന്തിരക്കാര്യമല്ലേ. നിന്നു സമയം കളയാതെ പേരെ വല്ലവരോടും വേഗം പോയിപ്പോളിക്കൂ."

രാഘവന്റെ കണ്ണുകൾ കളിമണ്ണുപോലെ. അയാൾ നെഞ്ചുതു കൈവെച്ചുകൊണ്ടു് തിരിച്ചുനടക്കുന്നതുകണ്ടു് നേതാവു മന്ദാഹ്വസിച്ചു: "ഇവന്മാർക്കുവേണ്ടിവല്ലതും ചെയ്യാമെന്നു വിചാരിക്കുമ്പോൾ, ഇനി പണവും കടം കൊടുക്കണം"

രാഘവൻ കാഴ്ചയിൽനിന്നു മറഞ്ഞപ്പോൾ, ഹോട്ടൽ മാനേജർ നേതാവിന്റെ അടുത്തുവന്നു.

നേതാവു് — മാനേജരേ, ഞാൻ അടുത്ത ബോട്ടിനു കോട്ടയത്തിനു പോകയാണ്. ഖിൽ കൊണ്ടുവരൂ. കണ്ടാക്കു തീർത്തേക്കാം."

ആ ഓട്ടം ഞെ ഖിൽ ഹോട്ടൽ മാനേജർ നൽകി. ആറുപത്തു രൂപാ എടുത്തു. നേതാവു രണ്ടു ആറു രൂപാ നോട്ടുകൾ എടുത്തുകൊടുത്തു. ബാക്കി എൺപത്തിരണ്ടു രൂപാ ഇവിടെ കിടക്കട്ടെ. ഞാൻ അടുത്ത ആഴ്ച വരുന്നതല്ലേ."

രാഘവൻ കല്ലുവെട്ടുന്ന നായെപ്പോലെ ഓടുകയായിരുന്നു. പണിമുടക്കുകാരെന്നുള്ള ദുഷ്പേരു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ അയാളെ സഹായിക്കാൻ ആരും സന്നദ്ധരായില്ല. സഹപ്രവർത്തകന്മാരോട് അയാൾ കെഞ്ചി. അവരും കൈമലർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. രാഘവൻ തന്റെ മുകളിൽ ആകാശവും, താഴെ ഭൂമിയും മാത്രം കണ്ടു. അയാൾ വീണ്ടും വീട്ടിലേക്കു ഓടി. ഒന്നരണ്ടു ചെറിയ വെങ്കലപ്പാത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതു പെറുക്കി, ഒരു കച്ചവടക്കാരന്റെ പക്കൽ പണയം വെച്ചു് അയാൾ പതിനാലു രൂപാ വാങ്ങി.

കല്യാണി ആശുപത്രിയിലാണ്. അവൾ ഒരു ആൺകുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചു. പ്രസവകു്ളേശങ്ങളും ഹോമവും മൂലം അവൾ, കണ്ടാൽ ആളറിയാത്തവണ്ണം ക്ഷീണിച്ചുപോയി.

പണിമുടക്കു ശോചനീയമായ ഒരു പരാജയത്തിലാണ് വസാനിച്ചതു്. രാഘവനും അങ്ങനെ കരേല്ലേയം മാത്രമേ ആ ആഴ്ച പണിക്കു പോകതെയിരുന്നുള്ളൂ. പണിമുടക്കിക്കുവാൻ വേണ്ടി അയാൾ നെട്ടോട്ടം ഓടി, നാരായണായി ആശുപത്രിയിൽ തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ കല്യാണി പറഞ്ഞു. "ഒരു മണിയോർഡറും കൊണ്ടു് അഞ്ചൽ ശിപായ് വന്നിരുന്നു. നിങ്ങൾ തോന്നിയിടത്തല്ലാം നടന്നോ!"

"മണിയോർഡർ, പണിമുടക്കു് നേതാവു അയച്ചതായിരിക്കണം. അന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ പണമില്ലായിരുന്നു. ഹോട്ടലിൽ കൂടി കടം പറഞ്ഞിട്ടാണ് അദ്ദേഹം പോയതു്. കോട്ടയത്തു ചെന്നയുടനെ അദ്ദേഹം ഇതാ പണമയച്ചിരിക്കുന്നു, എത്ര നല്ല മനുഷ്യൻ. നേതാക്കന്മാർ ഇങ്ങനെ വേണം" - രാഘവൻ ഭാര്യയോടായും സഹതമയം പറഞ്ഞു.

അടുത്തദിവസം അഞ്ചൽ ശിപായി വരുന്നതും

നോക്കി അയാൾ ഇരുന്നു. ശിപായി വന്നു. 30 രൂപയുടെ മണിയോർഡർ ഉണ്ടു്.

രാഘവൻ ഹോം വാങ്ങി നോക്കി. തന്നെ ഈ വിഷമനിലയിലാക്കിയ നേതാവല്ല, മാക്ടറി മാനേജരാണ് ആ പണം അയച്ചിരിക്കുന്നതു് - രാഘവന്റെ പ്രയാസങ്ങളെക്കുറിച്ചറിഞ്ഞു് അദ്ദേഹം ആ തുക സംഭാവനയായി അയച്ചിരിക്കുകയാണ്.

രാഘവൻ പറഞ്ഞു: "മുപ്പതു രൂപയായിട്ടു വാങ്ങാൻ ഞാൻ തയ്യാറല്ല. നാൽപ്പത്തഞ്ചു രൂപാ തരാമോ? അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ടു്"

അഞ്ചൽമാൻ, ആ തലശിരിഞ്ഞ തൊഴിലാളിയെ നോക്കി. മുതലാളിത്തേതര തുകയിൽ അൻപതു ശതമാനം കൂടി കൂട്ടിച്ചോദിക്കണമെന്നാണ് രാഘവൻ പറിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നതു്, അല്ലെങ്കിൽ അവനെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അഞ്ചൽ ശിപായിക്കു അതൊന്നുമറിയാതെ കാര്യമില്ലായിരുന്നു. നാൽപ്പത്തഞ്ചു രൂപാ കൊടുക്കാൻ അയാൾക്കു സാധ്യവുമല്ലായിരുന്നല്ലോ. അയാൾ ഹാത്തിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതി. "മേ. വി. നി ചേയിച്ചു. അ. ഉ."

അഞ്ചൽമാൻ നടന്നു മറഞ്ഞു. രാഘവൻ പാവപോലെ അവിടെ വളരുന്നേരം നിന്നു. പണത്തിന്റെ ഭയങ്കരമായ അത്യാവശ്യമുണ്ടു്. കോപിഷ്ടയായി ഭാര്യ പല്ലു തെരികുന്നതും അയാൾ കണ്ടു. അയാൾ അഞ്ചൽമാൻ പോയവഴിയെ ഓടി.

ആറു നൂറു വീടുകളിൽ കയറിയിറങ്ങേണ്ട ആ ഗവർണ്മെൻറു ജീവനക്കാരനെ, ജനബഹുലമായ ആ ടൗണിൽ കണ്ടുപിടിക്കാൻ രാഘവനു കഴിഞ്ഞില്ല.

ജയ് ഹിന്ദ്

ഏജൻസീസ്

റവിന്ദർ മർച്ചന്റ്സ് & കമ്മീഷൻ

എജൻറ്സ്, - തൃശ്ശൂർ, കൊല്ലം.

ഇവിടെ തേക്കു്, ഇഴുട്ടി മുതലായ എല്ലാത്തരം തടികളും മൊത്തമായും ചില്ലറയായും വിൽപനയ്ക്കു തയ്യാർ.

N. B. പട്ടാഭൻറക്കൻ തേക്കുതടികൾക്കും തേക്കുകുഴകൾക്കും ഉടനെ ആവശ്യപ്പെടുക.

ഇന്ത്യയിലെ ഫെഡറൽ

(കെ. പി. ശങ്കരമേനോൻ ബി.എ. ബി. എൽ.)

ഇന്ത്യയിൽ ഫെഡറേഷൻ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് 1935 ലെ ഗവർണ്മെൻ്റ് അഫ് ഇന്ത്യാ ആക്ട് പാർലമെൻ്റിൽ പാസ്സാക്കപ്പെട്ടത്. അമേരിക്കയിലെ ഫെഡറൽഭരണഘടനയും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയും തമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ട്. അമേരിക്കയിൽ പരിപൂർണ്ണ പരമാധികാരമുണ്ടായിരുന്ന നിരവധി രാജ്യങ്ങൾ അവയുടെ പൊതു താൽപര്യങ്ങളെ മാത്രം മുൻനിർത്തി അവയുടെ പരമാധികാരത്തിലെ ചില അംശങ്ങളെ ആവിടത്തെ ഫെഡറൽ ഗവർണ്മെൻ്റ്റിലേക്കു പകരുകയാണുചെയ്തത്. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിലെ സ്ഥിതി അതല്ല. ഇന്ത്യയിൽ ശക്തിമത്തായ ഒരു കേന്ദ്രഗവർണ്മെൻ്റ്റുണ്ടായിരുന്നു. ഈ കേന്ദ്രഗവർണ്മെൻ്റ്റാണ് അതിൻ്റെ പരമാധികാരത്തിൻ്റെ ചില അംശങ്ങൾ ഫെഡറേഷൻ്റെ ഘടകങ്ങളായ പ്രോവിൻസുകൾക്കു വേർതിരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അതുപോലെതന്നെ ഇന്ത്യൻ ഫെഡറേഷൻ്റെ ഘടകങ്ങൾക്കും ഐക്യരൂപം കുറവാണു്. വിവിധരീതിയിൽ ഭരിച്ചുവരുന്ന നാട്ടുരാജ്യങ്ങളും ഇി. ഇന്ത്യയിലെ പ്രോവിൻസുകളും ആണു് ഈ ഫെഡറേഷനിലെ അംഗങ്ങൾ. ഈ കാരണങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നെ ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു പുതിയ ഗവർണ്മെൻ്റ് എങ്ങിനെ പ്രവർത്തിക്കാൻ പോകുന്നുവെന്നും അതിൻ്റെ പ്രവർത്തനം എത്രത്തോളം വിജയകരമായിത്തീരാൻ ഇടയുണ്ടെന്നും സംശയിച്ചിരുന്ന രാജ്യനിപുണന്മാർ അന്നുതന്നെ ഇന്ത്യയിൽ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു.

ഇപ്രകാരം വളരെ പ്രത്യേകതകളോടുകൂടിയ ഒരു ഫെഡറേഷൻ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട 1935 ലെ ആക്ടിനാൽ തന്നെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഒരു കോടതിയാണ് ഇന്ത്യയിലെ ഫെഡറൽകോടതി. സുനിശ്ചിതങ്ങളായ പരിധികൾക്കുള്ളിൽ മാത്രം പ്രവർത്തനംചെയ്യുന്ന രാഷ്ട്രതരംഭരണസ്ഥാപനങ്ങൾ ഒരു രാജ്യത്തുള്ളപ്പോൾ അവ തമ്മിൽ പല തർക്കങ്ങളും വഴക്കുകളും അവയുടെ അധികാരസീമകളെപ്പറ്റി ഉണ്ടാകുന്നതു സാധാരണമാണു്. ഭരണഘടന

യേയും, അതിലെ പ്രവർത്തന വ്യവസ്ഥകളേയുംപറ്റി തന്നെ പല കഴുത്തു പ്രശ്നങ്ങളും ആവിർഭവിച്ചേക്കാൻ ഇടയുണ്ടു്. ഈ അവസരങ്ങളിൽ ഭരണഘടനാവശ്യപ്പെട്ടെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു അവസാനമായ ഒരു തീരുമാനം ചെയ്യുന്നതിനു പ്രത്യേക കോടതികൾ ഫെഡറൽഭരണംനിലവിലുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ എല്ലാം ഉണ്ടു്. കോടതികളുടെ ഈ സ്വഭാവത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് ഫെഡറൽകോടതികൾ ഭരണഘടനാവ്യാഖ്യാനാക്കളും അതിൻ്റെ കാവൽപട്ടികളുമാണെന്നു ചിലപ്പോൾ പറഞ്ഞുവരുന്നതു്.

ഫെഡറൽകോടതി സ്ഥാപിതമാകുന്നതിനുമുൻപു് ഇന്ത്യയ്ക്കു പൊതുവായ ഒരു നീതിന്യായ സ്ഥാപനം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഓരോ പ്രവിശ്യകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവിടങ്ങളിലെ ഫൈക്കോടതികൾ ആയിരുന്നു അത്യുന്നത ന്യായാസനങ്ങൾ. ചില പ്രത്യേക കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുമാത്രം ഈ ഫൈക്കോടതികളിൽനിന്നും ലണ്ടനിലെ പ്രിവികൗൺസിലിലേക്കു അപ്പീലുകൾ അയയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അമേരിക്കയിലെ സുപ്രീംകോടതിപോലെയുള്ള ഒരു സ്ഥാപനം ഇന്ത്യയിൽതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ഭാരതീയ രാജ്ഭീയനേതാക്കന്മാർ വളരെക്കാലംമുൻപു മുതൽതന്നെ വിഷ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷെ വളരെക്കാലത്തെ 1937 വരെക്കു-അതുഒരുവനരോദനംമാത്രമായിരുന്നു.

ഈ ഫെഡറൽകോടതിക്കു രണ്ടു പ്രത്യേക അധികാരസീമകൾ ഉണ്ടു്. ഫെഡറൽപ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ അതു് അസ്സൽ കോടതിയായും പ്രവിശ്യകളിലെ ഫൈക്കോടതികളിൽനിന്നുമുള്ള കേസുകളെ സംബന്ധിച്ചു ചില പ്രത്യേക കാര്യങ്ങളിൽ ഒരു അപ്പീൽകോടതിയായും ഈ ഫെഡറൽകോടതി പ്രവർത്തനം ചെയ്യുന്നു. ഫെഡറൽകോടതിയുടെ ഘടനയെപ്പറ്റി 1935 ലെ ആക്റ്റിൽ 200 മുതൽ 215 വരെയുള്ള വാചകങ്ങളിലാണ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഈ കോടതിയിൽ ഒരു ചീഫ് ജസ്റ്റീസും

അരിൽകൂടാതെ മറ്റു ജഡ്ജിമാരും ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്നാണ് വ്യവസ്ഥ. എന്നാൽ 1937 ഒക്ടോബർ 1-ാം തീയതി മുതൽ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ച ഈ കോടതിയിൽ അക്കാലത്തു അകെ 3 ജഡ്ജിമാരെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഈ ജഡ്ജിമാരെ നിയമിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലേക്കാണ്. അവിടുത്തെ ഒപ്പോടു കൂടിയ അധികാരപത്രങ്ങളാലാണ് അവർ നിയമിതരാകുന്നത്. സാധാരണ രീതിയിൽ ഈ ജഡ്ജിമാർക്കു് അറുപത്തിയഞ്ചു വയസ്സുവരെ ഉദ്യോഗത്തിൽ തുടരവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഔദ്യോഗിക കാര്യനിർവ്വഹണത്തിലുള്ള അപ്രാപ്തിമൂലമോ, സ്വഭാവ ദുഷ്ടതയെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന പ്രവൃത്തികൾ ആസ്പദമാക്കിയോ വേണമെങ്കിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രിവികൗൺസിലിന്റെ അഭിപ്രായം ആരാഞ്ഞതിനു ശേഷം ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലേക്ക് ഇവരെ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്നും നീക്കം ചെയ്യാനും അധികാരമുണ്ട്. എന്നാൽ ജോലിയിൽ നിന്നും ഒരു ക്കുറേ കാലത്തേക്കു സസ്പെൻഡ് ചെയ്യുന്നതിനോ സ്ഥിരമായി നീക്കാനോ അധികാരം ഇൻഡ്യയിലെ ഗവർണ്ണർ ജനറലിനോ, ഇൻഡ്യൻ നിയമസഭയോ ഇല്ല. ഭരണവിഷയത്തിൽ താൽപര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചേക്കാവുന്ന രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികളിൽ നിന്നും, അതുപോലെ തന്നെ ഭരണാധിപനായ ഗവർണ്ണർ ജനറലിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രനായി വർത്തിക്കുന്നതിനാണ് ഈ വ്യവസ്ഥകൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതു്. മെഡറൽ കോടതിയിലെ വിവിധ കൺസൽടന്റുമാരുടെ പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി മെഡറൽ നിയമസഭയിലെ പ്രാദേശിക നിയമസഭകളിലോ യാതൊരു വാദപ്രതിവാദവും ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ലായെന്നും നിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ കോടതികളിലെ ജഡ്ജിമാരുടെ ശമ്പളം മെഡറൽ റവന്യൂയിൽ നിന്നും കൊടുക്കണമെന്നും, അവയെ സംബന്ധിച്ച നിയമസഭകളുടെ അനുമതിയും ആവശ്യമില്ലെന്നും വച്ചിട്ടുണ്ട്.

1936 ഡിസംബർ 18-ാം നു യിലെ ഒരു മെഡറൽ കോർട്ട് ആധർ അനുസരിച്ചു മെഡറൽ കോടതിയിലെ ചീഫ് ജസ്റ്റീസിന്റെ ശമ്പളം മാസം ൧൩൦൦൦ ഏഴായിരം രൂപാ വീതവും മറ്റുള്ള ജഡ്ജിമാരുടെ ശമ്പളം മാസം ഒന്നു 5500 രൂപാ വീതവും ക്കുറേപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനും പുറമെ ജോലിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ആറു മാസങ്ങൾക്കു വർഷം ഒന്നു ൧൦൦൦ ഏഴുപത്തിയഞ്ചു പവൻ എന്ന കണക്കിനു പെൻഷൻ കിട്ടുവാനും അവകാശമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള പെൻഷന്റെ തുക വർഷത്തിൽ രണ്ടായി പവനിൽ കൂടുതൽ ആകാൻ പാടില്ലായെന്നും വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എപ്പോഴെങ്കിലും ഒരു ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് സർവീസിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ മരിച്ചുപോയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവകാശികൾക്കു മൂവായിരം പവൻ ഗ്രാന്റുററികൊടുക്കുന്നതിനു നിബന്ധനയുണ്ട്, യൂറോപ്പിൽ സ്ഥിരമായി താമസിക്കുന്നവർക്കാണ് രണ്ടു ചീഫ് ജസ്റ്റീസായി നിയമിക്കുന്നതെന്നു വരുകിൽ അദ്ദേഹം ഇൻഡ്യയിലേക്കു കപ്പൽ കയറുന്ന തീയതി മുതൽ ഇവിടുത്തെ ശമ്പളത്തിനും, പെൻഷനും അർഹനായിത്തീരുന്ന. അതു

പോലെ തന്നെ ഇൻഡ്യയിൽ സർവീസിൽ സർവീസിൽ ഉദ്യോഗം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും യൂറോപ്പിൽ സ്ഥിരമായി താമസിക്കുന്നതുമായ രണ്ടു മെഡറൽ കോടതിയിലെ ജഡ്ജിമാരായി നിയമിക്കുന്നവർക്കു അദ്ദേഹത്തിനു തന്റെ വഴിച്ചിലവുകൾക്കും മറ്റുമായി അത്തരം പവൻ കിട്ടാൻ അവകാശമുണ്ട്. ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് കിട്ടേണ്ട സഞ്ചാരപടിയുടെയും മറ്റും നിരക്കു നിർണ്ണയിക്കേണ്ടതു ഗവർണ്ണർ ജനറൽ ആകുന്നു. എപ്പോഴെങ്കിലും ഒരു ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് അവധിയിൽ പോകുമ്പോൾ കറച്ച കാലത്തേക്കു മറ്റൊരു ജഡ്ജിയെ പകരം നിയമിക്കാനുള്ള അധികാരം ഗവർണ്ണർ ജനറലിനുണ്ട്. മെഡറൽ കോടതി സാധാരണയായി കൂടേണ്ടതു ഡൽഹിയിൽ ആണ്. എന്നാൽ ഗവർണ്ണർ ജനറലിന്റെ അനുമതിയോടു കൂടി ചീഫ് ജസ്റ്റീസിനു് കോടതി മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും വിളിച്ചു കൂട്ടാവുന്നതാണ്.

മെഡറൽ കോടതിയുടെ പ്രധാന പ്രവൃത്തികൾ എന്താണെന്നു് അതിന്റെ അധികാരസീമയെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണത്തിൽ നിന്നു തന്നെ അറിയാവുന്നതാണ്. മെഡറൽ ഗവർണ്ണറുടെ മെഡറേഷനിലെ ഏതെങ്കിലും അംഗവും തമ്മിൽ-അതു പ്രവിശ്യകളോ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളോ ആയേക്കാം- ഏതെങ്കിലും ഒരു വികാരസ്ഥാപനത്തെപ്പറ്റി നിയമത്തെയോ വസ്തുതകളെയോ ആസ്പദമായി ഉണ്ടാവുന്ന കേസുകളെ സംബന്ധിച്ചു തീരുമാനിക്കുവാനുള്ള പൂർണ്ണ അധികാരവും ഈ കോടതിക്കു മാത്രമാണ് ഉള്ളതു്. ഇപ്രകാരമുണ്ടാകുന്ന കേസുകളിലെ തക്കവിഷയം ഏതെങ്കിലും ഒരു ആക്റ്റിന്റെയോ കൺസിൽ ഉത്തരവിന്റെയോ വ്യാഖ്യാനത്തെപ്പറ്റിയോ അവ തമ്മിലുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു കരാറിനെ സംബന്ധിച്ചതോ ആയിരിക്കണം. മെഡറേഷനിലെ ഒരംഗമായ രാഷ്ട്രത്തിൽകൂടി പ്രായോഗികമാക്കാവുന്ന ഒരു മെഡറൽ നിയമത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു കേസായാലും ഈ കോടതിയിൽ വിസ്തരിക്കാവുന്നതാണ്. അതുപോലെതന്നെ ഈ കോടതിയുടെ അധികാരസീമയിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നതു എന്നു മുമ്പിനാലേതന്നെ കരാർ ചെയ്തിട്ടുള്ള യാതൊന്നിലുംതന്നെ ഈ കോടതിക്കു് ഇടപെടാൻ പാടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിലാണ് മെഡറൽ കോടതി ഒരസ്സൽ കോടതിയായി പ്രവർത്തനം ചെയ്യുന്നതു്.

ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രവിശ്യയിലെയോ നാട്ടുരാജ്യത്തിലെയോ മെഡറേഷനിക്കു ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക കേസിൽ നിയമസംബന്ധമായ ഒരു പ്രശ്നം വിശദീകരിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നി ആ വിവരത്തിനു് ഈ കോടതി സർട്ടിഫിക്കറ്റു കൊടുക്കുന്നു എന്നവരികിൽ ഈ കേസിന്റെ പീറ്റിൽ കേറുകുന്നതിനും അവസാനതീർപ്പ് കൽപ്പിക്കുന്നതിനും ഈ കോടതിക്കു് അധികാരമുണ്ട്. ഇപ്രകാരം സർട്ടിഫിക്കറ്റു ലഭ്യമാകാത്ത കേസുകളിലെ അപ്പീൽ കേട്ടു തീരുമാനിക്കണമെങ്കിൽ ഈ കോടതിക്കു പ്രിവികൗൺസിലിന്റെ പ്രത്യേക അനുമതിയും ലഭിക്കണം. എന്നാൽ ഈ നിയന്ത്രണവ്യവസ്ഥകളെ മാറ്റുന്നതിനും ഇൻഡ്യൻ പ്രവിശ്യകളിലെയും നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലെയും വിവിധ മെഡറേഷൻ

തികളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന വിധിതീർപ്പുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള അപ്പീലുകൾ കേൾക്കുന്നതിനും അവയിൽ അവസാനതീർപ്പ് കൽപ്പിക്കുന്നതിനുമുള്ള അധികാരംകൂടി ഈ ഫെഡറൽകോടതിക്കു കൊടുക്കാവുന്നതാണ്. അധികാരം ഈ കോടതിയിൽ ഫെഡറൽ നിയമസഭയിൽ പാസ്സാക്കിയ ഒരു നിയമത്താൽ മാത്രമേ നിക്ഷിപ്തമാക്കാൻ ഇന്നത്തെ ഭരണഘടനയനുസരിച്ചു നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലെ ഫെഡറേഷനിയെ സംബന്ധിച്ച ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഫെഡറൽകോടതിയുടെ നടപടിക്രമത്തിൽ ഒരു നാട്ടുരാജ്യത്തിലെ ഫെഡറേഷനിയുടെ തീർച്ചയിന്മേൽ ഒരു കക്ഷിക്കു ആക്ഷേപമുണ്ടെന്നുവരികിൽ ആ കേസിലെപ്പറ്റി ഫെഡറൽ കോടതിയുടെ അലോചനയ്ക്കു വേണ്ടി ആ കേസിന്റെ വിവരങ്ങൾ തയ്യാറാക്കാൻ കക്ഷിക്കു ഫെഡറേഷനിയോടു അപേക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. അതുപോലെതന്നെ ഫെഡറൽകോടതിക്കു ഏതെങ്കിലും നാട്ടുരാജ്യത്തിന്റെ ഭരണാധികാരിയോടു ഒരുപ്രത്യേക കേസിലെ വസ്തുതകളെയും അതിന്റെ തീരുമാനത്തിനു അസ്പഷ്ടമായ നിയമങ്ങളെയുംപറ്റി ഒരു റിപ്പോർട്ടു അവിടുത്തെ ഫെഡറേഷനിയോടു വാങ്ങിയയയ്ക്കണമെന്നു അവശ്യപ്പെടാവുന്നതാണ്. അങ്ങനെ അവശ്യപ്പെടുന്ന പക്ഷം ആ അപേക്ഷ ഭരണാധികാരി ഫെഡറേഷനിയിലേക്ക് അയയ്ക്കുകയോ ഫെഡറേഷനി വേണ്ട വിവരങ്ങൾ നൽകുകയോ ചെയ്യുന്നു. ഈ വിവരങ്ങൾകൊണ്ടു ഫെഡറൽകോടതി തൃപ്തിപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ആദ്യത്തെ റിപ്പോർട്ടു മടക്കി അയയ്ക്കാനും ഫെഡറൽകോടതിക്ക് അധികാരമുണ്ട്.

ഫെഡറൽകോടതിയിലെ അസ്സൽകേസുകളിൽ നിന്നും ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഹിസ് മജസ്റ്റ്രേറ്റ്സ് കൗൺസിലിലേക്കു അപ്പീൽ ഉണ്ട്. ഭരണഘടനാസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള കേസുകളിലെ അവസാനതീർപ്പിനുള്ള അവകാശം ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രിവികൗൺസിലിനാണ്. ഇൻഡ്യൻ ഫെഡറേഷനികളിലെ സെഷൻസുകേസുകളുടെ വിധികളിൽനിന്നും അപ്പീലുകൾ സാധാരണയായി പ്രിവികൗൺസിൽ കേൾക്കാറില്ല. ഫെഡറൽകോടതിയിലെ അപ്പീൽകേസുകൾ തീരുമാനത്തിനുശേഷം അതതു ഫെഡറേഷനികളിലേക്കുതന്നെയാണ് മടക്കി അയയ്ക്കപ്പെടുന്നത്. ചില പ്രത്യേക പരിതസ്ഥിതികളിൽ കീഴ്ക്കോടതിയിലെ കേസുകൾ നിറുത്ത വയ്ക്കാൻകൂടി ഉത്തരവു ചെയ്യാനുള്ള അധികാരം ഫെഡറൽകോടതിക്കുണ്ട്.

സാക്ഷികൾക്കു സമൻസ് അയയ്ക്കുക, പ്രമാണങ്ങൾ ഫാജറാക്കാൻ അവശ്യപ്പെടുക മുതലായി സാധാരണ കോടതികൾക്കുള്ള സകല അധികാരങ്ങളും അസ്സൽകേസുകളെയും അപ്പീൽകേസുകളെയും സംബന്ധിച്ച ഫെഡറൽകോടതിക്കുണ്ട്.

ഏതെങ്കിലും നിയമപരമായ ഒരു പ്രധാന പ്രശ്നം അവിർഭവിക്കുമ്പോൾ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രധാന മന്ത്രിയുടെ അഭ്യർത്ഥത്തിന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം ആ വി

ഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഉപദേശം കൊടുക്കുവാനുള്ള അധികാരം പ്രിവികൗൺസിലിനു ഉണ്ട്. ആതുപോലെ തന്നെയുള്ള അവകാശവും അധികാരവും ഇൻഡ്യയിലെ ഗവർണ്ണർ ജനറലിനേ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇൻഡ്യൻ ഫെഡറൽകോടതിക്കും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായം എല്ലായ്പ്പോഴും ഗവർണ്ണർ ജനറൽ അംഗീകരിക്കണമെന്നും, അതനുസരിച്ചുതന്നെ പ്രവർത്തിക്കണമെന്നും നിർബന്ധമില്ല. കോടതിയുടെ അഭിപ്രായം അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ, അതിനെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യുവാനും കോടതിക്ക് അധികാരമില്ല. ഈ കോടതിയുടെ ഔദ്യോഗികഭാഷ ഇംഗ്ലീഷാണ്. ഫെഡറൽ കോടതിയുടെ ഓരോന്നിനും നടപടിക്രമങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുള്ള പരിപൂർണ്ണമായ അധികാരം ഈ സ്ഥാപനത്തിനു തന്നെയാണ്.

ഇൻഡ്യൻ ഭരണഘടനാനിയമത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തെപ്പറ്റി ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. ഇൻഡ്യയിലെ ഫെഡറൽ ഭരണം തന്നെ മറ്റു ഫെഡറേഷൻ ഭരണഘടനകളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടതാണെന്നു മുൻപു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ! അതുകൊണ്ടു അവിടങ്ങളിലെ ഭരണഘടനാനിയമത്തെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായിട്ടുള്ള തീർപ്പുകളിലെ നിയമങ്ങളെ ഇൻഡ്യൻ കോടതിയ്ക്ക് അനുപാതിതപീകരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തയാണിരിക്കുന്നത് എന്നു വരുകയും ഈ കോടതിക്കു യുക്തമാണു തോന്നുന്ന നിയമങ്ങളെയും, നടപടിക്രമങ്ങളെയും, ഭരണഘടനാ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ടതായി വരുന്നതും ഫെഡറൽകോടതിയിലെ ഒന്നാമത്തെ ചീഫ് ജസ്റ്റീസായ സർ മോറീസു ഗവർ റെക്കൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു “കാനഡയിലെയും, അസ്ട്രേലിയയിലെയും, അമേരിക്കയിലെയും ഫെഡറൽ കോടതികളിലെ തീർപ്പുകൾ ഈ കോടതിയെ ഒരു പ്രകാരത്തിലും ബന്ധിപ്പിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ തീർപ്പുകൾ ഇവിടുത്തെ ഫെഡറൽ കോടതിയിലെ കേസുകൾക്കു പ്രസക്തമെന്നു തോന്നുന്ന പക്ഷം തീർച്ചയായും അവ അർത്ഥിക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളോടും, ശ്രദ്ധയോടുകൂടി അവയെ പരിഗണിക്കുന്നതാണ്.” ഇൻഡ്യൻ ഫെഡറൽകോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുന്ന തീർപ്പുകളെ അത് സ്വീകരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഭരണഘടന സംബന്ധിച്ച നിയമങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കും വിശദീകരണങ്ങൾക്കുമായി അതിനു അടിസ്ഥാനമായ വൈറ്റ് പേപ്പറിനേയും, ഇൻഡ്യൻ ഭരണഘടനാ ആക്ടിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ജോയിൻറ് സെലക്ട് കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിനേയും പരാമർശിക്കുന്നതിനും ഈ കോടതിയ്ക്കു അധികാരവും അവകാശവും ഉണ്ടെന്നും സർ മോറീസുഗവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഈ ഫെഡറൽകോടതിയ്ക്കു ഭാവിഭാരതത്തിന്റെ ഭരണഘടനാ നിയമാവലി രൂപവൽക്കരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ തീർച്ചയായും ഒരു വലിയ പങ്കുണ്ടാവുമെന്നും, അതിന്റെ പ്രശസ്തിയും പ്രശ്യാജനവും സ്വതന്ത്രഭാരതത്തേ, അന്തർദ്ദേശീയ രംഗങ്ങളിൽ കൂടുതൽ യശസ്സ് കരമാക്കി തീർക്കുമെന്നും നമുക്കു ന്യായമായി ആശിക്കാവുന്നതാണ്.

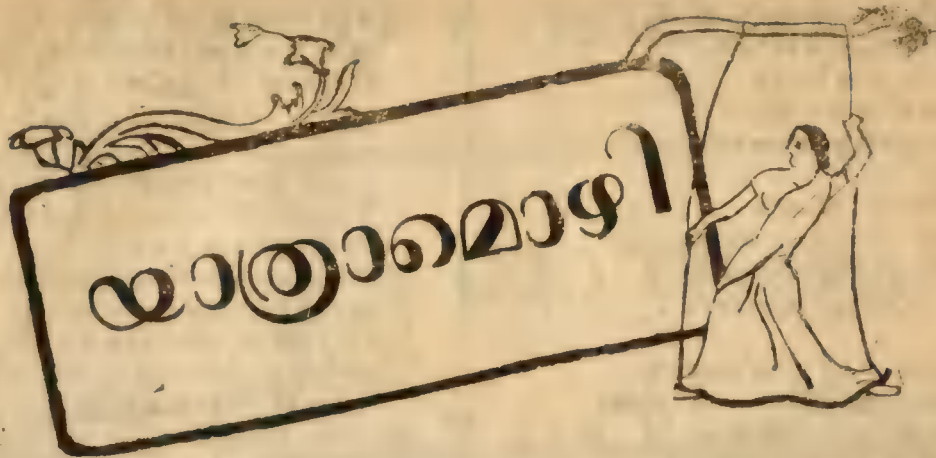
Aluminium Facts & Figures.

1. To date, the Indian Aluminium Company, Ltd., has paid Rs. 9,81,426 for the supply of power in Travancore.
2. To date, the Company has paid Rs. 14,12,006 in wages and salaries in Travancore.
3. Of the Company's employees in Travancore, 99.7% are Indian, and 86.9% are Travancoreans, 11.6% are from neighbouring Cochin State.
4. Aluminium produced in Travancore for war purpose, when rolled into sheet, covers an area of over 210 acres.

Indian Aluminium Company, Ltd.,
Alupuram Travancore State.

"Aluminium the Metal of Future"

(നാലാങ്കൽ കൃഷ്ണപള്ളി എം. ഏ. എൽ. റ്റി)

(ഉന്നതമായ പ്രതീക്ഷകളോടെ അയാൾ അവടെച്ചെന്നു. കുടിലത്തും വഞ്ചനയും കൊടിപറത്തുന്ന അവിടത്തെ അയാളുടെ ജീവിതം ശോകപൂർവ്വമായിരുന്ന ഒരു നാടകമായിക്കലാശിച്ചു. ഒടുവിൽ അടിത്തറപറ്റിയ ആശങ്കയും സ്വപ്നങ്ങളും അടിച്ചുവാരിയെടുത്തുകൊണ്ട് അയാൾ ഗ്രാമപ്രദേശത്തുള്ള തന്റെ എളിയ കുടിലിലേക്കു തിരിച്ചുവന്നുവെച്ചു എന്നു തോന്നുന്നു)

(ഒരു നാടകീയസ്വയംഭാവം)

ദേവി, നിൻതിരുമുറിയിൽനിന്നു ഞാൻ പോയ് മറയന്നു ജ്ഞാനത്തേക്കു നേർപോയേണമെന്നു പരിഭവം നിന്നിൽ ക്ഷേമം കേൾക്കുന്നതോടൊത്തു ഞാൻ; നിൻതുപയ്ക്കായ് നമോദാകമെന്നു മെൻ കവിതകൾ പാടി നിന്നീടും..... അന്നുനീയെന്നെയിങ്ങോട്ടുമോദം തിങ്ങിപ്പോയൊഴിയാൽ കണ്ണിന്റെ, ഓർത്തിരുന്നില്ല, യെന്നെച്ചുതിക്കാൻ കോപ്പുളയ്ക്കുന്ന കാഴ്ച നിശ്ചയം. വന്നുഞാൻ നിൻസവിധത്തിൽ നിന്നു മിന്നിപ്പോയ പ്രതീക്ഷകളോടെ, വന്നു ഞാൻ നിന്റെ സന്നിധാനത്തിൽ പൊന്നണിഞ്ഞ കിനാവോടുകൂടി; പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ പുഞ്ചിരിപോലെ ദേവി, ഞാൻ വന്നു നീ വിളിച്ചപ്പോൾ; ഗ്രാമപ്രദേശത്തിൽനിന്നു വന്നു, മോഹനേ, നിന്റെ വഞ്ചനയൊന്നും, വൻ വിഷം നിന്റെ മനോഹരത്തിൽ തങ്ങിനിന്നുനിൽക്കില്ലവോ! ഞാൻ; ജീവരക്ഷ കടിക്കുവാൻ, സ്നേഹ ഭാവമെന്നോടുകൂടിട്ടെന്നായ്, ധാ കിനാവിലും വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല; സാഹസിയായ് കരുതിലിന്നിന്നു;..... നിന്റെ കണ്മന വെട്ടലിന്നൊപ്പം നൃത്തമാടാൻ വശമില്ലെന്നിടം; ധർമ്മബോധം പണത്തിന്നു വീൽക്കാൻ

കർമ്മനൈപുണിയില്ലാത്തവൻ ഞാൻ; കാലംതൊക്കെ മറച്ചുപിടിക്കാൻ കേൾപ്പതൊന്നും പറയാതിരിക്കാൻ, ലോകത്തും വശമില്ലെന്നിടം മേ, കപടവിലാസിനീ, തെല്ലും..... വല്ലനാട്ടിൻപുറത്തിന്റെ കോണിൽ വല്ലപാടും കഴിഞ്ഞുകൊള്ളാം ഞാൻ; കാട്ടുവെട്ടിലോലാതുമറിയാത്ത വേദം വിജ്ഞാതവിധം, ഒച്ചയൊന്നുമില്ലാത്തതൊന്നും സ്വപ്നമായിച്ചുരിച്ചുകൊള്ളാം ഞാൻ; ആശങ്കയോ! എൻ സൈപരത ഭഞ്ജി-ച്ചാഞ്ഞുക്കൊത്തുകൾ മരുവിൻ; വന്നിടേണ്ട, പ്രതീക്ഷകളോ മേ-ലെന്നരികിൽ മുദ്രസ്ഥിതം തൂകി; കാണു, ഞാൻ, നിങ്ങൾ തന്റെ ചിരിയിൽ കാപട്യത്തിൻ കറുത്ത നിഴൽകൾ..... മോടികൾ വേ, ഞങ്ങളിമതൻ കൊച്ചു-വാടിയിലൊരാൾപ്പാടിപോലെ,

പോകയാണിതാ യാത്രയുചൊല്ലി
 ശോകമാണ് ഡ്രൈവ് ചെയ്യാൻ ദേവി,
 വന്ദനവുമുണ്ടുവെച്ചു-
 സ്വന്ദനത്തോടുപോണത്താൻ ദേവി,
 താഴ്മയായ സ്വപ്നമടിച്ചു-
 വാരിഞ്ഞാനിതാപോവുകയായി;
 ഓർമ്മയിൽനിന്നുമായുണേ, നീയെൻ
 മർമ്മദേവകമായചരിതം,
 മരൽപവുമെൻ സ്മരണനിന്നുള്ളിൽ
 തെട്ടിടാത്തൊൽ ചരിതാർത്ഥനായിത്താൻ.
 നല്ല കാലംവരുമോ-വരികിൽ
 നമ്മൾതങ്ങളിലന്നു കണ്ടോളാം
 പോകയാണത്താൻ കണ്ണീരുമായി
 സ്വീകരിക്കെൻനമസ്കൃതി, ദേവി.
 പോകയാണപരാജിതനായ്ത്താൻ
 നീകനിഞ്ഞു, വിടനൽകിയാലും.

P. S. VISWANATHAN,
GENERAL MANAGER.

“ധൂന്തന്റെ കൈയിൽ.

(പി. അനന്തൻപിള്ള എം. എ.)

പണ്ടുകേൾക്കുന്നതിൽ ഖുഷ് വാങ്ങുന്നതിനുമുമ്പാകെ
 എന്താനും മനുഷ്യരെ ധനർത്ഥം അഭ്യസിപ്പിച്ചുകൊ
 ണ്ടിരുന്നു. അതവിനോടത്തീരുന്നെങ്കിലും മാത്രമാണ്
 അപ്രകാരം ചെയ്തത്. ശിഷ്യരും സാധനമെടുത്തു
 തോടുകൂടി ചെല്ലാത്തതിനാൽ വിജ്ഞാന സ
 വാനേത്തിരിപ്പാൻ അവർക്ക് ലക്ഷ്യമുണ്ടായിരുന്നി
 ൽ. എങ്കിലും പ്രയോഗ സമർത്ഥമായ ജ്ഞാനം എ
 ണ്ടെന്നുവെന്ന് വെറുതെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. കൂ
 ടത്തിലൊരുത്തൻ ഒരുദിവസം അനന്തൻ സമയത്ത്
 ഒന്നു പ്രയോഗിച്ചുനോക്കി. ഒരു ഇരക്കിൽ ശരപ്രയോ
 ഗം. ആ മുറിക്കുകയ്ക്കു വിത്തിനായി തിരിഞ്ഞുനോക്കി
 കെട്ടിത്തൂക്കിയിരുന്ന കൂൽമാണ് ധവീരന്മാരെപ്പോലും
 തുളച്ചുകൊണ്ട് അതു രാമബാണംപോലെ പോയി.
 ശിഷ്യന്റെ നിർഭാഗ്യത്തിന് ഓരോ കമ്പളങ്ങളി
 ൽ നിന്നും നീര് ഇററിറുതാഴെ വീണു ഗുരുവരൻ
 വന്നപ്പോൾ കണ്ടു. അദ്വൈതം എന്നെന്നേക്കുമായി
 ത്തി; മനസ്സുണ്ടായിരുന്ന ധനർത്ഥമെന്തെല്ലാം
 ചട്ടനശിപ്പിച്ചു.

പഠിച്ചവൻ ധൂന്തനായാൽ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഗു
 തിഎന്താണ്? അവൻ പിന്നെ മനുഷ്യനല്ല, രാക്ഷ
 സനാണ്. “സാക്ഷരാ വിപരീതാശ്ചേത”

രാക്ഷസാ ഏവകേവലം”

രാവണനും ഹിറണ്യം നല്ല ഉദാഹരണങ്ങളാ
 ണ്.

പ്രകൃതിയെ കീഴടക്കി മനുഷ്യന്റെ സുഖം വർ
 ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ആധുനിക സയൻസിന്റെ അ
 ഭ്യുദയം ആരും കാണിക്കുന്നതാണെങ്കിലും അതി
 ന്റെ നാശകശക്തി ആലോചിക്കുമ്പോൾ

“സർവം വസ്തു യോനപിതം ഭൂവിനൃണാം
 ദൈരാഗ്ര്യമേവാ ഭയം”

എന്നടങ്ങിപ്പാക്കുവാൻതോന്നും. ഭാരതീയർ സയൻ
 സ്സുകൊണ്ടു മല്ലിടാൻ ഇതുവരെ ഇടയായിട്ടില്ലെങ്ക

ഓം ഇനി അതിനു തയ
 രച്ചിരിക്കണം മേല്പാ
 എന്താലോചിക്കുമ്പോ
 ള് സാമ്രാജ്യ ല
 ബ്ധിയിൽ പോലും
 നിരാശയുണ്ടാവില്ല.
 എന്നാൽ യുദ്ധം ഉണ്ടാ
 യില്ലെന്നിരിക്കട്ടെ സ
 മാധാനകാലത്തു പോ
 ലും ഇനി സാമ്പത്തിക
 കൈവരുന്നതാണോ?
 പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളി
 ലേക്കു കണ്ണോടി
 ക്കുമ്പോൾ എന്താണു
 കാണുന്നത്? യുദ്ധകാ

ലത്തെപ്പോലെതന്നെ സമാധാനകാലത്തും സയൻ
 സിന്റെ ദുരുപയോഗം മറ്റൊരു തടക്കുന്നുണ്ട്. അവിടു
 തെപ്പോലെയുള്ള ആനിലമാളികകളും, അയോദ്ധ്യാ
 ക സഞ്ചാരപഥങ്ങളും, ആകാശവിമാനങ്ങളും, ജന
 പ്പെപ്പുവും മറ്റും മറ്റുമുള്ള നഗരങ്ങൾ ഇവിടെ ഇ
 ള്ളെന്നുള്ളതു ഭാഗ്യംതന്നെ. ആധുനികസയൻസിന്റെ
 ദുരാചാരങ്ങൾക്കു കേളിരംഗമാകുവാൻ നമ്മുടെ പട്ട
 ണങ്ങൾക്ക് ഇനിയും കുറെക്കാലംകൂടി വേണ്ടിവരും.
 വന്നാൽ പിന്നെ കഥകഴിഞ്ഞു എന്നു വിചാരിച്ചുകൊ
 ളാം.

സത്യം അസത്യം ലോകകാൽപ്പത്തി മുതൽക്കു
 ജ്ഞാതം. എന്നാൽ താരതമ്യംകൊണ്ടുനോക്കുമ്പോ
 ല് അസത്യം എത്ര വർദ്ധിച്ചുപോയി. ഒരു നല്ല കായ്
 ത്തിനെതിരായി എത്ര തിന്മകളാണു കാണാൻ കഴി
 യുക! പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കാത്തമട്ടിലാണ് ആധു
 നിക സയൻസിനെ പാശ്ചാത്യർ വ്യാപിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്.
 ന്യായാധിപത്യത്തിൽ ഇപ്പോഴത്തെ യുദ്ധത്തി

ന് അൽപ്പമുറയായി നടന്ന ചിലസംഗതികളാണ് അടിയീൽ വിവരിക്കുന്നത്.

ടെലഫോൺ (വാഗ്വാഹിയരും) മനുഷ്യക്കു് ഒരു ദിവാനുഗ്രാമമല്ലേ എന്നാൽ അതിന്റെ ദൂരപര്യായമോ അഭിപ്രായത്ത അനർത്ഥത്തിന് രേഖപ്പെടുത്തമാണ്. ന്യായാക്കിലെ ഒരു അഭിപ്രായപ്രമാണി ബന്നറു് ബഹുസമർത്ഥനും യോഗ്യനും ആയിരുന്നു കൂട്ടുകെട്ടാക്കെ ഉൽകൃഷ്ടമാന്യന്മാരായിട്ടാണ് അയാൾ മരിക്കുമ്പോൾ ഏഴുകോടിപവന്റെ സമ്പാദ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നാംതരം ശാസ്ത്രജ്ഞനാണ്. രാത്രിയിൽ എന്തെങ്കിലും പകൽതന്നെയും ആലോചന. രീരപ്രകൃതിപോലും ഈ അർത്ഥാട്ടത്തിന് യോജിച്ചുമാതിരിയിൽ പാകപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഒരു ഇരട്ടജീവിതം നയിക്കുന്ന ആളാണ്. ഒരു കോടിശപരന്റെ വക്കീലും വീട്ടിൽ നിത്യപരിചിതനും ആയ ബന്നറു് തന്റെ തസ്ക്കരസംഘത്തോടുചേർന്ന് ഒരുരാത്രിയിൽ കോടിശപരന്റെ ഭവനം തീവെട്ടിക്കൊള്ളുമെന്ന് നാലുലക്ഷംപവൻ കൊണ്ടുപോയി. പിറോദിവസം അവൻപതിവുപോലെ ആ വീട്ടിൽ ആതിഥ്യം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. കോടിശപരന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു രേഖാപ്രമാണം നശിപ്പിക്കുവാൻ അതിനാണ് അയാൾ ചെയ്തത്. തലേദിവസത്തെ മോഷണത്തെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കാൻ മിടുക്കനായ പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറും വന്നിട്ടുണ്ട്. നേരം ഇരുട്ടാറായതോടുകൂടി എല്ലാവരുംപോയി. അപ്പോൾ ടെലഫോണിൽ വിളിക്കുക കോടിശപരൻ ശ്രദ്ധിക്കാൻ ശബ്ദഗ്രാഹികയ്യിലെടുത്തതും മറുപടിയിടത്തും ഒപ്പംകഴിഞ്ഞു.

ബന്നറു സൽക്കാരമുറയിൽ ഇരുന്നു സംഭാഷണം ചെയ്ത സമയം അയാളുടെ അനുചരന്മാർ വട്ടിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗത്തു് ആ ചേരകൃത്യത്തിന് വട്ടംകുടകയായിരുന്നു. ഒടുവിൽ ബെന്നറു പോകേണ്ട താമസം മാത്രമേ വേണ്ടിവന്നു. അയാൾ പതിവു പോലെ വേഷം മാറി ഏതാനും നേർത്ത കമ്പികളും ഒരു വൈദ്യുത വാൾട് മീറ്ററുമായി പ്രൗഢ ഭവനത്തിൽ കടന്നു. പിന്നെ വാഗ്വാഹിയുമായി അതെല്ലാം ഘടിപ്പിക്കാൻ കുറച്ച സമയമേ വേണ്ടിവന്നു. അനവധി പരിചാരകന്മാരും, അതിഥികളും ഒക്കെയുള്ള വീട്ടിലാണ് ഈ കൃത്യങ്ങൾ നടത്തുന്നത് എന്നോർമ്മ വേണം. പക്ഷെ വീട്ടു് അത്രവലുതാണ്; നാൽപ്പതു നിലയിൽ കായാതെ കാണം.

കോടിശപരൻ തനിമുയർത്തു എന്ന മനസ്സിലാക്കിയ തസ്ക്കരപ്രമാണി സന്ദേശം അയപ്പിച്ചതും, അദ്ദേഹം ഫോൺ തൊട്ടപ്പോൾ മരിച്ചതും എല്ലാം ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കഴിഞ്ഞു. അയാൾതന്നെ അകത്തുകയറി. ഫോൺ പഴയ പടി വച്ചിട്ടുപുതിയ കമ്പികളെല്ലാം മാറി. താക്കോൽ കിട്ടായ്കയാൽ നിരാശപ്പെട്ടു. പക്ഷെ ശാസ്ത്രം കരസ്ഥമല്ലേ? അയൺആക്സൈഡും അലൂമിനിയംപൊടിയുംകൂടി കത്തിച്ചാൽ അയ്യായിരം ഡിഗ്രി ചൂടുകിട്ടും. ഇരിമ്പ് പെട്ടിയുടെ മുകളിലിരുന്ന അലങ്കാരപ്രതിമ ഉറയിട്ടിരുന്ന കൈകൊണ്ടു മാറിവച്ചു. ഉറയിട്ടിരുന്നതു വിരലടയാളം പതിയാതിരിക്കാനാണ്. മേൽപറഞ്ഞ

പൊടി കൂട്ടിക്കലർത്തി സ്വൽപ്പം പെട്ടിയുടെ മുകളിൽ ഇട്ടു രണ്ടുചെറിയമന്റിനിയംകമ്പികൾകൊണ്ടു തീകൊളുത്തി. പൊട്ടൽ ഉണ്ടായില്ല. ഒരു ചെറിയ പപ്പുവട്ടത്തിൽ ചേരും വീണു. അതിൽകൂടെ കൈയിട്ടു ആ തസ്ക്കരപ്രമാണി ഒരു കടലാസുകെട്ടെടുത്തു. പഴയ പടിപ്രതിമകൊണ്ടു ചേരംമുടി വന്നവഴിയേപോകയും ചെയ്തു.

....
കോടിശപരന്റെ ശവസംസ്കാരത്തിനുശേഷം മകൾ എലീന, സി ഐ ഡി ഇൻസ്പെക്ടറെ വരുത്തി കുറ്റാന്വേഷണം തുടങ്ങി. അയാൾ സമയനം സയൻസിൽ ഡാക്ടർ ഡിഗ്രി എടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. അയാൾ കൂടെക്കൂടെ വന്നു പോയും എലീനയുടെ കാമുകനും ആവാൻതുടങ്ങി. ബെന്നറു് ഇതിനെല്ലാം ദുക്സാക്ഷിയെന്നോണം കൂടിയിരിക്കുകയാണ്. ഇൻസ്പെക്ടറെ അകറ്റാനെന്താണുപണി? രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കെന്നഡിയുടെ അടുക്കൽ (അതായിരുന്നു ഇൻസ്പെക്ടറുടെ പേര്) ഒരു ഡാക്ടർ ചെന്നു. തോൽസഞ്ചി തുറന്നു ഒരു ശുപാർശക്കുണ്ടെന്നു കാണിച്ചു. അർത്ഥനിയമം ഒരു ശുശ്രൂഷയനിർമ്മാണശാലയുടെ ഡയറക്ടറായ ഡാക്ടർ ഷാസ്ലിന്റെ കത്തായിരുന്നു അതു്. ആധുനിക ശസ്ത്രക്രിയയിൽ പ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള "മായാമയക്കം" കണ്ടുപിടിച്ചതു് അദ്ദേഹമാണ്. അതിനുള്ള മരണം കുത്തിവച്ചാൽ ഒരു നിശ്ചിതസമയത്തു നാം എന്തുചെയ്യാം മറന്നുപോകും. എന്നാൽ ബോധക്കേടുണ്ടാവുകയുമില്ല. ക്ഷോഭോഹ്വാനത്തിനുപകരം നല്ല വിദ്യ. ന്യായാക്കിലെ സ്ത്രീകൾക്കായുള്ള അതുപ്രതിയിൽ അതു പ്രയോഗിക്കാറുണ്ട്. എന്തു പ്രസവകു്ളേശവും പിന്നീടറിയുന്നതല്ല. ഈ സമ്പ്രദായം അമേരിക്കയിൽ എത്ര മിജയപ്രദമായിട്ടുണ്ടെന്നറിയാനാണ് പ്രതിപുരുഷനായി ഡാക്ടറെ അയച്ചിട്ടുള്ളതെന്നായിരുന്നു സന്ദേശം. ഇൻസ്പെക്ടർ അയാളെ അപ്പോൾതന്നെ അതുപ്രതിയിൽകൊണ്ടുചെന്നു് "മായാമയക്കം" പ്രയോഗവിദഗ്ദ്ധനായ ഡാക്ടർ പരിചയപ്പെടുത്തി. അതു നല്ല തക്കമായിരുന്നു. അപ്പോൾതന്നെ ആ മരണം, അതായതു് "ക്ഷോച്ഛാലാമിൻ" ഒരു രോഗിണിക്കു കുത്തിവയ്ക്കുകയായിരുന്നു. സിറിഞ്ചം ചെറിയ മരുന്നുകുപിയും അടുത്തൊരു പീഠത്തിൽവെച്ചിട്ടു ഡാക്ടർ നവാഗതനുമായി കുറേനേരം സംഭാഷണം ചെയ്തു. അതിനുശേഷം അവരിരുവരുംകൂടി വേറെ ചില കേസുകൾകൂടി അന്വേഷിച്ചു തിരുശേഷം പുതിയ ഡാക്ടറും ഇൻസ്പെക്ടറും രാത്രിപിരിയുകയും ചെയ്തു. "ക്ഷോച്ഛാലാമിൻ" സിറിഞ്ചം അവിടെയെങ്കും പിന്നീട് മക്കിയിട്ടരിച്ചിട്ടുപോലും കണ്ടില്ല.

....
അന്നരാത്രി എലീന ഗാവനിറ്റയെ പ്രാപിച്ചപ്പോൾ ബെന്നറു് തസ്ക്കരപ്രമാണിയുടെ ഭവനത്തിൽ അകത്തുപ്രവേശിച്ചു. അതെങ്ങനെയാണെന്നും മറ്റും ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല. ഓരോ പ്രാവശ്യവും ഓരോ പുതിയ നൃത്തംപ്രയോഗിക്കും. എല്ലാം സയൻസിന്റെ സഹായംകൊണ്ടു തന്നെ. ഇപ്പോൾ അയാളുടെ കൈയിൽ "മായാ

മയക്കുപ്രയോഗത്തിനുള്ള നൂലിയും, സിറിഞ്ചും, ഷോപ്പോലിമിനും ഉണ്ടെന്നറിയാമല്ലോ. വേഷം മാറി ചെന്നു അതെല്ലാം കരസ്ഥമാക്കിയതും അയാൾ തന്നെ. എലീനയുടെ വലത്തെ ഭുജത്തിൽ മരുന്ന കത്തിവെച്ചതും അവർ ഉണർന്നോക്കിയതും ഒരേസമയത്തായിരുന്നു. വിദ്യുത് പ്രകാശത്തിൽ അവർ കണ്ടു മുഖത്തേക്കു നീട്ടിയ റിവാൾവറുമായി നിൽക്കുന്ന തസ്ക്കരപ്രമാണിയെ ആണ്. പിന്നെ അയാളുടെ ആജ്ഞയനുസരിച്ച് അവർ എഴുന്നേറ്റു എഴുത്തുമേശയുടെ അരികിലിരുന്നു സ്വന്തം എഴുത്തുകുടലാസിൽ "നിങ്ങൾ എന്റെ കേസ് അന്വേഷിക്കുന്നതിനായി ഇനിമേൽ ഇവിടെ ദരികയോ എന്നെക്കാണുകയോ വേണ്ട" എന്നെഴുതി ഒപ്പിട്ടവാൻ പറഞ്ഞതു പോലെ ചെയ്തു. പിന്നീട് അതോടെ കവറിയിട്ട് "കെന്നഡിക്ക്" മേൽവിലാസവും എഴുതിച്ചു. എഴുത്തുകൈയിൽ വാങ്ങിയശേഷം പഴയപടികിടക്കയിൽ കൊണ്ടുചെന്നു കിടത്തി. കൈലേസെടുത്തു അവളുടെ മുഖത്തൽപ്പമെന്നു കടഞ്ഞതോടുകൂടി അവർ പൂർവസ്ഥിതിയിൽ സുഖനിലയെ പ്രാപിച്ചു. പിന്നീട് അയാൾ അവിടെക്കിടന്ന യാതൊരു അടയാളവും കാണാതെ, എല്ലാം ഭദ്രമാക്കി കിരോധാനം ചെയ്തു. പിറോദിവാസം "കെന്നഡിയ്ക്ക്" ആദ്യമായി ലഭിച്ച തപാൽ പ്രസ്തുത എഴുത്തായിരുന്നു.

X X X

വിഷവായുപ്രയോഗം യുദ്ധത്തിൽ മാത്രമേ നാം കേട്ടിട്ടുള്ളൂ. വിഷത്തിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിലനുസരിച്ചു പെട്ടെന്നോ സാവധാനത്തിലോ ശത്രുവിനേക്കൊല്ലാൻ അതുകൊണ്ടു സാധിക്കും. ന്യൂയോർക്കിൽ ഇതു സർവ്വസാധാരണമാണെന്നു തന്നെ പറയാം. എലീന പിറോന്നണൻപോൾ രാത്രിയുണ്ടായ നഷ്ടം നിശ്ശേഷം മറന്നുപോയി. സമർത്ഥനായ കെന്നഡി മുമ്മരുന്നുകൊണ്ട് ഓർമ്മയുണ്ടാക്കി; അക്കാര്യം അങ്ങനെ അവസാനിച്ചു. അധികം നാൾ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് തസ്ക്കരപ്രമാണി ചെലമോൺ ഇൻസ് പെക്ടറുടെ വേഷത്തിൽ കോടീശ്വരമന്ദിരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അയാളുടെ പരിശോധനകൾ തീരുന്നതുവരെ വെളിയിൽ പോകാമെന്നു വിചാരിച്ച് എലീനയും കോമുസ് അവിടെ വന്നുചേന്നിരുന്ന കെന്നഡിയും "ഹസ്തേനഹസ്തേനതരായി" ഇറങ്ങി നടന്നു. തസ്ക്കരപ്രമാണി കുളിമുറിയിൽ കടന്ന് സ്നാനപാത്രം നിറയെ വെള്ളം കയറ്റി കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന വെെച്ചുതീകരണോപകരണംകൊണ്ട് ചെങ്കുത്തിലെ "ആക്സിജനം", "ഹൈഡ്രജനം" ചെച്ചുറയൊക്കി ഹൈഡ്രജൻ ഒരു ചെറിയ കമ്പിക്കടുത്ത്വഴി എലീനയുടെ ശയനമുറിയിലേക്കു ഗ്രവമായി കൊണ്ടുപോയി ചമരമുട്ടിച്ചുവെച്ചു. പിന്നെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന "പാഷാണയൂളി" സൂക്ഷിച്ചെടുത്തു ചമരീന്മേലും താഴെ വിരിച്ചിരുന്ന കംബളത്തിന്മേലും വിതറി. അതിസൂക്ഷ്മമായ ആ പൊടി ആകും കാണാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. കമ്പിക്കടുത്ത്വഴിയെന്ന "ഹൈഡ്രജൻ" മുറിയിൽ കയറുതോറും അതു പാഷാണയൂളിയുമായിച്ചേർന്നു മരണകാരണമായിത്തീരും. ശ്വസിക്കുന്ന ആൾക്കു് 24 മണിക്കൂറു് അയ്യസ്ത ശേഷിക്കുന്ന വിധ

ത്തിൽ അയാൾ വാതകത്തിന്റെ ഗതി തിരുത്തണം ചെയ്തിരുന്നു. ഇത്രയും സാധിച്ചതിനു ശേഷം, കെന്നഡിയെ പറഞ്ഞയച്ചില്ലെങ്കിൽ 24 മണിക്കൂർ കഴിയുമ്പോൾ മരിക്കും എന്നോരു കഠിപ്പെഴുതി മേശപ്പുറത്തുവെച്ച് താൻ ചെയ്ത പണിയെല്ലാം ഭദ്രമായിരിക്കുന്നു എന്നു പരിശോധിച്ചതിനു ശേഷം ഗ്രാമീണനെ വിളിച്ചു യാത്രയും പറഞ്ഞ് അയാൾ അപ്രത്യക്ഷനായി.

X Z Z

എലീന പിറോദിവാസം അസന്നമണയായിത്തീർന്നതും ബുദ്ധിമാനായ കെന്നഡിയുടെ മുമ്മരുന്ന പ്രയോഗത്താൽ രക്ഷപ്രാപിച്ചതും വിവരിക്കുന്നില്ല. ആ മുൻകരുതലെടുത്തിട്ടും വാശിക്കാരനായ തസ്ക്കര പ്രമാണിയുടെ വിക്രിയനളിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞു മാറാൻ സാധിക്കാതെ അവർ പരവശയായി. ഒരു ദിവസം ഗ്രാമപരിസരങ്ങളിൽ വെച്ചു ചാതകന്മാരിലൊരാളെ അവർ കൈത്തോക്കു കൊണ്ടു വെടി വെച്ചു കൊന്നു. രാത്രിയാകയാൽ ആളുകളെ വിളിച്ചു വരുത്തുന്നതിനു മുമ്പ്, തസ്ക്കരപ്രമാണി മുറിവേററവനെ സ്വസങ്കേതത്തിലേക്കു കൊണ്ടു പോയി. രക്തസംക്രമണം കൊണ്ടല്ലാതെ അവനെ രക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു അയാൾക്കറിയാമായിരുന്നു. ഈ ക്ലബ്ബം നിറഞ്ഞ ആ വീട്ടിൽനിന്നും അന്നു രാത്രി തന്നെ എലീനയെ തസ്ക്കരസങ്കേതത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയ കഥ നമ്മെ നഖശിലാതടം വിറപ്പിക്കുന്നതാണ്. ഇനി ഒരു ഡാക്ടർ വേണമല്ലോ. ടെലിഫോൺ ഉള്ളപ്പോൾ അതിനു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകും. ഒരു തസ്ക്കരൻ സാമാന്യം ഒരു വലിയ ഡോക്ടറിന്റെ വീട്ടു നമ്പരിൽ പ്രസിദ്ധ ഡാക്ടറെ വിളിച്ചു. നല്ല ഒരു തുക കിട്ടുമല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു തൽക്ഷണം പറപ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തെ വഴിയിൽ തടഞ്ഞു കൈത്തോക്കു മുനയാൽ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി സങ്കേതത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടു പോയി. അസന്ന മൃത്യുവായി ശയിച്ചിരുന്ന കള്ളന്റെ അരികിൽ എലീനയേയും കിടത്തിയിരുന്നു. പ്രാണയെം കൊണ്ടു ഡാക്ടർ അവളുടെ മാംസളമായ ഭുജത്തിൽനിന്നും രക്തംവാൻ കള്ളന്റെ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. അത്രവളരെ രക്തം എടുക്കുന്നപക്ഷം ആ പെൺകിടാവു മരിച്ചു പോകുമെന്നു ഡാക്ടർ പറഞ്ഞപ്പോൾ "മരിക്കട്ടെ" എന്നായിരുന്നു തസ്ക്കരപ്രമാണിയുടെ ഉത്തരം. ഒടുവിൽ രക്തസംഗ്രാഹികളായ ശ്വാക്കളെവിട്ട് ഉടനെ അസങ്കേതം കണ്ടുപിടിച്ചുകെന്നഡി ഇല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ എലീനയുടെ കഥ കഴിഞ്ഞെന്നെ,

വിയന്നായിലെ ഡാ. ലിക്രാച്ചി കണ്ടുപിടിച്ച "മാരകരത്നം" പ്രയോഗം ഇപ്പോൾ റഷ്യക്കാർ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിവരുന്നതായി നാം കേട്ടുവെല്ലോ. എന്നാൽ പത്തൊ ഇരുപതോ വാർ അകലെ വെച്ചു അതുകൊണ്ടു ജീവനെ കൊല്ലുന്നതിനു. മുമ്പുതന്നെ സാധിച്ചിരുന്നു. നമ്മുടെ തസ്ക്കരപ്രമാണി ഒരു ആകാശചുംബിതമന്ദിരത്തിൽനിന്നു "മാരകരത്നം" വിട്ടു കെന്നഡിയുടെ ഭവനപുരോഭാഗത്തുകൂടി പോയിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആളുകളെ മണിക്കൂറിനൊന്നെന്ന് കണക്കിൽ കൊന്നു. ഒടുക്കം അയാൾ സ്ഥലംവിട്ടു

ജന്മമായിരുന്നു. പിന്നീടൊരിക്കൽ മരണഭവനത്തിൽവെച്ചു കൈയെഴുത്തുന്ന ഈ രത്നം മരിക്കുകൊല്ലാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അതിനെതിരായി റേഡിയോപ്രതിരോധിനിപ്രയോഗിച്ചു രത്നം മരിക്കുകയും വേണം മുഴുവൻ വെച്ചു ചാവലായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ത. സ്കാർ റ്റൻ അടുത്ത വിദ്യ ഗുരു മായ ഗുഹിണി പ്രയോഗമായിരുന്നു. തസ്കരസംഘത്തിലുള്ള ഒരു യുവതിയെ ഒരു പ്രസിദ്ധ മോട്ടോർവണ്ടിയിൽ കാമസിപ്പിച്ചു അവിടെ വെച്ചു അലഞ്ഞുനിൽക്കുമ്പോൾ മായ അപേക്ഷപ്രകാരം വന്ന കൈയെഴുത്ത ചാമ്പിപ്പിക്കുകയും മോട്ടോറിന്റെ മരണഭവനത്തു സംഘടിപ്പിച്ചിരുന്ന ക്യാമറയിൽ ആ രംഗത്തിന്റെ മോട്ടോ എടുക്കുകയും ആണ് ആ ഘാതകൻ ചെയ്തത്. മോട്ടോ ഏവിയെക്കൊന്നിച്ചു പ്രണയഭംഗം വരുത്താനായിരുന്നു ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അടുത്തു വിഷയകാരമായിരുന്നു. എലിയുടെ ജന്മദിനാഘോഷം പ്രമാണിച്ചു കുടുംബവകീലായ ബനാർസിയിൽ താലങ്കാരപ്പണിക്കർ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു സുവർണ്ണവാച്ചം അവിടെ സമ്മാനിച്ചു. രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചുപോയെന്ന് വാച്ചം തെരഞ്ഞെടുത്തത്. അതേസമയത്തുതന്നെ അത്തരം മരണഭവന വാച്ചം വേഷംമാറിവന്ന ഘാതകൻ പ്രണാമം വാങ്ങി. എലിയുടെ വാച്ചം പൊട്ടിത്തുടച്ചു ഭംഗിയായെന്നായി വീണ്ടും അപ്പടമസ്ഥനെ ഏൽപ്പിച്ചു. ഭൂതനാക്കട്ടെ വാച്ചം കൂടെക്കൊണ്ടുപോയി. അന്നു രാത്രി തസ്കരപ്രമാണി ആ വാച്ചിന്റെ ഉള്ളിൽ അതിനു ക്ഷമമായ ഒരു ഉരുക്കുവെച്ചു അതിനോടു ചേർപ്പിച്ചു സുഷമതരമായ ഒരു സൂചിയും സമാപിച്ചു. പിന്നീട് ചലനചക്രങ്ങളുമായി യോജിപ്പിച്ചു ഒരു നിശ്ചിതസമയത്തു പൂജാ

ഗത്തുള്ള അതിസൂക്ഷ്മമായ ഒരു സൂചിരത്തിൽ കൂടി സൂചി പുറത്തു തള്ളത്തക്കവിധത്തിൽ ശരിപ്പെടുത്തി. ആ സൂചിയുടെ അഗ്രം റിസിനസ് എന്ന വിഷത്താൽ ലിപ്തമായിരുന്നു. ആപേരുകൊല്ലുന്നതിന് അതിന്റെ സ്വർഗ്ഗമതി. പിറ്റേന്നു മിണിക്കു എലിയുടെ മരണം സംഭവിക്കത്തക്കവിധത്തിലായിരുന്നു ഘടികാരയന്ത്രം നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നത് അപ്പടമസ്ഥൻ വൈകിട്ടു നാലുമണിക്കേ വാച്ചം കൊടുത്തയക്കുകയും എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. നേരത്തെ, നന്നാക്കിക്കഴിഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞ് ഘാതകന്റെ അനുചരൻ വാച്ചം എലിയെ എടുപ്പിക്കുകയും അവിടെ സസന്തോഷം അതിനെ മണിബന്ധത്തിൽ ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. മുന്നടിക്കാൻ അഞ്ചു മിനിറ്റുള്ളപ്പോൾ കൈയെഴുത്ത വാച്ചം പൊട്ടിപ്പോയി. അതിനുള്ള കാരണമൊന്നും ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല. സമ്പൽസിന്റെ നന്മയും തിന്മയും തമ്മിൽ നടന്ന ഈ പോരാട്ടം വായിച്ചുകേൾക്കാൻ ബഹുരസമാണെങ്കിലും എത്രയെത്ര ജീവനാശവും, ധനനഷ്ടവും, മനോവേദനയും സമാഗ്നഭംഗവും മറ്റും കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് ജയം ലഭിക്കുന്നത്. ഒടുവിൽ തസ്കരപ്രമാണിയായ ബനാർസി താൻ സമ്പാദിച്ചൊളിച്ചുവെച്ചിരുന്ന ഏഴുകോടി പവനം ഇനയിടത്തല്ലാം നോക്കിയാൽ കിട്ടുമെന്നുള്ള വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയിരുന്ന ഒരു ഭീർഘപത്രികയെന്നററിനൊക്കുറുപ്പിച്ചിട്ടു ആത്മഹത്യചെയ്യുന്നു. അഴ്വാഞ്ചേരി തമ്പുരാക്കുളം ഭീർഘഭർത്തനും എത്രശരിയായിരിക്കുന്നു. ധൃത്തന്റെ കൈയ്യിൽ ശാസ്ത്രം ഇങ്ങനെ കലാശിക്കും.

“മന്നിനാ ഭൂമിത:സർപ്പ: കിമസൗ നഭേയകരം”

ഭാർഗ്ഗവക്ഷേത്രത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ശരീരരക്ഷാഭാരം ശ്രീഭാർഗ്ഗവൻ അഷ്ടവൈദ്യന്മാരെ ഏൽപ്പിച്ചപ്പോൾ ഉപദേശിച്ചതെന്ന വിശ്വസിച്ചുവരുന്നതും അനുഭവസിദ്ധവും ഭജിക്കു ചിരമൗണ്ഡല്ലത്തെ ഗുണപുരയിൽ നിന്നു കണ്ടുകിട്ടിയതുമായ

ഭാർഗ്ഗവരസായനം

ചമ, ശ്വാസംമുട്ടൽ, രക്തപിത്തം, ക്ഷയം, അർശസ്സ്, വിളർച്ച, വാതരോഗങ്ങൾ, വാതരക്തം, ഹൃദ്രോഗം, രക്തസമ്മർദ്ദം, മുത്രദോഷം, തൂക്കുളിദോഷം, ചുരുക്കപ്പ, ഉരക്കുതം, സ്വപ്നസ്വപനം മുതലായ രോഗങ്ങളെ നിശേഷം നശിപ്പിക്കുവാൻ—യൗവനത്തെ നിലനിറുത്തുവാൻ അരോഗദൃഢഗാത്രമായി ജീവിക്കുവാൻ—സ്ത്രീകൾക്കു പ്രസവാനന്തരം ആരോഗ്യസംവർദ്ധനത്തിനു സേവിക്കുവാൻ—ഏക സിദ്ധൗഷധം “ഭാർഗ്ഗവരസായനം” മത്രം. പലും യാതൊന്നും വേണ്ട. ഓരോ രൂപാ തുകക്കും കാലത്തും വൈകിട്ടും ഭക്ഷണത്തിനു ഒരു മണിക്കൂർ മുമ്പായി സേവിക്കുക. വില രാത്ത് ഒന്നിനു 5 ക. മാത്രം. മാനേജർ, വൈദ്യൻ കെ. നാരായണപിള്ള

ഒളി ഗുഹനപന്തരി വിലാസം വൈദ്യശാല

ഒളി A. O.

കോട്ടയം P. O.

ബ്രാഞ്ചുകൾ:—കോട്ടയം ടൗൺ, ആലപ്പുഴ.

കിനാവിന്റെ കിരണം

(കെ. എം. വാഗീസ് ബി. ഐ. എൽ. റി.)

“എവിടെനിന്നിവിടെക്കാൽവരവതിന്നിടയായെന്നവിരതം വിവരമായ് ചൊല്ലിടേ!” — നമുക്കുതന്നെ പ്രിയമോം ജനനിതൻ കവിളികൾക്കുളിക്കൊണ്ടൊരു പൈതലോതിയവം.

അവളെതു പറയേണം? — തെന്തെല്ലെങ്കിൽ മുളകൾ തൻ തൻ നീളെപ്പൊന്തിവാനു; മിന്നമിന്നെവെളിവാൻ തെല്ലഴവിന്റെ കണികകൾ പനിനീർപൂവിതളൊത്തകണ്ണുകളിൽ; മധുരമായൊരു കൊച്ചു ചിരിയുറിവരികയായ് മലിരാക്കിഴക്കേയും ചൂണ്ടിനെയിൽ; പല പൂർവ്വസ്ഥരണകളുടെനീളുകിവി-
ന്നലതല്ലം കരളോടല്ലെതലിനെ, കുളർമുഖനടുവിൽ ചേർത്തരിയ മെയ്തഴുകിയ-
ക്കളവാണിയരിമയോടോതിയേവം: —

“അനരാഗക്കുതിരേ, ഞെൽക്കയെത്തിന്നറവികൽ കനവായിട്ടൊളിവിൽ നീ നിന്നിരുന്നു; ഒരു ചെല്ലക്കൊടിയായ് ഞാൻ കളിയാൻ പുലര

മ്പോൾ

വിരതൻ നീ കുടികൊണ്ടെൻ പാവകളിൽ; പ്രതിമിനും പുലർകാല കലവിയിലിവർ ദേവ-
പ്രതിമകൾ കളിമണ്ണാലാരചിക്കെ, മകനേ, നിന്നനവല്ലം തനിരൂപമതിലെല്ലാം പകരവാൻ മുതിരും ഞാനെത്രവട്ടം; ||

കുലദൈവമൊരുമിച്ചൊരുക്കോവിചതിലനാർ കുടികൊണ്ടു മമ കലതന്നുവാം നീ! പരിമളമെഴുമതിത്തിരിവച്ചുണ്ടവിടെ നിൻ ചരണങ്ങളിവളെന്നും കൂപ്പിവന്നു;

ഒരുനാളെന്നദിലാഷപ്രവേത്തിലനരാഗ-
സ്ഥരണത്തിൽ — ജീവിതചൈതന്യത്തിൽ-
അതിനും മുവിവളുടെ ജനനിതൻ ജീവിത-
മതിലും — നീ കതിരിട്ടുനിന്നിരുന്നു.

അരിയോരു കൈമാർ പൂലരിയിലിതളെല്ലാം വിരിയുമെൻ കൂടെയത്തിൻ ചുറ്റുപാടും; ഒരുനാളും പിരിയാതെ പരിമള ലഹരിയായ് മരവിനീയെൻ മനോ മാദകമേ!

ഭിന്നമണിയുഴയാളി മുടിയിങ്കലണയും കു-

മ്പര വിണ്ണിലരുണാഭയെന്നപോലെ, തവമുഴുമുളിമതാരുണമിയലുമെൻ ലലിതാംഗംതോറും തുളുവിവന്നു; പുലരൊളിയൊരുമിച്ചു പിറവിയാണൊരു മിന്ന-
ലലയേ, വാനലകിൻ കുഞ്ഞാമനയേ! നരലോക ജീവിതപ്പഴയിൽ വീണൊഴുകിയെൻ കരതാരിൽ തങ്ങിനീ യെങ്ങനെയോ? മൃദമാസമുതിരും നിൻ രമണീയ വദനത്തിൽ മമ മിഴിയിണവാനു പതിയുന്നേരം, പെരുകുന്നെൻ ചുഴലവും മറകളിലമരാത്ത പരമാനന്ദാമൃത ഗ്രാസതതപം.

അവകാശമഖിലക്കുമെഴുമൊരു കനകം നീ-
യിവളുടെ ചെറു കൈയിൽ വന്നുചേർന്നു!! അരുമക്കണ്മണിനിന്നെക്കളയാതെ കരുതിയെൻ കരളൊട്ടു ചേർത്തിതാ ഞാൻ പിടിച്ചു” —

അവളേവമുരചെയ്യപ്പെതലിൻ മൃദലമാം കവിളിൽ നൂറായിര മുത്തു വച്ചു !!

ടാഗോറിന്റെ ഒരു ആശയം.

M. G. TIMBER & METAL WORKS,

Karapuzha, Kottayam, Travancore.

FACTORY & SAWMILL

at
Karapuzha.

SHOW ROOMS

at
Karapuzha & Manorama Buildings,
K. K. Road.

To Make Your Home Cheerful and Gay
Furnish it with

OUR BEAUTIFUL FURNITURE!

Fashionable!!

Attractive!!

Cheapest!!

ഞങ്ങളുടെ ഡിപ്പോയിൽ ആഞ്ഞിലി, പ്ലാവ്, മാവ്, തേക്ക, ഇഴുട്ടി മുതലായ എല്ലായിനം തടികളും ഉരുളായം ഉരുപ്പടികളായം വിൽപ്പനയ്ക്കുണ്ട്.

M. G. ELECTRIC SAW MILL

എല്ലായിനം തടികളും വളരെ കുറഞ്ഞനിരക്കിൽ ഭംഗിയായി അറത്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

ഏതു അവസ്ഥയിലും കുമാരി ഗുളികകരൂപയോഗിച്ചു ശരിപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയും. പിന്നീട് കുഴപ്പമുണ്ടാകാതെ നോക്കുന്നു—വേഗത്തിൽ മലം ചെയ്യുന്നതും നിരപദവയും ആണ്—അനേകായിരം സ്ത്രീകൾക്കു തൃപ്തികരമായ മലം നൽകി. സാധാരണ വീട്ടുത്തിച്ചുള്ളതു ക. ദി. സ്പെഷ്യൽ 5 ക. എക്സ്ട്രാ സ്പെഷ്യൽ 8 ക. (വി. പി. ചെലവു 12 അ. പുറമേ)

Mrs. P. Devee F. D.S. (P),
Tolly Gunge, Calcutta.

സ്റ്റോക്കിസ്റ്റ്—കെ. സി. മാത്യു & കമ്പനി,
കോഴഞ്ചേരി, തിരുവിതാംകൂർ,

അപരൻ

[ഇന്നത്തെ ഒരു നല്ല ചെറുകഥയെഴുതുകാരനായ ഹാൽവാർഡിന്റെ ഈ കഥ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഇംഗ്ലീഷ് ചെറുകഥാരചനരീതി നല്ലപോലെ ഉദാഹരിക്കുന്നുണ്ട്. പഴയ ചെറുകഥയെഴുതുകാർ ഭാഷാരീതികൊണ്ടും പ്ലോട്ടുകൊണ്ടും ചെറുപ്പിവിട്ടു കാണിക്കാറുള്ള ഈ രീതിയിൽ കാണുന്നതല്ല. സാധാരണ പരിതസ്ഥിതിയിലുള്ള സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ മനഃശാസ്ത്രപരമായ പഠനം കലാപാടവമില്ലെന്നു തോന്നിക്കുന്ന കലാപാടവസാഹിത്യം എഴുതുന്നതാണ് ഈ രീതിയിൽ കാണാവുന്നത്.]

ഒരു വൃദ്ധൻ ഒരു ട്രാക്കറിൽ കേറി വാതിലിനു സമീപമുള്ള സിററിൽ ഇരിപ്പുപിടിച്ചു. വീണ്ടും ഒരു പോകുമെന്നു ഭയപ്പെടുത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ഉറച്ച് അവിടെ ഇരുന്നിരുന്നു. മറ്റൊരാൾ കാണിക്കുന്ന രക്തശൂന്യമായ തൊലിയിലൂടെ വെളുത്തു വെളുത്തായി കാണാവുന്ന വിരൽമുട്ടുകളോടുകൂടിയ കരങ്ങൾ കൊണ്ടു മുൻവലങ്ങളായ കാലുകൾ അകന്നുപോകാതെയിരിക്കുവാനായി അദ്ദേഹം തന്റെ മൂത്ത കാൽമുട്ടുകളെ ഒന്നിച്ചുചേർത്തു പിടിച്ചുകൊണ്ടാണു അവിടെ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നത്. ഒരു കാലത്തു കുറുത്തിരുന്നതും, എന്നാൽ പഴക്കവും നിശ്ചലപയോഗവും നിമിത്തം പച്ചയായി ഭവിച്ചിരുന്നതുമായ പഴഞ്ചൻമട്ടിമുള്ള ഒരു കോട്ടം, ടൈയ്യില്ലാത്ത മുഷിഞ്ഞ ഒരു കോളറും, വൈക്കോലിനു തുല്യം തന്റെ കാതുകൾക്കും കവിർത്തടങ്ങൾക്കും മീതേ വീണുകിടന്നിരുന്ന നരച്ച തലമുടിയെ മറച്ചിരുന്ന, കൊഴുപ്പു പുരഞ്ഞ് ഒടിഞ്ഞു മടങ്ങിയ ഒരു ഹാറ്റും അദ്ദേഹം ധരിച്ചിരുന്നു. ട്രാക്കർ നിൽക്കുകയും, പിന്നെയും ഓട്ടവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുമ്പോഴും, പോയിന്റുകളുടെ മീതേ കൂടി അതു പോകുമ്പോഴും മാത്രം അത്പ്പം അനങ്ങിക്കൊണ്ടു നിശ്ചലനായി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന അദ്ദേഹം പട്ടകിഴവനാണെന്നു തോന്നുന്നതാണ്. ഒരു ഉതന്റെ മുഖത്തിനോടു സാദൃശ്യമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തിൽ ഉദ്യമം ഉണ്ടെന്നു തോന്നാത്തതുമാത്രമല്ല അദ്ദേഹം തുടരെ തുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഞൊരിയ നിറഞ്ഞു വീണുകിടന്നിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ

ന്റെ ഇമകളുടെ കീഴിലുള്ള വെറും കീറലുകളായ കണ്ണുകൾ, അവയിൽനിന്നു തടസ്സമേന്മയുടെ കവിളുകളിലൂടെ കീഴോട്ട് ഒഴുകിയിരുന്ന കുറുകിയ വെള്ളത്തിന് അടിയിൽ കൂടി ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു മന്ദം ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മുഷിഞ്ഞവേഷക്കാരനായ അദ്ദേഹം മുഖക്കുഴപ്പം ചെയ്തിരുന്നില്ല; സു

ചിമുതയ്ക്കു തുല്യമായ നരച്ചുകുറുപ്പിരോമങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിളുകളേ, താടിയേയും, കഴുത്തിലെ പിടിവിട്ട തൊലിയേയും മറയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

വണ്ടിക്കൂലി വാങ്ങുന്നതിനായി ട്രാക്കർ വൃദ്ധന്റെ സമീപത്തു ചെന്നപ്പോൾ, ഇതികുത്തവ്യതാമൂലമായി അദ്ദേഹം കുറേനേരം ഇരുന്നപോയി. അനന്തരം കോട്ടിന്റെ പോക്കറിൽനിന്ന് ഒരു കടലാസുതുണ്ട് എടുത്ത് അതിനെ നിവർത്തി കണ്ടുകൾ വായിക്കുവാനായി അദ്ദേഹം തന്റെ വിറയുന്ന കരങ്ങളിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കണ്ടുകൾ അതു വാങ്ങി വെളിച്ചത്തിൽ വച്ചു നോക്കി.

കണ്ടുകൾ—ഇവിടെയാണോ നിങ്ങൾക്കു പോകേണ്ടത്?

വൃദ്ധൻ—അതേ. എന്റെ മോൾ അനിയെക്കുണാനാണു ഞാൻ പോകുന്നത്. ഞാൻ ചെല്ലണമെന്നു അവൾ എഴുതിയയച്ചിരുന്നു. ഇതുപതു

യി ഞാൻ അവളെ കണ്ടിട്ടില്ല. അവൾ ഒരു ആട്ടക്കാര്യമാണ്.

ഈ വിവരങ്ങളിൽ കണ്ടുകൂടെ താൽപ്പര്യം തോന്നിയിരുന്നില്ല. അയാൾ പറഞ്ഞു: “സിൽവർ തെരുവ്. രണ്ടു പെനിയാണ് അവിടേയുള്ള കൂടി. വിടെ എത്തുമ്പോൾ ഞാൻ പറയാം.”

വൃദ്ധൻ അതു കേൾക്കാത്തതുപോലെ കണ്ടുകൂടെ മുഖത്തു നോക്കി. “എത്രയാണെന്നാണ് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞത്?”

കണ്ടുകൂൾ—രണ്ടുപെനി.

പോക്കറ്റിൽ തപ്പി രണ്ടു പെനി എടുത്തു കണ്ടുകൂടെ ഏൽപ്പിച്ചതിനു ശേഷം, വൃദ്ധൻ തന്റെ പഴയ രോവാ കൈക്കൊള്ളുകയുണ്ടായി.

കണ്ടുകൂൾ—ഇതാ നിങ്ങളുടെ ടിക്കറ്റ്.

വൃദ്ധൻ—എത്ത്?

കണ്ടുകൂൾ—നിങ്ങളുടെ ടിക്കറ്റ്. നിങ്ങൾക്കു ടിക്കറ്റ് വേണ്ടേ?

തന്റെ പുത്രി എങ്ങിനെയിരിക്കുമെന്നു വൃദ്ധൻ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതിനെ പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതു വിഷമമായ ഒരു പ്രയത്നമാണെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നാതെയിരുന്നില്ല. “പണ്ടത്തെ ഓർമ്മ എനിക്ക് ഇപ്പോഴില്ല” എന്ന് അദ്ദേഹം ഉറക്കെ പറഞ്ഞു. അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും തല മെല്ലെ അനക്കിക്കൊണ്ടു, ഒരു വല തന്റെ മുഖത്തു വീണിരുന്നു എന്നു തോന്നിക്കൊണ്ടു, അദ്ദേഹം കരത്തിന്റെ പിറകാഗംകൊണ്ടു കണ്ണുകളിലെ നനവു തുടച്ചു. അനന്തരം മടങ്ങിയ വിരലുകളോടുകൂടിയ കരങ്ങൾ മടിയിൽവെച്ചു തുറന്ന വായോടുകൂടി അദ്ദേഹം തന്റെ മുമ്പിൽ മൂലഭാവപൂർവ്വം നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. നാലഞ്ചു മിനിറ്റു നേരം ആ വൃദ്ധൻ അങ്ങിനെ സ്ഥിതി ചെയ്തു. പിന്നീട് തലയാട്ടിക്കൊണ്ടു അദ്ദേഹം വീണ്ടും കണ്ണുതുടച്ചു. അതുകൊണ്ടു ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. തനിക്കു ഓർമ്മിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല.

താമസിയാതെ കണ്ടുകൂൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപത്തു ചെന്നു പറഞ്ഞു: “ഇനി ടാം നിൽക്കുന്നിടമാണു സിൽവർതെരുവ്.”

വൃദ്ധൻ—സിൽവർതെരുവോ? സിൽവർതെരുവ് എവിടെയാണ്?

കണ്ടുകൂൾ—നിങ്ങൾക്കു അവിടെയല്ലേ പോകേണ്ടതു്? നിങ്ങളുടെ മകളെയോ, മറാമരയോ കാണാൻ?

വൃദ്ധൻ—ഞാൻ എന്റെ മോൾ അന്നിയെ കാണാൻ പോകുകയാണ്. ഞാൻ ചെല്ലണമെന്ന് അവൾ എഴുതിയയച്ചിരുന്നു. ഇരുപതു വർഷമായി ഞാൻ അവളെ കണ്ടിട്ടില്ല.

കണ്ടുകൂൾ—“കൊള്ളാം. ഇവിടെയാണ് നിങ്ങൾ ഇറങ്ങേണ്ടതു്.”

വൃദ്ധൻ ടാം വണ്ടിയിൽ നിന്നു റോഡിലേക്കു ഇറങ്ങി അതിന്റെ ഒരു വശത്തു ചെന്നു നിന്നു. എത്തുചെയ്യണമെന്നു അറിയാതെ അദ്ദേഹം ചുറ്റും നോക്കി. അനന്തരം അദ്ദേഹം പെട്ടെന്നു തോന്നിയ ഒരു വിചാരം നിമിത്തം, പോക്കറ്റിൽ നിന്നു കടലാസുകുഷണമെടുത്തു അതിനെ വീണ്ടും നിവർത്തി.

അദ്ദേഹം കണ്ണിനു സമീപം വെച്ചും, പിന്നീട് ഒരു അടി ഭൂരത്തു വെച്ചും, അദ്ദേഹം അതിൽ നോക്കി. പക്ഷെ എവിടെ വെച്ചായാലും ശരി, അതിലേക്കുഴുത്തു വായിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചിരുന്നില്ല. തെരുവിൽ കൂടി അദ്ദേഹം കുറെ മുന്നോട്ടു നടന്നു. പിന്നീട് നിന്നു കൊണ്ടു ആ കടലാസിൽ വീണ്ടും നോക്കി.

അദ്ദേഹത്തെ നോക്കി നിന്നിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീ ചോദിച്ചു. “നിങ്ങൾക്കു എവിടെ പോകണം?”

വൃദ്ധൻ—“എത്ത്?”

“നിങ്ങൾക്കു എവിടെ പോണം?”

കിഴവൻ ആ കടലാസ് അവളെ കാണിച്ചു. “ഞാൻ എന്റെ മോളെ കാണാൻ പോകുന്നു. അവൾ ഒരു ആട്ടക്കാര്യമാണ്.”

ആ സ്ത്രീ കടലാസിലെ മേൽവിലാസം നോക്കി “നമ്പർ പതിനാറു. അതു് ഇതിനു എതിർവശത്തായി കുറെ ദൂരത്താണ്.”

വൃദ്ധൻ—എവിടെയാണ് അതു്?

സ്ത്രീ—എതിർവശത്തു്. കുറെ ദൂരത്തായി.

വൃദ്ധൻ അനങ്ങിയില്ല. സ്ത്രീ ചോദിച്ചു. “നിങ്ങളുടെ മകളെ കാണാൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരിട്ടോ?”

വൃദ്ധൻ—“അവൾ എന്റെ മോൾ അന്നിയാണ്. ഇരുപതു വർഷമായി ഞാൻ അവളെ കണ്ടിട്ടില്ല.”

സ്ത്രീ—വരണം. ഞാൻ നിങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകാം.”

അവൾ വൃദ്ധന്റെ കൈക്കു പിടിച്ചു. “നിങ്ങളുടെ മകളെ നോക്കണോ പറഞ്ഞതു്?”

വൃദ്ധൻ—“അതേ. എന്റെ മോൾ അന്നി. അവൾ ആട്ടക്കാര്യമാണ്.”

“ഒരു ആട്ടക്കാര്യിയോ?”

“അതേ.” അദ്ദേഹം വീണ്ടും കണ്ണു തുടച്ചു. തെരുവിന്റെ പേര് എത്രാണെന്നാണു കണ്ടുകൂൾ പറഞ്ഞതു്.

സ്ത്രീ—“സിൽവർ തെരുവ്. അതാണിതു് അവിടെ നിങ്ങൾ എത്തി.”

വൃദ്ധൻ—“സിൽവർ തെരുവോ? അതേ, അതു തന്നെ. സിൽവർ തെരുവ് എവിടെയാണ്?”

സ്ത്രീ—ഇതാണ് അതു്. അവിടെ നിങ്ങൾ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഇതാണ് വീടു്. ഞാൻ വാതിൽക്കൽ മുട്ടട്ടോ?

വൃദ്ധൻ മുമ്പടി പറഞ്ഞില്ല. അതു കൊണ്ടു സ്ത്രീ വാതിൽക്കൽ മുട്ടി. ഒന്നോ രണ്ടോ നിമിഷം കഴിഞ്ഞു പൊന്തിച്ചു നിൽക്കുന്ന പല്ലകളും, ചെമ്പിച്ച ലമുടിയുമുള്ള ഒരു വൃത്തികെട്ട സ്ത്രീ വന്നു വാതിൽ തുറന്നു. ഒരു നീലക്കമ്പിളി ജമ്പർ അവൾ ധരിച്ചിരുന്നു അവളുടെ അതികൂടുതലും നിമിത്തം ജമ്പറിനകത്തു് ഒന്നുമില്ലെന്നു തോന്നും. ചുരുട്ടിയ മുഷ്ടികൾക്കു തുല്യം പാവാടയ്ക്കു കീഴിൽ അവളുടെ അരക്കെട്ടിലേ എല്ലുകൾ ഉന്തിനിന്നിരുന്നു.

വൃദ്ധനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്ന സ്ത്രീ പറഞ്ഞു. “മകളെ കാണാനാണ് ഈ കിഴവൻ വന്നിരിക്കുന്നതു്

വൃദ്ധൻ—“എനിക്കു എന്റെ മോൾ അന്നിയെ കാ

ഭാവിമംഗളം.

വാഗ്ദാൻ,
പി. കെ. രാമൻപിള്ള

കരിമുകിലിന്നു സ്വാഗതം കൈകൊടുത്തുളന്നു വെള്ളിമോലം, ഗഗനത്തിൽ; പരിമളഹീനകിംതുകന്യനത്തെ പനിനീർ ചെമ്പകം തളിനീക്കുന്നിലാ പരമപഞ്ചമം പാടും കുയിലുകൾ പറവയല്ലെന്ന കാരനെ നിന്ദിക്കാം, പവനൻ മേടയും മാടവും തൻകര പരിചരണത്താൽ പാവനമാക്കുന്നു. ഒരുമപെറുത്തു മക്കൾ മമതയും, പെരുമയുമെന്നുചൊല്ലുന്നിവയെല്ലാം ഒരുവകയിവകാണാതെ വാമോഹത്തെരവിൽത്തെണ്ടുന്നു നീറുന്ന മാനവൻ.

ഭരതളഭേവി യേറിയടിമത്തം പ്പരവയിൽനിന്നു ചൂടേഴും വീർപ്പുമായ്, ദുരിതനീരധിനിതിയമക്കളോ കരയിലെത്തുന്ന കത്തിയും കമ്പുമായ്.

വരദയമ്മതൻപാദസപരക്കോ- യൊരുമിയ്ക്കേണ്ടവർ കുത്തും വെടിയുമായ്, “കരുതി, പുജയ്ക്കോ കൈകളയത്തുന്തു. ഹരഹര! രംഗം ഭീകരം! ശ്രീഹരം! തുടനയനനീർകൊണ്ടു നനഞ്ഞിരു- ന്നപ്പുടവയിന്നോളവും ചിന്തയാൽ, ചുട്ടനിണത്തിലതമ്മനയ്ക്കുവാ- നിടവരുത്തുന്ന മക്കൾതൻ ദർമ്മം! അരുതരുതു, കരംകോർത്തുക്കുവി- നൊരുമയെപ്പുന്നന്നിടാനുണരുവിൻ! ദുരിതദാരിദ്ര്യക്കുരിരുംക്കുന്വരം, തപരിതം പായിപ്പിൻ ഭാരതമക്കളെ; എരിതീയാണെന്നും ജാതീയചിന്തകൾ! വരകളും സഭേരീയസൗഹൃദം! പരമമീത്തതപം തുകും തണലിൽ നാ- മൊരുമിപ്പിൻ “ഭാവി മംഗളം” കാണുവാൻ.

ണണം. ഞാൻ ചെല്ലണമെന്നു അവർ എഴുതിയ യച്ചു.”

വീട്ടുകാരി—“നിങ്ങളുടെ പേര് എന്താണ്.”

വൃദ്ധ—“എന്തു?”

വീട്ടു—(ഉറക്കെ) “നിങ്ങളുടെ പേര് എന്താണ്”

വൃദ്ധ—“എന്റെ പേരോ? എന്റെ പേരോ? മാ ഗ്സ് എന്നാണ് എന്റെ പേര്.”

വീട്ടു—“അതു പറഞ്ഞു കൂടായിരുന്നോ?”

അവർ വാതിൽ നല്ലപോലെ തുറന്നു അകത്തു ചെല്ലുവാൻ തലകുലക്കി വൃദ്ധനെ ക്ഷണിച്ചു. അദ്ദേഹം അവളോടു കൂടി മുകളിലത്തെ നിലകളിലേക്കു പായി. രണ്ടു കോണിപ്പടികൾ കയറിയതിനു ശേഷം അദ്ദേഹം വന്നു ചേരുന്നതു കാത്തു അവർ വിടെ നിന്നു. ഒടുക്കം കിതച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം അവളുടെ സമീപം എത്തിയപ്പോൾ, അവർ ഒരു ശയ

നമുറിയുടെ വാതിൽ തുറന്നു, തലയാട്ടിക്കൊണ്ടു്, “അ വർ ഇതിലുണ്ടു്” എന്നു പറഞ്ഞു.

വൃദ്ധൻ അതിനകത്തു പ്രവേശിച്ചു. ഒരു മച്ചിൻ പുറമുറി പോലെ അതിനു ചരിഞ്ഞതാണമച്ചുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ നടുക്കു പലക താച്ചു നിലത്തു വൃത്തിപ്പെട്ട കുറെ പിഞ്ഞാണി പാത്രങ്ങളുള്ള ഒരു വീഞ്ഞപ്പലകമേശ നിന്നിരുന്നു. മുറിയുടെ ഒരു മൂലയിലു ഒരു ചെറിയ ജനലിനു കീഴിൽ ഒരു കുട്ടിയും, അതിനു സമീപം ഒരു മഞ്ഞ ബ്ലൂസും, ഒരു പാവടയും ഒരു ജോടി ശരീരനിറമുള്ള കാലുറകളും വച്ചിരുന്നു. ചാരില്ലാത്ത ഒരു കടുസരയും കാണാമായിരുന്നു. കുട്ടിയിൽ മദ്ധ്യവയസ്കയായ ഒരു സ്ത്രീ കിടന്നിരുന്നു: ഒരു മുതത്തിന്റെ കൈയോടു സാദൃശ്യമുള്ള അവളുടെ രക്തത്തുമ്പുമായ ഒരു കരം ഉള്ളുകൈ മേലോട്ടായി കിടക്കുവിരിപ്പിൽ കിടന്നിരുന്നു.. വൃദ്ധൻ സമീപ

ഇതു ചെന്നു അവളുടെ മുഖത്തു നോക്കി. എല്ലുകൾക്കു മുകളിൽ അയഞ്ഞു കിടന്നിരുന്ന മഞ്ഞച്ച തൊലി കണ്ണുകൾക്കും താടിക്കും കീഴിൽ ഞൊറിവുകളുള്ള സഞ്ചികൾക്കു തുലം തൂങ്ങിക്കിടന്നിരുന്നു. നേത്രങ്ങൾ അടഞ്ഞിരുന്നു. വക്രിച്ച വിരൂപമായി ഭവിച്ചിരുന്ന വായിൽ നിന്നു അന്ത്യശ്വാസത്തിന്റെ ലഘുശബ്ദം പുറപ്പെട്ടിരുന്നു. അശ്രുയുടെ മുഖത്തു നോക്കി യപ്പോൾ, അവർ അസന്നമരണയാണെന്നു വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു.

കുറെ നേരം അദ്ദേഹം അവളെ നോക്കിക്കൊണ്ടു തലമെല്ലെ അട്ടിക്കൊണ്ടും അവിടെ നിന്നു. അനന്തരം എന്തോ മറ്റുമുറുത്തു കൊണ്ടു അദ്ദേഹം കോണിപ്പട സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു തിരിച്ചുപോയി. "അ സാധുപ്പെണ്ണു" ആരാണെന്നാണു പിടർ പറഞ്ഞതു്?" എന്നു അദ്ദേഹം ചോദിക്കയും ചെയ്തു.

THE HIGHLAND BANK LIMITED.
KOTTAYAM, TRAVANCORE.
TRANSACTS
ALL SORTS OF BANKING BUSINESS.
MANAGING DIRECTOR.

കുറിംകുരങ്ങു രസായനം

മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ നിരന്തര വളർച്ചയ്ക്കു ഉപയുക്തമായ എല്ലാ പോഷകാഹാരങ്ങളും സമൃദ്ധമായി അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതും, ആരോഗ്യസംവർദ്ധകശക്തിയുള്ളതിൽ അഗ്രിമസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതുമായ ഒരു സിലേഷ്യം-ക്ഷയം, കാസം, ഏഞ്ചൽ, വാതം, എന്നിവയെ ശമിപ്പിക്കും. ബലത്തെ വളർത്തും ശരീരത്തെ തടിപ്പിക്കും. പ്രസവരക്ഷയ്ക്കു ഒന്നാത്തരം

സ്വതന്ത്രമാർമസ്. H. J. ചാലക്കുടി C. S.

ബ്രാഞ്ച്:- ആലപ്പുഴ

(പോലീസ് സ്റ്റേഷനു സമീപം)

പ്രതീക്ഷിക്കുക!! 1947 ആദിത്തിൽതന്നെ മലയാളത്തിലെ നവീന സാമൂഹികചിത്രം

നിമ്മല

കേരള ടോക്കീസ് (ക്ളിപ്പിംഗ്) എന്നൊക്കളും

Studio:- മോഡേൺ തിയേറ്റേഴ്സ് സേലം. Film Director:- പി. വി. ഗുപ്തയ്യർ പാലക്കാട്, Dialogues പുത്തേഴത്തു രാമൻമേനോൻ തുളർ Song comp:- ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്. എന്നൊക്കളും. Music Director:- ഇ. എ. വാലൂർ തുളർ.

യജ്ഞം.

(ആഗമാനന്ദസ്വാമികൾ)

പ്രേമപ്രഭവത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രാചീന ഗ്രന്ഥമായ ജ്യോതിഷത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ മഹാമായ അഗ്നിമീളേപുരാഹിതം തൊട്ട് ഇന്നുവരെയുള്ള സംസ്കൃത ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെല്ലാം വളരെ ബഹുമാനത്തോടുകൂടി പ്രയോഗിച്ചുവരുന്ന ഒരു പദമാണ് "യജ്ഞം." ദേവപൂജ, സംഗതികരണം, ദാനം എന്നീ അർത്ഥമുള്ള യജ്ഞാതുവിൽനിന്നുൽപ്പന്നമാണിത്. ഇതേയാതുവിൽ നിന്നുൽപ്പന്നമാണ് യാഗശബ്ദവും. അതിനാൽ അവരണ്ടും പ്രായേണ പര്യായമായിരുന്നെങ്കിൽ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു.

"യജ്ഞഃ സർവോ ധർമ്മഃ"

സപ്തതന്തുർമ്മഖഃ കൃതുഃ"

എന്നു് യജ്ഞശബ്ദവും യാഗശബ്ദവുംമറ്റും പര്യായങ്ങളായി അമരകോശം മുതലായ കോശഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്.

യജ്ഞഃ ശിഷ്ടാശിന സന്തോ

മുച്യന്തേ സർവ്വ കീല്വിവിഞ്ചൈഃ

യജ്ഞത്തിന്റെ ശിഷ്ടംകൂടിക്കുന്ന സമുജ്ജ്വലം സകല പാപങ്ങളിൽനിന്നും വിമുക്തനായിത്തീരുന്നു. 3-13

യജ്ഞശിഷ്ടാമൃതകുടുംഭാ

യാന്തി ബ്രഹ്മസനാതനം

യജ്ഞത്തിന്റെ ശിഷ്ടമായ അമാതം ദ്രവിക്കുന്നവർ നിത്യമായ ബ്രഹ്മത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. (4 31)

എന്നുംമറ്റും ഭഗവദ്ഗീതയിൽ യജ്ഞത്തെ സകല പാപപരിഹാരമായും ബ്രഹ്മ പ്രപ്തൃപായമായും തെളിയിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ യജ്ഞവും യാഗവും ഒന്നാണെന്നും യാഗത്തിൽ പ്രധാനമുള്ള ബലിയാണെന്നും അതിനാൽ അതുമാത്രമേ (വൈദികമഹർഷിമാരുടെ) മതത്തിന്റെ പ്രധാനാംശം ആയ ബലിയായിരുന്നെന്നും ചിലർ വ്യാഖ്യാനിച്ചുവരുന്നു. ഈ പ്രിയായത്തോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല.

ഒന്നാമത് അമരകോശത്തിലുംമറ്റും യജ്ഞവും യാഗവും പര്യായമായി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് യജ്ഞവും യാഗവും നിഷ്കൃഷ്ടാർത്ഥത്തിൽ ഒന്നിനെത്തന്നെക്കുറിക്കണമെന്നില്ലെന്നാണ് എനിക്ക് അഭ്യമായി പറയാനുള്ളത്.

അപർണ്ണപാർവ്വതീ ദർശ്വാ

മദുരാനീ ചണ്ഡികാംബികാ

ഉമാകാന്ത്യായനീ ഗൌരീ

കാളീ ഹൈമവതീശപരി

എന്നീ അമരകോശത്തിൽ കാണുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് പാർവ്വതീയും ദർശ്വയും കാളിയും ഒന്നാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഭാരതീയൈതിഹ്യമോ തന്ത്രമോ പുരാണമോ പരിചയമുള്ള ആരും ചിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അമരകോശകാരൻ ചിലകാരങ്ങളാൽ പര്യായമാക്കി പ്രയോഗിച്ചതുകൊണ്ട് നിഷ്കൃഷ്ടാർത്ഥത്തിൽ ഏകദേശം ഒന്നാണെന്നു വരുന്നില്ലെന്നു സ്ഥിരീകരിക്കാം.

അഗ്നശോയം യജ്ഞ മധപരം സർവ്വക.

പരിഭൂരസി

സ ഇദ്ദേവേഷുഗച്ഛതി

എന്നജ്യോപദേ മന്ത്രവ്യാഖ്യാനത്തിൽ "അധപരം"

എന്നപദത്തിനു ഹിംസാരഹിതം എന്നു സാധനാചാര്യർ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകാണുന്നു. ഇതിൽനിന്നും കോശകാരൻ പര്യായമായി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന യജ്ഞാധപര ശബ്ദങ്ങൾ പര്യായങ്ങളല്ലെന്നുവരുന്നു. എല്ലാം യജ്ഞവും ഹിംസാരഹിതമല്ലല്ലോ.

"തസ്മാദധഃ സാമയ ജ്ഞംചിദീക്ഷാ

യജ്ഞാശ്ച സർവ്വേകൃതവോദക്ഷണാശ്ച"

(സകല സംസ്കാരങ്ങളും വിട്ടുവരും ധർമ്മാധർമ്മങ്ങളിൽനിന്നു വിട്ടുകൾരും ജ്ഞാനത്തിൽ തന്നെ സഹിതമെഴുന്ന മനസ്സുപ്രകൃതിയവരും യജ്ഞത്തിനായിട്ടെക്കാട്ടെ ചർമ്മം അനുജ്വലിക്കുന്നവരും ആയ

വർണ്ണനകൾ കർമ്മവും ലയിച്ചുപോകുന്നു.)

യജ്ഞമെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ കർമ്മം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈ ലോകം കർമ്മത്താൽ ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നു ഗീതയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യജ്ഞത്തോടുകൂടിയാണ് പ്രജകളെ ഈശ്വരൻ സൃഷ്ടിച്ചതെന്നും യജ്ഞം വഴിയായി സകലരും സായിച്ചുകൊള്ളാൻ ഈശ്വരൻ അവരോട് കൽപ്പിച്ചുവെന്നും യജ്ഞം, ദാനം തപസ്സ് എന്നിവ പരിഷ്കരിച്ചു ഉപേക്ഷിക്കരുതെന്നും ഗീത പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇവിടെയെല്ലാം യജ്ഞശബ്ദത്തിന് യാഗം എന്നർത്ഥം പറയാൻ ശ്രമിച്ചു. ഗീതയുടെ ആന്തരാര്ത്ഥമായിട്ടാണു പലപ്പോഴും പണ്ഡിതന്മാർ കഴയുന്നതെന്ന് എന്നുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമല്ല. യുദ്ധം തന്നെ ഒരു യജ്ഞമാക്കി മഹാഭാരതത്തിൽ ഒരിടത്തു വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“രഥോ വേദീന്ദ്രവഃ ഖയംഗോ
ഗദാസ്ത്രം കവചോഽജിനം
ചാതുർഭാതം ച യുദ്ധമേ
ശരാ ദർഭാഹ വിപ്രശഃ
ആത്മയജ്ഞേന നൃപതേ!
ഇഷ്ടാ വൈവസ്വതരണേ
വിജിതപ്രസമേഷ്യാവോ
ഹതാമിത്രൈശ്ചിയാപൃതഃ”

എന്നു ദുര്യോധനൻ പറയുന്നു.

യജ്ഞത്തെ ഗുണഭോജനസരിച്ചു മൂന്നായി ഗീതയിൽ തരംതിരിച്ചിരിക്കുന്നു.

അഥവാ കാഷ്ഠിഭിര്യജ്ഞോ
വിധിദ്യഷ്ടോ യ ഇജ്യതേ
യജ്ഞവേദമേവേതിമനഃ
സമാധായ സാതപികഃ
അഭിസന്ധായതു മധം
ദം ഭാർത്ഥമപി ചൈവയൽ
ഇജ്യതേ ഭരത ശ്രേഷ്ഠ!
തം യജ്ഞം വിധി രാജസം

വിധിമീന മന്യുഷ്ടോതം
മന്ത്രമീനമദക്ഷിണം
ശ്രദ്ധാവിരഹിതം യജ്ഞം
താമസം പരിചക്ഷതേ. (17-11-14)

(യജ്ഞാനുഷ്ഠാനം വേണ്ടതുതന്നെ, ജ്ഞാതെ അതിൽ നിന്നു മലം സിദ്ധിപുൻ ഇച്ഛിക്കുന്നില്ല എന്നു വിചാരിച്ച് മനസ്സിനെ ഏകാഗ്രമാക്കിയിട്ട് ശാസ്ത്രവിധിയിൽ ഭുജ്യമായുള്ളയാതൊരു യജ്ഞം മലത്തിലില്ലായല്ലാത്തവരാൽ അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നുവോ ആ യജ്ഞം സാതപികം. മലത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചും തന്റെ മഹത്വത്തെ അറിയിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയും യാതൊരു യജ്ഞം ചെയ്യുന്നുവോ അതിനെ രാജസമെന്നറിഞ്ഞാലും. ശാസ്ത്രവിധിയെ വക വയ്ക്കാതെയും അന്നദാനം ചെയ്യാതെയും മന്ത്രം ദക്ഷിണം എന്നിവ കൂടാതെയും ശ്രദ്ധയില്ലാതെയും ചെയ്യുന്ന യജ്ഞം താമസം.

അദ്ധ്യാപനം ബ്രഹ്മയജ്ഞം പിതൃയജ്ഞം സ്മരപുണ്യം മോക്ഷമോക്ഷൈവൈ ബലിർഭൂതോ
നൃയജ്ഞോഽതിമീപുഷ്കരം.

എന്ന് അഞ്ചു യജ്ഞങ്ങളെ പുറംഗാഢധത്തിൽ പറയുന്നു.

ജ്ഞിയജ്ഞം ദേവയജ്ഞം
ഭൂതയജ്ഞം ച സർവദാ
നൃയജ്ഞം പിതൃയജ്ഞം ച
യഥാശക്തിനഹാപയേൽ

അതായത് ജ്ഞിയജ്ഞം, ദേവയജ്ഞം, നൃയജ്ഞം ഭൂതയജ്ഞം പിതൃയജ്ഞം എന്നീ പഞ്ചയജ്ഞങ്ങളെ ശക്തിക്കതക്കവണ്ണം കുറവു കൂടാതെ അനുഷ്ഠിക്കണമെന്നു മനു വിധിക്കുന്നു. ഗാഢധത്തിൽ ബ്രഹ്മയജ്ഞം എന്നു പറയുന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്തു മനു ജ്ഞിയജ്ഞം എന്നു പറയുന്നു. അടുപ്പ്, അരകല്പ്, ഉരല്, വെള്ളംകോരുന്ന പാത്രം, ചൂല് * ഇങ്ങനെ അഞ്ചു സൂനകർ ഗൃഹ

* പഞ്ചസൂനാഗൃഹസ്ഥസു ചല്ലിപേഷണപസ്തരഃ കണ്ഡനീ ചോദകം ഭൂമിബദ്ധ്യതേ യാശ്ചവാഹയാൽ

For Everything Catering
Confectionery

The Crown Bakery

(BAKERS, AERATED WATER, MANUFACTURERS, CONFECTIONERS & CATERERS)
Lekshminadai, QUILON Branch: TOWER Jn.

ഭക്ഷകർ, ഓട്ടികർ, ബിസ്കൂട്ടുകർ, ഫാൻസിഡീറ്റുകർ, ശീതളപാനീയങ്ങൾ മുതലായവ ഏല്പാഴ് തയ്യാർ പാർപ്പിട്ടുതരീതിയിൽ ടീപാർട്ടികൾ ഏറ്റവും ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി നടത്തിക്കൊടുക്കപ്പെടും.

N. B. Affiliated to our Clock Tower Jn. Branch is THE QUILON CENTRAL STORES where all consumer and utility goods will be available at Government Controlled Rates.

സ്ഥാനങ്ങളെന്നും ഇവ നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന പാപങ്ങൾ പ്രായശ്ചിത്തമായി പഞ്ചമഹായജ്ഞം ചെയ്യുന്ന മെന്നും സ്തോത്രീകാരന്മാർ വിധിക്കുന്നു. ഇവിടെയെങ്ങും തന്നെ പഞ്ചയജ്ഞങ്ങൾ എന്നതിനു പകരം പഞ്ചയാഗങ്ങൾ എന്നു പ്രയോഗമില്ലെന്നും ഭാഷണം. ഈ പഞ്ചയജ്ഞങ്ങൾ ഗൃഹസ്ഥൻ അറിയാതെ, ഗർഭാശ്രമിയാതെ ചെയ്യുപോകുന്ന വധത്തിനു പ്രായശ്ചിത്തമാണെന്നും പഞ്ചയജ്ഞങ്ങളിൽയാതൊരു ജന്തുബലിയും നിർവന്ധമില്ലെന്നും അറിയണം. വേദം പഠിപ്പിക്കുന്നതു ബ്രഹ്മയജ്ഞം, തർപ്പണം ചെയ്യുന്നതുപിതൃയജ്ഞം മോമം നടത്തുന്നതു ദൈവയജ്ഞം. ബലി അഥവാ അന്നംകൊണ്ടു നടത്തുന്ന ഒരു കർമ്മം ഭൂതയജ്ഞം, അതിമികളെ ഏല്ക്കുന്നതു ധൃതയജ്ഞം. അതിമിസൽക്കാരത്തിനു കർമ്മമെന്നാൽ മാംസവും ഉപയോഗിക്കാമെന്നു കർമ്മമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു ജന്തുബലിയജ്ഞത്തിലേക്കു അവിഭാജ്യമായ ഒരു ഘടകമാണെന്നു വരുന്നില്ലല്ലോ. (ബല്യതേ ദീയതേ ഇതി: ബലഭാണേ എന്നതിനാൽ ബലി എന്നാൽ ഭാനമെന്നാണു ശരിയായ അർത്ഥം.)

ശിവിപുരണത്തിൽ വേറെ അഞ്ചു യജ്ഞങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

- “കർമ്മയജ്ഞ സ്തപോയജ്ഞം
- ജപയജ്ഞസ്തൂ ദത്തര:
- ധ്യാനയജ്ഞം ജ്ഞാനയജ്ഞം:
- പഞ്ചയജ്ഞം: പ്രകീർത്തിതാ:
- കർമ്മയജ്ഞരതാ: കേചിത്
- തപോയജ്ഞരതാ: പരേ
- ജപയജ്ഞ രതാശ്ചാഭ്യേ
- ധ്യാനയജ്ഞരതാസ്തഥാ
- ജ്ഞാനയജ്ഞരതാശ്ചാഭ്യേ
- വിശിഷ്ടാഭ്യോത്തരോത്തരം
- കർമ്മയജ്ഞോ ദധിയാ പ്രോക്ത:
- കാമകർമ്മവിഭക്ത:
- കാമാൻ കാമീതനോ ഭൂതപാ
- കാമസക്ത: പുനർഭവേൽ”

അതായതു കർമ്മയജ്ഞം, തപോയജ്ഞം, ജപയജ്ഞം, ധ്യാനയജ്ഞം, ജ്ഞാനയജ്ഞം എന്നും അഞ്ചു. ഇവയിൽ ആദ്യമായും പറഞ്ഞതിനേക്കാൾ ഒട്ടവിലൊഴുവൽ പറഞ്ഞതു ഉൽകൃഷ്ടം. അങ്ങനെ ജ്ഞാനയജ്ഞമാണു പരമോൽകൃഷ്ടം. കർമ്മയജ്ഞംതന്നെയും രണ്ടുവിധമുണ്ട്. സകാമം, അകാമം. അതിൽ അകാമം ഉൽകൃഷ്ടം. ഇതിൽനിന്നു നിഷ്കാമകർമ്മമാണു കർമ്മയജ്ഞത്തിൽതന്നെയും ഉൽകൃഷ്ടമെന്നും “സപർഗ്ഗകാമോ യജേത” ഇതിദിവാക്യങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി ചെയ്യുന്ന രാജസുയാശ്വമയാദിയാഗങ്ങൾ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളല്ലെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു.

ധ്യാനയജ്ഞവും ജ്ഞാനയജ്ഞവും ആണു മനുഷ്യൻഅനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതെന്നുംകാരണസ്ഥിതിതേ ഗ്രന്ഥത്തിൽ മറ്റൊരിടത്തു പറയുന്നു,

“.....കാമസംയുക്തോ

പ്രായശ്ചിത്തം വേദവിഷ്ണുതീ

തസ്മാൽ പഞ്ചസുയജ്ഞേഷു
 ധ്യാനയജ്ഞപരോഭവേൽ
 ധ്യാനം ജ്ഞാനഞ്ചയസ്മാസ്മി
 തീർണ്ണസ്തേനവോണ്ണവ:
 ഹിംസാദിഭോഷനിർമ്മുക്തോ
 വിശുദ്ധശ്ചിത്തസാധന:
 ധ്യാനയജ്ഞ:പരസ്തസ്മാൽ
 അപവർഗ്ഗമലപ്രഭ:”

കാമയുക്തമായ കർമ്മയജ്ഞം ബന്ധത്തിനമാത്രമേ കാരണമാകുന്നുള്ളു. അതുകൊണ്ടു പഞ്ചയജ്ഞങ്ങളിൽ വെച്ചു മനുഷ്യൻ ധ്യാനയജ്ഞം തന്നെ ചെയ്യണം. ധ്യാനവും ജ്ഞാനവും ഉള്ളവൻ സംസാരസമുദ്രം കടന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ധ്യാനയജ്ഞം ഹിംസാദിഭോഷങ്ങളില്ലാത്തതും പരിശുദ്ധവും മനസ്സാകുന്ന സാധനത്തോടുകൂടിയതും ആണു്. അതിനാൽ അതു് ഉൽകൃഷ്ടം അതു മോക്ഷഫലത്തെ നൽകുന്നതു്. (ജപധ്യാനരതനായ മനുഷ്യൻ അതിന്റെവൈശിഷ്ട്യം നിമിത്തം ഈലോകത്തുവെച്ചുതന്നെജ്ഞാനിയായി മുക്തനാകും എന്നു മറ്റൊരിടത്തു പറയുന്നുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടാണു് ധ്യാനയജ്ഞം തന്നെ ഇവിടെ വിധിച്ചതു്.)

ഇഷ്ടി:, ഇഷ്ടം, വിതാനം, മന്യു:, ആഹവ:, സവനം, ഗവി:, അഭിഷവാ:, രോമ:, റവനം, മഹ: എന്നിവ യജ്ഞ പശുയങ്ങളായി ശബ്ദരത്നാവലിയിലും,

വേന:, അധപര:, മോഷ:, വിദമ: സവനം,മോശാ, ഇഷ്ടി:, ദേവതാതാ, മഖ:, വിഷ്ണു:, ഇന്ദ്ര:, പ്രജാപതി:, ധർമ്മ: എന്നിവ യജ്ഞപശുയമായി വേദനിഖണ്ഡവിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

യജ്ഞമാണു് ആയുനായുതപവ്യക്യാസത്തിനു് ഹേതുവായി പ്രാചീനശാസ്ത്രങ്ങൾ പറയുന്നതു്. ഇദ്ദേഹൻ ഇദ്ദേഹത്തിനു കാരണം പറയുന്നതു് അയാൾ യജ്ഞാധികാരിയല്ലെന്നുള്ളതാണു്. യജ്ഞം അതിന്റെ നിഷ്കൃഷ്ടാർത്ഥത്തിൽ സകല മനുഷ്യരും സ്വീകരിക്കേണ്ടതും ലോകകല്യാണത്തിനു് അത്യാവശ്യപ്പെക്ഷിതവുമാണു്. അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഗീത പറഞ്ഞതു് “ഈശ്വരൻ മനുഷ്യരെ യജ്ഞത്തോടുകൂടി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടു് അവരോടു് ഈ യജ്ഞംവഴി നിങ്ങൾ വർദ്ധിക്കിൻ! ഇതു നിങ്ങൾക്കു സകലാഭീഷ്ടങ്ങളും തരുന്നതായി ഭവിക്കട്ടെ” എന്ന്.

യജ്ഞം അഥവാ Sacrifice ആണു് ഇന്നു ലോകത്തിനാവശ്യമായിരിക്കുന്നതു്. സകല കർമ്മങ്ങളും യജ്ഞം അഥവാ ഈശ്വരോപാസനയെന്ന ബുദ്ധിയോടുകൂടി ചെയ്യുകയോ അഥവാ യജ്ഞത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള യജ്ഞം എന്നു് അത്യന്തനിഷ്കാമബുദ്ധിയോടുകൂടി ചെയ്യുകയോ ചെയ്യാൻ മനുഷ്യൻ തയ്യാറാകുകയാണു വേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. വ്യക്തികൾക്കു മാത്രമല്ല രാജ്യങ്ങൾക്കും ഇതാണു് ആവശ്യം. വ്യക്തികളും സമുദായങ്ങളും രാജ്യങ്ങളും യജ്ഞസന്ദേശം സ്വീകരിച്ചാൽ ലോകശാന്തിയുണ്ടാകും.

ക്രിസ്തുവും, ബുദ്ധനും ശങ്കരനും മറ്റൊല്ലാ മഹാപുരുഷന്മാരും യജ്ഞത്തിന്റെ മാതൃകകളായിരുന്നു. അവരുടെ ആദർശം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ കുടികൊള്ളട്ടെ;

പഞ്ചായോഗികൻ

(ഇ. എം. കോവൂർ സി. എ. ബി. എൽ.)

“ശിക്ഷകളെ; ഭക്തിവിഷയത്തിൽ നിങ്ങൾ വസ്ത്രോൽക്കണ്ഠി അവാർകളെ ഒരു മാതൃകയായി സ്വീകരിക്കണം” എന്ന 111 ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കടന്നു കയറിയതിൽ നിറഞ്ഞ അവിടുപ്പിവിടവം തള്ളിപ്പോയതിനു ശേഷം പരമേശ്വരൻ തിരുനാൾ ഉൽക്കണ്ഠിപ്പിച്ചപ്പോൾ, സ്ഥലത്തു സന്നിഹിതനായിരുന്ന വസ്ത്രോൽക്കണ്ഠി വിനയംകൊണ്ടു താഴോട്ടു നോക്കി. ഭക്തിയുടെ തെറ്റാത്ത ലക്ഷണമാണല്ലോ വിനയം.

എഴുപതോ എഴുപത്തിയോ വയസ്സുവരുന്ന ഒരു യുവാവാണ് വസ്ത്രോൽക്കണ്ഠി. വെള്ളത്തു നൂട്ടുമേൽമിശ്രിതമായിട്ടുള്ള വളരെ അധികമായി മാത്രം കാണാമായിരുന്ന അയാളുടെ കടുത്ത തടിച്ച ചുണ്ടുകൾ സാധാരണയായി കണ്ടുവരുന്നതിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതു തന്നെയാണത്രെ ഈ യുവാവ് തന്നെ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവർക്കായി.

കടുത്ത കട്ട് കോട്ടും, ഇടത്തോട്ടു കത്തിയുടഞ്ഞ മുണ്ടും തലയിലൊരു കവിളിത്തുണുമാണത്രെ അയാളുടെ സാധാരണ വേഷം. പള്ളിത്തലിയിൽനിന്നും കരയകലെയുള്ള വിത്തുല അന്തോണീസ്യസ്വാമന്റെ തിരുനാമത്തിലുള്ള പള്ളിയിലെ കണക്കനായി അയാൾ പതിനേഴുവർഷക്കാലം തുടർച്ചയായ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചപ്പോഴും കരകാലമായി വാലുകൾക്കൊണ്ടു് അജോലി തന്റെ പേരു് രാജാവിനെ രാജാവാക്കിയിരിക്കുകയായിരുന്നു.

കർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തെ വസ്ത്രോൽക്കണ്ഠി ഒരൊറ്റ ദിവസമെങ്കിലും ഉറങ്ങുകയില്ല. സകല നോമ്പുകളും പെരുന്നാളുകളും അയാൾ ശ്രദ്ധയോടെ ആചരിക്കും. മരിച്ചപ്പോഴും തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെയും

വലിയപ്പിള്ളിത്തലിയിലും അന്തോണീസ്യസ്വാമി കർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തെ ചൊല്ലുന്നതിനു ഏറ്റവും വലിയ പള്ളിയിൽ നേരത്തെ തന്നെ എത്തിച്ചിരുന്നു. കാലേക്കൂട്ടി തന്റെ അമ്മേലോകവാസകാര്യങ്ങൾക്കും വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ അയാൾ ശരിപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

വസ്ത്രോൽക്കണ്ഠിയുടെ ജീവിതവിശുദ്ധിയെ അയാളെ ബഹുമാനിക്കാത്തവരായി ആരും തന്നെ ആലോചിക്കാത്തൊന്നുമായിരുന്നില്ല. ബിഷപ്പിനും ഏല്പാവാക്കും അയാളെ വളരെ താല്പര്യമായിരുന്നു. ഏതൊരു നല്ല കാര്യത്തിനും കണ്ണുപുട്ടി പണം കൊടുപ്പാനും അയാൾ മടിച്ചിരുന്നില്ല.

വസ്ത്രോൽക്കണ്ഠിയുടെ ചെറുപ്പകാലത്തെക്കുറിച്ചോർമ്മയുണ്ടാകാത്ത നന്നാ ചുരുക്കമായിരുന്നു. കൊല്ലത്തിനടുത്തു നീണ്ടകരയിന്നോ മറ്റോ നന്നാ ചെറുപ്പത്തിലെ അയാൾ അവിടെ എത്തിച്ചേർന്നതായിരുന്നു.

നന്നാ ഐതിഹ്യം. വഞ്ചി വലിക്കുന്ന പുണി കരക്കാലം നോക്കിയപ്പോഴും അയാൾ കടപ്പുറത്തുള്ള ഒരു കയറാപ്പീസിൽ കയറു വാരിയറുക്കുന്ന തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെട്ടു. പ്രകൃത്യാ സമർത്ഥനും “ചുറ്റു ചുറ്റു”രമായിരുന്ന അയാൾ കയറുവലാപാരത്തിന്റെ സകല ഉള്ളടക്കങ്ങളും കള്ളത്തരങ്ങളും ആരോടുകൊണ്ടു വാങ്ങി. തിളച്ചു പോയതന്നെ ആരോ ഗ്രൂപ്പുകൊണ്ടു പരസ്യം അനുഗ്രഹിതനായിരുന്ന അയാൾ രാവും പകലുമിപ്പോഴും പണിയെടുത്തു കരകാലം സമ്പാദിച്ചു. കടവിൽ അയാൾ തന്നിച്ചു ചെറിയ തോതിൽ ഒരു കയറുവലാപാരം അരംഭിച്ചു. ആ വലാപാരം അവസാനം “തിരുവളരകയർപ്പാലം” എന്ന

ന്ന പേരിൽ കയറുവാ നിർമ്മാണവ്യവസായത്തിൽ ചെന്നവസാനിക്കയും ചെയ്തു.

എട്ടോ പത്തോ പുറെയ്ത്തുതറികളുമായി ഒരു ചെറിയ കുടിലിൽ അരംഭിച്ച ആ ചെറുവ്യവസായം ഇന്നു മധുരക്കവനിയോടും ആസ് പിൻവാളുകാരോടും കിടപിടിക്കത്തക്ക ഒരു ഒന്നാംതരം ഫാക്ടറിയാകി വളർന്നിരുന്നു. ഫാക്ടറിവക കെട്ടിടങ്ങൾ നാലരയോ അഞ്ചോ ഏക്കർ സ്ഥലത്തു പരന്നു വ്യാപിച്ചിരുന്നു. എഴുത്തറവിചിത്രമായ തൊഴിലാളികളായിരുന്നു അവിടംകൊണ്ടു ചെയ്യുകയായിരുന്നത്. രണ്ടായിരം രൂപയ്ക്കുമേൽ ആദായനികുതി ഒരാണ്ടിൽ ഗവർണ്മെന്റിലേക്കു കടത്തേണ്ടതായിരുന്നു വാർഷികവും ഈ ശപരസേവനത്തിനു നിശ്ചയിച്ച വർഷ്വാൻമേന്ത്രി ഫാക്ടറിത്തന്നെ തന്റെ പുത്രൻ രാപ്പച്ചിനെ ഏൽപ്പിച്ചിട്ടു്.

റാപ്പൽ ഇന്നത്തെ ചെറുപ്പക്കാരുടെ സകല ഗുണങ്ങളും ഭോഷങ്ങളുമുള്ള വേറൊരു ചെറുപ്പക്കാരനായിരുന്നു. താൻ പിടിക്കുന്നിടത്തുവെച്ചാടിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു അയാളുടെ സ്വഭാവത്തിലെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം.

എഴുത്തു കൂലിക്കാർ, ഒന്നൊന്നരലക്ഷം ഉറപ്പി കയുടെ സ്റ്റോക്ക്, അമേരിക്കയിലേക്കും ആസ്ത്രേലിയയിലേക്കും കയറുസാമാനങ്ങൾ നേരെ കയറി അയപ്പാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ, എവിടെച്ചെന്നാലും ആദരവും ചാരുകസാലയും—ആരുടെ തലയിലാണു ഇതൊന്നും കരയെങ്കിലും വീങ്ങൽ വരുത്തിക്കൂട്ടാത്തതു്. കേവലം ഒരു സാധാരണക്കാരൻ മാത്രമായിരുന്ന റാപ്പച്ചിനെ ഇത്തരം ആനുകൂല്യപരിതസ്ഥിതികൾ ഒരു “കുട്ടി ഡിപ്ലോമറ്റ്” അക്കിത്തിന്റെകീൽ എത്തിയ കാര്യം പറയണം!

വർഷ്വാൻമേന്ത്രിയുടെ ഫാക്ടറിക്കുറേക്കാലത്തു കൂലിക്കാർ കൂലിക്കാർതന്നെയായിരുന്നു. മുതലാളിയായിരുന്നു അവരുടെ കാണപ്പെട്ട ദൈവം. അവർക്കു കിട്ടുന്ന കൂലി മുതലാളിയുടെ സൗജന്യം. മുതലാളിക്കു കിട്ടുന്ന ആദായം—അതു ലക്ഷമായാലും കോടിയായാലും വർഷ്വാൻമേന്ത്രിയുടെ കാരവുമില്ലാത്തതു്. റോളറോ ഇരുമ്പുകഴയാ വീണുചത്താൽ യാതൊരു പരാതിയും കൂടാതെ, മുതലാളിയെ അന്ത്യനിമിഷത്തിലും വാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു ചാടുകണ്ടവർ. ഇങ്ങനൊക്കെയായിരുന്നു അക്കാലത്തെ സുശീലനിധികളായ കൂലിക്കാർ.

പക്ഷെ റാപ്പച്ചിന്റെ കാലം വന്നപ്പോഴേക്കും ചില മാവവ നാശങ്ങളെല്ലാം കണ്ടുതുടങ്ങി. കൂലിക്കാർ തൊഴിലാളികളായി. തൊഴിലാളിസംഘടനകളെന്തും, അതിൽ അംഗങ്ങളായിത്തീരുകയെന്നും ഒക്കെ കേട്ടുതുടങ്ങി. റാപ്പൽ ഇതൊന്നും ആദരമതു നയിച്ചില്ല. ഒരേ നിന്നും വന്നു്, ചില കാപിക്കുത്തിണ്ണ കളിലെ പഴയ ബഞ്ചു കളിൽ കിടന്നുറങ്ങി; ബീഡികൾ അനൗചിതം കത്തിച്ചെരിച്ചിരുന്ന തൊഴിലാളിപ്രാർത്ഥനാശാല അയാൾ മറുപന്മാരെക്കൂടെ പേരു നൽകി അഗന്യക്കുപ്പയിൽ തള്ളി. പക്ഷെ ആ നിസ്സാരന്മാർ അവിടെകിടന്നു ശക്തി പ്രാപിക്കുന്നതു ആ സാധു അറിഞ്ഞില്ല.

ഒരു തികളാഴ്ച റേറകിട്ടായിരുന്ന റാപ്പച്ചിന്റെ കണ്ണുകൾ അലുമായിരുന്നതു്.

കാഷ്വറെ വരുത്തി അന്നത്തെ നീക്കിബാക്കിതിട്ടും വരുത്തിയശേഷം അയാൾ ഗോതുരുത്തിവരെ ഒരു രത്നാവശ്യകാര്യത്തിനു പോകാൻ ഭാവിചെയ്തിരുന്നു; അപ്പോഴാണു നിലച്ചായത്തിൽ കുഴഞ്ഞ ഒരു ശരീരവുമായി ഫാക്ടറിഫോർമാൻ ഓടി അയാളുടെ മുമ്പിലെത്തിയതു്. അയാളുടെ പരിഭവവും വല്ലായ്മയും കണ്ടു റാപ്പൽ ചോദിച്ചു.

“കുഞ്ഞാസി, എന്താണീ തിടക്കം?”

“ഗബ്രിയേൽ പിന്നേംവക്കാണ്ണത്തിനു ജപ്പറപ്പാടാണു്. നെയ്ത്തു സെക്ഷനിലുള്ള സകല കൂലിക്കാരും അവനിലേക്കുണ്ടു ഭാവമാണു്.”

“അതു കണ്ടോണ്ടിങ്ങോട്ടാണോ ഓടിച്ചാടി വരുന്നതു്. ആ എരപ്പാളിയെ മരവാടപാടിപ്പിക്കുവാൻ നിങ്ങളെ ആരെക്കൊണ്ടു് അവില്ലെന്നു്?”

“പഴയ കാലമൊന്നുമല്ല റാപ്പച്ചുമായ്ക്കു്. അങ്ങോട്ടു വല്ലതുമാണു ചെയ്താൽ ഇങ്ങോട്ടു പത്തുചെയ്യും.”

“ആഹ, അത്രക്കായോ? ഈ തെണ്ടിയേയൊക്കെ ഞാൻ ചവിട്ടി ശരിപ്പെടുത്തുന്നണ്ടു്.”

ചവിട്ടി ശരിപ്പെടുത്തുവാൻ റാപ്പച്ചുടനെന്നെയ്ത്തു സെക്ഷനിലേക്കു യാത്രയായി.

ഒരിക്കൽ കണ്ടാൽ അത്രവേഗം മറക്കാൻ തരമില്ലാത്ത തരം ഒരു ദേഹപ്രകൃതക്കാരനായിരുന്നു ഗബ്രിയേൽ.

റാപ്പച്ചിനേക്കാൾ ഒന്നോ ഒന്നരയോ വയസ്സ് ഇളപ്പം തോന്നിക്കും. സാമാന്യം കുത്തനെങ്കിലും ഉയരം കൂടി നല്ല ഉറച്ച ശരീരം. ഇട്ടിരിക്കുന്ന വലക്കണ്ണി ബനിയന്റെ സൂക്ഷിരങ്ങളിൽ കൂടെ നീണ്ടു കുത്തരോമങ്ങൾ അങ്ങനെ സമുൽഭാമായി ഉളിഞ്ഞുനോക്കുകയാണു്. അരയിലെ കാക്കി കാൽചട്ടയിൽ എണ്ണക്കരിയും ഗ്രീസും കേറി അക്രമിച്ചു് അതിനെ ഒരു കടശീലപോലെ കുപ്പാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ടു്. ഫാക്ടറിവക ഡീസൽ എഞ്ചിന്റെ ഡ്വൈവറായിരുന്ന വന്റെ വലത്തെക്കയ്യിലെ മാംസപേശികളുടെ ഉറപ്പും വടിയും കണ്ടാൽ നിത്യം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഉരുക്കായി അതു രൂപാന്തരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായെന്നു സംശയിക്കും. കഴുത്തിലണിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്വർണ്ണച്ചെയിൻ കുറുത്തശീലയിൽ നിർമ്മിതമായ ശിവലംഗത്തെ ചുറ്റി താണടിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ഫാരംപോളെ മിന്നിത്തിളങ്ങി.

ആ മുഖമായിരുന്നു കാണേണ്ടിയിരുന്നതു്. ഭൂഗീതപുപുമായി വളരെ അടുത്തുചെല്ലുന്ന അതിലെ ഭാവരീതികളായിരുന്നു സൂക്ഷിക്കേണ്ടിയിരുന്നതു്. മലപാനം അപരിചിതമല്ലെന്നു വിളിച്ചറിയിക്കുന്ന ചുവന്ന കണ്ണുകൾ. അൽപ്പം പതുങ്ങിയ നാസിക. ഉയർന്ന നെറ്റി. അൽപ്പം കഷണി ബാധിച്ചുതുടങ്ങിയ തല. അതു മാർക്കുവാൻ കുത്തകൈകൾ കൊണ്ടൊരു ചരിച്ചുകെട്ടു്. ആരെയും ഒന്നിനെയും കൂടെ കയ്യില്ലെന്നുള്ള തരംനോട്ടം.

ഗബ്രിയേൽ ഒന്നാംതരം ഒരു മെക്കാനിക്കാണു്. ഡീസൽ എഞ്ചിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ അഴിച്ചു നിരത്തിക്കൾക്കിയിട്ടുകൊടുത്താൽ അവൻ വേണമെങ്കിൽ കണ്ണു

പുട്ടിക്കൊണ്ടു അവ നന്നിച്ചുചേർത്തു എഞ്ചിനെയെക്കൊണ്ടു “ഒട്ട” “ഒട്ട” എന്നു കരയിക്കും. ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എഞ്ചിന്റെ മുകളിലെ ലഘുവ്യതിയാനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചശേഷം ഇന്നു ജോയിൻറിനാണ് അല്ലെങ്കിൽ ഇന്നു വാൽവിനാണ് തകരാറെന്നവൻ ചുമച്ചു പറയും. അതു ശരിയുമായിരിക്കും.

അവനെ വസ്ത്രോൽമേന്തിരിയുടെ കാലത്തോ ജോലിയിലെടുത്തതാണ്. അന്നവൻ എട്ടോ പത്തോ വയസ്സേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മറ്റു അപ്രൻറീസന്മാരുടെ സ്ഥാനമേ അവനും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളെങ്കിലും അവൻ അതിവേഗത്തിൽ അവരുടെയെല്ലാം മുമ്പിലായി. എഞ്ചിനായിരുന്നു അവന്റെ സർവസ്വവും. അതിന്റെടുത്തു നിന്നും അവൻ ഓടിയില്ല. അതിന്റെ ലിവറിലും വീലിലുമെല്ലാം അവൻ രംഗം തടവിനിൽക്കും. അക്കാലത്തെ എൻജിൻ ഡ്രൈവർ അവന്റെ ഈ എഞ്ചിൻ പ്രണയരഹസ്യം വസ്ത്രോൽമേന്തിരിയെ അറിയിച്ചു. മേന്തിരി അവനെ പഞ്ചിൻകുതിൽ ഡ്രൈവറെ സഹായിക്കുവാൻ അക്കുകയും ചെയ്തു.

ഡ്രൈവർ മരിച്ചപ്പോൾ അതീവ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ ഗബ്രിയേൽ അയാളുടെ സ്ഥാനം കയ്യേറ്റു. അവനെക്കണ്ടാൽ മതിയെന്ന് ഒടിഞ്ഞുപറിഞ്ഞ എഞ്ചിൻ കൂടെയും ചാടി എണീക്കുമെന്നുള്ള പ്രസിദ്ധിയും അവൻ വേഗത്തിൽ ലഭിച്ചു.

വസ്ത്രോൽ മേന്തിരി അർഹിക്കുന്നവൻ അർഹിക്കുന്നതു കൊടുപ്പാൻ ബഹുസന്നദ്ധനായിരുന്നു. ഗബ്രിയേലിന്റെ കയ്യാത്തിൽ തന്റെ ഈ ദൈവദൂതസ്ഥിതി അൽപ്പം കടന്നുപോകതന്നെ ചെയ്തു. മരിച്ച ഡ്രൈവർക്ക് മാസം പതിനേഴു ഉറപ്പിക ശമ്പളമായിരുന്നപ്പോൾ ഗബ്രിയേലിന് അയാൾ ഇരുപത്തഞ്ചുറപ്പിക നൽകി.

പക്ഷേ ഇതുകൊണ്ടൊന്നും സ്വതഃ ഒരസംതൃപ്ത മനസ്ഥിതിക്കാരനായിരുന്ന ഗബ്രിയേലിനു തൃപ്തിവന്നില്ല. അദ്ദേഹൻ മേലോട്ടും ഇടത്തോട്ടും വലത്തോട്ടു നോക്കുന്ന ഒരു തൊഴിലാളിയായിരുന്നു. റബ്ബലിൻ സംഘം അതിരത്തു രാഷ്ട്രിക ശമ്പളം—കരിയിപ്പാ എണ്ണമില്ലാ കിടന്നുനത്തുന്ന ഗബ്രിയേലിന് മാസം ഇരുപത്തഞ്ചുറപ്പികയും. ഇതെന്തൊരു നീതിയെന്നായിരുന്നു അവന്റെ ചോദ്യം.

തൊഴിലാളിപ്രവർത്തകന്മാർ, ഗബ്രിയേലിൽ അവരുടെ വിത്തുകൾ വിതറുവാൻ പഠിച്ച ഒരേക്കർ എക്കൽകുതികളുമുട്ടി. തൊഴിലാളികളുടെ അവകാശങ്ങളെപ്പറ്റി അവൻ അവരിൽനിന്നും അടുക്കിനു മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ അവന്റെ ഉള്ളു വൈരാഗ്യവും അസൂയയുംകൊണ്ടു നീറിക്കെത്തി. “ചുഷണം” എന്നുള്ള പദം അവനിൽനിന്ന് ഉറക്കത്തിലൂടെയും കേട്ടുതുടങ്ങി.

അവനും ചില പ്രവർത്തനങ്ങളിലെല്ലാം ഉൾപ്പെട്ടു. അതിന്റെ ഫലമായി തിരുളുമ്പ കൊയർമാർക്കുറിയിലെ തൊഴിലാളികളുടെ ഇടയിൽ ചില കശപിശകളെല്ലാം ഉണ്ടായെങ്കിലും അതൊന്നും ഇന്നത്തെ ആശയം വിഷമതരമായിരുന്നില്ല.

റബ്ബൽ നെയ്ത്തുസെക്ഷനിൽപ്പെത്തിയപ്പോൾ

കണ്ടതു് ചായത്തിൽ മുങ്ങിയ നീലപ്പിശാചുക്കളേപ്പോലെ നിന്നിരുന്ന കറുത്ത ജോലിക്കാരോടു പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഗബ്രിയേലിനെയായിരുന്നു. മാനേജരെ കണ്ടയുടൻ ആ ചായപ്പിശാചുക്കളെല്ലാം ഒന്നു വിളറി. ആരോഴ്ജീരക്കൾ പുറകോട്ടു വലിഞ്ഞു് അവിടുന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടു. മറ്റുചിലർ എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാതെ ആട്ടിൻകുട്ടികളേപ്പോലെ അങ്ങോട്ടു മിങ്ങാട്ടും നോക്കി.

റബ്ബലിന്റെ ആഗമനം ഗബ്രിയേലിന്റെ പിന്നിൽ കൂടെയായിരുന്നതിനാൽ, ഗബ്രിയേൽ അതേനാരണറിവാൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കേണ്ടിവന്നു. അവരുടെ നമനങ്ങൾ തമ്മിൽ ഉടനെ ഇടഞ്ഞു; വജ്റവും വജ്റവും തമ്മിൽ പരസ്പരം പ്രതികരം പാറിയി.

റബ്ബലിന്റെ നെറ്റിയിലെ രക്തക്കുഴലുകൾ വീർത്തു വളഞ്ഞുപിരിഞ്ഞു റബ്ബലിന്റെ പോലെയാക്കി. താഴത്തെച്ചുണ്ടിൽ അവൻ ശക്തിയായിക്കുടിച്ചു മന്ത്രി. അയാളുടെ കൈകളും ശരീരവും അൽപ്പാൽപ്പം വിറയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

തലയിലെ കൈവെട്ടുഴികളുടെ മെച്ചത്താൽ ഗബ്രിയേൽ നിന്നനിലയിൽ നിന്നു—പുളിപ്പിച്ചയുടെ ചാട്ടം പ്രതീക്ഷിച്ചുനില്ക്കുന്ന കാട്ടുപാത്തുപോലെ.

“ഗബ്രിയേൽ നീ എന്തിന് എഞ്ചിൻകും വിട്ടിവിടെ വന്നു?”

അതിനു ഗബ്രിയേൽ ഒന്നും മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.

“നെയ്ത്തു സെക്ഷനിലുള്ള പണിക്കാരെ ഇളക്കി ബഹുദുണ്ടാക്കാൻ നീ ശ്രമിക്കുകയാണെന്നു കേട്ടു. അതു ശരിയോ?”

“ഞങ്ങൾക്കു ചില സങ്കടങ്ങളുണ്ട്” എന്നു ഗബ്രിയേൽ സാവധാനത്തിൽ പറഞ്ഞു.

“നീ ഇവിടെ എന്തുചെയ്യുകയായിരുന്നു?”

“ഞങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നിൽക്കുകയായിരുന്നു.”

“മാക്ടറിസമയത്ത് ഓരോ പണിക്കാരനും അവനവന്റെ സെക്ഷനിൽ നിന്നു പണി എടുക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള വിവരം അറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ?”

“ഉണ്ടു്”

“പിന്നെ നീ എന്തിനവിടെ വന്നു.

“ഞങ്ങൾ ഇവിടുത്തെ പണിക്കാർ തന്നെ. പക്ഷെ ഞങ്ങൾക്കും ചില അവകാശങ്ങളെല്ലാമുണ്ട്.”

“അവകാശങ്ങളൊ! ഞാൻ പണം ചെലവു ചെയ്തു നടത്തുന്ന ഈ ഫാക്ടറിയിലൊ!”

“അതേ.”

ക്ഷിപ്രകോപിയായിരുന്ന റബ്ബലിന്റെ മുഖം ഈ മറുപടികേട്ടു വിളറിക്കുറുത്തു.

“എടാ, അധികപ്രസംഗി, നീയിത്രക്കായോ? തെങ്ങിനടുന്ന നിന്നെ ഫാക്ടറിയിൽ കയറ്റി അളക്കിയപ്പോൾ നീ ഇത്രയ്ക്കു തെളിഞ്ഞോടാ!”

ഗബ്രിയേലിനും ദേഷ്യംവന്നു. ചുറ്റുപാടെല്ലാം അവനും മറന്നു.

“തെങ്ങിനടുന്നതാരാണെന്നു് ഈ ദേശത്തുള്ളവർക്കെല്ലാം അറിയാം.”

റബ്ബലിന്റെ പിതാവിന്റെ പൂർവചരിത്രം

ത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള ഒരു ശ്രമമായിരുന്നു അത്.

റപ്പേൽ ചാടി ഗബ്രിയേലിന്റെ കരണത്തെ രടി വച്ചുകൊടുത്തു. അതു തടയുവാൻ ഉന്നമത്തിലോ എന്തോ റപ്പേലിനും മന്നരണ്ടു പ്രഹരങ്ങൾ തിരിച്ചുകിട്ടിയെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. റപ്പേലിന്റെ പ്രസാദവും തൃപ്തിയും സമ്പാദിച്ചാൽ കച്ചകെട്ടി നിന്നിരുന്ന രണ്ടുമൂന്നു കയറുപാലുമടുകാരും റൈറ്ററന്മാരുംകൂടെ ഗബ്രിയേലിന്റെ ഭക്ത ചാടിവിന്നു. പിന്നെയെന്തൊക്കെയാണ് ഉണ്ടായതെന്ന് ആ എഞ്ചിൻഡ് റൈഡർ നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കൈയിൽ കിട്ടിയതെല്ലാം വച്ച് അവൻ സ്വയം രക്ഷിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ആരോടോ കൈ തല പൊട്ടി. പക്ഷെ ആരോഴപേരോട് അവൻ അവസാനം തോൽക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അവനെ ഇടിച്ചും തൊഴിച്ചും തറയിലാക്കി. റപ്പേലിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് അവന്റെ കൈയുംകാലും അവർ വരിഞ്ഞുകെട്ടി.

തിരുവയ്യമ്പലം ഫാക്ടറി മാന്യരുടെ മോബിലിറ്റി അനുസരിച്ച് അര മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ പോലീസുകാർ സ്ഥലത്തെത്തി. പീനൽകോഡിലെ ഏതോ എട്ടോ വകുപ്പുകൾപ്രകാരമുള്ള ഒരു വലിയ കേസ് അവർ ഗബ്രിയേലിന്റെമേൽ ചാർജ് ചെയ്തു. റപ്പേൽ നൽകിയ കൊഴുത്ത കൈമടക്കിന്റെ നന്ദി ചെളിപ്പെടുത്തുവാൻ അവരും ചില സമ്മാനങ്ങൾ ഗബ്രിയേലിനു നൽകി.

പൊട്ടിയ നെറിയും പൊളിഞ്ഞ കാൽമുട്ടുകളുമായി അവർ ഗബ്രിയേലിനെ മട്ടാഞ്ചേരി ലോക്കപ്പിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. കുറെ ദിവസത്തെ റിമാൻഡും വാങ്ങി. കേസു കോടതിയിൽ ചാർജ് ചെയ്തു. പതിനഞ്ചുപേർ റപ്പേലിനെതിരായി മൊഴികൊടുത്തു. ഗബ്രിയേലിന് ഒടുവിൽ ആരു മാസത്തെ കഠിനതടവും ലഭിച്ചു.

ബന്ധനവിമുക്തനായപ്പോൾ ഗബ്രിയേൽ തിരിച്ചെത്തി. അവന്റെ സഖക്കുളായി വർത്തിച്ചിരുന്ന മറ്റു തൊഴിലാളികളെല്ലാം അവനു ലഭിച്ച അനുകൂല കണ്ടുകാലുമാറിയിരുന്നു. ഒരു ഡിക്ടേറ്ററായിരുന്ന റപ്പേലിനോടുകൂടിത്തൽ രക്ഷയില്ലെന്നവർ മനസ്സിലാക്കി.

ഒരു പ്രതികാരമുണ്ടായിട്ടാണ് ഗബ്രിയേൽ തിരിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളതെന്നു പലരും റപ്പേലിനെ ധരിപ്പിച്ചു. പക്ഷെ റപ്പേലിനെത്തന്നെ വകവെച്ചില്ല.

“പോലീസിന്റെ ചവിട്ട് ഇനിയും കൊള്ളണ്ടെന്നെങ്കിൽ അടങ്ങി മരാമേൽക്കുന്നോളാൻ അവനോടു പറഞ്ഞേക്കൂ.” എന്നയാൾ ചിലരോടു പറഞ്ഞയച്ചു.

ദിവസം വൈകിട്ടു ഗബ്രിയേൽ ജോലിയനുപേക്ഷിച്ചു വെണ്ടുരുത്തിക്കു പോയശേഷം വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങുകയായിരുന്നു. വഴിയിൽ ആരമില്ലാത്ത ഒരിടത്തുവച്ച് എതിരെ വരുന്ന റപ്പേലിനെ അവൻ താഴെമറികൊണ്ട് കണ്ടുമുട്ടി. അടുത്തെത്തിയശേഷം അവർ പരസ്പരം മനസ്സിലാക്കിയുളളു.

ഗബ്രിയേൽ ഉടനെ റോഡിനു കുറുകെ കടന്നു നിന്നു റപ്പേലിന്റെ ഗതി തടഞ്ഞു. ദീർഘകാലമായിരുന്നതിനാൽ റപ്പേലും തന്റെ പ്രതിയോഗിയെ എതിരിടവാൻതന്നെ തീരുമാനിച്ചു.

“നീയെന്താണ് പിന്നെയുംവക്കാണ് അതിനാണിതാവിടം?” എന്ന യാർ ചോദിച്ചു.

“വക്കാണ് മൊന്നാമിട്ടു. എനിക്കു നിങ്ങളോടു ചില കാര്യം പറയാനുണ്ട്.”

“എന്താണ്?”

“നിങ്ങൾക്ക് എന്നെക്കാൾ കുറെ പണക്കുടുത്തു ഇത്ര കൊണ്ടല്ലേ ഇത്തരത്തിലെല്ലാം എന്നോടു പ്രവർത്തിച്ചു. ഇതു നില മാറണം.”

“എങ്ങനെ?”

“നിങ്ങളുടെ പണം മറ്റുള്ളവരെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ ഇനി ഇടയാവരുത്.”

“എന്റെ പണം ഒന്നാമെയ്യില്ല. നീ തന്നെയാണ് നിന്റെ തലയിൽ കുപ്പിട്ടത്.”

അപ്പു. നിങ്ങളുടെ പണമാണ് അന്നെന്നെ തല്ലിത്താഴത്തിട്ടത്; പോലീസുകാരെ വരത്തിയത്; കേസ്സെടുപ്പിച്ചത്; ശിക്ഷിപ്പിച്ചത്.”

“അങ്ങനെയൊന്നുതന്നെ വിചാരിച്ചോടൂ. നീ എന്തു ചെയ്യും?”

“ഇത്തരം പണക്കാരെ ഇല്ലെന്നാക്കാൻ ഞാൻ നോക്കും.”

“അതിനു നോക്കിയാൽ ഒരു സമയം നീയായിരിക്കും ഇല്ലാതായിത്തീരുന്നത്.”

“വരുന്നതു വരട്ടെ; നിന്നെപ്പോലുള്ളവരെ ഇല്ലാതാക്കാൻതന്നെ ഞാൻ നോക്കും.”

“പോലീസിന്റെ ബാറാൺതടിയായിരിക്കും അതിനുള്ള മൂപടി.”

“ഒരു മാസത്തിനുള്ളിൽ നിന്റെ ഫാക്ടറി ഞാൻ നിറുത്തിക്കും. അതിലെ സകല പണിക്കാരെയുംകൊണ്ടു പണിമുടക്കിക്കും.”

“എടാ എറപ്പാളി നിന്നെക്കൊണ്ടതിനാവില്ല.”

“എടാ എറപ്പാളിയുടെ മകനെ, എന്നെക്കൊണ്ടതാവും; നോക്കിക്കോ.”

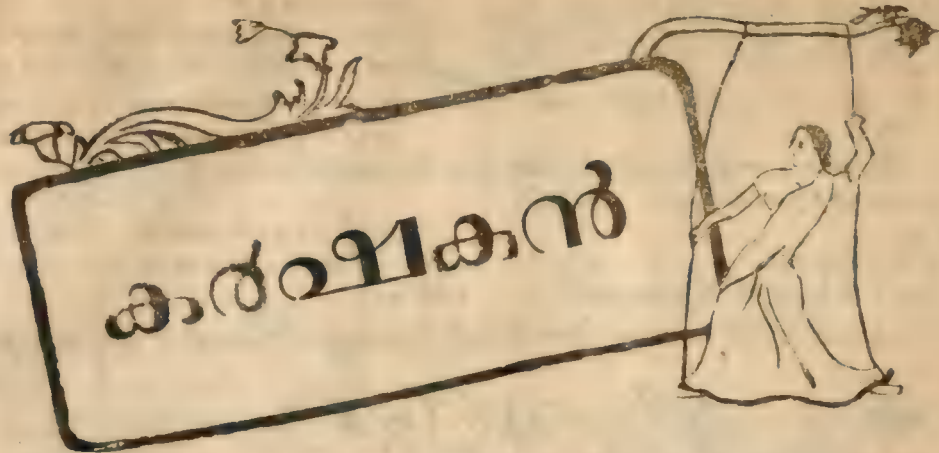
ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് ഗബ്രിയേൽ അതിവേഗത്തിൽ ഡിടിത്താടങ്ങു നടക്കുന്ന ചേർത്തു.

റപ്പേലിന്റെ രക്തം തീർച്ചയ്ക്കും പുറകെ എത്തി അവനെ അടിച്ചുവീഴ്ത്തിയവെന്താണെന്നവൻ ആദ്യം ആലോചിച്ചു. പക്ഷെ അതിലും നല്ല ഒരു മാർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചാർത്തിച്ചു അവൻ ഞരെ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. പോലീസിൻ സ്വപ്നം ഉടനെ കാരയച്ചു വീട്ടിലേക്കു വരത്തി.

റപ്പേലും ഇൻസ് പെക്ടറും തമ്മിൽ ഒന്നരണ്ടു മണിക്കൂറുകൾ രാമസ്വാലോചനകളിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. മൂക്കാൽ കുപ്പി ജോണിവാക്കർ വിസ്കിയും പത്രങ്ങളുപയോഗിച്ചും ഈ സമയത്തിനുള്ളിൽ, ഇൻസ് പെക്ടർ ആലോചനകൾക്കുള്ള തന്റെ ബുദ്ധി തെളിക്കുന്നതിനായി വിനിയോഗിച്ചു.

ഒടുവിൽ മേശയിൽ ഇടിച്ചു “നെവർമൈൻഡ് മിസ്റ്റർ റപ്പേൽ. ഐവിൽ ടീച്ച് ഓററു ബഗാർ ഏ ലസ്സൺ. ഇവൻ ഇഫ് ഐഗോററു ഫൈൽ” എന്നു കയ്യടിച്ചു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തശേഷം പുറത്തേക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ വസ്ത്രോൻമേസി പള്ളിയിൽ നിന്നും അവിടെക്കയറിവന്നു. ഇൻസ് പെക്ടർ അ

(ഡാക്ടർ ചെമ്പൽ ചെല്ലപ്പൻനായർ)

നിലവിൻവയൽതട്ടിൽ നാലഞ്ചു ചാലപ്പിങ്ങായ് ചാലവെ നിയതിതൻകർഷകനുഴതിട്ട ചിതകൾക്കുവെച്ചുകവിതൻചാലത്തിങ്കൽ ചത്തായ് പിരിഞ്ഞൊട്ടുഞൊടിഞ്ഞവരകൾ പോൽ. കൃഷ്ണകൊമ്പുകൾ പൊക്കി തുറിച്ചുനോട്ടത്തോടും പോതുപോലുഴന്നെത്തി കാർമോലപടലങ്ങൾ മുളിയും കാറ്റാറാചാട്ടച്ചുഴറിത്തല്ലിക്കൊണ്ടും നീളെയങ്ങുനീങ്ങി; ചാമ്പലിട്ടതുപോലെ മുത്തുപോൽ വാരിത്തുകി രാഗലോലുപൻനല്ല വിത്തുകൾ, വിഭാവനപ്പംകുതിരമുല്യങ്ങൾ കാറ്റിരൾ നീങ്ങിപ്പാട, മോമനമരതക ചുറ്റിനാൽ തൈച്ചാത്തിട്ട തെളിഞ്ഞു വാനനാടി. കീറിയവിയത്തിന്റെ മാറിടത്തിങ്കൽ കാണായ്

താരകാനികരങ്ങൾ; ചോരത്തുള്ളികൾപോലെ സ്വാതന്ത്ര്യയജ്ഞത്തിന്റെ വീർപ്പുണിപ്രണവത്തിൽ നാലമുഴക്കരികു വില്യഭാകരശ്മികൾപോലെ സ്വാർത്ഥമാപകകൊണ്ടാണിർമ്മല പ്രകാശത്തെ പേർത്തുമേമുടിക്കെട്ടി വിമ്മിഷ്ടപ്പെടുത്തല്ലേ ത്യാഗമാം നൂലിൽ തുങ്ങിയ ഹിംസാകിരണങ്ങൾ സ്നേഹമാം മഹാദീപ്തിയായെങ്ങും നിറഞ്ഞല്ലോ പുത്തനാമലാചാരതാത്പര്യമിഹിതിയിൽ യുദ്ധമില്ലാതെ രാജ്യംനേടിയസത്യാഗ്രഹം. അത്തപസംതൃപ്തമാംകർഷകപ്രേമാമൃത സത്തയാസർവാനന്ദതൃപ്തിയാംകുതിരായി കർഷകാ, നമസ്ക്കാരം സർവസപാതന്ത്ര ധർമ്മ വർഷകാമഹാത്മാവേ സത്തതം നമസ്ക്കാരം!!!

ദേഹത്തോടും ചില കൾപ്പശ്നങ്ങളെല്ലാം ചോദിച്ചശേഷം സ്ഥലംവിട്ടു. ഗബ്രിയേലും റപ്പേലുമായുള്ള വഴക്കിനെപ്പറ്റി വസ്ത്രോൻമേന്ത്രി അറിഞ്ഞിട്ട് കുറേ ദിവസങ്ങളേ അയയിരുനുള്ള. ഭക്തിയുടെ ഏഴാംനിലയിലെത്തി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കൊരു കാലുക്കത്തിനിൽക്കുന്ന അദ്ദേഹമെങ്ങനെ ഇത്തരം വെറും ചെറുകിടങ്ങളൊക്കെ അറിവാനാണ്. പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറെ വീട്ടിൽ കണ്ടപ്പോൾ വസ്ത്രോൻ മേന്ത്രിക്കു സംശയമുണ്ടു. അദ്ദേഹം മകനെ വിളിച്ചു ചോദിച്ചു:— “റപ്പേലേ ഇൻസ്പെക്ടറെതിനാണവനത്ത്?” “വിശേഷിച്ചൊന്നുമില്ല. ആ തെങ്ങി, ഗബ്രിയേൽ വീണ്ടും ചില വഴക്കുകളുമായി എത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ കാര്യം ഒന്നു പറഞ്ഞു ശട്ടംകെട്ടുകയായിരുന്നു.” “ഗബ്രിയേലിനൊക്കെത്തു. ചെയ്യാനാണ് ഭാവം?” “ഒന്നുമില്ല. അടുത്ത തവണ അവൻ ജയിലിലെത്തിയാൽ പിന്നെ ഇതുപോലെ തിരിച്ചു വരരുതെന്നുമാത്രം” “അവൻ സാധുവല്ലേ. അവനുമായി നീയിതുപോലെ ശണ്ഠമുട്ടുന്നതെന്തിനാണ്?”

“അവൻ സാധുവോ! ഭൂലോകത്തുയികപ്രസഗ്തി. അപ്പനാണവനെ ഇതുപോലെ ലാളിച്ചു വന്നു കിരയ്ക്കുന്നത്. തെങ്ങി.” “അവൻ തെങ്ങിയും മറ്റുമല്ല മകനെ” “തെങ്ങി. ഭൂലോകത്തെങ്ങി.” “മകനെ നീയാ ഗബ്രിയേലിനെ ഉപദ്രവിക്കരുത്. അവനോടു ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളൂ.” “ഇല്ലല്ലോ. അവനെനെ ഇല്ലാതാക്കുമെന്നു പറഞ്ഞു. ഞാനവനെ ആദ്യം ഇല്ലാതാക്കും.” “അങ്ങനെ ചെയ്യരുത്” “എത്രവന്നാലും മരിച്ചാൽകൂടെയും ഞാനീ തെങ്ങിയെ പഠിപ്പിക്കും” വസ്ത്രോൻമേന്ത്രി കുറേനേരം പടിഞ്ഞാട്ടുനോക്കി വെറുതെ നിന്നു. വിവിധതരം വിചാരങ്ങൾ അയാളുടെ മുമ്പത്തു പലതരം നിഴലുകളിട്ടു. അയാളൊടുവിൽ ഒരു യോഗിയുടെനിഷ്കാമ മനസ്ഥതിയോടെ തന്റെ മകന്റെ നേക്കു തിരിഞ്ഞുപറഞ്ഞു:— “നിനക്കവനെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു കാലത്തും സാധ്യമാകയില്ല” “കാരണം?”

“അവൻ നിന്നെക്കാളും ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു മോശ
ക്കാരല്ല”

“ആ തെങ്ങിനോ”

“അവൻ തെങ്ങിയല്ല. നീ ഒന്നു കാട്ടിയാൽ അവൻ
രണ്ടു കാട്ടുന്നവനാണ്”

റബ്ബലിന്റെ ആത്മവിശ്വാസം അയ്യപ്പിൽ ആ
ദ്യമായി അവനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നപോലെ തോന്നി.
അവൻ ചോദിച്ചു:—

“അപ്പനെന്താണ് പറയുന്നത്?”

“കേൾക്കേണ്ടതൊരു കൂത്തു അല്ലായമാണ്”

“അങ്ങനെയോ?”

“അതേ; അങ്ങനെതന്നെ. അവനും എന്റെ പു
ത്രനാണ്. നിന്റെ ശരീരത്തിലെ രക്തം തന്നെയാ
ണ് അവന്റെ രക്തക്കുഴലിലും ഒട്ടുന്നത്.”

റബ്ബലിന്റെ കാര്യക്കുഴപ്പം. അയാളൊരു കസാ
ല ചികിത്സിക്കുന്നപോയി.

വെളിച്ചമായിത്തന്നെ വെളിച്ചം വന്നു—
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരിൽനിന്നിരിക്കണം — അകത്തേക്കു
പോയി.

ഭാരത ഇൻവെന്റേഴ്സ് (പ്രൈവറ്റ്)

റജിസ്റ്റേർഡ് ആഫീസ്:- നാട്ടുകര

ബ്രാഞ്ചുകൾ:— ആലപ്പുഴ, അമ്പലപ്പുഴ, എടത്തല,
കോട്ടയം, കുമാരകുറുപ്പ്, തിരുവല്ല, തലയോലപ്പുറമ്പ്.

അങ്ങനെയൊരു തലയോലപ്പുറമ്പ് മുതലായിട്ടുള്ള ചിട്ടകളുടെ മുതൽ സാധ്യ താഴെ വിവരിച്ച
കൊടുക്കുന്നു.

ആലപ്പുഴ	മുതൽ	ആലപ്പു	14,300
അമ്പലപ്പുഴ	"	"	4,250
എടത്തല	"	"	1,750
കോട്ടയം	"	"	69,275
തിരുവല്ല	"	"	2500
തലയോലപ്പുറമ്പ്	"	"	5750

ആകെ ആലപ്പു

97825

ഈ തുലാമാസത്തിൽ അങ്ങനെയൊരു തലയോലപ്പുഴ, കുമാരകുറുപ്പ് എന്നീ ആഫീസുകളിൽ ചങ്ങാ
ലപ്രതിമാസം ചെലവിട്ടിട്ടുണ്ടാകുന്നതാണ്. മുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് പ്രസ്തുത ആഫീസുകളിലെ
അ ഏഴുതുക

കൂടാതെ മറ്റു കമ്പനികളുടെ ഓഫീസുകൾ മുതലായ കമ്പനികൾ കൂടി ചെലവു
കൊടുക്കുന്നതാണ്

ഒ. എം. മാത്യു ബി. റ്റു.

മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ

RAM RADIO & CINE SERVICE, KOTTAYAM.

Telegrams "RAMRADIO";

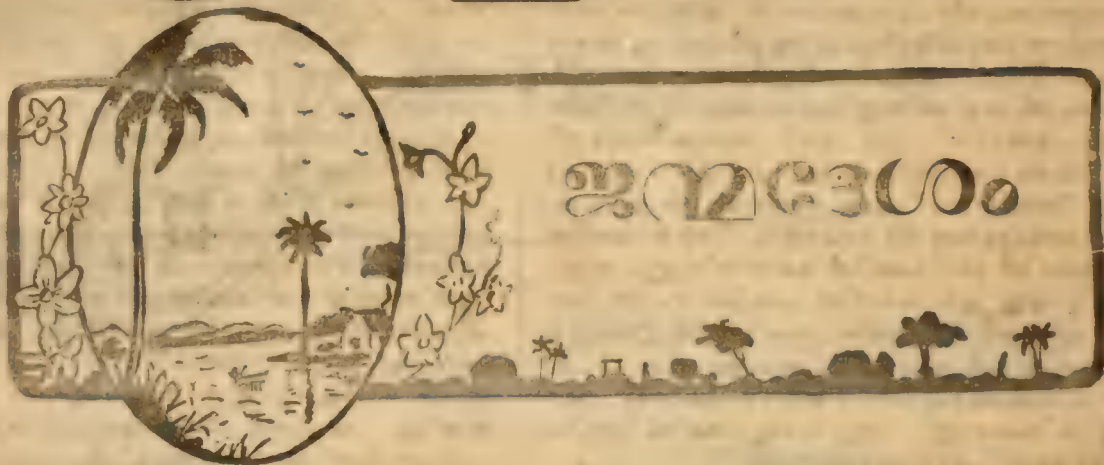
Telephone 89.

DEALERS in New and Second hand RADIOS & RADIOGRAMS, Projectors, Amplifiers, Dynamos,
Convertors and Spare Parts for all makes of RADIOS & TALKIE EQUIPMENTS.

SERVICING of all kinds of RADIOS, TALKIE EQUIPMENTS & ELECTRICAL MACHINERIES. Quick
and Efficient work. Moderate charges. Trial solicited.

ശ്രീയേശുവിന്റെ

(മാതൃ ഏം കുടുംബം ബി. എ. എൽ. റി.)

ക്രിസ്തുദേവാന്റെ അവതാരംകൊണ്ടു ക്രിസ്തു ലോകം വിശുദ്ധമായി പരിഗണിച്ചുപോയ ഒരു സ്ഥലമാണു പാലയ്ക്കൽ. മറിയംക്കുറുപ്പിന്റെയും, മൂപ്പിന്റെയും മെക്കയുടെയും, ബുദ്ധമതാനുയായികൾ പാലയ്ക്കൽ അതിപ്രധാനമായ തീർത്ഥസ്ഥലങ്ങളായി കരുതുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെയും പ്രധാനമായ തീർത്ഥസ്ഥലം പാലയ്ക്കൽ ആണ്. ഈ ദേശത്തിനു ദുരിതാശ്വാസവും ചരിത്രപരവും ആയി അനന്തസാധാരണമായ ഒരു പ്രാമുഖ്യമുണ്ട്. ക്രിസ്തു, റോഡ്, ആമ്റിക്ക എന്നീ മൂന്നു മഹാദൂതന്മാരുടെ സംഗമസ്ഥാനമാണു പാലയ്ക്കൽ. അതാണ് അതിന്റെ വിശ്വാസപരമായ പ്രത്യേകത. ബാബിലോൺ, അസീരിയ, ഇജിപ്റ്റ്, ഗ്രീസ്, റോം എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലാണു ലോകത്തിലെ പ്രാചീനമായ പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചതും അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചതും. പ്രാചീനകലാരത്നങ്ങളെയും ഭക്തിയെയും പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ പേർഷ്യൻമാർ പാലയ്ക്കലിലെത്തുവാൻ സൗകര്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം പ്രാചീന പാശ്ചാത്യപൗരസ്ത്യപരിഷ്ക്കാരങ്ങളുടെ സമീപനമായ ഒരു സമ്മേളനരംഗമായിരുന്നു പാലയ്ക്കൽ. ഇതാണ് അതിന്റെ ചരിത്രപരമായ വൈശിഷ്ട്യം.

പാലയ്ക്കൽ സിറിയ രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു അംശമാണ്. ഈ രാജ്യം അറേബ്യയുടെ വടക്കും, ഐറാക്ക് ഏറാൻ എന്നീ രാജ്യങ്ങളുടെ പടിഞ്ഞാറും, കിഴക്കുയുടെ തെക്കും, മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയുടെ കിഴക്കുമായി ഉണ്ടാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ബൈബിളിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങളുടെ പ്രധാനരംഗമായിരുന്നു സിറിയ. ഇവിടുത്തെ പ്രാചീനപരിഷ്ക്കാരവും, സംസ്കാരവുംകേരളത്തിലെ ആദിമക്രിസ്ത്യാനികൾ മാർഗ്ഗമായി കേരളത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാനും കേരളീയസംസ്കാരത്തിൽ ലയിക്കുവാനും ഇടയായി.

അറബി, തുർക്കി, ഗ്രീക്ക് എന്നീ ജനതകളുടെ സംസ്കാരം ഫലമായി സംഭാഷണമായ ഒരു മിശ്രവർഗമാണു സിറിയായിലെ ജനങ്ങൾ. അവർ ക്രൈസ്തവീയതയിൽ ഭക്തിയുള്ളവരും ബുദ്ധിശാലികളും പരിശുദ്ധരും ആണ്. ദലീലുവുക്കുങ്ങളും മുതിരിച്ചെടികളുംഗോതമ്പുമാണ് അവിടുത്തെ പ്രധാന കൃഷികൾ. ആടുകളെ അവിടെ ധാരാളമായി വളർത്തി വരുന്നു. സിറിയ ഫാർ കപ്പുവടത്തിൽ പ്ര

ത്യേക പ്രാഗൽഭ്യമുണ്ടാണു. -
മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയിൽ മനുഷ്യക്കു പ്രാബല്യം ഇന്നുത്തേക്കു കടന്നുവന്നു. മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ന് ഇന്ത്യയിൽ പാലയ്ക്കൽ, മൂപ്പിന്റെയും, മെക്കയുടെയും, ബുദ്ധമതാനുയായികൾ പാലയ്ക്കൽ അതിപ്രധാനമായ തീർത്ഥസ്ഥലങ്ങളായി കരുതുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെയും പ്രധാനമായ തീർത്ഥസ്ഥലം പാലയ്ക്കൽ ആണ്. ഈ ദേശത്തിനു ദുരിതാശ്വാസവും ചരിത്രപരവും ആയി അനന്തസാധാരണമായ ഒരു പ്രാമുഖ്യമുണ്ട്. ക്രിസ്തു, റോഡ്, ആമ്റിക്ക എന്നീ മൂന്നു മഹാദൂതന്മാരുടെ സംഗമസ്ഥാനമാണു പാലയ്ക്കൽ. അതാണ് അതിന്റെ വിശ്വാസപരമായ പ്രത്യേകത. ബാബിലോൺ, അസീരിയ, ഇജിപ്റ്റ്, ഗ്രീസ്, റോം എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലാണു ലോകത്തിലെ പ്രാചീനമായ പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചതും അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചതും. പ്രാചീനകലാരത്നങ്ങളെയും ഭക്തിയെയും പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ പേർഷ്യൻമാർ പാലയ്ക്കലിലെത്തുവാൻ സൗകര്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം പ്രാചീന പാശ്ചാത്യപൗരസ്ത്യപരിഷ്ക്കാരങ്ങളുടെ സമീപനമായ ഒരു സമ്മേളനരംഗമായിരുന്നു പാലയ്ക്കൽ. ഇതാണ് അതിന്റെ ചരിത്രപരമായ വൈശിഷ്ട്യം.

യലോകത്തിന്റെ ഗംഗാനദിയാണ്. ഈ നദിയിലെ ജലംകൊണ്ടു അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നത് ക്രിസ്തു "ജ്ഞാനസ്നാനം" എന്ന കർമ്മം നിർവഹിച്ചത്. ഉപനയനത്തോടുകൂടി മാത്രം ബ്രഹ്മണനാകുന്നതുപോലെ ജ്ഞാനസ്നാനത്തോടുകൂടിയേ ക്രിസ്തു ദാനിക്രിസ്തീയസംജ്ഞയ്ക്കു അർഹനാകയുള്ളൂ. ജോർദാൻ നദിയിലെ തീർത്ഥജലത്തിൽ കുളിക്കുന്നത് ഏതൊരു ക്രിസ്തു ദാനിക്കും അനുഗ്രഹപ്രദമാണ്. ഈ നദി തെക്കോട്ടൊഴുകി "മീറം" എന്ന ഒരു തടാകത്തിൽ പതിച്ചു വീണ് മൂവായിരം "ഗലീലിയാ" എന്ന തടാകത്തിൽ കൂടെ കടന്നു വളഞ്ഞുപുളഞ്ഞു 65 മൈലോളം ദൂരം കിഴക്കു ഭാഗത്തു കടലിൽ ലോകത്തിൽ മറന്നൊരിടത്തും ഇല്ലാത്തമാതിരിയുള്ള ഒരു കടലിൽ പതിക്കുന്നു. ഈ കടലാണ് "ചാവുകടൽ" (മൃതസാഗരം) എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. ഈ കടൽ, ചെങ്കടൽ, അറേബ്യൻ കടൽ, മുതലായ കടലുകളെപ്പോലെ മഹാസമുദ്രങ്ങളോടു യോജിച്ചല്ല കിടക്കുന്നത്. ഇതു വാസ്തവത്തിൽ വലിയ ഒരു തടാകമോ, കായലോ മാത്രമാണ്.

ഭൂമിയുടെ പൊക്കം അളക്കുന്നതിനു അടിസ്ഥാനമായി സ്വീകരിക്കുന്നതു സമുദ്രനിരപ്പിനെയാണ്. സമുദ്രനിരപ്പിനെക്കുറിച്ചു പൊക്കംകുറഞ്ഞ പ്രദേശങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ വളരെ കുറവാണ്. മധ്യധരണ്യാഴിയുടെ അടിത്തട്ടിനേക്കാൾ അധികത്തിലധികം അടിതാഴെയാണ് ഈ കടൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്ന് ഇത്രയും കൂടുതൽ താഴെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന വേറൊരു ജലവിഭാഗവും ഭൂമുഖത്തില്ല. നിർജ്ജീവവും, യോനകവും അണ്. ഈ കടലും പരിസരങ്ങളും ഇതിലെ ജലത്തിനും ഒരു വിശേഷതയുണ്ട്. ഭൂഗോളത്തിലെ ഒരു സമുദ്രജലത്തിലും കാണാത്തവിധം അത്യാധികമായ ഉപ്പുരസവും ഭാരവും അണ്. ചാവുകടലിലെ ജലത്തിനുള്ളതു. അത്യാധികമായ ലവണരസവും, ഗന്ധകത്തിന്റെ ഗന്ധവുംകൊണ്ടു് ഈ കടലിൽ സാധാരണയുള്ള ജലജന്തുക്കൾക്കു ജീവിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ആകപ്പാടെ നിർജ്ജീവവും, ഇന്ദ്രിയമായ ചരത്തിക്കുമാണു ചാവുകടലിന്റെ പരിസരങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്നത്.

പാലസ്തൈന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ജറുസലേം നഗരം മതാത്മകവും, ചരിത്രപരവുമായ പ്രാധാന്യംകൊണ്ടു വിശ്വവിഖ്യാതമാണ്. ഈ നഗരത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളും, യഹൂദന്മാരും, മുസ്ലീങ്ങളും ഒരുപോലെ ഒരു പുണ്യസ്ഥലമായി പരിഗണിച്ചുവരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഗിരിപ്രഭാഷണം കൊണ്ടു് സാർവ്വജനീനപ്രസിദ്ധി സമാർജ്ജിച്ചു ലഭിച്ചുവെന്ന് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് ജറുസലേം നഗരത്തിന്റെ കീഴടക്കലാണെന്നാണ്. ഈ മലമുകളിൽ കയറി നോക്കിയാൽ ജറുസലേം നഗരത്തിന്റെ മനോഹരമായ ഒരു വിഹഗവിഷ്കണം സുഗമമാണ്. ലഭിച്ചുവെക്കുന്ന ടിവാറത്തിലാണ് "ഗത്സമൻ" എന്ന തോട്ടം. പ്രശാന്തതയുടേയും, ഗാംഭീര്യത്തിന്റേയും കേളീരംഗമായി, മനോഹരമായി, ലഭിച്ചുവെക്കുന്ന പൂക്കളും ചെടികളും കൊണ്ടു് രമണീയമായി, ആ ആരാധനാലയം പരിലസിക്കുന്നു.

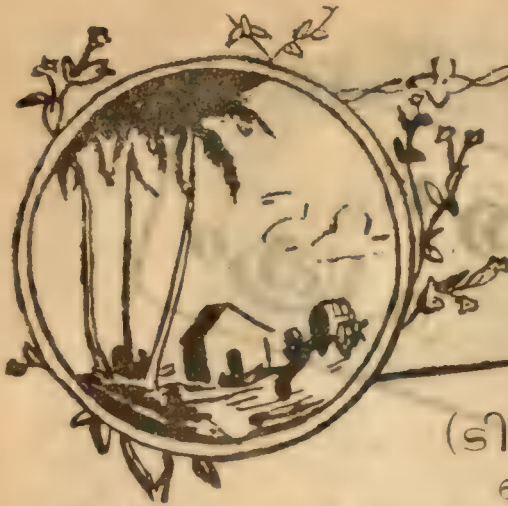
വിജ്ഞാനിയായ സോളമൺ പണിയിച്ചു വിഖ്യാതമായ ജറുസലേം ദേവാലയത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു് ഇന്നു ഒരു മഹമ്മദീയ ദേവാലയം പരിലസിക്കുന്നുണ്ടു്. ക്രിസ്ത്യാനികളും, യഹൂദന്മാരും, മുസ്ലീമുക്കളും ഇന്നു് ആ നഗരത്തിന്റെ ഓരോരോ പ്രത്യേകഭാഗങ്ങളെ അധിവസിച്ചുപോരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശവകുടീരത്തിനു മുകളിൽ പിലാലത്തു പണിയിക്കപ്പെട്ട പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ക്രിസ്തീയ ദേവാലയം ഇന്നു ജറുസലേമിൽ ഉണ്ടു്.

ബൈബിളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള മിക്ക സംഭവങ്ങളുടെയും രംഗം പാലസ്തൈനും ജറുസലേം അണല്ലോ. ബൈബിളിലെ വിവരണങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഒരു ചരിത്രകാരൻ അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി ബോധ്യപ്പെടുന്നതിനു മതിയായ ചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങൾ സുലഭമല്ലാതിരുന്നതിനാൽ പല ചരിത്രകാരന്മാരും അവയ്ക്കു പൂർണ്ണമായ ചരിത്രപരം നരകിയിരുന്നില്ല എന്നാൽ 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭഘട്ടം മുതൽക്കു് ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ പുരാണവസ്തുപര്യവേഷകന്മാർ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗവേഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി ബൈബിളിന്റെ ചരിത്രപരമായ പ്രാധാന്യം സംശയാതീതമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്.

യൂറോപ്പീയർക്കും, അമേരിക്കൻകൾക്കും പത്തിൽ അധികം പുരാണവസ്തു പര്യവേഷകസംഘങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ മുപ്പതു കൊല്ലമായി പാലസ്തൈനിലും, ജറുസലേമിലും സ്ഥിരമായി ഗവേഷണങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അമേരിക്കൻ കോടീശ്വരനായ "റാക്ഫെല്ലർ" 50 ലക്ഷത്തിലധികം രൂപാ ചിലവു ചെയ്തു പാലസ്തൈനിൽ വിശ്വവിഖ്യാതമായ ഒരു കാഴ്ചവർഗ്ഗമായ സഞ്ജീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ശ്രീ സേതുവിന്റെ കാലത്തും അതിനു മുൻപും ഉണ്ടായിരുന്ന പല വസ്തുക്കളും ഈ മൃഗീയത്തിലെ ശേഖരണങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

അഗ്നി കൊണ്ടു് ദൈവം നശിപ്പിച്ചതായി ബൈബിളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സോദോം, ഗോമോറാ, എന്നീ നഗരങ്ങളെ ഇപ്പോഴത്തെ ഭൂമിയിൽനിന്നും കുഴിച്ചു കണ്ടുപിടിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ചാവുകടലിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തായി ജോർദാൻ നദിയുടെ കീഴടക്കലത്തു കിടക്കുന്ന സമതലപ്രദേശത്താണ് ഈ പട്ടണങ്ങൾ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നത്. ഈ നഗരങ്ങൾ സജീവവും, പ്രതാപപൂർണ്ണവുമായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന കാലത്തു് അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന പല സാധനങ്ങളും ഗവേഷണഫലമായി കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇഷ്ടിക കൊണ്ടു പണിതിട്ടുള്ള മനോഹരമായ മന്ദിരങ്ങളുടേയും, ഭംഗിയുള്ള ഗൃഹോപകരണങ്ങളുടേയും, മനോഹരമായ പലതരം പാത്രങ്ങളുടേയും അവശിഷ്ടങ്ങൾ സോദോം നഗരത്തിൽനിന്നു കിട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. ഗോമോറാ സോദോമിൽനിന്നു ഏകദേശം അരമൈൽ മാത്രം അകലെയാണിരുന്ന സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നത്. ഈ രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു നഗരത്തിന്റെ രണ്ടു പ്രധാന ഭാഗങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു. ഈ നഗരങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനു 2000-ത്തിലധികം വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപു് നശിയിരിക്കണം നശിച്ചുപോയതെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ജനകീയമന്ത്രി

(ടി. കെ. നായർ ഐ. ബി. എൽ.
കൊച്ചി പൊതുജനാരോഗ്യമന്ത്രി.)

ഒരു ജനകീയമന്ത്രി എന്ന നിലയിൽ എന്നെ ഏറ്റവും അധികം ആകർഷിച്ചിട്ടുള്ള ചില സംഗതികളിൽ ഒന്നു ജനങ്ങൾ ഒരു ജനകീയമന്ത്രിയിൽനിന്നു എന്തുതന്നെ പ്രതീക്ഷിക്കുകയില്ല എന്ന അനുഭവമാണ്. തൊട്ടതെല്ലാം പൊന്നാക്കിയ ഒരു രാജാവിനെപ്പറ്റി നാം പഴംകഥയിൽ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ അരാധൻ അനുഭവിച്ച കഷ്ടപ്പാടുകളും ആ അരാധനുമൂലം മറ്റുള്ളവർ അനുഭവിച്ച കഷ്ടപ്പാടുകളും പോകട്ടെ. അങ്ങനെയുള്ള വരം ഇഴുകാലത്തു ആർക്കും കിട്ടുകയില്ല എന്നുപോലും പലർക്കും ബോധമില്ലെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഞൊടിയിടകൊണ്ടൊ വളരെ പരിമിതമായ കാലയളവുകൊണ്ടൊ സർവ്വതും മാറിമാറിച്ച രാജ്യം സ്വർഗ്ഗമാക്കിക്കളയും ജനകീയമന്ത്രി എന്ന മിഥ്യാബോധത്തിൽനിന്നു ഇനിയും പൊതുവെന്നൊട്ടുകാർ വേണ്ടിടത്തോളം ഉണർന്നിട്ടില്ല. “ആയുധപ്പുഷ്പം അകൗശലക്കണ്ണം” ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ എത്രസാ

തിനു പശ്ചാത്താപമേ തെളിവുകൾ ഗവേഷകന്മാർ നൽകുന്നുണ്ട്.

“കോപ്പർനാം” എന്ന സ്ഥലവും ക്രിസ്തു പ്രസംഗിച്ച ഒരു ദേവാലയത്തിന്റെ അവാശിഷ്ടങ്ങളും കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്തു ഒരു കല്ലിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടായിരുന്നല്ലോ അഞ്ച് അപ്പം കൊണ്ട് അയ്യായിരം പേരെ സംതൃപ്തരാക്കിയത്. അതുതന്നെ അതിന്റെ സ്മരണയെ നിലനിർത്തുന്നതിനായി പിന്നാലത്തു അവിടെ ഒരു ദേവാലയം പണിയുകയും, ക്രിസ്തു ഇരുന്ന ശിലാഖണ്ഡം പ്രസ്തുത ദേവാലയത്തിലെ ബലിപീഠത്തിന്റെ അടിയിൽ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കാലാന്തരത്തിൽ ആ പള്ളി നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയാൽ ആ ശിലയേപ്പറ്റി അനേകം നൂറ്റാണ്ടുകളായി യാതൊരു അറിവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രസ്തുത ദേവാലയത്തിന്റെ അവാശിഷ്ടങ്ങളും ആ പണിശിലയും ഗവേഷകന്മാർ അടുത്തകാലത്തു കണ്ടുപിടിക്കുകയുണ്ടായി.

ദാവിദിന്റെ പട്ടണം സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന “ജെമൽ”, ഏബ്രാഹാമിനു ദൈവദൂതന്മാർ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട “മാറേ”, പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഗുഹശാലയുണ്ടാ

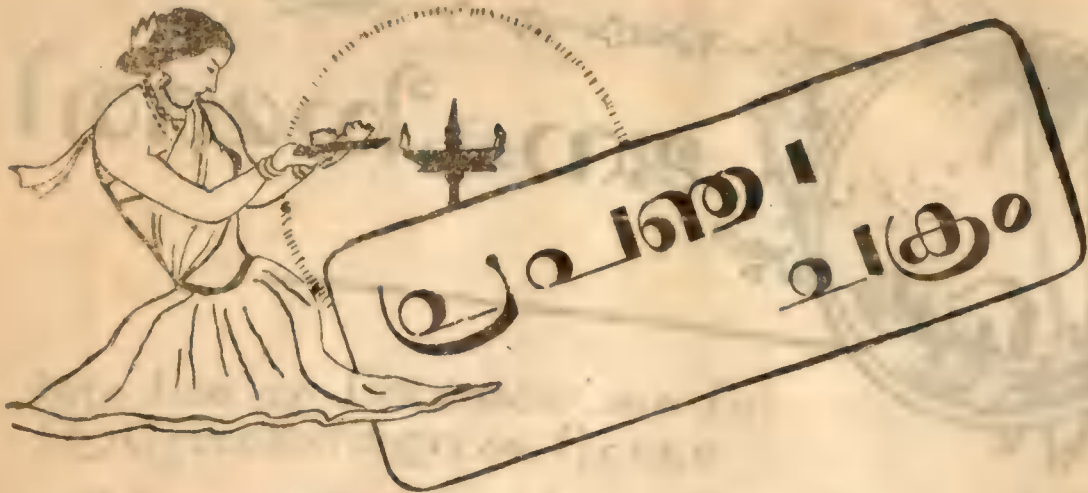
മർത്വം ഉണ്ടെങ്കിലും ആയുധം മോശമാണെങ്കിൽ വേലയും മോശമാകും എന്നു സ്മരിക്കണം. യുദ്ധവും സാധനവും മോശമാണെന്നു തെളിവും വേലക്കാരനുതന്നെ കൈസ്രായീനക്കുറവുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാനൊരുക്കവുമുണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെ യൊന്നും പറയാനുമില്ല.

തൊട്ടുന്നതിനെല്ലാം തിളക്കംചേർന്ന ചില അതിമാനുഷന്മാർ ഇല്ലെന്നില്ല. എന്നാൽ ജനകീയമന്ത്രിമാരെ ആ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതും

ശരിയല്ല. അവർ നമ്മുടെ രക്തത്തിന്റെ രക്തവും മാംസത്തിന്റെ മാംസവും ഒന്നെന്നു മനസ്സിലാക്കി നമ്മുടെ രക്തമാംസങ്ങൾക്കുള്ള ഗുണഭോജങ്ങളുടെ വീക്ഷണകോണത്തിൽ കൂടി അവരെ എത്രവേഗം കാണാൻ തുടങ്ങുമോ അത്രയും അവർക്കും രാജ്യത്തിനും വിശിഷ്ട നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ വേരുന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രജായത്തരേണസംപ്രദായച്ചെടിക്കും നല്ലതാണ്.

യിരുന്ന “സെമേർ”, സാമുവേലിന്റെ ആസ്ഥാനമായിരുന്ന “മിസ് പേ” എന്നിങ്ങനെ ബൈബിളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള പല സ്ഥലങ്ങളും ചരിത്രകൃതികളും ഗവേഷണതൽപരരും ആയ പുരാണവസ്തുപര്യന്തേഷകരുടെ പഠിതുമമലമായി കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും തപാലാ ബൈബിളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള പല സംഭവങ്ങളുടേയും ചരിത്രപരമായ യാഥാർ

(മിസ്സസ് തിമോത്തി എം എ)

ആദിയുഗമതവുമില്ലാത്തതോവനാ
ജ്യോതിസ്സുമൂഴം പ്രപഞ്ചചക്രം
മഞ്ഞിൽ കണത്തിൽ മഹാറാജപാലം ത-
ന്നെ. എന്തെങ്കിലും പ്രതിഫലിക്കെ;
ഉത്തേജനംകൊണ്ടു നിൽക്കും കലാലോക
മുഗ്ദ്ധോന്മദേ! ഭവ്യഭാവതേ! നീ
മാമകോപായനം സ്വീകരിച്ചാലുമി-
ശ്ശിമയപാശാതവാസരത്തിൽ
ശുശ്രൂഷിതവമാണെങ്കിലുമാത്താർത്ഥ-
പൂർണ്ണമാണീ യുഗമാരമാത്യേ.

സ്വപ്നമേകൊണ്ടു മഞ്ഞടിച്ചിട്ടു
നൃത്തരംഗങ്ങളിൽ കേളിയാടാൻ
വിശ്വപ്രതാപം വിളിച്ചു സൗന്ദര്യ-
തപസ്തപാപദങ്ങളുൾപ്പാടാൻ
പൂർവ്വതലിനീരത്തുപ്രകൃതിതൻ
ലീലാതടം കണ്ടു കണ്ടുനിൽക്കാൻ
കൊച്ചുലതത്തിക്കളിക്കുന്ന ചോലകൾ
ഉച്ചലൽപക്ഷിനികുഞ്ജകങ്ങൾ

സന്ധ്യാകവിശമാമംബരവീഥികൾ
മന്ദ്രധ്വനിയുടേ സാഗരങ്ങൾ
എന്നു വേണ്ടിവകരുമുദാഹരണത്തിൽ
ചെന്നുചെന്നു ചെല്ലു ചേരാം
ജീവിതഗായികേ! നീ തുനിയാതെ കിലെൻ-
തു മോഹപാശം ഗ്രഹിക്കാമിനി:

* * *
ശോകകഥകൾകൊണ്ടുപോഴുംതെളുത്ത
മാനവസത്യം തുറന്നുകാട്ടും
യാഥാർത്ഥ്യമാണിതിൽ; ഉൾച്ചേർന്നിരുപ്പതാ

ഭൂതകാലത്തിന്റെ പുണ്യമല്ല.
“പട്ടിണിപ്പാടുകൾ; പാതിയും കൃത്യമായ
ചെററക്കുടികൾ, വൃത്തികളോർ
ഓടുകൾ, ഓജസ്സുപോയ ചെറുകുടികൾ
ഓടുകൾകൊണ്ടുതോർക്കുക.”
ഇങ്ങനെ; ഇന്നത്തെ ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യ-
മെല്ലാമിതിച്ചുണ്ടെന്നാലുമേ!
സ്വീകരിച്ചിടാൻ മടിക്കുകിലില്ലല്ലോ
സാക്ഷാത്കാരമാണലേക്കേതും.

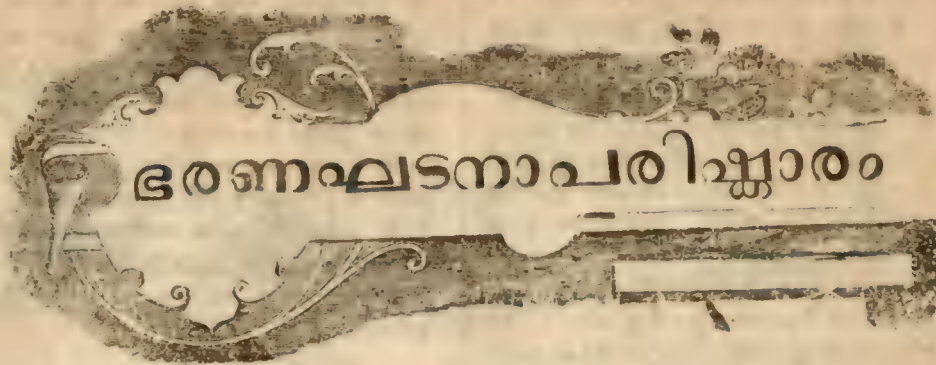
തമ്പും അധുനികലോകത്തിനു ബോദ്ധ്യമാകുന്നതിനും
ഇടയായിട്ടുണ്ട്.

പാലയെണ്ണിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ ക്രിസ്ത്യാനി-
കളും യഹൂദന്മാരും മുസ്ലീങ്ങളും ഒരുപോലെ ആദരി-
ക്കുന്നു. ലോകചരിത്രത്തിൽ ഇത്രമാത്രം പ്രസിദ്ധിയു-
ള്ള ഒരു സ്ഥലവും വേറെ ഇല്ല. എങ്കിലും ഇത്ര നിർഭാ-
ഗ്യകരമായ ഒരു ചരിത്രം ലോകത്തിൽ അധികം നാ-
ടുകൾക്കു ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. യേശുദേവന്റെ കാല-
ശേഷം ഇന്നുവരെ ആ ദേശത്തിനു ശാന്തിയും സമാ-
ധാനവും ലഭിച്ചതായി അനുഭവിക്കുവാൻ ഇടയായി-
യില്ല. ദേവാന്റെ ആദർശങ്ങളെ ആത്മാർത്ഥമായി
അനുസരിക്കുന്ന ഒരു നവ്യലോകം ഉദയം ചെയ്യുന്നതു-
വരെ അപൂർണ്ണഭാവത്തിൽ കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിനും ലഭി-

ക്കുമെന്നും തോന്നുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ അനേകശതാബ്ദങ്ങളു-
കളായി പാലയെണ്ണൻ യുദ്ധങ്ങളുടെയും, കലാപങ്ങളു-
ടെയും, അന്തഃമുട്ടങ്ങളുടെയും, രക്തച്ചൊരിച്ചിലുകളു-
ടെയും രംഗമുഖമായി ശോകാത്മകമായ ഒരു നാടായി-
ത്തന്നെ കഴിയാനിടവന്നത്. ഇന്നും പാലയെണ്ണൻ പ്ര-
ശ്നം സജീവമായ ഒരു സാർവലോകിക പ്രശ്നമാ-
യിത്തന്നെ അവശേഷിക്കുന്നു.

വിശ്വപരമാധാരവും, ലോകചരിത്രാത്മാവുമായ
ക്രിസ്തുദേവന്റെ പാവനപദപ്രസംഗംകൊണ്ടുപ-
രിപൂർണ്ണമായിട്ടുള്ള പാലയെണ്ണൻനാട്ടിന്റെ നിസ്സീമമായ
അമൂല്യത ഗ്രഹിക്കുവാൻ പല സംസ്കാരം സമോ-
ദരമതാനായികളായ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും, യഹൂ-
ദന്മാർക്കും, മുസ്ലീമുക്കുംക്കും എന്തു ഉണ്ടാകുമോ ആവോ?

(എം. ആർ. മാധവവാര്യർ ബി. എ. എൽ എൽ. ബി.)

തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിന്റെ പുരാതനമായ

ഭരണഘടന എത്ര രീതിയിലാണെന്നു ചരിത്രം വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ശ്രീവാഴംകോട് ശ്രീ പത്മനാഭന്റെ വകയായതുകൊണ്ടും മഹാരാജാക്കന്മാർ ധർമ്മത്തെ കുലദൈവതമായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും പ്രാചീന വൈദികധർമ്മത്തിന് ഈ നാട്ടിൽ പ്രസക്തിയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. മനുഷ്യരുടെ ധർമ്മങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നതു വേദങ്ങളാണെന്നു ഹിന്ദുക്കൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ചരിത്രാതീതമായ കാലത്തു തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർ പുരാതന രാജധർമ്മ പ്രകാരം നാട്ടുവാണിരുന്നവെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. നാം ഭരണഘടനാപരിഷ്കാരത്തേപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ നാട്ടിന്റെ പാരമ്പര്യത്തെയും ഭരണചരിത്രത്തെയും അഭിനവാഭിപ്രായഗതികളെയും വിസ്മരിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു.

ജ്യോതിഷത്തിൽ "തിന്നി രാജാനു വിഭമേ പുരുണി പരിവിശ്വപാനി ഭൂഷമഃ സഭാംസി" എന്നു വിവരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് രാജാവിനു മൂന്നു സഭകളുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു കാണുന്നു. ഒരാൾക്കു തന്നിച്ചു അനിയന്ത്രിതാധികാരം കൊടുക്കരുതെന്നും സഭോപതിയായ രാജാവിന്റെ അധീനതയിൽ സഭയും, സഭയുടെ അധീനതയിൽ രാജാവും, പ്രജകളുടെ അധീനതയിൽ രാജാവും സഭയും, രാജാവിന്റെയും സഭയുടെയും അധീനതയിൽ പ്രജകളും, സ്ഥിതിചെയ്യേണ്ടതാണെന്നാകുന്നു വേദോപദേശം. ഈ മൂന്നു സഭകളിലും ധർമ്മിഷ്ഠന്മാരെയും വിചാരിച്ചവരെയും പണ്ഡിതന്മാരെയും സഭ്യന്മാരായി നിയമിക്കണമെന്നുപദേശിക്കുന്നു. രാജസഭയിലുള്ള സഭ്യന്മാരും മന്ത്രിമാരും സ്വരാജ്യത്തിലും സ്വദേശത്തിലും ജനിച്ചിട്ടുള്ളവരും വേദാഭിശാസ്ത്രങ്ങളറിയുന്നവരും പരാക്രമശാലികളും നിഷ്ഠലമാകാത്ത വിചാരങ്ങളോടുകൂടിയവരും നല്ല കുലത്തിൽ പിറന്നവരും വേണ്ടവണ്ണം പരീക്ഷിച്ചുനോക്കപ്പെട്ടവരും സമർത്ഥന്മാരായിരിക്കണമെന്നു മനു നിഷ്ക്കർഷിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പ്രാചീന രാജധർമ്മത്തേപ്പറ്റി വേദങ്ങളിലും സ്മൃതികളിലും മഹാഭാരതത്തിലും മറ്റും വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവ വായിച്ചാൽ രാജ്യവും ജനങ്ങളും എല്ലാം ഈ

ശ്വരന്റെ വകയാണെന്നും രാജാവ് ഈ ശ്വരന്റെ പ്രതിനിധിയും ദാസനുമെന്ന നിലയിൽ പ്രജകളുടെ ഹിതത്തെ ലക്ഷിച്ചു അവരുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി ധർമ്മം നടത്തണമെന്നുമായിരുന്നു ഭാരതീയരാജധർമ്മത്തിന്റെ മർമ്മം എന്നു കാണാം. നമ്മുടെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സു കൊണ്ട് ശ്രീ പട്ടന്മാനാ ഭദ്രാസ

നാണെന്നും തിരുമനസ്സിലെ മുദ്രാവാക്യം "ധർമ്മോ സ്ഥൽ കുലദൈവതം" എന്നുണ്ടെന്നും അറിയുള്ളവർക്കു തിരുവിതാംകൂർ രാജകുടുംബം പൗരാണികരാജധർമ്മം വിസ്മരിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടും.

മുകിലചക്രവർത്തിമാക്ക് ഇന്ത്യയിൽ സ്ഥിരപതിഷ്ഠ കിട്ടിയതിനോടുകൂടി രാജധർമ്മത്തിൽ ഗംഭീരമായ പരിവർത്തനമുണ്ടായി. മുകിലന്മാർ സേപമോധികാരികളായി ഭരണം നടത്തിവന്നു. അവരോടു ബന്ധപ്പെട്ടവരും അവരുടെ കീഴിലുള്ളവരുമായ രാജാക്കന്മാർ പഴയ ഭരണഘടനയെ പരിത്യജിച്ചു മുകിലന്മാരുടെ സേപമോധികാരത്തെ പകർത്തുവാൻ തുടങ്ങി. തിരുവിതാംകൂറും മുകിലന്മാരുടെ സംസ്കാരത്തിനു വിധേയമാകയില്ലെന്നു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. വിക്ടോറിയ മഹാരാജ്ഞി ഇന്ത്യാ ചക്രവർത്തിനിയായി അവരോധിക്കപ്പെട്ട അവസരത്തിൽ മിക്ക രാജാക്കന്മാരും സേപമോധികാരികളായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷുകാർ അവരുടെ സ്വന്തരാജ്യത്തു പ്രജായത്തഭരണസിദ്ധാന്തത്തെ തഴുകിപ്പിടിച്ചിരുന്നവെങ്കിലും ഇന്ത്യയിൽ അടുത്തകാലം വരെ അവർ സേപമോധികാരികളായിത്തന്നെ വർത്തിച്ചിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷുകാരും നാട്ടുരാജാക്കന്മാരും ഉടമ്പ

ടിക്രം ഉണ്ടായ കാലം മുതൽ ഭരണഘടനയിൽ മാറ്റം വന്നിട്ടുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറും ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർണ്മെന്റുമായുള്ള ഉടമ്പടിയിൽ തന്നെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കണമെന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനു മുമ്പു തിരുവിതാംകൂറിലെ ദിവാൻജിമാരെല്ലാംതന്നെ ഈ നാട്ടിൽ ജനിച്ചവരുടെ വാരിയായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ സ്വാധീനശക്തി വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ ദിവാൻജി അവർക്കു സഹതമുളവാമായിരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമുണ്ടാകുകയും വിദേശീയർ മാത്രം തുടർച്ചയായി ദിവാൻജിമാരാകുകയും ചെയ്തുവന്നു. മഹാരാജാക്കന്മാർ റസിഡൻസിന്റെയും ദിവാൻജിയുടെയും ഉപദേശപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കണമെന്നും അവരുടെ ഉപദേശത്തിനാണു പൊതുജനാഭിപ്രായത്തേക്കാൾ വില കൽപ്പിക്കേണ്ടതെന്നും ഉള്ള ഒരു പാരമ്പര്യം ഉറപ്പുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരു രാജ്യം രാജാവിന്റെ വകയാണെന്നും പ്രജകളുടെ അഭിപ്രായത്തെ ഗണിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും രാജാവ് ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ഉപദേശം മാത്രം ശ്രവിച്ചാൽ മതിയെന്നുമുള്ള തത്വങ്ങൾക്കു പ്രാബല്യം വന്നതോടുകൂടി ചില നാട്ടരാജ്യങ്ങളിൽ സ്വേച്ഛാധിപത്യം വർദ്ധിച്ചു. ഇന്ത്യൻ നാട്ടരാജ്യങ്ങളിൽ പ്രജായത്തഭരണമേർപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള സകല സംരംഭങ്ങളെയും ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർണ്മെന്റ് എതിർത്തുകൊണ്ടുണ്ടിരുന്നത്.

തിരുവിതാംകൂറിൽ ശ്രീമൂലം തിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഭരണകാലത്തു ബ്രിട്ടീഷ് കാർ അനുവദിക്കുന്നതും പ്രജകൾക്കു ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ പരിചയം നൽകണമെന്നുദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. 1063-ാമാണ്ടു മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ആദ്യമായി തിരുവിതാംകൂറിൽ എട്ടു സാമാജികന്മാരുടേയ്ക്കു ഒരു നിയമസഭയുണ്ടാക്കി. ഒരു സഭയുടെ ആചാര്യനായും രാജ്യകാര്യങ്ങൾ നടത്തേണ്ടതെന്നുള്ള വൈദികസിദ്ധാന്തത്തെ മാനിച്ചും ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഇന്ത്യയിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള നിയമസഭയെ അനുകരിച്ചുമാണു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നിയമസഭ ഉൽപ്പാദനം ചെയ്തത്. തദനന്തരം ആ നിയമസഭതന്നെ 1063-ാമാണ്ടു 15 പേരുടേയ്ക്കു നിയമനിർമ്മാണത്തിൽ ചില പരിമിതികളുള്ളതുമായ ഒരു സഭയുണ്ടാക്കി. ജനങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങളും ആവശ്യങ്ങളും അറിയുന്നതിനും അവർക്കു ഭരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുമായി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു 1904-ൽ ശ്രീമൂലംപ്രജാസഭ സ്ഥാപിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിൽ ബ്രിട്ടനിലെപ്പോലെ ഉത്തരവാദിഭരണം ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള ആ സഭയിലെ മുരവിളിയുടെ ഫലമായിട്ടാണു 1095-ാമാണ്ടുതന്നെ നിയമസഭാപരിഷ്ക്കാരമുണ്ടായത്. 1095-ലാണു വോട്ടറന്മാർ ആദ്യമായി പ്രതിനിധികളെ തെരഞ്ഞെടുത്തത്. അന്നു മുതൽ ഭരണപരിഷ്ക്കാരത്തിനു വേണ്ടി ജനങ്ങൾ ശക്തിമത്തായി വാദം ആരംഭിച്ചു. തുകൊണ്ടു രണ്ടു കൊല്ലത്തിനകം 1097-ൽ വീണ്ടും നിയമസഭ പരിഷ്ക്കരിക്കുവാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു സമ്മതിച്ചു. ജനങ്ങൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസം വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും അവർക്കു രാജസ്ഥാനത്തോടുള്ള കൂടുതൽ വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും അനുഭോഗസ്ഥശുരി പക്ഷമുള്ള ഒരു നിയമസഭ സ്ഥാപിക്കുവാൻ അംഗങ്ങൾക്കും ചോദ്യംചോദിക്കുവാൻ പ്രമുഖങ്ങൾ പാസ്സാക്കുവാൻ ബഡ്ജറ്റിനെ വിമർശിക്കുവാൻ അധികാരം നൽകുന്നതിനും തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു സന്നദ്ധനായി. എന്നാൽ ജനങ്ങൾക്കു ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ പങ്കു നൽകുന്നതിനെപ്പറ്റി നിയമനിർമ്മാണത്തിനു മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേക്കു ല്ലാതെ അധികാരമില്ലെന്നു 1095-ൽ സുസ്ഥാപിതമായിരുന്നു.

ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു രാജ്യഭാരം ആരംഭിച്ചശേഷം 1108-ാമാണ്ടു ഒരു ഭരണപരിഷ്ക്കാരമുണ്ടായി. ശ്രീമൂലംപ്രജാസഭയും നിയമസഭയും യോജിച്ചു രണ്ടു മണ്ഡലങ്ങളാക്കുകയും ഒരു ഡെപ്യൂട്ടിപ്രസിഡൻസിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ സഭയ്ക്കധികാരം നൽകുകയും വോട്ടവകാശയോഗ്യത ലഘൂകരിക്കുകയും സാമുദായിക പ്രാതിനിധ്യതത്വം അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തത് അക്കാലത്താണ്. തദനന്തരം ഉത്തരവാദിഭരണസ്ഥാപനത്തിനായുള്ള പ്രയത്നങ്ങൾ നിരന്തരവും സുദൃഢവുമായിട്ടുണ്ട്. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പരമാധികാരത്തിനു വിധേയമായി ബ്രിട്ടീഷ് മാതൃകയിൽ ഉത്തരവാദിഭരണം കിട്ടണമെന്നാണു സ്റ്റാൻകോൺ ഗ്രൂപ്പിന്റെ വാദം. ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർണ്മെന്റും തിരുവിതാംകൂറുമായുള്ള ഉടമ്പടി നിലവിലിരിക്കുന്ന കാലത്തു് ഈ വിധത്തിലുള്ള ഭരണപരിഷ്ക്കാരം ക്ഷീപ്രസാധ്യമല്ലെന്നായിരുന്നു ഗവർണ്മെന്റുഭാഗത്തുനിന്നു മറുപടി പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നത്. എന്നാൽ പ്രായപൂർത്തിയുള്ളവർക്കെല്ലാം വോട്ടവകാശം നൽകാമെന്നും നിയമസഭകളിലെ അംഗങ്ങളുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിപ്പിക്കാമെന്നും നിയമസഭകളിലെ ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായത്തെ കഴിയുന്നത്ര അംഗീകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാമെന്നും ജനപ്രതിനിധികളെ മന്ത്രാലയായെടുക്കുകയും അവരെ നിയമസഭകളുടെ അഭിപ്രായാനുസരണം നീക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു തൽക്കാലം നിവൃത്തിയില്ലെന്നും ഉള്ള അർത്ഥത്തിൽ ദിവാൻജി അവർകൾ ഒരു ഭരണപരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ സ്വരൂപം ജനങ്ങളെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വിജ്ഞാപനത്തിൽ ഉത്തരവാദിഭരണത്തിന്റെ കണികപോലുമില്ലെങ്കിലും ജനഹിതാനുസരണം ഭരണം നടത്തുന്നതിനുള്ള സന്നദ്ധത പ്രത്യക്ഷീഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു മന്ത്രിസഭാമിഷൻ ഇന്ത്യ സന്ദർശിക്കുകയും ഇന്ത്യയ്ക്കു് ഓരോ ചില ഭരണപരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ കൂട്ടത്തിൽ നാട്ടരാജ്യങ്ങളുടെ മേൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർണ്മെന്റിനുള്ള അധീശാധികാരം പിൻവലിക്കാമെന്ന് അവർ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ പരിഷ്ക്കാരം നടപ്പിൽവന്നാൽ നാട്ടരാജ്യങ്ങൾക്കും ഇന്ത്യൻ പ്രവിശ്യകൾക്കും ഒരു നിലയിലുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കും. ഇത്തരം ഗവർണ്മെന്റു മേലാൽ ഓരോ സ്റ്റേറ്റിലും റസിഡൻസിനെ നിയമിക്കുകയോ ദിവാൻജി മുതലായ ഉദ്യോഗസ്ഥ

(പട്ടം എൻ. ഗോപാലൻനായർ ബി. എ. ബി. എൽ.)

ചിത്തരോഗിയാണെന്നു വിധിയുറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സത്യം നയിച്ചവരിൽ ഏതാലും തന്നെ. ഭൂതശാലയിലുണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു ഭൂതമെന്നപോൽ പരിഭ്രാന്തമാണെന്നുമാനസം. യോഗം, നഷ്ടമോശാകാരണംപറഞ്ഞെന്റെ ചേഷ്ടകൾ നിരീക്ഷിക്കാനെന്നടുത്തുണ്ടെന്നോർത്തിപ്പറയും ചോദ്യംചോദിച്ചു എന്നിങ്ങനെയൊക്കെ. എന്തിനായ് ചികിത്സിക്കണമെന്നോടുകൂടി കഷ്ടതയെത്തിയെന്നുവിശ്വസം വരിച്ചു. അതുമേലവരെന്നിലാർഭാണെങ്കിൽ ഭാഗ്യമുഗ്രമാം വിഷംതന്നെ വേദനയാർപ്പിക്കട്ടെ! ജീവിതം! ചിന്താദൗഷ്ഠ്യം ജീവിതം നൽകും ക്രൂരവേദനതാങ്ങാനിനി ശക്തിയല്ലെന്നിരിക്കട്ടെ.

എന്നെ ഞാൻ ഓടിക്കുന്നു, മരണം കൊതിക്കുന്നു, മന്നിലെൻ രോഗത്തിനൊരശ്വസമേ പറ്റും. സമരം മനുഷ്യനെ ഭൂതമായ് ചമയുന്ന സമരം തകർത്താൽ ജീവിതമെന്നിൽ കാണാം. ശാന്തിയു, മൈത്ര്യവും പുത്തൊരൊന്നുകൂടാമതിൽ സാമൂഹ്യമോഹം സൽ ഗാനങ്ങൾ പാടിപ്പാടി; ധൃതിയും സംസ്കാരത്തിൻ സമരഭംഗംതാങ്ങി ഭൂതസംസാരത്തിലെൻ യൗവനംവികസിച്ചു. പുതുതായ് പൂർണ്ണിച്ചാൽ പ്രേമമല്ലരിയുന്നവൻ വധുവായ് പാറിപ്പടർന്നെന്റെ ജീവിതത്തിൽ, മധുരാനന്ദത്തിന്റെ മണിവിണയംവായിച്ചുതുലപ്പശാന്തമായ് ജീവിതമൊഴുകിപ്പോയ്.... അപ്രതീക്ഷിതമായിട്ടുതലം കുലുക്കാനൊരഗ്നിപർവതം പൊട്ടിത്തെറിച്ചു-മറയുവാൻ! “എത്രനാളാലുമായ് മേവിട്ട്”മെന്നെന്നോടകത്തുവരും മന്ത്രിക്കവേ, ഭാവിയിലെ സ്മരിച്ചു ഞാൻ. പുതുതാം ദാനവ്യമെൻ മേലിയിലണിയിച്ചു-പുളകം മായും മുമ്പേ പടച്ചുതലം ചാത്തി, പടയാളിയായ് തോക്കും കുന്തവും പിടിച്ചുകൊണ്ടുരാടുവാൻപോയി ഞാൻ ന്യൂനോടൊപ്പം.... “തലകൊയ്കവി”നെന്ന പോർവിളി മുഴക്കിക്കൊ-

ണ്ടലറിപ്പാഞ്ഞു ഞങ്ങൾ വേട്ടനായ് കളെപ്പോലെ. മരണം, രക്തം, ചുമന്നിവി ചുറ്റും കണ്ടെൻ-കരളിന്നുറവുകൾ മാഞ്ഞു കരികല്ലായ്.... വിശ്വസംസ്കാരത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായ് വിളങ്ങിയ-പട്ടണങ്ങളും, കലാവിദ്യതൻ ക്ഷേത്രങ്ങളും, ഭീതമായ് പഴാവലി മേവിട്ടും ഗേഹങ്ങളും, ആതുരശാലകളും ചുട്ടെരിച്ചിട്ടുണ്ടെൻ. ഭൂമിയിൽ മാവിളിമുഴക്കി, കഴുകൽ-ക്കൊല്ലമാം വിമാനങ്ങൾ തീമഴപൊഴിക്കവേ, ചാരവും പുകയുമായ് മാറിട്ടും സർവ്വസ്വവും, ജ്വരമാം ശ്മശാനമായ് തോന്നുമാറുംകണ്ടാൽ. ഭീഷകൾ വിറച്ചുപോയ് പീരങ്കിധ്വനികളാൽ, അഗ്നിശൈലങ്ങൾപൊങ്ങിയന്തരീക്ഷാന്തരവരെ. ഭൂതഭീതിയാലുഴന്നോടിട്ടും മനുഷ്യരെ-നിർദ്ദയം പൂക്കൾപോൽ കൊന്നുകീഴിച്ചു ഞങ്ങൾ വിജയംനേടി, കീർത്തിമുദ്രകളണിഞ്ഞുഞാൻ-വിരവിൽ തിരിച്ചെത്തി ജീവിതം പുതുക്കുവാൻ. നൃത്തമാടുന്നൻ മുന്നിലെല്ലൊഴും ശവങ്ങളും. രക്തവും ചിതറിയ പോർക്കളം ഭയനകം! വൃദ്ധയാമെൻമാതാവും, ഭാര്യയുംമുത്താണെന്നെ-സൽക്കരിച്ചാലോരോക്കുശലം ചോദിക്കവേ, അഭാഗ്യംഭാഗ്യംചെയ്തൊരുവനായില്ലെന്നി-ക്കാലരേക്കുണ്ടല്ലോ ഞാനോത്തിരക്കുളക്കൊല. രക്തപങ്കിടലാമിടക്കെകളാലെൻ പൈതല-സസ്പർശമെടുത്തു ഞാനെങ്ങനെ താലോലിക്കും? എത്രമേലാരിച്ചിട്ടും ചാരിതുറന്നിയാമെൻ-പത്നിയെ സ്വപ്നംകൊണ്ടുവന്നെൻകരം മുതിർന്നില്ല! നിരൂപകനാത്തശാന്തിയുണ്ടില്ലാതെവം-നല്ലമാം നരകാഗ്നി ജ്വലിച്ചിരിക്കുന്നു ഞാൻ. ചിത്തയിലുടൽപ്പണ്ടികരസ്വപ്നങ്ങൾ ഏത! പാഞ്ഞടക്കുന്ന വായ്പിളിന്റെ ചുറ്റിലും ഇടിവെട്ടുമ്പോൾ, വല്ലഭത്വവും മുഴങ്ങുമ്പോൾ-പടമധ്വനിയെന്ന ചിന്തിച്ചു ഞെട്ടുന്ന ഞാൻ.... ഇത്രയുമാണെൻ രോഗം ഭ്രാന്താണെങ്കിലാകട്ടെ, ഭൂതവെന്നെന്നിനി മോചനം തന്നാൽ മതി!

നാളെ നിയമനത്തിൽ ഇടപെടുകയോ ചെയ്യുകയില്ല. ഇന്ത്യൻ യൂണിയൻ രണ്ടു മൂന്നു വിഷയങ്ങളിലൊഴിച്ചു സ്റ്റേറ്റിലോ പ്രവിശ്യയിലോ ഇടപെടാൻ അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ആ ഘട്ടത്തിൽ

രാജാക്കന്മാർക്കു പ്രജകളുടെ മിത്രമനുസരിച്ചു ഭരണ ചുമതല പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനും ഭരണം നടത്തുന്നതിനും സാധിക്കും. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ശക്തി ഇന്ത്യയിൽ വർദ്ധിച്ചതോടുകൂട

ഉത്തരവാദരണത്തിനുള്ള പ്രക്ഷോഭം ശക്തിമ
ത്തായിട്ടുണ്ട്. പലനാട്ടരാജ്യങ്ങളും പ്രായപൂർത്തി
യോട്ടവകാരം നൽകുകയും ഇന്ത്യയിൽ പ്രവിശ്യക
ളിലെ ഭരണഘടന സ്വീകരിക്കാമെന്ന വാഗ്ദാനം
ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. കൊച്ചിയിൽ ഇടക്കാലഗവർ
ണ്മെന്റു സ്ഥാപിക്കുകയും ഉത്തരവാദരണത്തിനു
പറ്റിയ പദ്ധതി തയ്യാറാക്കുവാൻ ഒരു കമ്മറ്റി
യെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പാരമ്പര്യം
കൊണ്ടും പരിഷ്ക്കാരംകൊണ്ടും പ്രജായത്തഭരണ
ത്തിലുള്ള പരിചയംകൊണ്ടും ഇത്തവരെ സ്റ്റേറ്റുകൾ
ക്ക് ഒരു മാതൃകയായിരുന്ന തിരുവിതാംകൂർ ഭരണഘ
ടനാപരിഷ്ക്കാരം സംബന്ധിച്ച് എന്താണു ചെയ്യു
ന്നതെന്ന് ഈ രാജ്യത്തിനകത്തും പുറത്തുമുള്ളവർ ഉ
റുപ്പോടെക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു ഭരണപരിഷ്ക്കാരം
വേണമെന്നും ഉണ്ടാകുമെന്നും ജനമിന്നെപ്പറ്റി രണ്ടുഭി
പ്രായമില്ല. എന്നാൽ പ്രവിശ്യകളിലേയും സ്റ്റേറ്റു
കളിലേയും ഭരണഘടന ഒന്നുപോലിരിക്കുന്നതു നല്ല
താണെന്നും അതു സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ സ്റ്റേറ്റുകളിലെ
ഭരണഘടനയിൽ ഐക്യരൂപം ഉണ്ടാക്കണമെന്നും ഒ
രഭിപ്രായമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ജനങ്ങളുടെ ചിന്താസരണം
ഭരണപരിഷ്ക്കാരമുണ്ടാക്കുവാൻ എല്ലായിടത്തും കാ
ണ്ഡിറ്റുവൻ്റു് അസംബ്ളി ഏർപ്പെടുത്തണമെ
ന്നും പ്രബലമായ വാദമുണ്ട്. ബ്രിട്ടീഷ് മാതൃകയിലു
ള്ള ഭരണപരിഷ്ക്കാരം സ്റ്റേറ്റുകളിൽ നടപ്പിലാക്കു
ന്നതു ബുദ്ധിപൂർവ്വമല്ലെന്ന് സർസി പി രാമസ്വാ
മി അയ്യരപ്പോലെയുള്ള ചില രാജ്യകാര്യധരന്മാർ
അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ആ മാതൃക ബ്രിട്ടനിൽ
ദീർഘകാലപരിചയംകൊണ്ടുണ്ടായതാണ്. ദീർഘകാ
ലപരിചയത്താൽ അവിടെ രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളിൽ
വിടക്കയും പ്രവർത്തനം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇന്ത്യ
യിൽ ആ മാതൃക നാം പ്രവിശ്യകളിൽ പ്രയോഗിച്ചു
തുടങ്ങിയതേ ഉള്ളൂ. ഇന്ത്യയിൽ ഇന്നും രാഷ്ട്രീയപ്ര
ബുദ്ധിയേക്കാൾ വർഗ്ഗീയമനസ്ഥിതിക്കു പ്രാബല്യമു
ള്ളതിനാൽ ഇംഗ്ളണ്ടിലെപ്പോലെ ഒരു കക്ഷിയുടെ
മേധാവിത്വം സ്വീകരിക്കുന്നതു ബുദ്ധിപൂർവ്വമായി
രിക്കുകയില്ല. കൽക്കത്തായിലും ബോംബെയിലും നട
ന്ന അതിഭയങ്കരമായ ലഹളയും, മുസ്ലീംലീഗും കോ
ൺഗ്രസ്സുമായുള്ള വടംവലിയും, നിരീക്ഷിക്കുന്നവർക്ക്
ഈ രാജ്യത്തു് വർഗ്ഗീയബുദ്ധി നശിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് അ
നുഭവപ്പെടും. പൊതുക്കാര്യങ്ങളിൽ വർഗ്ഗീയബുദ്ധി
നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതാകുന്നതുവരെ ഇംഗ്ളണ്ടിലെപ്പോ
ലെ ഒരു രാഷ്ട്രീയകക്ഷിയെ ഭരണം ഏറ്റെടുക്കുന്ന
തിൽ അർക്കം തുല്യമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അതുകൊ
ണ്ടു് നിയമസഭയിലെ ഭൂരിപക്ഷംകക്ഷിക്കു തൽക്കാലം
പൂർണ്ണമായ ഭരണസ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്നതു് വളരെ
അലോചിച്ചുവേണമെന്ന് അരെങ്കിലും അഭിപ്രായ
പ്പെട്ടാൽ അതു നിർവ്വഹകമാണെന്ന് പാശ്ചാത്യ പാ
ടില്ല.

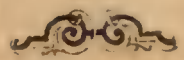
ഒരു രാജ്യത്തെ ഭരണം സുസ്ഥിരമായിരിക്കുകയും
എന്തെങ്കിലും പദ്ധതി നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്യണമെ
ങ്കിൽ മന്ത്രിമാർക്ക് ഒരു നിശ്ചിതകാലം ഉദ്യോഗം
രിക്കാമെന്നുള്ള വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഒരു
രാഷ്ട്രീയകക്ഷി മന്ത്രിസഭയിൽ അവിശ്വാസം പ്ര

കടിപ്പിച്ചാൽ മന്ത്രിമാർ ഉദ്യോഗം രാജിവെക്കണ
മെന്നാണ് ബ്രിട്ടനിലുള്ള നഷ്ടം. സിൻഡിക്കേറ്റു
ലെ ഓരോ ദിവസവും അംഗങ്ങൾ കക്ഷി മാറുകയും
മന്ത്രിമാരിൽ അവിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്
താൽ മന്ത്രിമാർക്ക് ഭരിക്കുവാൻതന്നെ സമയം കാണു
കയില്ല. ചില ഇന്ത്യൻ സ്റ്റേറ്റുകളിൽ വർഗ്ഗസ്വ
ർവ്വ മികച്ചതിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടു മന്ത്രിമാർ സർവാ
ധികാരം നൽകുവാൻ രാജാക്കന്മാർക്ക് വൈമനസ്സു
മുണ്ട്. കാഷ്മീരിലെ മഹാരാജാവു് മറിതുവാണെങ്കി
ലും പ്രജകളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും മുസ്ലീംകളാണ്, മുസ്ലീ
മിക്കൾക്കു വർഗ്ഗസ്വർവ്വയുണ്ടെന്നു മഹാരാജാവിനു
സംശയം തോന്നിയാൽ മുസ്ലീംകളുടെ ഭരണച്ചുമ
തല മഴുവാൻ ഏൽപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനാകു
കയില്ല. ഹൈന്ദവഭൂരിപക്ഷമുള്ള ഹൈന്ദവബാദിലെ
നൈസാമിന്റെ നിലയും ഇതുതന്നെ ആയിരിക്കാം.

മേൽപ്പറഞ്ഞ ആക്ഷേപങ്ങൾ അഭിസ്ഥാനസരണി
തങ്ങളല്ലാത്തതിനാൽ രാജാധികാരത്തെ തീരെ നശി
പ്പിക്കാത്തതും വർഗ്ഗസ്വർവ്വയ്ക്കിടംകൊടുക്കാത്തതും
ഗവർണ്മെന്റിന്റെ സുസ്ഥിരതയ്ക്കു് ധാരി വരാത്തതു
മായ വ്യവസ്ഥകൾ ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണമാതൃകയിൽ വി
ശദത്താതെ അതിനെ തൽക്കലം അപ്പോടെ പകർത്തുന്ന
തു യോഗ്യമല്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

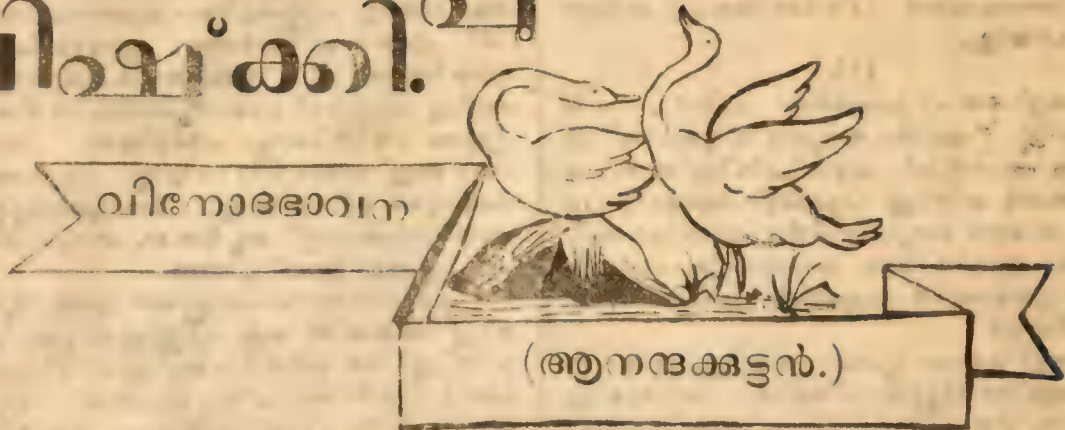
ജനപ്രതിനിധികളുടെ അഭിപ്രായാനുസരണം
അവർതന്നെ ഭരണം നടത്തണമെന്നുള്ള പ്രജായത്ത
സിദ്ധാന്തത്തെ ഇനിയും അർക്കം എതിർക്കുവാൻ നിവൃ
ത്തിയില്ല. തിരുവിതാംകൂർ നിയമസഭയിൽനിന്നും
മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ യുക്തംപോലെ അഞ്ചോ
ഏഴോ മന്ത്രിമാരെ നേരത്തെടുക്കുകയും നിയമസഭയു
ടെ കാലാവധി വരെ അവർ ഭരണം നടത്തണമെന്ന്
തീരുമാനിക്കുകയും നിയമസഭ അതിൽ ന്യായവിരു
ദ്ധമായി അവിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിച്ചാൽ അതിനെ
അവഗണിക്കുന്നതിനു തിരുമനസ്സിലേക്കധികാരം ഉ
ണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം ബ്രിട്ടീഷ് മാതൃക
യിലുള്ള എല്ലാ ഭൂരിപക്ഷഭരണങ്ങളും പരിമിതപ്പെടുന്നതാണ്.

ഞാൻ ഭരണപരിഷ്ക്കാരത്തെപ്പറ്റി അവഗാ
ഹമായി ആലോചിച്ചതിൽ ജനങ്ങൾക്കു പൊതുവെ
രാഷ്ട്രീയബോധം ഉണ്ടാവുകയും വർഗ്ഗസ്വർവ്വ നി
ശ്ശേഷം നീങ്ങുകയും രാജാവും പ്രജകളുമായുള്ള ബന്ധം
സുദൃഢമാകുകയും കച്ചുനീസം, മാസിസം, സോഷ്യ
ലിസം മുതലായ വയുടെ ബാഹളങ്ങൾ ഒതുങ്ങുകയും ചെ
യ്യുന്നതുവരെ മേൽപ്പറഞ്ഞ ഭേദഗതികളോടുകൂടി ബ്രി
ട്ടീഷ് മാതൃക സ്വീകരിക്കുന്നതു സമചിതമായിരിക്കു
മെന്നു് തോന്നുന്നു. ഉത്തരവാദരണത്തിൽ ജനങ്ങൾ
ക്ക് അങ്ങേ അറാം സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടണമെന്നുള്ള
ഭിപ്രായക്കാരനാണു ഞാൻ. എന്നാൽ അതിനു നമു
ക്കു ചില പരിശീലനങ്ങളും പരീക്ഷണങ്ങളും കൂടാ
തെ നിവൃത്തിയില്ല. ബ്രിട്ടനിലെപ്പോലെയുള്ള രാ
ഷ്ട്രീയ പരിതസ്ഥിതികളുണ്ടാകുന്ന കാലത്തു നാം
പരിപൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യം അർഹിക്കുന്നവരായിരിക്കും.
നാം അപൂർണ്ണമായ ഉത്തരവാദരണം സ്വീകരിച്ചു
കൊണ്ടു ക്രമേണ പൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുന്നതായിരിക്കും.
നമുക്കു രാജ്യത്തിനും ശ്രേഷ്ഠകാലമായിട്ടുള്ളതു്.

സഖാർപ്പപ്പക്കോ വിഷ്ണുക്കി.

1

ആനന്ദൻ ഞായറാഴ്ചയായിരുന്നു. ഇരുപതിനായിരം കല്ലുവെട്ടിക്കൊടുക്കാമെന്നേറ്റിരുന്ന പപ്പക്കുട്ടിക്ക് അന്നും പണിയുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ പതിവിലും നേരത്തെ അയാൾ വേലക്കേറി. ഭാര്യവീട്ടിലൊന്നു പോകണം. പാപ്പി ഇനിയെങ്കിലും അയാളുടെ കൈ പൊറുക്കാൻ വരുമോ എന്നൊന്നു ചോദിക്കണം. അവൾക്കു വരാൻ സമ്മതമാണ്. അവളുടെ താത്പര്യം ലാഭം സമ്മതിക്കാത്തത്. പപ്പവിൻ എല്ലാത്തിനോടും ഒരു വെറുപ്പുതോന്നി.

ഇളവെയിൽ മങ്ങിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു സായാഹ്നം. പപ്പക്കുട്ടി ഒരു കളമുണ്ടു് കയ്യിൽക്കൊണ്ടു് തലയിൽ വട്ടംകെട്ടി ഒരു ബീഡിയുംവലിച്ചുകൊണ്ടു് കിഴക്കോട്ടു നടന്നു. അയാൾ തിരുന്നകരമൈതാനത്തിന്റെ മുൻവശത്തെത്തി. മൈതാനത്തിനകത്തു് അറക്കുട്ടം കാണുന്നുണ്ട്. ഗേറ്റുകൾ ഇരുവശം ചുവന്ന മഷികൊണ്ടു് എന്തൊക്കെയോ വലിയ അക്ഷരത്തിൽ എഴുതിവച്ചിരിക്കുന്നു. പപ്പക്കുട്ടി വളരെ പണപ്പെട്ട അവനായിട്ടു്:—“ഞങ്ങൾക്കു തരാമെന്നു പറഞ്ഞു റോഷനെവിടെ?”

ആ വാചകം പപ്പക്കുട്ടിയുടെ മനസ്സിൽ തട്ടി. റോഷൻകുഴപ്പം പപ്പവിനെയും ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അയാൾ അകത്തു കടന്നു. ഒരാൾ പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു് നിൽക്കുകയാണ്. റോഷൻവിതരണത്തിലുള്ള തകരാറുകളും മണ്ണെണ്ണ കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടു് ഒരു പാവപ്പെട്ട വീട്ടിലെ പതിനാറുവയസ്സുകാരിയായ പെൺകിടാവു ഇരുട്ടത്തു വെള്ളം കോരാൻ പോയപ്പോൾ കിണറ്റിൽ വീണ കഥയും ആ പ്രസംഗകൻ ഹൃദയഭവീകരണസമർത്ഥമായ ചമൽക്കാരത്തോടെ പറഞ്ഞു ഫലിപ്പിച്ചു. അയാൾ തുടർന്നു്:—“ഈ കരിഞ്ചന്തയെ തുലച്ചല്ലാതെ നാട്ടിനു രക്ഷയില്ല. കരിഞ്ചന്തയാണു നമ്മെ പട്ടിണിയിടുന്നതു്. കരിഞ്ചന്ത ഒരു ചേരിയിൽനിന്നുകൊണ്ടു് മറ്റു ചേരിയിൽ നിൽക്കുന്ന പാവങ്ങളെ—തൊഴിലാളി സഖാക്കളെ—കാണു കാണു തിന്നുകയാണ്; രക്തം ഉററിക്കുടിക്കുകയാണ്.”

“നേരാ”—പപ്പക്കുട്ടി വിചാരിച്ചു. ഏതായാലും

പല ചരക്കുകൾക്കാരൻ രാമൻമുതലാളിയെ കൂടാതെ അതിലും ഒരു കരനായ കരിഞ്ചന്ത മുതലാളിയെന്നൊരാളെ ഉണ്ടെന്നു പപ്പക്കുട്ടിക്ക് അന്നുണ്ടു മനസ്സിലായതു്.

ഇന്നത്തെ വ്യവസ്ഥിതി ഒന്നു തകിടംമറിഞ്ഞെങ്കിൽ മാത്രമേ പാവങ്ങൾക്കു രക്ഷയുള്ളൂ എന്നു പപ്പക്കുട്ടി ധരിച്ചുവശായു്. ആ പ്ര

സംഗഭാരത്തിൽ അവൻ അന്നു മറന്നുപോയി. അന്നു രാത്രി പപ്പക്കുട്ടി ഉറങ്ങിയില്ല. സംശയങ്ങളുടെയും വികാരവിപ്ലവത്തിന്റെയും തെരുക്കിൽപ്പെട്ട പപ്പക്കുട്ടി ആ കീറപ്പായിൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഉരുങ്ങു്.

11

പപ്പക്കുട്ടി രാവിലെ പാർട്ടി ആഫീസിലെത്തി, തലേദിവസം പ്രസംഗിച്ച ആളിനെ ഒന്നു കാണാൻ. അവർ തമ്മിലെന്തൊക്കെയോ പിറുപിറുത്തു. പപ്പക്കുട്ടി പാർട്ടി അംഗമായി. നമ്മുടെ നാട്ടുസ്ഥിതി സമതപസുന്ദരമാകുന്നതിനുവേണ്ടി ഉടച്ചും ഉയിരും നൽകുവാൻ പപ്പ ഉറച്ചുകഴിഞ്ഞു.

പപ്പക്കുട്ടിക്ക് പരശ്ശനം അവശതകളുണ്ടു്. അതെല്ലാം പരഹരിക്കപ്പെടുകതന്നെ വേണം. ആദ്യമായി അയാൾക്കു ഭാര്യയെ വീണ്ടെടുക്കണം. മുതലാളി മനുസ്ഥിതിക്കാരനായ അവളുടെ താത്പര്യം പപ്പക്കുട്ടിക്ക് ന

യമായി അവികാശപ്പെട്ട ആ പെണ്ണിനെ ചൂഷണം ചെയ്തു വെച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ഒരു രാത്രി പപ്പു അവസാനമായി തീരുമാനിച്ചു. ഭാര്യയെ വീണ്ടെടുക്കാൻ. പിറേറദിവസം അയാൾ വേഷം പോയില്ല.

111

പപ്പക്കുട്ടി ഒരു പ്ളാക്കാർഡ് പിടിച്ചു കിഴക്കോട്ടു തിരിച്ചു. “എന്റെ ഭാര്യയെ വിട്ടുതരിക” എന്ന പ്ളാക്കാർഡിൽ എഴുതിയിട്ടിരിക്കുന്നു. കണ്ടവർ കണ്ടവർ ചിരിച്ചു. പപ്പക്കുട്ടി അതൊന്നും വെച്ചില്ല. അയാൾ ഭാര്യവീട്ടിന്റെ നടുവിലെത്തി. നേരം വളരെ ഇരുട്ടിയിരുന്നു. നാലുനാഴിക രാത്രിയല്ലേ വേണം ആ ഗ്രാമത്തിൽ എല്ലാവരും ഉറക്കം പിടിക്കുക പതിവാണ്.

പപ്പക്കുട്ടി മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ വിളിച്ചു. വിളി രണ്ടുമുനാവത്തിയായപ്പോൾ വീടുകാർ പരിഭ്രമിച്ചു കതകു തുറന്നു. ഒരു കടലയ്ക്കാവിളക്കു കത്തിച്ചെടുത്തു. അപ്പത്തഞ്ചോവയെപ്പറ്റിയും ആരോഗ്യവാസായ മുപ്പിന്നും—പാപ്പിയുടെ അച്ഛൻ—പുറത്തേക്കു വന്നു. കയ്യിലിരിക്കുന്ന പ്ളാക്കാർഡ് വൃദ്ധൻ വായിക്കത്തക്കവണ്ണം ശരിക്കു പിടിച്ചുകൊണ്ടു പപ്പക്കുട്ടി വീറോടെ നിൽക്കുകയാണ്.

“ഇതെന്നാടാ, വിഷക്കണിയോ? നീയെന്തിനാ കെടുന്ന വിളിക്കുന്നത്? വേണെങ്കി ഈ തിപ്പുണ്ടെങ്കി മുലേലെങ്ങാനും വന്നു ചുരുങ്ങുകയുണ്ടാ” ലോഹ്യവും കാര്യവും ഇടകലർത്തി വൃദ്ധൻ ഇത്രയും പറഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു നടന്നു. പ്ളാക്കാർഡിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്തെന്നു എഴുത്തറിയാത്ത വൃദ്ധൻ ഗ്രഹിച്ചതേയില്ല.

“സഖാവേ, അവിടെ ഒന്നു നിന്നേ.” പപ്പക്കുട്ടി ആരംഭിച്ചു.

“എന്തൊന്നെടാ വിളിച്ചു? ഞാൻ കേട്ടില്ല” വൃദ്ധൻ തുണിവിവന്നു.

“പാപ്പിയെ വിട്ടുതരണം. ഈ ചൂഷണം ഞാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല” പപ്പക്കുട്ടി കാര്യം പറഞ്ഞു.

വൃദ്ധൻ ശങ്കയായി. പപ്പക്കുട്ടിയുടെ തലയ്ക്കു സ്ഥിരമില്ലായിരിക്കും. അവനിൽ അത്ര വളരെ മാറ്റം കണ്ടു കാണാനുണ്ട്. എത്രയായാലും അവൻ തന്റെ മകളുടെ ഭർത്താവാണ്. “പാപ്പി” എന്നു നീട്ടി വിളിക്കാൻ മാത്രമേ വൃദ്ധൻ തോന്നിയുള്ളൂ.

പപ്പക്കുട്ടി ജയിച്ചു എന്നയാൾക്കു ബോദ്ധ്യമായി. ആദ്യത്തെ വിജയം! അയാൾ മുദ്രാവാക്യം ഒന്നുകൂടി ആവർത്തിച്ചു.

“നീയങ്ങു കേറിയപ്പോൾ പപ്പം” വൃദ്ധൻ യാളെ വീട്ടിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു.

111

പട്ടണത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറേക്കോണിൽ പാമ്പിനുംകൂടി ഇഴയാൻ വീതിയില്ലാത്ത ഒരു ഇടവഴിയിലൂടെ കര നടന്നുവേണം പപ്പക്കുട്ടിയുടെ വീട്ടിലെത്താൻ. അയാൾ പാപ്പിയെ വീണ്ടെടുത്തു് അവിടെ താമസിപ്പിച്ചിട്ടു രണ്ടാഴ്ചകഴിഞ്ഞു. ഈ രണ്ടാഴ്ചകൊണ്ടു പപ്പക്കുട്ടിക്കുണ്ടായ പരിവർത്തനങ്ങൾ ചിറ്ററയൊന്നുമില്ല. അയാൾ ഇന്നു കല്ലുവെട്ടുതൊഴിലാളിയു

ന്നിയാൻ സെക്രട്ടറിയായാണ്. അവരുടെ അടിസ്ഥാനക്കുലിയും, ബോണസ്സും, ജോലിസമയവും സംബന്ധിച്ച പ്രമേയങ്ങൾ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതു പപ്പക്കുട്ടിയുടെ ചുമതലയാണ്. അയാൾക്ക് ഇന്നു തപ്പിത്തടങ്ങു പ്രസംഗിക്കാനറിയാം. വായിക്കാനറിയാം. കളമുണ്ടും കച്ചത്തോളത്തും ഉപേക്ഷിച്ചു പപ്പക്കുട്ടി മുണ്ടും ജുബായും സ്വീകരിച്ചു. ആദ്യത്തെ ജോലിദിനം പാർട്ടിയുടെ സംഭാവനയാണ്. അത് ഇന്നും മാറിയിട്ടില്ല. വേറൊന്നെടുക്കാൻ അയാളുടെ കൈയിലില്ല. നനച്ചുവെളുപ്പിച്ചുവെച്ചിരുന്നതിനാൽ നടുക്കുന്നതു് ‘ബുർഷാ, സമ്പ്രദായമാണ്. അതു പപ്പക്കുട്ടി ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു.

ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെപ്പോലെ മുണ്ടും ജുബായും ധരിച്ചു് കൈയിൽ നല്ല വർണ്ണപ്പകിട്ടുള്ള പസ്സുകൾ പിടിച്ചു് ഒരു ബീഡി കത്തിച്ചു പിടിച്ചുകൊണ്ടു ആ ലോചനാമഗ്നനായി നടന്നുവരുന്ന പപ്പക്കുട്ടിയെ കാണുമ്പോൾ പാപ്പി അഭിമാനം കൊണ്ടാറുണ്ട്. പപ്പക്കുട്ടി ഇപ്പോൾ കല്ലുവെട്ടാൻ പോകാറില്ല. ദിവസവും ആപ്പീസിൽ പോകുറുണ്ട്. രണ്ടുമുണ്ടു ഏതോജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചതാണെന്നു പാപ്പി തീർച്ചപ്പെടുത്തി. തൽക്കാലം കുറച്ചുവിഷമിച്ചാലും ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞാൽ ഒരടുക്കു നോട്ടു പപ്പു അവളുടെ കൈയിലേൽപ്പിക്കുന്ന രംഗം അവർ സ്വപ്നം കണ്ടു. അളിക്കുകയിലെ കണ്ണാടിയിലുമാരികളിലും, ചാമി ആന്തരിയുടെ സർപ്പക്കടയിലും അവളുടെ മോഹങ്ങൾ പാഞ്ഞെത്തി.

1V

“ഈ മണ്ണെണ്ണയില്ലാത്തകാലത്തു് വിളക്കെന്തിനാ വെച്ചെരിയുന്നത്? കിടന്നുറങ്ങരുതോ?” കടലയ്ക്കാവിളക്കിനരികിലിരുന്ന് പുസ്തകം വായിക്കുന്ന പപ്പക്കുട്ടിയോടു പാപ്പി പറഞ്ഞു.

പപ്പക്കുട്ടി ഒന്നു നിവർന്നിരുന്നു. “എന്താടി. മണ്ണെണ്ണയില്ലാത്തതു്? അതിന്റെ തകരാറെവിടെയാണ് നീയാറിഞ്ഞിട്ടൊണ്ടോ? നീയൊന്നു തെരക്കിനോട് മണ്ണെണ്ണ കിട്ടാത്ത ഒരൊറ്റവീടു് റഷ്യയിലൊണ്ടാന്നു്.”

“അതെവിടാ ഈ റഷ്യ?”

“പുതുപ്പള്ളിക്കു കിഴക്കു് പപ്പക്കുട്ടിപൊട്ടിച്ചുരിച്ചു. അയാൾ തുടന്നു:—“എടീ ഞങ്ങളെ ആരും കളിപ്പിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കേണ്ട. ഈ ഭരണമൊന്നും ഞങ്ങളു് വക വെച്ചു കൊടുക്കുകേല.”

“അ വായിച്ചോണ്ടിരിക്കുന്നതു നല്ലപാട്ടുവല്ലതു മാനെങ്കിലൊന്നുറക്കുപ്പാട്ടു്. ഞാനുംകൂടെക്കേൾക്കട്ടെ,” പാപ്പിയുടെ കലാകൗതുകം ഉണർന്നു.

“അതേ പാട്ടു്. എടീ ഇതു പോളിറ്റിക്കൽസാ—നിനക്കറിയാമോ? സഖാവുജോഷിനു കേട്ടിട്ടൊണ്ടോ? അല്ലേല്, നിനക്കെന്നു അറിയാം.” പപ്പക്കുട്ടി വീണ്ടും വായനതുടങ്ങി. സംശയമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ മണ്ണെണ്ണക്കരിക്കൊണ്ടു് അടയാളപ്പെടുത്തിയും, ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു കാര്യം മനസ്സിലാക്കുന്നമട്ടിൽ തലകുലുക്കിയും, ചിലപ്പോൾ ആശ്ചര്യഭ്രാന്തകമായി മുളിയും അയാൾ ഒരോ പേജുകളും മറിച്ചു.

V

കല്ലുവെട്ടുകാരടെയിടയിൽ പ്രചരണത്തിന്

പാർട്ടിയിൽനിന്നു പപ്പക്കുട്ടിയെ നിയോഗിച്ചു. അയാൾ കിട്ടിയെന്റെയും, കോത്തിയുടെയും, കുഞ്ഞുന്റെയും, കുഞ്ഞപ്പിയുടെയും വീട്ടിൽചെന്നു് “ഒരു ഐക്യരൂപം” സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു.

“കാര്യമൊക്കെ നല്ലതു പറ്റും. ഏകിലും വീട്ടുപട്ടിണിയായിപ്പോകുമല്ലോ.” അവരുടെ മുമ്പടി അങ്ങനെയായിരുന്നു.

പപ്പ തുടങ്ങി:—“നമ്മളു കൂടിച്ചു പട്ടിണി കിടക്കണം സഖാവേ. താൻ സഖാവ് ഈ. എം. എസ്സിന്റെ പോളിറ്റിക്സ് വായിച്ചിട്ടൊണ്ടോ? അതൊന്നുമേടിച്ചു വായിച്ചുനോക്കിക്കേ! വേണെങ്കിൽ ഞാൻ തരാം. വായിച്ചുതു തന്നെൽമതി. സഖാവു ഏന്റെ വീട്ടിലേയ്ക്കൊന്നുവോ. അവിടെ കെട്ടുകെട്ടായിരിക്കുക ലോപോളിറ്റിക്സ്”

പപ്പക്കുട്ടിയുടെ കൂട്ടുകാർ അയാൾ പറഞ്ഞതൊന്നും മനസ്സിലായില്ല.

VI

“ഇവിടെ കെട്ടിയിരുന്ന മാ അഴിമുണ്ടോ? പൊയിട്ടുണ്ടോ?” പാപ്പി അന്താവിനോടു ചോദിച്ചു.

“അതു നാലായിട്ടുണ്ടു നോട്ടീസ് ബോർഡാക്കി. അന്നു ഞാൻ പ്രസംഗിച്ച യോഗത്തിന്റെ കാര്യം ആ ബോർഡിലാ എഴുതിയതു്. നിനക്കും നീന്റെ തത്തുല്യമല്ലേടി ഞാൻ മോശക്കാരൻ. നീ ആ ബോർഡിലാട്ടുചെന്നുനോക്കു്. സഖാവ് പപ്പക്കുട്ടിയുടെ പ്രസംഗം എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നതു് അരുടെ പേരാ? നിന്റെ തന്ത്രപരവിടെയെഴുതിട്ടൊണ്ടെടി ഇങ്ങനെ. നീ ഒന്നുപറ.”

“നേരം വെളുത്തൊതിനാ എന്റെ തന്ത്രപ്പറയുന്ന? എന്നെ എന്റെ വീട്ടിക്കൊണ്ടാക്കിയെളാമതി?

“എടി ഈ സമ്പ്രദായമൊക്കെ കാംഗ്രസ്സിനോടേപറ്റുസോവിയറ്റ്വീനോട്ടിൽനിന്റെയീക്കുണ്ടെന്നായെന്നും ചെലവാകത്തില്ല. എടി, ജനകീയസമരം! നടന്നപ്പംഇവമ്മാരെന്താടി അനങ്ങാതിരുന്നെ? അല്ലെങ്കിലൊക്കെയെന്നു നിന്നോടു പറയുന്ന!” ഒന്നുമറിഞ്ഞു കൂടാത്തപെണ്ണിനോടു് ഞെരവമേറിയ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു വിശേഷമൊന്നുമില്ലെന്നു പപ്പക്കുട്ടിചൊല്ലു.

VII

പപ്പക്കുട്ടിയുടെ പ്രവർത്തനം പാർട്ടിയുടെ പ്രശംസയാർജ്ജിച്ചു. പപ്പക്കുട്ടിയുടെ പേരുംകൂടി ഒന്നു പത്രക്കണമെന്ന പാർട്ടി നിശ്ചയിച്ചു. മയോക്കോവിച്ച്കി, ടോസ്കി, ഡറോസ്കി എന്നിങ്ങനെ തുടങ്ങിയവർക്കു് ശബ്ദത്തിൽ അവസാനിക്കുന്ന വാക്കു് പേരുകളെപ്പോലെ പപ്പക്കുട്ടിയുടെ പേര് പപ്പക്കോവിഷ്ണി എന്നാക്കി. അങ്ങനെ അയാൾ സഖാവ് പപ്പക്കോവിഷ്ണിയായി.

VIII

പട്ടിണിയുടെ ആക്രമണം പാപ്പിയുടെ കൈ നശിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി!

“എന്നെക്കൊണ്ടു് മേലാ കേട്ടോ ഇങ്ങനെപൊറുക്കാൻ. ഞാൻ റ്റല്ലറഴിക്കും പോകുവാ” പോളിറ്റിക്സ് വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പപ്പക്കോവിഷ്ണിയോടു അവർ പറഞ്ഞു.

അയാൾ പണിമുടക്കാൻപോകുമോ? നിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ കേൾക്കട്ടെ. അടിസ്ഥാനക്കുലിപോരകിൽ തുപറ. ബോണസ്സുതുവേണം? പാർലമെന്റുകാല പെൻഷൻവേണമെങ്കിൽ അതു പറഞ്ഞോ? ഒരു പണിമുടക്കുമ്പോൾ തരാതെയോണോടി പണിമുടക്കുന്നതു്.” ഇതുകേട്ടു പാപ്പിക്കു് ഭയംവന്നു. അവർക്കു് അക്കപോയി.

IX

ഒരു സാധാരണത്തിൽ പപ്പക്കോവിഷ്ണി യൂതിയിൽ വീട്ടിലേക്കുവന്നുകേറി “എടി സഖാവേ സഖാവു ജോഷിയുടെ ഒരു പോളിറ്റിക്സ്. വന്നിരിക്കുന്നു. ആണുംപെണ്ണും യൂണിയനിൽ അണിനിരക്കണമെന്ന്. നീ ഒരു യൂണിയന്റെ ചേരിയിൽ നിൽക്കണമല്ലോ. നിനക്കെന്നാ തൊഴിലു്”

“പട്ടിണി” പാപ്പിപറഞ്ഞു. “അതു് ജാമായാണല്ലോടി ഇനി യൂണിയനെന്നായെടുക്കും—അടുക്കള തൊഴിലാളിയായോലോ— അതു വാല്യക്കാക്കുളതാ— അയാൾ നിന്റെ സെക്രട്ടറി. ഇനി എന്നാ ചെയ്യുന്നു?”

പപ്പക്കോവിഷ്ണി തീവ്രമായി ആലോചിച്ചു. അയാൾവിജയവാത്തിൽപറഞ്ഞു;—അമ്പടിഎന്നിട്ടവളുമിന്നുനോണ്ടൊന്നുനോക്കു്. നീപ്രസവത്തൊഴിലാളിയല്ലേടി?”

പാപ്പി—ഓ ഇതെന്നാകൂത്താ!

പപ്പ—ഒരു കൂത്തുമില്ല. സഖാവുപാപ്പി പ്രസവത്തൊഴിലാളി യൂണിയനാ.

സന്തോഷംകൊണ്ടു് അയാൾ പാർട്ടിജെമിസി ലേയ്ക്കോടി. പണിമുടക്കിയെന്റെയും പ്രതിക്ഷേധത്തിന്റെയും തിരക്കിൽ മാസങ്ങൾ പലതുകഴിഞ്ഞു. പപ്പക്കോവിഷ്ണിയുടെ മുണ്ടും ജുബായും നിരപയോഗമായിത്തുടങ്ങി. അയാളുടെ രൂപംതന്നെ മാറിപ്പോയി.

X

ഒരുദിവസം സന്ധ്യയ്ക്കു് അയാൾ വാടിത്തളൻ് വീട്ടിന്റെതീർപ്പിൽ വന്നുപററി. അയാളുടെ ചിന്താകേന്ദ്രം ഉണർന്നു. അയാൾ ഇങ്ങനെപിറുപിറുത്തു:—

“ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഞാനും വേറെ രണ്ടുമുന്ന പേരും മാത്രമാ മണ്ടുവാൻ. മറ്റുള്ളവനൊക്കെ വീട്ടിൽ കാണാൻ. അവന്റെ ആളുകൾക്കു ബിസിനസ്സൊണ്ടു് ദിവസവും വേണവുംമാറിപ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടുനടക്കും ഭോമികളു് എന്നെപററില്ല.

“എടി പാപ്പിയേ” അയാൾവിളിച്ചു. ആ വീടു് ഇന്ത്യമായിരുന്നു. പാപ്പി അവളുടെ വീട്ടിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞു.

അന്നു് അയാൾ വഴിയെ നടന്നപ്പോൾ ഒരു തെങ്ങിച്ചെറുക്കൻ വഴിയരികിൽനിന്നുവിളിച്ചു:—“പപ്പയോഷ്ടി”

ചെന്നായെപ്പോലെ അയാൾ അവനോടുത്തു് ഇടത്തു കൈകൊണ്ടു ചെവിക്കു പിടിച്ച് വലം കൈകൊണ്ടു് കരണത്തൊരു വീക്കുകൊടുത്തു.

ഒരുത്തൻ അയാളെ സഖാവേ എന്നുവിളിച്ചു. “നിന്റെ വീട്ടിലൊക്കോരെയെന്നുവിളി” ആ നിരാശനു കലി വന്നു

പ്രദർശനദിനം സമീപിക്കുന്നു.

നാഗയു — ജയമ്മ

അഭിനയിക്കുന്ന

തൃഗയു.

സുപ്രസിദ്ധ കീർത്തനങ്ങളുടെ നിർമാതാവ്,—
ശ്രീരാമകൃഷ്ണൻ—പൂജ്യനായ ഗായകജ്യോതി—ഈപദവി
കളിൽ വിഖ്യാതനായ ശ്രീത്യാഗരാജസ്വാമികളുടെ
പാവനചരിത്രം.

For Kerala, Associated, Ernakulam.

COMING SOON.

The most fascinating and romantic film of South India, with
a new face as hero

produced by the famous Tamilnadu Talkies and directed by
Acharya (of Mangamma fame).

KATAKAM. - കടകം.

(TAMIL)

There is Music & romance with:

T. S. Suryakumari,
& Vijayakumar (New hero)

there are interesting sequences with:

Baby Kamala (of Sri Valli
& Jagathalaprathapan fame)

there are exciting moments with:

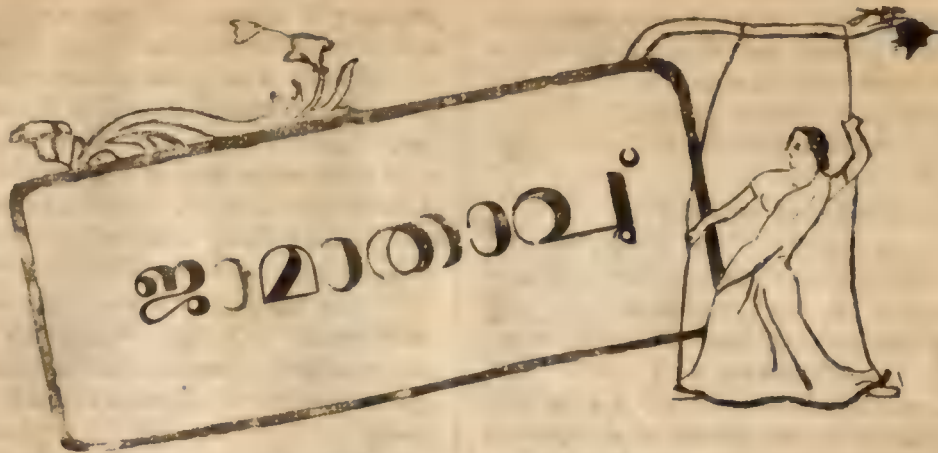
T. S. Baliah.

there is fun with:

T. S. Dorairaj,
T. R. Ramachandran
& T. S. Krishnaveni.

For Travancore, Associated, Ernakulam.

(കാതുർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള)

ഒരു കാലം ആരാച്ചാരുടെ കരിങ്കല്പായശി ക്ഷയാം. മിമിദവിയുടെ നെടുവീർപ്പെന്നോണം കാറ്റടിക്കുന്നു. പ്രകൃതി കണ്ണീർകണങ്ങൾ പൊഴിക്കുന്നുണ്ട്. ഉൽക്കണ്ഠാകുലമല്ലാതെ ഒരു മുഖമില്ലവിടെ കാണാൻ. നേരം അഞ്ചെട്ടനാഴികയിരുട്ടി, ബോട്ടുജട്ടിക്കടുത്തുള്ള കടകളടയ്ക്കാൻ ഉടമസ്ഥന്മാർ മറന്നെന്നുപോലെയിരിക്കുന്നു. രണ്ടും നാലും ആളുകൾക്കു വിടവിടെ കൂടിനിന്നു ഗൗരവമേറിയ ഏതോ കാര്യം ആലോചിക്കുകയാണ്. ചിലരങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും പാഞ്ഞുനടക്കുന്നുണ്ട് ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് എന്തോ പോംവഴി കണ്ടുകിട്ടിയമട്ടിൽ ആ ജനക്കൂട്ടത്തിലൊരുത്തന്മാരും കാണാം. വിളിപ്പാടുകലത്തിൽ കിടന്നു കടൽ അട്ടമനിക്കുന്നു. ആ ഭയങ്കര ഗർജ്ജനത്തിൽ അവരുടെ ഉത്താഹം തകർന്നു തരിപ്പണമാകുന്നു. എന്താണസംഭവിച്ചതെന്നു ആരാക്കിലും ചോദിക്കാൻപോലും എനിക്ക് ധൈര്യംതോന്നിയില്ല. ആരോ വലിയ അപകടത്തിലകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവരെ രക്ഷിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം കാണാതെ ഉഴയുകയാണവർ. കാര്യം ~~കാതുർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള~~ പെരുകിപ്പോയി. മൂന്നുനാലുമെൽ നടന്നവിടെയെത്തിയ എനിക്കു വളരെ ക്ഷീണമുണ്ടായിരുന്നു. കാപ്പിക്കുടിക്കുന്ന തിനിടയിൽ കച്ചവടക്കാരനോടു ചോദിച്ചു വിവരം ഗ്രഹിക്കാമെന്നു കരുതി ഞാൻ ഒരു കടയിൽ കയറി അവിടുത്തെപ്പുത്തിനുകയെടുത്തുകൊണ്ട് എന്റെകാൽ പിന്നാക്കം വലിഞ്ഞു. ആ കടയുടെ മേൽത്തലയെ ഉരുമ്മിക്കൊണ്ട് ഒരു തോട്ട് ഒഴുകുന്നണ്ടകിലും അവിടെക്കുണ്ടായെൻ കളിച്ചിട്ടും ഉടുത്തുണിനനച്ചിട്ടും ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഞാൻ അകത്തു കയറി ഒരുമേയ്ക്കടുത്തുള്ള ബഞ്ചിലിരുന്നു. എന്നെ അരുവക "ച്ചില്ല. സമയംകൊല്ലാൻ കാപ്പിക്കടകളിലെ ബഞ്ചുമെക്കെടുത്തു നുകുട്ടത്തിലുള്ളവനല്ലാതെന്നു മനസ്സിലാക്കാനവൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. അടുപ്പത്തിരിക്കുന്ന ചെമ്പുകലത്തിൽ ഒരുചെമ്പു തുട്ടുകിടന്നു, അവിടെയുണ്ടായതെ ഹൃദയത്തുടിപ്പിനോപ്പം അടിക്കുന്നുണ്ട്. അടുക്കളയിലെ കണ്ണാടി

യോടിനോപ്പം പുകപററി കൂത്ത ചില്ലുകൾകൊണ്ടു ചിലെടംമാത്രം മറച്ചിട്ടുള്ള ഒരുചമാരിയിൽ വിരഹദുഃഖംകൊണ്ട് വരണ്ട ചില പലഹാരങ്ങൾ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്.

"കാപ്പിതരണം" എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞത് ചെറുക്കൻ കേട്ടില്ല. എന്റെനേരെ അവൻനോക്കിയുമില്ല. ഞാനാവർത്തിച്ചു. അവൻറോഡിലേക്കിറങ്ങി ചെറുസംഘത്തിൽ ചേർന്നു. ഒരാളെ പീടിക കാവലിനു കിട്ടാഞ്ഞിട്ട് വിഷമിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു അവനെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. മറ്റൊരാൾക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, ആരും ഗണ്യമാക്കിയില്ലെങ്കിലും ഞാൻ ഇണ്ഠിയെടുത്തേനേ. ഉൽക്കണ്ഠനിറഞ്ഞ ആ ജനസഞ്ചയത്തിനിടയ്ക്ക് ഇണ്ഠിയെടുക്കൽ അപരാദത്തക്കോണം.

ഞാനെഴുന്നേറ്റു; വഴിയിലേക്കിറങ്ങാൻ തുടങ്ങി. ഒരു മദ്ധ്യവയസ്ക്കൻ എനിക്കെതിരെ കടയിലേക്കു കയറി. "ഇവിടെയോരുമില്ലേ?" എന്ന് അയാൾ അടുപ്പിനോടു ചോദിച്ചു. എന്താണവിടെ സംഭവമെന്നുകേൾക്കുമായി സംഭവിച്ചതെന്നു അയാളോടു ചോദിക്കാൻ എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുമ്പോഴേക്കു അയാൾ ഇടതുകയ്യിൽ ഒരു തീക്കോളിയും വലതുകയ്യിലൊരു ബീഡിയും എടുത്ത് രണ്ടും ചേർത്തുവെച്ച് ഉഴുതി ബീഡിക്കു തീ പിടിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ആ തീയുടെ പ്രകാശത്തിൽ അയാളുടെ മുഖം എനിക്കു കാണാമായിരുന്നു. അതു തികച്ചും പരമമായായിരുന്നു. അവിടെ കാണപ്പെട്ടതിൽ ആ മുഖംമാത്രമേയുള്ള വിഷാദമഗ്നമാകാതെ.

അയാളെ നോക്കിക്കൊണ്ടു ഞാനൊരുനിമിഷം നിന്നു. ആ മനുഷ്യൻ എഴുന്നേറ്റു എന്റെമുമ്പത്തേക്കു നോട്ടവും പുകയും ഒന്നിച്ചുവെച്ചു.

"എന്താ ഇവിടെ ഒരു വിശേഷമുണ്ടായതുപോലെ തോന്നുന്നത്?" എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു.

"അവിടെയിരി പറയാം. ബോട്ടിൽ പോകാനല്ലേ? എങ്ങോട്ടാ, തെക്കോട്ടോ വടക്കോട്ടോ? അല്പപ്പഴയ്ക്കോ കോട്ടയത്തിനോ? കോട്ടയത്തിനാണെങ്കിൽ ഇനി രണ്ടുനാഴിക കഴിയണം....."

ഇങ്ങനെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ചില ചോദ്യങ്ങളോടുകൂടി അയാൾ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഞാൻ ഇടയ്ക്കുമുകളുകയും ഓരോവാക്കുകളിൽ ഉത്തരം പറയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

“നോക്കൂ എന്നതിൽ ഒരുത്തൻമതി പെഴ. എല്ലാവരും ആപത്താ.”

അയാൾ വെളിച്ചമിറങ്ങി. ഞാനും.

അയാൾ പറയുകയാണ് - “ഒരു കടത്തുവള്ളത്തേൽ പത്തുനാൽപതുപേരുകേറിക്കോ. ശാപംകിട്ടിയ ഒരുത്തനതിലൊക്കെങ്കിൽ മതി, നടുക്കുമെല്ലാം അതു മുണ്ടും.” ഈ ക്രമത്തിനയാൾ കുറെ സാമാന്യ തത്വങ്ങൾ പറഞ്ഞു. “എന്റെ മകളെ കെട്ടിയ ഒരു തെമ്മാടിയൊണ്. ആ പട്ടിക്കു ഞാനെന്റെ മകളെ കൊടുത്തു. അന്നുമൊതലന്റെ കടുപ്പത്തിൽ അവനെത്തല്ലാം പൊല്ലാപ്പുകൂടാ വരുത്തിയതെന്നറിഞ്ഞോ: അവൻ കേറിയെറങ്ങി നടന്നിട്ടു ഞാൻകൂട്ടാക്കിയില്ല. കരേൽകൊള്ളാവുന്നവരേക്കൊണ്ടൊക്കെപ്പറയില്ല, അവനെന്റെമകളെ കല്യാണം കഴിക്കണമെന്ന്. എന്നിട്ടും ഞാൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കിയില്ല. ഒട്ടക്കും ആ തെമ്മാടി എന്റെകൊച്ചിനു കൂടാതെ ചെല്ല. പിന്നെ പെണ്ണല്ലേ; എത്രനാളാ നമ്മളു വെച്ചുകാത്തോണ്ടിരിക്കുന്നത്! അവർക്കു മനസ്സാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഒക്കത്തില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ അവളു മൊകത്തുകുരിതെച്ചാലെന്നു ചെയ്യും?”

ഒട്ട. ഒട്ട-ഒട്ട എന്നു ശബ്ദിച്ചുകൊണ്ടു എവിടുന്നോ ഒരു ഖോടവരുന്നണ്ടെന്നെനിക്കുതോന്നി. ഞാനെഴുന്നേൽക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴയാൾ പറഞ്ഞു “അതു കോട്ടയം ബോട്ടല്ല” എന്നിട്ടയാൾ ആ കടയുടെ തെക്കോട്ടു തുറന്ന വാതലിൽ കൂടി നോക്കിയിട്ടുപറഞ്ഞു “അങ്ങു ടൂറിയായതേയുള്ളു അടുത്തുവരട്ടെ. ജീട്ടിയിലടക്കം അപ്പോളറിയാം കോട്ടയത്തിനല്ലേന്ന്”.

അയാളുടെ നോട്ടം പോയ വഴിയെത്താനും നോക്കി. അങ്ങകലെ അന്ധകാരത്തിനിടയ്ക്കു സംഹാരരഥന്റെ കണ്ണുകൾപോലെ മൂന്നു വിളക്കു പോലും ഞാൻ കണ്ടു. “ഇതു കേൾക്കൂ” ഞാൻ അയാളുടെ കഥ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ലെന്ന അസഹ്യതയോടെ അയാൾ പറഞ്ഞു “ഞാൻ സമ്മതിച്ചു കല്യാണം നടത്തി. കൈയേലേക്കും കഴുത്തേലേക്കും ഒക്കെ ഞാനുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. ഒരു വീട്ടിൽ പൊറുക്കാൻ വേണ്ട കുണ്ടമണ്ടിസാമാനങ്ങളൊക്കെക്കൊടുത്തു. ഞാൻ കൊടുത്തതുപോരാഞ്ഞിട്ടു ഞാനറിയാതെ അവളുടെ തല കൈയിൽ കിട്ടിയതൊക്കെ കൊടുത്തു. നാലാണമക്കളുടെയെഴുപ്പായപ്പോൾ പെണ്ണുയുള്ളു തെങ്ങരക്കു.”

ബോട്ടടുത്തു വരുന്നു. ഞാനെഴുന്നേറു. അയാളെ നെ അനുകരിച്ചു. തെങ്ങര വെളിയിലുക്കിറങ്ങി. “ആ ലപ്പയ്ക്കുളോടേ ടിക്കാരു മേടിച്ചോളിൻ.” എന്നൊരു ചീവീടിന്റെ സ്വരം കേട്ടു.

“ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ ഇതു നിങ്ങൾക്കു പോകാനുള്ള ബോട്ടാല്ലേ!” എന്നു പറഞ്ഞിട്ടയാൾ കഥപറച്ചിൽ തുടർന്നു. “ആ ഹരപ്പ എന്റെ കൊച്ചിനെക്കൊണ്ടുപായിട്ടു ഒരു നേരം വയറു നിറച്ചു വല്ലതും കൊടുത്തുകിളിനെക്കു സങ്കടമില്ലായിരുന്നു. ഒരു ലക്ഷം രൂപ, അല്ല, രണ്ടുലക്ഷം രൂപയുടെ വകയാണ് ഞാനാഗതികെട്ടവൻ കൊടുത്തത്. നിങ്ങളെന്താ ഒന്നും മി

ണ്ടാത്തത്? എങ്ങനെയാ രണ്ടുലക്ഷം രൂപ കൊടുത്തതെന്നു നിങ്ങളെന്താ ചോദിക്കാത്തത്? എന്റെ മകളെ നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? രണ്ടു ലക്ഷമല്ല മൂന്നുലക്ഷം രൂപയാണ്വരുക വിലയെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ അത്രയും എന്റെ കാൽക്കൽ കെട്ടിവെച്ചിട്ടുവെച്ചു കൊണ്ടു പോകാൻ ആണങ്ങളുണ്ട്. നിങ്ങളില്ലാതെന്റെകൂടെ യൊന്നു വരാമെങ്കിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞതു നേരാനോന്നറിയാം. നിങ്ങളു കണ്ടാൽ പറയും അവർക്കു നല്ല ലക്ഷം രൂപ വിലയുണ്ടെന്ന്.”

എനിക്കയാളുടെ സംസാരവും അതിലധികമായി അഭിനയവും പിടിച്ചു. എന്നാലും എന്റെ ചോദ്യവും അയാളുടെ ഉത്തരവുമായി അടുത്തൊക്കും വരാത്തതുകൊണ്ടൊരു വിരസത നടിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ മുളിക്കേട്ടു.

“എല്ലാ ജാതിക്കാക്കും പ്രധാനമാണ് ഓണം. വേദത്തിലും ശാസ്ത്രത്തിലും ഓണമുണ്ട്. ഓണത്തിനെല്ലാം വീട്ടിലെത്തും. എന്റെ മകളും വീട്ടിൽ വന്നു. അവരും വന്നു. ഒരു ചക്രത്തിന്റെ പുകയില മേടിച്ചു കൊണ്ടുപോവാൻ ആ തെങ്ങിക്കു തോന്നിയില്ല. ഒത്തിരിയൊന്നും വേണ്ട. ഒരു ചക്രത്തിന് - ഓണമുക്കാൻ - മേടിച്ചോണ്ടുപോവാൻ ഗതിയില്ലാത്തവനെതിനു പെണ്ണുകൊടുത്ത് പോയി. പത്തുമാസം ചുമന്ന നെത്തുപെറ്റ തങ്ങളിരിക്കുന്നു. ഇതുവരെ വേണ്ടതെല്ലാം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു വളർത്തിയ തന്തയിരിക്കുന്നു. അവനോണംകാണാൻ വന്നിരിക്കുന്നു! വന്നിട്ടോ? വന്നിട്ടെന്താ ചെയ്യുന്നതെന്തിനേത്തോ? നാലഞ്ചുദിവസം പാത്തിട്ടു പോകാൻനേരത്തു തെങ്ങടെയെങ്ങു കഞ്ഞിവെക്കുന്ന ഒരു ചെമ്പുകലമുണ്ടായിരുന്നതവളെടുത്തു അവൻ കൊടുത്തു ചുട്ടു. ചെമ്പുകലത്തിൽ കഞ്ഞി അടുപ്പിച്ചു വെച്ചു ചുട്ടു അവളുടെ തല അങ്ങുവീട്ടിലേക്കൊന്നു പോയ നേരത്തിന്, പാത്രത്തിലുള്ളതു വേറെ പാത്രത്തിലാക്കിയിട്ടു അവളു കൊടുത്തു ചുട്ടു. ദേഷ്യം വരുവോന്നു പറഞ്ഞാട്ടു. വന്നപ്പോൾ തലയെന്തോടു പറഞ്ഞു. അക്കാ ദേഷ്യം വരാത്തതു. ഞാനൊരു വടിയെടുത്തു അവളുടെ തലയ്ക്കു രണ്ടു കൊടുത്തു. അതൊരു തെറ്റായിപ്പോയി. ഗർഭിണിയെ തല്ലുന്നത് തെറ്റാണ്. എനിക്കെന്താ അവളെ തൊടാൻ കാര്യം! എത്ര തെമ്മാടിയുമാകട്ടെ; ഒരുത്തന്റെ ഭാര്യയല്ലേ അവൾ! ഞാനതു ചെയ്തു. ഞാൻ കുറാമേൽക്കാം. എത്ര പ്രായശ്ചിത്തം വേണമെങ്കിലും ചെയ്യാം. അതിനു ഞാനല്ല തെറ്റുകാരൻ? എന്റെ മകളെത്തു പിടിച്ചു? അതൊരു കാരണമാക്കിക്കൊണ്ടു അവൻ അകന്നുമാറി നിൽക്കുകയാണ്. അതിൽ പിന്നെ അവൻ വീട്ടിൽ വന്നിട്ടില്ല. അവളെ കൊണ്ടുപോയില്ല. അവൾ പൊറു. അവന്റെ തലയ്ക്കുപുറം വെളിച്ചം കൊടുത്തു. അതിനെയാണ് കാണാനാപ്പൊഴുതാളി വന്നിട്ടു. ഒരു കൊച്ചിനെയും തങ്ങളേയും വഴിയായാരുമാക്കിയെച്ച് അവൻ തോന്നിയ വഴി നടക്കുകയാ. അവനിപ്പോൾ നടക്കാം. ഇപ്പോളവൻ മണ്ണുറക്കുകയാലോ, പടവിൽ മണ്ണു കേറിക്കു പല്ലിലാക്കിക്കൊടുക്കുക. നല്ല കൂലി കിട്ടും. കണ്ടമാനം നടക്കാൻ കാലം കിട്ടും. അവളെത്തുപേക്കിച്ച് - അവനെത്തന്നെയും നടക്കാം. അവർക്കു പാട്ടുണ്ടോ? വല്ല പേരോടൊന്നു വന്നാൽ! എന്നാലവൻ ഒഴിയട്ടെ. അതു ചെയ്യുകയില്ല.

അവൻ തുലഞ്ഞുകിടന്നു മരിച്ചു. അദ്ദേഹം അവിടെ വെറുതെ വിട്ടുകൊടുത്തു. ഏതെങ്കിലും പെണ്ണിന്റെ വകയെല്ലാം മുടിച്ചു അവിടെ പട്ടിണിക്കിട്ടുവെച്ചു കണ്ടു നിൽക്കുന്ന ഒരു ഭോമിന്റെ മുമ്പാകെ അവിടേക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു. ഇതിന്റെ അനുഭവമാണ്. വള്ളത്തിൽ മണലുംകൊണ്ടു കപ്പലിന്റെയടുത്തു പോയിരിക്കുകയാണ്. നാലു വള്ളങ്ങൾ പോയി. പത്തൊമ്പതാളുകളുണ്ടായിരുന്നു. പുറത്തുവെക്കുന്നപ്പോൾ കടൽക്കോപിച്ചു. കപ്പലിലേക്കടുത്തു കപ്പലും വള്ളവും കൂട്ടിയടിച്ചു. ഏതാനും തവണയോടുകൂടി കപ്പലിലേക്കിറങ്ങി. ഒരു നാഴികക്കൂടെ പോകണം. അവിടെ വെള്ളം ഉറപ്പിച്ചു കിടക്കുകയാണ്. മിനിത്തൊന്നു കാലത്തു പോകുകയാണ്. മൂന്നു ദിവസമായി അതിലുള്ളവർ വെള്ളം കുടിച്ചിട്ടു. അതുകൊണ്ടും അവർക്കു തിന്നാനും കുടിക്കാനും വെള്ളം കൊണ്ടുപോയിക്കൊടുക്കാമെങ്കിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്ന സംഖ്യ കൊടുക്കാമെന്നു കണ്ടുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. അതും ഉണ്ടായില്ല. എങ്ങനെയാണെന്നു! വെള്ളം കടലിലേക്കിറക്കിയാൽ അപ്പോഴേക്കും. അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും അന്നുണ്ടാൻ പാടില്ലാതെ കിടക്കുകയാണ് വെള്ളം. അവൻ ചെയ്ത പാപമാണു പിന്നെയുള്ളവരും അനുഭവിക്കുന്നത്. എന്റെ കണ്ണിന്റെ നാലുകൊണ്ടു ഞവനിക്കണെ വന്നത്. അവൻ വെള്ളം കൊടുക്കാനുള്ള കൊച്ചിനെ അവൻ കാണണമെന്നുവെച്ചു. അതു കൊണ്ടു ഭോമി വെള്ളം കുടിക്കാതെ തൊണ്ടുവരണ്ടു ചാകണം.

“നിങ്ങളെന്തു ദുഷ്ടനാണു മനുഷ്യാ!” എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. കേൾക്കാതെ അയാൾ തുടർന്നു “എന്റെ മകൾ മനസ്സു ചുട്ടുകൊണ്ടാണ് അവൻ ഇതുകടലിൽ കിടന്നു പോരിയതു ചാകാൻ സംഗതിയായത്.”

ആ കുറിയ ചിത്തനോടുള്ള അഭിമുഖ്യം പോലും പാപമാണെന്നു കരുതി ഞാൻ തിരിഞ്ഞു നടക്കാൻ തുടങ്ങി. “അവിടെ നിന്നോ? പായട്ടേ” എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടുവരുന്നവന്റെ കൈ പിടിച്ചു.

മരിച്ചയാൾ ജീവിച്ചുവെന്നുപോലെ അവിടെ ഓരോന്നാലും പറന്നു. കാപ്പിക്കടകളിലേക്കു തുടർന്നു പാഞ്ഞു കയറി. വിളിയും കൂലിയുമായി. പലരും രണ്ടും പഴക്കുകളും ഓരോരുത്തർ കൈക്കൊണ്ടു കൊണ്ടു കടപ്പുറത്തേക്കുപോയി. എന്നോടു സംസാരിക്കുന്നയാൾ ഒരുത്തനോടു വിളിച്ചുചോദിച്ചു “കൊച്ചു ഞങ്ങളെ എന്നാലോ വിശേഷം?”

“അവൻ വന്നു” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കൊച്ചു ഞങ്ങളോടുകൂടി.

“അതു വെറുതെ പറയുക. അവൻ വരുന്നില്ല, അവനോടുകൂടി എന്റെ എന്റെ മകൾ പ്രാർത്ഥന ദൈവം ചെയ്തിരിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ”

“രാമൻ ചേട്ടാ ഇയാൾ മരമകൻ പോയ വെള്ളം കരപററിയെടോ.” ഒരുത്തൻ ഞങ്ങളുടെയടുത്തുവന്നു പറഞ്ഞു.

“അഭോമിയെ കടലിനും വേണ്ടു, സന്തോഷം വരെ മാത്രമേ കടലു കൈക്കൊള്ളുകയുള്ളൂ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു എന്റെ കൂട്ടുകാരൻ പിരിഞ്ഞുപോയി.

“ഇയാളുടെ മരമകൻ രക്ഷപെട്ടോ?” എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു.

“അവൻ നാശമടഞ്ഞു. പടവു തിരയടിച്ചു തീരത്തേക്കു പോന്നു. കരയടുത്തപ്പോളെല്ലാം വെള്ളത്തിൽ ചാടിക്കളഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു പടവുകൾക്കു കീഴും അതെല്ലാം രക്ഷപ്പെട്ടു. പാവങ്ങളു! ഒരുത്തൻ മില്ല എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കാൻ ജീവൻ.

ആരുകൂട്ടത്തിന്റെ സന്തോഷ പ്രകടനങ്ങളിൽ പങ്കുകൊണ്ടു ഞാനവിടെ ഖോളം കാത്തു നിന്നു. കടലിൽ പോയിരുന്നവർ പരാശ്രയത്തോടെ അവിടെ വന്നു ചേർന്നു.

കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ പരമേശ്വരൻ ഒരു കരിങ്കൽ വെട്ടിക്കൊണ്ടു അവിടെയെത്തി. അയാളെ അനന്തമിച്ചു. പരവരനായ ഒരു യുവാവിന്റെയടുത്തെത്തിയിട്ടുപോൾ പറഞ്ഞു. “ഇന്നു ഇതു കുടിക്കൂ”

തളർന്നവൻ അതിന്മേലൊരു തട്ടുകൊടുത്തു. “തന്റെ ആക്കാനാ കൊണ്ടുകൊടുത്ത്.”

VADAKEDOM BROTHERS

PATHANAMTHITTA

Authorised dealers in Cement, Fertilizers Iron and Steel, High Class Stationery etc. etc.

SOLE AGENTS FOR

WATERMANS PENS & INKS

IN TRAVANCORE & COCHIN.

V. G. PHILIP,
Proprietor.

THE NEW INDIA ASSURANCE CO., LTD.,

(Head Office: BOMBAY)

TRANSACTS:

FIRE, LIFE, MARINE AND ACCIDENT

Chairman:
Sir Chunilal V. Mehta.

Vice Chairman:
J. R. D. Tata, Esq.

Life Business Figures

New Business in 1945	--	Exceeds Eight Crores
Total Business in force } as on 31st Dec., 1945 }	--	Exceeds Twenty-seven Crores.

FINANCIAL FIGURES

Subscribed Capital	...	Rs. 3,56,05,275
Paid-up Capital	...	Rs. 71,21,055
Total Funds	...	Exceeds Seven Crores
Total Assets	...	Nearly Nine Crores
Total Premium received since inception	...	Exceeds Rs. 24 Crores
Total Claims paid	...	Exceeds Rs. 12 Crores

**THE BEST INDIAN COMPANY TO
INSURE WITH OR REPRESENT.**

Apply to:

K. Ganapathy,
Branch Manager,
4&5, First Line Beach,
MADRAS.

Or

P. J. Mathai,
Organiser,
Seemay Hall,
ALLEPPEY.

രാഷ്ട്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം

(പനമ്പിള്ളി ഗോപാലമേനോൻ എം. എ. ബി. എൽ. കൊച്ചി വിദ്യാവിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി)

ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം പട്ടണമിരിക്കുന്നത് ഇരുമ്പിലും പഞ്ഞിയിലും അല്ലാ ചിന്തിക്കുന്ന എന്ന അമേരിക്കൻ തത്വചിന്തകൻ തീരുന്ന എമേഴ്സൺ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തന്റെ മനക്കണ്ണുകൾ കൊണ്ടു നാലുപാടും നോക്കിയപ്പോൾ അമേരിക്കൻ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം പട്ടണമിരിക്കുന്നത് ഇരുമ്പുകൊണ്ടുള്ള ആയുധങ്ങൾ കൊണ്ടോ പഞ്ഞികൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ കൊണ്ടോ അല്ല പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചു ജനങ്ങൾ ഗ്രാമീകൃഷ്ട അറിവിൽ നിന്നുളുന്ന ചിന്തകൊണ്ടാണെന്നു എമേഴ്സൺ കണ്ടു. അതുകൊണ്ടാണ് ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം പട്ടണമിരിക്കുന്നതു ചിന്തയിൽ ആകുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. അമേരിക്കൻ സ്വാതന്ത്ര്യയുദ്ധത്തെ തുടർന്ന്, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജാവിൽ നിന്നു അടർത്തി എടുത്തു അമേരിക്കൻ ജനതയിൽ പകർത്തിയ പരമാധികാരത്തോടു കൂടി അമേരിക്കൻ ഐക്യരാജ്യങ്ങൾ രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ജനകീയ പരമാധികാരത്തിന്റെ പ്രായോഗിക രൂപമായ സമ്മതിദാനത്തിന്റെ ഭേദമകരമായ വിനിശ്ചയഗത്തിനു ജനങ്ങൾ അറിവുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നു വന്നുകൂടി. ജനങ്ങളെ അറിവുള്ളവരാക്കാൻ അമേരിക്കയിലെ ക്രാന്തദർശികളായ ജനനായകന്മാർ കണ്ടുപിടിച്ചതാണ് ഇന്നത്തെ രീതിയിലുള്ള വായനശാലകൾ. 1850-നു ശേഷമാണു അവയുടെ ഉദയം എന്നു പ്രകടമാണല്ലോ. തന്റെ നിരവധി അമേരിക്കൻ പയ്യന്നു വേലകളിൽ അമേരിക്കൻ വായനശാലകളുടെ ലോകസേവനം കണ്ടു മറാടാകർഷിക്കപ്പെട്ട പരേതനായ ബറോഡാ രാജാവാണ് ആധുനിക രീതിയിലുള്ള വായനശാലകൾ ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യമായി സ്ഥാപിച്ചതെന്നുള്ളതു സ്മരണീയമാണ്.

വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിന്റെ അഭിമുഖ്യത്തിൽ പെട്ടുന്നതുകൊണ്ടു കൊച്ചിയിലെ വായനശാലകൾ എന്റെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയിൽ പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പല കാര്യങ്ങളിലും ബി. ഇൻഡ്യൻ സംസ്ഥാനങ്ങളെയും നാട്ടുരാജ്യങ്ങളെയും അതിശയിക്കുന്ന കൊച്ചിയിൽ സക്കാർ നേരിട്ടു നടത്തുന്നവയും സക്കാർ സഹായധനം വാങ്ങുന്നവയും ആയി 240-ൽ പരം വായ

നശാലകൾ ഉണ്ട്. എണ്ണുകൊണ്ടു കൊച്ചിയിലെ വായനശാലകൾ അഭിമാനകരം തന്നെ. എന്നാൽ പ്രയോജനത്തിൽ അറിവു അങ്ങനെയെന്നോ എന്നു സംശയിക്കണം. ഒട്ടനവധി പുസ്തകങ്ങൾക്കിടത്തു ശേഖരിക്കുകയും ചില വാരികകളും ഒന്നരണ്ടു ദിനപ്പത്രങ്ങളും വരുത്തുകയും ചെയ്താൽ ഇന്നു വായനശാല ആകുന്നുണ്ട്. ഈ നിലമാണ്. നമ്മുടെ വായനശാലകൾ സാമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവും ആയ അറിവിന്റെ ഉറവു ആകുന്ന സംസ്കാരകേന്ദ്രങ്ങളായി മാറണം. ഇന്നത്തെ നിർജീവിതമായ വായനശാലകൾ ജീവമൈതന്യം തുളുമ്പുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ ആയി മാറണമെങ്കിൽ എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും ഗവർണ്മെന്റിനെ ആശ്രയിക്കുന്ന മനസ്ഥിതി ആണു ആദ്യമായി മാറേണ്ടത്. ഒരു കൂട്ടം സേവനസന്നദ്ധതയുള്ള ചെറുപ്പക്കാർ ഓരോ വായനശാലയുടെയും ചുമതല ഏറ്റെടുത്താൽ നമ്മുടെ വായനശാലകൾക്കു ശോഭനമായ വിളങ്ങാകാതിരിക്കില്ല. അപ്പോൾ ഓരോ വായനശാലയും ഓരോ സംസ്കാരകേന്ദ്രങ്ങൾ മാത്രമല്ലാ ബഹുജനപ്രസ്ഥാനകേന്ദ്രങ്ങളായി കൂടിക്കൂടും. അങ്ങനെ നമ്മുടെ ഓരോ വായനശാലയും ഓരോ ബഹുജനപ്രസ്ഥാനചടകമായും ഈ ബഹുജനപ്രസ്ഥാനകണ്ഠികൾ ഒരു ബഹുജനപ്രസ്ഥാന രൂപമായി കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ വിപുലമായ സാധ്യതകൾ പ്രത്യേകം പറയണമെന്നില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം യഥാർത്ഥത്തിൽ നമ്മുടെ ചിന്തയിൽ ആകും. നാം ചിന്തിക്കുന്നതനുസരിച്ചു നമ്മുടെ സാമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവും സാംസ്കാരികവും രാഷ്ട്രീയവും ആയ ജീവിതം രൂപം ധരിക്കും. ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ളതും ജനങ്ങളുടേതും ജനങ്ങളാലുള്ളതും ആയ ഭരണസമ്പ്രദായം വൈജയന്തിപരത്തും.

A. V. Thomas & Company Ltd.,

(INCORPORATED IN TRAVANCORE.)

REGISTERED OFFICE & HEAD OFFICE:- ALLEPPEY.

Telegrams:- "THOM"

Telephone:- 15, 15A, 15B.

BRANCHES:-

KOTTAYAM, QUILON, TRIVANDRUM & NAGERCOIL.

Managing Agents for:-

PLANTING SECTION.

1. The Highland Produce Co., Ltd.,
2. The Midland Rubber & Produce Co. Ltd.,
3. The Rajagiri Rubber & Produce Co; Ltd.,
4. The Punalur Rubber & Tea Estates Ltd.,
5. The Kalpetta Estates Ltd.,
6. The Nelliampathy Tea & Produce Co; Ltd.,

INDUSTRIAL & ENGINEERING SECTION.

1. Brunton & Company Engineers Ltd., Cochin,
2. The South Indian Engineering Works Ltd.,
3. The Coir Yarn & Textiles Ltd.,
4. The India Nut Co., Ltd.,
5. The Travancore Alkalies (Travancore) Ltd.,

*Insurance:- Chief Agents for:- The Prithvi Insurance Co., Ltd.,
Eastern Federal Union Insurance Co., Ltd.,*

Importers. Exporters, Shipping Agents. Estate Agents.
Clearing & Forwarding Agents.

Have organised facilities for dealing in Tea, Rubber, Pepper, Cardamoms,
Coffee, Cashew and all Malabar Produce.

Stockists and Suppliers of Timber, all varieties of Hard and Soft woods,
all Estate requisites such as Copper Sulphate, Acids, three-ply Chests Etc., Etc.

ഭാവനാകൃതമായ കലാരൂപം

(പ്രഫസ്സർ ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി)

“ഏതായാലും രചന ഭേദമായിരിക്കുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ തകരാറായിരിക്കുന്നു” — ഇങ്ങനെ ഒരു മാനദണ്ഡമുണ്ടു് പലക്കും കാവ്യോൽക്കർഷമുള്ളൊരാൾ. എന്താണ് രചനകൊണ്ടുവർ വിവക്ഷിക്കുന്നത്? പറയുമ്പോഴത്തേ ഭാവം കണ്ടാൽ നോന്നും, രചന കാവ്യത്തിന്റെ എല്ലാ വിജയരഹസ്യങ്ങളും അടക്കിക്കൊള്ളുന്ന ഒന്നായിട്ടാണവരെണ്ണിയിരിക്കുന്നതെന്നും. കൊള്ളാം! അങ്ങനെയെങ്കിൽ ആ രചനയുടെ “ഭേദം” “തകരാറും” അത്രപെട്ടെന്ന് അർക്കമുണ്ടു് തീരുന്നതിനാലോ? വെട്ടൊന്നു മുറി രണ്ടെന്ന വിധത്തിൽ? കത്തിക്കത്തിച്ചോടിപ്പോൽ അവയുടെ വിവക്ഷിതത്തിന് അത്രയൊന്നും ആശയില്ലെന്നു വെളിവാക്കും. കർണ്ണാനന്ദം കോരിപകർന്നുകൊണ്ടുള്ള പാടങ്ങളുടെ ആ ഒഴികില്ലേ? അതാണവർ ഒന്നാമതായി വിവക്ഷിക്കുന്നത്. അതിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ ചില രസികൻ കാർഷ്ടർ എളുപ്പത്തിലുള്ള മനസ്സിലാക്കുന്ന കൂടി വരട്ടെ--അപ്പോൾ അവർക്കൊന്നും പറയാനില്ല. ഒരുവിധത്തിൽ അതിലാൽ ചയ്യമില്ലതന്നെ. രാമകഥപ്പാട്ട്, കണ്ണശ്ശൻപാട്ട്, വടക്കൻ പാട്ട്--ഇങ്ങനെ പാട്ടുകളല്ലേ അവർ അധികവും കേട്ടു തഴമ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്? ആ കാവ്യാനുശീലന പാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ചു മററുകവി വള്ളത്തോൾ തന്നെ പറയുന്നതു നോക്കുക.

നമ്മുടെമാതാവു-ഒരു കരളി-പണ്ടൊരു പൊന്മണിപ്പെട്ടതലായ് വാണകാലം യാതൊരു ചിന്തയുമില്ലാതെ കേവലം ചേതസിതോന്നിയമാതിരിയിൽ ഏടലർച്ചെകാൽ ചിലകകുലിച്ചുമാ-റോടിക്കളിച്ചുരസിച്ചുകാലം, പെറ്റമ്മതന്നുടെവെണ്മലപ്പാൽതീരെ വറ്റിയ 'ട്ടില്ലാത്തപുകണ് ഞ്ഞാൽ പാടിയിരുന്ന പഴയകഥപ്പാട്ടുകൾ പാൽകുഴമ്പല്ലാമെങ്കിട്ടിനെല്ലാം. വൃത്തവ്യവസ്ഥയില്ലാത്തവൃത്തിയില്ല, ര്തോപപത്തിയില്ലെന്നുകിപും ആരാക്കേക്കാമമിർക്കൊള്ളിക്കിട്ടിത-മാരോമൽപ്പെകിട്ടിക്കൊഞ്ചൽപോലെ? പണ്ഡിതപക്ഷത്തിലും കാണുന്നുണ്ടു് രചന

യെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ ഒരു പടലപിണക്കം. ഓരോ കാവ്യവും ഓരോ രൂപരചനയാണെന്നും അതിനാൽ രചനയെ പ്ലിടി ചുവേണം ഏതുകാവ്യത്തിന്റെയും ഉൽക്കർഷം നിർണ്ണയിക്കാനെന്നും സിദ്ധാന്തിക്കുന്നവരുണ്ടു്. അവരും ഒരു കാവ്യത്തിലെ രചനയെ വിശേഷിപ്പിച്ചതു നിരൂപിക്കുമ്പോൾ കീഴ്പ്പോട്ടിറങ്ങുന്ന

തായിട്ടാണു കാണുന്നത്. രൂപത്തിനർത്ഥം ചുരുങ്ങിപ്പോകുന്നു. വൈശേഷികന്മാരുടെ പക്ഷത്തിൽ വർണ്ണമാത്രമല്ലേ രൂപം? ഏതാണ്ടുവിടത്തോളം താഴുന്നുണ്ടു് അതെന്നു പറയാം. ഓരോ കാവ്യവും ഓരോ രൂപരചനയാണെന്നു പറയുന്നതു പരമാർത്ഥം. കവിയുടെ മനോമണ്ഡലത്തിൽ കുമ്പളികാപായം പരന്നുയരുന്ന ഭാവനാപരമ്പരയ്ക്കു് ഏകാഗ്രസംഗമമായൊരു സത്ത കൊടുത്തു വ്യക്തിത്വം വരുത്തുമ്പോഴാണല്ലോ കാവ്യം രൂപമെടുക്കുന്നത്. അപ്പോൾ രൂപരചന ചുരുക്കത്തിൽ ഭാവനയ്ക്കു വ്യക്തിത്വം കൊടുക്കൽതന്നെ. ഈ സൂഷ്മി രഹസ്യത്തെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടാണു ഷേക്സ്പിയർ

To give airy nothing a locks habitation and a name എന്നടിപ്രായപ്പെടുന്നത്. പക്ഷേ നമ്മുടെ കലാമർമ്മജ്ഞന്മാരിൽ പലരും ഓരോന്നെടുത്തു ഭാവനിച്ചു രൂപത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുതുടങ്ങുമ്പോൾ ഈ പരമതത്വത്തിൽനിന്നൊക്കെ ഉൾന്നുപോകുകയായി. അവർനിന്നു താളം ചവിട്ടുന്നത് പദവാക്യ മരണോലങ്കാരങ്ങളിൽ മാത്രമാണു്.

അപ്പോൾ അപണ്ഡിതനായാലും ശരി പണ്ഡി

തന്നായാലും ശരി, നോക്കുന്നത് കാവ്യത്തിൽ രൂപരചനയുടെ മർമ്മത്തിൽനിന്നു തുടങ്ങിക്കൊണ്ടല്ല, നേരേമറിച്ചു രൂപത്തിന്റെ ബാഹ്യരൂപാധികൾ ശബ്ദാദിക - മിക്കവാറും ശാസ്ത്രയെ മുൻനിർത്തി ഘടിപ്പിക്കുന്ന തൂലികത്തഴക്കത്തിൽനിന്നു തുടങ്ങിക്കൊണ്ടാണ്. ആ നോട്ടമോ, അവിടെ ഒട്ടുണ്ടായും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ രചിച്ചുരചിച്ചു പദവാക്യാദികൾ അനന്തരഗാമികളായ ചട്ടക്കൂടുകളിൽ നിറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാൽ ഓരോ കാവ്യത്തിന്റെയും രൂപമായി എന്നാണവരുടെ ഭാവം. ആ ചട്ടക്കൂട് അവരുടെ തല്പാത്രത്തിനാലാണോ ആവോ അവയുടെ രചനയിൽ യാതൊന്നും അവർ അവകാശപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഈ സമ്പ്രദായം സാമിതിക്കേതൃത്വത്തിൽ "വലത്തുവെള്ളം" തിരുപകരം "ഇടത്തുവെള്ളം" യാണ്. ഇതു എത്രതവണ ചുറ്റിപ്പറഞ്ഞിട്ടാലും ഫലം മറിച്ചാവുകയല്ലേയുള്ളൂ? ഒറ്റയൊറ്റയായി ബാഹ്യരൂപാധികൾ ഇണക്കിവെച്ചു വീർപ്പിച്ചു വീർപ്പിച്ചുണ്ടാകുന്ന രൂപം എത്ര വർണ്ണാലംകൃതമായാലും മരപ്പാവതന്നെ.

അനുലോമഗത്യാ ഉണ്ടാകുന്ന രൂപം--ഉള്ളിൽ നി

ന്നു ഉൽഭവിതമാകുന്ന രൂപം--സജീവവും, പ്രതിലോമഗത്യാ ഉണ്ടാകുന്നത്---പുറംകൂട്ട കൊണ്ടു മന്ത്രം നില കൊള്ളുന്നത്--നിർജീവവുമായിരിക്കും. ഏതു സാമിത്വത്തിലും അല്പത്തോളം കാൽപ്പനികപ്രസ്ഥാനത്തിനും പിന്നത്തോളം സാങ്കേതിക പ്രസ്ഥാനത്തിനും ഉത്തരവാദിപ്പെടുന്നു. സംസ്കൃതത്തിൽ ഭാസകാളിദാസാദികളുടെ കൃതികൾ ഒരു ഭാഗത്തും മാഘാൻ അദികളുടെ കൃതികൾ മറ്റൊരു ഭാഗത്തും നിർത്തിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇതിനു അനുലോമപ്രതിലോമഗതികൾ ഏതെങ്കിലും ഫലങ്ങൾ ചെയ്യുമെന്നു കാണാം. അനുലോമഗതിക്കാരായ കവികൾ വാക്യപ്രഭാവത്തിൽ നിന്നു ചട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നവരും പ്രതിലോമഗതിക്കാർ ചട്ടങ്ങളനുസരിക്കുന്നതു വ്യക്തിപ്രഭാവമായി അഭിമാനിക്കുന്നവരും ആയിട്ടാണുണ്ടാവുക. പൂർവ്വമാർ മാതൃകകൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. അപരമാർ അവയെ കടിച്ചു പിടിച്ചു അനുകരിക്കുന്നു.

സങ്കേതദാസന്മാർ ഒന്നു ചോദിച്ചേക്കാം. രൂപത്തിന്റെ ഇടത്തല തൊട്ടു അടഞ്ഞല വരെ-പദാവലികൾ തൊട്ടു സർഗ്ഗബന്ധങ്ങൾ വരെ-സമസ്ത

അരയന്നമാക്കു് നെയ്യു്.

ശുദ്ധ വെണ്ണ ഉരക്കിയ അരയന്നമാക്കു് നെയ്യു് വാങ്ങി ഉപയോഗിച്ചു് തൃപ്തിയടയവിൻ.

ടിന്നുകളിലായി എല്ലാസ്ഥലങ്ങളിലും കിട്ടും.

V. M. & Co., ERNAKULAM

PROP: P. CHINNAPPA PILLAI.

വുമെല്ലാം സാധനമായിരിക്കെ അവയെടുത്തുകൊണ്ടും ചെല്ലാൻ പാടില്ലെന്നാണോ പറയുന്നത്? ഈ ചോദ്യത്തിലവർ വിവക്ഷിക്കുന്നത് ഖാമിർമാത്രം പ്രപഞ്ചമാണ്. അതും അതിന്റെ ഘടകങ്ങളും ഒരൊന്നും വിടരുത്. സാമിതികാരന്മാരാണ്; എന്നാൽ അവയ്ക്കെല്ലാം അവകാശം വന്നുകഴിഞ്ഞു. ശിക്ഷാമാത്രോപചയ്യങ്ങളാണവയെല്ലാം. സ്വന്തം അവസ്ഥ വ്യക്തിത്വം കൊടുപ്പാനാണ് അവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതെങ്കിൽ കൊള്ളാം, അപ്പോൾ അവയുടെ മേൽ ഉപയോക്താവിന്റെ മുദ്രയെടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതല്ല. പഞ്ചമുതമയങ്ങൾ തന്നെ എല്ലാ സന്താനങ്ങളും പക്ഷെ, ദൈവികങ്ങളെ അതർത്ഥവാ അവയിലുണ്ടാകുന്നവയെല്ലാം പക്ഷെ, നൽകിയിരിക്കുന്നു. വാല്മീകിദാസസ്മിദ്യ കാലഘട്ടത്തിൽ എടുത്ത പെരുമാറ്റം പക്ഷെ, മനുഷ്യരും അപകാരങ്ങളും കാലപ്രകാരങ്ങളും കൊണ്ടുതന്നെയാണ് കാലിദാസനും എടുത്ത പെരുമാറ്റമല്ല? എന്നിട്ടും കാലിദാസന്റെ തുടർകാലിദാസന്റെ തന്നെ. ഇനി ഒരു കൂട്ടരാണ്, ആദ്യമേ സൃഷ്ടിച്ച ആ സാമാന്യമായും സംഗീതപക്ഷപാതയോടുകൂടിയ രചനയെ അടിയുറച്ചതെന്നു ഭാവിക്കുന്നതും സിദ്ധാന്തത്തിന്മേൽ കെട്ടിയുയർത്തി കാലത്തിന്റെ വൈജയന്തികയാക്കുന്നവരായിട്ട്,

പീലിപ്പൂരികഴൽകെട്ടിത്തുറന്നിട്ട്
തോളിൽ പതിഞ്ഞതിൻ തൂവുകളിൽ
വെളുത്തതിൻ തൂളികളൊട്ടൊട്ടുനിന്നാടി
വെളുത്തപ്പൂക്കളെണ്ണപോലെ

ഇമ്മാതിരിയൊരടികളിൽ കാണുന്ന കേരളീയമാത്രാസാധ്യവും അതിനാൽ തികച്ചും പ്രാദേശികവും ഏറിയകൂറും ശ്രവണസുഖാസ്പദവും ആയ രചനയാണ് തൂലകലയുടെ മാനദണ്ഡമെന്നും അതിൽകവിന്റെ സാമിതികലയിൽ യാതൊന്നും അശിക്ഷാനിഷ്ഠനും, വല്ലതുംകണ്ടുപോയാൽ അതെല്ലാം കലാബാഹ്യമാണെന്നുമാത്രം ഒന്നരണ്ടു പാശ്ചാത്യന്മാർക്കുപ്രായമുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞവർ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നത്. മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ മാനദണ്ഡം മക്കമാണെന്നും തദതീതമായി മനുഷ്യനിൽ കാണുന്നതെല്ലാം മനുഷ്യബാഹ്യമാണെന്നും പറഞ്ഞാൽ എങ്ങനെയിരിക്കും? അവരോടൊന്നു ചോദിക്കാൻണ്ട്. ശാകുന്തളമോ കുമരസംഭവമോ മേഘസന്ദേശമോ യുഗോപൻ ഭാഷകളിൽ പകർന്നു കണ്ടിട്ടു അവിടുത്തെ സഹൃദയന്മാർ അവയെ മുക്തകണ്ഠം സ്തുതിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്തിന്റെ പേരിലായിരിക്കണം? കലയെ അതിവർത്തിച്ചതിൽക്കൂടി കനത്ത കുറേകാരങ്ങളുടെ പേരിലോ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ പ്രസ്തുത കൃതികൾ തുറക്കാതെ തന്നെ അവർക്കു സ്വന്തം വിജ്ഞാനഭാഷയിൽ നിന്നു എടുത്തു നോക്കാനല്ലേയുള്ളൂ? അവയെല്ലാം പക്ഷെ ആ സഹൃദയന്മാർ വീണ്ടും വീണ്ടും പറയും. തങ്ങളുടെ അഭിനന്ദനം നൂറുകണക്കായും കലയുടെ പേരിലാണെന്നും. എന്താണെന്നല്ലേ? ലോകാരംഭം തൊട്ടുവർത്തിച്ചുവർത്തിച്ചു പോരുന്ന ജീവിതത്തിനു കാലിദാസന്റെ ഭാവന ഓരോ കൃതിയിലും വെളുത്ത വ്യക്തിത്വം കൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണ് അവരെ ആകർഷിച്ചത്; അതോ കാലാഭ്യുപദേശങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന പടിയാലവർ എണ്ണിയിരിക്കുന്നതാണ്. ആ രൂപത്തിൽ സുഷിതമായിക്കണ്ടുപോകും ജീവിതം അവരിൽ പ്രതിബിംബമായി രസഭാവങ്ങൾ ഉണർത്തിക്കൊണ്ടു. ചുരുക്കത്തിൽ ഉത്തമകൃതികൾക്കു പദവാക്യം മനുഷ്യകൾ ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുന്ന പ്രാദേശികതയ്ക്കു മീതെ ഭാവനാകൃതമായി സകല മനോരഞ്ജകതയ്ക്കു കൈകൾ രൂപം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു സിദ്ധം.

THE SWADESI BANK LTD.,

(Incorporated in Travancore in 1927 with limited liability)

Head Office:- PATHANAMTHITTA.

Branches at:-Chengannoor, Mavelikara, Pandalam, Parakode, Punalur, & Thiruvalla.

Already opened

New Branches to be opened shortly at Important Mercantile Centres.

Transacts all kinds of Banking Business

Interest as fixed deposits vary from 4 to 5%.

For full particulars apply to the Head Office or any of its Branches.

Dr. T. K. Verghese L. M. & S.
(Chairman) George Verghese,
Managing Director.

സമ്പർക്കം

സിററിഹോട്ടൽ

ബോർഡിംഗ് & ലോഡ്ജിംഗ്

എറണാകുളം.

The Malabar Industrial Co., Limited.

(INCORPORATED IN TRAVANCORE.)

Approved Suppliers of 35% Ammoniated Latex.

REGISTERED OFFICE:

Skinnerpuram Estate, Pathanapuram, Travancore, (South India)

MANAGING DIRECTOR.

A. C. M. ANTHRAPER.

Acreage as on 28-9-'46	Rubber Mature	....	....	....	....	757.46 acres
	Tea, Coffee, Cardamom, Cashew & other Plantations	....	....	....	....	210.68 "
	Uncultivated area	....	....	....	....	239.51 "
	Total	....	....	....	....	1207.65 acres

PROGRESS STATEMENT.

Year ends 28th February	1940/41	1941/42	1942/43	1943/44	1944/45	1945/46
Paid up Capital in Rupees	206,620	213,620	247,000	330,000	330,000	330,000
Reserve Fund	10,100	17,100	29,298	44,298	65,089	84,089
Acreage Rubber	670.39	676.89	757.46	757.46	757.46	757.46
" Tea, Coffee, Cardamom &c.	407.3	79.82	156.27	169.27	189.27	210.68
Rubber harvested in lbs.	223,660	225,489	268,354	306,271	351,390	327,806
Production cost per lb. (F.O.B.) in cts.	19.80	22.20	25.73	39.60	39.86	41.96
Average sale price per lb. in cts.	48.60	54.80	65.09	73.98	73.26	90.24
Net Profit earned in Rupees	56,832	69,344	106,030	96,722	149,975	151,316
Dividends declared per cent	20	25	30	25	35	35
Carried forward in Rupees	4,570	6,515	18,600	6,822	8,298	3,872

ചെറുകഥ

ശരീരമുപൻ

(കുറുപ്പൻതൈക്കടവിൽബി.ഐ.ബി.എൽ)

“മനുഷ്യാനീ മണ്ണാകുന്നു; നീ മണ്ണിലേക്കുതന്നെ തിരിയെ ചേരും” എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ശീർഷത്തിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടു ഗംഭീരമായ ഒരു വളയ്ക്കുവാതിൽ പട്ടണത്തിലെ പ്രധാന വീഥികളിലൊന്നിന്റെ അരികിൽ നിലകൊള്ളുന്നു. തലമുറ തലമുറകളായി ആ മുകുളികൾ മനുഷ്യാശീയെ ഈ സത്യം ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ആ പടികൾ നുകഴിയുമ്പോൾ തത്വം മനുഷ്യജാതത്തിൽ നിന്നും അന്തർലോകം ചെയ്യുകയും. അപടിവാതിലിനു ജീലേക്ക് ഒന്നു കണ്ണോടിക്കുക. അതു വിസ്തൃതമായ ഒരു ശ്മശാനമാണ്. പട്ടിണിപ്പാവങ്ങൾ തുടങ്ങി ജഗൽപ്രസിദ്ധരായ കോടീശ്വരന്മാർ വരെയും വിവിധ സ്ഥാനങ്ങളിലും സ്ഥിതികളിലുമിരുന്ന അനേകായിരങ്ങൾ, സമന്തരായി, സാഹോദര്യഭാവേന അറാടി സ്ഥലംവീതം കൈവശപ്പെടുത്തി അതിൽ നിത്യ വിശ്രാന്തിയനുഭവിക്കുന്ന പുണ്യഭൂമിയാണ് അതു്.

ആ കവാടത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു ചെറിയ കൽത്തളമുണ്ട്. അവിടെ താടിക്കു കയ്ക്കും കൊടുത്തു വിഷാദഭാവത്തിൽ ഉപവിഷ്ടനായിരിക്കുന്ന കുറുത്തു തടിച്ച വൃദ്ധനാണ് ശരീരമുപൻ. ഏതു സമയവും ശരീരമുപൻ അവിടെ കാണാം. കീറിപ്പിരിഞ്ഞ ഒരു കുറിയമുണ്ട് ഉടുത്തിട്ടുണ്ട്. മറ്റു പിടിച്ചു വലത്തുകാലുകൾ ഒരു ചെറിയ ഉലാണെന്നു തോന്നും. “മരണവാതിലിനു” പററിയ കാവൽക്കാരൻ!

ശരീരമുപന്റെ നിരന്തരസഹവാസിയായി കൊളുണ്ട്; ഏഴെട്ടു വയസ്സ് പ്രായം വരുന്ന ഒരു ഓമന ബാലിക. ലില്ലി. ശരീരമുപൻ ബുദ്ധിമുട്ടിയപ്പോൾ പട്ടിണി കിടന്നപ്പോൾ ആ കുട്ടിയെ തീറ്റിപ്പോറ്റി നല്ല ഉടുപ്പുകളും ധരിപ്പിച്ചു വൃത്തിയായി നടത്തും. ശരീരമുപൻ പഴുതിയാണ് ലില്ലി. അവളുടെ അമ്മയും അമ്മയും നടപ്പിലിന്നു വന്നു മരിച്ചുപോയി. അതിൽ പിന്നെ അവൾക്കു ശരീരമുപൻ, ശരീരമുപൻ അവളുമല്ലാതെ ലോകത്തിൽ ഉറവരാതെമില്ല. അയാൾ ചിലപ്പോൾ ചോദിക്കും, “മോളേ, മോളേ വലുതാകുവാൻ അപ്പനെത്തോ തരും?” മനോഹരമായ ഒരു പുഞ്ചിരി തുടിക്കിക്കൊണ്ട് ആ ബാലിക ഉടൻ മറുപടി നൽകും.

“അപ്പൻ നെറച്ചു ചോറും, മീനും, അപ്പവും പിന്നെ കള്ളം, പിന്നെ ഒരു ഉ...മ്മേം.” അവൾ ഓടിയെന്നു ആ വൃദ്ധന്റെ കണ്ണിൽ കെട്ടിപ്പിടിക്കും. യാർ അവളെ കോരിയെടുത്തു മാറോടണച്ചു തെരുതെരു ഉമ്മവയ്ക്കും. അയാൾ സ്വർഗ്ഗസുഖം അനുഭവിക്കുന്ന നിമിഷങ്ങളാണ് അവ.

ശവക്കോട്ടയിൽ കുഴിവെട്ടാണു ശരീരമുപൻ തെരുഴിൽ. ആ തെയിററിനു സമീപം നാലു കീറ്റ് ഓലവച്ചു കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ കൊച്ചുകുടിലിൽ കുഴിവെട്ടുന്നതിനുള്ള ആയുധങ്ങളെല്ലാം എപ്പോഴും തയ്യാറായിരിക്കും; ആരു ചത്താലും ഉടൻ ശരീരമുപൻ അറിയിക്കും. ഒരു കുഴി വെട്ടി കൊളിനെ അടക്കുന്നതിന് ഒരു രൂപയാണ് പ്രതിഫലം. സ്ഥിതിയുള്ളവരാണെങ്കിൽ നാലും അഞ്ചും രൂപ കൊടുക്കും. ചെലവു കഴിച്ച ബാക്കി ശരീരമുപൻ നിക്ഷേപിക്കുകയാണ്. ബാങ്കിലല്ല; ഒരു പഴയ കല്ലറയ്ക്കുള്ളിൽ.

ഒരു ദിവസം ഒരു നേരമെങ്കിലും ശരീരമുപൻ കള്ളം കുടിക്കണം. അതിനു “നടപടിപ്പിശക്” എന്നാണ് അയാൾ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പേര്. മദപാനം ചീത്തയാണെന്ന് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ ശരീരമുപൻ ഉടൻ പ്രസംഗം തുടങ്ങും. “എന്താണോ, ഇത്തിരി നടപടിപ്പിശകില്ലെങ്കിൽ എന്റെ ജോലി നടക്കില്ല.”

ഒന്നരണ്ടാഴ്ചക്കാലമായി ശരീരമുപൻ കിട്ടുന്നില്ല. നിത്യവൃത്തി തന്നെ തെരുക്കത്തിലാണ്. പള്ളിയിലെ കച്ചാരച്ചൻ അതുവഴിവന്നു—“ഏന്താ ശരീരമുപ്ലാ, കോളാണമില്ലേ?”

“ഓ കോളേ! ഒരു കോളമില്ല. കാലനും പണിമൊടക്കു തൊടങ്ങിയെന്നു തോന്നുന്നതു്. കുഴിഞ്ഞാഴ്ച രണ്ടു കൊളന്തകളു ചത്തു. അതിനൊക്കെ എന്നാ കിട്ടാനാ!”

അപ്പോൾ വിങ്ങി പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഓടിവരുന്നു ലില്ലി. അവൾ വൃദ്ധന്റെ മടിയിൽ കുമ്പ് നുകിടന്ന് എങ്ങലടിച്ചുകിടന്നു. “എന്നെ തിരുവാതിരകളിക്കു കൂട്ടിയില്ല. സാറു പിടിച്ചു മാറ്റിനിറുത്തി. നാളെ ഇൻസ് പെക്ടർ കാണാൻ വരുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു നല്ലുടുപ്പ് വളയുമൊക്കെയു കൂട്ടികൾ കൂട്ടി

ചു പാിച്ചാൽ മതിയെന്നും പറഞ്ഞു എന്നെ മാറ്റി. വൃദ്ധന്റെ ഹൃദയമുതകി. പഴുതിയുടെ പിഞ്ചു ഹൃദയം വിടിച്ചെടുത്തു അയാൾക്കു അസഹനീയമായിരുന്നു. അയാൾ നിശ്ചയിച്ചു; ലിപ്തിക്കു ഉടുപ്പം വെച്ചു വാങ്ങാൻ. “എന്റെ മോളു കരയാതെ. നാളെ നല്ല പട്ടുപ്പുറം വെച്ചു മിട്ടോണേ എന്റെ തങ്കം പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോകട്ടെ.”

ശരീരയുടെ പ്രാർത്ഥന സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കേട്ടു. ഒരു മണിക്കൂറിനകം ഒന്നാംതരം ഒരു കുഴിവെട്ടൻ ഓർഡർ ലഭിച്ചു. വണിക്സ്ത്രേഷന്റെ കൃത്യപ്രതിയായിരുന്നു അന്നു ശ്മശാനത്തിൽ വിശ്രമത്തിനെത്തിയത്. ബഹുശതം ജനങ്ങൾ അവിടെ തിങ്ങിക്കൂടി. അനവധി പട്ടക്കാരും മേൽപ്പട്ടക്കാരും സാസംകാരകർമ്മത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. ശവമഞ്ചത്തിൽ പൂഷ്പമാലപ്പങ്ങൾ കുന്നുകുന്നുകൂടായിക്കൂടി. അവർ അണിഞ്ഞിരുന്ന എന്തെങ്കിലും ആഭരണം എടുക്കുന്നതു ഹൃദയഭേദമായിത്തോന്നിയതിനാൽ സമർപ്പിച്ചുകൊടുത്തു. കസവുവസ്ത്രങ്ങൾ മോതിരങ്ങൾ മുതലായ അലങ്കാരങ്ങളാടുകൂടിത്തന്നെ ആ യുവതിയെ സംസ്കരിക്കുവാൻ അവളുടെ പിതാവായ വർത്തകപ്രമാണി ആജ്ഞാപിച്ചു. “നീ മണ്ണാകുന്നു; മണ്ണിലേക്കുതന്നെ തിരിയെച്ചോ.” പ്രധാനകാർമ്മികൻ ഒരു മണ്ണു പാരിച്ചു. ശരീര കുഴി മുടി. ആ കുഴി മാടത്തിനു മീതെ നിരവധി ധാരങ്ങളും ജന്മകളും അർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. മൂപ്പൻ അന്ന് അഞ്ചു രൂപ ലഭിച്ചു. സന്ധ്യ കുഴിഞ്ഞു. അലങ്കരിക്കുവാൻ പ്രകാശിച്ചു. ശരീര പഴയ കല്ലറയിൽ ചെന്നു ത

ന്റെ നിഷ്കലപ്തോതി എടുത്തു. എണ്ണി നോക്കി. 75 രൂപ. അന്നത്തെ അഞ്ചുകൂടിയാകുമ്പോൾ ലിപ്തിക്കു വെച്ചും ഉടുപ്പും വാങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു ധാരാളം മിച്ചവും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് അയാൾ ഉറപ്പിച്ചു. വൃദ്ധനും മകളുംകൂടി നഗരമധ്യത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. ലിപ്തി ഒരു ആഭരണക്കടയിൽനിന്നു രണ്ടു പുതിയ ജാതി വളകൾ തെരഞ്ഞെടുത്തു. അതിനു തന്നെ 75 രൂപ. വെറുതെ മിനക്കെടുത്താനാണു മൂപ്പൻ വന്നതെന്നു വിചാരിച്ചു കടക്കാൻ ശരീര രൂപം എണ്ണിക്കൊടുത്തപ്പോൾ വിസ്തരിച്ചുപോയി. തുണിക്കടയിൽനിന്നു രണ്ടു ചെറുപൂക്കു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വൃദ്ധനും മകളും കുടിലിലേക്കു മടങ്ങി. ലിപ്തിയുടെ അന്നത്തെ ശരീരം അതിരാത്രമായിരുന്നു. അതു കണ്ടു വൃദ്ധനും ആനന്ദസാഗരത്തിൽ ഞൊടി.

പിറ്റേന്നു നേരം അഞ്ചാം നാഴിക പുലർന്നു. ഒരു ബാളംകെട്ടാണു ശരീര ഉണർന്നത്. “ഇന്നലത്തെ മിസ്സിനെ മാന്തിയെടുത്തു” എന്ന് ആരോ അയാളോടു പറഞ്ഞു. ശരീര പിടഞ്ഞപ്പോൾ ശ്മശാനത്തിലേക്കു ഓടി. അവിടെ അനവധിയാളുകൾ കൂടിയിട്ടുണ്ടു്. തലമുറ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ട വർത്തകപുത്രിയെ ശവക്കോട്ടയുടെ മതിലിൽ ചാരിനിർത്തിയിരിക്കുന്നു! ആഭരണങ്ങളുമില്ല; കസവുവസ്ത്രങ്ങളുമില്ല. ശവക്കുഴി തുറന്നു കിടക്കുന്നു. ജനക്കൂട്ടം ക്ഷോഭിച്ചുവശായിരിക്കുന്നു. താമസിയാതെ ഏതാനും പോലീസുകാർക്കു പരസ്യം അയക്കും വന്നുചേർന്നു. ഒരു കത്തനാളു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു:— “ശരീരമുപ്പനല്ലാതെ ഈ ശവക്കോട്ടയിൽ രാത്രിയിൽ ആരും കടക്കുകയില്ല.” അച്ചൻ പറഞ്ഞതു

CHAND'S

“അരുണപ്രഭ”

മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കു് ഉപയുക്തങ്ങളായ അനവധി ഭൗതിക ഘടകങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതും മരണത്തിന്റെ കടിവായിൽ നിന്നു്, മനുഷ്യനെ ജീവിതത്തിന്റെ മണി മഞ്ചത്തിലേക്കു് ഉദ്ധരിപ്പിക്കുന്നതുമായ ഒരു ഒന്നാംതരം ടോണിക്! “ക്ഷയം, കാസശ്വാസം” എന്നീ രോഗങ്ങളുടെ അന്തകനാണു്. ഹൃദയത്തിനും ശ്വാസകോശങ്ങൾക്കും ഉണ്ടാകുന്ന എല്ലാ രോഗങ്ങളേയും മാറ്റി, ആരോഗ്യത്തേയും, യൗവനത്തേയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. അരോഗദുഷഗതാ ത്വത്തെ കാംക്ഷിക്കുന്നവർ ഞങ്ങളുടെ “അരുണപ്രഭ” സേവിച്ചു തൃപ്തരാകവിൻ.

24 ഔൺസ് കുപ്പി 1.൦൦ 5 ക. മാത്രം

ചാൻഡ്സ് ഫാർമസ്യൂട്ടിക്കൽ വർക്ക്സ്

H. O. എറണാകുളം Branch തോപ്പുപടി, കൊച്ചി.

(തെയ്യോട്ടു ചന്ദ്രശേഖരൻ നായർ)

ഇങ്ങുകിടക്കട്ടെ, യിങ്ങുകിടക്കട്ടെ
 മഞ്ഞിപ്പൊടിയിലും ചാരത്തിലുമിവൻ
 നിത്യനിയമകനിശ്ചയത്തിന്റെ സൽ
 ഭൂതനായ നീണ്ടെഴും സ്വപ്നശതങ്ങളിൽ.
 സ്തേഹിച്ചിരുന്നു ഞാൻ, പക്ഷേ മദീയന്റെ
 മോഹത്തെ നേരെയറിയാതിരുന്നിടം;
 സ്തേഹിച്ചിരുന്നു ഞാൻ, പക്ഷേ മദീയന്റെ
 മോഹത്തെ നന്നായിത്തീർത്തവരാം!

തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്ന ലോകം പഴിച്ചിട്ടു
 ചെറുചുണ്ടുന്ന വിരലുമായ് പോരുകിൽ!
 വൈരിയെത്തോൽപ്പിച്ചു ഗർവതാനങ്ങളാ-
 ചോരിവായ് നീളെ വിതറിവന്നെത്തുകിൽ!
 മൽപ്പരമാർത്ഥത തൻ ബലിപീഠത്തി-
 ലൽപ്പേരനാന്നദ നന്തനം വയ്ക്കുകിൽ!
 വഞ്ചിതമാണെന്റെ സമൃദ്ധമെങ്കിലും
 കിഞ്ചിൽ സ്ഥലമില്ല പശ്ചാത്തപിക്കുവാൻ!!

ശരിയാണെന്നു മിക്കവാറും “എസ്സ്” വച്ചു. പോലീസ് കാര്യം ശരിയെ പഠിക്കുക.

“പൊന്നെഴുമാനാറെ, ഞാനൊന്നുമറിഞ്ഞില്ല. ഇന്നലെ വൈകിട്ട് കിടന്നപ്പിന്നെ എണ്ണിറുവരുത്തു പട്ടതിയാണു. എന്നെ വെറുതെ ഉപദ്രവിക്കരുതേ—” അയാൾ കേണപേക്ഷിച്ചു. ഫലം നാസ്തി. ശവത്തിൽനിന്നു അപഹരിച്ച ആഭരണങ്ങൾ എവിടെയെന്നായി ചോദ്യം. “ദൈവത്തിനാണു ഞാനൊന്നും കണ്ടില്ല” അന്നു വൃദ്ധൻ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു. എല്ലാവരും കൂടി അയാളുടെ വീടു പരിശോധിക്കുവാണെത്തി. കൊച്ചു ലില്ലി അപ്പോഴും സൂക്ഷ്മമായി കിടക്കുന്നതേയുള്ളു. അവളുടെ കൈത്തണ്ടുകളിലെ സ്വർണ്ണവളകൾ കണ്ടു കണ്ടു വണിഗപരൻ അട്ടഹസിച്ചു: “ഇതു എന്റെ കയ്യിന്റെ കൈയിൽ കിടന്ന വള തന്നെ. കള്ളതായോളി.” ശരീർക്ക് അവിടെവെച്ചുതന്നെ നല്ലതു പോലെ പ്രഹരം കിട്ടി. താൻ കയ്യിൽനിന്നു വി

ലകൊടുത്തു വാങ്ങിയതാണെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞിട്ടു ഒരു കുഞ്ഞു പോലും വകവെച്ചില്ല. പോലീസ് കിരണാർ ലില്ലിയെ പിടിച്ചുവലിച്ചു എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു. അവളുടെ പിഞ്ചു കരങ്ങൾ പിടിച്ചു ഞെരിച്ചു. അവർ കക്കണങ്ങൾ വലിച്ചു. സാധു ബാലിക വാവിട്ടു കരഞ്ഞു. “എഴുമാനാറെ, എന്നെ കൊന്നാലും എന്റെ കുഞ്ഞിനെ ഒന്നും ചെയ്യരുതേ” എന്നു ശരീര താണുവീണപേക്ഷിച്ചു. വീണ്ടും കുറെ പ്രഹരങ്ങളാണ് അതിനു ലഭിച്ചത്.

വൃദ്ധനേയും മകളേയും തൊണ്ടിനുമിതം സ്ത്രീജനിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള ഒരുക്കമായി. ശരീരയുടെ ദൈവധീനത്താൽ ചില മാനന്ദങ്ങൾ ഇടപെട്ടു. സന്ധിസംഭാഷണം നടത്തി. “വയസ്സുനല്ലേ അറിവില്ലാതെ പ്രവർത്തിച്ചുപോയതു നാം ക്ഷമിക്കണം. ഏതായാലും വള കിട്ടിയല്ലോ. ഇനിയും കേൾക്കുന്ന മാക്കേണ്ട.” കാര്യം അങ്ങനെ അവസാനിച്ചു. ലില്ലിയുടെ കക്കണങ്ങൾ ആ ധനാധിനി കണ്ടുപോയി.

Mr. K. N. Sankunny Pillai B. A. & B. L.

KOTTAYAM

beg to announce that the Six different Motor Transport Companies managed by him, have been amalgamated and Consolidated into one Concern under the name and Style of "SWARAJ MOTORS LIMITED" The New Company controls the Passenger Transport between:-

Kottayam	-	Alwaye
Kottayam	-	Devikulam
Kottayam	-	Thodupuzha
Kottayam	-	Erattupetta
Kottayam	-	Kumali
Kottayam	-	Mundakayam
Kottayam	-	Erumely
Kottayam	-	Kozhencherry

and a host of other Mofussil services and the TOWN SERVICES, at KOTTAYAM.

The Sri Krishna Vilasom Motor Union Workshop enlarged and Modernised with the addition of the latest types of machinery, has now changed its name into "SWARAJ INDUSTRIES LIMITED" owning the following subsidiary concerns.

1. Swaraj Motors, Kottayam, Dealers in Spare parts.
2. Swaraj Printing Works, Kottayam, High-class printers.
3. Swaraj Navigation, Alleppey, Motor Boat Service.
4. Swaraj Body Building Depot, Kottayam, Coach & Body Makers.

The patronage of the public in the past has made this all round progress possible. I solicit the hearty Co-operation of the public in the future, as in the past.

ശൈവർക്കുത്തിന്റെ പൂർവാർത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കാം.

ലക്ഷ്മണഭട്ടന്റെ പദ്യരചനയിൽ ഭാനകരന്റെ രണ്ടു പട്ടങ്ങൾ കാണുമാറുന്നു. അവ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

കൃഷ്ണാ സമരസകൃഷ്ണം
ദൃഷ്ടവർത്താ ഭാതി വിഷ്ടരക്രവാസഃ
രാജനമുദയേ
ദൃഷ്ടവേ പട്ടകമുദയേ

പ്രസ്ഥാനം രതിമലിനം കമലീനീചസേ
രപി പ്രോഷണം

കാകഃ കേചിവിധി വിനാപിചരണനാസഃ
പദ്മവിവാചി

കിംചക്രാതമതാപ്യത പവനഃ പ്രബൃംഗ
മാലിംഗതി

ക്ഷേപ്യം കിമതോപി കൃഷ്ണനൃപതഃ
പ്രബൃംഗമിവാമേവാമഃ

ഇവ രണ്ടു മഹാരക്കനായ ഒരു കൃഷ്ണനൃപതിയെ സ്മരിക്കുന്നവയാണല്ലോ? പ്രസ്തുത നരേന്ദ്രൻ തീർപ്പായിട്ടു മഹാപരാപചാരം അനന്തപരയശസ്വിയുമായ വിജയനഗര സമ്രാട്ട് കൃഷ്ണഭവരാജൻ തന്നെയാണു്. അദ്ദേഹം ക്രി. പി. 1509 മുതൽ 1530 വരെ ഭരിച്ചിരുന്നതെന്ന് അതിഭംഗിയാ യി രേഖിച്ചു. ഇത്ര ഭാനകരന്റെ കാലനിർണ്ണയത്തിന്നു നല്ല സാക്ഷ്യമാണു്. ഭാനകരൻ പല പട്ടങ്ങളു ലായി നിസാംഷായെ പ്രശ്നിച്ചിരുന്നു. പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പൂർവാർത്തിൽ വാണിരുന്ന ബുർഹാൻ നിസാംഷാ ഒന്നാമനും നിസാംഷാ നും നിസാം എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നവരത്രേ. ഷേർഷായുടെ സമകാലികനായിരുന്നതു ബുർഹാൻനിസാംഷാ (1510-53) യാണു്. ആ സ്ഥിതി ഭാനകരന്റെ വർണ്ണനയ്ക്കു ഭാജനമായതു ആരാ

ണെന്നുള്ളതിൽ സംശയത്തിന്നു മാർഗ്ഗമില്ലല്ലോ! ഭാനകരന്റെ കാലനിർണ്ണയത്തിന്നു വേറെയും ധാരാളം സാക്ഷ്യങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വിസ്തരഭയത്താൽ ഇവിടെ നിൽക്കുന്നു.

ഭാനകരൻ അക്കാലത്തെ ഹിന്ദുരാജാക്കന്മാരുടെ സംസ്കൃതസാഹിത്യങ്ങളെയും പ്രോത്സാഹനത്തിന്നു ശ്രമിച്ചിരുന്നു. വിജയനഗരത്തിലെ കൃഷ്ണരാജൻ, വീരനാഥൻ, വീരഭാദ്ര, ഷേർഷാ നിസാംഷാ എന്നിവരുടെ നാമധേയങ്ങൾ ഏതെങ്കിലിയുടെ രക്ഷാധിപരികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രാമാണ്യം അർഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കവി ഈ രാജാക്കന്മാരുടെ സദസ്സുകളിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ഈശ്വരൻ, രാജാവു, നവരസങ്ങൾ, സ്ത്രീ, പുരുഷൻ, പ്രേമം, പ്രകൃതി, ജന്തുക്കൾ, ഭക്തി, അന്യോക്തി, പലവക എന്നിവയിൽപ്പെടുന്ന ഭാനകരന്റെ മുഖതകങ്ങൾ.

ഒരു കവിതയെന്ന നിലയിൽ ഭാനകരൻ അഥവാ ഭാനപ്രഭുവിനുള്ള സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിൽ ഭരണതത്ത്വമാനം അർഹിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനസമ്മതിക്കു മുൻപാണെ സമകാലീനകൃതികളിൽ ധാരാളം പട്ടങ്ങൾ എടുത്തു ചേർത്തിട്ടുള്ളതിനേക്കാൾ വലിയ ദുഷ്ടതാതമൊന്നും അവശ്യമില്ല. ഭാനകരന്റെ ഭാവനാഭാവവും വിശ്വലോകപാടവവും ആണു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുന്നതിക്കു ധേതു. ആലങ്കാരികളാണു് ഭാനകരന്റെ കവനങ്ങൾ ഒന്നാം കിടയിൽ നിൽക്കുന്നവരാകുന്നു. വായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയെ ശ്രദ്ധണമാത്രയിൽത്തന്നെ സമാകർഷിക്കത്തക്ക സൗകര്യം നിറഞ്ഞവയാണു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പട്ടങ്ങൾ. നിസാംഷായെപ്പറ്റിയുള്ള കവിയുടെ പട്ടങ്ങൾ കവിക്ക് ആ നേരത്തിൽനിന്നു ധാരാളം പ്രോത്സാഹനം ലഭിച്ചിരുന്നു എന്നു ഊഹിക്കുന്നതിന്നും വഴി നൽകുന്നു.

കേരള ആയുർവ്വേദ ട്രസ്റ്റ് കോർപ്പറേഷൻ

കുടിലും എറണാകുളം.

ആയുർവേദസംബന്ധമായ എല്ലാവിധ മരുന്നുകളും
വിൽപനയ്ക്കു തയ്യാർ.

ആവശ്യമുണ്ടു്.

സേലം, മദ്രാസ്, തൃശിനാപ്പള്ളി, കോയമ്പത്തൂർ, മധുര മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ബ്രാഞ്ചു നടു
ത്തുന്നതിന്നു ശരിയായ സെക്യൂറിറ്റി തരുന്നതിന്നു തയ്യാറുള്ള വൈദ്യന്മാരെ അവശ്യമുണ്ടു്

Apply to:- Kerala Ayurvedic Corporation Ltd.,
Ernakulam,

പതിധപനി

(കെ. എൻ. ഗോപാലപിള്ള എം. എ.)

ഒരു മനോഹരനാഭം! കർണ്ണങ്ങൾക്കു സുധാമയമായ മോഹന സംഗീതം! ഏകകാലത്തു് ആനന്ദവും ആത്മനിർവൃതിയും നൽകുന്ന വേണുനാഭം! വൃന്ദാവനമാണോ ഇതു്?

വൃന്ദാവനം! ഗോപാലബാലന്റെ വിചാസരംഗം ചേതനാചേതനങ്ങളെ സമോദരതേപന അണിനിരത്തി സംഗീതസുധാസമുദ്രത്തിലാറാടിച്ചു ജന്മസിദ്ധി നൽകിയ വിദ്യാപീഠം! പ്രപഞ്ചസർപ്പത്തിന്റെ മണാഗ്രത്തിൽ നടരാജനൃത്തം നടത്തി സ്നേഹാളിതം പൊഴിഞ്ഞു് ലോകം പുലർത്തിയ രാധാകൃഷ്ണന്റെ ശൃംഗാര മണ്ഡപം! കർമ്മമുഖിയുടെ കൈവല്യാരാമം! അതാ വേണുഗോപാലന്റെ മോഹനഗാനം മുഴങ്ങുന്നു.

കാർമുകിൽ വർണ്ണൻ സന്തോഷസംഗ്രഹമായി പാറപ്പുറത്തിരുന്നു പീതാംബരം ചാർത്തിയമയ്യന്ന. മേഘങ്ങൾ, ക്ഷണികജീവികൾ, കണ്ണനെപ്പോലെ ഉടുത്തൊരുങ്ങാനത്രെ അവയുടെ സമാരംഭം! കഷ്ടം! എന്തൊരു വ്യാമോഹം! ചക്രാക്ഷമാകട്ടെ കണ്ണന്റെ കാലിൽ ചിലമ്പുന്നിരിക്കാൻ ഉദ്യമിക്കുന്നു. വണ്ടിന് ഈ കൈയേറാം അസാധ്യമായിത്തീർന്നു. കണ്ണനെ കാണാനായി അതിന്റെ പുറപ്പാട്.

ആശ്ചര്യം! വൃക്ഷമരായയുടെ പരിഭ്രമം നോക്കുക. അതെന്തിനിക്കിങ്ങനെ ഇളകിപ്പായുന്നു മറെറാനിരമല്ല, കണ്ണനെ കാണാനുള്ള വ്യഗ്രത കൊണ്ടു തന്നെ. അല്ല, രാധയോ അതു്? രാധ, കൃഷ്ണനെത്തേടി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ നീലവസ്ത്രധാരിണിയുണ്ടോ ആ ലീലാലോലുപനെ കാണാതെ പിൻമാറുന്നു? അവൾ ചെടിയുടെ ചുവടെങ്ങും തിരയുന്നു.....ദേവീ! ചന്ദ്രികയത്രേ വേതിയെ കബളിപ്പിക്കുന്നത്. അതാ! വെങ്കിലുപർപ്പിന്റെ മുകളിൽ നോക്കുക. മുരളീനാഭം ശ്രദ്ധിച്ചു നടക്കൊള്ളുക.

മരങ്ങളും പാറകളും നിക്ഷേപങ്ങളും മാറി മാറി വലത്തു വച്ചു രാധ തളിർന്നു. അവളെ കൗതുകപൂർവ്വം നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ദിഗംഗനമാരുടെ! മുഖത്തും കോപത്തിന്റെയും നിരാശയുടെയും നിഴൽ വീശി.

വള്ളിക്കടിയിൽ ഒരു പുഷ്പമണ്ഡപമായി തരം തിരിഞ്ഞു. പാശ്വാഭാത്തിന്റെ തുമരഗുണവും വേണുനാഭവും ഒരേ ശ്രുതിയിൽ ലയിച്ചു ഒന്നായിത്തീർന്നു. പുഞ്ചിരിപ്പുനിലാവു ചൊരിഞ്ഞു കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന രാധയുടെ മുഖം തുടുത്തു. അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ കണ്ണീർ വടിഞ്ഞു.

രാധ കൃഷ്ണനെ സംശയിച്ചു, പഴിച്ചു, പരിഭവിച്ചു; ഇപ്പോഴാകട്ടെ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു. “വേണ്ട രാധേ; പരിഭവിക്കണ്ട. പശ്ചാത്താപം പാപമോചനമാണ്. ജലസേചനം കൊണ്ടു വീണു മുളയ്ക്കുയുള. അഥവാ നിന്റെ സ്നേഹചൈതന്യമല്ലേ കണ്ണന്റെ ഓടക്കുഴലിൽ കൂടി പ്രവഹിക്കുന്നത്? രാധയുടെ അസാന്നിധ്യത്താൽ അതൊരു നിർജീവസാധനം മാത്രം! സമാധാനപ്പെടുക. നിന്നെപ്പിരിഞ്ഞുണ്ടോ ആ ലീലാലോലുപൻ വിളയാടുന്നു? ചെല്ലുക, അങ്ങോട്ടു തന്നെ ചെല്ലുക. അതാ ലതാഗൃഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കണ്ണൻ നിന്നെ കാത്തു നിൽക്കുന്നു.

രാമയുടെ കണ്ണനിർ കണ്ടു മനം കലങ്ങിയ തരുലതാലികളോട് അന്താപഭാവം പോലും പ്രകടിപ്പിക്കാതെ അവൾ അവളുടെ രമണനെ പ്രാപിച്ചു. അവളുടെ നീലാംബരച്ഛിയിൽ കണ്ണന്റെ പീതാംബരവും കണ്ണന്റെ കായാംപുമേനിയിൽ അവളുടെ കനകശരീരവും ഒന്നായിച്ചേർന്നു ഒരു വർണ്ണമായി ഗുഹാമുഖം ഇരുട്ടുകൊണ്ടുണ്ടു്. വേണുഗാനത്തിന്റെ പ്രതിധ്വനി മാത്രം വെളിയിൽ വ്യാപിച്ചു.

THE ASIAN BANK LTD., QUILON.

(INCORPORATED IN TRAVANCORE.)

BOARD OF DIRECTORS.

Palakaseril P. Raghavan Esq., Advocate, Quilon. (Chairman)
E. C. Govindan Asan Esq., Cashew Exporter, Quilon.
N. Sundareswaran Esq., Cashew Exporter, Quilon.
Prakulam K. Kunjuraman Esq., Merchant, Quilon.
P. S. Raghavan Pillay Esq., Merchant, Quilon,
C. Bhaskara Panicker, Esq., Factory Manager. Messrs. Thomas Steaphen & Co., Ltd.,
Quilon.
A. Vasudeva Panicker Esq., Banker, Quilon, (Managing Director)

ALL KINDS OF BANKING BUSINESS TRANSACTED.

Receives Deposits at the following rates:-

Current Account	1%	Fixed Deposits:-	6 months	3%
Savings Bank Account	2½%	" "	12 "	4%
		" "	24 "	4½%

39 YEARS' SERVICE

Year after year the Hindusthan is scoring one record after another and the public confidence that the Society has enlisted is reflected in its 1945 Balance Sheet, now released to an ever-increasingly appreciative public.

FIGURES THAT TELL

Assurances in force	Rs. 41,43,34,016.
Total Assets	" 8,14,58,655
Life and Miscellaneous Insurance Fund	" 7,41,52,635
Claims paid (1945)	" 39,97,903
Premium Income	" 1,94,19,953
Increase in Fund during 1945	" 1,13,87,444

NEW BUSINESS

Rs. 12,10,36,742

THE HINDUSTHAN CO-OPERATIVE INSURANCE SOCIETY, LTD.

Head Office:-

"HINDUSTHAN BUILDINGS"
6-A, Surendranath Banerjee Road.,
CALCUTTA.

Divisional Office:-

"HINDUSTHAN BUILDINGS"
107, Armenian Street.,
G. T., MADRAS.

Sub-office:- VAZHUTHACAUD, TRIVANDRUM.

ശ്രീ തൃപ്തൈശ്വരൻ

(ഡി. പത്മനാഭനണ്ണി എം. എ.)

മലയാളഭാഷയിൽ അനർഘങ്ങളായ പലഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും കർത്താക്കന്മാരുടെ ജീവചരിത്രത്തെപ്പറ്റി ഒരു സ്ഥൂലജ്ഞാനം പോലും ലഭിക്കുന്നതിനു പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. രാമചരിതം, കൃഷ്ണഗാഥ, രാമായണം ചമ്പു മുതലായവ രചിച്ചിട്ടുള്ള കവികളുടെ നാമധേയം പോലും നമുക്കറിവില്ല. തൃപ്തൈശ്വരൻ പാലക്കാട് ജന്മദേശം നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമവും ചരിത്രവും അജ്ഞാതമായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു. തൃപ്തൈശ്വരൻ ജീവചരിത്രത്തെയും കവിതകളെയും മാറ്റം പാറി പ്രസ്താവിക്കുന്ന പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇന്നു നാം കാണുന്നുണ്ട്. ഇവയിൽ പരേതനായ സാഹിത്യപണ്ഡിതൻ പി. കെ. നാരായണപിള്ളയുടെ ഒരു ചെറിയ ഗ്രന്ഥവും, ഡാക്ടർ സി. അച്യുതമേനോൻ അവർകളുടെ അംഗീകൃതഭാഷയിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണെങ്കിലും, അതിവിശിഷ്ടവും, സാമാന്യം വിപുലമായ മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥവും പ്രത്യേകം "മന്ത്രി"ങ്ങളാണ്. ഡാക്ടർ സി. അച്യുതമേനോന്റെ അനർഘഗ്രന്ഥത്തിനു ഒരു മലയാളവിവർത്തനം ഇതുവരെയും ഉണ്ടാകാത്തതു ശോചനീയമത്രെ. അനന്യമാ ആസപാദ്യങ്ങളായ ഈ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നു പോലും എഴുത്തച്ഛന്റെ ജീവചരിത്രത്തെപ്പറ്റി വളരെയൊന്നും ഗ്രഹിക്കാൻ വഴിയില്ല. അതിനാൽ ഇനിയും ഐതിഹ്യങ്ങളെത്തന്നെ ഉപജീവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഐതിഹ്യങ്ങൾ അധികവും അൽപ്പമാത്രമാത്രമുള്ളതും അതിശയോക്തിസമ്പന്നങ്ങളുമായിരിക്കാണെന്ന് വഴിയുള്ളു. എങ്കിലും അവ തുച്ഛങ്ങളായ ഇതരതെളിവുകളെ സഹായിക്കുന്നപക്ഷം ചരിത്രങ്ങളായിത്തന്നെ സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്. ചിലപ്പോൾ വകുപ്പിലും സങ്കൽപ്പസൃഷ്ടികളായും തീരാവുന്നതാകുന്നു. ഐതിഹ്യത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് പോലെ അനാഥമായ ഒരു ഗൃഹത്തിലല്ല എഴുത്തച്ഛൻ ജനിച്ചിട്ടുള്ളത്. വിദ്യാഭ്യാസരംഗം, "അനേകാന്തവാസികളോടുകൂടിയ അച്യുതനും രാമനാഥനുമായ ഒരു അഗ്രജൻ ആ ഗൃഹത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. അക്കാലത്തെ ജനങ്ങൾ "മുത്തനമ്പു ശ്വരൻ" പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നുവത്രെ. ശ്വരൻ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു പ്രത്യേക പദവിയും, ദേശാതിത

മായ വിഭവങ്ങളും ഉണ്ടാകാതിരിക്കാറില്ല. അതിനാൽ എഴുത്തച്ഛന്റെ ജനനം ഒരു സാമാന്യകുടുംബത്തിലായിരുന്നുവെന്ന് ഇതരതെളിവുകൾ ഒന്നും കൂടാതെ തന്നെ വിശ്വസിക്കാവുന്നതാണ്. എഴുത്തച്ഛന്റെ ശൈശവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മറ്റൊരതെളിവുപോലും അദ്ദേഹം നമ്പൂരിമാർ വേദം ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്നതു കേട്ട് കാട്ട്, കാട്ട് (അമ്പലം) എന്ന പറമ്പുവന്നിരുന്നതാണ്. ബാല്യത്തിൽ തന്നെ സംസ്കൃതഭാഷയിൽ വ്യത്യാസത്തിന് സമ്പാദിച്ച എഴുത്തച്ഛൻ അറുപതുപനന്മാരായ ചില നമ്പൂരിമാരുടെ വേദോപാധനത്തിൽ തെറ്റുകാരായും നിരന്തരം പ്രസ്താവിക്കയും ചെയ്തു എന്ന മാത്രമേ ഈ ഐതിഹ്യത്തിനു അർത്ഥമുള്ളൂ. അതിശയോക്തിസ്പർശം കൊണ്ടു ബാല്യം ശൈശവമായിത്തീർന്നുപോയി. എഴുത്തച്ഛൻ വലിയൊരു മദ്യപാനിയായിരുന്നെന്നുള്ളതാണ് വേദം ഒരു ഐതിഹ്യം. ഇതിലും വല്ല വാസ്തവവും ഉണ്ടായിരിക്കാം. എഴുത്തച്ഛൻ ഒരു എഴുത്തുപള്ളി ആരാനം ഒരു കവിയും മാത്രമായിരുന്നിരിക്കാനിടയില്ല. ജ്യോതിഷം സർവജ്ഞങ്ങൾക്കും ആവശ്യമുള്ള ഒരു വിദ്യയായിരുന്നു. ഏതു കൃത്യം ആരംഭിക്കുന്നതിനും "നല്ലേന്തരംനാക്കുക" അന്നു പതിവായിരുന്നു. ഏതു ശിശു ജനിക്കുമ്പോഴും ജാതകമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. ഇങ്ങനെ മുഹൂർത്തം ജാതകം മുതലായവയ്ക്ക് ജനങ്ങൾ ഗ്രാമത്തിലുള്ള ആരാധനത്തന്നെയാണ് സമീപിക്കാറുള്ളത്. അപണ്ഡിതന്മാരായ ആശാൻമാർ പോലും അൽപ്പം ജ്യോതിഷം അറിയാത്തവരായിരുന്നില്ല. പണ്ഡിതനായ എഴുത്തച്ഛന്റെ കാഴ്ച പിന്നെപ്പറ്റാൻമില്ല. അതുപോലെ ഒരു ശ്വരൻ ആയുർവേദത്തിലും അറിവുണ്ടായിരുന്നെന്നു ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിലും വലിയ തെറ്റില്ല. ഈ രണ്ടു വിഷയങ്ങളിലും എഴുത്തച്ഛൻ ഓരോ ഗ്രന്ഥം രചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കേൾവി തീരെ അവിശ്വസിക്കേണ്ടതില്ല. ഇതിനും പാമെ അദ്ദേഹം ഒരു മാന്ത്രികനും, താന്ത്രികനും കൂടി ആയിരുന്നിരിക്കണം. ശക്തിപൂജ മാന്ത്രികന്മാർക്ക് സർവസാധാരണമായ ഒരു ഉപാസനാമാർഗ്ഗമായിരുന്നു. മദ്യംസാദികൾ ദേവിക്കു നിവേദ്യമായി അർപ്പിക്കുകയും, പൂജകൻ അവ പ്രസാദമായി അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്.

ശാക്തേയനായ എഴുത്തുക്കാരനെ മലിപാനി എന്ന തലക്കെട്ടിൽ തന്നിരിക്കുന്ന അദ്ധ്യക്ഷപിച്ചവനും അതുകൊണ്ടുതന്നെ എഴുതിയതിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചതിൽ അതുതന്നെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എഴുത്തുക്കാരനും തുഞ്ചൻ ഗുരുപാദർ വിവിധഭാഷകളിൽ പണ്ഡിതനും, വേദവേദാന്തങ്ങളിലും മതഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ജ്ഞാനവും പരിചയവും സിദ്ധിച്ചവനും, വൈദ്യവും ജ്യോതിഷവുംകൊണ്ടു കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നവനും, പൊതുജനങ്ങളെ വിദ്യാഭ്യാസനന്ദാർക്കി അദ്ദേഹം അദ്ധ്യാത്മികവും സാമ്പാർത്ഥ്യവും ആയ നിഷ്കളെ ബലപ്പെടുത്തി ദേശത്തിന്റെയും, സമുദായത്തിന്റെയും അഭ്യുദയത്തിനുവേണ്ടി - പരിശ്രമിച്ചിരുന്നവനും, സമകാലികനായ പണ്ഡിതന്മാരുടെ പ്രശംസയും, സുഗുണങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിനും, പൊതുജനങ്ങളുടെ അഭിമാനത്തിനും, വിശ്വാസികളുടെ ഭക്തിയ്ക്കും, എല്ലാവരുടേയും ബഹുമാനത്തിനും പാത്രീഭവിച്ച സർവ്വജനമാന്യനായ ഒരു പുണ്യപുരുഷനായിരുന്നു.

ഇന്നു ജനങ്ങൾ എഴുത്തുക്കാരനെ ഒരു അസാമാന്യ ഭക്തനും, അഭിപ്രായനും, അനുഗ്രഹിതനായ കവിയുംഗവനായിട്ടാണ് വിചാരിച്ചുപോരുന്നത്. കേരളത്തിൽ മിക്കഭാഗങ്ങളിലും സോപാനത്തിൽ പാടിയിരുന്ന ജയദേവകീർത്തനങ്ങളും, ചൊല്ലേറിയുടെ

കൃഷ്ണഗാഥ, കണ്ണശ്ശപ്പണിക്കരുടെ രാമായണം മുതലായ പൂർവകാവ്യങ്ങളും, പ്രശസ്തരായ പ്രസിദ്ധിയുള്ള ഗുരുവായൂർ ഭക്തസാമൂഹ്യവും, പുനാനം മുതലായ ഭക്തകവികളുമായുള്ള സംസർഗ്ഗവും എഴുത്തുക്കാരനെ ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചിരിക്കണം. മേൽപ്പത്തൂർ ഭക്തിരീതിയുടെ വാതരോഗം ഭേദമാകുന്നതിനു "മത്സ്യം തൊട്ടുകൂട്ടണം" മെന്ന് എഴുത്തുക്കാരൻ ഉപദേശിക്കുകയും, തദനുസരണം ഭക്തിരീതിഗുരുവായൂർഭക്തത്തിനിടയിൽ ഭാഗവതകഥയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി തന്റെ വിശിഷ്ട കൃതിയായ "നാരായണീയം" നിർമ്മിക്കുകയും, അതുകൊണ്ടു ആയുരാരോഗസൗഖ്യം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തതായും എഴുതിയെഴുതുകയും ചെയ്തു. അതിനും പുറമേ മാമാങ്കത്തിന്റെ അനന്തരമലങ്ങളായി നാട്ടുവാഴികൾ തണിപ്പെട്ടുപോയ പല വലിയ കലാകാരന്മാരുംകൊണ്ടും, വിദേശീയരായ പോർട്ടുഗീസുകാരന്മാരും മറ്റും ഉപജാപങ്ങൾകൊണ്ടും വർഷകാലനാളിപ്പോലെ കലാശിരീശത്തിരുന്ന കേരളത്തിലെ അന്തരീക്ഷം സമാധാന സംവൃർണ്ണവും, പ്രസന്നവുമായ ഒരു ശരൽക്കാലത്തെ കാണിച്ചിരുന്ന കാലത്താണ് എഴുത്തുക്കാരൻ ജീവിച്ചിരുന്നതെന്നും, ആ പരമഹംസന്റെ പഞ്ചവർണ്ണക്കിളിയുടെ കളമധുരഗാനം ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിനു ഭക്തിയും ശാന്തിയും ഉൽഭവിപ്പിക്കുന്ന

Hotel Atlantis

ERNAKULAM.
(BAR ATTACHED)

CENTRALLY
SITUATED

ROOMS
WITH MODERN
SANITATION

UNDER EXPERT EUROPEAN MANAGEMENT

Proprietors:- Palethinkel Brothers, Limited,
ERNAKULAM.

TELEGRAM: "ATLANTIS"

തിനു സമർത്ഥങ്ങളാകയാൽ അവ കാലത്തിനും ഭേദത്തിനും അതന്താപേക്ഷിതങ്ങളായിരുന്നെന്നും ഡാക്ടർ ആശ്വതമേനോൻ വാദിക്കുന്നതിൽ വളരെ പരമാർത്ഥമുണ്ട്. തന്നിമിത്തം നിഷ്കളങ്കനും ഭക്തനുമായ എഴുത്തച്ഛൻ ജനതയ്ക്കു ഭക്തിമാർഗ്ഗം ഉപദേശിക്കുന്നതിനായിട്ടാണു രാമായണവും ഭാരതവും എഴുതിയിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹം കവിയശപ്രാർത്ഥിയായിരുന്നെന്നു തീർത്തുപറവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ഒരു മഹാസമുദ്രത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ഉത്തുംഗതരംഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ഇളകിമറിഞ്ഞും. മറ്റുഭാഗം കല്ലോലമാലകൾകൊണ്ടു് നിറഞ്ഞും, വേറൊരിടം പ്രശാന്തസുന്ദരമായും ഇരിക്കുന്നതുപോലെ എഴുത്തച്ഛന്റെ ഭാഷാരീതിയും ഗംഭീരവും, സുന്ദരവും, ശാന്തവും, ലളിതവുമായി അവസരോചിതംപോലെ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

“വാരിധി തന്നിൽ തിരമാലകളെന്നപോലെ ഭാരതീ! പദാവലിതോന്നെന്നു കാലേകാലേ”

എന്നു രാമായണത്തിൽ അദ്ദേഹംചെയ്യുന്ന പ്രാർത്ഥന ഫലവത്തായിത്തന്നെ പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭീഷ്മഭരണകർണ്ണപർവ്വങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്ന യുദ്ധരീതി ഏകദേശം ഒന്നുതന്നെയായാലും വർണ്ണവസ്തുവിന്റെ പൂർണ്ണപ്രതീതിക്കു് അവശ്യമുള്ള ശബ്ദാർത്ഥാലങ്കാരങ്ങളുടെ സമീചിനമായ പ്രയോഗംകൊണ്ടു് അവയിൽ ഓരോ വരിയും അഭിനവമായി വായനക്കാർക്കു തോന്നുന്നു.

“ക്ഷണേക്ഷണേന ച താമസമുപൈതി

തദേവരൂപം രമണീയതായഃ”

എന്ന മാലകവിയുടെ സൗന്ദര്യനിർവചനം സ്വീകാര്യമാണെങ്കിൽ മലയാളഭാഷയിൽ എഴുത്തച്ഛന്റെതു പോലെ ആപാദസുന്ദരവും. അത്യുൽകൃഷ്ടവും, ആത്മോദാമയവുമായ ഒരു കവിത വേറെ ഇല്ലതന്നെ. മലയാളത്തിൽ ആയുധേഴുത്തു നടപ്പാക്കിയതും, മണിപ്രവാളത്തിലെന്നതുപോലെ പാടുകെട്ടിയും ലളിതവികേന്ദ്രങ്ങളായ സംസ്കൃതപദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങിയതും, മലയാളപ്രകൃതികളോടു് സംസ്കൃതവികേന്ദ്രപ്രത്യയങ്ങൾചേർത്തു് പ്രയോഗിക്കുന്ന വിഭാമസബ്രഹ്മയും തെറ്റാണെന്നു സ്ഥാപിച്ചതും, സംസ്കൃതവൃത്തശാസ്ത്രത്തിലെ മാത്രാനിയമം തമിഴുവൃത്തങ്ങളിൽകൂടി പ്രവേശിപ്പിച്ചു് കിളിപ്പാട്ടു് മുതലായ പുതിയവൃത്തങ്ങൾ നടപ്പിൽവരുത്തിയതും എഴുത്തച്ഛനു് ഒന്നെന്നു കേരളപാണിനിയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇവയൊന്നുംതന്നെ എഴുത്തച്ഛൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങളല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂർവഗാമികളായ പല കവികളും ഇവയെല്ലാം ആദരിച്ചിരുന്നു. ശങ്കരാചാര്യരുടെ കാലത്തിനിപ്പുറം ഇത്രമാത്രം ആദ്ധ്യാത്മികതത്വങ്ങളെ വിതരണം ചെയ്തിട്ടുള്ള മറ്റൊരാളെങ്കിലും കേരളത്തിലുണ്ടായിട്ടില്ല. സ്വയം പാരശാലസ്ഥാപിച്ചും അനേകം ശിഷ്യന്മാരെ സമ്പാദിച്ചും കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തും വിദ്യാപ്രചരണമുണ്ടാക്കിയതിൽ എഴുത്തച്ഛനും സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ വിഷയങ്ങളിലാണ് നമുക്കു് എഴുത്തച്ഛനോടുള്ള ആദരമർപ്പം.

ഉത്തരവാദിതപമുള്ള ആയുർവേദ ദൃഷ്ടിധങ്ങൾക്കും,

ശാസ്ത്രീയമായ ചികിത്സാപദ്ധതികൾക്കുമായി

ആയുർവ്വേദ പ്രണയികളുടെ

ആരാധ്യകേന്ദ്രമായ

സപരാജ്ഞാ ഫാർമസി

ക്ക് എഴുതുക. ക്യാന്റലോഗ് ഇനാം.

ഫെഡറാഫീസ്:-ആലുവാ-തിരുവിതാംകൂർ.

Important Announcement.

KERALA AYURVEDIC CORPORATION LTD.,

ERNAKULAM begs to announce to the public that we have not entered into any sort of agreement with any concern whatsoever authorising them to open our Branches or receive any amount as security or deposit on our behalf.

We have appointed GENERAL SUPPLIERS, Ernakulam, as our Sole Agent for organising Agencies only. All applications for agencies should come to us through the General Suppliers.

MANAGING DIRECTOR.

Old Order Changeth - Yielding Place to New

WEDDING SAREES : BLOUSE PIECES

NEW ARRIVALS OF
NEW VARIETIES OF
NEW DESIGNS FOR

Your Choice from your

JINNAH STORES

Broadway, ERNAKULAM

For All
**RADIOS & ELECTRICAL
GOODS**

ENQUIRIES TO

EAGLE INDUSTRIES LTD.,

ERNAKULAM.

ഓ! ഭൂമിപുത്രം

ചെറുകഥ

ചിത്രമെഴുത്തു

കെ. എം. വറഗീസ്.

പഞ്ചിവാസലിൽനിന്നു കണ്ടറയ്ക്കും വൈദ്യ

ത കമ്പി നീട്ടുന്നതിനുള്ള ഗോപുരക്കാലുകൾ ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്ഥാപിച്ചു നിലയിൽ ആയുർവ്വേദം രണ്ടുപുറം കഴിഞ്ഞു. നെടുങ്കുതിരയുടെ ഇടത്തുണ്ടു പോലെ ആകാശമുട്ടെ ഉയരമാണ് ഒട്ടുവളരെ ഇരുമ്പു രൂപ്പുകിടന്നു നെടുങ്കുതിരയും കൂടെയും ഏകോണിച്ചുമ്പേ തുളു പെട്ടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഈ നാൽക്കാൽത്തുണകളുടെ ഉപയോഗത്തോടൊപ്പം പലരും പലവിധത്തിൽ സംസാരിച്ചു. സ്ഥലവാസികൾ അതിനു മുമ്പ് അങ്ങനെയൊന്നു കണ്ടിരുന്നില്ല. അലപ്പുഴ വെളിച്ചമാളികയ്ക്കു തുല്യം വിളക്കു കാണിക്കുന്നതിനുള്ള ഇരുമ്പുഗോപുരങ്ങളാണ് അവയെല്ലാമെന്നു സമീപസ്ഥാനങ്ങളും വിഴിയാത്രക്കാരും പരസ്പരം പറയുമായിരുന്നു. അതിന്റെ മുകളിൽ കൂടി കമ്പിയേൽ ചവിട്ടുവണ്ടി ഓടിക്കുന്നതിനാണെന്നു വേറെ ചിലർ പറഞ്ഞു.

അധികം താമസിയാതെ ഗോപുരക്കാലുകളുടെ മീതെ കൂടി ഇലക്ട്രിക് കമ്പികൾ മൂന്നുനാലുണ്ണു നീട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. അപ്പോഴും ആളുകൾ ഓരോ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞു.

പഞ്ചിളിക്കു റോഡു വക്കത്തു വിലങ്ങനെ കമ്പി നീട്ടി നിലയ്ക്കുന്ന 126-ാം നമ്പർ ഗോപുരക്കാലോട് ഏതാണ്ടു് ഒരു ഹർലോങ്ങു സമീപിച്ചു താമസിച്ചിരുന്ന തേവപ്പുലയൻ അതിലൊന്നും അത്ര വിശ്വാസം വന്നില്ല. പലപ്പോഴും പുല്ലു പറിക്കുന്നതിനായി ആ ഗോപുരക്കാലിന്റെ ചുവട്ടിൽ വരുമ്പോഴൊക്കെയും ബ്രഹ്മാണുമാരായ ഈ ഇരുമ്പുനാൽക്കാൽത്തുണകൊണ്ടു് “തമ്പുരാക്കന്മാർ ആകാശത്തു കോരമ്പോകയാണോ” എന്ന് അവൻ തന്നത്താൻ പറയുമായിരുന്നു. രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും അതുവഴി കടന്നുപോകുന്ന വൈരസ്ത്രം വിദ്യാർത്ഥികൾ ഗോപുരക്കാലിന്റെ മുമ്പിലായി റോഡിൽ കൂട്ടം കൂടിനിന്നു് അതിന്റെ ഉച്ചിയിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടു് ഇംഗ്ളീഷിൽ എന്തൊക്കെയോ പറയുന്നതു പലപ്പോഴും തേവൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷെ അതിന്റെ ഉപയോഗത്തോടൊപ്പം ആ വികൃതിക്കുട്ടികളോട് എന്തെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ

അവൻതുനിഞ്ഞില്ല. തേവനും ആ കുട്ടികളുമായി ആ പൊരുത്തത്തിലല്ല കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്നതു്. അവർ അവനെ റോഡിൽ കണ്ടു് മുമ്പോഴൊക്കെയും മറ്റു ചില പരിവാസക്കുടുംബങ്ങളോടൊപ്പം “കൂറോയി” എന്നു കൂടിവിളിച്ചു് അധികേണപിക്കുമായിരുന്നു. എഴുപത്തഞ്ചിന്റെ കാഴ്ചക്കുറവുള്ള തേവൻ കൂറോയിവിളി കേൾക്കുമ്പോൾ കണ്ണും മുഖവും നോക്കാതെ കൂട്ടം അടച്ചു പുഴുത്ത ചീത്ത പറയും. ഭാഷ്യ എഴുപതു കഴിഞ്ഞ തേയിപ്പുലയിയും അവൻ പഠിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള ശകാരവാക്കുകൾ എല്ലാം ഉരുവിടും. കുട്ടികൾ അപ്പോൾ കൂട്ടം “ഹോയി” മുഴക്കും. തേവൻ മണ്ണുവരി എറിയും. കുട്ടികൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു് വീണ്ടും “കൂറോയി” ശബ്ദം ആവർത്തിക്കും. തേവൻ വെട്ടുകല്ല്യമായി പിറകെ ഓടും. കുട്ടികൾ പമ്പകടക്കും. ഇങ്ങനെ പലപ്പോഴും.

എന്നിരിക്കിലും കാലിന്റെയും കമ്പിയുടെയും ഉപയോഗം എന്താണെന്നു തേവൻ അറിയേണ്ടിയിരുന്നു. ഒരു ദിവസം രാവിലെ സ്കൂളുകൂട്ടികൾ ഒരു വഴിവന്ന ഗോപുരക്കാലിന്റെ മേൽഭാഗത്തേക്കുണ്ടാക്കി എന്തൊക്കെയാ പഠത്തുകൊണ്ടു നിന്നു. തേവൻ അടുത്തുചെന്നു പണ്ടു കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത മൂലാഭയാളുകൾ വിനയപൂർവ്വം ചോദിച്ചു:—

“കൊച്ചുതമ്പ്രാക്കന്മാരെ ഈ ഇരമ്പുപാഠക്കാലെയല്ലാം ഇങ്ങനെ കെട്ടിപ്പൊക്കി താച്ചുനിറുത്തിയിരിക്കുന്നതെന്താണിത്! സക്കുക്കുട്ടിക്കാണോ. തമ്പ്രാക്കന്മാരു പഠിത്തക്കാരല്ലിയോ. അപ്പോഴെല്ലാം അറിയാമല്ലോ”

വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇംഗ്ലീഷിൽ എന്തൊക്കെയോ പാസ് പരം സംസാരിച്ചു. തേവനെ മൂലാഭ പറപ്പിക്കുവാൻ അവർ ഗ്രഹമായി നിശ്ചയിച്ചു.

കൂടുതൽ പ്രമാണി പറഞ്ഞു—“തിരുവനന്തപുരത്തിരിക്കുന്ന പൊന്നത്തമ്പ്രാനോടു വരിച്ചാൽ പറയുവാനാണ്”

“പൊന്നത്തമ്പ്രാനോടു തമുതാരിക്കാനോ. ആക്കുന്നവർക്കേ!”

“അതേ. ആക്കം തിരുസന്നിധിയിൽ സങ്കടം ഉണ്ടാക്കുക.”

“ഈ തുണക്കുടാണോ തങ്കം ഒന്നാക്കുന്നേ”

“അതേ”

“അതെങ്ങനെയാ കൊച്ചുതമ്പ്രാനേ?”

വിദ്യാർത്ഥിപ്രമാണി പറഞ്ഞുകൊടുത്തു:—

“നാലുകാലുള്ളതിൽ വടക്കുപടിഞ്ഞാറേ മൂലയുള്ള കാലിന്റെ ചുവട്ടിൽ അരിവാളോ മറ്റു വല്ല ഇരമ്പു കഷണമൊക്കെ” അടിക്കണം. അടിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടു പൊന്നത്തമ്പ്രാനോടു പറയാത്തതു സങ്കടം മുഴുവൻ അതു നിന്റെ ചുവട്ടിൽ പതുപുറത്തുകൊള്ളണം.”

കൊച്ചുചോദിച്ചിട്ടു തേവൻ ചോദിച്ചു:—“കരിക്കാടി കൂട്ടിച്ചിട്ട് അടിയൻ ഇന്നു മൂന്നു തോടായി. ഒരു ചീനീവേരപോലും മാടത്തിലില്ല. കരിക്കാടിക്കായിട്ടു വല്ലതും ചോദിച്ചാൽ പൊന്നത്തമ്പ്രാൻ തരുമോ. കൊച്ചുതമ്പ്രാക്കന്മാർ വേണം പറഞ്ഞുതരാൻ.”

“തരാതിരിക്കാഞ്ഞൊ. നമ്മുടെ പൊന്നത്തമ്പ്രാൻ നല്ലൊരു മറ്റു വല്ലവരും നമുക്കു തരുവാനുണ്ടോ? ഇല്ല. നമ്മുടെ അന്നത്തമ്പ്രാൻ രക്ഷിതാവും എല്ലാം തിരുമേനിതന്നെയാണ്.”

“അപ്പോൾ അടിയൻ കരിക്കാടിക്കു വല്ലതും ചോദിച്ചു തങ്കം ഒന്നാക്കിയാൽ പൊന്നത്തമ്പ്രാനെങ്ങനെയാ തരുന്നത്. അടിയൻ ഈ വയസ്സുകാലത്തു തെരഞ്ഞൊരു പോകേണ്ടതോ?”

പ്രമാണി മറുപടി പറഞ്ഞു:—“തിരുവനന്തപുരത്തു പോകുമ്പോൾ വേണം. നാളെ വെള്ളപ്പാറ വിഴമ്പോൾ തുണിലടിച്ചു സങ്കടം ഉണ്ടാക്കിയാൽ മറ്റൊന്നാൾ രാവിലെ കടലാസിൽ പണം പൊതികെട്ടി കമ്പിക്കാലിന്റെ ചുവട്ടിൽ വന്നിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ അതിനകത്തു ഉദ്ദേശസ്ഥന്മാരുടെ എഴുത്തുകളേക്കും. മറ്റൊരു മനുഷ്യരും ഇക്കാര്യം അറിഞ്ഞു പോകരുത്. അറിഞ്ഞാൽ രൂപാ മുഴുവൻ അവർ ത

ട്ടിമെടുത്തു കളയാ. സങ്കടമുണ്ടായിച്ചു തേവൻ; രൂപാ കിട്ടിയതു വേറെ വല്ലവർക്കും എന്നു വരുത്തു. ഒരു മാസം മുഴുവൻ സങ്കടമുണ്ടായിച്ചാൽ ഒരു മടിയായ രൂപാ കിട്ടും. പൊതിക്കുട്ടിൽ എഴുത്തുണ്ടെങ്കിൽ അതു തങ്ങളുടേതാണെന്നു മാത്രമേ വായിപ്പിക്കാവൂ. മേൽപ്പകിൽ കാര്യം, കണ്ടാലൊക്കെ അറിയും. സർവ്വത കഴിഞ്ഞുപോയിത്തീരും.”

“അടിയനോ, അടിയൻ ഒരു പുതന്മാരോടൊന്നായില്ല” തേവൻ ഒരു കൂപ്പി അഭ്യർത്ഥിച്ചു:—

“കൊച്ചുതമ്പ്രാക്കന്മാർ മറ്റൊരാളോ പറയരുതേ. പണം വരുന്ന തക്കതിനെ ചിലിക്കാതാൽ ഒരു കാര്യം പാലും തേവൻ കിട്ടത്തില്ല. പിന്നീട് ഇതിന്റെ മൂട്ടിന്റേ അളം മാറത്തില്ല. എല്ലാത്തിനും കൊച്ചുതമ്പ്രാക്കന്മാരുടെ തനായമാ തനായം.”

പ്രമാണി ഉറപ്പു നൽകി:—“തങ്ങൾ ഒരു മനുഷ്യരോടും പറയുകയില്ല. പൊന്നത്തമ്പ്രാൻ കൽപ്പിച്ചു തന്ന രൂപയിൽ ഒരൊരു തങ്ങൾക്കുകൂടിത്തന്നാൽ മതി. ദൈവ സഹായം ചെയ്തതാണ്”

കൂടുതലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചിഹ്നിച്ചുസ്മിതി വിളിച്ചു:—“അറിയ, കൂടാതെ.”

“മട്ടി! നായിന്റെ മോനെ, നിൻറാച്ചനാ മോയി” എന്ന് അറിയിക്കൊണ്ടു തേവൻ അവന്റെ നെടുവിയുമായി ആ കുട്ടിയുടെ പിറകെ ഓടി.

വിദ്യാർത്ഥികൾ സമാധാനം പറഞ്ഞു തേവനെ തടുത്തു. പ്രമാണി വീണ്ടും ഉറപ്പു നൽകി:—

“തോപി അല്ലെങ്കിലും അധിക പ്രസംഗിയാണു്. പക്ഷെ അതിൻ തോവൻ കോപം കണ്ടു രസിക്കുവാൻ വേണ്ടി അങ്ങനെ പറഞ്ഞതാണ്. ഗോപിക്കു തേവനോടു് ഒരു വിശ്വാസമുണ്ടില്ല. ആദ്യം, അവനെ തെങ്ങൻ നിലയ്ക്കു നിർത്തിക്കൊള്ളാം. ഈ കാര്യം വൻ അങ്ങോട്ടും പറയാതിരുന്നാൽ മതിയല്ലോ. അതാണല്ലോ കാര്യം.”

തേവൻ പശ്ചാത്തപിച്ചു:—“അയ്യോ! എന്റെ കൈറോപ്പിയ്ക്കു ആ പുത്തി ഇനിക്കു പോയില്ല. ഗോപിക്കൊച്ചുതമ്പ്രാൻ അങ്ങനെ കളിച്ചു ഒന്നു പറഞ്ഞു. ഈ മറ്റുപലരൻ അത

PEN PALS.

If you desire to have pen and personal friends of both sex from all over this world who are interested in business and hobbies, then become a member of our League. The annual subscription is only Rs. 10/-

Apply to:

Leasier Introductions Ltd.,

Ernakulam,

COCHIN STATE.

ഒരു ചെമ്മീനാണെന്നു. കെട്ടിയിട്ടു. അല്ലാതെ
അതിന്റെ വിടുകൊള്ളേണ്ടതു്

“തേവപ്പുലയൻ വിഷമിക്കേണ്ട, അവൻ ഇ
ക്കാര്യം ഒരു പ്രാണിയോടും മിണ്ടുകയില്ല. ആ കാര്യം
ഞങ്ങളോട്. പ്രമാണി ഉറപ്പിച്ചുതന്നെ പറഞ്ഞു.

“അ കാര്യം ഞങ്ങളോട്” കൂട്ടികൾ കൂട്ടമായിവാ
ക്കുകൊടുത്തു.

പിററഭിവാസ്യ പ്രഭാതത്തിനു മുമ്പു തേവനും ഭാ
യ്യയും കൂടി ഗോപുരക്കാലിന്റെ ചുവട്ടിലെത്തി. സ
മീപത്തെങ്ങാനും വല്ല പ്രാണിയുമുണ്ടോ എന്നു രണ്ടു
പേരും ചെവിവട്ടാപിടിച്ചു. ആരുംതന്നെയില്ലെന്ന് ഉ
റപ്പുണ്ടായതോടെ തേവൻ അവന്റെ ഭരപയ്യ കൊ
യിത്തരിവാളിന്റെ മാടുകൊണ്ടു ഗോപുരക്കാലിൽ
അടിച്ചുകൊണ്ടു സങ്കടം ഉണർത്തിച്ചു.

“തെരേന്തരത്തിരിക്കുന്ന പൊന്നത്തമ്പ്രാണ, എ
ല്ലാപാവങ്ങൾക്കും കണ്ണിപ്പെട്ട തൈവമെ, കെളിക്കാ
നും നടാനും കൊച്ചാണുവയ്ക്കാത്ത ഈ ഇരകാലികൾ
ക്കു ഉടക്കാങ്കീറപ്പഴുത്തുന്നിനും കുടിക്കാഞ്ഞാങ്കി കല്ല
രിക്കഞ്ഞിയുമില്ല, ആരേപോരും തൊണയില്ലാത്ത
പാവപ്പെട്ട മുതുപെലേനും മുതുപെലേയുമൊന്നെ അ
ടിയങ്ങൾ” തേവൻ വളരെ മനോവേദനയോടുകൂടി
അവന്റെ നിസ്സഹായതയേയും കഷ്ടതയേയും സം
ബന്ധിച്ചു ദീർഘനരം തുടന്നു. തേവിയും അറികിൽ
പംകുകൊണ്ടു.

അന്നു നാലുമണിക്ക് ആ വിദ്യാർത്ഥികൾ
ഗോപുരക്കാലിന്റെ സമീപത്തെത്തി. അവർ മുമ്പു
കൂട്ടി അലോചിച്ചു നിശ്ചയിച്ചതനുസരിച്ചു് ഒരു ചെ
റിയ കടലാസുപൊതി വടക്കുപടിഞ്ഞാറെ കാലി
ന്റെ ചുവട്ടിൽ പല്ലിൽ മറച്ചുവച്ചു.

അടുത്തദിവസം കിഴക്കു വെള്ള വീതുംമുമ്പു തേ

വനം ഭാര്യയും കൂടികമ്പിക്കാൽ ചുവട്ടിൽ മാജരാ
യി. പണം വന്നു ചേരുന്ന വിവരം വികൃതിക്കു
ട്ടികൾ വല്ലവരോടൊക്കെ പറഞ്ഞുപിടിച്ചിരി
ക്കുമോ എന്നു രണ്ടു പേരും പരിഭ്രമിച്ചു. പണം വ
ന്നിട്ടുള്ള ദൃശ്യവിചാസങ്ങൾക്കുടിത്തന്നെ തേവൻ
കമ്പിക്കാലിന്റെ ചുവട്ടിൽ തപ്പിനോക്കി

“ഞെടീ ഇതാ കിട്ടിപ്പോയി” അമ്മുളാഭാവേശ
ത്തോടുകൂടി തേവൻ ആ പൊതി കൈയിലെടുത്തു. ■
ണ്ടുപേരും വേഗം മാടത്തിലെത്തി. തേവൻ പൊതി
യഴിച്ചുനോക്കി. ഒരു വെള്ളിപ്പണം. അവൻ കടലാ
സ് മറിച്ചും തിരിച്ചും നോക്കി. ഒരു പണം മാത്രം.

“വല്ലകാര്യമായിട്ടു പൊന്നമ്പ്രാൻ കൽപ്പിച്ചു
തന്നതു ഒരു പണമല്ലേ. ഇതിനാണോ ഈ വെള്ളിപ്പാക്ക
ലത്തു ഈ വായെല്ലാം കെടുന്നതല്ലെ” തേവിയോടൊ
പ്പം.

“പോടി കെഴുതുകൊട്ടിച്ചി നെന്നെപ്പുത്തംപോ
തവുമൊണ്ടോ? പൊന്നത്തമ്പ്രാൻ അങ്ങിയമായിട്ടു ഒരു
പണം കൽപിച്ചുതന്നുപും ഇനീം മൊറക്കു തരുമെ
ന്നും കിട്ടുമെന്നല്ലായോ അർത്ഥം.” തേവിയു അതു ശ
രിയാണെന്നു സമ്മതിച്ചു. പക്ഷെ അവർ അർത്ഥം
കാര്യമായിട്ടു പറഞ്ഞു: “പിന്നൊരുകാരിയൊണ്ടു,
ഈ യുടെ പൊളുന്നവായാ. രാച്ചിയൊക്കെ അറി
ഞ്ഞാൽ . . .”

“നിന്റെയാ പൊളുന്നവായ്. വെളിക്കുമിണ്ടി
യാതാകൊല്ലം-” തേവൻ തീർത്തുപറഞ്ഞു.

അടുത്തദിവസം വെള്ളിയാഴ്ച പ്രഭാതത്തിലും
തേവനും തേവിയുംകൂടി ഗോപുരക്കാലിന്റെ ചുവട്ടി
ലെത്തി. പൊന്നത്തമ്പ്രാണോടു അവരുകെ കഷ്ടതകൾ
എന്നിവെ ന്നി ഉണർത്തിച്ചു. അന്നു വൈകിട്ടും സ്കൂൾ
കൂട്ടികൾ വീടുകളിലേക്കു മടങ്ങവെ കമ്പിത്തമ്പ്രാ

HOTEL KYLAS.

ഹൊട്ടേൽ കൈലാസ്

എറണാകുളം ബോട്ടജട്ടിക്കു സമീപം

മത്സ്യമാംസാദി ആഹാരവിശേഷങ്ങൾ കാറ്റി, ചായ.

മുതലായ പാനീയങ്ങൾ ശയനമുറികൾ.

Proprietors,— Muamby & Co Ltd.

ന്റെ സമീപത്തായി അൽപനേരം നിലകൊണ്ടു. പച്ചനിറത്തിലുള്ള ഒരു കവറിൽ ഉള്ളടക്കംചെയ്തതായ ഒരു എഴുത്തോടുകൂടിയ ഒരു പൊതിയും അവർ ആ കമ്പിളുണിന്റെ ചുവട്ടിൽ മറച്ചുവെച്ചു.

ശനിയാഴ്ച പ്രഭാതത്തിൽ പക്ഷികൾ കലപില ചിലക്കൊരേ തേവനും തേയിയും ആ നാൽക്കാൽ തുണിന്റെ ചുവട്ടിലെത്തി യഥാസ്ഥാനം തപ്പിനോക്കി. ആ സാധുവുദ്ധൻ സന്തോഷാശ്രുക്കൾ തുക്തി കൊണ്ടു തന്നത്താൻ പറഞ്ഞു:—“ഇല്ലാണ്ടു വരുമോ. പാലങ്ങളുടെ നെലോളിയും തരകടവും കേക്കാൻ ഒരു പൊന്നു തമ്പ്രാനൊക്കുപ്പും രൂപാ വരാതിരിക്കുമോ.”

അവർ വേഗം മാടത്തിലെത്തി പൊതിയഴിച്ചു. അപ്പോഴും അതിനുളിൽ ഒരു പണം മാത്രം. പക്ഷെ പച്ചനിറത്തിലുള്ള ആ കവറിന്റെ ഉള്ളിലെത്തായിരിക്കും. എന്തൊ അതിനുളിൽ ഒന്നുണ്ടു നിശ്ചയം. തേവൻ അതു തുറന്നു നോക്കി. ഒരു എഴുത്താണതു്. എന്നാൽ ആ എഴുത്തു് അരെക്കൊണ്ടു വായിപ്പിക്കും, അന്നു സ്കൂൾ കുട്ടികൾ വരുന്ന ദിവസമല്ല. പൊന്നുതമ്പ്രാൻ അയച്ചതാണെന്നു് തേവൻ വിശ്വസിക്കുന്നതായ ആ കത്തു് അവൻ രണ്ടു കണ്ണിലും ചേർത്തു വായിച്ചു. ആ കത്തു്, പണം വരുന്ന ആ രാത്രിയും, അവ അന്യന്മാർ അറിഞ്ഞാൽ കാര്യം കഴപ്പത്തിലാവുമെന്നു തേവനു നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അഞ്ചു മൈൽ അകലെ താമസിക്കുന്ന പഴുതീ ഭർത്താവായ ഒരു യുദ്ധാവിനെ കാണിച്ചു കഥ ഗ്രാമിപ്പാനായി തേവൻ അപ്പോൾ തന്നെ നേരെ നടക്കൊണ്ടു.

“സങ്കടം കേട്ടു. നൂറോറാണു പണം അയയ്ക്കുന്ന. തിരുവനന്തപുരത്തു നിന്നും”

ഈ മാത്രമായിരുന്നു കത്തു്. നൂറോറാണു പണത്തിൽ ഒന്നു മാത്രം കിട്ടി. ബാക്കി നൂറു പണം എവിടെ. തേവൻ അരിശവും സങ്കടവും സഹിക്കവയ്യാതായി. തേയിപ്പുലയിൽ നിന്നു് അരെക്കിലും കഥ മനസ്സിലാക്കി പണം അപഹരിച്ചിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ കഥകൾ മുഴുവൻ നിശ്ചയമുള്ള പള്ളിക്കൂടക്കുട്ടികളിൽ ആരെങ്കിലും വെളുക്കുന്നതിനു മുമ്പു. അവിടെ എത്തി പൊതി അഴിച്ചു പണം നൂറും കൈവശപ്പെടുത്തിയിരിക്കും. മറ്റു വിവരത്തിൽ സംഭവിക്കയില്ലെന്നു തേവൻ നിശ്ചയിച്ചു. അപ്പോൾ തന്നെ മാടത്തിലേക്കു മടങ്ങി.

തേയിച്ചോടേ രേഖാം ഇണങ്ങി ചോദിച്ചു. പിന്നീട് പിണങ്ങി ചോദിച്ചു. അനന്തരം മുറിഞ്ഞു പറഞ്ഞു. പണം വരുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി ആരോടും പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു മലയാലപ്പുഴ തേവതിയെ കൊണ്ടു തേയി ആണയിട്ടു. എന്നിട്ടുമായില്ല. തേവൻ മുണ്ടുലക്കു ചെയ്തു. തേയി മടലെടുത്തു.

തിങ്കളാഴ്ച രാവിലെ എട്ടു മണി കഴിഞ്ഞു. തേവൻ അറയ്ക്കൽ പൊത്തൻ വടിയുമായി ഗോപുരത്തിന്റെ മുമ്പിലെത്തി വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വരവു കാത്തു നിലയായി. തേവന്റെ അന്നത്തെ കളി കാണണമെന്നു വിദ്യാർത്ഥികളും നേരത്തെ കരുതി. തേവന്റെ നിലയും ഭാവവും ള്ളരെവെച്ചു കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ അവർക്കു കാര്യം മനസ്സിലായി.

അവർ അടുത്തു വന്നപ്പോൾ തേവൻ ഒരു ഉറഞ്ഞ

ശബ്ദത്തിൽ ചോദിച്ചു:—“ഈ കൊള്ളരുത്താണു പണിയാണോ കൊച്ചമ്പ്രാക്കന്മാർ കാണിക്കുന്നതു്.”

തുടൻ പറയുന്നതിനു മുമ്പായി വിദ്യാർത്ഥിപ്രമാണി പറഞ്ഞു:—“ഗോപി ചെല്ലുന്നതിനു മുമ്പായി തേവപ്പുലയൻ ചെന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ പണം നൂറും തേവപ്പുലയന്റെ കൈയിലിരുന്നുവെന്നു. അതിനു തെളുപ്പാണോ കുററക്കാർ. തെളുപ്പമുള്ളതുവെന്നും.”

ഗോപിയെ നോക്കി കുട്ടികൾ കൂട്ടം ചിരിച്ചു. ഗോപിയും ചിരി തുടങ്ങി.

തേവന്റെ സംശയം നീങ്ങി. ആ വുദ്ധൻ ഒരു ഇഴാറപ്പുലിയുടെ ശബ്ദത്തോടു കൂടി മുന്നോട്ടു ക്തിച്ചു ഗോപിയുടെ അർട്ടിന്റെ കഴുത്തിൽ പിടികൂടി.

“വൈ എന്റെ പണം നൂറും. കരുത്തും കെട്ടു നായിന്റെ മോനെ പൊന്നുതമ്പ്രാൻ ഇനിക്കു തന്ന പണം കെട്ടുത്ത നിന്നെ ഞാൻ വിടുമോ. വൈ പണം.”—തേവൻ അലറി.

കുട്ടികൾ കൂകിവിളിച്ചു:—“കൂറോയികൂറോയി.” അരിശം കൊണ്ടു കലി കയറിയ തേവൻ വായിൽത്തൊന്നിയതെല്ലാ പാവൻ തുടങ്ങി. അതേവരെ ചിരിച്ചു കൊണ്ടു നിന്ന ഗോപി “ഇനിയും വഴിയെ പോകുന്ന ഞങ്ങളെ ഒരിക്കലും ചിത്തപറയരുതു്. ഇതാ പിടിച്ചോ” എന്നു പറഞ്ഞു് ഒരടിയും ഒറ്റത്തള്ളം കൊണ്ടു് ആ സാധുവിനെ നടുറോഡിൽ വീഴ്ത്തി. തേവൻ ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു. വഴിയെ പോകുന്നവർ പലർ തൽക്ഷണം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ചുറ്റും ഓടിക്കൂടി. കൂട്ടത്തിൽ ആകൃതികൊണ്ടും വേഷംകൊണ്ടും ബഹുമാന്യനെ തോന്നുന്ന ഒരു ആളും ഉണ്ടായിരുന്നു.

“കാര്യം എന്താണെ”ന്നു ചുറ്റുപാടു നിന്നു പല ചോദിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥികൾ വിഷമമെട്ടു ത്തിരിക്കു.

വിദ്യാർത്ഥിപ്രമാണി പറഞ്ഞു:—“പൊന്നുതമ്പ്രാൻ, ഈ കമ്പിളുണിന്റെ ചുവട്ടിൽ കിടക്കത്തക്ക വസ്തു ഈ കമ്പിവഴി നൂറുപണം അയച്ചുകൊടുത്തു വെന്നും അതു ഞങ്ങൾ എടുത്തുവെന്നുമാണു് തേവന്റെ വഴക്കു്”

“അങ്ങിനല്ല തമ്പ്രാണെ” അടിയൻ സത്യം വിട കൊള്ളാം” തേവൻ കഥകൾ വിവരിച്ചു പറവൻ തുടങ്ങി.

ആ മാന്യൻ ചോദിച്ചു:—“ആദ്യം ഈ കമ്പിയുടെ കാലിൽ അടിച്ചാൽ പൊന്നുതമ്പ്രാൻ കേൾക്കുമെന്നും ഈ കമ്പിവഴി പണം വരുമെന്നും നിങ്ങൾ ഈ പാപത്തിനെ പറഞ്ഞു കളിപ്പിച്ചു. അല്ലെ”

വിദ്യാർത്ഥികൾ കൂട്ടമായി പറഞ്ഞു:—“ഇല്ല സാർ ഞങ്ങൾ അങ്ങനെയുള്ള ഭോഷത്തം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുമോ. അതൊക്കെ ആ പുലയന്റെ ആഗ്രഹമാണു്.”

“ഇതാ ആ പണം രണ്ടും” തേവൻ മുങ്ങിന്റെ നടുവു് അഴിച്ചു് അതു് എല്ലാവരേയും കാണിച്ചു.

“ശരി. രണ്ടു കള്ളപ്പണം” ആ മാന്യൻ അവരെ കഠിനമായി ശാസിച്ചു. കൂട്ടം പിരിഞ്ഞുപോയി.

തേവൻ തനിക്കു പററിയ ഭോഷത്തത്തെപ്പറ്റി കഠിനമായി വാസനിച്ചു.

ചാലു തീയതിക്കു ശേഷം ഒരു മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ

“വെള്ളം— —വെള്ളം”

(ജി. ആർ. പിള്ള ബി. എ. ബി. എൽ. എച്ച്. ഡി. സി.)

“വെള്ളം ഉടഞ്ഞു, മഹാമാരിപെയ്തു. മലകൾ പൊട്ടി, വെള്ളം ചുവന്ന് കായലുകൾ കലങ്ങി, വരമ്പുകൾ ഞെരിയുമ്പോൾ, പുഞ്ചകൃഷിക്കാരൻ ഞെഞ്ചിൽ കൈവച്ചുകൊണ്ട് വിലപിക്കുന്നു: “വെള്ളം വെള്ളം!!”

വെയിൽകൊണ്ട് വയലുകൾ വരണ്ട്, അണുനാശകിട്ടാതെ ഞാറുകൾ ഉണക്കുമ്പോൾ, നാഞ്ചിനാട്ടുകാരൻ ഞെഞ്ചിൽ കൈവച്ചുകൊണ്ട് വിലപിക്കുന്നു: “വെള്ളം! വെള്ളം!!”

ഇങ്ങനെ ഈ ചെറിയരാജ്യത്തിന്റെ രണ്ടുഭാഗങ്ങളിൽ കണ്ടുവരുന്ന ജല സമൃദ്ധിയുടെയും ജലശൗർദ്ധ്യത്തിന്റെയും കാരണങ്ങൾ വനങ്ങളുടെ സംരക്ഷണ നശീകരണങ്ങളുമായി അടുത്ത ബന്ധപ്പെട്ടവയാണെന്ന് പറഞ്ഞാൽ അത് ഉടൻ സ്വീകരിക്കപ്പെടുമാ എന്നുള്ളത് സംശയമാണ്.

കാലികമായി സംഭവിക്കുന്ന നിരർശള ജലവലാഹത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മമായ കാരണമെന്താണെന്നുള്ളത് ഗൗരവമായ ചിന്തക്ക് വിഷയമായിട്ടുണ്ടോ എന്നുള്ളത് സംശയമാണ്. നദികളുടെ ഉൽപ്പത്തിസ്ഥാ

നങ്ങളിൽ വിസ്തൃതവും നിബിഡവുമായി വളർന്നു തഴച്ചുനിന്നിരുന്ന വനവൃക്ഷങ്ങൾ വെള്ളത്തെ കുടിച്ചു തടുത്തുനിർത്തിട്ടുൾക്കൊള്ളുകയും താഴ്ത്തിയിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഭൂമിയിലേക്കുതാഴ്ത്തി അവിടെ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വെള്ളമാണ് തോടുകൾക്കും ഉറവുകൾക്കുമായി വേനൽക്കാലത്ത് ലഭിക്കുന്നത്.

വനങ്ങൾ നശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളിടത്ത് വീഴുന്ന മഹാമാരി നഗ്നമായി കിടക്കുന്ന പാറപ്പുറങ്ങളിലും തല പ്രദേശങ്ങളിലും കൂടി ശക്തിയോടുകൂടി പാഞ്ഞൊഴുകി നദികളെ പെരുപ്പിച്ച് വെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ആലോചനയില്ലാതെ വനങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വലിയ നാശങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട് ഇതുനിറുത്തിയില്ലെങ്കിൽ ഇതിനേക്കാൾ വലിയ നാശങ്ങൾ ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യും.

മഴയില്ലാതെ വരുമ്പോൾ ക്ഷാമം ഉണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ മഴയുടെ അഭാവം മാത്രമല്ല ക്ഷാമത്തിന് നിദാനം. കൃഷിചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെ മുകൾപരപ്പിലുള്ള വെള്ളമുള്ള മണ്ണുമഴവൻ മഴവെള്ളകൊണ്ട് ഒലിച്ചുപോയതു നിമിത്തം അവിടെ ശരിയായ വിള

സ്ഥലത്തെ അഞ്ചൽമാൻ ഒരു മണിയോടുകൂടി തേവന്റെ മാടത്തിലെത്തി. കഴുപ്പണിപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഏതാനും വാചകങ്ങൾ അയാൾ ആ സാധുവുലനെ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. അനന്തരം ഇരുപത്തെട്ടു രൂപയും കഴുപ്പണം അഞ്ചൽമാൻ മുറപ്രകാരം തേവനെ ഏൽപ്പിച്ചു.

“പരമമഴവേസലനായ ശ്രീചിത്തിരതിരുന്നാൾ പൊന്നുതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ഹൃദയകാരണ്യത്തിൽ നിഷ്ക്കളങ്കമായി വിശ്വസിക്കുന്ന ഈ രാജ്യത്തെ യാതൊരു പഴനും തിരുമനിയുടെ പുണ്യനാമത്തിൽ ഒരിക്കലും ലജ്ജിപ്പാൻ സംഗതിവരാതിരിപ്പാനായി ഇതുസഹിതം ഇരുനൂറു പണം അയയ്ക്കുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ ഭീർച്ചയുണ്ണുന്നവേണ്ടി സദാ പ്രാർത്ഥിക്കുക” (ഒരു രാജകേരളൻ ഒപ്പ്)

ഇതായിരുന്ന ഏഴുതുള. തേവൻ ആഹ്ലാദപൂർവ്വമായി കുതിച്ചു ചാടി. തേയി അനുഗ്രഹവചസ്സുകൾ വർഷിച്ചു.

അന്ന് വൈകിട്ടു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വരവുകാരുള്ള തേവൻ റോഡിൽ ഇറങ്ങിനിന്നു. അദ്ദേഹം സമീപിച്ചപ്പോൾ അവൻ രൂപാ ഇരുപത്തെട്ടും അവരെ നിർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും അഭിമാനപൂർവ്വം പറഞ്ഞു:—

“പൊന്നുതമ്പുരാൻ വിചപതിക്കുന്നേരെ ഒരു തമ്പുരാൻ തൊണ്ടയ്ക്കും. കൊച്ചുവ്രാക്കന്മാർ ആ റോന്നു പണത്തിന് അടിയനെകളിപ്പിച്ചു, പൊന്നുതമ്പുരാൻ ഇരുനൂറ്റൊന്നു പണം തന്നു പാവങ്ങളെ രക്ഷിച്ചു; ഇപ്പം മണ്ടകളിപ്പിച്ചതും മണ്ടകളിച്ചതുമാരാ. തേവനോ കൊച്ചുവ്രാക്കന്മാരോ— ഈ-ഈ-ഈ”

ആ വികൃതിക്കുട്ടികൾ കൂട്ടമായി ആത്മവിളിച്ചു:— “കൂറോയ!! കൂറോയ!! കൂറോയ!!

“മട്ടി! കൂറത്തുകെട്ടു നായിന്റെ മക്കളെ”— “കൂറോയ! തേവൻ” അവന്റെ പൊന്തൻവടിയുമായി അവരുടെ പിറകെ ഓടി.

വൃന്ദാകാത്തതും വിളവിൻ അവശ്യമുള്ള വെള്ളം കെട്ടിനിർത്തിയാൻ കഴിവില്ലാതെ പോകുന്നതുകൂടി ക്ഷാമത്തിന് കാരണമായി തീരുന്നുണ്ട്.

മണ്ണൊലിപ്പ് ഇഴഞ്ഞുകയറുന്ന മരണത്തോടു സമാനം. അതിലെ ദുരന്തഫലങ്ങൾ കേവലം ഭൂമിയിൽ മാത്രമല്ലാകാണുന്നത്. മനുഷ്യനും ഈ ദുരിതത്തിന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. വിളഭൂമിയുടെ പരിമാനവും വിളവും കുറഞ്ഞുവരുന്നതോടുകൂടി കൃഷിക്കാരുടെയും അന്തഃശക്തിയും കുറഞ്ഞുവരുന്നു. മനുഷ്യനും ദുരിതത്തിനും ജീവിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവിധത്തിൽ ഭൂമിയെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്ന മണ്ണൊലിപ്പ് ഗൗരവമായ പല പ്രശ്നങ്ങളെയും ആവിർഭവിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. മണ്ണൊലിപ്പിന്റെ ഫലമായി സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള നാശത്തിന്റെ വലിപ്പം സൂക്ഷ്മമായി പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിലും ഇൻഡ്യയിൽ 1500 ലക്ഷം ഏക്കറിലെ ഫലഭൂയിഷ്ഠതയെ അതു കുറച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഭൂതന്മാക്കുമാവശ്യമായ ഫ്യൂമസ്സ്, ഓർഗാനിക്കമാറർ, കെമിക്കൽസ്, ന്യൂട്രിമെൻറ്സ് മുതലായവ മുകൾപരപ്പിലുള്ള മണ്ണിലാണു ലയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ മണ്ണു പൊയ്പോയാൽ സമൃദ്ധിയായ വിളവുണ്ടാക്കുവാൻ ആ പരപ്പുള്ളതെല്ലാം നഷ്ടമാകുന്നു. ഒരിക്കൽ ഈ മുകൾമണ്ണു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയാൽ അതു വീണ്ടും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു പ്രകൃതിക്കു വളരെ അധികം കാലം വേണ്ടിവരുന്നു. കൃഷിചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ കൃത്രിമവളംകൊണ്ടാണു മണ്ണിനെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ മണ്ണൊലിപ്പ് ആ വളത്തെയും നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു.

ശരിയായ അനുകൂല കെട്ടിയും പർച്ചതനിരകളിൽ തടകൾ എടുത്തും ജലസംഭരണവും നിയന്ത്രണവും നടത്താത്ത സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം മണ്ണൊലിപ്പ് സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. കൊടുങ്കാറ്റും മഴയും ഉണ്ടാകുമ്പോഴെല്ലാം മുകൾമണ്ണിന്റെ ഒരു വലിയഭാഗം ഒഴുകി താഴോട്ടു പോകുന്നു. ഇതിനു പരപ്പെലിപ്പ് എന്നു പറയാം. ശക്തിയോടുകൂടി താഴോട്ടു പോകുന്ന വെള്ളം ഭൂമിയിൽ കുഴികളും തോടുകളും വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങളുമുണ്ടാക്കുമ്പോൾ സംഭവിക്കുന്ന മണ്ണൊലിപ്പിനു "പാത്തി ഷെലിപ്പ്" എന്നും പറയാം.

ചരിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിലെ മുകൾ മണ്ണു ചിതച്ചപ്പോൾ കുടാദൈവങ്ങളുടെയും ചിലപ്പോൾ മുഴുവനായതും മഴവെള്ളം ഒലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു. രണ്ടിന്റെയും ഫലം ഒന്നുതന്നെയാണ്. വളമുള്ള മുകൾമണ്ണിന്റെ നഷ്ടംകൊണ്ടു വിളവിന്റെ അളവു കുറഞ്ഞുപോകുന്നു. പാത്തിഷെലിപ്പിന്റെ ഫലങ്ങൾ പരപ്പെലിപ്പിന്റെ ഫലങ്ങളേക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രത്യക്ഷങ്ങളാണ്. കൃഷി മോശമാകുമ്പോഴും വിളവൊന്നുംതന്നെ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുമ്പോഴും മാത്രമേ പരപ്പെലിപ്പിന്റെ ഫലങ്ങൾ ആദ്യകാലം അറിയുകയുള്ളൂ. ഏതാൽ വലിയ മഴ കഴിയുമ്പോൾ വിളഭൂമികളിൽ പുഴുക്കുറപ്പടുന്ന പിളർപ്പുകളും പാത്തികളും തോടുകളുംകൊണ്ടുതന്നെ ആ കൃഷിസ്ഥലം പാത്തിയൊലിപ്പിനാൽ നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു

എന്നു കാണിക്കുക മനസ്സിലാക്കും.

പ്രകൃതിസിദ്ധമായ വനഭാഗങ്ങൾ സംരക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളിടത്തു മണ്ണൊലിപ്പിന്റെ ദുഷ്ടഫലങ്ങൾ അധികം കണ്ടുവാനില്ലായിരിക്കും. പാറപ്പുറങ്ങളിൽ അടിച്ച്മറിയുന്ന മഴയും വെള്ളച്ചാട്ടവും ഉണ്ടാക്കുന്ന തരിപ്പൊടികൾ ഒഴുകിപ്പോകുന്ന മണ്ണിന്റെ സ്ഥാനം പിടിച്ചുകൊള്ളും. ഭൂമിയും പാറയും പിളർന്ന പാതാളത്തിന്റെ ആഴം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന രാജപുക്കുടങ്ങളുടെ വേരുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന വിപാടനങ്ങളിൽ ജലസംഭരണവും ചെറുതരം ചെടികളുടെയും പ്രാണികളുടെയും ജനനവും ജനകാലത്തുണ്ടാകുന്നു. ഇവയുടെ മൂലതരശീരങ്ങൾ മുകൾമണ്ണിനു നിശ്ചിത കാലങ്ങളിൽ വേണ്ടിടത്തോളം വളം നൽകുന്നുണ്ട്. മുകളിൽ കുടയായും താഴെ വിരിയായും തുടർച്ചയായി കാണാവുന്ന ഈ ഫരിതസമൃദ്ധി വെള്ളം ഒലിച്ചു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകാതെ ഭൂമിയെ കുളിപ്പിച്ചു കുളിപ്പിച്ചു വീർപ്പിച്ചു രക്ഷിച്ചുപോരികയാണു ചെയ്യുന്നത്. ഇതുതന്നെയാണു വേരോളു പുല്ലുകളും ചെയ്യുന്നത്. പുല്ലുകളുടെ ഉറച്ച വേരുകൾ മണ്ണു ഒലിച്ചു പോകാതെ തടത്തുനിറുത്തുന്നു. എന്നാൽ കുന്നുകാലികളെ വളത്തുന്നതിനു വേണ്ടി പുല്ലു വേരോടെ പറിച്ചു എങ്ങനെക്കുമായി അവ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ടു ഇവയിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കുന്ന ഗുണമലം മണ്ണിനു ശുശ്രൂഷമായി നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുന്നു. വനങ്ങളെ ബുദ്ധിരഹിതമായിനശിപ്പിക്കുന്നതും നിയന്ത്രണമില്ലാതെ മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുവാൻ അവസരംനൽകുന്നതും താൽക്കാലികമായി വനാന്തർഭാഗങ്ങളിൽ കൃഷിചെയ്തിട്ടു വനങ്ങളെ പൂർവസ്ഥിതിയിലാക്കാതെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു പോകുന്നതും ഗ്രാമങ്ങളിലെ ചെറുതരം കാടുകളും മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങളും സംരക്ഷിക്കാത്തതും അപരിഷ്കൃതമായ രീതിയിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നതും ആണ് മണ്ണൊലിപ്പുണ്ടാകുന്നതിനുള്ള പ്രധാനകാരണങ്ങൾ മണ്ണൊലിപ്പുകൊണ്ടു മഴതന്നെ കുറഞ്ഞുപോകുന്നു. വെള്ളം കെട്ടിനിൽക്കാത്തതുമിതിയും നീരാവി വേണ്ടിടത്തോളമുണ്ടാകുകയോ മഴപെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. വനങ്ങളിലൊതെ പോകുന്നതുകൊണ്ടു വനജന്തുക്കളും ദുർല്ലഭമായിത്തീരുന്നു. കുന്നുകൾ ഇടിഞ്ഞുവീഴുന്നതുകൊണ്ടും വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടാകുന്നു. ഗതാഗതത്തിനു തടസ്സമുണ്ടാകുന്നു. ജലസേചനം വിച്ഛേദിക്കുന്ന മുതലായവയ്ക്കു അവശ്യമുള്ള വെള്ളവും ഇല്ലാതാകുന്നു. ഭൂമിയുടെ അടിയിലുള്ള ജലനിരപ്പ് താണുപോകുക, കാറ്റു വർഷിക്കുക, മണലാരണ്ണമുണ്ടാകുക, ഉൾറുകൾ നിലയ്ക്കുക, മുതലായവ മണ്ണൊലിപ്പിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളാകുന്നു.

ബോംബെ പ്രസിഡൻസിയിൽ മണ്ണൊലിപ്പു പ്രതിരോധിക്കുന്നതിനായി ഇപ്പോൾ ഒരു ശ്രമം നടക്കുന്നുണ്ട്. വനസംരക്ഷണം, തട്ടുകൃഷി, അണകൾ മുതലായവകൊണ്ടാണ് അവർ ഈ വൈഷമ്യത്തെ തരണം ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. നമ്മുടെനാട്ടിനു അനേകം ജലമായ ചിദ്രപാലം തിരു ഇവിടെയും വിജയകരമായ പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്താതിരിക്കുകയില്ലായിരിക്കണം.

(കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള ബി. എ. എൽ എൽ. ബി.)

മകരം—അമ്മാ! ഇത്രവലിയ വിചാരമെന്താണമ്മാ! പതിവുപോയുള്ള ഉത്സാഹം ഇന്നില്ലാത്തതെന്ത്?

അമ്മൻ—കുഞ്ഞേ! നീ ഇന്നത്തെ പത്രം വായിച്ചില്ലല്ലോ. കൊണ്ടുപോയി വായിക്ക. ഞാൻ.....

മകരം—അമ്മൻ ഞാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നതിനിഷ്ടമല്ല. സ്കൂളിൽനിന്നും ഞ്ഞെക്ക ചെയ്തിറങ്ങിയതുകൊണ്ടാണോ?

അമ്മൻ—അല്ല കുഞ്ഞേ! ഞാൻ തനിയെക്കുനിക്കട്ടെ! മണി നാലാകാറായില്ലേ.

മകരം—അച്ഛനെന്നു പറഞ്ഞുപോകണം! ഘോഷയാത്ര തടയുവാൻ! അച്ഛാ ആരാണു ഘോഷയാത്ര നയിക്കുന്നതെന്നറിയാമോ?

അച്ഛൻ—ആരെങ്കിലുമൊക്കട്ടെ! ഞാൻ മൂന്നുമാസത്തിനുമുമ്പ് അവയി എടുക്കേണ്ടതായിരുന്നു!

മകരം—രാജമ്മ എന്നോടെപ്പഴം പറയും! എന്റെ അച്ഛനെക്കൊണ്ടു രാജിവയ്ക്കുവാനു കഴിഞ്ഞില്ലല്ലോ എന്ന്. അമ്മനെനോട്ടുനോക്കിപ്പോ! സൗഭാമിനിയമ്മയുടെ അമ്മൻ! ഈ നാട്ടിലെ വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രാജിവച്ചിട്ടും അമ്മൻ രാജിവച്ചില്ലല്ലോ എന്ന്!

അച്ഛൻ—കുഞ്ഞേ! നിങ്ങൾക്കു രണ്ടാർക്കും വേണ്ടി! നിനക്കും മണിക്കും വേണ്ടിഞാൻ ഇതു തുടരും!

മകരം—ഞങ്ങളുടെ പഠിതപം പൂർത്തിയാക്കാൻ! അച്ഛാ! അച്ഛാ! ഞാൻ പഠിതപം ഉപേക്ഷിച്ച സ്ഥിതിയിൽ?

അച്ഛൻ—മണിയും പഠിത്തം നിന്റും. അവന്റെ അഭിലാഷമനുസരിച്ചു ആശ്രമത്തിലയച്ചു സംസ്കൃതം തന്നെ പഠിപ്പിക്കണമെന്നു ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചതും!

മകരം—അമ്മാ! ഞങ്ങളുടെ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ളതിലെ കുട്ടികളെപ്പോലെ ആശ്രമത്തിലെ കുട്ടികൾക്കു ചുണയുണ്ടോ? ആശ്രമമുതങ്ങളെന്നല്ലേ അവരെ പറയുന്നത്.

അമ്മൻ—കുഞ്ഞേ! ഞാൻ മറുജീവിതത്തിലേക്കു അന്യായമായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ അൽപ്പമൊക്കെ സമ്പാദിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ!.....വേണ്ടകുഞ്ഞേ! നിന്റെ അമ്മ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലം മുഴുവൻ ഞാൻ കടക്കാരനായിരുന്നു! അവരുടെ ചികിത്സയ്ക്കുവേണ്ടി.

മകരം—അച്ഛാ! കഴിഞ്ഞതെല്ലാം കഴിഞ്ഞു. അതാവശ്യത്തിനുള്ള പണം അമ്മനിപ്പോൾ ഉണ്ട്. ഞാൻ പഠിതപം നിറുത്തി. ഇനി ആചെയ്യും കുറഞ്ഞു. ഇനി അനിവർ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. അമ്മൻ ഉടനെ രാജിവയ്ക്കുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അങ്ങിനെ! അല്ലെങ്കിലും രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ഒരു കാര്യം അച്ഛൻ ചെയ്യാമല്ലോ!

അച്ഛൻ—ഈ നിലയിൽ ഇനി എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയും? ഇന്നും നാളെയും അതേ തുടരുന്ന ദിവസങ്ങളിലും ഏതെല്ലാം ഈ ഗ്രാമത്തിൽ നടക്കും:—

മകരം—അച്ഛൻ ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കാവുന്നിടത്തോളം ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കണം. അമ്മൻ വെടിവയ്ക്കാനുത്തരവു കൊടുത്തെങ്കിലല്ലേ അവർ വെടിവെക്കും.

അമ്മൻ—നീതിയും നിയമവും. ഇന്നലെ...!

മകരം—ഇന്നലെ എന്തുനടന്നു; ഞങ്ങളറിഞ്ഞില്ലല്ലോ?

അച്ഛൻ—ആ വഴിയിൽ നടക്കുന്ന ഭാത്തനെ ഇന്നലെ എന്റെ മുഖിൽവെച്ചു അ പോലീസ് അടിച്ചു ബോധംകെടുത്തി.

മകരം—അയ്യോ! ആ ഭാത്തനെയോ? അച്ഛൻ ആ കാര്യംകേൾക്കും ചെയ്യും.

അച്ഛൻ—ജസ്റ്റീസ് രാജേന്ദ്രനെ തടങ്കലിൽ വെച്ചുകൊള്ളുവാൻ നേരിട്ടുള്ള ഉത്തരവാദിയാണ്. ഏതു നിലയിലിരുന്ന ആൾ! എന്തിനുവേണ്ടി ഇത്ര വേഗം അറസ്റ്റ് ചെയ്തു! മകളേ! ഇന്നു രാജിവച്ചാൽ! നാളെ എന്റെ സ്ഥിതിയെന്ത്?

മകരം—അച്ഛ! ഇന്നു പറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതാണു കുറുകരം.

അച്ഛൻ—വിശാലമായ ഈ തടവിൽ നടക്കുന്നതാണു കുറുകരം. എന്തു ചെയ്യും? അതാ! മണി വരാറായി! നീ അറിഞ്ഞില്ല! ആ ആശ്രമത്തിന് ആരോ തീ കൊളുത്തി.

മകരം—എപ്പോൾ? അതൊരു രഹസ്യമാണ്. ആ സ്ഥാപനം ....

അച്ഛൻ—ഇവിടുത്തെ സകല പുരോഗതിക്കും തടസ്സമായി നിന്നതാണ്.

മകൾ—അച്ഛാ! സൗഭാമിനിയമ്മ പറയാറുണ്ട്! നമ്മുടെ പുരോഗതിക്ക് ഏതു വിധമെല്ലാം തടസ്സമായി നിന്നു എന്ന്. അച്ഛാ ഏതായാലും അച്ഛൻ ഉത്തരവു കൊടുത്തിട്ടു വെടിവെപ്പു നടക്കരുത്.

അച്ഛ—ഇല്ല കേന്തെ! അതിനു മുൻപ് അവർ ഈ ഗ്രാമം ചാവലാക്കും.

മകൾ—എന്നാലും അവർ ജയിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. ജനകീയനേതാക്കന്മാർ അടങ്ങുകയില്ല. എല്ലാ പട്ടം, കാര്യങ്ങളും അതുപോലെ! പൂർണ്ണമായിട്ടുണ്ട്.

അച്ഛ—ഇത്രവേഗം ജീവന്റെ വിലയായിട്ടാണ്. ഒല്ലാനം ഇതു സമ്പാദിക്കുന്നത്. മകളേ! ഇവിടെ നടക്കുന്നത് അവിചാരിതപരിപാടിയുടെ ഒരംശമാണെന്നും ഞാനറിയാതിരിക്കുന്നില്ല.

മകൾ—എന്റെ അച്ഛാ! ഇത്രവിജയകരമായ ഒരു സ്കെച്ച് ഇതിനു മുൻപു നടന്നിട്ടില്ല. സ്കൂളിൽ അദ്ധ്യാപകന്മാർ കണ്ട ഭാവം വെച്ചില്ല.

അച്ഛ—സപാതശൃത്തിൽ കൊതിയില്ലാത്തവരാണു്. അധികാരം പിടിച്ചെടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹമില്ലാത്തവരാണു്.

മകൾ—ഇത്തവണ നാം ജയിക്കും. നാം അങ്ങ-

LORD KRISHNA BANK LIMITED.,

ESTABLISHED 1115.

(Incorporated in Cochin State with limited liability.)

HEAD OFFICE:- CRANGANORE, COCHIN STATE.

BRANCHES:-

SHERTALLAY. (Travancore)

KOTTAPPURAM. (Cochin State)

Authorised Capital
Issued, Subscribed & Paid up Capital
Reserve and other Funds
Working Capital (31-12-1121)

Rs. 2,00,000	0	0.
Rs. 1,00,000	0	0.
Rs. 28,500	0	0.
Rs. 22,94,394	0	3.

ALL SORTS OF BANKING BUSINESS TRANSACTED.

DIRECTORS.

1. Sri S. N. Seshagiri Prabhu, Merchant (Chairman)
2. " S. G. Narayana Prabhu, "
3. " S. S. Krishna Prabhu, "
4. " S. K. Venkiteswara Prabhu, "
5. " S. A. Ranganatha Prabhu, "
6. " S. N. Kesava Prabhu, " (Managing Director)

P. T. PYLEE,
(Manager)

TROPICAL INSURANCE Co., Ltd.,

H. O. NEW DELHI.

The great national organization started by the late lamented Indian patriots, Motilal Nehru, Dr. M. A. Ansar, and Hakim Ajmal Khan. Five Indian national congress presidents have adorned its chair. Sri Sankar Lal, the celebrated banker, its Managing Director.

WANTED a few influential men to act as agents and Special agents on commission or salary.

Apply to

C. KUNJU PILLAI,
Organising Secretary,
ALWAYE.

Or

J. T. KAYYALAKAM,
Organizer,
VERGOOR, CHANGANACHERRY.

നെ സ്വതന്ത്രരായും. ഇല്ലേ! അല്ല! അല്ലെന്റെ മ'ളാ നത മാറിയോ? ഞങ്ങൾക്ക് എന്താണിത്? (മ ണിയേക്കണ്ട) അല്ല! അത്രമാത്രമായിട്ടു മണി ഇ ണ്ടു പോന്നു. അല്ല.

(മണി പ്രവേശിക്കുന്നു)

മകൻ—അല്ല! ഞാനാണു മേലിപ്പിച്ചതെന്ന് അക്കനോടായ പറഞ്ഞു? എന്നെ പ്രതിസ്ഥാനത്തു നി ുളുകയാണ്! ഈ കേസ് വിധിക്കാനുള്ള അല്ലെന്റെ മ ുൻപിൽവെച്ചു! കൊള്ളാം അക്കാ! ഇതു നിങ്ങളുടെ ഗ്ര ണ്ഡലോചനയേർപ്പാടല്ല.

മകൻ—ആശ്രമമൃഗങ്ങൾക്കു കൊമ്പുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചില്ല. ഉണ്ടെങ്കിലും ആ കൊമ്പുകൊ ണ്ടു കയ്യാളമെന്നു ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽപോലും കരു തിച്ചില്ല. കുത്തിയപ്പോൾ രക്തംവരുന്നതു വിശ്വസിക്കു വാൻ എന്നിങ്ങനെ പ്രയാസമായിരുന്നു.

മകൻ—അല്ല! പുരുഷന്മാരെപ്പറ്റി ഈ അക്ക ണ്റ് അറിവ് ഏതു ആഴം കാണത്താണെന്നു നോക്കു ണം.

അച്ഛൻ—അവർ പറയുന്നതു ക്ഷമിച്ചുകേൾക്കു ണം.

മകൻ—അച്ഛൻ! അച്ഛനും അക്കന്റെ വശത്തു്. അച്ഛ! ഇന്നലെ ഒരു രംഗമായിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ ആ ശ്രമം!

മകൻ—എന്തിന്റെ രംഗം?

മകൻ—ഞങ്ങൾ ഭവനം ചെയ്തു. ജയമിന്ദു, മു ഴക്കി. അച്ഛൻ അതു പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല.

മകൻ—പരലോകക്കാലത്തിൽ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മ തിയെന്നും, മോക്ഷമാണു ജീവിതലക്ഷ്യമെന്നും, പല്ല വി പാടിയവർ; എന്തു വിട്ടിട്ടു! എന്റെ മണി!

മകൻ—ഗ്രാമത്തിൽ വിപ്ലവമുണ്ടാകാൻ പോ കുന്ന എന്നും സമാധാനപാലനത്തിന് ഞങ്ങൾ ഒരു കമ്മറ്റിയായി പ്രവർത്തിക്കണമെന്നും, ഗവർണ്മെ ന്റിനോട്....

മകൻ—എന്തുകൊണ്ടെന്നു്, സമാധാനക്കമ്മറ്റി

എങ്ങോട്ടു വരാനായിരുന്ന പരിപാടി.

അമ്മ-അച്ഛൻ പറയുന്നതു ശരിയല്ലെ രാജ്യം ക്ഷയംവെണ്ടി.

മകൻ-അമ്മ! ഞങ്ങളുടെ കൂടെ ഒരു പുതിയ വി ദ്വാർത്തി വന്നുചേർന്നിട്ടുണ്ട്. കമാർ. ഭയങ്കരൻ.

മകൻ-എന്നിട്ടു്.

മകൻ-റിസേർവ് ക്യാമ്പിൽ ഓടുകയോ വേ ുതയ്ക്കാൻ തക്കമുണ്ട്. ഏന്റെ അമ്മ! അച്ഛൻ അച്ഛൻ സമീപം ഞാൻ പഠിക്കാൻ പോയല്ലോ വിദ്യാലയബന്ധിപ്പിക്കണമെന്നും രാജഭരണമെന്നാണ് ഞങ്ങളെ വിശ്വസിച്ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങിയതു്.

മകൻ-എന്നാൽ അമ്മൻ രാജഭരണക്കേസിലെ പ്രതികളെ കണ്ടു ഏറെ ഏളിത്തീനെ വിസ്തരിച്ചു് വി ധിക്കേണ്ടിവരുകമായിരുന്നു.

അമ്മൻ-എങ്കിലും ആശ്രമം തീരുകവാൻ നി ണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നില്ലായിരുന്നു. ആ ടെറിറ്ററിന്റെ ശി ക്ഷ നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കണം.

മകൻ-കാബ്ഗ്രസ്സിനു ഇതിൽ കാഴ്ചയുണ്ടായില്ല. ഞങ്ങൾ സ്വയം ചെയ്തതു് കുറവും ഏൽക്കാൻ ത യ്ക്കാൻ. അടിയന്തരവും അസവിശ്വാസവും പഠിപ്പിക്കു ന്ന ആശ്രമം വിദ്വാർത്തികളെ പോലീസുലാത്തികളാകാൻ നിശ്ചയിച്ചു് അച്ഛൻ.

മകൻ-അതിന് തീരുകവാൻ ധൈര്യം വന്നുവ ന്നാൽ? ആ കുട്ടികൾ ഒരു മംഗളപത്രം ഞങ്ങൾ കൊടു ക്കും. ഞങ്ങളുടെ വിദ്വാർത്തിനിന്നു് ഏതെങ്കിലും.

മകൻ-തീർച്ചയായോ?

അമ്മൻ--മറ്റൊരു കുറുക്കൻ ചെയ്തവരെക്കാൾ മ ടതൽ ശിക്ഷ അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നവർക്കു ണ്ടു്; നി കാർമ്മിച്ചുകൊള്ളുക.

മകൻ—അമ്മ! ഞങ്ങളെ അമ്മരും അമ്മന്റെ കോടതിയും ശിക്ഷിക്കാൻ സമ്മതിക്കുകയല്ല. ഞങ്ങളുടെ കോടതി ജനകീയ കോടതി.

അമ്മൻ--ഏതായാലും ഇന്ന് ഷോക്കുയോട്ടിൽ നിങ്ങൾ പങ്കെടുക്കേണ്ടോ.

മകൻ—അമ്മ! വിവരം പറഞ്ഞിട്ടു് ആദ്യ മണി എന്തിനു തിരിയെ എത്തണം.

മകൻ-ഞങ്ങൾ, ഞാനും രാജമ്മയും നഴ്സാരി നി അമ്മയുടെ പുറകിൽ കാണും. അമ്മൻ വെടിവ യ്പിക്കാൻ വരുമ്പോൾ കാണാം. അമ്മനെ "ജയ മിന്ദു" കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ സ്വാഗതം ചെയ്യും.

അമ്മൻ-പോലീസുകാർ തോക്കിന്റെ ഉണ്ടകൾ കൊണ്ടു നിങ്ങളെയും

മകൻ-അമ്മ! അച്ഛൻ മംഗളപത്രം തയ്യാറാ ക്കിക്കൊള്ളു. ആ യീരൂത്യം ചെയ്തവീരൻ കൊടു കാൻ.

മകൻ-അമ്മ! പറഞ്ഞിട്ടു്

അമ്മ-കുട്ടികളെ എന്താണിതു്.

മകൻ-അമ്മ! ഞങ്ങളുടെ മഹോൽസവത്തിനു ുള ഒരുക്കമാണിതു്. സ്വാതന്ത്ര്യ മഹോൽസവം ഷത്തിനുള്ള ഒരുക്കം.

മകൻ-മേനി!

മകൻ-എന്നാൽ ശിരോമണി വിദ്വാർത്തി മ ണക്കു ആ മംഗളപത്രം കൊടുപ്പാൻ തയ്യാറായിക്കൊ

Save | YOUR BUILDINGS
Beatify

Lightning conductor, Electrical house wiring, G. E. C. Fans, Tubular Lights etc. etc.

All repairing Motor and fans etc. are done.

Apply to:-
Abraham Punnettara,
Manager.
Raju Brothers.
Electrical Engineers & Contractors,
S. H. MOUNT, KOTTAYAM.

ജൂലിൻ രാമയുടെ സഹോദരൻ. ശ്രീമതിക്ക് എന്താ മകൾ-അറിയാ എന്റെ ഓമന നീതന്നെയോ? അതിനു മുമ്പു ഇതു സ്വീകരിക്ക (ശിരസ്സിൽ ചുംബിക്കുന്നു)

മകൻ-അമ്മാ എല്ലാം ഏതുപറഞ്ഞു. ഇനി പോകട്ടെ?

അമ്മൻ-കുഞ്ഞേ നീ നിയമത്തിനു വിധേയനാവും.

മകൾ-ആകട്ടെ അമ്മാ മാ അഭിമാനം കൊണ്ടു എന്റെ അമ്മാ ആ ചോഷയാത്രയുടെ മുന്നണിയിൽ നിൽക്കുവാൻ എന്താരു ശക്തിയാണു, എന്റെ അനുജൻ നൽകിയതു്. മണിനാടം നാം

അമ്മൻ-കുഞ്ഞുങ്ങളെ അമ്മന്റെ അഭിമാനം നിങ്ങൾ ചോഷയാത്രയിൽ പങ്കെടുക്കരുതെന്നാണ്.

മകൻ-അമ്മൻ ഈ വാതകങ്ങൾക്കു പങ്കാളിയാക്കിരിക്കരുതെന്നാണ്.

മകൾ-തങ്ങളുടെ അച്ഛൻമകൻ. മണി. കാപ്പി കാപ്പിക്കുടിച്ച് പോക. അമ്മാ! അപ്പോഴേക്കു വണ്ടി തയ്യാറാക.

മകൻ-വേഗം വേണം. (രണ്ടുപേരും അകത്തേക്കു പോകുന്നു.)

അമ്മൻ-ഞാൻ അടിമ: അടിമ! ആമുഖങ്ങളിൽ നോക്കുവാൻ!

(കർട്ടൻ)

By Appointment to
H. H. The MAHARAJA OF COCHIN.

**BEST TAILORS
&
OUTFITTERS IN KERALA.**

J. NEWFIELD & Co.,

DRESS TAILORS, BROADWAY (Upstairs)
ERNAKULAM.

ഭി മച്ചന്റസ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യാ Ltd

എറണാകുളം

എല്ലാവിധ ബാങ്കിംഗ് പാടുകളും നടത്തപ്പെടുന്നു.

നിക്ഷേപങ്ങൾക്കു 4 1/2 ശതമാനം വരെ പലിശ

നിർവ്വഹണ പ്രതിമാസ സേവിങ്ങ് സ്കീമിന്റെ നിയമങ്ങൾക്കു വിധേയപ്പെട്ടുക
സ്വർണ്ണപ്പണം ഇടിക്കുമ്പോൾ മറ്റു ഇടകളിലേക്കും കുറഞ്ഞ പലിശയ്ക്കു
പണംകടം കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു. പൂർണ്ണ വിവരങ്ങൾക്കു ബാങ്കാഫീസിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടുക

ഡയറക്ടർമാർ:-

1. മഹാമഹിമശ്രീ കേരളവർമ്മ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു്, എം. എ. അർ. എ.
(ചെയർമാൻ ഓഫ് ഭി ബാങ്ക്)
2. റാ. പു. സാ. മി. മാറായിൽ നാണു മനോൻ
3. ശ്രീ എ. ബി. മുഹമ്മദ് (കമ്മററി ഓഫ് മാനേജ്മെൻറും)
4. ശ്രീ എം. ഓ. തോമ്മസ് എം. എൽ. സി.
5. ശ്രീ എ. എസ്. കൃഷ്ണയ്യർ ബി. എ. ബി. എൽ. (ലീഗൽ അഡ്വൈസർ)
6. ഖാൻ സാ. മി. ഇസ്. മാൽ മാജി ഇസ്ലാം സേട്ട്,
7. ശ്രീ. കെ. വി. നാരായണൻ
8. ശ്രീ എ. എൽ. ശ്രീധരശേണായി
9. ശ്രീ ജെ. തോമ്മസ്, കാരിക്കാശ്ശേരിൽ.

സി. തോമസ് പോൾ

ജനറൽ മാനേജർ

BELTING

OF ALL TYPES
IN ALL SIZES
FOR ALL DUTIES

HASTINGS HAIR COTTON BELT
REVELEX RUBBER IMPREGNATED
HAIR BELT
BELT FASTENERS
Manufactured by
M/s. BIRKUM & BROS. LTD.

WIRE MESH

(Woven wire netting with square mesh)

All sizes for all Purposes
in Galvanised Iron, Brass etc.

As required for Rubber estates
Tea Factories, Starch Factories etc.,

**Flour Grinding Mills -
Sugarcane Crushers
Rotary Oil Chucks**

Refrigerators—Pumps—Storage Tanks
Electric Motors—Starters—Accessories

Exhaust Fans Ceiling Fans Acoustic
ceiling Boards, CASTIRON CHAIR
STANDS Etc., For Cinemas.

For these and other items of an
Engineering or Industrial nature
Please contact:

THE QUILON AGENCIES,

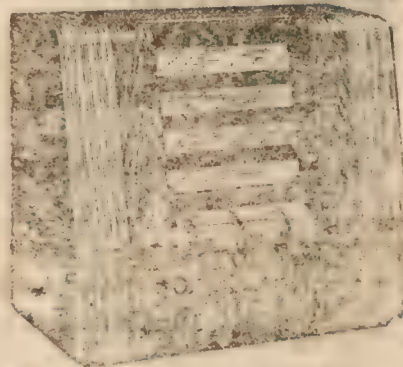
Chinnabazar, QUILON, South India.

TELEGRAMS:
"AGENCIES"

Now available

An "OPEN SESAME" to a
new world of culture bringing
you the finest treasures of
entertainment.

The
PETO SCOTT
5 VALVE A.C. SUPERNET
Receiver is here!

- Natural Pure Tone
- High Selectivity
- Spin Tuning
- Clear Vision
- Continuous Waveband 12.5-500 cycles
- High Fidelity loud speaker
- Fine Control
- Brush (International) Valve
- 1000 or 5000 cycles

Authorised Distributors:-

Ram Radio & Cine Service, Kottayam.
Radio Combines, Alleppey.
Gonzago & Co., Quilon.
Abraham Maret & Sons, Trivandrum.
M.N. Rowther & Sons, Alwaye & Kothamangalam.
Varma Radio Laboratories, Trichur.

Sole Distributors for Travancore & Cochin:-

**RAM RADIO & CINE SERVICE.
KOTTAYAM.**

THE KOTTAYAM BANK LTD.,

(INCORPORATED IN TRAVANCORE IN 1926)

HEAD OFFICE: KOTTAYAM.

BRANCHES:

Athirampuzha
Kanjirappally
Peermade

Tiruvalla
Vaikom
Kottayam

Mundakayam
Ranni
Mallappally

Trivandrum
Vandiperiyar

Authorised Capital	...	Rs.	25,00,000
Issued Capital	...	Rs.	8,50,000
Subscribed Capital	...	Rs.	7,82,310
Paid-up Capital	...	Rs.	5,15,715
Reserves	...	Rs.	79,236

FIXED DEPOSITS ARE NOW RECEIVED AT THE FOLLOWING RATES:-

6 months at 4 per cent per annum.

12 months at 4 1/2 per cent per annum.

Current, Savings Bank, Special and Ordinary and Short notice Deposits are received on terms which may be ascertained on application.

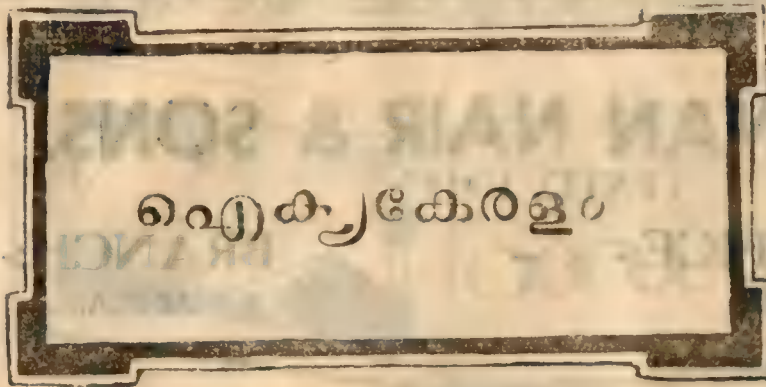
Advances against approved commodities, Government Securities, Insurance Policies; Gold and approved Stocks and shares made at all offices of the Bank. All other kinds of Banking business transacted.

For terms:- Please apply to any office of the Bank.

A. I. ITTYIPE, B. A.,

MANAGING DIRECTOR.

(റാവുസാഹിബ് കെ. അയ്യപ്പൻ, പൊതുജനമുന്നേറ്റം കൊച്ചി)

മലബാറും കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറും, മലപ്പുറം മുതലായ മറ്റും ഇന്ത്യരാജ്യത്തിലെ ഒരു സംസ്ഥാനമാകണമെന്ന അഭിലാഷം, ഈ മുന്നോട്ടുള്ള ജീവനും പലരും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണിത്. ഈ അഭിലാഷം ഈ മുന്നോട്ടുള്ള ജീവനും പ്രത്യേകിച്ച് പൊതുജനങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് അനുയോജനമായതുകൊണ്ട് സ്വാഭാവികമായുണ്ടാകുന്നതാണ്. ഈ അറുപതും ഇനിയുള്ള കാലങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും ശക്തിപ്പെടുന്നതാണ്. ഭാഷകൊണ്ടും മറ്റും ഭിന്നിച്ച് തലസ്ഥാനത്തുനിന്ന് വളരെ അകന്നും മറ്റും സംസ്ഥാനത്തിന്റെ വാലായി കിടക്കുന്ന സ്ഥിതി മലബാറിന് ഉണ്ടാകും ശ്രേഷ്ഠതമല്ല. മറ്റും ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയും മലബാറിന്റെ താല്പരങ്ങൾക്കു ചേർന്നുപോലെ പതിയുകയില്ല. പതിച്ചു കൊടുക്കൽ ഉള്ളതല്ല. അതുകൊണ്ട് അസ്സൽക്കാർ വാലാക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഭാഷാഭിമാനമാക്കി മലബാറിനെ ഒരു പ്രത്യേക സംസ്ഥാനമാക്കണമെന്ന മലബാർക്കാർ വാലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മലബാർമാരും ഒരു സംസ്ഥാനമാക്കാൻ വിഷമമുണ്ട്. കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറും കൂടി ചേർന്നാൽ മലബാറും മാത്രമേയുള്ളൂ. മാത്രമേയുള്ളൂ കൊച്ചിയും മലബാറും അറിയുന്നവരും ഉൾപ്പെട്ട ഒരു വലിയ ഭൂമിയിന്റെ ഏകീകരണത്തിലും പശ്ചാത്തമമായ ഒരു സംസ്ഥാനമായിത്തീരും. കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറും ചേരിയ രാജ്യങ്ങളായി പ്രത്യേകം നിൽക്കുന്ന സൈക്ലോകൊണ്ടു സാധിക്കാവുന്ന വളർച്ചകളെല്ലാം അവർക്കു വന്നുകഴിഞ്ഞു. ഇനി അതിലുണ്ടാവേണ്ട അധോഗതിക്കാണ് ഇടയാക്കുക. ഇന്ത്യൻ യൂണിയനിലെ പെരുതരം നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു നിലയും കൊച്ചിയിലേയും തിരുവിതാംകൂറിലേയും ജനങ്ങൾക്കും അവരുടെ ഭാവനലഭ്യതയ്ക്കും ശ്രേഷ്ഠതയായിരിക്കുകയില്ല. കൊച്ചിക്ക് തിരുവിതാംകൂറിനും ഇന്ത്യൻ യൂണിയനിലെ പല കലാകാരന്മാർക്കും നല്ല മാർഗ്ഗം മലബാറിനോടു ചേർന്നു കേരള സംസ്ഥാനം രൂപീകരിക്കുകയാണ്. വളരെ അകന്നു കിടക്കുന്നതും ഒരു താൽപ്പര്യത്തിലും സാമൂഹികമായതും ആയ മറ്റു നാട്ടുരാജ്യങ്ങളോടു ചേർന്ന്

ഇന്ത്യൻ യൂണിയനിൽ പെട്ടെന്നു് അങ്ങിനെ ചേരുന്ന ഒരു നാട്ടുരാജ്യത്തിനും ഗുണകരമായിരിക്കുകയില്ല. രാജ്യരക്ഷാകാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ച് അപരക്കരവുമായിരിക്കും. കേരളീയരെല്ലാം പരക്കെ കൊതിക്കുന്ന ഒന്നാണ് കേരളൈക്യം. അത് കേരളത്തിൽ നടപ്പിലാക്കുന്നതും ഇപ്പോഴും ഭാഷ, സംസ്കാരം, സമുദായകൂടും മുതലായി പലതിലും നടപ്പിലാക്കുന്നതുമാണ്. ഇടക്കാലത്തു് വന്നുകൂടിയ രാഷ്ട്രീയ ഭിന്നതയ്ക്ക് പരിഹാരമുണ്ടാക്കുക മാത്രമായിരിക്കും കേരള സംസ്ഥാനസ്ഥാപനം കൊണ്ടു വരുന്നത്. മലബാർ അതിനുള്ള ലക്ഷ്യമാണിത്. കൊച്ചി അതിന്റെ ശ്രമിക്കാത്തതാണെന്നു് കൊച്ചി മഹാരാജാവു് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുകയുണ്ടു്. തിരുവിതാംകൂർ ഭിന്നൻ കൊച്ചിയിലെ പ്രഖ്യാപനത്തോടു യോജിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും കേരളത്തിന്റെ യോജിപ്പിന് അദ്ദേഹവും എതിരല്ല. അത് സാധിക്കേണ്ട വിധത്തെപ്പറ്റി മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന് അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ളൂവെന്നു് തോന്നുന്നു. തമ്മിൽ വേണ്ട വിട്ടുവീഴ്ചയോടുകൂടി യെങ്കിലും ഈ മൂന്നു രാജ്യങ്ങളും യോജിപ്പിൽ വന്നു് ഇന്ത്യൻ യൂണിയനിലെ ഒരു ഘടകമാകുന്നത് ഈ മൂന്നു രാജ്യങ്ങൾക്കും അനുഗ്രഹമായിരിക്കും.

KRISHNAN NAIR & SONS.

(ESTD. 1911)

HEAD OFFICE:- --
KOTTAYAM.

BRANCH:-
ERNAKULAM.

Watch Repairing & Sales Dept.

We are dealers for FAVRE-LUEBA, MERIDIAN, MINISTER and a large number of world's best watches.

We have a very up-to-date workshop equipped with modern horological instruments, where watch repairing works are carried scientifically by expert workmen under eminent supervision.

Entrust your watches to us - we guarant to lput new life in them.

Jewellery Department

We use only SOVERIEGN GOLD for manufacturing ornaments.

A large stock of fashionable readymade ornaments and machine turned and engraved silver wares matchless in design and workmanship are always kept by us. Our prices are right and styles correct. Visit and select your repuirements in ornaments from our showroom. The reliability of our house justifies the greatest contidence in favouring us with your order.

Radio Sales & Service Dept.

Radio servicing is carried on by our expert engineer who has taken special training in the subject. He had long experience in the line in some of the leading Radio houses in Bombay.

We are sole agents in Travancore and Cochin for the famous Swiss maker

PAILLARD RADIOS.

We also deal in Murphy, Ferranti, Ferguson and many other high class radios.

Reliability is the Watch-word of our Institution.

പുതിയ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ

(എം. വി. ചാക്കോ എം. ഏ.)

റേഡിയോ സാമഗ്രികളും തന്ത്രങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച് ഉപകരണമാണ് "റാഡാർ". ഇത് യുദ്ധകാലത്ത് കപ്പലുകൾ, വിമാനങ്ങൾ, മുതലായവയുടെ സ്ഥാനനിർണ്ണയത്തിനും, അതുമൂലം സാധിക്കുന്ന മുൻകരുതലിനും പ്രധാനമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു.

വെളിച്ചം കണ്ണാടിയിലും മറ്റുപദാർത്ഥങ്ങളിലും വീഴുമ്പോൾ പ്രതിഫലിച്ചു പോകുന്നത് സാധാരണ അനുഭവമാണല്ലോ. ഇതുപോലെ വലിയ ശബ്ദവും വലിയ മതിപ്പുകൾ, കെട്ടിടങ്ങൾ, തുക്കായ പാറക്കെട്ടുകൾ മുതലായവയിൽ പതിച്ചശേഷം "പ്രതിപതി"ക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണല്ലോ പ്രതിധ്വനി യുണ്ടാകുന്നത്. ശബ്ദത്തിന്റെ വേഗവും അതുപോയി തിരിച്ചെത്തുന്നതിനുള്ള സമയവും നിർണ്ണയിക്കാമെങ്കിൽ അതിനെ പ്രതിപതിപ്പിച്ച സാധനം എത്രദൂരത്തിലാണെന്നു കണക്കാക്കാം. ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചതു മുതൽ പ്രതിധ്വനി കേൾക്കുന്നതുവരെയുള്ള സമയത്തെ ശബ്ദത്തിന്റെ വേഗം കൊണ്ടു ഗുണിച്ച് രണ്ടുകൊണ്ടു ധരിക്കുമ്പോൾ ദൂരം കിട്ടുന്നു.

ഇതുപോലെ റേഡിയോതരംഗം നിർമ്മിച്ച പ്രസരിപ്പിക്കുന്നതിനും, പുറപ്പെടുവിക്കും വിമാനവും മറ്റും പോലെയുള്ള ഏതെങ്കിലും സാധനത്തിൽ തട്ടി പ്രതിപതിച്ചു തിരിച്ചെത്തുന്നതിനും വേണ്ടിവരുന്ന സമയം തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ഉപകരണമാണ് റാഡാർ. തരംഗം സ്പീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ആദ്യക (റിസീവർ)ത്തിന്റെ വ്യോമതന്ത്ര (എറിയൽ) വേണ്ടവിധത്തിൽ കറക്കി തരംഗത്തെ പ്രതിപതിപ്പിച്ച സാധനം എത്രദിക്കിലാണെന്നു ഗ്രഹിക്കാം. റാഡാറിന്റെ പ്രയോഗത്തിൽ "കാത്തോഡ് റേജോസ്കോപ്പോഗ്രാഫ്" (Cathode Ray Oscillograph) എന്ന ഉപകരണത്തിൽ വിമാനത്തിന്റെയും മറ്റും ചലനം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി അതിന്റെ ഗമനചരിത്രം മുഴുവൻ തുടർച്ചയായി ഗ്രഹിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കാം. റാഡാറിന് പലവകഭേദങ്ങളുമുണ്ട്.

വിമാനം പോലെ ചെറിയ സാധനങ്ങളിൽ നിന്നും റേഡിയോ തരംഗം പ്രതിപതിക്കണമെങ്കിൽ തരംഗത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം തുലോംകുറഞ്ഞിരിക്കണം. സാധാരണ ശബ്ദപ്രേഷണത്തിന് (ബ്രോഡ് ക്യാസ്റ്റ്) ഉപയോഗിക്കുന്നതു പത്തു മീറ്റർ മുതൽ അഞ്ഞുറോൺ പതുവരെ ദൈർഘ്യമുള്ള റേഡിയോ തരംഗങ്ങളാണ്. റാഡാറിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഒരു ഡെ

ൻറിമീറ്റർ മുതൽ പത്തു സെൻറിമീറ്റർ വരെയുള്ളവയാണ്. ഈ തരംഗത്തെ നാനാഭാഗങ്ങളും പ്രസരിപ്പിച്ചു ശക്തിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു കേൾക്കിലേക്കു മാത്രം പോകുന്ന സമാന്തര രശ്മികളാക്കിയാണു ഇതിനുപയോഗിക്കുന്നത്. കണ്ണാടികൾക്കി പ്രതിപതിക്കുന്ന വെളിച്ചത്തിന്റെ സ്ഥാനങ്ങൾ ദേദപ്പെടുത്തുന്ന

തുപോലെ പ്രേക്ഷണവ്യോമതന്ത്ര കറക്കി രശ്മിസമൂഹം ക്രമേണ ചുറ്റുപാടിലും വീശുന്നു. ഈ തരംഗം ഏതെങ്കിലും സാധനത്തിൽ വീണിട്ടു പ്രതിപതിച്ച് തിരിച്ചു യാത്രചെയ്തു റാഡാറിൽ എത്തുമ്പോൾ ആ സാധനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവു ലഭിക്കുന്നു.

റാഡാർ ഉപയോഗിച്ചു രതസേനകളുടെയും വാഹനങ്ങളുടെയും നില്പു മനസ്സിലാക്കി മനുഷ്യസാധാര്യം കൂടാതെ സ്വയം പ്രവർത്തനരീതിയിൽ അവയെ മെഷീൻ തോക്കു പ്രവർത്തിപ്പിച്ചു ! ബടിവയ്ക്കുന്നതിനുള്ള സമ്പ്രദായങ്ങളും കപ്പലുകളിൽ ഏർപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

യുദ്ധത്തോടനുബന്ധിച്ചാണ് റാഡാർ പൂർത്തിയാക്കിയതെങ്കിലും സാധാരണ ജീവിതത്തിൽ വിമാനം കപ്പൽ മുതലായവയെ പ്രയാസമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ശരിയായ പാതയിൽ കൂടി നയിക്കുന്നതിനുപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്.

യുദ്ധം വരുത്തിക്കൂട്ടുന്ന കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അനവധിയെങ്കിലും ശാസ്ത്രീയലോകത്തിനു അതു പലതും സമ്പാദിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ പുരോഗമനത്തിനും നിത്യമായ സൗകര്യത്തിനും ഇതുപ്രയോജനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു കൊണ്ടു നോക്കേണ്ടതാണ്.

പ്രായവിസ്താരം

(பி. கெ. 'வருமா'ஸ், ஏம்.ஸி.ஸி.எஸ்)

പ്രായാസനത്തിന്നരികെ സ്തംഭ-
ജീവാത്മജാലം വിരപ്പുണ്ടുനിൽക്കെ
പ്രായാധിപൻറെ വചഞ്ചലൻ ശ്രീ-
താവും ശരീരസുഖമോടു ചാൻ.

“തെല്ലെങ്കിലും കീർത്തിക്കൊതിച്ചിടാതെ
ധർമ്മപ്രവർത്തിച്ചവരാണ് നിങ്ങൾ
പൊൽക്കൊണ്ടനിർമ്മായവിചാരമുജ്ജാ-
ക്കൽകൃഷ്ണകൃത്യത്തിനുലോഭമുണ്ടോ?

ക്ഷീണനസാമാജ്യമെന്നു, ഭോഗി-
ത്വമോടൊത്തു ചെയ്തുകൊണ്ടും
പ്രാണൻപ്രിയം കലനാരിമാർതൻ
മാനംപുലത്താൻ തുണചെയ്യുന്നിടം.

പൈതൃകമാണ് ജന്മമറിഞ്ഞു മത്സ്യ-
 ക്ഷാഹാരമാവശ്യമറിഞ്ഞു നൽകി
 സ്നേഹാകരണങ്ങളെ പങ്കുവെച്ചു
 സൗഹൃദമാർഗ്ഗം ബലഹീനനേകി.

ലോകത്തിലെപ്പിറമെന്നൊഴാൻ
യോജിച്ചതല്ലൊ സുരലോകവാസം
പാകത്തിലെന്മക്കളെന്നതുകാലം
നാകതരം ഭാഗ്യമിയന്ന കൊരവിൻ"

*Sri Gopal Ink Works,
Quilon.*

The Efficiency of a Doctor's Prescription

Depends not only on correct Diagnosis

BUT ALSO

On The Quality & Purity OF Drugs

അദ്വൈതം - ആയുർവ്വേദം - സത്താവിജ്ഞാനം - ഭൗതികങ്ങൾ

കൂടുതൽ വിവരത്തിനും ഫ്രീ ക്യാൻസലേഷനും.

മാനേജർ, ടി. അപ്പോളോ ഫാർമക്യൂട്ടിക്കൽ വക്സ് ലിമിറ്റഡ്, എറണാകുളം.

DO YOU WISH,

T
O
enjoy the Glorious Streaks
of
—— MORROWS DAWN ——
dispel the dismal grounds
of
—— WANT, ——

BANK YOUR BALANCE

with

Orient Central Bank, Ltd.,

H.O. Kottayam.

Branches, Erallupetta, Erumely, Kottayam, Kolhamangalam, Kalakelty,
Kumarakom, Palai, Piravum, Pampady & Vaikom.

**Rs. 5,000/- in three years
for Rs. 4,237-8-0 invested now**

THE BANK OF DECCAN LIMITED, Cash Certificates
can be bought in denominations of Rs. 50, Rs. 100, Rs. 500, Rs. 1,000 and
Rs. 5,000 at the issue prices of Rs. 42-6-0, Rs. 84-12-0, Rs. 423-12-0,
Rs. 847-8-0 & Rs. 4,237-8-0 respectively maturing at the end of 3 years from
the date of issue.

Advantages of our Cash Certificates.

- * Issue price Rs. 84—12—0 per Rs. 100
- * Yield 6% simple interest.
- * Whole amount repayable on 2 week's notice.

Interest Table.

If drawn before 6 months, no interest.	
If drawn after 6 months but before 12 months	2 1/2%
If drawn after 12 months but before 24 months	3 1/2%
If drawn after 24 months but before maturity	4 1/2%

**FOR FURTHER PARTICULARS WRITE TO OR CALL AT
ANY OF THE OFFICES OF**

The Bank of Deccan Limited.

AT

**Alleppey,
Edathua,
Puthuppally,**

**Aroor,
Haripad,
Puramattam,**

**Ambalapuzha,
Kottayam,
Thiruvella**

**& Changanacherry,
Kumarakom,
Thalayolaparambu.**

For the rapid clearance you require on daily items.....

For the experienced, dependable service that inspires confidence.....

For the co-operation that brings real satisfaction.....

Call on THE BANK OF DECCAN LIMITED, your logical choice for
an Old organisation with new ideas.

**FOR MUTUAL BENEFIT, USE CHEQUES
OF**

**THE BANK OF DECCAN LIMITED,
FOR PAYMENTS.**